

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

ئیرنست هیمنگوا ی

مائاواپی له چهکی

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

ئیرنست هیمنگوای

مالتاواپی له چهک

عهبدولخالق ئەحمەد عەزیز

له ئینگلیزیبیهوه کردوو به تی به کوردی

ناوی کتیب: مالتاواپی له چهک- رۆمان

نووسینی: ئیرنست هیمنگوای

وه رگیترانی له ئینگلیزیبیهوه: عهبدولخالق ئەحمەد عەزیز

پیداچوونهوه و بهراوردکردنی: ئازاد حمە شەریف

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۱۱۸

پیت لیدان: ئاراس ئەکرەم

دهرهیتانی هونهری: بهدران ئەحمەد حەیب

دهرهیتانی بهرگ: شکار عەفان نه قشبهندی

نووسینی بهرگ: خوشتنوس محەمهەد زاده

ههلهگری: دلاوه صادق ئەمین + شێرزاد فهقی ئیسماعیل

سه‌ره‌رشتی چاپ: ئاوه‌حمان مه‌حمود

تیریتژ: ۱۶۰۰

چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیتیر- ۲۰۰۲

له کتیبخانه‌ی به‌رتیه‌به‌رایه‌تی گشتی رۆشنییری و هونه‌ر له هه‌ولیتیر ژماره

(۱۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه‌تی

ئەم رۆمانه‌ له‌ ده‌قه ئینگلیزیبیهوه‌ کراوه‌ به‌ کوردی:

ERNEST HEMINGWAY

A FAREWELL TO ARMS

CHARLES SCRIBNER'S SONS, 1969.

NEWYORK

له ناخیریوتۆخری هاوینی ئه و سالهدا، له خانووی گوندی دهژیاين که بهرامبهر ئه و رووبار و دهشتهی بن چیايه که بوو، دهوئاوی رووباره که پر پلوهکه بهرد و خپکه بهرد بوو که له بهر تیشکی رۆژ سپی و وشک هه لگه پاپوون، رووباره که روون و تیزره بوو، له جوگه کان شین دهچۆه. له شکر له نزیك خانوه که وه رت بوون، له ریگا که بهره و خوار چون، تۆزی ژیر پیاان بلند دهبووه و دهنبشته وه سه ر په لکی داره کان. قه دی داره کان به کجبار تۆزای بوون و ئه مسال په لکه کانیان زوو هه لوه راند و ئیمه ش پیپه وی له شکرمان ده بیینی به و ریگایه رت ده بوو. ئه و تۆزه ی له ژیر پیاان بلند ده بوو ده نبشته سه ر په لکی داره کان و به شنهی با ده لهرانه وه و هه لده وه رین. پاش ره تبه و نیان ریگا چۆله و هۆل بوو و سپی ده چۆه، له گه لا بترازی چی دی لی نه بوو.

ئه و ده شته پر به روووم بوو، چه ندین ره زی میوی لی بوو، له پشت ده شته که چیا ی رووتهن و قاوه یی قیت ببونه وه، له و چیا یانه دا شه ر هه لگه رسابوو و شه وان بریسکه ی تۆپه کانیان ده دیت، له ناو تاریکی شه ودا ده تگوت هه و ره تریشقه ی هاوینه یه، به لام شه و ه کان فینک بوون هیچ نیشانه ی تۆف و ره شه با ی لی به دی نه ده کرا.

جار و ابو له تاریکیدا گوتمان له خشه ی پیی سه ربازه کان ده بوو که له نزیك په نجه ره وه رت ده بوون و تراکتۆریش تۆپه کانیان به وای خۆیان راده کیتشا، به شه و هاتو چۆبه کی گه رم هه بوو و چه ند ه یسترتیک به ریگا دا ده چوون و سندووقی چه ک و جبه خانه یان لی بارکرا بوو. ئوتومبیله بو ره کان سه ربازه کانیان هه لگرتبوو ئوتومبیله بارکرا وه به خبه و ده ت داپۆشرا وه کانیان به هیتاشی به ریگا جه نجاله که دا رت ده بوون. تۆپی گه و ره شیان تیادا هه بوو به تراکتۆر راده کیتشرا ن. لووله درێژه کانی تۆپه کانیان به لقی سه وز داپۆشرا بوون. لقه دار به په لکه وه له گه ل دارمیو به سه ر تراکتۆره کان دادرا بوون، له لای پاکوره وه ش، له و به ره وه دۆلتیک ده بیینرا و دارستانیکی شاهه پروو له وی بوو، له پشت ئه و تۆپه چیا به کی تر له و به ری رووباره که وه دیار بوو.

شه ر له سه رگرنتی ئه م چیا به ش کرا بوو، به لام هیچ به هیج نه کرا بوو. پایزی له گه ل باران بارین گه لای دارستانی شاهه پرووه که هه لوه ری و لقه کان رووت ببونه وه، قه دیشیان ره ش داگه رابوون، ره زه کانیان به هیت ببوون و لقه کانیان رووت ببونه وه، سه رتا پای گونده که به و پایزه ته ر و قورای و بی گیان مایه وه. سه ر رووباره که ته م دا یگرتبوو و په له هه وریش سه ر چیا کانی گرتبووه با وه شی خۆی، ماشینه کانیان قورایان به سه ر ریگا که دا په رت ده کرد و سه ربازه کانیان له شیان هه تا ته وقی سه ربان قورای بوو و بگره تفه نگه کانیان ته ر ببوون.

هه ره که کتیکیان دوو فیشه کدانیان له پی شه وه ی قایشه کانی خۆیان به ستبوو، ئه م ره خته بو ره یان فیشه کدانی قورسی عه یار (6.5) مملی تیدابوو. ئه مانه له ژیر

چا که ته کانیان ده ریۆقیبوون. جا هه رکه به سه ر ریگا که دا ده ریۆشتن ده تگوت مندالی شه ش مانگییه و له سکیا نده یه.

ئوتومبیلیکی بو ری بچووک به تبه ژ تیپه ری. ئه فسه ری له پی شه وه له گه ل لینه و ره که و هی تریش له دوا وه بوون. ئه م ئوتومبیله له ئوتومبیلیکی گه و ره پتر قورای په رت ده کرد. یه کی له ئه فسه ره کانی دوا وه که له نیوان دوو جه نه رالان دانیشته بوو زۆر بچووک و قوته خنه بوو. له توانادا نه بوو رووی بیینی، ته نیا سه ری کاسکی ته که و پشته باریکه کی دیار بوو. ئه گه ر ئوتومبیله به و خه رابه یه رت به یه. ئه و ره نگ بوو پادشای له ناو بوایه. که له ئۆدین ده ژیا و نزیکه ی هه مسو رۆژ ده هاته ئیسه تا له نزیکه وه ئاگاداری روو دوا وه کان بی، که به ره و خرابی ده چوو، له سه ره تای زستانه وه بارانیکی زۆر باری و نه خۆشی کولیرای له گه ل خۆی هیتا. پاش ئه وه ی ته نیا حه و ته هه زار سه ربازی به مه رگ شاد کرد قه لچه لچه کرا.

سالی ئاینده سه رکه و تنمان زۆر بوو، چیا به که ی ئه و دیوی دۆل و لاپالی گرده که، که دارستانی شاهه پرووی لی روابوو، داگیرکرا، له و دیو ده شته که ی بانه که ی باشووریش سه رکه و تن به ده ست هیترا بوو. له مانگی ئابدا له رووباره که په رینه وه له خانوویک له گو ریزیا ئۆقره مان گرت، که کانییه ک و چه ند دره ختی سیبه ردار ده وری باخچه که ی دا بوو، لایه کی دیواره که رووه کی (ویستیریای) ئه رخانه یی به سه ر هه لگه رابوو. شه ر له چیا کانی دیکه ش هه لگه رسابوو، که هه ر میلیک له و تۆپه دوور ده بوو. ئه وی شاریکی خۆش بوو خانووه که ی ئیمه ش زۆر چاک بوو. رووباره که به ته نبیشتان تیپه ر ده بوو، شاره که زۆر به جوانی داگیرکرا بوو، به لام نه توانرا چیا کانی دوا وه داگیر بکری. من زۆر دلخۆش بووم به وه ی نه مساو ییه کان هه ندی جار ئاره زووی گه رانه وه یان بو شار هه بوو، ئه گه ر شه ر کۆتایی بی، چونکه به هیج جو ری شاره کانیان بو ر دوومان نه کرد تا کاولی بکه ن، به لام ته نیا هه ندی جیگایان بو مه به ستی سه ربازی خۆیان ده کوتایه وه.

خه لک له شاره که دا ده ژیا ن چه ند نه خۆشخانه و چایخانه و تۆپی تیا بوو له لایه کی شه قنامه کاند به قیستی داندرا بوون. دوو سو زانیخانه شی تیا بوو یه کیان بو ئه فسه سه ران ئه وی تریش بو سه ربازان. له گه ل کۆتایی هاوین، شه وه فینک و چیا کانی ئه و دیو شاره که، پرده ئاسنینه که ی شه مه نده فه ر که جیی گولله تۆپه کانی پیته بوو، و تپرای تۆنیله که ی ته ک رووباره که که له ئه نجامی شه ریک ته پابوو، دره خته کانی ده وری گو ره پانه که و ریگا درێژه به دره خت داپۆشرا وه که که به ره و گو ره پانه که ده چوو، ئه مانه و کچانی شار و، تیپه ریوونی پادشاش به ئوتومبیله که ی که جار به جار روومان ده دیت به خۆ و لاشه بچووکه مل درێژه که ی و ریشه خۆله میشییه بزنانییه که ی. ئه م هه موانه و ده رکه و تنی ناو ژووری خانووه کان که به بو ر دوومان لادیواریان رووخابوو و پارچه له بیخ و

په له بهردی له ناو باخچه و سهر جاده کانت ده دیت. بهرپوه چوونی هم موو شتنی بهرپوه پیکي له (کارسو) وای له و پایزه کرد که به ته وای له گهل پایزی پاردا که له گوند ده ژباين جباوازی هبج. ههروه ها شه پش سارد بپوهوه.

دارستانی دارپوه دکانی سهر چپاکه ی پشت شاره که فهوتا، نه و هابینه ی هاتینه شاره که دارستانه که سهوز بوو، بهلام ئیستا له کولکه دار و قهده شکاوه کان و زهویبه کی هلدراو بهولوه هیچی تر نه بوو. له رۆژیکي کۆتایی پایزدا که چوو بومه دارستانی بهرووه که وه، ههوز سهر چپاکه ی گرت، زۆر به تیژی هات، خۆر پهنگی بووه زهر دیکي ته لڅ. دواي ئه مه هه موو شتنی بۆر داگه را، ههوز ئاسمانی داپوشی له چپاکان وهرهات و کوتوپر تووشی به لا هاتین به لای بهفر داگشا، زهویبه رووته ی داپوشی کولکه داره کان سهربان قیت دهرچوو بوو، له سهر توپه کانیش که وتبوو. چهند ریچکه یهک له ناو بهفره که دا هه بوون به ره و ناوده سه کانی پشت سهنگه ره کان چوو بوون.

جاریکی تر، که دابهزیمه شار، ته ماشای بهفر بارینم کرد، له په نجه ره ی سۆزانیی ئه فسه ره که نه وه سه بری دهره وه دم ده کرد، که له گهل براده ریکم دانیشتیوم، دوو پیک ئاره ق و قایی (ئاستیمان) له بهردم بوو، له په نجه ره وه سه بری دهره وه دم ده کرد، بهفر هپواش و کلۆ کلۆ دباره ی، ئیتر زانیمان هه موو شتنی به گویره ی ئه وئ سالی به سه رجوو.

چپاکانی سه ره وه ی رووباره که ده ستیان به سه ردا نه گیرا، هیچ چپایی له دواوه ی رووباره که وه داگیر نه کرا. هه مووی بۆ سالی داها توو به جیهیلران. هاوری که م چاوی به قه شه ی خۆمان که وت، به بهر په نجه ره که وه له سه ر شه قامه که دا، زۆر به ردی به ناو به فراودا دهرۆی. هاوری که م ته قه ی له په نجه ره وه هینا تا سه رنجی بۆ لمان رابکیشی.

قه شه سه ری هه لپری، چاوی به ئیمه که وت، بزه یه کی هاتن؛ هاوری به که م هیمایه کی بۆ کرد تا بیته ژووره وه. قه شه سه ری له قاند و له رۆیین به رده وام بوو. ئه وئ شه وئ هه رپشته مان هه بوو، هه موومان پیکه وه بۆی دانیشتن، هه ر یه کی کمان زۆر به په له و به تامه زرۆی هه رپشته که مان ده خوارد، به چه نگال به رزمان ده کرده وه تا داو داوه به م لاو به ولای چه نگاله که وه داده هاته خوار و پاشان بۆ ناو ده مان شوړمان ده کرده وه، یاخود به ره به ره به رزمان ده کرده وه و له ناو ده ماندا ده ما مۆی، هه ر که سه به خۆی مه ی له

که مۆله کالۆنیبه به گیا داپوشراوه که تنی ده کرد، که له ناو جۆلان به یه کی کانزایی ده هه ژایه وه. هه ریبه که مان به په نجه ی دۆشاومژه که مۆله که مان داده هینایه وه. مه یه که، سه وور و بیگه رد و نازدار بوو که رووده کرا ناو په رداخه که وه، به هه مان ده ست په رداخه که مان هه لده گرت. پاش ناخواردن کاپتن په لاری له قه شه گرتن، کاپتنی هاوړیم

رووی له قه شه کرد، قه شه جاحیل بوو و زوو شهرم دایده گرت، وه کو ئیمه جلی سه ربازی کرد بووه بهر، به لام خاچیکي سه ووری توخی مه خمه لی له سه ره وه ی گیرفانی چاکه ته بۆر که ی بوو، کاپتن، له بهر خاتری من، هه رچه نده جیبی گومانیشه، به ئیستالیبه کی له نگه دوا تا به ته وای تیبه گم و هیچم له ده ست نه چی.

کاپتن: «قه شه ئیمرۆ له گهل کچان بوو.»

وای گوت و سه بری من و قه شه ی ده کرد. قه شه شهرم داگیرت، بزه یه کی هاتنی و سه وور هه لگه را و سه ری خۆی له قاند. ئه م کاپتنه زۆر جار ان په لاری له قه شه ده دا.

کاپتن لپنی پرسى: «وا نیبه؟ قه شه ئه مرۆ له گهل کچان نه بووی؟»

قه شه: «نه خیر.»

ئه فسه ره کانی تریش هه وه ستیان به گالته ده هات. کاپتن به رده وام بوو گوتی:

«قه شه، خوا هه لئاگرئ، له گهل کچان نه بوو، هه رگیز له گهل کچان نیبه!»

بۆ منی روون کرده وه، په رداخه که می برد و پری کرد و ته ماشای نیو چاوی ده کردم، به لام چاوی له قه شه هه لنه گرت.

- «قه شه هه موو ئیواره یی به ک به پینجانه.»

هه موو ئه وانیه له سه ر میتزده بوون پیکه نین.

- «تۆ تیبه گه بشتی؟ قه شه هه موو شه وئ یه ک به پینجانه.» هیمایه کی کرد و به دهنگی به رز پیکه نی و قه شه ش ئه مه ی به نوکته وهرگرت.

میجهر: «پاپا حه ز ده کا نه مساویبه کان له شه ی سه رکه ون، ئه و (فرانس جۆزیفی) خۆشه وئ. ناحه قی ناگرم پارهی له وئیه بۆ دئ من خوانه ناسم.»

ئه فسه ره ی له قه شه ی پرسى:

«ئه رئ تۆ کتیبی (به رازی ره شت) خویندۆ ته وه؟ دانه یه کت بۆ دینم. ئه م کتیبه بوو باوه ری له ق کردم.» قه شه وه لامی دایه وه گوتی:

«ئه مه کتیبیکي پيس و پروبوچه. تۆ له راستیدا حه ز له و کتیبه ناکه ی.»

ئه فسه ره که گوتی:

«زۆر به سووده... ده رباره ی باسوخواسی قه شه کانه. ده که وئیه به ردلت.»

زه رده خه نه یه کم بۆ قه شه کرد ئه ویش له به رامبه ر رووناکي مۆمه کانه وه زه رده خه نه یه کی بۆ کردم وه و گوتی: «تۆش نایخوینیتته وه.»

ئه فسه ره که گوتی: «بۆتی پهیدا ده که م.»

میجهر گوتی: «هه موو خاوه نبیره کان خوانه ناسن. هه رچه نده ش من پروام به (فری ماسون) وه نیبه.»

ئه فسه ره که گوتی:

«من پروام به (فری ماسون) وه هه یه. ریخراویکی مه زنه.» له و کاته وه یه کی هاته ژوورئ. هه ر که ده رگایه که کرایه وه بینیم به فر ده بارئ.

گوتم: «به فریش واهات ئیتر هیرش ناکرئ.»

میجهر: «هه لبه ت هیرش نابئ. پئویسته تۆ مۆله ت وهرگری و بجیته رۆما، ناپۆلی،

سقلیه...»

ئهفسه ره که: «پتویسته سه ری له (ئه مفیلی) بدهی. چهند کارتیکت پی ددهم. بو مالئه وهمانی بهی. که له (ئه مفیلی)ن. وهکو کوری خویان خوشیان دوتی.»

– «پتویسته بچیته (پالبرمۆ).»

– «دهبن بچیته (کاپری).»

قه شه گوتی: «حهز ده کهم ئه بروزی ببینی و سه ری له مالئه وهمان بدهی که له (کاپراکوتا)ن.»

– «گویی بگرن. باسی (ئه بروزی) دهکا، ئه وی به فیری لیره زیاتره. ئه و نایه وی جوتیاران ببینی. وازبێن با بچیته ناو جهرگه ی رۆشنیبری و شارستانییهت.»

– «دهبن له زهت له کیزی شوخ وهرگرئ. من ناو نیشانی هندی جیگه ی (ناپولی)ت ددهم. کچی جوان و جاحیل. له گه ل دایکیان ها، ها، ها...»

کاپتن دهستی خوی پان کردهوه، په نجه ی گه وری له سه ره وه بوو، په نجه کانی تری په رت کردن هه روهک به وه وی سیبه ری وینه یی دروست بکه ی. سیبه ری دهستی له سه ر دیواره که وه به دیار کهوت. ئه مجارهش به ئیتالییه کی له نگه دهستی به قسه کرد، گوتی: «تۆ وهکو ئه مه ده رۆیت.»

دهستی بو په نجه ی گه وره درێژ کرد.

«وهکو ئه مهش ده گه رپیتته وه.»

په نجه تووته ی خوی گرت هه موویان پیکه نین.

کاپتن گوتی: «سه برکه.» دهستی خوی دیسان پان کردهوه. ئه مجارهش پروناکی مۆمه که سیبه ری دهستی له سه ر دیواره که وه دروست کردهوه. په نجه ی گه وری قیت کردهوه. دهستی پیکر دهوه ئینجا ناوی چوار په نجه که ی تری برد و گوتی:

«سۆتۆتینینه، تینینه، کاپتینۆ، ماگیورۆ، تینینه کولونالۆ. تۆ وهکو سۆتۆتینینه ده رۆیت وهکو تینینه کولونیلۆش ده گه رپیتته وه»^(۱).

هه موویان پیکه نین. کاپتن زۆر به زمی سه رکه وتوی به په نجه کانی ساز ده کرد. سهیری قه شه ی کرد و هاواری کرد (هه موو شه وی یهک به پیتنه) دیسان هه موویان پیکه نین.

میجهر: «پتویسته هه ر ئیستا مۆلهت وهرگری.»

ئهفسه ره که: «زۆر چه زم ده کرد له گه لت بهاتام و هندی شتم نیشان دابای.»

– «که گه راپته وه نامیرتکی قه وانمان بو بینه.»

(۱) ناوی په نجه کان بهم شتیه به یهک له دوا ی بهک «په نجه ی گه وره، دۆشاومزه، بالابه رزه، براتووته، تووته.» ئه م ناوانه م نه کرد به کوردی چونکه چیتزی ئه م یارییه له ناوه ئیتالییه که به تی واته تۆ ئیستا ئهفسه ری (تینینه) ی تا ده گه رپته وه ده بیست به کولونیل.

– «قهوانی خوشترین ئویرا بینه.»

«کارسو بینه.»

– «نا کارسو مه هینه. ئه و ده نه رپیتت.»

– «تۆش چه ز ناکه ی وهکو ئه و به رپینی.»

– «ئه و ده نه رپینی پیم گوتی ئه و ده نه رپینی.»

له ناو قاز و قیزی ئه وانه وه بوو قه شه گوتی: «حهز ده کهم بچیه ئه بروزی. له وی نیچیری باش هه یه. خه لکه کهت ده که ویتته بهر دل. هه رچه نه ده سارده به لام سووه که ی ساف و وشکه. ده توانی له گه ل مالئه وهمان مینیتته وه. باوکم راوکه رتکی به ناویانگه.»

کاپتن: «بابرۆین. بهرله وه ی سۆزانیخانه کان داخرین.»

به قه شه م گوت: «شه و شاد.»

گوتی: «شه و شادتر.»

3

کاتن گه رامه وه به ری جهنگ هه ر له شاره که بوین. ژماره ی تۆپه کانی ده ورو به ری شار له جاران پتر ببوون، به هاریش داها تبوو. ره زه کان سه وز بوون و لقی دارمیوه کانی پۆقه یان دابوو، ده رخته کانی ئه ملا و ئه ولای رینگاش گه لای بچووکیان دابوو، کزه بایه کیش له ده ریا وه ده هات. شاره که و گرد و قه لا کۆنه که ی سه ره وه م بینن له ناو باوه شی ئه و ریزه گرد و چبا که ی ئه و دیو دابوو؛ چباکان بۆر ده چوونه وه و په له یه کی سه وز له لاپالیان دیار بوو. ژماره ی تۆپه کان له شاره که دا له جاران پتر ببوون، چهند نه خوشخانه ی تازه شی تیا دروست کرابوو. له شه قامه کاند توشی سه ربازی به ریتانی، جار جارهش ئافره تی به ریتانی ده بوین. چهند خانووکی تریش بهر ئاگری تۆپ که وتبوون. ئه وی رۆژی دنیا گه رم بوو، هه ر ده تگوت به هاره، منیش به کۆلانی که هه ردوولای دارو دره خت بوو، شۆر بوومه وه، دیواره که به هه تا و گه رم داگه رابوو. بۆم ده رکهوت که ئیستاش هه ر له هه مان خانوودا ده ژین، هه موو شتی چۆن له و کاته وه به جیم هیتت وه کو خوی بی ده سکاری ماوه ته وه. ده رگا که له سه ر پشت بوو. سه ربازیکم بینن له سه ر ئه سکه ملی ده ره وه له به ره رۆشک دانیشتبوو، ئوتومبیلیکی فریاگوزاری له لای ده رگای ته نیش و بهر ده رگا وه را وه ستابوو.

کاتن چومه ژووره وه بۆنی کاشییه مه رمه رپیه کانی نه خوشخانه هات، هه موو شتی چۆن بوو هه ر وا مابوو. ته نیا ئه وه نه بیئیمه وا له به هاراین. له ده روازه ی ژووره گه وره که وه سهیری ژووره وه م کرد.

میجهرم بینن له سه ر میزه که ی دانیشتبوو، په نجه ره ی ژووره که کرابوه وه، تیشکی

هه تاوی پیتدا دههاته ژووره وه. ئەو منی نه بیینی، منیش دوودل بووم که ئایا بچمه ژووره وه راپۆرتی پێشکەش بکەم وەیا بۆ قاتی دووهم سەرکەوم و خۆم بشۆم و جله کانم پێکخەم... له دواییدا بپارم دا وەسەرکەوم. ئەو ژووره ی من و رینالدی تبایدا دەژیاين به سەر دهوراویشتی دهشته که پيدا دەروانی. په نچه رەکه ی کرابوونه وه، تهخته که م پێکوپێک بوو به په تو داپۆشرا بوو، شته کانم به دیواره که وه هه لئو اسرابوون و ده ماکه گازه که م له ناو ته نه که یه کی لاکیتشه پيدا بوو، تاسه کلاره که م هه ر به سەر هه مان سنگۆلکه وه بوو، باولی جلكان و پۆتینه زستانیه که م له دامیته تهخته که م بوون، پۆتینه که م له بهر بۆیاخه که ی دهره وشایه وه له سەر باوله که دانرابوون. تهنه گه دوور پێکه ره نه مسابیه که شم به لولوله مه یله و شینه هه شت لایه که و قۆنداخه دهر په رپوه پێکوپێکه له دارگوتیز دروستکراوه که ی به سهره وه ی هه ر دوو تهخته که وه به دیواره که وه وه کرابوون. دیتته بیرم دوور بیینه که ش له ناو باوله کلیدراوه که دا بوو. رینالدی له سەر تهخته که ی تر خه وتیوو، که گوئی له دهنگی پێم بوو خه بهری بووه وه، هه ستایه وه و گوئی:

«چاوو (١)، چۆنت رابوارد؟»

«یه گجار خۆش»

ته و قه مان کرد و دهستی له مل کردم و ماچی کردم.

گوتم: «تۆف»

گوئی: «تۆ دژونی پێویسته خۆت بشۆی. بۆ کوئی چووی؟ چیت کرد؟ هه ر به کسه ر هه موو شتیکم بۆ بگێره وه.»

«چوومه هه موو شوینی میلانۆ، فلوره نس، رۆما، ناپۆلی، فیلاسان، گیوفانی، میسینا، تۆرمینا...»

«وه کو خشته له بهر ت کردوه، ئەری جهره زه بیته کرد؟»

«به لێ»

«له کوئی؟»

«له میلانۆ، مرتی، رۆما، ناپۆلی...»

«بهس، به راستی پێم بلتی کامیان له هه موویان باشتر بوو.»

«ئه وه ی میلانۆ.»

«چونکه ئەوه به رای بی بوو. ئەوت له کوئی بیینی؟ له کۆفا؟ بۆ کوئی چون؟ هه ستان به چی کرد؟ هه موو شتیکم پێ بلتی. هه موو شه وئ له گه لئ مایته وه؟»

«به لێ.»

(١) چاوو: وشه یه کی ئیتالیه واته رۆژباش. له ئینگلیزییه که و نوسراوه بۆیه نه مکرده به کوردی.

«ئه مانه هه یچ نین. لێره کچی جوانمان هه نه. کچی جوان که پێشتر نه هاتوونه به ره ی جه نکه وه.»

«نازداره!»

«بروام پێ ناکه ی؟ هه ر به م پاش نیوه رۆیه ده چین. ئەوجا ده بیینی له شاردا کچی ئینگلیزی جوانمان هه یه. ئیستا من که وتوو مه ته داوی ئەوینی بارکلییه وه. ده تبه م بۆ سهر دانیان. له وان هه بارکلی بخوازم.»

«پێویسته خۆم بشۆم و راپۆرته که م بنوسم. ئیستا کهس له ئیشتا نییه؟»

«له و کاته وه که تۆ رۆیشتی هه یچ شتیکی وامان نه بووه، ته نیا سهر ما بردی، ده ست و پێ شه قبوون له ساردی، زه رتک، سۆزه نه ک، برینی له خۆوه، دهره باریکه و وشکه برینی ناو گه لان. له هه موو هه فته یه کیشدا یه کێ به تلیشه به رد هه ر بریندار بووه، که من برینداری شریشمان هه بووه. وه له هه فته ی داها تودا شه ر ده ست پێده کاته وه، له وان هه ده ست پێبکاته وه. وا ده لێن. ئایا خوازیتم بۆ بارکلی پاش شه ر به چاک ده زانی؟»

ئاوم له ته شت ده کرد و گوتم:

«زۆر چاک.»

رینالدی گوئی: «ئه مشه وه ده بی هه موو شتیکت پێ رابگه ییم. ئیستا ده چم سهر خه وئ ده شکینم تا بۆ بارکلی تاسولوس بم.»

منیش کورته ک و کراسه که م له بهر کرده وه، به ئاوی ساردی ناو ته شته که خۆم شوشت. کاتی خۆم به خاوی وشک کرده وه، چاویکم به ژووره که خشان، له په نچه ره که وه سه یری دهره وه م کرد، سه یری رینالدیشم کرد، ئەو له سهر شوینه که ی خۆی پالکه وتیوو. چاوی خۆی لیکنا بوون، زۆر جوان دههاته بهرچاو، هاوته م نه م بوو، له (ئه مالفی) یه وه هاتبوو چه زی له نژادری ده کرد، زۆر برادهری یه کتری بووین. له و کاته ی سه یرم ده کرد چاوی خۆی هه لێنا.

«پارهت هه یه؟»

«به لێ.»

«په نجا لیرم به قه رز بدی.»

دهستی خۆم وشک کرده وه، جیزدانه بچوکه که م له گیرفانی کورته که که م دهره یینا، که به دیواره که وه هه لئو اسرابوو. رینالدی بێ ئەوه ی له جیگه ی خۆی هه لبستیتنه وه لیبی وه رگرتم، له گیرفانی پانتۆلی دانا، بزیه کی هاتی گوئی:

«ده بی و بۆ بارکلی دهریخه م که خاوه ن پاره و تیرم، تۆ گه وره ترین و باشترین برادهری و په ناگه ی دارایی منی.»

گوتم: «برۆ جه هه نه م!»

ئه وئ شه وئ، له گه ل هاو رپیان که نا مان ده خوارد، له ته ک فه شه دانیشتیوو، ئەو زۆر

ناتومیډ بوو له پر ههستی بهنازار کرد. دل بریندار بوو، بهووی نهچووومه نهبروزی. بوواوکی نووسیږو که من دهچمه نهوئ باوکیشی تهدارهکی پیشسوازیکردمی ناماده کردبوو. منیش بهقهدهر نهووه پهشیمانی دایگرتم وه خوښم تینهگهیشتم بو نهچووم. خوښم نه موست بچم وه هولوډم دا نهووه روون بکه موه، له بهر ئیشیک ده بویه ئیشی تر بکه له کورتاییدا هاته رایین و لیم تینگهیشتم که بهراستی ویستوومه بچم، بهوه هموو شتی گهراوه باری جارانی. زورم خواردهووه پاشان قاوه و (ستریگا)م خواردهوه. بهسهرخوښی نهووم روون کردهوه که چوډ نهو شتانه نهنجام نادهین، که خوښمان دهمانهوی. هرگیز نهو شتانه ناکهین.

هردوو کمان قسهمان دهکرد، نهوانی تریش کهوتیونه مشتم و مړهوه. پر بهدل ویستم بچمه (نهبروزی)، من نهچوومه هیچ شوینتی لهو شوینانهی شخخته شهقامهکانی وهک ئاسن روق کردبوو، نهو شوینانهی که سارد و بیگهرد و ههوا وشک بوون و بهفریش وشک و پرووشهیی بوو شوین پیتی کهرویشکانی لهسه دهینرا. جووتیارکانیش شهپقهکانیان لهسه دهکردهوه و بهنازناوی (لورد) ریزیان لی دهنای و نیچیری باشی لی دهستگیر دهکرا. من نهچوومه هیچ شوینتی لهو شوینانه، بهلکو چومهته خانه و مهیخانه بهدوو کهل قانگدراوهکان؛ که ژوورهکان له پیش چاوت دهسووران، ده بویه تهماشای دیواره کهت بکرده بیه تا راتگرتیابه. شهوان بهسهرخوښی له نیو جیگا ده بووین و دهترانی هموو شتی که له بهر ده ستایه. نهو جوښه نامو بهی کاتی و اگاهاتنهوه بی نهووی بزانی کیت له گهلدا بووه، نهو دنیایه ناراسته ی که له ناو تاریکیدا بهجوړی دلبرونه که به بی نهووی بزانی و گوئی بی بدهی بخرتنه باوهشی شهوانه و، ناچار ده بوی جاریکی دی سه رله نوئ خوډت لهوه دلنیا بکهیت که نهووه هموو شتی که لهو ژبانه و هر گویش به هیچ نه دهیت. کوتوپر گرینگیست به زور شت دهدا، به نووستن، خه به ریونهوه، له گهل نهو کردهویه، هندی جار به یانیان، نهووه مووی لهو بوونه ئوغریان کردهوه. هموو شتی توندوتیژ و روق و ئاشکرایه، جار به جار مشتومر لهسه نرخ دهقوما، هندی جاریش هیشتا خوښی و خوښه ویستی و فینکاتی و چاشت و فرهوینی تیابوو، هندی جاریش خوښی نه دهه و او بهختیار ده بوی بچیته سه شهقامهکان. بهلام هردهم روژیکی تر دهستی پیده کردهوه پاشان شهوی تری بهدواوه هر دههات.

ویستم دهر باری شهو قسه بکه م و جیاوازی نیوان شهو و روژ دیاربخه م. نهوه بلیم چوډ شهو له روژ چاکتره، هرچنده روژ له شهو زور بیگهرد و سارتره. بهلام نه متوانی نهوه بدرکیم. هرده کو ئیستاش ناتوانم باسی بکه م. بهلام خو گهر توش شهو گاری وات بهسه بریدی تو دهنانی. نهو شتی وای نه دیوه. بهلام نهو تینگهیشتم که له راستیدا ویستوومه بچمه نهبروزی، بهلام نهچووم. نیمه براده ی بکتری بووین، له زور شت زهوقمان وه کو بهک له گهل شتی له بکتری جیا، نهو هردهم ده بزانی من چ نازانم

و، هرکاتنی فیبری بووم، توانای له بیرکردنم هه بیه. بهلام نهووی نه مده زانی پاشان فیبری ده بووم. تا نهو کاته، که همومومان نامان خوارد، جهمه نانه که دواپی هات مشتم و مړ بهردهوام بوو، نیمه هر دوو کمان له قسه وه ستاین.

کاپتن هاواری کرد:

«قهشه بی که یفه، قهشه بی کچ بی که یفه.»

قهشه: «به که یفم.»

کاپتن: «قهشه بی که یفه. قهشه دهیوهی نه مساوییه کان سه رکه ون.»

خه لکه که گوئیان بو کاپتن را دیرابوو.

قهشه سه ری خوډی له قاند و گوئی: «نه خیر»

- «قهشه دهیوهی نیمه هرگیز هیترش نه کهین. ناتوهی نیمه هرگیز هه لمهت بهین؟ وانیه؟»

- «نه خیر، مادام شه هیه به پیوستی ده زانم هه لمهت بهین.»

- «ده بی هیترش بهین، هر هیترش ده بهین.»

قهشه سه ری خوډی له قاند.

کاپتن گوئی: «لیبی گهری، قسهکانی له جین.»

- «هر چوډی بی نهو هیچی پی ناکری.»

نهوی گوت و هموو هه ستانه سه ر پی و میزه که یان به جیته شت.

4

توی ناو باخچه ی ته نیشتمان به یانی و اگای هی نام و، تیشکی روژم بیینی له په نجه روه دههاته ژووره وه. چوومه بهر په نجه روه ته ماشای دهردهم کرد. ریچکه چه روژه کراوه که شیدار بوو گیاش به خوناو تهر بیوو. تویه که دوو جار لرمه ی هات، له گهل هر لرمه بی هه وایه کی به هیتر هالی کرد و په نجه روه کی هه ژاند و بهشی پیشه وهی بیجامه که ی پیکدا ایه وه. تویه کانم لی دیار نه بوون. بهلام گولله تویه کان راسته وخو بهسه سه رمان تیدد په رین. بوونیان لهوئ شتیکی نارحمت بوو، بهلام بهوه دلنمان خوښ بوو که له چه شنی زور گه وره نه بوون. که سهیری دهردهم کرد، له ناو باخچه که گویم له هاره ی تریله یه ک بوو بهر تیه که دا دهری، جله کانم کرده بهر، دابه زیمه خواره وه. هندی قاوه م له ناندین خواره وه و چوومه گه راج. ده ئوتومبیل له ژیر په سارگه دریزه که ریز بیووون. نهوانه ئوتومبیلی فریاگوزاری نه فره جای لموز پانی رینگ بوون وه کو ماشینی باره لگر دروست کرابوون. فیه رکه کان له گوړه پانی گه راجه که خه ریکی چاک کرده وه یه کیکیان بوون. سیتی تریش له سه ر چیاکاندا له نریک بنکه ی تیمارگه ری بوون. له

فیهته ریکم پرسى:

- «ئەرى ئەوان قەت تۆیخانە کائامانیاں کوتاوە تەووە؟»

- «ئەخیر سینیۆر تینیتە، ئەو گەردە بچکۆلە یە ئەوانى پاراستووە.»

- «ئیشتان چۆنە؟»

- «زۆر خراپ نییە. ئەم ئوتومبیلە باش نییە. بەلام ئەوانى تر ئیش دەکەن.»

فیهته رەگە لەکار وەستا و زەردەخەنە یەکی هاتى و گوتى:

«مۆلەتت وەرگرتیو؟»

- «بەلى.»

دەستى بە بەدەلە کە یەو سەریبەو و گەزەبەو و گوتى:

«کاتیكى خۆشت رابوارد؟»

ئەوانى تریش گەزەبەو.

گوتم: «باش بوو. ئەرى ئەم ئوتومبیلە چیبەتى؟»

- «باش نییە، کونیکى دەگری، کونیکى تری تى دەبى؟» (۱)

- «ئىستا چیبەتى؟»

- «پتویستى بەرىنگى (۲) تازەبە.»

بەجیم هیشتان کار بکەن. ئوتومبیلە کە پروتکراو و بەتال دياربوو، مەکینه کەى کرابوووە و پارچەکانى لەسەر دەزگای (۳) ئیشکردن پەرتویلاو بسوونەو، چوومە گەراجە کە، لەئێر پارچە کە یە کە یە کە سەبرى ئوتومبیلە کانم کرد. تا رادەبى چاک بوون، هەندیکیان تازە شوشترابوون، ئەوانى تریش تۆزای بوون، بەوردى چاوم بەتایەکانیان خشانند. تا بزاتم چ جىتى دراوہ یان بەرد هەلى زرانووہ. هەموو شتى ریکوپىک بوو. ئەوہم بۆ دەرکەوت، کە لە لىترە بى یان لىترە نەبى هىچ جىاوازی نییە. بىرم لەدۆخى ئوتومبیلەکان و دەستکەوتنى پىداوئىستىبەکانیان و ریکوپىکى گواستەوہى برىندارەکان لەبنکەکانى بەرايىبەو بە بنکەکانى دواوہ و دواى ئەمەش دابەشکردنیاں بەسەر نەخوشخانە ديارکراوہکانیان لەسەر راپۆرتەکانیانم دەکرەوہ. ئەمانە تا رادەبەکى زۆر لە ئەستۆزى مندا بوون. ئاشکرايە بوون و نەبوونم هىچ گىروگرتى پەيدا نەدەکرد. لە وەستای فیهته رەکانم پرسى:

«چى وای تىدا نەما توشى دەردەسەریمان بکات؟»

(۱) لە ئینگلیزیبە کە دەلى شتى لەدواى شت پتویستە.

(۲) رینگ: مەبەست (ئەلقەبە) نەک Wheel.

(۳) دەزگا: مێزى ئیش کردن.

- «نەخیر، سینیۆر تینیتە.»

- «وئىستگای گازۆلین لە کوپبە؟»

- «هەر لەشۆین خۆبەتى.»

گەرمامەوہ خانووہ کە، فنجانبىكى تر قاوہم لەسەر مێزى نانخواردن خواردووە. رەنگى قاوہکە قاوہبىبە کى کال بوو. بەشیرى پەیت شیرین کرابوو. لەودىو پەنجەرە کەوہ بەیانىبە کى خۆشى بەهاری بوو. سەرايى بۆنىكى وشک بەبەر کە پومدا هات، ئەمەش وای بۆ دەرخستم کە ئەمۆر دۇنيا گەرم دەبى. ئەو رۆژە چوومە بنکەکانى سەرچىا پاش نیوہ رۆبە کى درەنگ گەرمامەوہ شارە کە. هەر کە لەوئى نەبووم وا پىدەچوو هەموو شتى بەرپۆکوپىکى رۆبىشتىت. بىستم هیرش دەست پىدەکرتىوہ. ئەو تىبەى ئىمە خزمەتمان تىای دەکرد لەناوچە بەرزەکانى لای رووبارە کەوہ دەست بەهیرش دەکا. کاپتن پىی گوتم دەبى لەکاتى هیرش کردندا من چاودىزى بنکەکان بکەم. وا دانرابوو کە لە شۆنىکى تەنگەبەرى رووبارە کەوہ بەپە پىنەوہ و لەناوچە گەردەلانىبەکان پەرتویلاو بىنەوہ. ئوتومبیلەکانىش دەبوايە لەبنکە داپۆشراوہکان پىارترىن و لەزىبکترین شۆنى تى رووبارە کەوہ بن. شتىکى ئاسايىبە، دەبوايە ئەم بنکانە لەلایەن پىادەوہ دەستنىشان کرابان، بەلام دەبوايە ئىمە ئىشە کەمان راپەراندبايە. ئەم کارەش شتى بوو لەو شتانەى وات لى دەکەن کە هەستى ساختەبى سەربازى لەگىانت برىسکىنى.

زۆر پىس و دژون بووم. بۆ خۆشوشتن سەرکەوتە سەرەوہ. چوومە ژوورە کەم رینالدى لەسەر تەختە کەى دانىشتبوو، دانەبى کتیبى (هۆگۆ) لەبارەى رۆمانى ئىنگلیزىبەوہ بەدەستەوہ بوو. جلى لەبەر کردبوو. پۆتبنە رەشەکانى لە پىدا بوو، قژى دەبرىسکايەوہ. کە منى بىنى گوتى:

«دەرفەتە، تۆ لەگەلما دىبى بۆ دىتنى بارکلى.»

- «نەخیر»

- «بەلى تکايە لەگەلم وەرە و یارمە تىم بە کارى تىبکەم.»

- «باشە، چاوەرئى کە تا خۆم ریک دەخەم.»

- «خۆت بشۆ و هەر بەم جلا نە وەرە.»

خۆم شوشت، قژم شانە کرد، کەوتىنە رى...

رینالدى گوتى:

«تاوئى چاوەرئى کە، دەبى سەر و پىک بخۆبەوہ.»

باولە کەى کردەوہ بوتلىکى دەرھىنا. گوتم:

«خۆ، سترىگا نبیە؟»

گوتى: «نەخیر، گراپايە.»

«زۆر باشه.»

دوو پیتیکی تیکرد. ههلمان گرتن. پهنجهی گهوره مان بهرز ببوه وه. گراپاکه زۆر بههتیز بوو.

«پیتیکی تریش.»

گوتم: «قهی ناکا»

سهرو پیتیکی دووهمی گراپامان خواردهوه.

«رینالدى بوتلهكهی له و لا دانا، له پیتیلکهکه دابهزینه خوارهوه. شار بۆ رویشتن گهرم بوو، خۆر خهريك بوو ئاوابی. ئەمهش دیمه نیتیکی دلکه ره وه بوو.

نه خوشخانهی بهریتانی فیلایهکی گهوره بوو، ئەلمانیهی کان پیتش شه پ دروستیان کردبوو. بارکلی له باخچه که دا بوو. سسته ریتیکی تری له گه لا بوو. جله سپیه یهک تهرزیه کانیا مان له که لینی درهخته کان بینی. به ره و لایان چووین. رینالدى سلای لى کردن، منیش به نهرمی سلای لى کردن. بارکلی گوتی: «خوشحالم به دیده نیت. خو تو ئیتالی نیت، وا نییه.»

«تۆه، نه خیر.»

رینالدى له گه ل سسته ره که ی تر که و تبوه قسان و پیده که نین.

«شتیکی سهیره! چۆنه له ناو سوپای ئیتالی دای؟»

«له راستیدا له ریزی سوپا نیم. له گه ل تیپی فریاگوزاریم.»

«زۆر سهیره، ئه رى بۆ ئه و کارهت هه لێژاردووه؟»

«خوشم نازانم، هه میشه هه موو شتی روونکردنه و ده ی نییه.»

«تۆ، چۆن هه یج نییه، وا تیده گه م که ده بی هۆی هه بی.»

«ئهم قسه یهت زۆر ته وا وه.»

«ده توانین به م شیه یه له قسه کا مان به رده و ام بین.»

گوتم: «نه خیر»

«ئهمه دره فه ته. وا نییه؟»

له بارکلیم پرسى: «ئهم گۆپاله چیه به دهسته وه یه؟»

بارکلی کچیتکی تا بلتی که له گه ت بوو، جلیکی وای له بهر بوو، وای بۆ چووم جلی سسته ران بى، قز کالی به روخسار رهنگ گه نم چاوه کانی خۆ له میشى بوون، زۆر جوان هاته خه یالم، گۆپالیتیکی له پشه ی دارخورمای (راتان) ی^(۱) دروست کراو و له چهرم گیراوی به دهسته وه بوو که له قامچی بوو که شوشه ی مندالانی ده کرد.

(۱) راتان: جۆره دارخورماییکه له رۆژهه لاتی هیندا ده روى.

«ئهم گۆپاله یادگاری لاویکه پار له شه ردا کوژراوه»

«زۆر به داخه وه.»

«گه نجیتیکی کۆک بوو، بریار بوو بمخوای به لام له شه ری (سۆم) دا کوژرا.»

«شه ریتیکی توندوتیژ بوو.»

«له وى بووى؟»

«نه خیر، ته نیا گوتم لى بووه، هه یج شه ریتیکی تری وهک ئه و شه ره چه په له لیره رووی نه داوه. ئه وان ئه و گۆپاله یان بۆ ناردووم، دایکی له گه ل جل و بزگوری بۆ ناردووم.»

«ماوه ی ده زگیرانیتان زۆری خایاند؟»

«هه شت سال. ئیمه پیکه وه گوره بووین.»

«له بهرچی زما وه ندتان نه گپرا؟»

«نازانم من گیل بووم، ئه گینا ئه متوانی به هه ر جوړی بوایه ئه م کاره م راپه راندبايه، له و با وه رده دا بووم که ئاکامیتی خراپی بۆ ئه و بی؟»

«تیگه یشتم.»

«که ست له ژیا نتا خو ش و یستوه؟»

گوتم: «نه خیر.»

له سه ر سه نده لى دانیشتبووین. ته ماشایم کرد. گوتم: «پرچت زۆر جوانه»

«دلته ده یگرئ؟»

«زۆر زۆر»

«که جوانه مه رگ بوو خه ریک بوو به ته وا ی ببیرم.»

«نه که ی ببیری.»

«ویستم شتیکی بۆ بکه م. خو تو ده بینی گوتم به هه یج شتیکی تر نه داوه. ده یتوانی هه موو شتیکم لى داوا بکا. ده یتوانی هه ر شتیکی لیم بوو یستبايه به ده ستی بیتی، گه ر بمزانیایه، ده بوايه زما وه ندمان گپرا بایه وه یا شتی ترم کردبايه. من ئیستا وا ئه و هه موو شته ده زانم. به لام ئه و کاته ی ویستی بچی بۆ شه ر من پیم نه زانی.»

هه یج نه گوت.

«ئه و کات هه یج شتیکم نه ده زانی، وام ده زانی بۆ ئه و ئه مه شتیکی خراپ ده بی.»

له و با وه رده بووم ئه و ناتوانی به رگه ی ژیا نی شه ر بگرئ له ئه نجامدا به مه رگ شاد بوو و هه موو شتیکم کوتایى پى هات.»

«نهم زانیوه.»

«تۆه، به لى ئه مه کوتایى بیه که ی بوو.»

تهماشای رینالدیمان کرد. له گه‌ل سسته‌ره‌که‌ی تر که وتبووه قسه‌وه.

پرسیم: «ناوی چیبیه؟»

- «فیرگسۆن. هیلین فیرگسۆن. هاوړتیکه‌ت دکتۆره، وانیبیه؟»

- «به‌لن، دکتۆرکیک باشه.»

- «ئهمه ړیکه‌وته. به‌ده‌گمه‌ن له شوپنیککی وا نزیک له به‌روهه چاومان به‌به‌کیتکی باش بکه‌وئ. وانیبیه؟»

- «راسته.»

گوتی: «به‌ره‌یه‌کی تروها‌ته. به‌لام زۆر جوانه. چ هیرشێ ده‌کړئ؟»

- «به‌لن.»

- «ئهو کات ده‌بێ کار بکه‌ین، هه‌رچه‌ند ئیستا بێ کارین.»

- «له‌میژه سسته‌ری؟»

- «له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه^(۱)»

که ئهو چوو بۆ شه‌ر دپته‌ بیرم بیریکی پوچ هاته‌ میتشکم. له‌و باوه‌ره‌ بووم که دپته‌ ئهو نه‌خوشخانه‌ی منی تیام، وای بۆ چووم، که به‌ شیر بریندار بووه و سه‌ریشی شاشی لێ به‌ستراوه. و دیا گولله‌یه‌کی به‌شان که‌وتوو. شتیکی ئه‌ندیشه‌یبیه.»

گوتم: «به‌ره‌یه‌کی ئه‌ندیشه‌یبیه.»

- «به‌لن، خه‌لک وه‌ تیناگه‌ن که‌ فه‌ره‌نسا له‌ چ بارێکدا‌یه. ئه‌گه‌ر تیکه‌بشتیان ئهم کوشناره‌ به‌رده‌وام نه‌ده‌بوو. ئهو به‌ شیر بریندار نه‌بوو به‌لکو نارنجکیان پێ دادابوو په‌ل په‌ل ببوو.»

نقهم لێوه‌ نه‌هات.

- «له‌و باوه‌ره‌ی شه‌ر به‌رده‌وام بێ؟»

- «نه‌خیر»

- «چ ده‌یوه‌ستینێ؟»

- «ده‌بێ له‌لاین بشکێن.»

- «ئیمه‌ ده‌شکێن. ئیمه‌ له‌ فه‌ره‌نسا ده‌شکێن، ئه‌وان ناتوانن له‌شه‌ر به‌رده‌وام بن و قه‌سایخانه‌یه‌کی وه‌کو (سۆم) دروست بکه‌ن و نه‌شکێن.»

گوتم: «لێره‌ ناشکێن.»

- «له‌و باوه‌ره‌ نیی؟»

- «نه‌خیر، ئه‌وان پار هاوینی دکریکی چاکیان پێ کردن.»

(۱) له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه: واته‌ کو‌تایی سالی ۱۹۱۵.

گوتی: «له‌وانه‌یه‌ ئه‌وان بشکێن. هه‌موو که‌سه‌ی ره‌نگه‌ بشکێن.»

- «ئه‌لما نیبیه‌کانیش.»

گوتی: «نه‌خیر، له‌و باوه‌ره‌ نیم.»

له‌پاشا چوینه‌ لای رینالدی و فیرگسۆن.

رینالدی به‌ئینگلیزی له‌ فیرگسۆنی پرسى:

- «ئیتالیات خو‌ش ده‌وئ؟»

- «یه‌گجار»

رینالدی سه‌ری خو‌ی له‌قاند گوتی:

«تێ نه‌گه‌یستم.»

قسه‌که‌ی فیرگسۆنم کرده‌ ئیتالی گوتم:

«AAbbanze bene»

سه‌ری خو‌ی له‌قاند.

- «زۆر باش نیبیه. ئینگلته‌ره‌ت خو‌ش ده‌وئ؟»

- «زۆر نا، من سکوتله‌ندیم. ده‌زانی؟»

رینالدی به‌خه‌یالی رۆبشتوووه‌ سه‌یری منی ده‌کرد. به‌ئیتالی گوتم:

- «ئهو سکوتله‌ندییه. سکوتله‌ندای له‌ ئینگلته‌ره‌ خو‌شتر ده‌وئ.»

- «به‌لام سکوتله‌ندا به‌ریتانیا‌یه.»

ئهم ده‌سته‌واژه‌یه‌م بۆ فیرگسۆن په‌رچه‌قه‌کرد.

فیرگسۆن: «Pas encore»

- «به‌راستی نا؟»

- «نه‌خیر، ئیمه‌ ئینگلیزمان خو‌ش ناوئ»^(۱)

- «هه‌رگیز ئینگلیزان خو‌ش ناوئ؟ (بارکلی)شت خو‌ش ناوئ؟»

- «ئاه، ئهمه‌ جیاوازه. نابێ هه‌موو شتی وه‌کو یه‌ک لێک به‌دینه‌وه.» پاش ماوه‌یه‌ک

شه‌وشادیمان له‌یه‌که‌تری کرد و به‌جیمان هیشتن و گه‌راینه‌وه‌ مال. رینالدی گوتی:

- «بارکلی تو‌ی له‌من به‌دلته‌ره. ئه‌وه‌ زۆر ئاشکرایه. به‌لام کیژۆله‌ سکوتله‌ندییه‌که‌

زۆر جوانه.»

(۱) فیرگسۆن که‌ ده‌لێ رقی له‌ ئینگلیزه‌ مه‌به‌ستی ده‌وله‌تی به‌ریتانیا‌یه‌ چونکه‌ به‌ریتانیا ولاته‌که‌ی ئه‌وانی داگیرکردوووه‌ که‌ (سکوتله‌ندا)یه‌ به‌ به‌شیک له‌ به‌ریتانیا‌ی گه‌وره‌ی داده‌ن. وه‌ گه‌لی سکوتله‌ندا چنده‌ها ساله‌ خه‌بات ده‌کا تا له‌ژێر چه‌پۆکی به‌ریتانیا‌ی رزگاری بێ به‌سه‌رۆکایه‌تی (سوپای نه‌پتی ئیرله‌ندی) رۆژ نیبیه‌ ده‌ست له‌ سوپای داگیرکه‌ر نه‌وه‌شین.

گوتم: «زۆر» خۆشم دركم بهوه كرد «تۆ تهوت خۆش ئهوى؟»
 رینالدی گوتی: «نهخیر.»

5

پاش نیوه روژی رۆژی دوایی جارێکی تر چوممهوه سهردانی خانم بارکلی. له ناو باخچهکه دانه نیشتبوو. منیش چوممه ده رگای لاتهنیشتییی باله خانه که که ئوتومبیله کانی فریاگوزاری له بهردهم پراوه ستا. له ژوووه سه روکی سسته رانم بینی پیتی راگه یاندم که خانم بارکلی نۆزه ئیشیه تی. (ئیمرو شه دهستی پیکردۆته وه) منیش گوتم ده زانم.

گوتم: «تۆ ئه مریکی له سوپای ئیستالی؟»

- «به ئی.»

«چۆن وا هات ئه ممه بکه ی؟ بۆچی نه هاتییبه ریزی ئیمه و له گه ل ئیمه مانان بی؟»

- «نازانم ده توانم ئیستاکه بیمه ریزه وه؟»

- «به داخه وه پیم بلتی بۆچی چوویمته ریزی ئیستالییه کانه وه؟»

گوتم: «له ئیستالی بوم. ئیستالی ده زانی.»

گوتم: «ئوه! من تازه به تازه وا فیری دهیم. زمانیکی خۆشه.»

- «هه ندی کهس ده ئین، ده توانی له ماوه ی دوو ههفته فیر بی.»

- «پهه، ئه و من له دوو ههفته دا فیری نه بوم، گهرچی وا بۆ چه ند مانگی ده چی ده یخوینم. گهر مه به ستت دیتنی کاترینه ده توانی دوای سه عات ههوت بیی ئه و کات دهستی به رده بی. به لام نه که ی کۆمه له ئیستالییه که له گه ل خۆت بیی.»

- «ته نه نه ت له بهر خاتری زمانه خۆشه کانیشیان.»

- «نه خیر، ته نه نه ت له بهر جله سه ریا زییه جوانه کانیشیان.»

گوتم: «ئیهاره ت شاد.»

- «ریقیدرسی تینیتیه.»

- «ریقیدرا.»

منیش خواحافیزم لی کرد و چوممه ده روه. زۆر زهحمه ته وه کو ئیستالیان خواحافیزی له بیانیان بکه ی بی ئه وه نه شیوتی. وا تینگه بییوم که مالئاوایی ئیستالی هه رگیز بۆ ناردنه ده روه به کارتی (۲).

ژووهره که گهرم بوو، منیش چوو بوممه سه ر رووباره که و تا سه ری پرده که ی (پلافا)

(۲) مه به ست له بهر قورسی زهحمه تی خواحافیز کردنه به ئیستالی. که غهیره ئیستالییه کان به ئاسانی فیری نابن.

چوم. بریار وا بوو هیرش له ویتوه دهست پی بکات. سالی پار چومنه پیتش له ناوچه ی ئه و بهر زۆر سستم بوو. چونکه تا که رینگایی له ویت هه بوو. ئه ویش داده کشایه خواره وه به ره و پردی که له ک ده چوو، به درتایی به ک میل له ژیر رهحمه تی گری تۆپه کاند بوو. سه ره رای ئه وه ش پردی که له ک ئه وه نده فراوان نه بوو، تا هه موو گواستراوه کان واته سه ربا ز و ئوتومبیله کان بۆ هیرشی به پۆسته یی هه لبرگرت. نه مساو بییه کان ده یان توانی ئه و ناوه به خوینی کوژراو سوور بکه ن، به لام ئیستالییه کان له رینگایه کی بچووک له و به ری رووباره که وه په رته یان کرد و میل و نیوتیکیان له به ری نه مساو بییه کان گرت.

ئه ویت جیگایه کی سهخت بوو. نه ده بو نه مساو بییه کان لی بگه پین ئه ویت داگیر بکه ن، وای بۆ چوم که ئه مه چا و لیتوتشینیکی هاو به شی بوو. چونکه سه ری پرده که و ئه ولای رووباره که هه ر به ده ست نه مساو بییه کانه وه ما بوو؛ مه تار تیزه کانیان له سه ر گرده کان بوو چه ند یار ده یی له ئیستالییه کانه وه دوور بوو. ئه م شوتنه وه ختی خۆی شارۆچکه یه ک بوو، به لام هه مووی بۆته په له به رد، ئه وه ی له ویت ما بوو، پاشما وه ی ئیستگه یه کی شه مه نده فر و پردیکی جیگیر که نه ده تواندرا جارێکی تر به کاریته وه چونکه له بهر چاوان بوو.

ملی رینگا ته سه که که م گرت بهر به ره و رووباره که چوم، ئوتومبیله که م له بنکه یی به جیه تیش، له ژیر گرده که وه. له پرده که له که که په ریمه وه که چیا به که په نای لی کرد بوو. به نا و مه تار تیزه کانی ناو شارۆچکه خاپوور کرا وه که به لیتواری هه ل دتیزه که وه رویشتم، سه ربا زه کان هه موویان له ناو قۆرته کاند بوون. چه ند ریزی رۆکی بۆ به هانا گه به شتی تۆپ داندرابوون، وه یا له کاتی پچرانی ته لی ته له فۆن وه کو نیشانه به کار به یترین. به ری شه ر ئارام، گهرم و پیس بوو. سهیری هیله کانی به ری نه مساو بییه کانم کرد، که س دیار نه بوو. له گه ل کاپتنی ناو قۆرتیک خواردمه وه که له ناو دا لده که وه ناسیم، به سه ر پرده که دا گه رامه وه.

رینگایه کی فراوانی نوێ خه ریک بوو ته واو بیی، له ویش پیچ پیچ سه رده که وه سه ر، به ره و پرده که داده کشا، هه رکاتی ئه م رینگایه ته واو بیی هیرش ده ست پیتده کری. ئه م رینگایه به ناو دارستاندا به لۆفه ی تیز ده هاته خواره وه. بریار وا بوو کاتی هیرش هه موو شتی به سه ر ئه م رینگایه نوێیه ده رچوویا به و تر پله به تاله کان و عاره بانه کان و ئوتومبیله فریاگوزاره به باره کان و هه موو شتیکی گواستنه وه هاتیا به سه ر رینگا نوێیه که. بنکه پزیشکییه که له به ری نه مساو بییه کان و له و به ری رووباره که و، له ژیر لیتواری گرده که بوو، ده سه به ره هه لگره کانیسه ده بوا به برینداره کانیان له پردی که له که که په ریمه ته وه. ئه گه ر هیرشیش ده ست پی بکات هه ر به م شتیه ده یی. به درتایی میلی و وه یا زیاتر له رینگا تازه که، کاتی هیرش ده ست پی بکا تا راسته رتیه که ده که ویتته ژیر ئاگری تۆپه کانی نه مساو بییه کان. وا دیار بوو فه رته نه یی بقه ومی. په نایه که بۆ ئوتومبیله کان دۆزییه وه تا ئوتومبیله کانی تیا دا پیا رتیزری. پاش ئه وه ی ناوچه به ده که ده برن، ده توانن چاوه رپیی برینداره کان بکه ی که به پرده که ده یان په رینه وه. هه زم کرد له سه ر رینگا تازه که ئوتومبیل

لێخوڤم، بهلام ههشتا تهواو نهبوو بوو. وا پێدهچوو فراوان و زۆر بهچاکی دروست کرابێ. لۆفهکانی باش بوون، پێچهکانی رێک و دیاربوون، دهتوانی لهنیو دارهکانی دارستانهکهی سهرحیاکهوه پێچهکانی رێگا ببینی. ئوتومبیلهکان هیچ مهترسییهکیان لهسه نهبوو، چونکه برێکی کانهزایییان ههبوو. ههر چۆنی بێ لهکاتی دابهزین له لێژاییهکاندا قورس نهبوون. بهریتگیاهیکی تهسکدا گهراوهوه.

قهههینا بهدهست ئوتومبیلهکهیان راگرت. تۆپێ کهوت، لهو کاتهی راگیرابووین سێی تریش کهوتنه سههر رێگاکه. تۆپهکان لهچهشنی سهوتا و سهوتا و سهوتا بوون، بایهکی بهووشهوشی لهگهڵ دههات، تهقینهوهیهکی توند و بریقهدار و ترووسکه و پاشان دووکه لێکی خۆلهمیستی رێگاکی تهنی. قهههینادارهکان نیشانهیان بۆ کردین. بهو شوێنانه تێپهههه پین که تۆپیان بهرکهوتبوو من له شوێنه شکاوهکان دوورکهوتمهوه. بۆنی تهقینهوهی گهوره و بۆنی قوڤ و بهردی ههلهتهکاوه بهرده تهستی تازه هاردراوم کرد. بۆ (گوریزیا) گهراوهوه بۆ بالهخانهکهمان لێم خوری. لهدلی خۆمدا گۆتم، چووم بۆ دیدنه بارکلی له ئێشدا بوو. نانی ئیوارم زۆر بهپهله خوارد. بۆ ئهوه بالهخانهیه چووم که بهریتانییهکان نهخۆشخانهی خۆیان تیا دانابوو. بهراستی زۆر گهوره و خۆش بوو، دارودرهختیکی جوانیش لهناو باخچهکهیدا ههبوو. بارکلی لهسهه تهسکهملیکی ناو باخچهکه دانیشتیوو. خانم فیرگسونی لهگهلا بوو. بهدیتنم زۆر دلشاد بوو. پاش ماوهیهکی کهم فیرگسون داوای لێبووردنی کرد و بهجێ ههشتین. فیرگسون گوتی:

«ههر دووکتان بهجێ دێلم، بهبێی من دهتوانن کاتیکی خۆش پیکهوه بمینهوه.»

بارکلی گوتی: «هیلین مهرو.»

«حهزم دهکرد، بهلام ههندی نامهم ههیه دهبێ بیان نووسم.»

گۆتم: «شهو شاد»

«شادتر مستهر هیتری»

«شتیکی وا مهنووسه سانسۆری پۆسته دلتهنگ بکا.»

«مهترسه تهنیا دهبارهی تازایهتی ئیتالییهکان و ئهوه شوێنه خۆشانه دهنوسم که تیایدا دهژیم.»

«لهسهه ئهم نووسینانه خهلات دهکرتی.»

«شتی باشه، شهو شادتر کاترین.»

کاترین: «کهمیکی تر دهتیینمهوه.»

خانم فیرگسون لهتاریکیدا رۆیی و ئیمهه بهجیههت.

«ئای فیرگسون کچیکی چاکه.»

«ئا، بهراستی زۆر چاکه، سستهه.»

«ئهه تۆش سستهه نیی؟»

«تۆه، نهخهیر، پێشهیهکی ترم ههیه پێی دهوتری (V.A.D) (1) زۆر کاری دهوارمان ئههجام داوه، سههرهراي ئهمهش تا ئیستا نهبوینه تهجی متمانهیان.»

«لهبهرحی؟»

«گهر ئیشیان پیمان نهبی ئهوا جی متمانه نین. بهلام ئهگهر بهراستی ئیشیان ههبی، ئهوا دهبینه جیگهی متمانهیان.»

«جیاوازی نیوان ئیوه و سستههراي جیهه؟»

«سستهه وهکو پزیشکه پیتیستی بهماوهیهکی زۆره تا بیته سستهه. بهلام هاته ریزی (V.A.D) پیتیستی بهو ماوه درێژه نییه»

«تیگه یهستم.»

ئیتالییهکان حهز ناکن ئافرهتهکانیان له نزیک بههوه بن، بۆیه ئیمه لهژیر چاودیرییهکی تایهتی داین. ناتوانین بیینه دههوه.»

«خۆ من دهتوانم بۆ ئیره بيم؟»

«تۆه، بهلێ، خۆ ئیمه وهکو رهههنا ن بهند نهکراوین.»

«با خۆ لهسهه دهرازکهین.»

«ئهمه زۆر زهحهته هیچ شوێنی نییه خۆی پێ دهراز بکهین.»

«ههر چۆنی بێ با خۆ دهراز بکهین.»

«زۆر باشه»

لهتاریکیدا ههریهک له ئیمه سهیری ئهوی تری کرد. بارکلیم زۆر جوان هاته بهرچاو، دهستیم گرت، رێگهی دام دهستی بگرم، دهستیم بهرز کردهوه تا باسکم له قوڵی وهربینم.

گوتی: «ئا، نهکهی.»

دهستم لهو شوێنه راگرت.

«لهبهرحی؟»

«ئا»

«بهلێ، تکایه.»

له تاریکییهوه زیاتر لێی چوومه پێشهوه تا ماچی بکهم، ههر ئهوهندهم زانی ئاگری لهچاو بلند کردم، زللهیهکی وهشانه لووت و چاوم، فرمیسک زایه چاوهکانم.»

گوتی: «پهشیمانم.» ههستم کرد قازانجی تایهتی ههیه.

(1) V.A.D کورتکراوهی (Voluntary Aid Detachment).

واته: دهستی فریاکهوتنی خۆهختهه.

«تۆ له سهر حهق بووى.»

«زۆر په شيمانم ئيستنا ناتوانم بهم شيوه يه پيشه ي سستهرى بيه مه سهر، نهم دهويست نازارت بدهم. نازارم داي، نازارم نه داي؟» له تاريخيدا سه يري ده كردم، منيش تووره ببووم، به لالم دلنيا بووم. خو ميس ئه وه له بهرچاوى خوتم دانابوو، وهكو جووله ي يارى شه تره نج.

«دهسته كانت خوښ، هيچ پتي دلگير نيم.»

«ئاي به سه زمان»

«من ژيانتيكى پر به زم و رهم به سه رده بهم، هرگيز به ئينگليزي قسه م نه كردوه. له گه ل ئه وهش تۆ زۆر جوانى.»

ته ماشايه كرد.

گوته: «پيوست به وه هموو قسه هه له ق و به له قه ناك، ئيمه دووركه وتينه وه.»

«به لئى، له شه ر دووركه وتينه وه.»

ئه و پتيكه نى، بۆ به كه مجار بوو، گوتم له پتيخه نيني بوو. ته ماشاي روويم كرد گوته:

«خوتن شيرينى.»

«نه ختير، وانيم.»

«به لئى، تۆ نازيزى، زۆر كه يه خوښ دهيم گهر هيچت له به رد ل نه بئ ماچتيك بكه م.»

ته ماشاي چاوه كانيم كرد، هه وهكو پيشا باسكم له قۆلى وه رينا، ماچم كرد، زۆر به توندى ماچم كرد و به توندى له ئاميزيم گرت هه ولم دا ليوه كانى بكه مه وه. زۆر به توندى نابووينه سه ربه ك تا ئه وكاتهش هه ر تووره بووم. كاتى كوتوپر ئه وم له ئاميزم گرت له رزى. زۆر له خوتم نزيك كرده وه به راده ي هه ستم له ليدانى دلئى كرد. سه رى خوئى به ده ستم دا و، سه رى برده دواوه، له سه ر شانم دا به گريان.

گوته: «ئاه، گيانه كه م، تۆ ده بيته دل سووزى من؟»

له دلئى خوتمدا گوتم، كام دۆزه خ، به ئه نگوسته كانم وازيم به پرچه كه ي كرد و شه يم له سه ر شانى دا. ئه و ده گريا.

«تۆ وا ده بى، وا نابى؟»

ته ماشايه كي منى كرد و له قسه كه ي به رده وام بوو، گوته:

«چونكه ئيمه پتيكه وه ژيانتيكى سه ير و خوښمان ده بئ.»

ماوه ي ماينه وه. تا ده رگاي قيتلاكه له گه ليا رويشتم، ئه و چووه ژووره وه. منيش گه رامه وه ماله وه بۆ نه زمى سه ره وه بۆ ژووره كه م سه ركه وتم. رينالدى له سه ر ته خته كه ي خوئى راكشابوو، سه يرتيكى كردم و گوته:

«كه وايه باشى له گه ليا رويشتوى.»

«ئيمه هاوپتي به كتيرين.»

«ده لئى سه گى به بايت.»

له م قسه يه تينه گه يشتم. گوتم: «وهكو چيى؟!»

بۆي راقه كردم، گوته: «وهكو ئه و سه گه به بايت كه...»

گوتم: «به سيكه... پاش ماوه يه كي كه م له سه ر ئه م قسانه جوتن پتيك ده ده ين» پتيكه نى.

گوتم: «شه و شاد.»

گوته: «شه و شادتر گوچيله.»

به مۆم و سه رينه كه وه به سه ر چراكه ي داكه وتم، به تاريخى چوومه سه ر ته خته كه م. رينالدى چراكه ي هه لگرت و دا يگيرسانده وه له خوتنده وه به رده وام بوو.

6

دوو رۆژ له بنكه كان گير بووم. كاتى گه يشتمه وه ماله وه رۆژ درهنگ بوو. تا ئيواره ي رۆژى دوايى مسز (باركلئى) م نه بينى. له باخچه كه دانه نيشتبوو، بۆيه ناچار بووم له نووسينگه ي نه خوښخانه چاوه روانى بم. تا دابه زيبه خواره وه. كۆمه له نيو په يكه رتيكى مه رمه رى له سه ر دارى بۆيه كراو قايم كرابوون كه به درتيزايى ديواره كانى ژوورى نووسينگه ريزكرا بوون. هه روه ها ئه و هۆله ي كه نووسينگه كه ي به روويدا ده كرايه وه، ئه م په يكه رانه ي تيا بوو. سيفه تى مه رمه رى ته واويان تيا بوو، كه واى كردبوو به به كتيرى بچن تائيسستاش په يكه رتاشى، به كاريكى بئ تام ده زانم. به لالم كاره برۆنزيه كان به شتتيك تپده گه م. يه ك كۆرستانى دلرفين له جيهاندا هه يه ئه ويش له (پيزا) بوو، (گيتون) يش شوئنى ديتنى په يكه رى به ده. ئه م ساختمانه هى ئه لمانيه كي ده وله مه ند بووه.

په يكه ره نيوه په ژنتيبه كانيش پاره يه كي زۆريان تئ چووه.

من له وه سه رسام بووم كه ناخۆ كئ دايتاشيبوون و ده سته كه وتى چه ند بووه. بيرم له وه كرده وه ئايا ده بئ ئه مانه گشتيان ئه ندامى خيزانتيك بن ياخود ئه بئ چ بن. به لالم گشتيان جلوه رگى كلاسيكيان له به را بوو. تۆ ناتوانى هيچ شتئ له مه ر ئه وانه باس بكه ي.

له سه ر كورسيه دانيشتم، شه يقه كه م به ده سته وه گرت. ئيمه گه ر له (گوريزيا) ش بوايه ده بوايه كلاوزر تيمان له سه ربايه. به لالم له سه ر نانيان زۆر بيزار كهر بوو، وه ك نواندنتيكي شانويى چه په ل ده هاته به رچاو، چونكه ئه و شاره هيشتا له دانيشتوان چۆل نه كرابوو. كاتى كه چوومه بنكه كان كلاوزر تيبه كم له سه ر ناو ده سامه كه كي گازى

ئینگلیزیشم هه لگرت، كه بهم دوايبيانه هیندیكمان دهستكهوتبوو، بهراستی دهمامكى چالاک بوون. داوامان لی کرا كه چهكى ته ماتیک هه لگرتین؛ دکتور و هاو پيشه کانايش هه مان داوايان لی کرا. ده بانچه كه به کورسيه كه وه دهگهوت. منيش ههستم پیتی دهگرت و، هه ریهك له ئیمه گه به ئاشکرا چهكى هه لته گرتيايه دوو چاری سزای به ندرکان دهبوو. رینالدى کیفیتی قالتاغی پر کلینکسی هه لگرتبوو.

من چه کیتی بهراستیم هه لگرتبوو. خۆم وهکو پیاویکی چه کدار هاته بهر چاو، تا مه شقم له سهر ته قاندى کرد، چه كه له چه شنى ئوسترا بوو گولله خۆره كه ی (۷, ۶۵) بوو، لووله كه ی زۆر كورت بوو، له كاتى ته قاندى زۆر به گورجی دهگه رايه وه. كاتى دهتته قاندى دهنگی پیکه وتنى به هیچ شتى نه هات. مه شقیك پیتی کرد، سبیره له ژیری نيشانه كه گرت. هه و لم دا دهسه لاتم به سهر جووله ی لووله سهیره كه ی دابشکینم. تا توانیم له دووری بهك یارده وه لهو نيشانه يه وه بدهم كه له دووری بیست یارده وه سبیره لی گرتبوو. ئه و كات پروبووچی هه لگرتنى چه كم به خه یالدا هات.

ههر زووش له بیرم نه ما، ده بانچه كه له لاتریزه م به سستیوو بی ئه وه ی هه ست به هیچ شتى بکه م ته نیا لهو كاتانه دا نه بی كه گه یه شتمه هه ندی ئینگلیز زوبان كه مى شه رمم له خۆم كرده وه. له سهر كورسیه دانیشتیبووم نه خۆشه وان به مۆنى له دواى میتریکه وه سهیری کردم. لهو كاتى من سهیری زهوی ژووری په بکه ره كان و ئه ستوونی نیسه په بکه ره كان و تابلۆ (فریسکۆ) كانی سهر دیواره كه م دهگرت و چاوه پیتی بارکلی بووم. تابلۆ فریسکۆ كان لهو خراپانه نه بوون، ههر فریسکۆ پیتی لهو كاتى ده ست به توژی فریدان و داخووران بکا باش ده بی. چاوم به كاترین كه وت بۆ دالانه كه داده به زی، هه ستامه وه سهیری، كه به ره و لام ده هات و، كه له گه ت دیار نه بوو، به لام زۆر به ردل بوو.

- «ئیبواره باش، هینری.»

گوتم: «چۆنى»

نه خۆشه وانه كه له دواوه یی میتره كه وه گوئی رادیرا بوو.

- «لیتره یا له دهره وه له نیبو باخچه كه دانیشین؟»

- «با بچینه دهره وه ئه وئ فینکتره.»

به دوو قۆلی بۆ ناو باخچه كه رویشتین. نه خۆشه وانه كه ش له دالانه كه وه چاوی تی ده برین، تا گه یه شتینه سهر ریچكۆله چه وریژكراوه كه وه.

گوتم: «تۆ له كوئی بووی؟»

- «له بکه كان بووم»

- «نه دهگرا هه و الیکم بۆ بنیری؟»

- «نه خیر، وا ئاسان نه بوو. به مه زنده م وابوو كه دهگه ریمه وه.»

- «ده بوایه ناگادارت کردبام، گیانه كه م.»

له ریچكۆله كه دوور كه وتبینه وه له ژیر ریزه دره ختی پیاسه مان دهگرت، دهستم گرت، راوه ستاین پاشان رالمووسی.

- «هیچ شوتنی نیبه بچین؟»

- «نه خیر، پتیوسته لیتره پیاسه بکه ی، له میتره لیم دووری.»

گوتم: «ئیمرو سیتیهم رۆژه، به لام ئه وه نیبه گه راولمه ته وه»

ته ماشا به کی کردم و گوتم:

- «منت خۆش دهوی؟»

گوتم: «به لئ.»

گوتم: «تۆ گوتت منت خۆش دهوی، وا نیبه؟»

به درۆه گوتم: «به لئ، تۆم خۆش دهوی.»

پیشتر وام نه گوتمبوو.

گوتم: «پیشم ده لئی کاترین؟»

گوتم: «کاترین»

له پیاسه کردن به رده وام بووین، له ژیر داره كاندا وه ستاین.

گوتم: «بلئ، به شه و گه راولمه ته وه لای کاترین.»

گوتم: «به شه و گه راولمه ته وه لای کاترین.»

- «ئۆه، ئازیزم، خۆ تۆ گه رايه وه، وانیه؟»

- «به لئ.»

- «تۆم زۆر خۆش دهوی. لهو ماوه یه دا دلّم هه ر لای تۆ بوو.»

- «خۆ دوور ناکه وینه وه.»

- «نه خیر، هه ر دهگه ریمه وه لات.»

- «تۆم خۆش دهوی، تکایه ئه مجاره ش ده ستت له هه مان جیگه وه دانیه وه.»

- «دهستم دوور نه که و تۆ ته وه.»

وهرم سووراند، رووم بینى، کاتى ماچم کرد، بینیم ههردوو چاوی داخستبوو. منیش ههردوو چاوه کانیم ماچ کرد.

وا هاته میشکم كه مى سه رشیت بی... گه ر واش بی خراب نه بوو. به لاشمه وه ئه مه گرینگ نه بوو، ئه مه زۆر چاکتره له وه ی كه هه موو ئیبواره یی بچیه ژووری ئه فسه ره كان كه تیارۆكان به سه رقاچت هه لده گه رین، شه پقه کانیشته به ره واژى ده كه نه وه كه به لگه ی ئاشنایه تی خویان نیشانی هاو پیتی چه کداره كان ده دن، له نیوان گه شته کانیان بۆ نهومی سه ره وه. سوور ده مزانی كه کاترینم خۆش نه ده ویست و، به هیچ جزوی دلّم به ناوی

خوشه ويستيبه وه بوي نه چوه.

ته نيا هممهش ياريبه كه وهكو ياري (بريج)، كه هندی شتت دهگوت له جياتي به كاغز گمه بكي. وهكو ياري (بريج) دهبي وا خوت نيشان بدي. كه له پيناوي پاره يان شتتيكي گره وه له سهركراو ياري دهكهي، بي نه وهی كه س باسی شسته گره وه له سهركراوه بكا، يان بزاني چيبه وه يان چونه. كه و ابو نه مه شيان له وان بو من چاكنره.

گوتم: «خوزيا شونين هه بوايه، روومان تيكردبايه، من تووشی گيروگرفتي مانه وه له سهركراوه ويستی له نيوان نيرينه و ميبينه تا ماوه يه كي دووردریژ هاتووم.»

گوتی: «هيج شونين نبیه.» له خه يالتيكي رویشتوو وشيار بووه وه،

- «دهتوانين بو ماوه يه كي كه ليره دانيشين.»

له سهركراوه مله يه كي بهردينی تهخت دانيشتين.

دهستيم گرت. ريگه نه دام دهستمي تی وه رينم.

گوتی: «زور ماندووی؟»

- «نه خيتر»

چاوی برييه گيا و گوتی:

- «نمه ياريبه كي چه پهله تو ده يه كي، وا نبیه؟»

- «كام ياری؟»

- «خوت گيل مه كه.»

- «نه خيتر، هه رگيز مه بهستم نه مه نبیه.»

- «تو كوري باشی، نه مه دهكيت و دهسزانی چونی دهكهي به لام تكايه نه مه ياريبه كي چه پهله.»

- «تو هه ردهم دهتوانی دلی خه لك بخوينيته وه؟»

- «نهك هه ردهم بهلكو له گهل تو. تو خوت بهم شيوه نيشان نه دا منت خوش بووی نه وا ياری نه تياره يهش به سهركراو، چيت ماوه باسی بكي؟»

- «به لام تو خوش دهوی.»

- «تكايه، كاتي ناچار نين درو بكهين با درو نه كهين، كاتيكي خوشم له گهل خوناندنی تو به سهركراو. خو بينيت من شيت نيم، هه رگيز شيت نه بوومه. ته نيا هندی جار نه بی نه ویش بو ماوه يه كي كه م.»

دهستم راگوشی. گوتم: «گيانه كه م، كاترين.»

- «نه دم دهنگه زور پيكنه نيناوييه كاترين! زور به چاكي دهرت نه پري به لام تو كوري باشی.»

- «نمه قسه ي قسه يه.»

- «به لي، تو زور باشی و دييه سهردانم؟»

«هه له بت»

- «نابي پيم بلتي تو خوش دهوی. نه مهش وهختی به سهركراوه.» هه ستايه وه و دهستی خوی له دهستم دهريتا و گوتی: «شه و شاد.»

ويستم ماچی بكم، گوتی: «نه كهی زور ماندووم.»

گوتم: «كه و ابي تو ماچم بكه.»

گوتی: «زور ماندووم، نازيم.»

گوتم: «ماچم بكه»

- «زورت هه ز لييه ماچم بكي؟»

- «به لي»

يه كترمان راموسي و له پي ماچه كه مان پري، گوتی:

- «تكايه، به سيه تی، شه و شاد.»

به ره دهركاچه چوبين، چوه ژووره وه، به ره دالانه كه هه لكشا، هه زم ده كرد ته ماشای رویشتنی بكم. بو دالانه كه هه لكشا. منيش بو ماله وه گه رامه وه. شه و يكي گه رم بو. هاتوچويه كي گه رميش له سهركراو چياكان هه بوو. ته ماشای برووسكه ي سهركراو چياي (سانت گبريل) م كرد. له به ردهم كو شكي (روزا) هه لو تاستام كرد تاي په نجه ره كان كرابونه وه.

به لام خه لكي هه ر تيا بوو، به كي گزانی دهگوت.

رویشتمه وه و رينالدي له دوايي من هاته وه له و كاته دا پروت و قوت بووم.

- «ناھ، حالت شره. كوره كه شله ژاوه؟»

- «له كوئی بووی؟»

- «له فيلا روزا، به زميكي خوش بوو، نه فام هه موومان گزانيمان دهگوت. نه ی تو له كوئی بووی؟»

- «چو بوومه ديدهنی كيژله به ريتانييه كه.»

- «سو پاس بو خوا تووشی ئينگليزان نه بووم.»

له نيواره ي روژی دوايي له بنكه ي يه كه می چيادا گه رامه وه و ئوتومييله كه م له بنكه ي (سيستينتو) راگرت، كه برينداره كان و نه خوشه كان له و بنكه يه ليك جيا ده كرانه وه و

نه خوځښخانه ي جياجيا له سهر راپورته كانيان دباري دهكرا. خوځم ئوتومبيله كه م لېده خوځي. له ناو ئوتومبيله كه مامه وه. شوفيره كه ش راپورته كاني برده ژووره وه. ژوورېكي گهرم بوو، ئاسمان شين و سامال بوو. ريگاش سپي و تزاوي بوو. له سهر كوشينه بهرزه كه ي فيات كه دانېشتووم، بېرم له هيچ شتې نه ده كرده وه، كه رتيك سهر باز له ريگاوه به نزيكمان تپيهرېن. ته ماشام كردن. سهر بازه كان گهرمايان بوو نارقه يان كردبوو. هه نديكيان كلاوزر تپان له سهر بوو، زوريان به هه گه كانيان وه كرده بوو. زوريه ي كلاوه كان زور گه وړه بوون. تا بناگويي ئه وانه ي له سهر يان نابوو هاتېووه خوار، ئه فسسه ره كان هه موويان كلاوزر تپان له سهر نابوو. كلاوزر تپي ئه فسسه ره كان چاكترو و ريكتر بوون. ئه م سهر بازانه نيوه ي تپي (بريگاتا يازليكسانا) بوون. سهر بازه كان ي ئه م كه رته م به تالي سور و سپي به كه ي به خه يانه وه ناسپي وه. پاش ماوه ي هه ندي سهر باز ي دواكه وتوو دوايه دواي په تېووني كه رته كه ي پيشوو، به سهر ريگاكه رت بوون. ئه م سهر بازانه نه يانتوانېبوو بگه نه وه گرووپه كانيان. نارقه يان پيا ده چورايه وه. تزاوي و ماندوويوون، هه نديكيان حالشي ديار بوون سهر باز ي به ماوه ي پاش سهر بازه كان ي دوايي هات. به شه له شه له ده رويي. وهستا و له تهك ريگاكه وه دانېشت. دابه زم. چوومه سهر ي، گوتم:

«چيته؟»

سهر يكي مني كرد و هه ستايه وه سهر پي گوتي:

«به رده وام ده بم.»

«چيت لي قه و ماوه؟»

«ئهم شه ر...»

«ئهي لاقت چييه تي؟»

«لاقم نبييه. گونكم.»

«ئهي بوچي سواري ئوتومبيل نه بووي؟ له بهرچي ناچييه نه خوځښخانه؟»

«ريگه م نادهن. ئه فسسه ره كه مان پيبي گوتم به ئه نقه ست قايشي گونكيه فرې داوه.»

«ريگه م بده سهر يكي بكم.»

«يه كجار هه لژوپاوه.»

«له كام لايه.»

«لېره يه.»

هه ستم پيبي كرد. گوتم: «بكوكه»

«ده ترسم له وه گه و رتري. ئيستا دووه ندي سهر له به يانييه.»

«دانېشه، هه ر ئيستا راپورتي ئه م نه خوځښخانه و رده گرم، له گه ل خوځم هه لته ده گرم،

ده تده مه دست ئه فسسه ره پزېشكيه كه ي خوځان.»

«ئيستا پيبي ده لي كه به ئه نقه ست وام كرده وه.»

«ناتوانن هيچ بكنن. خو ئه وه برين نبييه. خو تو له مه و پيش وات به سهر هاتوه. وا نبييه؟»

«به لام من خوځم قايشه كه م فرې داوه.»

«ئه وان ره واني نه خوځښخانه ت ده كن.»

«ده توانم لېره مپنم تپنيته؟»

«نه خيتر، چونكه هيچ راپورتيكي تو م لانييه.»

شوفيره كه له ده رگاكه هاته ده روه و راپورتي نه خوځښخانه ي ناو ئوتومبيله كه ي هينا بوو. گوتي:

«چواريان يو نه خوځښخانه ي نمړه (۱۰۵) ن و دوانيان يو (۱۳۲) ن.» ئه م دوو نه خوځښخانه يه كه وتوونه ته دواوه يي رووباره كه.

به شوفيره كه م گوت:

«ئوتومبيله كه ليخوره.»

منيش يارمه تي سهر بازه گونكه كه م دا تا سواري ئوتومبيله كه بي. له كنه خوځم دانا.

پيبي گوتم: «ئينگليزي ده زاني؟»

«هه لته.»

«چون له م شه ره نه فرته ليكراوه راده بي.»

«خراپ.»

«منيش ده ليم خراپه سويند به عيسا ئه م شه ره شتيكي چه په له.»

«له ئه مريكا بووي؟»

«به لي خه لكي (بتريزبورگ) م. زانيم ئه مريكا.»

«ئيتالييه كه م باش نبييه. وايه؟»

«زانيم تو ئه مريكا.»

شوفيره كه له سهر بازه كه راما و. به ئيتالي گوتي:

«ئه مريكا يه كي ترا!»

«گه و ردم، به يارمه تيت، هه ر ده بي مده پته وه كه رته كه ي خوځم؟»

«به لي.»

«له بهرته وه ي دكتوره كه مان ده زاني گونكم وه به ئه نقه ست قايشه نه فرته

ليكراوه كه م فرې داوه تا خراپتري، نامه وي بگه ريمه وه هيله كان ي پيشه وه ي به ردي

جەنگ.»

- «تینگه بېشم.»

- «ناتوانی بۆ هیچ شونیتیکى ترم بیهی؟»

- «ئەگەر له بنکه کانی پیتشهوه نزیک بواینه ئەو کات دەمتوانی بۆ یه کهم بنکهی پزېشکیت بیه. بهلام ئیستا دەبێ راپۆرتت هه بێ.»

- «گەر بگه ریتمهوه نه شته رگه ریم بۆ ده کهن ئەو کاتهش ره وانهی هیله کانی پیتشه وه ده که نه وه.»

بیرم کرده وه...

گوتی: «ئەری تۆ خۆت حەز دەکەى هەر له هیله کانی پیتشه وهى جەنگ بى؟ ها تۆ حەز دەکەى؟»

- «نه خبێر»

- «ئەى عیسا. توخوا ئەمه شه ریتکى چه په ل نیهی؟»

- «گوپم لى بگره. له ئوتومبیله که دابه زه. له تهک ریتگا که خۆت به رده وه، با سهرت ئەستور بیه. که له وسه ر گه راینه وه له گه ل خۆما هه لته ده گرم بۆ نه خۆشخانه ت ده به م. له تهک ریتگا که وه، لێه، ده وه ستین، ئەلدۆ.»

ئوتومبیله کهم له تهک ریتگا که راگرت و یارمه تی دابه زینم دا.

- «لێره ده به م گه وره م.»

گوتم: «خوا حافیز»

ده ستمان به رۆیشتن کرده وه. پاش میلی به لای که رته که تپه ره ب. دوا بى له رووباره که وه په رینه وه. که به فراو دا بپۆشیبوو. ئاو به تپه رى به نیتو کۆله که کانی پرده که دا ده رۆبى. ئەو ریتگه یه مان گرت به ره که به ناو ده شتندا تپه ره ده بوو، تا برینداره کائمان بگه یینه هه ردو نه خۆشخانه که له گه رانه وه دا خۆم به به تالی و به تپه رى ئوتومبیله که م لیتخوری به ریتگه ی خۆماندا به دواى کابرای (بترۆزبورگ) ی گه راینه وه. له پیتشا له که رته که وه ره تپه وینه وه له جارمان گه رمتر و له سه رخۆتر بوون دوا بى به لای سه ربازه به جیما وه کان تپه ره بى تا گه یشتینه عاره بانه یه کى ئەسه بى فریا که وتن. عاره بانه که له لای ریتگا که راهه ستابوو. دوو پیاو خه ریکى هه لگرتنى کابرای گونک بوون تا له ناو عاره بانه که ی دابنێن. به دوا بى سه ربازه که گه رابونه وه. سه رى بۆ له قاندم کلا و زتیه که ی له سه رى که وتیوو. نپۆچه وانى، ژێره وه ی پرچى، خوتنى پیا ده چۆرا به وه.

لوتیسه ی دامالابوو. جلویه رگى تۆزوى و پرچیشه ی تۆزگرتى ببوو... «گه وره م، سه بریتکى ئاوسانه که م بکه. چیم پت ناکرئ، به دواى منا گه رانه ته وه.»

کاتى گه رابه وه باله خانه که سه عات پینجى ئیواره بوو. چومه ده ره وه بۆ ئەو شونیه ی ئوتومبیله کائمان لى شوست، تا ئاوى بکه م به خۆما، پاشان له ژوره که م راپۆرته که م

ئاماده کرد. به پانتۆل و فانيله وه له به رده م په نچه ره وه دانیشته بوم. دوو رۆژى ما بوو هیتش بکری. منیش ده بوايه له گه ل ئوتومبیله کانی فریاگوزارى بچوم مايه (پلافا). ما وه بیه کى زۆریش به سه ر ئەو نامه یه ی بۆ ئەم ریکام نارد بوم تپه ره بپسوو. ده بوايه نامه یه کى تریان بۆ بنوسم. هیچ شتی نه بوو له سه رى بنوسم بۆیه دوو کارتى پۆسته یی سه ربازیم له چه شنى (ناوچه ی شه ر Zonediguerra) م بۆ ره وانه کردن. هه مسوو شتیکم فه رامۆش کرد ته نیا باشی و سه لامه تی خۆم نه بێ. ئەوه ش سببوریان دینێ. ئەم کارتانه یان، له ئەم ریکا، به دل ده بێ، سه یروسه مه رهن، ئەمه ش ناوچه یه کى سه یروسه مه ره بوو، به لام من وای بۆچوم که هه لسه ورا نى کاروباره که زۆرباش و بپه وه ر بێ، گه ر له گه ل شه ره کانی تری نه مساویه کان به راورد بکری. سوپای نه مساوی بۆ ئەوه خولقا بوو سه رکه وتن بده ته ناپلیون. هه ر ناپلیونیک بێ، ئاواته خواز بوم ناپلیونیکمان هه بوو ایه. به لام ئیمه له جیاتى ناپلیون جهنه رال (کادۆرنا) یه کمان هه بوو. قه له ویکى زه وقى بوو (فیکتۆریۆ عه مانوئیلمان) هه بوو که خاوه نى ملیکی درێژ و ردینیکى بزنانى بوو. سه ره رای ئەمه ش له ده سه ته راسته وه ی دۆق (ئۆستا) یان دانا بوو. زۆر لایه ق بوو بیه ته جهنه رالیکى گه وره، به لام پیاوانه بوو. زۆره ی خه لک حه زبان ده کرد ئەو بیه ته پاشا.

به پادشا ده چوو. پادشا مامى بوو. سه رکرده ی سوپای سبیه م بوو. ئیمه له سوپای دووه م بووین. هه ندی تۆبى ئینگلیزی له سوپای سیدا هه بوون. خۆم دوو تۆبجى ئەو تۆپانه م پیکه وه له (میلانۆ) بینی. مرۆفئى روو خۆش بوون. شه وگاریکی خۆشمان پیکه وه برده سه ر. زه لامى گه وره و شه رمن و په شوکا و قه درزان بوون. خۆزیا سه د خۆزیا له گه ل سوپای به ریتانى بام. له وئ بام کارمى سوو کتر ده کرد. خۆ گه ر له ویتش بامه له وانیه بکوژرایامه وه. نه ک له پیتشه ی ئەم فریاگوزارییه. به لئ، هه تا له پیتشه ی فریاگوزاریش. خۆ جارنا جار لیتخوری ئوتومبیله کانی فریاگوزاری به ریتانیاش ده کوژران. باشه، ده مزانی نه ده بوو له م شه ره کوژرایام. نه ک له م شه ره هیچ په یوه ندیه که ی به منه وه نییه. مه ترسی له م شه ره به قه د ئەمه وه بوو که فلیمیکى شه ره له سینه ما ببینم. له خوا پارامه وه، ئاوى به م ئاگره دابکا. ئومیدمان به رزه له م هاوینه دا کۆتایی بێ. له وانیه نه مساویه کان شکست بێنن. له شه ره کانی تریش شکاون. ئەم شه ره له سه ر چیه ؟ هه مسوو که س ده لئ فه ره نسا نه ما و ته واو بوو. رینالری گوتی فه ره نسییه کان یاخى بوون، له شکر هیتشیان برده سه ر پاريس. منیش لیم پرسى چ رووی دا؟

گوتی: «ئاه، ئەوان، هیتشه که یان وه ستاندا.»

ده مویست به بئ شه ر بچمه نه مسا. ده مویست بچمه (دارستانی ره ش). ده مویست بچمه چیاکانى (هارتس). ئاخۆ چیاکانى (هارتس) که وتینه کویتوه؟ له چیاکانى (کاریانشیان) به په کتردادان ببوو. نه مده ویست بچمه ویتنهر. خۆ له وانه ش بوو گه شتی ویتنهر خۆش بێ. له وانیه بچوم بامه (ئیسپانیا) گه ر شه رى تیا نه با.

رؤژ بهره و تاوايون بوو، هه واش بهره و فینکی بوو. پاش شیان دهبین بجمه دیدنی بارکلی. بهو هیوايه بووم لهوئ بچ. حهزم کرد له (میلانۆ) له گهلی بامه. مگیزی خواردنی گۆقام دهکرد پاشان له ئیواریه کی گهرمدا بهره شه قامی (قیامانزۆل) بکشیتین له شه قامه کهدا به پینه وه، له که ناله کهدا پیچ که پینه وه و له گهله کاترین روو له ئوتیل که یین له وانه یه قایل بچ، له وانه شه و دانج که من نهو دهزگیرانه یه که له شه پردا کوژرا. له ده رگای پیشه وه ی ئوتیله که ده چینه ژووره وه و خزمه تکاری ئوتیله که شه پقه که ی له سه ر ده کاته وه و به ره و پیرمان دئ. منیش له به رده م میتری نووسینگه ی ئوتیله که راده وه ستم داوای کلبل ده کم. ئه ویش له نزیك به رز که ره وه ده وه سستی له پاشان هه ردوو کمان ده چینه ناو به رز که ره وه که. ئه ویش زۆر به هیتواشی به رز ده بیته وه و له نه زمه کان کرتی لئ دئ و پاشان له نه زمه که ی خۆمان... وه میتر منداله خزمه تکاره که ش ده رگای به رز که ره وه که ده کاته وه. له وئ ده وه سستی. کاترین دیتته ده ره وه منیش دیمه ده ره وه و له دالانه که به ره و ژووره که ده کشیتین، کلبله که ده خمه سه ر ده رگا که، ده رگا که ده که مه وه ده چینه ژووره وه. ته له فۆن هه لده گرم داوا ده کم بولتی کاپری بیانگامان له ناو ده فرئ سیلقه ری پر به فرمان بۆ بنیترن، گویت له ته قه ته قه ی ده فره که ده بچ، که به لیتواری ده فره که ده که وئ. کاتی به پاره وه کهدا ده روا، منداله که له ده رگا ددا داوای لئ ده کم له ده ره وه له به ر ده رگا که وه دای بنی. چونکه ئیمه له ژووره وه رووت و قووتین. هه ره ها گه رمایه، په نجه ره که نیش کراونه ته وه. په روستیکه کان له سه ربانه که هه لده فرن، پاشانیش که تاریک داها، ده چینه لای په نجه ره وه، شه مشه مه کویره بچو که کان له سه ر بانه که وه له نزیك لووتکه ی داره کانه وه خه ریکی راوکردن بۆ خۆیان، ئیمه ش کاپری ده نوشین. ده رگا که داخراوه هه واش گه رمه. ته نیا چه رچه فئ به سه ر جواریا به که وه یه، شه وه همووی، هه ریه ک له ئیمه ئه ی تری خۆش ده وئ، ئه وه شه وه همووی، له وه شه وه گه رمه له (میلانۆ) ناخۆ ده بچ ته واو بچ. به په له ده بی نان بخۆم و بچم کاترین ببینم. له گه ل هاوریکانم له سه ر خوان زۆرمان قسه کرد. منیش ئاره قم خوارده وه چونکه گه ر له وه شه وه دا تۆزئ که مم خوار دبا یه وه، هه موومان نه ده بوینه برا. له گه ل قه شه له مه ر سه رۆکی قه شانی ئیترله نده قسه م کرد. وا پتیده چوو پیاوئیکی خانه دان بووی، له گه ل ئه و نادادبیه یی، ئه و نادادبانه ی که کیشاویه تی، له سۆنگه ی ئه وه ی ئه مریکیم و به شداریم له و ئازار دانه دا کردوه که چی وام نیشانی دا باشی لئ ده زانم. به لām شتیکی جوان نه بوو که هیچی لئ نه زانم. پاش ئه وه ی گویم له هه ندئ شیکردنه وه ی مه زن و هۆیه کانی بوو، له پاش هه موو شتی، وا پتیده چوو له ئه نجامی لیک حالی نه بوون بووه. ناویکی خۆشی هه بوو خه لکی (مینیزوتا) بوو ئه مه ش وای کردبوو ناوه که ی به ردل بکا؛ ئیترله نده مینیزوتا، ئیترله نده ویسکوستن، ئیترله نده شینگان. ئه وه ی ئه م ناوه ی خۆش کردبوو، ئه وه بوو که وه کو (نایلاند) ده زرینگایه وه. نه خیر، ئه مه نه بوو، شتی تریش، له مه زیاتر هه بوو. به لئ، باوکه ئه مه راسته، باوکه. له وانه یه، باوکه، نه خیر باوکه باشه له وانه شه وانه یه. باوکه تۆ له و

مه سه لانه له من زیاتر ده زانی، باوکه. قه شه، باش بوو. به لām مرۆقئیکی وه رسکه ر بوو. ئه فسسه ره کان باش نه بوون، به لām جار سه که ر بوون، پادشاش باشه. به لām مرۆقئیکی وه رسکه ره. ئاره قیش خۆ خراپه به لām جار سه که ر نییه. ددانی (مینات) ده رده کا له ئاسمانه ی ده منددا به جیتی ده هیلئ.

دۆکا گوئی: «قه شه به ندکرا. چونکه ده سته لگه ی (کومپاله ی) چه شنی (۳٪) یان لا دۆزییه وه. هه لبه ت ئه وه له فه ره نسا رووی دابوو ئه گه ر ئه مه لیره بووا یه هه رگیز نه یان ده گرت. ئه و حاشای له هه موو زانیاری ده رباره ی ده سته لگه کانی سه ددا پینج کردوو. ئه مه له (بیزییه) رووی دا، خۆم له وئ بووم، له رۆژنامه کانه وه ده رباره ی ئه و مه سه له م خۆتندۆته وه چوو بۆ به ندیخانه، داوای کرد چاوی به قه شه بکه وئ. ئه مه شه ئاشکرایه که ئه و ده سته لگه کانی دزیوه.

رینالدی گوئی: «پروام به وشه یین له م قسانه نایین.»

روکا گوئی: «چۆنی تیده گه ی و تیبگه به لām من سه ربرده که بۆ قه شه مان ده گپرمه وه. پر زانیارییه. ئه و قه شه یه. نرخه ی خۆی ده زانی.»

قه شه بزیه کی هاتئ گوئی: «به رده وام به، گویم لئ گرتووی»

- «هه لبه ت، هه ندئ ده سته لگه ش حیسابیان بۆ نه کراوه به لām ده سته لگه کان له سه دا سئ و هه ندئ له قه رزه کانی ناو خۆی لای قه شه بووه. به ته واوی له بیرم نه ماوه، که چی بوون. جا بۆیه چووم بۆ زیندان، ئه مه مه به سستی چی رۆکه که یه منیش له ده ره وه ی ژووره که ی به ندیخانه وه ستام، وامزانی ده چم دان به هه موو شتی داده نیتیم. گوتم:

«ئهی باوکه، پیروزیما پچ به خشه، له و گونا هانه ی که کردوو مه.»

هه موویان یه ک به ده نگی خۆیان پیکه نین. قه شه پرسی.

- «ئهی ئه و چی گوت؟»

رۆکا خۆی لئ گیل کرد. له راقه کردنی نوکته که بۆ من به رده وام بوو:

- «تۆ مه به سته که ت زانی، وا نبیه؟»

پچ ده چوو نوکته یه کی سه بر بووی. گه ر به ته واوی لیبی حالی بوو بووما یه. هه ندیکی تر ئاره قیان بۆ تیکردم.

منیش چی رۆکبکم ده رباره ی سه ربازئیکی تابه ته ی ئینگلیزم بۆ گپرانه وه که له ژتیر دۆشی سه رشۆکیان دانا بوو پاشان مینجه ر چی رۆکبکی له باره ی یازده چی کو سلوفاکی و باشچاوشتیکی هه نگاری بۆ گپرانه وه. پاش ئه وه ی که مم مهم نۆشی سه رگوزشته ی (جوکی) م بۆ گپرانه وه که (پینی) (۱) یه کی دۆزیبووه وه. مینجه ر گوئی: چی رۆکبکی ئیتالی هه یه له به سه ره اتی ئه و دۆقه ژنه ده چی که شه و نه بیتوانیه وه بخه وئ. لیره وه، قه شه، ئه وئی به جیه شت. من چی رۆکی فرۆشیاریکی گه رۆکم گپرا یه وه که له سه عات

(۱) پین: پاره یه کی ئیتالییه.

(5) ی بهیانی گه یشتبوه (مارسیلیا) که سارده بایهک ههلی کردبوو. میجهر گوتی؛ وام بیستوتوه که زۆر خۆروههه. من حاشام لهوه کرد. ئەو گوتی: ئەمه راسته. بهگیانی (باخۆس) دهتوانین بسهلمینین که راسته یان نا.

باخۆس نا، من گوتم. باخۆس نا. بهلێ، باخۆس ئەو گوتی. من دهیب پێیک به پێیک، بهرداخ به بهرداخ لهگهڵ (باسی، فلیپو قانجینا) بخۆمهوه. (باسی) گوتی: نهخێر. ئەمه تاقی کردنهوه نییه. ئەوه تا ئیستا دوو هیندهی منی خوادۆتهوه. گوتم، ئەمه درۆیهکی زله. سویند به (باخۆس) یان به (باخۆس) نا، (فییبیلو فینزباسی) یا (باسی فییبیلو فینرانزا)، بهدرتێزایی شهو دهستی بهدلۆیهی مهی نهکهوتوه.

ناوی چییه؟ ناوی منی لێ پرسی ناخۆ نام (فیدیریکو ئیرنکو) یه یا (ئیرنکو فیدیریکو) یه؟ گوتم باچاکترین پیاو گرهو بیاتهوه، باخۆس گیرا، میجهر دوو کوپی گهورهی پر مهی سوور کرد، نیوهی ئەوهی بۆم تیکرا خواردمهوه، خهریک بوو بۆم تێ بکاتهوه، رهتم کردهوه و دلۆپێکی تر ناخۆمهوه بیرم کهوتهوه بۆ کوئی دهجم.

گوتم: «باسی بردیهوه، توانای له من چاکتره، دهیب پرۆم. رینالدی: «بهراست: ئەو دهیب برۆا. ژوانی ههیه، ههموو شتی دهریاری ئەوهوه دهزانم.»

- «دهیب پرۆم.»

باسی گوتی: «شهویکی تر، شهویک که ههست دهکهی بههیتتری.»

دهستیکی لهشانم دا، ههندی مۆمی داگیرساو لهسهه مێزهکه ههبوون ئەفسههردکان ههمووی که یفخۆش بوون گوتم: «برایان، شهوتان شاد.»

رینالدی لهگهڵم هاته دهرهوه. له دهرهوه له نزیک رێچکهی دهرگاکه راوهستان.

گوتی: «وا چاکه بهسهرخۆشی نهچی؟»

- «سهرخۆش نیم رین...نا...»

- «کهوابێ وا باشه ههندی دهنکه قاوه بجووی.»

- «قهسهی بێ مانا.»

- «ههندیکت بۆ دینم، رۆله، کهمی لیره هاموشو بکه.»

رۆیشت که گهراپهوه مستی دهنکه قاوهی هینا.

- «ئهمانه بجوو، رۆله، خوات لهگهڵ بێ.»

گوتم: «باخۆس.»

- «لهگهلت دادهبهزمه خوارهوه.»

- «حالم زۆر باشه.»

ماوهی پێکهوه رۆیشتین. دهنکه قاوهه جوویی، لهسهه رینگهکهی بۆ نهخۆشخانه دهچن منی بهجیهیشت و گوتی: «شهو شاد.»

گوتم: «شهو شاد بۆ نایبیهته ژوورهوه؟»

سههری خۆی لهقاند و گوتی: «ئه، من ههزم لهزهوقی سادهتره.»

- «سوپاس بۆ دهنکه قاوهکانت.»

- «هیچ نییه، هیچ نییه.»

بهرێگاکه رۆیشتم، تخوویی ئەودار سهرووانهی دهوری دابوو دیار و ئاشکرا بوون،

ناوڕێکی دووهم دایهوه، بینیم، رینالدی له جێگهی خۆی وهستاوه تهماشام کرد، دهستم بۆ ههلبێری، له هۆلی پیتشوازیکردن دانیشتم، چاره پێی بارکلی بووم، یهکی بهدهروازهی هۆلهکه تێپهری. بهلام بارکلی نهبوو، فیرگسۆن بوو.

پیتی گوتم: «ههلاو، بارکلی پیتی گوتم بهداخهوه ناتوانی ئەم شهو بتبینی.»

- «بهداخهوه، بهو هیواپهه نهخۆش نهیبی.»

- «زۆر تهواو نییه.»

- «دهتوانی پیتی بلتی پهرتشانم بۆی؟»

- «بهلێ.»

- «لهو باوهرهی دای بهیانی بێم ببینم؟»

- «بهلێ، لهو باوهره دام.»

- «زۆر سوپاست دهکهه، شهو شاد.»

له دهرگاکهوه هاتمه دهرهوه کوتوپر ههستم بهتهنیاپی کرد. زۆر شهیدای بینینی نهبووم. کهمی سههرگهرم بووم. نزیکه له بیرم نهماپوو بێم، بهلام که هاتم و لهوئ مهبینی ههستم بهتهنیاپی و بۆشی دهکرد.

8

پاش نیوه رۆی رۆژی دواپی بیستمان ئەمشهوه لهسههرووی رووبارهکهوه دهست بههیترش دهکری. دهباوه ئیمه چوار ئوتومبیلی فریگوزاری بهههله داوان بگهینینه ویندهر. کهسیش هیچی دهریاری ئەم هیترشه نهزانی، کهچی ههمووشیان زۆر بهگرینگیهوه له ئیجابیات و زانیاری ستراتیژی ناوچهکه دوان. من سواری ئوتومبیلی یهکهه بپووم، کاتی خهریک بوو له نهخۆشخانهی بهرتانی تێپه رین داوام له شوفیرهکه کرد ههلویتستی بکا. سێ ئوتومبیلی تریش بهدوامهوه وهستان. دابهزیم، بهشوفیرهکانم گوت له رۆیشتن بهردهوام بن. ههروا پیم گوتن ئەگه له دووریانی رینگاکان نهگه یشتینهوه یهک ئەوا له (کۆزمۆنس) چاره ریمان بن. بهپهله خۆم له ژووری کرد و چوممه هۆلی پیتشوازیکردن. داوای بارکلیم کرد.

- «له ئیش دایه.»

گوتم: «دهکری دهقهی ببینم؟»

یهکیکیان بهدوایدا نارد بانگی بکا. پاش ماوهی بارکلی لهگهڵ ئەو گهراپهوه. «راوهستام، تا ته ندروستیت بپرسم و بزانه چاکتر بوون. گوتیان له ئیش دای بۆه داوام کرد بتبینم.»

- «زۆر باشم، وا بزانه تینی گهرمایی دوینی کاری تیکردبووم.»

- «دهیب پرۆم.»

- «تا بهردهرگا لهگهلت دیم.»

له دهره وه لیم پرسی: «زۆر باشی؟»

گوتی: «به لئی، گیبا نه کم. نه مشه و ده گه پیتته وه؟»

- «نه خیر، بۆ (نمایش) ده چم له سهرووی رووباری (پلاش) دا ساز نه کرئ.»

- «نمایش؟!»

- «باوه پ ناکه م له وه زیاتری.»

- «ده گه پیتته وه؟»

- «سه یینی.»

شتتکی له ملی خزی کرده وه. خستیه ناو دهستم، گوتی: «ئمه حه زه تی ئه نتۆنیۆی

پیرۆزه، سه ی شه و ده وه.»

- «کاسۆلیکی؟»

- «نه خیر، به لام گوتیان حه زه تی ئه نتۆنیۆی زاتیکی پیرۆزه.»

- «له بهر خاتری تۆ ناگاداری ده بم. خواحافیز.»

گوتی: «نا، خواحافیز نا.»

- «زۆر باشه.»

- «کوره پیاوی چاک به ناگاداری خۆت به. نه، ناتوانی لیره ماچم بکه ی.

ناتوانی.»

- «باشه»

له دهره وه ئاورم دایه وه بینیم له سه ر پایه کانی به دره رگاکه وه ستاوه. دهستی

هه لده شه قانده. منیش دهستی خۆم ماچ کرد و به رزم کرده وه. دووباره دهستی

هه لده شه قانده. ئه و کات گه یشتبوومه سه ر شه قامه که سواری ئوتومبیله که بووم. دهستان

به رۆیشتن کرد. حه زه تی ئه نتۆنیۆی له ناو قوتوولکه که یه کی کانه یی سپی دابوو.

قوتوولکه که م کرده وه. حه زه تی ئه نتۆنیۆم ده ره یینا له ناو دهستم دانا.

شوفییره که گوتی: «حه زه تی ئه نتۆنیۆیه؟»

- «به لئی»

گوتی: «منیش دانه یه کم هه یه.»

دهستی راستی له سوکانه که به ردا. قۆچه یه کی کراسی ژیره وه ی کرده وه خه ناوکه یه کی

له ژیر کراسه که وه ده ره یینا گوتی:

- «ده یینی؟»

حه زه تی ئه نتۆنیۆم خسته وه ناو قوتوولکه که وه له گه ل زنجیره زپه که ی خسته

گیرفانی سه ر سینگه وه. گوتی:

- «له ملتی ناکه ی؟»

گوتم: «باشه.»

زنجیره زپه که م کرده وه له ملی خۆم کرد، دامخسته وه. حه زه تی ئه نتۆنیۆی به سه ر

کورته که سه ر یازیه که مدا شو بو وه وه منیش سه ره وه ی کراسه که م کرده وه، قۆچه یه کی

کراسه یه خه داره که م کرده وه و خسته ژیر کراسه که مه وه. له کاتی رۆیشتنی ئوتومبیله که

ههستم کرد قوتوولکه که کانه یی به سه ر سینگم ده که وت. پاشان له بیرم کرد پاش

ئه وه ی برینداریوم بو وه به ردی بن گۆم و نه مدۆزییه وه. ئه یی خیره وه ندی له بنکه کانی

دواوه دهستی لینگرتی.

کاتی گه یشتینه سه ر پرده که زۆر به تیژی به سه ریدا تیپه رین، له و کاته دا له سه ر

ریتگاکه له به ر ییمان ه وه تۆزی ئوتومبیله کانه ی بینی زۆر بچوو ک دیار بوون، ئه و تۆزه ی

له ژیر تابه کانیان به رز ده بو وه، له نیوانی داره کان په رت ده بوو. که گه یشتینه وه

ئه وان، لیبیان په رت بوون. له ریتگای پیتچا و پیتچی ئه وهادا کاریکی زۆر خۆش نییه،

نه خوازه لای له یه که م ئوتومبیلیش بی. له سه ر کوشینی دواوه دانیشتیوم، بۆ خۆم

ته ماشای گونده که م ده کرد. گه یشتینه بناری گرده کان، له بهری نزیک رووباره که وه که

به ریتگاکه بۆ سه ر چپاکه سه ر ده که وتین، چپای به رز له لای باکووره وه هه بوون که

تائیشتاش لووتکه کانیان به فری به سه ره وه بوو، ئاورم دایه وه، سی ئوتومبیله که

خه ریکی سه رکه وتن بوون. نیوان ئوتومبیله کان سه ر تاپا تۆز دایگر تبوو. به ته نیشت

کاروانیکی دریتی هیشتری باره لگر تیپه رین. کاروانچیه کانیان له ته نیشت

هیشتره کانه وه ریتگاکه یان به یی ده کوتایه وه. فیسی سۆریان له سه ر کردبوو. له تیپی

(بیرساگیلی) بوون، دواوه ی کاروانه که، ریتگاکه چۆل بوو، سه رکه وتینه سه ر گرده کان،

پاشان دابه زینه سه ر لاپالیکی دریتکۆله ی گردی که ده چوه سه ر دۆلی رووباری،

هه ردوولای ریتگاکه وه دارو دره خت بوو، رووباره که له لای راستی ریزه داره که بوو،

ئاوه که ی روون و تیژ وه و ته نکاو بوو، رووباره که نزم بوو، ده ره تانی لم و پلوو که به ردی

تیا بوو، له گه ل جۆگه له ی ئاوی ته سک و جارنا جاریش ته نکاوی ئا و وه کو ورشه

به سه ر پلوو که به رده کاند دا ده پرژا، له نزیک رووباره که وه گۆماویکی قوولم بینی ئاوه که ی

وه کو ناسمان شین بوو، چه ند پر دتکی به ردینی که وانه یی کۆم له سه ر رووباره که وه بین

که تر پله کانی لیبی ده سوورانه وه به ته ک خانوویکی ناو کیتلگه ی به ردین تیپه رین که

به رامبه ر دیواری خواروویان داره ره میتیان لیبی روابوو، له شپوه ی مۆم داینگه دا بوون،

دیواری کیتلگه که نزم بوو له به رد دروست کرابوو، ریتگاکه به سه ر دۆله که سه ر ده که وت له

پاشان له پیتچی سووراینه وه جاریکی تر به سه ر گرده کان که وتینه وه. ریتگاکه زۆر به

رکی سه ر هه راز بۆ وه له و کاته دا ده تتوانی دارستانی شابه روو به دی بکه ی تا

ده گه یشتیه ره وه یکی به رز، له نیوان داره کانی دارستانه که، له توانام دابوو، که

تیشکی رۆزی له سه ربوو، چا و داگر مه خواره وه و له دووره وه هیللی رووباره که ببینم که

ههردوو سوپای لینگ جیا ده کردهوه، به سهه رینگا ناخوشه تازه که ی سوپاییدا تیبه پرین، که له سهه لووتکه که وه درێژ ده بۆوه و، له باکووره وه ته ماشای دوو زنجیره پیام کرد، تا هیتلی به فرکه سهه ز و تاریک ده چوون و له بهر تیشکی رۆژ سپی و دلرفیتن دیار بوو. پاشان رینگاکه به سهه لیبواره که هه لده کشا زنجیره ی سیبه می چیاکانم بینی، به زترین چیا بی به فرین، وه که گه چ سپی بوو و که ند و قۆرتی زۆری تیا بوو که سهه ته پکه کانیا ن تهختایییکی سهه بر بوو له دواوه ی ئەم زنجیره چیا یانه وه چیا ی تر هه بوون، بینینیا ن له حوکمی چاودا نه بوو، ئە گه ر تۆ بلتی ده یانم بینی راست نه ده گوت. ئەم چیا یانه چیا ی نه مساوییه کان بوون، هاوتای ئەم چیا یانه له ئیتالیادا نه بوو، له پیشمان رینگاکه بۆ لای راست ده سوورایه وه، چاوێکم دابریه خواره وه، توانیم رینگایی بییم که به ناو داره کاندای شوێر ده بووه وه، له شکر له سهه ئەم رینگایه وه بوو ترومبیله کان باریا ن هه لگرتبوو هیتسه تره کانیش تۆپی چیا یان لێ بار کرابوو. کاتی له رینگاکه دابه زینه خواره وه، به ته نه شته که یدا رۆیشتن توانیم رووباره که بییم، زۆر له خواره وه بوو، هیتلی شه مه نده فهر به سهه پرده کۆنه که بۆ به ره که ی تر به سهه ریدا تیبه پر ده بوو. له شوینیکی ژیر گرده که وه له دواوه ی رووباره که وه توانیم خانوه خاپور کراره کانی شارۆچکه که بییم که ده بوایه بگیریین. هه ر که دابه زینه خواره وه وه رسووراینه وه سهه ر رینگا سهه ر که یه که که به ته ک رووباره که دا تیبه په ری، دنیا تاریک داها ت.

9

رینگاکه قه له با لنگ بوو، سهه سیری ته نراویش له لاسکی گه مه شامی و قه سه له له ههردوو لای رینگاکه هه بوون، لای سهه وه شی به سهه سیر گیرابوو. به شیوه یی له ده روازه ی سیترک یاخود له گونیدیکی خۆمالی (1) ده چوو.

به هیتواشی ئەم تونیله به سهه سیر دا پۆشرا وه مان بری له شوینیکی پان و پۆر هاتینه ده ره وه، که جار ان ئەو ئی ئیسه تگی شه مه نده فهر بوو، ئەو شوینه له ناستی که ناری رووباره که نزم بوو. له شوینه نزمه کانی که ناری رووباره که چال هه لکه ندرابوون، سهه ریازه پیاده کان سهه نگره یان تیا گرتبوو، رۆژ له سهه ئاوابوون بوو. له و کاته دا به ئوتومبیل ده رۆیشته یین. سهه رم به ز کرد وه به درێژیی که ناری رووباره که چاوم به قولله کانی چاودیریکردنی نه مساوییه کان کهوت که له سهه گرده کانی به ره که ی تر بوون. له بهر خۆرئاوابوون ره ش ده چوونه وه، ئوتومبیله کانم له پشت کارگه ییکی که رپوچدا وه ستاند، هه ندی له و فرن و چاله قوللان هه کرابوونه بنکه ی فریا که وتن، سی پزیشک له و ئی بوون، ده مناسین، له گه ل میجهه ر که و تمه قسه: له ویم زانی کاتی که هیرش

(1) گونیدیکی خۆمالی (نه ته وه یی): مه به ست گوندی زه نجیبه کانی نه مرکیا به، که دانیشتوانی نه سللی نه مرکیان.

ده ست پیته کرێ. ئوتومبیله کانا مان برینداریان لێ بار ده کرێ. به ره وه دواوه لیبی ده خورین و به درێژیی رینگا سهه سیریبه که، تا سهه وه ی رینگا سهه ر که یه که تا ئەو شوینه ی که بنکه ی پزیشکیبه، ئوتومبیله کانی تریش ئەوانه ده گوازه وه. ئاواته خواز بووین رینگاکه له بهر قه له با لنگی نه گیری. رینگاکه یه ک به ری بوو. په رژیی لێ کرابوو چونکه له بهر چاوی نه مساوییه کانی ئەو به ری رووباره که وه بوو. له کارگه ی که رپوچی شدا. له ناگری تهنه گ و تۆبی دۆژمن پارێزرا بوون به وه ی لیبواری رووباره که. ته نیا تاقه پر دیک ی رووخا و له سهه رووباره که بوو، کاتی بۆر دوومان دهستی پیتره خه ریک ی دامه زانندی پر دیک ی تر بوون. هه ندی له تیبه سهه ریا زیبه کان ده بوایه له ته نکا وه که ی لای پیچی رووباره که به په رنه وه. میجهه ر پیاو یکی کورته بالا بوو و جووتی سمیلی قیتی هه بوو به شداری له جه نگی لیبا دا کردبوو دوو تیلمی لولی پیته بوو، گفتی دامی گه ر کار یار به چاکی به رپوه بچی خه لات ده کریم. گوتم به و هیوا به م هه موو شتی به چاکی به رپوه بچی. به لام ئەو پیاو یکی زۆر باش بوو. پرسیم ناخۆ ده ی سهه نگره ریک ی و ا گه وه هه یی شو فیره کان تیا دا ستر بن. به دوا ی سهه ریا زیکی نارد تا سهه نگره ریک نیشان بدا. له گه ل سهه ریازه که چووم سهه نگره که مان دۆزیبه وه. سهه نگره ریک ی زۆر چاک بوو، شو فیره کانیش زۆر پی که یفخۆش بوون. ئەوانم له و ئی به جیهی شت. میجهه ر داوا ی لیم کرد پیک لێ گه ل ئەو و ئەف سهه ر که ی تر یخۆمه وه. شه رایی (ره م) مان خواره وه دانیشته که مان زۆر براده رانه بوو، ده ره وه تاریک بوو، پرسیم داخوا که ی هیرش ده ست پیته کا. گوتیا ن کاتی تاریک دا بێ. بۆ لای شو فیره کان گه رامه وه، له ناو سهه نگره که دانیشته بوون. منیش هه ر یه کن پاکه تی جگه ره ی (ماسیو د ناس) م پی به خشین. جگه ره کان زۆر شل داگیرابوون توتیا ن لێ ده ر ژا، پنی کیشانی، ده بوایه هه ردوو لای ت پیچه با یه وه. مانیرا چه ره که ی ناگر دا، به لامانی داگیرا. چه ره که ی له رادیتته ری قیا ت بوو. منیش هه رچیبه کم بیسته بوو بۆم گێرانه وه.

پاسینی گوتی: «کاتی دابه زین بۆچی بنکه کانا نه بینی؟»

- «له دواوه ی ئەو پیچه بوو که لیبی سووراینه وه.»

مانیرا: «ئەو رینگایه زۆر پی سهه روبه ر ده بی.»

- «ناگر بارانا هه ر ده کن.»

- «له وانه یه.»

- «ئەو ده ربا ری خوار دن؟ پاش هیرش ده رفه تی ناخوار دمان نابێ.»

- «هه ر ئیستا ده چم بزانم چ هه یه.»

- «ئیمه لیره ییمین یا ن له گه لئا بیین؟»

- «وا چا که لیره ییمینه وه.»

بۆ سهه نگره که ی میجهه ر گه رامه وه. گوتی ناندینیکی مه یدانی گه رۆک به رپوه یه. ئەو

کات شوفیټره کان ده توانن به شی خوځان وهرگرن، ههروا ناماده یی خوئی دهربری که له گهنیک (قرعه یهک) یان بۆ پهیدا بکا، نه گهر نه یان بی. گوتم: و بزائم هه یانه. گه پامه وه. به شوفیټره کانم گوت: هه کاتنی خواردن بی ده توانم بگه ریمه وه خواردنتان بۆ پهیدا بکه م. مانتیرا گوتی به و هیوا یه م بهر له ده ستپیتکردنی بۆردوومان بگاته جی. نه وان تا چوممه دهره وه بی دنگ بوون. نه وان نامیترساز بوون رقیان له شه ر بوو. چوممه دهره وه تا سه بریککی ئوتومبیله کان بکه م و بزائم بار چۆن به رپتوه ده چی. دوایی هاتمه وه ژووره وه له گه ل چوار شوفیټره که له ناو سه نگره که دانیشتم پشتمان دابوو دیواره که وه جگهره مان پیکردبوو، دهره وه تاریک داهاتبوو، زه وی سه نگره که ش گهرم و وشک بوو، شانم به دیواره که وه نا، له سه ر پشت پالم دایه وه، لی راکشام.

گافا وزی پرسى: - «کتی هیرش ده با؟»

- «تیبی بیرسا گلیری.»

- «هه موو بیرسا گلیری به کان؟»

- «و بزائم.»

- «نه و له شکره ی لیره به به شی هیرشیکى راسته قینه ناکا.»

- «بۆ نه وه به تا سه رنجی سه ر بازه کان له شوینه راسته قینه که ی هیرشه که وه بۆ لابه کی تره وه بهرن.»

- «سه ر بازه کان نه وه ده زانن؟»

- «له و با و ده دانیم.»

مانتیرا: «هه لبه ت نازانن، گهر نه وه بزائن هیرش نابهن.»

پاسینی گوتی: «به لئى، هیرش ده بهن. بیرسا گلیری به کان گیلن.»

گوتم: «نه وان نازا و مه شق پیدراوی باشن.»

- «نه وان زل و زه به لاجن، به سینگ پان و ساغ و سه لاهه تن. به لام سه ره رای نه مه ش گیلن.»

مانتیرا گوتی: «نارنجۆک هاوئیه کان بالا به رزن.»

نه مه نوکته یی بوو، دایانه قاقای پیکه نین.

- «گه وره م تۆ له و کاته ی له وئى بووی که رازی نه بوون هیرش بهرن له هه ر ده پیاو پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «نه خبیر.»

- «نه مه راسته. ریزبان کردن و له هه ر ده بی، پیاوی ده به میان ده کوشت، کاربینه ری ناگر باران بیان کردن و هه موویان کوشتن.»

پاسینی تفی له زه وی کرد:

- «کاربینه ری، به لام نه م نارنجۆک هاوئیه نه هه ر یه که یان شه ش پی به رزن هیرش نابهن.»

مانتیرا: «گهر هه ر که سه له لای خزیه وه هیرش نه با، شه ر ته واو ده بی.»

- «نه مه له گه ل پیاوی نارنجۆک هاوئیه چاره ی نه بوو. نه وان ترسنۆک بوون. زۆره ی نه فسه ره کان بیان له به نه ماله نه جیهه کانه وه هاتبوون.»

- «هه ندئى له نه فسه ره کان به ته نیا هیرش بیان برد.»

- «باشچاوشى دوو نه فسه ری دایه بهر گولله کاتى هیرش بیان نه بردبوو.»

- «به لام هه ندئى له سه ر بازه کان هیرش بیان برد.»

- «نه وان هى هیرش بیان برد ریز نه کران. کاتى پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «یه کتئى له و کوژراوانه ی که کاربینه ری به کان کوشتیان خه لکی شاره که م بوو. گه نجیکى کوکى بالا به رز بوو، شایانی نه وه بوو بچینه ریزی نارنجۆک هاوئیه کانه وه، زۆر له رۆما ده ژیا. شه و و رۆژى خواى ده ستى له نئى ده ستى کچان بوو. هه ر له گه ل کاربینه ری به کانیش بوو.»

پاسینی به پیکه نینه وه له قسه کانی به رده وام بوو، گوتی: «ئیسستاش پاسه وانى خوئی و نیره که ی له بهر ده رگا که یانه. که سه ناتوانئى بی دایک و باوک و خوشکه کانی ببینی. باوکیشی هه موو جو ره مافیکی هاوولاتی لی سه ندراوه ته وه. بگه ر ناتوانئى ده نگیش بدا.»

پاساش نایان پارێزئى. هه ر که سه ی بیه وئى ده توانئى ده ست به سه ر مال و سامانیان دابگرئى.»

- «نه گهر وایان له م خیزانه نه کردبایه نه بیان ده توانی که سی تر ره وان هى به ره ی شه ر بکه ن.»

- «به لئى، سه ر بازانی تیبی (VE) و (ئه لپانی) و هه ندئى له بیرسا گلیری هیرش ده بهن.»

- «بیرسا گلیری به کانیش له گو ره پانی جه نگدا رایان کرد. به لام ئیسستا هه ول ده ده ن له بیر خوځان به رنه وه.»

پاسینی به زه رده خه نه یه که وه گوتی:

- «گه وره م نابئى رپگه ی نه وه مان بده ی به م جو ره قسه بکه بن.»

گوتم: «ده زانم چۆن قسه ده که ن. هه ر چه نده ئیه ئوتومبیل لیخوون ره وشتى... ده گره بهر»

- «ئه ی... وا قسان مه که ن، نه فسه ره کانی تر گوئیان لیمان ده بی.»

گوتم: «پیسوسته کو تایی به شه ر بیئن. شه ر به وه ستانی لایئ کو تایی نایئ. گهر

شهرمان له لایه كهوه وهستاند نه نجامی خراپتر دهیی.»

- «پاسینی بهرێزگرتنه وه گوتی: «خراپتر نابێ هیچ شتی له شهڕ خراپتر نبیه.»
- «بهزین خراپتره.»
- «باوهڕ ناکهه. بهزین چیه؟ تۆ دهگهڕیتته وه مائی خۆت.»
- «به دوات دادین و ماله کهت داگیر دهکهن. خوشکت زهفت دهکهن.»
- پاسینی گوتی: «باوهڕ ناکهه. ناتوانن هه موو کهسێ وا لێ بکهن. با ههر کهسێ بهرگری له مائی خۆی بکا. رێگه نه دهه خوشکه کانیا ن بچنه دهر وه.»
- «دووڕ نبیه له سیدارهت ده ن یا چۆنیا ن بوئ وات لێ دهکهن. ده تگه رێتنه وه ریزی سه ریازی نه ک له ناو ئوتومبیلی فریاکه وتن به لکو له تیبی پیا ده.»
- «ناتوانن هه موو کهسێ له سیداره بدن.»
- مانیتر: «نه ته وه په کی بیانی ناتوانی تۆ بکا به سه ریا ز ههر له په که م شه ر هه موومان را ده که ی ن.»
- «وه کو چیکیه کان.»

- «وا ی بۆ ده چم که تۆ هیچ شتی دهر باره ی ژبانی ژێرده سستی نه زانی، بۆیه له و باوه ریه ی که ژێرده سستی خراپ نبیه.»

پاسینی گوتی: «گه وره م، ئیمه له تۆ ده گه ی ن، رێگه مان بده قسه بکه ی ن. به یارمه تیت، هیچ شتی له شه ر به دفر تر نبیه ئیمه له ناو ئوتومبیلی فریاگوزاری دا ی ن. له گه ل ئه وه ش، ناتوانی ن هه موو تیبگه ی ن، که چهن د خرا په؛ کاتی خه لک ده زانی چهن د خرا په، ناتوانن هیچ شتی بۆ راگرتنی بکه ن، چونکه شیت ده ی ن. ههن دی خه لکی تریش هه ن له ئه فسسه ره کانیا ن ده ترسن. شه ر له نیوچه وانی ئه مانه وه په.»

- «ده زانم شه ر خرا په، به لām ده یی کۆتایی بێن.»

- «شه ر کۆتایی نابێ، شه ر کۆتایی بۆ نبیه.»

- «به لām هه یه تی.»

پاسینی سه ری با دا گوتی:

- «به سه ره که وتن شه ر نا پر د ریتته وه... چی ده یی گه ر ئیمه (سان جبریل) مان داگیر کرد؟ چی ده یی گه ر ئیمه (کارسۆ) و (مونثالکون) و (ترسیتا) مان داگیر کرد؟ به وه نده له کو ئی ده گه ی نه کو ئی؟ تۆ ئیمه رۆ ئه م هه موو چیا دوورانه ده بیینی؟ تۆ له و باوه ریه ی بتوانی ن ده ست به سه ر هه موویان دا بگرین؟

مه گه ر ته نیا نه مساو ییه کان شه ر را بگرن، ته نیا لای بی ده یی شه ر را بگرێ. بۆچی ئیمه شه ر را نه گرین؟ ئه گه ر بیت و ئه وان بیت نه ئیتالیا و داگیر بکه ن ته نیا ماندوو بوون و دهر ده سه ریا ن بۆ ده می نیتته وه، ده گه ریتنه وه دوا وه و به جیی ده هیلن، ئه وانیش خا وه نی

ولاتی خۆیان به لām، نه خێر، له جیاتی ئه مه شه ره.»

- «ده لیبی و تار دهر ی.»

- «ئیمه بی سه ره که ی نه وه و ده خو ی ن، خۆ جو تیا ر نی ن. ئیمه میکانیک ی ن، به لām جو تیا ره کانیش چاک ده زانن تا چ را ده یی پروا به شه ر بکه ن، هه موو که س رقی له م شه ره ده بیته وه.»

- «چینی ک ده ستیا ن به سه ر کارو یاری ولات داگرتوه، که گیلن و له هیچ شتی ناگه ن، ناشتوانن تیبگه ن، جا بۆیه ئه م شه ره مان به مل داها توه.»

- «هه روه ها له په نای ئه م شه ره وه پا ره کۆ ده که نه وه.»

پاسینی گوتی: «زۆر به یان کۆی نا که نه وه. ئه وان زۆر گیلن، ئه م شه ره یان له پیتاوی هیچ نبیه، له گیلانیانه وه په.»

مانیتر گوتی: «ده یی ئه م با سه داخه ی ن، له پرووی گه وره مانه وه زۆر مان قسه له باره ی شه ره وه کرد.»

پاسینی: «ئه ویش ئه م قسا نه ی پێ خۆ شه. ئه ویش وه رده گه ریتن.»

مانیتر گوتی: «به لām ئیستا ده یی ئه م با سه داخه ی ن.»

گافۆزی گوتی: «ئهی نان نه خۆ ی ن گه وره م؟»

- «ده چم تا بزنام خوار دن ها توه.»

من وام گوت، گۆردینی هه ستا یه سه ری و له گه ل هاته دهر وه.

- «چ شتی هه یه ئه نجامی بده م گه وره م؟ ده توانم یارمه تیت بده م؟» گۆردینی له هه ر چواریان هیمنتر بوو.

گوتم: «گه ر هه ز ده که ی له گه ل ه وه ره با بزانی چ هه په.»

دهر وه تاریک بوو و رووناکی یه کی درێژ له لای تی پشکینه ری سه ر چیا که ده جو لا په وه. چهن د لای تی کی پشکینه ری گه وره ش له م به ره له سه ر تری لانه وه دانرا بوون له نزی که هیل هه کانی به ره وه، تری له که که می له دووری رێگا وه را وه ستا بوو. ئه فسسه ری پرووی لای تی ئاراسته ی ناوچه کرد. سه ریا زه کانیش هه تره شیا ن چوو. له گۆر په پانی کارگه ی که ریو وچ تیبه ری ن. له بنکه ی تیمار کردنی سه ره کی وه ستا ی ن. سه نگه رتی کی بچووکی لێ بوو، سه ره ده رگا که ی به لق و پۆی سه وز دا پۆ شرا بوو. له تاریکی دا، با ی شه و، خشه ی له گه لا وشک بو وه کان، به تیبی رۆژ، ده هیتا. له ژوو ره وه رووناکی هه بوو. می تچه ر له سه ر ته له فۆن بوو، له سه ر سن دووقی ن دانیش تیبوو. کاپتی تی کی پزیشک پتی گوتم: کاتی هیرش سه عاتی هاتۆ ته پێش، پیکتی کونی یاک ی پشک شه ش کردم. سه ری می تزه ته خته کانم کرد بی نی م ئه و شتا نه ی له سه ر می تزه که بوون، وه کو ته شته شو وشه سه ر داخرا وه کان ده ره و شانه وه. گۆردینی له دوا وه م وه ستا. می تچه ر ته له فۆنه که ی ته وا بوو، هه ستا یه وه. گوتی: «ئیستا هیرش ده ست پێ ده کرێ. کاته که یان گه ران ده وه سه ر کاتی

پيشووي.»

ته ماشاي دهره وهم كرد، دهره وه تاريخك بوو. لايتي پشكيتنه ري نه مساوييه كانيش له سه ر چيكانی پشتمان دوجولايه وه. دهقه يي دونيا خاموش بوو، پاشان له توپه كاني پشته وه بوردوومان دهستي پيكرد. ميجهر گوتي: «ساقوي.»

گوتم: «جه نايي ميجهر، دهر ياره خواردن...»

گوتی له قسه كانم نه بوو، بويه دوو ياره م کرده وه.

«هيشتا نه گه يشتو ته جي.»

توپيكي گه وره هات له دهره وه له نزيك كارگه ي كه رپوچوه ته قيبه وه، ته قيبه وه يه كي تريشي به دواوه هات، له گهل دنكي ته قيبه وه ي گوت له دنكي خري روخاني ورده خشت بوو توزي به دواوه بوو وه كو باران له ناسمانه وه ده كه وتنه خواره وه.

«چ بو خواردن ده ست ده كه وي؟»

ميجهر گوتي: «كه مي ناستا ناسيوتا (۱) مان لا ده ست ده كه وي.»

«نه وه ي ده ستان ليبي ده بيته وه وه ري ده گرين.»

ميجهر له گهل سه ربازي قسه ي كرد. سه ربازه كه چوه دهره وه له به رجاوان بزر بوو، نه وه نده ي نه بر د گه رايه وه قايپ (ناستا نه سيوتا) ي سارد و سري له گهل خوي هينا. دايه ده ست گورديني.

«په نيرتان لا په يدا ده بي؟»

ميجهر به نادلييه وه قسه ي له گهل سه ربازه كه كرد، بز جاريكي تر چوه وه ژير زه مينه كه وه پاشان گه رايه وه چاره گي په نيري هينا، گوتم: «زور سوپاس.»

«وا باشه نه روپنه دهره وه.»

له دهره وه شتن له بهر ده رگا دان درا. پياوي له دوو پياوانه ي كه شته كه يان هه لگرتسو، سه ري به ژوره وه داگرت. ميجهر گوتي: «بيهيته ژوره وه. چيتانه؟ ده تانه وي نيتمه بيته دهره وه هه لي بگرين بو ژوره وه ي بيته.»

دوو ده سته به ره هه لگره كه، برينداره كانيان له بن هه نگل و قايچيه وه هه لگرت و هيتا يانه ژوره وه.

ميجهر گوتي: «كوتنه كه ي بد پين.»

ميجهر جفته يه كي به پارچه قوماشي گرت، دوو كاپته كه ي تريش چاكه ته كه يان له بهر كرده وه. ميجهر به دوو ده سته به ره هه لگره كاني گوت: «پرډنه دهره وه.»

به گافوزيم گوت: «وره بابرين.»

ميجهر له سه رشانه وه په نيتمه ي گوت:

(۱) جوړه هه رسته به كه.

«واچاكه تا بوردوومان به سه ر ده چي نارام بگرن.»

«ناخر ده يانه وي نان بخون.»

«كه يفي خوتانه.»

له دهره وه به راكردن به لاي كارگه ي كه رپوچوه كه وه تيبه رين. توپي له نزيك كه ناري روو ياره كه ته قيبه وه پاشان يه كي تريش ته قيبه وه، نيتمه گوتمان له دنكي هاتني نه بوو تا له ناكاه كه وه ته وه. هه ر دوو كمان خومان له سه ر زگ به زه وي دادا له گهل ترووسكايي، هه ژانه وه ي ته قيبه كه و بونه كه يه وه گوتمان له قرچه قرچي ته له زم و خري كه رپوچوه ورد و خاشه كان بوو، كه ده كه وتنه خواره وه. (گورديني) هه ستايه وه به ره وه سه نگره كه راي كرد منيش به دواوه ي بووم. په نيره كه م هه لگرتسو، رووي په نيره كه به توزي كه رپوچ دا پوشرابوو. شوفيردكان له ناو سه نگره كه وه پشتيان به ديواره كه دا بوو جگه ر يان ده كيشا.

گوتم: «براياني نيشتماني ليردن.»

مانيرا: «تو توميله كان چون؟»

«سه لامه تن.»

«هه تره شت نه چوو، گه وره؟»

گوتم: «زور راست ده كه ي.»

چه قوكه م ده ر هينا و كرده وه. تيغي چه قوكه م سر به وه، به شه تو زا وييه كه م به تيغي چه قوكه لا برد. گافوزي قايه كه ي دايه ده ستم.

«ده ست يي بكه ين گه وره.»

گوتم: «نه خير، له سه ر زه وي دانتي، هه موومان پي كه وه ده ي خوين.»

«چه نگالمان نييه.»

به ئينگليزي گوتم: «بو خاتري خوا!!»

په نيره كه م كرده چند پارچه يي و له سر مه عكه رو نييه كه م دانا. گوتم: «ده ي به ره موون.»

دانيشتن چاوه روانيان كردم. منيش په نجه ي گه وره و په نجه كاني ترم برده ناو خوار دنه كه. چه نگيكم ده ر كرد، هه ندپكي كه وت.

«به رزيان كه وه گه وره.»

منيش نه وه نده ي ده ستم دريژبوو به رزم كرده وه، نه وانه ي روخه كان شو رپوونه وه. خسته م ناو ده موه. مژيم و گازم له كوتاييه كاني گرت، جويم پاشان پارچه يي په نيرم خوار د، جويم، پاشان پيكي تاره قم خوار ده وه. تامي ميتالتيكي ژهنگاوي لي ده هات. مه تاره كه م دايه وه ده ست پاسيني. گوتي:

«ئەمە بۆگەنە. ماو دەیهكە لەناو ئەم مەتارەیه لەناو ئوتومبیلەكەم دایه.» هەموویان دەیانخواورد و چەنەگەیان لەسەر قاپەكەوه بەرز دەكردەوه سەری خۆیان بۆ دواوه دەبرد. كۆتاییبەكەیان دەمزی پاروێکی ترم لێ دایهوه، هەندێ پەنیر و قومی شەرابیشم لێ دایهوه، شتی له دەرەوه كەوتە سەر زەوی، زەویبەكەهی لەزاندا.

گافۆزی گوتی: «له چهشنی عەیار (٤٢٠) بوو.»

گوتم: «لەناو چیا دا هیچ تۆپێکی عەیار (٤٢٠) مەم نایه.»

«ئەوان تۆپی سكوڤای گەورەیان هەیه. من چالەكەیم بێنیهوه.»

«تۆپی عەیار (٣٠٥) یان هەیه.»

له خواردن بەردەوام بووین. كۆكەیی پەیدا بوو، دەنگێکی وەكو دەنگی مەكینهی شەمەندەفەر دەستی پێكرد. پاشان تەقینەوهی جارێکی تر زەوی لەزانداوه.

پاسینی گوتی: «ئەم سەنگەرە قوول نایه.»

«ئەمە تۆپی سەنگەری گەورە بوو.»

«بەلێ گەورەم.»

دوا پارچە پەنیرەكەهی خۆم خوارد، پاشان قومی ئارەقم فرکرد. لەكاتی هاتنی هاژەدا گوێم له كۆكەیی بوو، پاشان دەنگی تشو-تشو-تشو-تشو هات، پاشان ترووسكایی وەكو ئەو ترووسكایییە له كاتی دەرگا كێشەوهی فرنی، له فرنییەوه دەرەچی. نەری برووسكەهی تۆپ دەستی پێكرد. ترووسكایییەكە لەسەر تادا سپی بوو پاشان سوور هەلگەرا. بەم شێوەیه لەگەڵ با بەردەوام بوو. ویستم هەناسە بدهم، بەلام هەناسەم نەدەهات. هەستم بەوه كرد كه خەریكە له پیستەهی خۆم دەرچمە دەرەوه. دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، بەدرێژایی ئەو كاتە لەشم هەموو لەناو بادا بوو، بەگورجی چۆمه دەرەوه.

وامزانی مردومه، پاشانیش سەراوکهوتوم. شتیکی زۆر هەلەیه پیاو خۆی بەمردوو دا بنی. له جیاتی ئەوهی بۆ پیشهوه بچم وام هەست كرد بۆ دواوه خلیسكاوم. هەناسەم دا بۆ دواوه گەرامهوه.

زەوی قلیشایوو لهو لای سەرمهوه تەختەدارێ هەبوو پارچە پارچە بوو بوو. لەگەڵ ئەو شتەهی له سەرمدا دەلەرایهوه گوێم له هاواری یەكێ بوو. هەسم كرد یەكێ نالە نالیهتی. ویستم بجوولێمهوه. بەلام نەمتوانی بجوولێم. گوێم لەدەنگی شەست تیر و تەفەنگان بوو. ئەوبەری رۆبایەكەیان ئاگراران كرد، گوللە پرژا بوو و رۆشنه گوللەم (١) بینی

بەرز دەبووه و دەتەقینەوه و سەریان دەكرد، سپی بوون، موشەك بەرز دەبووهوه گوێم له تەقینەوه بوو. ئەمە هەمووی لەماوێ تاوێ بوو، پاشان له نزیك خۆمهوه گوێم له

(١) طلقه التنوير

هاواری یەكێ بوو، دەبگوت: «ئای دایه، ئای دایه.» قاچی خۆم خشاندا. نووشتاندمهوه، سوورامهوه. دەستم لێدا (پاسینی) بوو.

كاتێ دەستمی بەرکەوت هاواریکی لێ بەرز بووهوه.

قاچی لەلای من بوو. له تارێکی و رووناکییدا بێنیم. هەردوو قاچی تا سەر چۆکی شكا بوون.

قاچیکی بەتەواوی پەربوو. قاچەكەهی تریشی بەدەمارهوه لەگەڵ بەشێ له پانتۆلەكەیهوه وەما بوون. قونكەكەهی موچرکی پیا دەهات و خرنكەهی دەدا.

هەرەك بەلەشییهوه نەنوسابێ. گەزەهی له باسکی خۆی دەدا و دەینالاند (ئای دایه، ئای دایه) پاشان گوتی: «Diote salve maria, Diote Salve» ئای خوایه بکۆژە. ئای مەسیح بکۆژە، ئای دایه، دایه، ئای ماریا ئەم ئازارەم لەكۆژ بکەوه. ئەی خوایه ئەم ئازارەم رابگره، رابگره. ئەی عیسا، ئەی مریه می پیرۆز، ئەم ئازارەم رابگره، ئای، ئای، ئای.»

بەدەنگێکی كز گوتی: «ماما، ماما ميا...» پاشان هێمن بوو، گەزەهی له باسکی خۆی دەگرت، قونکی رانی هەلەدەلەرزێ. هاوارم كرد:

«ئەی دەستەبەرە هەلگرینه. ئەی دەستە بەرەهەلگرینه.»

ویستم له (پاسینی) نزیك مەوه تا بەشەتەكدر قاچی شەتەكەم بەلام نەمتوانی بجوولێم. جارێکی تر هەولم دا، قاچم كەم بەدوامدا هات تانیم لەسەر هەنیشك بۆ دواوه بگەڕێمهوه. (پاسینی) ئارامی گرتبوو. له تەنیشتی دانیشتم كورتەکی خۆم كردهوه هەولم دا دامینی كراسەكەم بدێنم. بەلام، نەمتوانی بیدرێنم، گازم له دامینی كراسەكەم گرت تا بەددام بیدرێنم. پاشان دۆلاخی (پاسینی)م هاته بێر. من گۆرەوی خوریم له پا بوو. بەلام شوفیرەكان بەلەك پێچیان بەستبوو. بەلام پاسینی یەك قاچی ما بوو. كاتێ هەستامهوه سەری بۆ ئەوهی بەلەك پێچەكەهی له قاچی بکەمهوه. بێنیم تازه پێویست بەوه ناکا شەتەكەدەری بۆ بکەم، چونكە دوا هەناسەهی كێشا و مالئاوایی لێ كردین.

چۆمهوه سەری تا بزانی بەراست مردوه. سێ هاواری ماون دەبێ بدۆزێنهوه. ویستم بەقیتی دانیشمهوه، كاتێ وام كرد شتیکی قورس لەناو سەرمدا وەكو ئەو قورساییهی لەسەر چاوی بووكەشوشه دایه... له دواوه خۆی له پشتی چاوم دەدا. هەستم كرد قاچم گەرم داها تووه و پیتلا و كانیشم تەر بيسون و لەناوهوه گەرم بوو، زانیم بریندارم. راکشامه سەر زەوی. دەستم لەسەر چۆكم دانا. چۆكم له شوێن خۆی نەما بوو. دەستم بەرهو خوارتر روان كرد، چۆكم چووبوه خوارهوه، بەرهو لوولاقم داكشایوو. دەستم بەكراسەكەم سپیهوه. رووناکییهکی تری رۆشنكەرەوه بەشێنیهی كەوتە خوارهوه، سەیری قاچم كرد، زۆر ترسام، گوتم ئەی خوایه لێرەم رزگار كە. زانیم، هەرچۆنێ بێ سێ كەسی تر لێرە هەبوون. ئەوان چوار شوفیر بوون، پاسینی مرد و سێ كەسی

به جیته پشتم. به کی منی له هه ننگه وه هه لگرت و به کی تریش قاچمی بهرز کرده وه.

گوتم: «سی که سی تر لپرن، به کیش مردو وه.»

- «ئه وه منم مانتیرا. چووین دهسته بهره بینین، به لام هیچی لئ نه بوو. چۆنی گه ورم؟»

- «گۆردینی و گافۆزی له کوینه؟»

- «گۆردینی له بنکه ی پزیشکییه، چوو بهرینه که ی تیمار بکا. گافۆزیش و قاچی گرتوی. ملم باش بگره. نایا بهرینه که ت سه خته؟»

- «له قاچمه وهیه. گۆردینی چۆنه؟»

- «سه لامه ته؛ ئه تۆیه تۆپی سه نگره ی گه ورم بوو.»

- «پاسینی مرد.»

- «به لئ، مرد.»

تۆپی له نزیکه مانه وه به زهوی کهوت. منیان به سه زهوی دادا خویشیان له سه زهوی درێژ بوون.

مانتیرا گوتی: «ببوره گه ورم - باودهش بکه به ملمدا.»

- «ئه گه جارێکی تر بهرم ده نه وه...»

- «بۆیه له دهستان کهوتی چونکه هه تره شمان چوو.»

- «ئێوه بریندار بوون»

- «برینی هه ردوو کمان سووکه.»

- «نایا (گۆردینی) ده توانی ئوتومبیل لئ بخوری؟»

- «له و باوه ده دانیم.»

به ره له وه ی بگه به بنکه پزیشکییه که جارێکی تر بهریان دامه وه.

- «ئه ی کوری سۆزانینه.»

مانتیرا گوتی:

«ببوره، گه ورم، جارێکی تر بهرت ناده به نه وه.»

له ده ره وه ی بنکه که وه بریندارێکی زۆر له سه زهوی له تاریکی درێژ کرابوون. دهسته به ره هه لگه که کان برینداره کانیا ن هه لگه گرت و دهیان هینایه ژووره وه و دهیان برده ده ره وه. کاتێ پهرده کان ده کرانه وه هه ندی برینداری تریان ده هینایه ژووره وه یان ده یان برده ده ره وه. رووناکی له بنکه که هاته ده ره وه. مردووه کان له لای درێژ کرابوون. پزیشکه کانیش قۆل و باسکی خوینیا ن تا سه ر شانیان هه لکردبوو، وه کو قه سا بان له خویندا سوور بیوون. ژماره یه کی که می دهسته به ره ی لئ هه بوو. برینداره کان هاتوها واریان بوو. به لام زۆریه یان نقه یان لپوه نه ده هات. با گه لای سه ره که پری ده رگای

بنکه کانێ ده جوولانده وه. شه ویش به ره و ساردی ده چوو. دهسته به ره هه لگه کانیش هه ره له هاتوچۆ بوون. برینداریان ده هینا و دایان ده نان و ده گه رانه وه. کاتێ منیان گه یانده بنکه ی دو وه (مانتیرا) باشچاوشیکێ هینایه ده ره وه. هه ردوو قاچمی به شاش به سته وه. گوتی تۆز و خوێکی زۆر چوو ته ناو برینه که م، ئه م تۆز و خوێله نه یه هیشته وه خوینیکێ زۆر له له شم ده رچی. هه ر کاتێ ده رفه ت ببێ ره وانه م ده که ن. ئه و چوو ژووره وه. مانتیرا گوتی: گۆردینی ناتوانی ئوتومبیل باژوا شانی شکاوه. سه ری ئازاری پێ گه بیوه. خراب نه بوو به لام ئیستا شانی ره ق بوو. ئه و له ته که دیواریکی که ره بووچ دانیشته بوو. هه ره یه کی بریندارێکی به کوێل خویدا دابوو. له توانایان دابوو، ئوتومبیل لیخوره کانێ به ریتانییه کان هاتن سی ئوتومبیلی فریاگوزاریان هینا، له هه ره یه کی دوو پیاوی تیا بوو. به کی له شوفیتره کان هاته لام گۆردینی بۆ لای منی هینا. په رنگ په ریو و نه خویش دیار بوو. به ریتانییه که خوێ دا هینایه وه و گوتی:

«خۆ برینه که ت کاریگر نییه؟» فیه ته زه لامی بوو چاویلکه یه کی چوارچینه پۆلای له چاوا بوو.

- «به قاچم که وتوه.»

- «هیوادارم مه ترسی نه بی. جگه ره بی ناهه رموی؟»

- «سویاست ده که م.»

- «پێیان گوتم: زیانتان دوو شوفیتره.»

- «به لئ، به کیکیان مرد ئه وی تریشی ئه وه بوو، به دوای تۆدا هات؟»

- «چ به خت ره شیبه که! هه ز ده که ی ئیمه ئوتومبیله کان وه برگرین؟»

- «خۆشم نیازی ئه وه م هه بوو، ده مویست پیتی بلیم.»

- «باش ئاگاداریان ده بین. ده یان به ینه وه فیلایه که. تۆ له ئۆردو و گای ژماره (۲۰۶) نی؟»

- «به لئ.»

- «شوتیکێ دلر فینه. تۆم له ده ور به ری ئه ویته بینوه. پێیان گوتم ئه مریکی.»

- «من ئینگلیزم.»

- «توخا ئینگلیزی؟»

- «به لئ له و باوه ره بووی ئیتالی بم؟ هه ندی ئیتالی له یه که که ی ئیمه هه ن.»

گوتم: «ئیشیکێ زۆر چاکه گه ر ئوتومبیله کان وه برگری.»

گوتی: «ده بی زۆر ئاگاداریان بم. - هه ستایه سه ری -» (ئه م شوفیتره لاوه ت زۆری لئ کردم بیتم چاوم پیت که وئ.) ده ستیکێ له شانی گۆردینی دا. گۆردینی راچه نی و به یه کی هاتی ئینگلیزه که ش به خیرا وه به ئیتالییه کی ته وا وه گوتی: «ئیستا هه موو

شتنې ته واوه. ئه ففسره كه ي توم بيني. ههردوو ئوتومبيله كه ودره گرین خهفت مه خوځ. «كه من له قسه وهستا دوايي گوتی: «دهبې شتيكي وا بكه م ليرت رزگار بكه م. دهبې چاوم به لپيرسراوه پزيشكيه كان بكه وي و له گه ل خو ما بته م.»

بهره باره گاهه چوو، به هوشياريبه وه ههنگاوي له نيوان برينداره كان ده هاويشت، په توگه ي لادا، روونايي هاته دهره وه، چوه ژووره وه.

گورديني گوتی: «ئاگاداري تو ده بې گوره م.»

- «چوني فرانكو؟» له ته كمه وه دانيسشت، پاش تاوي، په توگه لادرايه وه. دوو دهسته بهره هه لگره هاتنه دهره وه، له گه ل دوو ئينگليزه كه وه بوون. يه كسه ر بو لاي ميان هينا به ئيتالي گوتی: «وهره، وهره، پاله وانكي خوي تاوي مه به.» به ئيتالي به دهسته بهره هه لگره كانی گوت: «ئاگاداري بن، زور به ديقهت له قاجيبه وه هه لگرين، قاجه كانی نازاريان زوره، كوري راسته قينه ي سه روک ولسنه.» بو ژووره وه هه ليان گرم، له ژووره وه، له سه ر هه موو مي زي كاري نه شته رگه ري به رپوه ده چوو. مي جهرتيكي كورته بالا به شيتگيري به ته ماشاي نيمه ي كرد. مني ناسيبه وه. مقاشه كه ي دهستي جوولاند. «Cava bien»

- «Cava» ئينگليزه كه به ئيتالي گوتی: «من هيناومه ته ژووره وه. تاقه كوري سه روكي ئه مريكي (ولسن ه)، تا چاره ي دهكهن لي ره ده مي ني. پاشان له گه ل باري يه كه م ئوتومبيل، له گه ل برينداره كان ره وانه ي ده كه م.» خو ي هيناويه وه و گوتی: «دهچم به دوايي ياريدده ره ده گه ريم، تا رپورته كه ي پي ته واو بكه م، ده بې هه موو شتنې به خيري ئه نجام بدم.» له چونه دهره ودا سه نگرابه وه. تا سه ري به سه رده ره كه نه كه وي، مي جهر مقاشه كه ي له ناو قايي دانابوو. چاوم برييوه دهستي شاشي ده به ست. دهسته بهره هه لگره كان پياوه كه يان له سه ر مي زه كه داگرته خواره وه.

كاپتنی گوتی: «چاره ي ئه ففسره ئه مريكيه كه ده كه م.»

بو سه ر مي زه كه به رزيان كردمه وه. مي زه كه ره ق و ليژ بوو، بو ئيكي دل گوشينه ري گران و بو ئي كي مي باوي و خوي ني لي ده هات. پانتوله كه ميان له به ر كردمه وه. پزيشكه كاپتنه كه، برين پيچه كه ي ئاگادار كردوه و به خو ش خه ريكي ئيش كردن بوو. پتي گوت: «چه ند برينيكي سه ر گوشت له شكه ي هه ر دوو ران و هه ر دوو چوك له گه ل پتي راسته. بريني چوك و پتي راسته ي كاريگه رن، له گه ل دامالاني چه رمي سه ري - دهستيكي لي دا- نازاري هه يه؟ به لئ، به مه سيح. ده شئ له كاسه ي سه ري شكان هه بي، كه له كاتي خزمه ت كرندا له به ره كانی جه نگدا به سه ري هاتوه. ئه مه له دادگاي سه ربازي قورتارت ده كات. نه بادا به نه نقه ست وات له خو كردي. حه ز ده كه ي براندي بخويته وه؟ ئه مه چون رووي دا؟ ده تويست چ ئه نجام بده ي؟ ئايا تو هه ولى خو كوشتنت دها؟ زه حمت نه بې كه مني ده رمانی دژ به دهرده كو يان... نيشانه ي خاچ له سه ر هه ر دوو قاجه كه ي بكيشه. سوياست ده كه م. ده بې ئه مه كه مني پاكو كه مه وه. ده يشوم و ده رمانی

ده كه م تو خوينت زور به چاكي ده مه يي.» ياريدده ره كه سه ري له سه ر كاغه زه كانم هه لپري.

- «چ برينداری کردوی؟»

كاپتنه كه گوتی: «چيت پي كه وت؟» منيش به چاوي نوقاوه وه گوتم: «پرووشكي تو يي سه نگر.»

كاپتن شتيكي كرد، زور نازاري دام. شان ه گوشتينه كان ي ده بري و گوتی: «دلتيات.»

منيش ده موست له سه ر پشت به كر و بيده نكي مي نمه وه. له گه ل بريني گوشته كه م هه ستم به ليدياني گه دم كرد. گوتم: «وا تيده گه م.»

كاپتنی پزيشك، شتيكي له ناو برينه كه م دوزه وه سه رنجي راكي شا. گوتی: «ئمه تا ته له زمي تو يي سه نگره ري گه وري دوژمن. به دوايي هه نديكي تر ده گه ريم گه ر ره زامه نديت له سه ر بي. هه رچه نده ئه مه پتويست نييه. ئه وان هه مووي بويه ده كه م. ئايا نازارت دها؟ ئه م نازاره له چاو ئه و نازاره ي دوايي هه ستي پي ده كه ي هه ر هيج نييه. هيشتا نازار ده ستي پي نه كرده وه. براندي بو بيته. شله ژان نازار سپ ده كا، ئه مه زور باشه. به لام دل راوكي ناوي، ئه گه ر ئه مه كاري تي نه كا. به تاييه تي ئيستاكه سه رت چونه؟»

گوتم: «ئهی خوايه!»

- «مادام كاسه ي سه رت برينداره چاكو ت وايه براندي زور نه خو يه وه، ئه گه ر ته له زمي تيايه، خو تو ناته وي هه و بكات، نازاره كه ي چونه؟» ئاره قه له له شم چوزاويه وه. «ئهی خوايه.»

- «واي بو دهچم كاسه ي سه رت شكايي. شاشي لي ده به ستم سه رت مه سوو رينه.» شاشي لي پيچا ده سته كانی زور به خيرا ده هينا و ده برد و شاشه كه شي زور به چاكي جيگه ي خو ي گرت.

- «زور باشه. بهختيكي باش و بژي فهره نسا.»

كاپتنی گوتی: «ئهمريكيه.»

كاپتنه كه گوتی: «وامزانی گوتت فهره نسييه. به فهره نسي قسه ده كا. پيشتر ناسيومه. له و باوه ره بوومه فهره نسي بووه.» نيو پيچ كو نياكي خواره وه و گوتی: «كه ميكي تر بيته. كه ميكي تر ده رمانی دژ به دهرده كو يان بيته.»

كاپتن ئيشاره تي بو من كرد. به رزيان كردمه وه. په توگه ي ده رگا كه له كاتي هاتنه دهره وه سه ر و چاومي دا پوشي برين پيچي ياريدده ره له دهره وه له و جيگه ي راكشا بووم، له ته نيشتم چوكي دانه وه. به نه رمي پرسى: «ناوت؟ ناوت؟ پايت؟ شويني له دا يكيو نت؟ له كام له شكري؟..» چه ند پرسيا رتيكي له م با به ته... «زور به داخه وه بو

سهرت، هیوادارم چاکتر بیی نیستا له گه ل ئوتومبیله ئینگلیزییه که رهوانهت دهکهم.»

- «زۆر باشم. سوپاست دهکهم.» ئەو نازارە ی کاپتن قسە ی لێ کرد دەستی پێکرد هەموو ئەو کارانەیان بەی بەرژووەندی و ناسیاوەتی بۆ کرد. پاش ماوەی ئوتومبیلی فریاگوزاری ئینگلیزی گەیشتە جێ. لەسەر دەستەبەرەکیان دانام. دەستەبەرەکیان تا ئاستی سکە ی ئوتومبیلە که بەرز کردەو، پاشان بۆ ژوورەو پالیان پیتوہ نام. دەستەبەرەکی تر لە تەنیشتمەوہ بوو، پیاویکی لەناو درێژکرا بوو. تەنیا لووتی دیار بوو، مۆمی دەچوو یوہ و شاشی لێ تەبەسترا بوو. زۆر بەزەحمەت هەناسە ی دەدا. چەند دەستەبەرەکی تریان بەرز کردەو، بۆ سەر سکەکانی سەرەوہیان پال نا. شوفیترە ئینگلیزە درێژەکە هات و فیتە بەدەوہ یەکی کرد و سەر یکی بەناوہوہ داگرت و گوتی: «بەھیواشی و لەسەر خۆ داژۆم، هیوادارم ناسوودە دەبن.» هەستم کرد مەکیئە که بەگێر کەوت. شوفیترە که سواری ئوتومبیلە که بوو، لەسەر کوشینە که ی پیتوہ و دانیش، هەندل بریکە که ی داگرت و پیتی خستە سەر کلاج. رویشت. بەکری درێژ بووم، لێ گەر ام با نازار سواری کۆلم بیت.

ئوتومبیلە که بەسەر هەوارزی کەوت، لەبەر قەلەبالغی رینگاکە لە رویشتن زۆر سست بوو. هەندئ جار دەوہ سستا، جار نا جاریش لە لۆفە یەک دەگەراییوہ دواوہ. لە پاشا بەخیرایییەکی زۆر سەرکەوت. هەستم کرد شتێ دلۆیە ی دەکرد، لەسەر تەوہ زۆر بەھیواشی و بەرپکی کەوتە خواروہ. پاشان بوو بەخوێ بانگی شوفیترە کەم کرد. ئوتومبیلە که ی راگرت، لە کولانکە ی پشت کوشینە که یوہ سەیری ناوہوہ ی کرد، گوتی: «چی بوو؟»

- «ئەو پیاوہ ی سەرەوہ ی من خۆینی بەر بووہ.»

- «لەسەری لوتکە که دەوور نین، بەتەنیا توانای هەلگرتنی دەستەبەرە کەم نییە. ناتوانم بیھێنمە دەرەوہ.»

ئوتومبیلە که ی بەئیش خستەوہ. خۆین بەردەوام بوو، لە تاریکیدا لە توانامدا نەبوو، بینیم خۆینە که لە کام شوینی مشەمائیە که ی سەرەوہ ی من دئ. هەولم دا بجمە لایەکی ترەو، تاوہ کو خۆینە کەم بەسەر دانەرژئ. لەو شوینە ی که کەوتە خواروہ هاتە ژێر کراسە کەمەوہ خۆینە که گەرم و لیچ بوو. سەرمام بووم و قاچەکانم نازاریان دام. نەخۆشی کردم. پاش ماوەی خۆینە که کەمتر بوو، بووہوہ دلۆپ دلۆپ، گوتیم لێ بوو و هەستم کرد مشەمائیە ی سەرەوہ دەجوو لیتەوہ تا پیاوی ناو دەستەبەرە چوہوہ باوہشی ئارامی یەگجارییەوہ و ئۆقەرە ی گرت. کابرای ئینگلیزە که لە کولانکە کهوہ گوتی: «کابرا چۆنە؟ خەریکە دەگەینە جێ؟»

گوتم: «وا بزاتم تەواو بوو!»

دلۆپە خۆینەکان زۆر بەھیواشی کەوتنە خواروہ، دەتگوت چۆراوہ ی چلوورە ی خۆراوان. ژوورەوہ ی ئوتومبیلە که سارد بوو. لە رینگا شەویش رینگاکە هەموو هەواراز

بوو. لە بنکە ی پزیشکی سەر لووتکە کهوہ دەستەبەرەکیان داگرتە دەرەوہ یەکی تریان لە شوینی دانا.

ئیتەش لە رویشتن بەردەوام بووین.

10

لە قاوشی نەخۆشخانە ی مەیدانەوہ پتییان گوتم پاش نیوہ روئی مێوانی دەبەوئ بیتە سەردانم. روژێکی گەرم بوو، ژوورە کەش مێشی گەلێ زۆر بوو. یاوہرە کەم کاغەزێکی بری و کردیە چەند تیلمی. تیلمەکانی لە دارێ بەست و مێش روپکی لێ دروست کرد تا مێشم لێ پاس بکا. بینیم مێشەکان بەساییتە کهوہ نووسا بوون. کاتی لە پاسکردن وەستا و خەوی لیکەوت، دابەزین و هاتنە گیانم خۆم مێشەکانم لەخۆم پاس کرد. لە ئاخری بەهەردوو دەستم چاوہکانم داپۆشی و لێ کەوتە خەو. روژێکی زۆر گەرم بوو. کە واگاتام قاچەکانم وەخورشت کەوتبوون. یاوہرە کەم لەخەو کرد و، هەندئ ئای کانزای بەسەر لەفافە کەدا رشاندا. ئەمە وای لە جینگە کەم کرد فیتک و شیدار بی. نەخۆشە بەخەبەرەکان بەک بەقاوشە که قسەیان دەکرد. پاش نیوہ روپە که ی کړ و بیدەنگ بوو. بۆیە بەیانی سێ برین پیتچ و دکتۆرێ لەسەر جینگە که ی هەلیان دەگرتین و بۆ ژووری تیمارکردنیان دەبردین تا جینگەکانمان رپک بخەن و برینەکانمان لە ژووری تیمارکردن تیمار بکەن. گەشتەکانمان بۆ ژووری تیمارکردن گەشتیکی خۆش نەبوو. تا درەنگ نەمزانی کە جینگەکانمان بەهۆی پیاوانی وانەوہ رپک خرا. یاوہرە کەم لەناو رشاندن بووہوہ، جینگە کەم فیتک و دلگیر بوو، منیش ئەو شوینانەم پت دەگۆت، لەبنی پتەوہ، کە پتیبستیان بەخوراندن هەبوو تا بیان خورینێ، کە دکتۆرێ لەگەل رینالدی هاتە ژوورەوہ. زۆر بەگورجی بۆ لام هات. رینالری خۆی لەسەر قەرۆیلە کەم داھینایەوہ و ماچی کردم. دەستەوانە ی لەدەستی دا بوو.

- «ها، رۆلە، چۆنی؟ چۆن هەست دەکە ی؟ ئەوہم بۆ هیناوی.» قاپن کۆنیاک بوو. یاوہرە کەم کورسییەکی بۆ هینا لەسەری دانیشت. گوتی: «هەوالیکی خۆشیشم بۆ هیناوی. خەلات دەکرتی، دەیانەوئ مەدالیای زیوت پت بدن، بەلام لەوانە یە ئەوان بتوانن تەنیا برۆتیببەکت بۆ وەرگرن.»

- «لەبەرچی؟»

- «چونکە برینە کەت دژوارە. گوتوو یانە گەر بتوانی بەسەلمینی کە چ کاریکی پالەوانانەت نواندوہ، بەمەدالیای زیوی خەلات دەکرتی ئەگینا تەنیا بەمەدالیای برۆنزی خەلات دەکرتی. سەبر دەکەم بەتەواوی بۆ بگێرەوہ. چ پرووی دا. چ کاریکی پالەوانانەت کردوہ؟»

گوتم: «نەخیر، کاتی پەنیرمان دەخوارد بۆردوومان کراین.»

- «به راستی ده بی شتیکی پالنه وانانته کردین. له پیش یا له پاش برینداربوون. بهوردی بیر بکه وه؟»

- «نه خبیر، شتی وام نه کردووه.»

- «هیچ که سیکت به پشتی خۆت هه لئه گرتووه؟ گۆزدینی ده لئج تۆ چهند که سیکت به پشتی خۆت گواستۆته وه، به للام میجهری پزیشکی بنکه ی به کهم گوتی زۆر زهحه ته شتی وا بکا. ئەم قسه یه ش پیتۆستی به شایه دی و ساغ کردنه وه یه.»

- «هیچ که سیکم هه لئه گرتووه. نهم توانیوه بجوولیمه وه.»

رینالدی گوتی: «ئهمه به گرینگ نییه»

- «دهسته وانه کانی له دهست کردنه وه.»

- «له و باوه ڤهم بتوانین مه دالبای زیویت بۆ وەرگرین، ئەه ئه وه ت ڤت نه کردبۆوه که پیش برینداره کان تیمار بکرتی؟»

- «به للام زۆر له سه ری سوور نه بووم.»

- «ئهو ونده به سه. سه برکه چ برینی بریندار بووی. ته ماشای ئەم ڤهفتاره ئازایانه ت بکه. هه رده م داوای چوونه پیتشه وه ی به ره کانی جهنگت کردووه. سه ره ڤای ئه وه ش هیرشی ئەم دوا بییه سه رکه وتوو بووه.»

- «ئایا له ڤه رینه وه ی ڤووباره که سه رکه وتوو بوون؟»

- «زۆر به سه ریه وه... نزیکه ی هه زار دیلیان گرت. ئەمه له به یاننامه ڤه سمیه که دا هاتووه. تۆ نه تخویندۆته وه؟»

- «نه خبیر.»

- «بۆتی ده هینم. سه رکه وتوو بوو.»

- «کاروبار چۆنه؟»

- «مه زنه، هه موومان زۆر مه زنین. هه موو که سێ شانازیت پیتوه ده کا. وه ئیستا جا باوه ڤم پێ ده که ی، پیم بلتی. زیویسه که ش هه ر وهرده گری. ده ی ده پیم بلتی هه موو شتی که ده رباره ی برینداربوونت بۆ بگیره وه.»

تۆزی له قسه وه ستا بیرتکی کرده وه، گوتی: «له وانیه مه دالبایتکی ئینگلیزیش وەرگری. کاربایه کی ئینگلیز زمان له وئ بووه. ده بی چاوم پیتی بکه وئ. ده بی تۆ هه لبژیری، ده بی شتیکی پێ بکرت. زۆر نازار ناکیشی؟ بخۆره وه. ئه رئ هۆ یاوه ر! ڤۆ ته په دۆرکیش بیته. خۆزیا بندیا که چیم کرد له لبردنی سێ مه تر له ریخۆله. ئیستا ش له هه موو کاتێ باشتره. ئەم هه واله شایانی ئه وه یه له ڤۆژنامه ی (لاتیسیستا) بلاو بکرتیه وه. تۆ ڤه رچه قه ی ده که یه ت و بۆ (لاتیسیستا) ی ده نیرم. ڤۆژ له دوا ی ڤۆژ هه نگاوی چاکتر ده نیم ئەه نه زانی هه ژار چۆن هه ست ده که ی؟ کوانی ئەه ته په دۆرکیشه نه فره ت لیکراوه؟! تۆ زۆر ئازا و هینمی. خۆ له بیرم چوو تۆ نازار ده کیشی.»

دهسته وانه کانی له سه ر قه راغی چینگه کهم کوتا.

یاوه ره که گوتی: «ئهو ته ته په دۆرکیشه که گه وره م.»

- «سه ری بوتله کۆنیا که هه لگره و په رداختی بیته ئەمه بخۆوه ڤۆله. سه ره هه ژاره که ت چۆنه؟ ته ماشای ڤاڤۆرتنه کهم کرد. شکستی نییه. ئەه میجهره ی بنکه ی به کهم قه سابی به رازانه. گه ر من بوومایه، هه رگیز نازارم نه ده دی. من نازاری هه یچ که سێ نادم. ده زانم چۆن ئەنجامی ده دم. هه موو ڤۆژی شتی فیر ده بم. که چاکتر و نه مرتر له جارن ئەنجامی ده دم، نه زان. زۆر شله ژام که به سه ختی برینداری. فه رموو، ئەمه بخۆره وه ئەمه زۆر باشه! پاژه لیره ی تیتچووه! ده بی باش بی! نیشانه ی پیتج ئەه ستیره یه! پاش ئەوه ی لیره ده ڤۆم، ده بی بچمه لای ئینگلیزه که ده بی مه دالبای ئینگلیزت پێ به خشی.»

- «چاک بزانه به م شتیه یه مه دالبایا نابه خشن.»

- «تۆ زۆر پێ فیزی، ئەه سه ره ی په یوه ندی به ستن ده نیرم ئەه ویش ئەه کاته ده توانی ئینگلیزه که دلته رم کا.»

- «تۆ بارکلیت بییوه؟»

- «بۆ ئیه ی دینم. هه ر ئیستا ده ڤۆم بۆ ئیره ی دینم.»

گوتم: «مه ڤۆ. ئەه ده نگوایسی کۆزیزیا چیه یه؟ کچان چۆن؟»

- «هیچ کچی تیا نییه. وا بۆ دوو هه فته ده چێ نه یان گۆڤیون. چیتر ناچم بۆ ئەوئ، شه رمه زارییه. ئەه وان کچ نین به لکو هاوړتی له میژینه ی شه ڤن.»

- «هه رگیز ناچیته کۆزیزیا؟»

- «ته نیا بۆ ئەوه ده چم تا بزانه هه یچی تازه هه یه. له وئ ده وه ستم. هه موو له تۆ ده ڤرسن. شه رمه زارییه. ماوه یه کی زۆر له وئ ده مینیته وه. تا ده بنه هاوړیت.»

- «له وانیه کچان خۆیان نه یانه وئ چیتر بۆ به ره کانی جهنگ بچن.»

- «نه خبیر، ئاره زووی چوونیا هه یه. کچیان زۆرن. ئەمه ته نیا کارگتیریه کی خراپه، ئەه وان بۆ رابواردن، له ناو سه نگره کان، له دواوه ی هیلنه کان له گه ل خۆیان ده یان هیلنه وه.»

- گوتم: «ئهی رینالدی هه ژار تۆ به ته نیا له شه ڤ دای بی ئەوه ی هه یچ کچی تازه ت له گه لا بی.»

رینالدی پیتکیکی تر کۆنیاکی بۆ خۆی تیکرد.

- «باوه ڤ ناکه م ئەمه نازارت بدا. ڤۆله ئەمه وهرگره.»

کۆنیا که کهم خواره وه، هه موو هه ناومی گه رم کرده وه.

رینالدی پیتکیکی تری تیکرد، ئیستا هیمنتر ببوو وه. پیتکه که ی هه لگرت. گوتی:

«پیتیکی برینه پالئوانانهكەت له چاوی مه‌دالبا زیوه‌كەت: پتیم بڵێ، رۆڵه، ئه‌ری كاتێ ئه‌و ماوه‌یه زۆره له‌و هه‌وا گه‌رمه پالده‌كه‌وی بیزار نابێ؟»

- «هه‌ندێ جار.»

- «به‌خه‌یالمان دانایێ. بتوانم به‌م شتیه‌یه لێره پال بکه‌وم. له‌وانه‌یه شیت بم.»

- «جا خۆ شیتی.»

- «به‌و هیوایه‌م بکه‌ریته‌وه. هیچ که‌س نییه له‌شه‌ودا له‌ مێبازی بکه‌ریته‌وه و بێته لام. که‌س نییه فشه‌ی پێ بکه‌م، که‌س نییه پارهی به‌قه‌رز لێ وهریگرم، برای خوتینیم، هاو‌پتی ژووره‌که‌م نابینم. بۆچی خۆت بریندار کرد؟»

- «ده‌توانی گالته به‌قه‌شه بکه‌ی.»

- «ئهو قه‌شه‌یه. من گالته‌ی پێ ناکه‌م. به‌لکه‌و کاپتن گالته‌ی پێ ده‌کا. من ئه‌و خۆش ده‌وی. گه‌ر قه‌شه‌مان بوێ، هه‌ر ئه‌و قه‌شه‌یه‌مان هه‌یه. دیته سه‌ردانت. چاک به‌خۆکه‌وتوه بێته لات.»

- «خۆشم ده‌وی.»

- «ئاه، ئه‌وهم زانی وای بۆ ده‌چم که‌ تۆ و ئه‌و له‌هه‌ندێ شت لێک حالی ده‌بن، تۆش ده‌زانی.»

- «نه‌خێر، وانیه.»

- «به‌لێ، هه‌ندێ جار وا ده‌که‌م. له‌ هه‌ندێ که‌می شت وه‌کو نه‌ری په‌لی یه‌که‌می تیپی (ئان کۆنا).»

- «ئۆه، ده‌برۆ ئاووئاو بجی.»

پینالیدی هه‌ستایه سه‌ری. ده‌سته‌وانه‌کانی له‌ ده‌ستی هه‌لکێشایه‌وه.

- «ئۆه، هه‌ز ده‌که‌م گالته‌ت له‌گه‌لا بکه‌م. نه‌زان، سه‌ره‌رای قه‌شه‌که‌ت و ده‌زگیرانه ئینگلیزه‌که‌ت، له‌ راستیدا تۆ له‌ بئه‌وه وه‌کو خۆمی.»

- «نه‌خێر، من وه‌کو تۆ نیم.»

- «به‌لێ ئێمه وه‌کو یه‌کین. تۆ به‌راستی ئیتالی. هه‌موو گیانت گری و کلپه و دووکه‌له، به‌لام له‌ دلوه هه‌یچت نییه. ته‌نیا به‌روالته‌ خۆت و انیشان ده‌ده‌ی ئه‌میریکی ئێمه براین و یه‌کتیمان خۆش ده‌وی.»

گوتم: «له‌و کاته‌ی له‌وی نیم، پیاوی باش به‌!»

- «خاتوو بارکلیت بۆ ره‌وانه ده‌که‌م. تۆ بیی من باشتر ده‌بی له‌گه‌ل ئه‌ودا. تۆ پاکتر و رووخۆشتری.»

- «ئۆه، ده‌برۆ ئاووئاو چی.»

- «بارکلی ره‌وانه ده‌که‌م. خوای ناسکی و ئه‌قینی و سارد و سه‌ری. خوايه

ئینگلیزه‌که‌ت. ئه‌ی خوايه پیاو له‌گه‌ل ئافره‌تینکی وه‌کو ئه‌مه چی ده‌کا. ته‌نیا په‌رستنی نه‌بێ؟ ئافره‌تی ئینگلیزی له‌مه زیاتر چی بۆ باشه؟»

- «تۆ مرۆفیکێ که‌مه‌رخه‌م و زمان پیسی.»

- «چی؟»

- «که‌مه‌رخه‌م و زمان پیسی.»

- «تۆش... ده‌موچاو شه‌خته برده‌وی.»

- «تۆ نه‌زانی ده‌به‌نگی.» هه‌ستم کرد ئه‌م وشانه‌ی دووه‌ کاری تێ کردووه. بۆیه برده‌وام بووم و گوتم: «بێ رۆشنی، بێ ئه‌زمونی، له‌ بێ ئه‌زمونیان ده‌به‌نگی»

- «به‌راست؟! من هه‌ندێ شتت ده‌رباره‌ی ئافره‌ته چاکه‌کانت، خواکانت پێ ده‌لێم... ته‌نیا یه‌ک جیاوازی هه‌یه. له‌ هه‌لگرتنی کچیک که‌ هه‌رده‌م باش بووه و له‌گه‌ل ئافره‌تی. له‌گه‌ل کچ به‌نازاره من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ ده‌زانم.»

ده‌ستینکی به‌ده‌سته‌وانه‌که‌وه له‌ جینگه‌م دا و گوتی:

- «تۆش هه‌رگیز نازانی ناخۆ کچ هه‌ز له‌م نازاره ده‌کا یاخود نا؟»

- «تووڤه مه‌به.»

- «تووڤه نیم، من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت پێ ده‌لێم، رۆله تا نه‌یه‌لم تووشی گینچه‌ل بیت.»

- «ئایا ئه‌مه تاکه جیاوازییه؟»

- «به‌لێ، به‌لام ملیۆنی بێ مێشکی وه‌کو تۆ ئه‌مه نازانی.»

- «ئه‌مه‌ش له‌ چاکه‌ی خۆته.»

- «خۆ به‌ده‌مه‌قال ناییت، رۆله! زۆرم خۆش ده‌وی. به‌لام بێ مێشک مه‌به.»

- «نه‌خێر، وه‌کو تۆ ژیر ده‌بم!..»

• «تووڤه مه‌به. رۆله پێبکه‌نه. فری نۆش که، به‌راستی ده‌بێ پرۆم.»

- «تۆ هاو‌پتییه‌کی کۆنی چاک.»

- «ئێستا بینیت له‌ ژیره‌وه وه‌کو یه‌کین. ئێمه برای کاتی شه‌ری. ماچم که‌ خواحافیز.»

- «تۆ په‌شیاوی.»

هه‌وای هه‌ناسه‌ی بۆلام هات و گوتی: «نه‌خێر، من مرۆفیکێ زۆر به‌سۆزم. خواحافیز دێمه‌وه سه‌ردانت.»

هه‌ناسه‌که‌ی دوورکه‌وته‌وه.

- «ماچت ناکه‌م، گه‌ر خۆت هه‌ز نه‌که‌ی. ده‌زگیرانه ئینگلیزه‌که‌ت بۆ ده‌نێرم. خوا حافیز رۆله! کۆنیاکه‌که له‌ژێر قه‌ره‌وتله‌که‌یه. خوا یار بێ چاک ده‌بیه‌وه.»

که‌وته رێ و رۆیشت.

تاریک و لیلی ئیواره بوو که قه شه هات. شۆربای شتیوانیان هیتابوو، پاشان قاپه کانیان بردهوه. منیش راکشابووم سهیری ریزه قهره و پله کانه دهکرد. له په نجه ره وه سهیری چله پوپی ئه و دارم دهکرد که به کره یا ده شناپه وه. کره یا له په نجه ره وه هاته ژوره وه و ئیواره ی فیتکتتر بوو له جارن. مییش به ساپسته وه بوون؛ له سه ره ئه و گلۆیه کاره با بیبانه وه بوون که به وایه ره وه شۆر بیو نه وه. گلۆیه کان ته نیا به شه و له و کاته ی به کن به اتیا به ژوره وه یا خود به کن به ئیشی هه ستا یا به پیده کران. ئه مه وای لی کردم هه ست به رۆژگاری گه نجا به تیم بکه م، که دنیا تاریک داده هات. پاش تاریک و روون ئه و جا له جیتی خۆت مابا یته وه. ئه وه به وه ده چوو که هه ره له زوه وه پاش شتیوان له نپو جیگه که ت داندرا بچ. یا وه ره که به نپووان ریزی قهره و پله کان به ره و خوار هات و ئینجا وه ستا.

یه کیکی له گه لا بوو، قه شه ی هاو ریم بوو ئه وه ی له وئ وه ستا کورته بالا و ره ش تاله و په شوکا و بوو. گوئی: «چۆنی؟»

هه ندئ گورزه شتی له سه ره زوی له نزیک قهره و پله که مه وه دانا.

گوتم: «زۆر باشم، باوکه.»

له سه ره ئه و کورسی به دانیشته که بۆ رینالدی هیترا بوو. به شه پزه بیبه وه له په نجه ره که وه سهیری ده ره وه ی کرد. شه که تیم له رووی به وه به دی کرد.

«ته نیا ده توانم ما وه به کی کورت بمیتمه وه کات دره نگه.»

«دره نگ نیبه. هاو ریکانمان چۆن؟»

به زه ره خه نه یی و ده نگیککی پر ماندووی گوئی:

«هیتشتا هه ره قه شه مر جاری گه وه ریا نم. سوپاس بۆ خوا گشتیان باشن.»

گوئی: «زۆر خۆش حالتم که ئیوه باشن، هیوادارم تووشی ده ره سه ری و ئازار نه بن.»

زۆر ماندوو دیار بوو. هه رگیز ماندوو بوونم پیوه نه دیبوو...

«ئازاره که ی هه یج نه ما وه، هه یج.»

«جیگه که ت له نپو براده ران له سه ره خواندا دیاره.»

«خۆزیا له وئ بام. من هه رده م کاتی خۆشم له گه ل قسه کانتان به سه ره برده وه.»

«که می شتم بۆ هیتاوی.»

گورزه کانی هه لگرت و گوئی:

«ئه مه کوله ی میش و مه گه زه. ئه وه ش بوتلی (قیرموته). ئه ری خۆ تو حه ز له (قیرموث) ده که ی؟ ئه مانه ش چه ند رۆژنامه به کی ئینگلیزین.»

گوتم: «تکایه بیانکه وه.»

هه وه سستی به م قسه یه هات و شته کانی کرده وه. کولله که م به ده سه ته وه گرت. ئه ویش بوتله (قیرموث) که ی به رز کرده وه تا نیشانی بدا. پاشان له سه ره عه ردی، له نزیک قهره و پله که می، دانا. رۆژنامه یه که م به رز کرده وه، به که می سووراندن به لای روونکی گلۆیه کزه کاند، که له په نجه ره که وه کزه روونکی به ده هاته ژوره وه، توانیم ناو نیشانه گه ورده کی (هه وانه کانی جیهان News of world) بخوینمه وه.

گوئی: «رۆژنامه کانی تر به وینه روونکرانه ته وه.»

«به خویندنه ویدان خۆش حال ده بم. ئه مانه ت له کوئی ده سه تکه و تو وه؟»

«ناردومه له میستری به وه بۆم هاتوه. هی تریشم بۆ دئ.»

«باوکه پیاوه تی خۆته هاتوویت، پیککی قیرموث ناخۆته وه؟»

«سوپاست ده که م. بۆ خۆت بچ. بۆ تو م هیتاوه.»

«نه خیر، ده بی پیککی هه ره بخۆیته وه.»

«باشه، که و ابو هی ترت بۆ دینم.»

«یا وه ره که دوو په رداخی هیتا. سه ری بوتله که ی کرده وه. دوا یی ته په دۆری سه ره بوتله که ی ده رکیشا. ده بوا به به شی دوا وه ی ته په دۆره که بکه ویته ناو بوتله که وه. توانیم په شوکاوی له سیما یدا بخوینمه وه، به لام گوئی: «زۆر چاکه، زۆر گرینگ نیبه.»

«ئه مه پیککی ساغ و سه لامه تی تو یه، باوکه.»

«ئه مه پیککی چاکبوونه وه ی تو یه.»

پاشان په رداخه که ی به ده سه ته وه گرت ئیمه ش سهیری به کتریمان ده کرد، هه ندئ جار قسه مان ده کرد و هاو ریتی گیانی به گیانی به کتری بووین. به لام له م شه وه دا ئه مه زۆر ستم بوو.

«باوکه، چیته. ماندوو دیاری؟»

«گه رمایه.»

«نه خیر، به هاره، هه ست به بیزاری ده که م.»

«شه ر بیزاری کردووی؟»

«نه خیر، به لا رقم له شه ره.»

گوتم: «خۆ منیش پیتم خۆش نیبه.»

سه ری خۆی له قاند و. له په نجه ره وه سهیری ده ره وه ی کرد.

«گوئی مه ده ری. هیتشتا شه رت نه بیبیه. ئه بی مبوروی. ده زانم تو برینداری»

«ئه مه تاکه رووداو یک بوو.»

«هه رچه نه ده تو برینداری به لام، ده توانم پیتم هیتشتا شه رت نه بیبیه. هه ره

چهنده خوشم نه مېښيوه. بهلام كه ميك ههستي پتېدهكه م.»

- «كاتې بريندار بووم، قسه مان له سهر شهري ده كرد، پاسيني قسه ي بۆ ده كردين.»

قهشه په رداخه كې دانا. بيري له شتيكي تر ده كرده وه. گوته:

- «ده ياناسم، چونكه خوشم وهكو ئه وانم.»

- «بيروباوهرت له گهل ئه وان جياوازه.»

- «بهلام له راستيدا وهكو ئه وانم.»

- «ئهفسه ركان هيج نابيين.»

- «هه نديكيان ده بينن. هه نديكي تريش زور ههستييارن و له ئيمه ئاگادارترن و خراپتر ههستي پتې دهكن.»

- «زوريان بيروباوهرديان له گهل تو جيايه»

- «مهسه له نه پارهيه و نه روشن بيرييه، مهسه له شتي تره. ئه گهر مهسه له پاره بتي يا روشن بيري بتي هه نديكي وهكو (پاسيني) چه ز ناكهن بن به ئهفسه ر. منيش چه ز ناكه م بيم به ئهفسه ر.»

- «پايه كهت ئهفسه ر بيه، منيش ئهفسه ر م.»

- «ئهفسه ري به راستي نيم. خو تو ئيتاليش ني، تو كابر ايه كي بياني بهلام تو له ئهفسه ركان نزيك تري نه وهك له سه ر يازه كان.»

- «جا جياوازي چيه؟»

- «ناتوانم وا به ئاساني ئه مه شتي بكه مه وه. هه ندي كهس هه ن شهري هه لده كهن. له م ولا ته دا زور كسي له م با به ته هه يه. هه نديكي تريش هه ن شهري ناكهن.»

- «بهلام دهسته ي يه كه م هانيان ده دن شهري بكه ن.»

- «بهلتي»

- «منيش هانده ر م.»

- «تو بياني. تو نيشتمان په روه ري.»

- «بوچي ئه وه ي شهري گپت نه بي ده تواني شهري راگري؟»

- «نازانم.»

قهشه ديسان له نه چه ره وه ته ماشاي دهره وه ي كرد. منيش ته ماشاي سيمام كرد.

- «ئايا ئه وان قهت پييان كراوه شهري راگرن؟»

- «ئه وان بو ئه وه ريك نه خراون شهري راگرن. هه ركاتي خويان ريك خست ئه وا

سه روكه كانيان ده يان فروشن.»

- «كه وابه ي به هيواي چ نه بين؟»

- «هه رگيز ئه و مهسه له يه بي هيواي نيبه. بهلام هه ندي جار هيوام ده بري. من هه رده م

هه ول ده دم به هيواي بريم. بهلام زور جار بو م نالوي.»

- «له وان يه كو تايي بي.»

- «منيش به و هيوايه م.»

- «كه شهري كو تايي هات، چي ده كه ي؟»

- «گهر شهري ته و او بي ده گه ريمه وه، ئه بروزي.»

له گهل ناوي ئه بروزي يه كسه ر رووي گه شايه وه.

- «ئايا ئه بروزيت خوش ده وي؟»

- «بهلتي، زورم خوش ده وي.»

- «كه وابه ي ده بي بو وينده ر بگه ريمه وه.»

- «زور كه يف خوش ده بم گهر له وي بريم و خوا به رستي بكه م. خزمه تي ئايينه كه م بكه م.»

- «ريزيشت بگيريت، وا نيبه؟»

- «بهلتي، ريزيشم بگرن، بو نا؟»

- «ريز نه گرتنت بي مانايه. ده بي ريزت بگرن؟»

- «ئه مه گرنگ نيبه. له ولاتي ئيمه ماناندا، وا تينگه يشتون كه مرو ف ده بي خوي خويان خوش بو. دياريشه خواناسين گالته يه كي چه په ل نيبه.»

- «تينگه يشتم.»

ته ماشايه كي كردم و زرده خه نه يه كي هاتي.

- «تو تيده گه ي بهلام خوات خوش ناوي.»

- «نه خپير.»

پرسی: «هه رگيز خوش ناوي؟»

- «جار وايه شه وان ترسم له دل ده نيشيني.»

- «پتيويسته خوش بو.»

- «ئه وه نده م خوش ناوي.»

- «بهلتي، ئه فبندياري. ئه وه ي بۆت گپرامه وه له باره ي شه وه كان خوشه ويستي نيبه. ته نيا سۆز و ئاره زوه. كاتي تو ده كه ويه خوشه ويستي بيه وه ده بي شتي له پينا ويدا بكه ي

و قورباني بو بدا، خزمه تي بكا.»

- «من خوشم ناوي.»

- «بهلتي، خوش ده وي. روژي دي، ده بي به ئه فبنديار، ئه وكات به خختيار ده بي.»

«من بهختیارم، بهختیاریش بوومه.»

«ئهمه شتیکی تره، تو هیج لهبارهی ئهمهوه نازانی تا بهختیار نهبی.»

«باشه هه کاتی بهختیار بووم پیت ده لیم بهختیارم.»

«زۆر مامهوه. زۆرم قسه کرد.» لهوهی وتمان نیگهران دیاربوو.

«نهخیر، نابێ پرۆی. ئه ی رات دهبارهی خو شه و یستی له گه ل ئافره تدا چیه ؟ ئه گه ر ئافره تی بکیم به راستی خو ش بووی، ئه ویش هه ر وه ک ئه وه یه ؟.»

«هیج له و باره وه نازانم. چونکه هیج ئافره تی بکیم خو ش نه و یستوه.»

«ئهی دایکت خو ش نه و یستوه ؟.»

«به لئ، ده بی دایکم خو ش بووی.»

«تایا تو هه رده م خوات خو ش و یستوه ؟.»

«به لئ، هه ر له مندالییه وه.»

گوتم: «زۆر چاکه.»

هیج شتیکی وام بو نه هات تا پتی بلیم.

بۆیه گوتم: «کورپکی چاکه.»

«من کوری چاکم به لام بۆچی پیم ده لئیی، باوکه ؟»

گوتم: «ئهمه مه سه له ی ره وشته.»

بزه یه کی هاتی. به دلئیکی پر هبواوه لئیی پرسیم:

«ده بی پرۆم هیج ئیشت پیم نییه ؟.»

«نهخیر، ته نها بۆ قسه.»

«سلاوت به هاو پتیان ده گه یتم.»

«سو یاس بۆ دیارییه جوانه کانت.»

«هیج نییه.»

«سه رمان لئ بدوه.»

دهستی له دهستم دا: «باشه، خوا فیز.»

گوتم: «به هیوا ی بیینه وه ت.»

گوتهی: «چا وو.»

زۆره وه ته واو تاریک ببوو. یا وه ره که م که له به رده م قه ریۆ له که م دانیشتبوو. هه ستایه وه. له گه لئ چوه ده ره وه. زۆرم خو ش ده و یست. به و هیوا یه بووم پرۆی بگه ریته وه ئه برۆی. ژیا نیکی کوله مه رگی له نیو هه قاله کانی ده با ته سه ر، به لام به و په ری دلغرا وانییه وه وه ری ده گرت. ئه وه م به بی ر دا هات نا خو له شار ده کی خویدا مالی

ده بی چۆن بئ؟ پتی گوتم: له (کاپرا کۆتا) له ناو چه مه که ی خواره وه ی شاردا ماسییه خاتو نه ی زۆر بوو. کاتی لاوان به سته یان^(۱) ده گوت، به شه و شمشال لیدان قه ده غه بوو. ته نیا شمشال قه ده غه بوو. لیم پرسی له به رچی؟ گوتهی: چونکه خراپه، شه وان کیژوکا ل گوتیان له شمشال بیت. جوتیاره کان پتیان ده گوت: (دۆن) و هه رکاتی پیت گه یشتن کلا وه کانیان له سه ر ده کرده وه.

باوکی هه موو پرۆی ده چوه راو، له مالی جوتیاره کان وه سته وه نانی خواره وه. ئه مه ش شه ره فیککی گه وه بوو جوتیاره کان. ریگه یان به پیاوی بیانی نه دا وه له ناو چه ی ئه واندا راووشکار بکا تا پسۆله ی نه گیرانی نیشان نه دابی. له ناو (گراند سوسا دیتالیا) ورچ هه بووه، به لام ئه وئ لیره وه دوور بوو.

(ئه کبولا) شارپکی خو شه، شه وانی هاوینی فینکه و به هاری ئه برۆی له هه موو ناو چه کانی تری ئیستالیا دا خو شتره. به لام ئه وه ی دلگر و به ردل بوو پایزه کی بوو که توانی بۆ راو بچیه ته ناو دارستانی شا به روو. بالنده ش هه موو چاک قه له و بوون، چونکه له سه ر وشیه تریاندا ده ژیان. پتیوستی نه ده کرد پیاو خو راکی خو ی له گه ل خو ی بیا چونکه جوتیاره کان به وه ده نازین ئه گه ر له مالی ئه وان نانت له گه لیان بخوار دبا یه. پاش ما وه بی چا وه کانم چوونه خه و.

12

قاوشیکی درێژ بوو. په نجهره کانی له لای راسته وه بوون. له بنه بانییه وه ده رگای هه بوو، بۆ ژووری تیمار کردن ده چوو. ئه و ریزه ی که قه ره و ئیله که می تیا بوو ده پروانییه په نجهره کانه وه ریزه قه ره و ئیله کی تریش، که له ژیر په نجهره کانه وه بوو، به رامبه ر دیواره که وه بوو، ئه گه ر له سه ر ته نیشتی چه په لئ پاکشایای ده تتوانی ده رگای ژووری تیمار کردن بیینی. ده رگایه کی تریش له لایه که ی تره وه هه بوو. تاک تاکه خه لکی پیدای ده هاته ژووره وه. ئه گه ر نه خو شئ له سه ره مرگ بووا یه به په رده بی ده وریان ده دا و له وانی دا بپیان ده کرد تا که سی له سه ره مرگدا نه بیینی. به لام پۆتینی دکتۆر و برین پیچه کان له دامیته ی په رده که وه دیار بوون. هه ندی جار دوا به دوا ی ئه مه پسته پستی پیدا ده بوو. پاشان قه شه له پشت په رده که وه ده هاته ده ره وه ته رمی مردوه که یان هه لده گرت و به په تو دا یان ده پۆشی، به ناو قاوشه که به نیتوانی دوو ریزه نه خو شه کان تییه ر ده بوون. پاشان یه کی په رده که ی ده پیچایه وه و ده بی رده ده ره وه. ئه وئ به یانی میچه ری لپی ر سراوی قاوشه که لئیی پرسیم که نا خو توانای ئه وه م هه یه سه بی سه فه ر بکه م. گوتم: به لئ ده توانم. گوتهی که وایی سه بی نئ زوو ره وانه ت ده کن. هه روه ها گوتهی: وا چاکه به ر له وه ی گه رما دا بی سه فه ر بکه ی. کاتی له سه ر قه ره و ئیله که ته وه به رزیان ده کرده وه. بۆ

(۱) بهسته: Serende

ژووری تیمارکردنیان دهردی ده توانی له په نجه رکه وه ته ماشای دهره وه بکه ی و گۆره تازه دروستکراوه کانی ناو باخچه که ی بیینی.

سه ربازی له بهر دهرگای باخچه که دانیشتبوو خه ریکی دروستکردنی خاچ بوو. به بویه ش ناو و پایه و په لى سه ربازه به خاک سپاردراوه کانی ناو باخچه که ی له سه ر گۆره کانیان دهنووسی. ئەم سه ربازه هه ندی ئیشیشی بۆ قاوشه که ده کرد. له کاتی بى ئیشیدا چه خماخیکی له قه وانی به تالی فیشه کی جوړه تفه نگیکی نه مساوی بۆ دروست کرد. پزیشکه کانی نه خو شخانه که پیاوی چاک بوون. له کاره کانیان چا پووک بوون. به حه زه تی ئەوه بوون هه رچی زووه ره وانی نه خو شخانه ی (میلانۆ) م بکه ن چونکه له وئ ئامیری تیشکه (ئیکس) ی با شتر هه یه. پاش نه شته رگه ری سوود له چاره ی مه کینه یی و هه رده گرم. خو شم هه زم ده کرد. بچمه میلانۆ. ده یانویست ئیمه و هه دهرنێن و ره وانه ی دوورترین جیگامان بکه ن. چونکه گه ر هیرشی بکرا بیه پیوستیان به م هه موو قه رویتلانه ده بوو. له و شه وای بهر له وه ی نه خو شخانه به جی بیلۆم. رینالدى و مینجهری خو مان هاتنه لام و پیمان راگه یاندم ده بی بچمه نه خو شخانه به کی ئەم ریکی که به م دواییه له میلانۆدا دامه زراوه و هه ندی له به که کانی فریاگوزاری ئەم ریکی بۆ ئەوئ ره وانه کراون. ئەم نه خو شخانه به چاره سه ری ئەوان و ئەو ئەم ریکی بیه یانه ده کا که له خزه تی سوپای ئیتالین. ئەم ریکی به کی زۆر له ریزی خاچی سووربوون. ئەم ریکاش دژی ئەلمانیا شه ری راگه یاند، نه ک نه مسا. ئیتالیه کان سوور ده یانزانی که ئەم ریکا دژی نه مسا شه ری را ده گه یه نئ. بویه له خه می ئەو ئەم ریکی بیه یانه دا بوون که ده هاتنه ئیتالیا، هه رچه نه ده له خاچی سووریش دابن. لیبیان پرسیم ناخۆ به مه زنده ی من (ولسن) ی سه رۆکی ئەم ریکی شه ری دژی نه مسا را ده گه یه نئ. منیش له وه لامدا گوتم ئەمه مه سه له ی رۆژگار. ئەم ده زانی چیمان له گه ل نه مسا بووه تا دژی بوه ستین، به لام زۆر لۆژیکی بوو، دژی نه مسا شه ری را بگه یه نئ.

له وه لامدا گوتم: جیگای گومانه (تورکیاش) (۱).

من گوتم، بالنده ی خو مانیه یه. به لام ئەم نوکته به م زۆر به خرابی گۆریه ئیتالیا ئەوانیش که و تنه گومان و سه رسوړمانه وه وا تیکه یشان گوتومه «به لئ» به ناچاری گوتم: به لئ دژی تورکیاش شه ری را ده گه یه نئ. دژ به بولغار یاش؟ ئیمه چه ند پیکیک براندیمان خوار دبووه. گوتم، به لئ، به خودا دژی بولغار یاش شه ری ده که ی، دژی ژاپونیش. به لام ئەوان گوتم ژاپون هاو په یمانیکی به ریتانیا به بویه ناتوانین پشت به ئینگلیزی نه فره تی (۲) به ستین. گوتم ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی). پرسیم (هاوایی) که و تۆته کو توه؟

(۱) وشه ی تورکیا Turkey به زمانی ئینگلیزی قه له مو نه قسه که مبه سستی قه مه له مو نه که چی ئەوانی تر به تورکیای تیده گه ن.

(۲) نه فره تی له جیانی (bloody) به کارهاتوه به مانای خو تیناوی دئ.

گوتم له دهریالوشی هیمن دایه بۆچی ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی)؟ له راستیدا چاویان نه پرپوه ته (هاوایی) به لکو ئەمه ته نیا قسه یه. ژاپونیه کان گه لیکى بچووکن. شه ی دای خوار دهنه وه و سه مان. مینجهر گوتمی: وه کو فه ره نسپیه کان. (نپس) و (ساقوای) له فه ره نسپیه کان و هه رده گرین. رینالدى گوتمی: هه روه ها (کورسیکا) و (ئه دیار تیکی) که نارى و هه رده گرینه وه. مینجهر گوتمی: ئیتالیاش مه زنا به تی رۆما و هه رده گریته وه. گوتم هه ز له رۆما ناکه م. گه رم و پر کیتچه. مینجهر گوتمی: تۆ هه ز له رۆما ناکه ی. به لئ رۆما م خو ش ده وئ. رۆما دایکی جیهانه. هه رگیز (رمولوس) شیرده ری (تیهه ر) له یاد ناکه م. چی؟ هه یچ نا. لئی گه رئ با بچینه رۆما با هه ر ئیمشه و بچینه رۆما و نه گه رتینه وه. رۆما شار تیکی خو شه. مینجهر گوتمی: گوتم رۆما دایک و باوکی جیهانه. رینالدى گوتمی: رۆما مینینه یه بویه ناکرئ بیه نه باوکی جیهان. که وای بواک کیتیه. گیانی پیرۆزی قودس؟ کفری مه که. کفرم نه کردووه. ده مه وئ بزانه م. تۆ سه ر خو شی رۆله. کئ سه ر خو شی کردووم؟ مینجهر گوتمی، من سه ر خو شم کردووی چونکه تۆم خو ش ده وئ. ئەم ریکاش هاتوته ناو شه ره وه. گوتم: تا ده سکی شم شیره وه. رینالدى گوتمی، تۆ به یانی ئیره به جی دپلئ. گوتم، به ره و رۆما. مینجهر گوتمی: نه خیر، به ره و میلانۆ. میلانۆ. بۆ کۆشکی کریستالی به ره و کۆقا بۆ (کامپری) بۆ (باقی) بۆ (گالیریا) تۆ کور تیکی به به ختی. گوتم: بۆ (گران ئیتالیا) بۆ ئەو شو تینه ی که (جوړج) ی تیا به و پاره ی لئ و هه رده گرم. رینالدى گوتمی، بۆ (سکالا)، تۆ ده چیته (سکالا).

گوتم: هه موو شه وئ. مینجهر گوتمی، پیت ناکرئ هه موو شه وئ رووی تی بکه ی. گوتم. بلیت زۆر گرانه ده بی چه ک له بانقه وه له سه ر حیسابى با پیره م ده ریکه م. چی؟ چه کی دارایی. یان ده بی بیدات یا ده بی بچم بۆ زیندان. (مستهر کونیکه ام) ئەم کاره له بانق ئەهجام ده دا. به چه کی دارایی ده ژیم. جا نازانه م با پیره کوره زای نیشتمان په ره ری خو ی تووشی به ندیخانه ده کات که له ئیتالیا خو ی به کوشت ده دا. تا ئیتالیا سه ره به ست بژی؟ رینالدى گوتمی؛ هه ر بژی (گاریبالدى) ئەم ریکی. گوتم، بژی چه کی دارایی.

مینجهر گوتمی: ده بی بیده نگ بێن. چه ند جاره داوامان لئ ده که ن بیده نگ بێن. فریدریکۆ، ئایا تۆ به یانی ئوغر ده که ی؟ رینالدى گوتمی: «واپیت ده لیم، ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی. ده چیته لای سسته ره جوانه کان. نه ک نه خو شه وانه ریشداره کانی نه خو شخانه ی مه یدان. مینجهر گوتمی: به لئ، به لئ، ده زانه م ئەو ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی گوتم، گوئ ناده مه ریشه کانیان، هه ر که سه ی ده یه وئ ریش دابنئ با بۆ خو ی دابنئ. بۆچی تۆش ریش دانانیتی، مینجهر؟ ناچیته ناو ده مامکی گازه وه. به لئ ده چیته ناو ده مامکه وه. هه موو شتئ ده چیته ناو ده مامکی گاز و جیگه ی ده یسته وه. له ناو ده مامکی گازدا رشاومه ته وه. رینالدى گوتمی، ده نگت ئەوه نده به رز مه که وه. نه زان. هه موومان ده زانین تۆ له به ره ی شه ری بووی. ئەی کور ی چاک، ئەی من چی بکه م گه ر ئیوه پرۆن؟ مینجهر گوتمی، ده بی برۆین مه سه له که بۆته شتیکى سۆزی.

گوئی بگره، مژدهت دهمین. کچه ئینگلیزه که خۆ. تو دهناسی؟ ئه و کچه ئینگلیزه که هه موو شه و ده چوپوه نه خووشخانه بو دینتی. ده چیتته نه خووشخانهی (میلانو). له گه له ئه وه که ی تر ده چیتته نه خووشخانهی ئه مریکی. هیتشتا سسته ریان له ئه مریکاوه بو نه هاتوه. من ئه مریۆ له گه له بهر پیره بهر که قسه م کرد. لیره له بهر وه ئافره تیان گه له زۆره هه ندیکیان ده گه پیننه وه داوه. چۆنی تینه ده گه ی رۆله؟ زۆرباشه، به له ی؟ تو بو خۆت ده چی له شارێکی گه وه له گه له کچه ئینگلیزه که دا ده ئی، له وئ له باوه شت ده گری. بوچی من بریندار نابم؟ گوتم، له وانه به رۆژی دئ بریندار بی. مێجهر گوئی، ده بی پڕۆین، ده خۆینه وه دهنگه دهنگ په یدا ده که یین، فریدریکو بیزار ده که یین. مه رۆن، توخوا، مه رۆن. ده بی پڕۆین، خوا حافیز به خت یارت بی. چاوو، چاوو، چاوو. زوو وه ره وه. رینالدی ماچی کردم بۆنی (لینزۆل) ت لئ دئ خواحافیز، رۆله. خواحافیز.

زۆر شتی تریش. مێجهر، دهستی له شانم دا. له سه ر په نجه چوونه ده ره وه. هه ستم کرد زۆر مه ستم، به لام خه وتم. رۆژی دوا بی به ره و میلانو به ریکه وتین. له پاش چل و هه شت سه عات گه یشتینه میلانو. گه شتیکی ناخۆش بوو. ماوه به کی زۆر له رینگاوه لامان ده دا. له نزیك (میستر) ماینه وه منداله کان سه یریان ده کردین مندالێکی بچوو کم راسپارد. بوتلێک کۆنیاکم بۆ بیتی. به لام به دهستی به تال گه رایه وه گوئی، ته نیا (گراپا) ده سته ده وئ. داوام لئ کرد بۆم بیتی. کاتئ گه رایه وه گراپا ی بۆ هینام. ئه و پاره خورده یه ی ما بووه دامه ئه و. خۆم و پیاوه که ی ته نیشتم خۆمان مه ست کرد تا له (فیسبیزا) تپه پین. خه وتم. کاتئ خه به رم بووه زۆر ریشامه وه. ریشانه وه م هه یچ گیروگرتی په یدا نه کرد، چونکه پیاوه که ی ئه و به ر له من زۆر جار ریشا بووه وه. پاش ئه وه چیتتر نه مستوانی به رگه ی تینوویه تی بگرم. بۆیه کاتئ شه مه نده فهر وه ستا له ده ره وه ی (فیرونا) بانگی سه ربا زتکم کرد، له نزیك شه مه نده فهر که وه پیاسه ی ده کرد، ئاوی بۆ هینام. (جورجینی) م خه به ر کرده وه، ئه ویش سه رخۆش بوو. هه ندئ ئاوم دا بی. داوای کرد هه ندئ ئا و بکه مه سه ر شانی، تا وام کرد، که وته وه خه و. سه ربا زه که ئه و (پینسه ی) رده ت کرده وه که دامئ تا پرته قالیکم بۆ پین بکری. پرته قالیکی خرپنی بۆ هینام، مژیم و ناوه که یشم فریدا. سه ربا زه که له به رده م فارگۆنێک ها توچۆی ده کرد. پاش ماوه یی شه مه نده فهر له رپیه وه و دهستی به رۆیشتن کرد.

کتیبی دوهم

13

رۆژی پاشی له گه له گه ردی به یانیدا گه یشتینه میلانو. له گۆره پانی بارگه داگرتندا ئیمه یان له شه مه نده فهر که هینایه ده ره وه. ئوتومبیلیکی فریاگوزاری بو نه خووشخانه ی ئه مریکی بردم. له به ر پالکه وتم له ناو ده سته به ری ئوتومبیلکه که نه مستوانی بزائم به کام به شی شاره وه تپه به رین، به لام کاتئ ده سته به ر که یان داگرتنه خواره وه چاوم به بازا رتک و مه یخانه یه کی کراوه که وت. کچئ به ر ده رگای مه یخانه که ی ده ماشه شه قامه که یان ئاو ریشین ده کرد. بۆنی به یانیه کی زووی لئ ده هات. ده سته به ر که یان دانا و چوونه ژو ره وه. ده رگه وانئ له گه لیان ها ته ده ره وه. سمیلێکی بۆری هه بوو و کلاویکی ده رگه وانانی له سه ر کردبوو و کراسیکی قۆلدار ی له به رابوو. ده سته به ر که نه ده چوو نه ناو به رز که ره که وه ئه وانیش له سه ر ئه وه ی دام بگرن و به به رز که ره که وه که سه رم بخه ن یاخود به ده سته به ر که وه هه لمبگرن و به پیتلکه کان سه رم بخه ن؛ مشتومریان بوو. خۆم گویم لییان گرتبوو باسی ئه و شته یان ده کرد. له دوا ییدا بریاریان له سه ر به رز که ره که وه دا. منیان به ده سته به ر که وه به رز کرده وه. گوتم: «له سه رخۆ، به نه رمی هه لمگرن.» ناو به رز که ره که وه که قه له با لئ بوو. وه قاچم ژانه کی توندی گرت چونکه نووشتا بووه وه. گوتم: «قاچه کانم درێژکن...»

- «ناتوانین، گه وره م جیگا نییه.»

ئه وه ی ئه مه ی گو ت ده ستی تی وه رینا بووم، منیش ده ستم له ملی ئه و کردبوو. هه وای هه ناسه ی بۆنی کانه یه کی تیکه له به سییر و مه ی سووربوو به سه ر کولما داده کرد. پیاوه کی تر گوئی: «به زه بیته پی بیته وه.»

- «دایک سۆزانی، کئ به زه بی پی نایه ته وه.» ئه وه ی قاچمی گرتبوو دووباره گوئی: «ده لیم به زه بیته پی بیته وه.» ده رگای به رز که ره که وه که داخرا. پاشان ده رگا که ی ناوه وه داخرا. ده رگه وانیش دوگمه ی نه مۆمی چواره می داگرت. ده رگه وان دلته نگ دیار بوو، به به رز که ره که وه که له سه رخۆ به رز بووه وه. له پیاوه سییر خوار دووه که م پرسى: «ئایا باری به رز که ره که وه که قورسه؟»

گوئی: «ئه وه نده هه ر هه یچ نییه.»

ده مریچاوی ئاره قه ی لئ ده رژا و مری لئ ده هات. به رز که ره که وه که سه ر له به ر به رز بووه وه و هه لوتیستیکی کرد. ئه و پیاوه ی قاچمی گرتبوو ده رگا که ی کرده وه، چوو ده ره وه. گه یشتینه بالکۆنه که. ژماره یی ده رگای ده سک تووجینی تبا بوو. ئه و پیاوه ی پتی گرتبووم پلى به دوگمه یی وه نا زه نگ لیبی دا. ئیمه له پشت ده رگا وه گویمان له زرینگه ی زه نگه که بوو. به لام که س نه هات. دوا یی ده رگه وانه که به پیتلکه وه چوو سه ره وه.

دهسته بهره هه لگره کان گوتیان: «دهبئ له کوئی بن؟»

دهرگه وانه که: «نازانم، له خواره وه دهخه ون.»

– «یه کئی بدۆزه وه.»

– «دهرگه وانه که زهنگی لیدا، پاشان له دهرگای دا، دواپی دهرگاکه ی کرده وه، چوه ژووره وه. کاتئ گه رایه وه ژنیکه به ساللاچووی چاویلکه له چاوی له گه لا هات. پرچی په رشویلاو بوو بوو، نیوه ی به سهر شان و ملی بلاو ببۆه. جلی سسته رانی له بهرابوو.

ژنه که گوتی: «تیناگه م، ئیتالی تیناگه م.»

گوتم «ئینگلیزی دهزانم. دهیانه وئ له شویتیکم دابنئین.»

– «هیچ ژوروی له ژوره کان ریک نه خراون، چاوه پروانی هاتنی هیچ نه خوشیک نه کراوه» سسته ره که پرچی بادا و به چاویکی کورت بینیه وه ته ماشای کردم.

– «ژورویکیان نیشان بده. تا بتوانن تبا ی دامنین.»

– «ناتوانم، هاتنی هیچ نه خوشیکمان چاوه پروان نه کردوه. ئیستا ناتوانم له هیچ ژورویکت دابنئیم.»

گوتم: «هه ژوروی بی.»

پاشان به ئیتالی به دهرگه وانم گوت: «ژورویکی چۆلم بۆ بدۆزه وه.»

دهرگه وان: «هممو ژوره کان چۆلن. تۆ یه کهم نه خوشی هاتو بیته ئیره.»

– «دهرگه وان کلاوه که به دهسته وه گرت، سه بریکی سسته ره پیره که ی کرد.

– «بۆ خاتری مه سیح، له ژورویکم دابنئین.» تا دههات نازاری قاچم زیاتر ده بوو، به تاییه تی کاتئ نووشتا یه وه. ده متوانی ههست به و ژانه بکه م که به ناو ئیسقانه کانم دههاتن و دهچون. کابرای دهرگه وان چوه دهره وه. سسته ریش به پرچی بۆریه وه به دوا ی کهوت و به په لهش گه رایه وه.

دهرگه وان گوتی: «به دوام وهرن.»

هه لیان گرتم به ناو پاره ویک بۆ ژورویکی په نجه ره داخراویان بردم. ژوره که بۆنی که لویه لی تازی لی دههات. قهره و پله بهک و دۆلابیکی گه وه و ئاوتنه یه کی تبا بوو. له سه ر قهره و پله که دریتی کردم. ئافره ته که گوتی: «ناتوانم چه رچه فی به سه ر دادم، چه رچه فه کان له ناو دۆلاب کلیل دراون.»

خۆم له ئافره ته که نه گه یاند و به کابرای دهرگه وانم گوت: «پاره له ناو گیرفانه م، گیرفانی ناوه.» دهرگه وان پاره که می دهره ئینا. دوو دهسته به ره هه لگره کان له نزیک قهره و پله که م وه ستا بوون، کلاوه کانیا ن به دهسته وه گرتبوو.

– «هه ره که ی پینج لیره یان بدئ، پینجیش بۆ خۆت، راپۆرته کانیش له ناو گیرفانه که ی ترم دایه، ده توانی بیانده یه سسته ره که.» دهسته به ره هه لگره کان سلاویان بۆ

کردم و سوپاسیان کردم. منیش وه لامم دانه وه و گوتم: «خواحافیز، زۆر سوپاس.»

دوو باره سلاویان کرده وه و چونه دهره وه. به سسته ره که م گوت: «ئه م راپۆرتانه بار و جۆری نه خوشیه که م و ئه و داوده رمانانه ی به کارم هیناون، دیار ده که ن.»

سسته ره که وه ری گرت، کردیسه وه، به چاویلکه که یه وه چاویکی پی خشانده. سی راپۆرتی لوولدر او بوون گوتی:

– «نازانم چی بکه م، ناتوانم ئیتالی بخوینمه وه به بی فه رمانی دکتۆر ناتوانم هیچ بکه م.»

سسته ره که دهستی به گریان کرد و خسته یه گیرفانی به رکۆشه که ی خۆیه وه. به چاوی پر له گریانه وه، لپی پرسیم: «ئایا تۆ ئه مریکی؟»

– «به لئ، به لام گه ر زحمهت نه بی راپۆرته کان له سه ر مبه زه که ی نزیک قهره و پله که وه دانئ.»

دنیا تاریک و فینک بوو. کاتئ له سه ر قهره و پله که راکشایوم ئاوتنه یه کی گه وره م له لایه کی تری ژوره که وه بینی. تیشکیکی بهر په چ ده کرده وه به لام نه مده زانی ئه و تیشکه چیه. کابرای دهرگه وان له نزیک قهره و پله که وه وه ستا بوو، پیاویکی رووخوش و میهره یان بوو.

پیم گوت: «ده توانی برۆی.»

دواپی به سسته ره که شم گوت: «تۆش ده توانی برۆی.» به لام لیم پرسی: «ناوت چیه؟»

– «مسز وۆکه ر.»

– «مسز وۆکه ر ده توانی برۆی، منیش دهخه وم.» به ته نیا له ژوره که بووم. ژوره که فینک بوو و وه کو نه خوشخانه به بۆن نه بوو. دۆشه که کان له قهره و پله که نه وه قایم کرابوون. زۆر خۆش بوون. بی جووله راکشام، به زه حمه تیش هه ناسه م دا، که ههستم کرد نازاری قاچم که م بۆته وه فه رامۆشیه کم هاته بهر. ویستم ئا و بخۆمه وه دوگمه ی زهنگه که م دۆزیه وه. به گوریستی له نزیک قهره و پله که وه به سترابوه وه. زهنگم لیدا، به لام که س به دهنگمه وه نه هات، بۆیه لی که و قه خه و. کاتئ خه بهرم بووه چاویکم به ده ورو به ری خۆمدا گیرا، تیشکی خۆر له په نجه ره که نه وه هاتبووه ژوره وه. دۆلابیکی گه وه و دیواری رووت و دوو کورسیم بینی، قاچه کانم به شاشی پیس پیچرا بوون و راست له ناو نوین چه قی بوون. منیش به ناگاداری به وه دم جوولانده وه. تینووم بوو خۆم گه یانده زهنگه که پلم به دوگمه وه نا گویم له دهنگی بوونه وه دی درگا بوو. ته ماشام کرد سسته ری بوو، جوان و جاحیل. گوتم: «به یانی باش.»

له قهره و پله که م نزیک بووه وه و گوتی: «به یانی باش.»

گوتی: «پیمان نه کرا دکتۆر بینین. چوه ته ده ریاچه ی کۆمۆ که س نه یزانیوه نه خوش

دېته ئېيره. هه رچوئى بى چ خېرت ته؟»

«من بريندارم، برينه كم له لاق و پيمه و ديه سه ريشم نازارى پينگه بيوه.»

«ناوت چيبه؟»

«هينرى، فريديريك هينرى.»

«پيتم ده كرى بشنوم، به لام بۆ مه سه له ي تيمار كردن هيچمان له ده ستدا نيبه، تا دكتور نه بى.»

«خانم باركلي ليره يه؟»

«نه خيتر، هيچ كه سى بهم ناوه ليره نيبه.»

«ئهو ئافره ته كى بو كه ميان هينايه ئيره، ده ستى به گريان كرد؟» سسته ره كه پيگه نى و گوتى: «ئهو مسز وو كه ر بوو، ئيشك گرى شه و بوو، كه تو يان هينا ئهو خه و تيوو. چاو وروانى هاتنى هيچ نه خو شىكى نه ده كرد.»

كاتى قسه مان ده كرد جله كافى له بهر كردنه وه له شاشه كان بترازى ئه وه ي قوماش بى له بهرم نه ما. زور به نهرمى و ژيرانه شو شتمى. هه ستم كرد ئه م شو شتنه به كه لك بوو. سه ريشم شاشى لى به سترابوو. ده ورو بهرى شاشه كه ي سه ريشمى هه موو شو شت.

«له كوئى بريندار بووى؟»

«له (ئوسونزى) باكوورى (پلافا).»

«كه و تو ته كوئيه؟»

«باكوورى گوريزيا.»

هه ستم كرد ناوى ئه م شوئينه، لاي ئهو هه يچ مانا نابه خشى.

«نازاريان زوره؟»

«نه خيتر، ئيستنا زور نيبه.»

سسته ره كه گهرمى پيوى خسته ناو ده مم گوتم:

«ئينتالييه كان گهرمى پيو له بن هه نگل داده تين.»

«قسه مه كه.»

كه گهرمى پيو كه ي له ده مم ده ره يتا. راي وه شاندا. پله كه ي خوئنده وه.

«پله ي گهرمى چه نده؟»

«پيويست ناكا تو بزاني!»

«پيتم بلتى چه نده؟»

«زور ئاساييه.»

«هه رگيز تام نه هاتيتى، قاچه كانيشم پرن له كوئه ئاسن.»

«مه به ست چيبه؟»

«پرى ته له زمى توپ و سه نگه ر و كوئه برغى و سپرينگى قه ره و تله و شتى تره.»
سسته ره كه سه رى خوئى له قاندا و بزديه كى هاتى.

«ئه گه ر قاچه كانت هه ر ته نيكي لايده يان تيبا با. ئه وا هه ويان ده كرد و تات ده هاتى.»

«زور چاكه پاشان ده بينى چ عه شاماتيكي لى دېته ده ره وه.»

چوو ده ره وه. دوايى له گه ل سسته ره پيره كه ي به يانى زوو، گه رايه وه. پيگه وه جينگه كه ميان ريگه خست، منيش هه ر له سه ر جينگه م بووم. ئه م جو ره ئيشه لاي من تازه بوو جينگه ي سه رسورمان بوو.

«كى ليپرسراوى ئيره يه؟»

«خانم فان كامپن.»

«ئيره چه ند سسته رى ليه يه؟»

«ته نيا دوو.»

«هه تر نايين؟»

«هه نديكي تر دىن.»

«كه ي ده گه نه ئيره؟»

«نازانم، زور به پرسبارى. له مرؤقتيكي ئاسايى نه خو ش پتر پرسبار ده كه ي.»

«من نه خو ش نيم، بريندارم.» له ريگه خستنى جينگه كه م ته واو بوون. منيش له سه ر قه ره و تله كه وه لى راكشابووم، چه رچه فى له بنم و يه كى تريس له سه ره وه. خانم وو كه ر چوو ده ره وه، دوايى گه رايه وه كراسى بيجامه ي بۆ هينام. كرد يانه به رم. هه ستم كرد زور پاك و پو شته م. گوتم: «ئيوه زور باشن له گه لم، ده توانم په رداخى ناو بخو مه وه؟» ئه و سسته ره ي ناوى گاج بوو پيگه نينيكي بى ماناى گرت.

«به لى، ده توانى، دوايش ده توانى به رچايى بخوئى.»

«من به رچايم ناوى. ناخو ده توانم داواى كردنه وه ي په نجهره كان بكه م.» رووناكى له ژوو ره وه كز بوو، كاتى په نجهره كان كرانه وه ژوو ره كه رووناك بوو و پر تيشكى روژ بوو. له بالكوئه كه وه ته ماشاى ده ره وه م كرد، له پشت سه ريان، دوو كه لكيشه كه رپووج ريژه كان دياربوون. له و ديو سه ريانه به كه رپووج داپوشراوه كانه وه هه وريكي سپى و ئاسمانىكي شينم بينى.

«نازانى كه ي سسته ره كانى تر ده گه نه ئيره؟»

«بوچى، ئيمه خزه ت ناكه ين؟»

«ئيوه زور باشن له گه لم.»

- «حهز دهكهی قهعهده بهكاربیتنی؟»

- «ههول دهدهم.» یارمه تیان دام، بهرزیان کردمهوه. بهلام بئ سوود بوو، پاش ماوه بئ لیتی پالکهمهوه له دهركا كراوه كاندا سهیری پالکونهكهم كرد.

- «كهی دكتور دئ.»

- «هر كه هاتهوه. ههولمان داوه زوو بئ، تهلهفونمان بۆ دهرياجهی (كۆمۆ) بۆی كرد.»

- «هیچ دكتوری تر لیره نییه؟»

- «ئهو دكتوری ئهم نهخوشخانهیه.»

خانم گاج سوراحیهك ئاو و پهرداخیکهی هینا. سئ پهرداخ ئاوم خواردهوه و منیان بهجیهیتشت. ماوه بئ له پهنجه رهكهوه سهیری دهروههه كرد. پاشان لئ كهوتمهوه خهوه. فرهوینم خوارد، پاش نیوه پۆبئ خانم (قان کامپن)ی سهیره رشتکاری نهخوشخانه هات بۆ دیتنم. من كه یغم پیتی نه دههات، ئه ویش كه یغی به من نه دههات. كورته بالآ بوو، زۆر به گومان بوو، بهلام پیاو بۆ خوا بلتی پایهی سهیره رشتکردن ههر له خۆی دههشایهوه. زۆری پرسبار لئ كردم، بئ دهجوو بوونی من له گهله ئیبتالییه كان به شووردهیی بزانی.

- «دهتوانم له گهله خواردن مهی بخۆمهوه.»

- «مهگه ر دكتور رینگهت بدا.»

- «واته، تا دكتور نئ ناتوانم بخۆمهوه؟»

- «ههلبهت ناتوانی.»

- «داواتان لئ کردوه سه رهنجام ههر بیتهوه؟»

- «تهلهفونمان بۆ دهرياجهی (كۆمۆ) بۆی کردوه.»

ئهو چوهه دهروهه. خانم گاج گه راپهوه ژوورهوه. گوتی: «بۆچی وا به رهقی قسهت له گهله (قان کامپن) ده کرد؟»

پاش ئهوه هه ندئ ئیسی زۆر چاپووکانهی بۆ راپه راندم. وای بئ گوتم:

- «نهم دهویست بگاته ئهم رادهیه. بهلام ئهوه لهخۆیا بییه.»

- «ئهو گوتی تووخت بهزل زانیوه. به رهقی قسهت له گهله کردوه.»

- «وام نه کردوه. بهلام توو و ویتدانت بوونی نهخوشخانه به بئ دكتور چ مانای هه به؟»

- «به رینگاوهیه! تهلهفونمان بۆ کردوه.»

- «لهوئ چ دهكا؟ مهلهوانی دهكا؟»

- «نهخهیر، عیادهی لهو بییه.»

- «بۆچی دكتوریکی تر ناهین؟»

- «بیدهنگ به، بیدهنگ. کوری چاک به وا دئ.» ناردم کابرای ده رگهوان بیده لام. که هات. به ئیبتالی پیم گوت قاپئ (سیزانق)م له مهیخانهوه بۆ بیتیته له گهله بوتلئ کیانتی و رۆژنامهیهکی ئیواره. ده رگهوان چوه شتهکانی هینابوو. رۆژنامهكهی له بوتله كان وه رگرتسوو ده ری هینا. داوام لئ كرد قه باغه کانیان هه لئگرئ. قه باغه کانیه لگرت و مهیه که و (فیرموث)هكهی له ژیر قه ره ویتله كه م دانا، به ته نیا به جیسیان هیشتم. منبش له سه ر شوینه كه م پالکهمه و تیوم. له رۆژنامه كه ده نگویاسی به ره ی جهنگ و لیسته ی ناوی ئه فسه ره كوژراوه كان و مه دالیا پیدراوه كانم خوینده وه. دوا بئ دستم بۆ خواره وه دریتژ کرد، دهستم له بوتله (سیزانق)كه م گیر کرد. هینامه سه ره وه. له سه ر گه ده ی خۆم دانا. په رداخه فینکه كه شم له سه ر گه ده م دانا. له گهله هه لگرتنی بوتله كه، له کاتی تیکردنی پیتی که م که م، بوتله که چه ند ئه لقه یه کی بازنه یی له سه ر گه ده م دروست کرد.

ته ماشام کرد، دهروهه، له سه ریانه کانیه شاره وه، تاریک داده هات.

په ره سیلکه کان فیه ته به ده وه ریان لیدا و سوورانه وه، ته ماشام کردن، باشۆکه کانیش به سه ریانه کان ده فرین (سیزانق)که م خواره وه. خانم (گاج)یش په رداختیکی بۆ هینام که (هیلکاو) (۱)ی تیا بوو. کاتی هاته ژووره وه بوتله (فیرموث)ه که م داگرتنه خواره وه و له لایه کی تری قه ره ویتله که م دانا. گوتی: «خانم (قان) هه ندئ (شیر) (۱)ی بۆ تیکردوی. نابئ له گهله ئی ئه وه نده ره ق بی. خۆ ئه وه گنج نیسه. لئپرسراویه تی نهخوشخانه ش کاریکی گه وره یه و به ئه وه سپیدراوه. خۆشت ده زانی که خاتوو (وۆکه ر) پیره ناتوانی یارمه تی بدا.

- «ئافره تیکی مه زنه. زۆر سوپاسی بکه.»

- «ئیسناش ده چم شیوت بۆ دیتن.»

- «زۆر چاکه، هه رچه نده زۆر برسیم نییه.»

کاتی سنی شیوه که ی هینا له سه ر میتزی قه ره ویتله که می دانا سوپاسم کرد. که میتکم خوارد پاشان تاریک دا هات. تیشکی رووناکي پشکینه رم له ئاسماندا بیینی. که من ته ماشای ئه وه م کرد. لئ خه وتم. خه ویتکی خۆشم لئ که وت. ته نیا جاریک واگا هاتم. ئه ویش له ئه نجامی خه ونئ بوو که ئاره قه یه کی زۆرم کرد، زۆریش ترسام، پاشان نووستمه وه. هه ولتم دا خۆم له خه ونه که رزگار بکه م... دوا بئ به ماوه یه کی زۆر به ره له گزنگدان به خه بهر هاتم. گوتیم له قووقه ی که له باب بوو. تا دنیا ته واو رووناک دا هات نه خه وتم زۆر ماندوو بووم، ههر که دنیا رووناک بوو جاریکی تر لئ که وته وه خه و.

(۱) هیلکاو: هیلکه ی تیکدراو له گهله شکر و که ره و مه ی (egg.nog)

(۲) شیر: جو ره مه یه که.

كاتن واگا هاتم تيشكى رۆژ له ژووره كهدا تهواو به تين بوو. وام زانی كه له بهرەى جەنگ گهراومه تهوه و له سههر قههرويلته كههه راكشاوم. قاچه كانم ئازاريان ده دام. سهرم پيداگرتن هيشتا له ناو له فافه بيسه كاندان كه چاوم پييان كهوت تهواو زانيم له كوتم. دهستم بۆ په تي زهنگه كهوه ههلبهري، دوگمه ي زهنگه كههه داگرت. گوتم له زرينگه ي زهنگه كه بوو له پارده كههه دا زرينگه يه وه. يه كۆ به سهۆلى لاستيكي بهراره وه كههه دا دههات، تهووش خانم گاج بوو له بهر تيشكى رۆژى گهش كه مە به ته مەن دياربوو، زۆر جوان ديارنه بوو. گوته: «به يانی باش، ئايا ته مشهوت به خووشى برده سهه؟»

- «به لتي زۆر سوپاس. ده كۆ داواى سهرتاشنى بكهه؟»

- «هاتم بيتبينم به للام خهوتبووى، ته مشهوت له سههر قههرويلته كه له لا بوو.»

دهرگاي دۆلابه گهوره كههه كرده وه بوتله (قيرموژت) كههه ده رهينا، نه وه نده ي تيا نه ما بوو. گوته: «بوتله كههه ژير قههرويلته كههه شم له ناو تهه دۆلابه داناهه. بۆچى بۆ پيكي بانگت نه كرده؟»

- «وام زانی ريگهه ناده ي بخۆمه وه.»

- «كه ميكم له گه لتي هه ده خوارده وه.»

- «تۆ كچيكي باشى.»

- «باش نيبه بۆ تۆ به ته نيا بخۆيته وه. نابتي ليره به دووه وا بكه.»

- «زۆر چاكه.»

- «هاورپيكت خانم باركلي هاته ئيره.»

- «توخوا به راستته؟!»

- «به لتي، به للام، دلتم نابگرى.»

- «ده كه ويته بهر دلتي، كچيكي چه ندى بلتي باشه» سهري خۆى له قاند و گوته: «دلتيام له وه ي كچيكي باشه. ده تواني كه مە خۆت بۆ تهه لايه بجووليني؟ ئا تهوها زۆر باشه. ده بيت بۆ ناني به ياني پاكه بكه مه وه.»

به پارچه قوماش و به ئاوى گههه و سابوون جواني شوشتم و گوته:

- «شانته بهرزه كه وه، ئا تهوها زۆر باشه»

- «ده توانم بهر له ناني به ياني به سههرتاشنى، تراشنى بكهه؟»

- «دهرگه واني به دوو دنه تيرم.»

چوهه دهروهه و گهرايه وه، گوته:

- «به دوام نارد.» تهو پارچه قوماشه ي له دهستي بوو له ناوي ته شته كههه دا هه لينا.

سهرتاشه كه له گهه دهرگه وانه كه هات. پياوي بوو ته مە نى په نجا سال ده بوو. سمبليكي قيسى هه بوو. خانم گاج له شوشتم تهواو بوو، چوهه دهروهه. كابراي سهرتاش سابووني له پيشم دا و تاشى. كابرايه كي خۆ به گه وه زان و زۆر به فبز و كر بوو. پرسيم:

«مه سه له چيبه؟ چ دهنگوباس نازاني؟»

- «دهنگوباسي چي؟»

- «هه رچي بي؟ چ له شار رووي داوه؟»

- «ئيسستا كاتي شه ره و دوژمن به گوويه. گوته له هه موو شوپينييه.» سههه بههه رز كرده وه گوته: «تكايه سههه هه ليره.» واي گوت له تاشين بههه وه وام بوو و گوته:

- «هيچت ليم گوته لى نابتي.»

گوته: «تۆ چيته؟»

- «من ئيتاليم. به هيچ شپوهه يي دهستم له گهه دوژمن تيكهه ناكهه.»

به وه نده وازم لى هينا له وانه يه شيت بي خوا خوام بوو زوو له ژير گوته زانه كههه رزگارم بي. ههه ته وه نده ويستم جاريكي تر سههه يري بكههه. گوته: «ئاگاداره به گوته زانه كههه زۆر تيره.»

كاتن تهواو بوو پاره كههه م دا نيو ليرهه چيشتانه داين، بۆي رهت كرده وه و گوته: «نامه وي خۆ له بههه ي جههنگ نيم، به للام چاك بزانه من ئيتاليم»

- «برۆ له بههه چاوانم ون به»

گوته: «به يارمه تبت»

ههه ته وه نده ي گوت و گوته زانه كههه له لاپه ره يه كي رۆژنامه كههه پيچايه وه و چوهه دهروهه. پيچ پاره مسيه كههه شي له سههه ميته كههه ي نزيك قههرويلته كههه به جيه هيشته و زهنگم ليدا. خانم گاج هاته ژووره وه.

- «زه حمهت نه بيت بانگي كابراي دهه رگه وانم بۆ ناكهه؟»

- «زۆر باشه.» كابراي دهه رگه وان هاته ژووره وه، هه ولى دههه پيكته نيني رابگرى. ليم پرسى: «ئايا تهو سهرتاشه شپته؟»

له وه لاما گوته: «نا، گه وههه، بههه له چوو بوو. زۆر به باشى تي نه گهه يبووه. واي زانبوه من گوته ومه تۆ تهه سههه ريكي نه مساوي.»

گوته: «تۆه.»

- «هۆ، هۆ، هۆ، كابرايه كي سههه يري بوو، پيمي گوت گهه تۆ جوله يه كته كر دبايه...»

په نهجه ي دۆشاومژه ي بۆ لاي گهه رووي بههه رز كرده وه. دووباره پيكته نيبه وه «هۆ، هۆ، هۆ...» ويستى پيكته نيني رابگرى.

- «كاتن پيم گوت تۆ نه مساوي ني هۆ، هۆ، هۆ...»

- «به توورده بیبیه و گوتم: «هۆ، هۆ، هۆ! سهیر ده بوو گهر ملی په لدا بام...»
- «نه خبیر، گه ورده، نه، نه، زراوی له نه مساوییه کان چوه، هۆ، هۆ، هۆ،...»
- «هۆ، هۆ، هۆ، لیتره برۆ دهره ده...»
- چوه دهره گوتیم لای بوو له راره وه که وهش له پیکه نینی نه که وتبسو، گوتیم له خوسته ی پیتی به کت بوو له راره وه که وه دهرۆیی. ته ماشای دهرگام کرد. خانم بارکلی بوو. وه ژور کهوت و بۆ لای قهره ویله کهم هات.
- گوتی: «رۆژباش خۆشه ویستم.»
- زۆر تهر و جاحیل و جوان بوو. وا هاته خه یالتم که ههرگیز هیچ که سیکی وا جوانم نه دیوه. کاتێ ئوم بینی، گیسرۆده ی ئه قینی ئه بووم. هه موو ناخم سه راو ژیر بوو. ته ماشای دهرگای کرد بینی کهس دیار نییه. له لایه کی قهره ویله کهم دانیشتم. خۆی داهیتا یه وه ماچی کردم، منیش بۆ خواره وهره تره راکیشا و ماچم کرد، ههستم کرد که دلی لیده دا. گوتم: «خۆشه ویسته کهم هاتنی خۆت بۆ لیتره لا سهیر نییه؟»
- «هاتتم زه حه مت نه بوو، مانه وه م زه حه مته»
- «ده بی لیتره بمیستی. ئوه، تو زۆر جوانی.»
- خه ربیک بوو شیت بم بۆی. با وهره نه کرد که وا ئه و له ته کهم. به توندی با وهره شم تی کرد. گوتی: «نابی واکه ی. ته ندروستیت ته واو نییه.»
- «به لئی ته ندروستیم ته واوه. ده ی.»
- «نه خبیر، تو هیشتا نه وهنده به هیتز نیی.»
- «به لئی، به هیتزم. به لئی، تکایه.»
- «نایا تو منت خۆش ده وی؟»
- «به راستی تو خۆش ده وی. خه ربیکه شیت بم بۆت. تکایه، وهره.»
- «گوئی له دلّه کوته ی دلّمان بگره.»
- «دلی خۆمانمان لا هیچ نییه. من تو ده وی. ئیستا شیتی تو.»
- «به راستی تو منت خۆش ده وی؟»
- «بهس ئه م قسه یه بلێوه. وهره. تکایه، تکایه، کاترین.»
- «باشه به لام له خوله کی زیاتر ناخاییتی.»
- گوتم: «قهیدی ناکا. دهرگا که داخه.»
- «تو ناتوانی، نابی واکه ی.»
- «وهره، قسه مه که. وهره.»

کاترین له سه ر کورسیی له نزیک قهره ویله که وه دانیشتم، دهرگا که ش کرابوه وه، ده پروانییه سه ر دالانه که. کهف و کولم نیشته وه قهت و اخۆم به هیتم و شینه یی

- نه بیبیه. لیتی پرسیم: «جا ئیستا با وهره یی ده که ی تو خۆش ده وی؟»
- «ئوه، تو مرۆ قتیکی به ر دلی. ده بی بمیستیته وه. ناتوانن ره وانته بکه نه وه. شیت و شه یدا ی ئه قینی تو بووم.»
- «ده بی زۆر وریا بین. ئه م کاره ی ئیمه شیتا یه تبیه. نابی واکه یین.»
- «له شه ودا ده توانین.»
- «ده بی زۆر ئاگادارین. ده بی وریا بین، نه خوازه لا له به رچاوی خه لک!»
- «ئاگادار ده بم.»
- «ده بی ئاگادار بی. تو شیرینی. نایا تو منت خۆش ده وی، وا نییه؟»
- «ئمه دووباره مه که وه. تو نازانی ئه م قسه یه چ له من ده کات؟»
- «له مه ودا ئاگادار ده بم. نامه وی له وه زیاتر هیچی توت له گه ل بکه م. ئیستا ده بی برۆم، نازیم، به راستی ده بی برۆم.»
- «به کسه ر بگه ریتیه وه.»
- «خوا حافیز.»
- «خوا حافیز شیرینه که م.»
- ئه و چوه دهره وه. خوا ده زانی من نه مده ویست بکه ومه داوی ئه قینی ئه وه وه، بان ئه قینی هیچ ئافره تینی تره وه. به لام خوا ده زانی ئه وه وا هات. من له ناو جیتکه له ژوریتی نه خۆشخانه ی میلانو که وتبووم. هه موو جوړه شتیک له ناو سه رمدا گلی ده خواره وه. ههستم به سه رسووره و واق و ورمان کرد. له داوییدا خانم گاج هاته ژورده وه گوتی:
- «دکتور وا به رتیه یه. له ده ریاچه ی (کۆمۆ) وه ته له فۆنی کرد.»
- «که ی ده گاته ئیره؟»
- «پاش نیوه رۆ ده گاته جن.»

تا پاش نیوه رۆ هیچ پروی نه دا. دکتور پیاویکی لاواز و کورته بالا و هیتمن بوو، له نیچه وانی ده تخوینده وه که له شه ی بیزاره. چه ند ته له زمی بچوکی پۆلایی به وریایی و جوانی و بی زه وقی له شلکه ی هه ردو و رانم دهره ینا. سه رکه ربکی خۆمالی بۆ سه رکردنی شانه پیکاو دکان به کاره ینا. پیتیان ده گوت (به فر) یا شتیکی له و با به ته که شانه کانی سه ر ده کرد و ژانه که ی داده مرکانده وه. تا ئه و کاته ی میلی نه شته ری یا (نیزه) وه بان (جفته) نه ده گه یشته ژیر جیتی سه ربوه که هه ست پین نه ده کرد. جیتی سه ربوه که ی به ئارامی دیار کرد.

پاش ئه وهی دکتۆز بێ ئارامی سه هری تی کرد و سه رقائی بوو گوتی وا چاکه ئه شیععی ئیکس وهر بگیری چونکه دیارخستنی ئه نجام به میلی نه شته هری جیگی دلتیایی نییه. له نه خو شخانهی (ماکیۆر) تیشکی - ئیکسیان بۆ وه رگرتن. ئه و دکتۆزه ئی ئه م کاره ئی ئه نجام دا مرو قتیکی زۆر به هه لیه و چاپوک و به زه ووق بوو. ئه م کاره ش به به رزکردنه وهی هه ردوو شانه وه ئه نجام درا. نه خو ش به خو ئی دهیتوانی هه ندی ته نه بیانییه هه ره گه وره کان له ناو ئامیره که دا ببینی.

ئه شیععه کان ده نیرته نه خو شخانه که م. دکتۆز داوای لی کردم له ناو ده فته هری تییینییه کانی گیرفانی ناوی خو م و په له که م، پایه که م و بیرو بۆ چوونی خو م بنوو سم. گوتی ته نه کانی ناو له شم پیس و بیزه وهر و به نازارن.

نه مساوییه کان کوری سو زانین. چه ند پیاوت لی کوشتون؟ هیچ که سی کم نه کوشتوو. به لام بۆ ئه وهی دلئی ئه و رازی بکه م. گوتم: زۆرم لی کوشتون. خانم (گاج) م له گه لا بوو. دکتۆز قو ئی له بن هه نگه کانی هه لکی شیا گوتی گاج زۆر له کلیویا تره جوانتره. ئاخۆ گاج ده بی له مه گه شتی بۆ؟ کلیویا تره ی شائنی دیرینی میسر. به لئی. خوا هه لئاگرئ و ابوو. به ئوتومیلی فریاگوزاری گه راپینه وه نه خو شخانه بچوو که که.

پاش ماوه بی زۆر به رز بو نه وه خو م له نه و می سه ره وه له جیگا که م بینیه وه. پاش نیوه رۆی ئه وئ رۆژی ئه شیععه کانم به ده ست گه یشت. دکتۆر سو ئندی به خوا خو ارد. پاش نیوه رۆی بۆ میان بنیئ. هه رتی خو ئی گه یانده جی. کاترین ئه شیععه کانی نیشان دام. له ناو به رگه سووره کانیاندا بوون. له ناو به رگه که ده ری هی تان، به رزی کرد نه وه دا به به ر تیشکی رووناکی. هه ردوو کمان ته ماشامان کرد. گوتی: «ئه مه قاچی راسته ته.»

- «له ولایان دانج و وهره سه ر قه ره و ئیله که وه.»

گوتی: «ناتوانم ته نیا بۆ چرکه بی هاتووم. هاتووم ئه مانه ت نیشانده م و بگه ریمه وه.» چوو ده ره وه و منیش له وئ درێژ بیوم. پاش نیوه رۆیه کی گه رم بوو. منیش له مانه وهی ناو جیگه بیزار بیوم به دوای ده رگه وانم نارد رۆژنامه م بۆ بکری، له هه موو رۆژنامه بی که ده سته که وئ رۆژنامه بی بیئ. به ر له وهی ده رگه وانه که بگه ریمه وه سه ن دکتۆر لیم وه ژووور که وتن. منیش تیبینی ئه وه م کرد که ئه و دکتۆرانه له پیشه ی پزیشکی سه رکه وتوو نه بن، له کاتی دیتنی نه خو ش بۆ یارمه تی و ئامۆژگاری په نا ده به نه به ر هاوړیکانیان. ئه و دکتۆره ی نه توانی به رتیکی و سه رکه وتووانه ریخۆله کویره ت بیئ، رینمایی دکتۆریکت بۆ ده کا له جیاتی ریخۆله کویره که ناتوانی نه شته رگه ری ئالوتت به سه رکه وتووانه بۆ بکا. ئه و سه ن دکتۆره ش له م چه شنه بوون و هه رتییان له مه رئ ده رنه ده کرد. لێپرسراوه که بیان به ده سته ناسکه کانی نیشانی کردم و گوتی: «ئه وه گه نجه که به.» دکتۆر هکیان په له ئه ی که له گه تی ریشدار بوو، گوتی: «چۆنی؟» دکتۆری سییه میس که ئه شیععه کانی به ده سته وه بوو، له ناو به رگه سووره کانیان دا بوون و نقه ی

لیوه نه هات. دکتۆزه ریشداره که ش پرسی: «ئهری شاشه کان بکه ی نه وه؟» دکتۆری لێپرسراو گوتی: «هه لیه ت» به خانم گاجی گوت: «زه حمه ت نه بی شاشه کان بکه وه.» خانم گاج شاشه کانی لا برد. منیش سه رم به سه ر داگرت ته ماشای هه ردوو قاچی خو م کرد. له نه خو شخانه ی مه یاندا قاچه کانم وه کو گوشتی هه مه به رگه ری نه برژاو بوون، به لام ئیستاکه قه قاغه دارن و ئه ژنۆکه شم ئاوساو و بی ره نگ بوون. به له کم چرچ و ویک هاتبو نه وه، به لام کیمی نه کرد بوو. دکتۆری لێپرسراو گوتی: «زۆر پاکن. زۆر پاک و جوانن.» دکتۆری ریشدار برمه یه کی لیوه هات گوتی: «ئم.» دکتۆری سییه میس له سه ر شانی دکتۆری لێپرسیراوه وه سه یری کرد. دکتۆری ریشدار گوتی: «زه حمه ت نه بی چۆکت بچو لینه.»

- «ناتوانم.» دکتۆری ریشدار گوتی: «جووله ی جو مگه کان تا قی بکه ی نه وه؟» ئه و خه تیک و سه ئه سته ریه ی به قو له وه بوو. ئه مه ش مانای ئه وه یه که کاپتنی په ی یه که مه.

دکتۆری لێپرسراو گوتی: «هه لیه ت، ده بی تا قی بکری ته وه.» دوانیان قاچی راسته میان زۆر به وریا بییه وه چه مانده وه.

گوتم: «نازارم ده ده.»

- «به لئی به لئی. که میکی تر بیچه میتنه وه، دکتۆر.»

- «هه ر ئه وه نده ده چه میتنه وه.»

گوتم: «له وه نده زیاتر ناچه میتنه وه.» کاپتنی یه که م گوتی: «جو مگه ی که میک بزفتیه.» هه ستایه سه ری و گوتی: «ده توانم جارێکی تر چاوی به ئه شیععه کاندای بگێرم، دکتۆر؟» دکتۆری سییه م ئه شیععه کانی دا به ده ست، گوتی: «ئه مه نا، هی چه په ی زه حمه ت نه بی.»

- «ئه مه چه په یه تی.»

- «به لئی، راست ده که ی من له گو شه یه کی تره وه سه یرم کرد.»

ئه شیععه که ی گه رانده وه، دوایی بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانی تری کرد. گوتی: «ئه مه ده بیئ، دکتۆر؟» ته نی له و ته نه بیانیانه ی ده ستنیشان کرد که شیوه ی گو بییان وه رگرتبوو که له به ر گلۆپه کاندای به ئاشکرا به دیار که وتن. هه موویان بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانیان کرد.

کاپتنی ریشدار گوتی: «من ده توانم ته نیا یه ک شت بلیم، مه سه له مه سه له ی کاته. له وانیه سه ن مانگ، شه ش مانگ»

- «هه لیه ت شله ی ناو پیت ده بی خو ئی دروست کاته وه.»

- «هه لیه ت، ئه وه مه سه له ی کاته، من ناتوانم بی ویزدانانه به ر له وهی ته له زمه کان کیس بکه ن چۆکی هه لدرم.»

- «من له گه‌ل رای تۆم، دکتۆر.»
- پرسیم: «شەش مانگا بۆچی؟»
- «شەش مانگا بۆ کیسکردنی تەلەزمەکان بەر لەوەی کلاوی چۆکت هەلبدری تا بەسەلامەتی نەشتەرگەریت بۆ بکری.»
- گوتم: «ئەو باوەر ناگەم.»
- «تۆ ناتەوی چۆکت سەلامەت دەرچی، گەنجۆ؟»
- گوتم: «نەخێر.»
- «چیی؟»
- «دەمەوی بیریتەو. ئەوکات دەتوانم چەوتەکیکی تیخەم.»
- «مەبەستت لە چەوتەک چییە؟»
- دکتۆری لیپرسراو گوتی: «گالتە دەکا، دەیه‌وی چۆکی سەلامەت دەرچی. ئەمە گەنجیکی زۆر بەجەرگە بۆ وەرگرتنی مەدالیای نازایەتی، لە چەشنی زیو هەلبێردراوە.»
- دەستتییکی لەسەر شانم دانا. کاپتنی یەکەم تۆقەیی لەگەڵ کردم و گوتی: «زۆر پیرۆزباییت لێ دەگەم. هەر ئەوەندەم پێ دەکرێ بلییم زوو چاک ببیتەو، بەلام بەلای کەم دەبێ شەش مانگا لێرە مینبیتەو، بەر لەوەی چۆکت نەشتەرگەری بۆ بکری. تۆش لە بیرورای خۆت سەرەستی.» گوتم: «زۆر سوپاست دەگەم. ریزی بیروراکانت دەگرم.»
- کاپتنی یەکەم سەیری سەعاتەکی کرد گوتی: «پتویستە برۆین. هیوادارم چاک ببیتەو.» گوتم: «خۆشیی، زۆر سوپاست دەگەم.» تۆقەم لەگەڵ دکتۆری سیبەم کرد.
- گوتی: «کاپتن فارینی.»
- «تینیتا هینری.»
- هەرسێکیان چوونە دەرەو. بانگم راڤیتر: «خانم گاج.» گاج هاتە ژووری گوتم: «زەحمەت نەبێ بەدکتۆری لیپرسراو نالیی بۆ دەقەیی بیته لام.» دکتۆر هاتە ژوورەو. شەپقەکی بەدەستەو گرتبوو. لە نزیک قەرەوێلە کەم راوەستا.
- گوتم: «حەزت کرد من ببینی؟»
- «بەلێ، من ناتوانم بەر لە نەشتەرگەری شەش مانگا لێرە بکەم، توخودا دکتۆر تۆ هیچ جار شەش مانگا لەناو جیگەت ماویتەو؟»
- «تۆ ئەو شەش مانگە لەنیو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ برینەکەت بدریتە بەر هەتاو. پاشان دەتوانی لەسەر دارشەق برۆی.»
- «شەش مانگا ئەوجا نەشتەرگەریم بۆ دەکری.»
- «ئەمە سەلامەتترین رێگایە. تا تەنە بیانیبەکان کیس بکەن و شلەیی چۆکت خۆی دروست کاتەو. ئەوکات کردنەو کلاوی چۆکت ئاسان دەبێ.»

- «دکتۆر تۆ خۆت لەو باوەرەیی شەش مانگا بتوانم چاوەروان بکەم.»
- «ناخ ئەمە رێگەیکە سەلامەتە.»
- «ئەو کاپتنە یەکەمە کێیە؟»
- «باشترین نوژداری (میلانۆ)یە.»
- «کاپتنی یەکەمە؟»
- «بەلێ، بەلام باشترین نوژدارە.»
- «نامەوی کاپتنی یەکەم دەست لە قاچم بدا. ئەگەر کەمێ باشتر بواوە دەکرا بە میتجەر. دکتۆر گیان، من دەزانم کاپتنی یەکەم مانای چییە؟»
- «نوژداریکی زۆر چاکە، من خۆم پیتشینیار و راوەرگرتنی ئەوم لە هەموو ئەوانەیی دەیاناسم لاباشترە.»
- «نایا نوژداری تر دەتوانی قاچم ببینی؟»
- «بێ گومان دەتوانی. گەر خۆت حەز بکە، بەلام من قەسەیی دکتۆر (فاریلا) بەسەریشک دادەنێم.»
- «دەتوانی داوا لە نوژداری تر بکە قاقم ببینی»
- «داوا لە فالینتی دەگەم بێت.»
- «فالینتی کێیە؟»
- «نوژداری نەخۆشخانەیی ماگیۆرییە.»
- «زۆر باشە، منیش ریزی ئەو پیاوەتیبەت دەگرم. تۆ تێدەگەیی دکتۆر من ناتوانم شەش مانگا لەناو جیگە بکەم.»
- «وێکۆ پێم گوتی: لەناو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ بەهەتاو چارەسەر بکری. پاشان مەشقی سووک دەکە. هەر کاتێ تەلەزمەکان کیسیان کرد ئەو نەشتەرگەریت بۆ دەکری.»
- «بەلام ناتوانم شەش مانگا چاوەرێ بکەم.» پەنجەکانی شەپقەیی بەدەستەو بیو کردەو و بزەیکەیی هاتی: گوتم: «ئەوەندە شەیدای گەڕانەو بەرەکانی جەنگی؟!»
- «بۆچی نە؟»
- «زۆر جوانە، تۆ جوانەردیکی عەگیدی.»
- بۆ لای من هەنگاوی ناو خۆی بەسەرمدا داھیناوە و بەنەرمی نیوچەوانی ماچ کردم.
- «بەدوای دکتۆر فالینتیدا دەنێرم. پیاوی باش بە. خۆت پەشوکاو و دلتنەنگ مەکە. کوری باش بە.»
- پرسیم: «دەخۆیتەو؟»

- «سویاس، هرگیز مهیم نه خوار دۆتوه.»
- زه نگیتکم بۆ دهرگه وان لیدا تا دوو پهرداخ بیتنی.
- «ته نیا پیتکی.»
- «نه خبیر، نه خبیر، سویاس، نه وان چاوه پیتی من.»
- گوتم: «خواحافیز.»
- «خواحافیز.»

پاش دوو سهعات دکتۆر (فالنتینی) هاته ژورده کمه. زۆر به پهله بوو داوی سمیلتی قیت قیت وهستا بوون. پلهی سهربازی میجهر بوو. پیستی رووی ههلقراچابوو و دهم به پیتکه نین بوو.

- «چۆن ئەم کارساته چه په لته به سه هات؟ ئە شیعە کانم نیشاندهن. به لئی، به لئی، ئەمه خۆیه تی. وهکو گوتیز ساغیت^(۱). ئەی ئەم کچه جوانه کییه؟ ده زگیرانته؟ لهو باوه پهم ده زگیرانته؟ ئەی ئەم شه په نه فرته تی نییه؟ ههست به چی ده کهی؟ تو کورپتی کۆکی. شهرت بی له جارانت چاکتر بکه مه وه. ئەری ههست به نازار ده کهی؟ مه رج ده کهم نازارت ددها. ئەم دکتۆرانه چۆن دلپان به رایی داوه نازارت بدەن؟ نازانم ئەو ماوه به چیان بۆ کردوو؟ ئەم کچه ئیتالی ده زانی؟ ده بی فیری بی. کچیتکی چەند به ردله. ده توانم فیری ئیتالی بکه م. به وهی خۆم لیره نه خۆش که م. نه خبیر، ده بی به خۆپرای مامانی بۆ بکه م. ئایا ئەو ئەمه تبه گه یشت؟! مندالیتی جوان و خانومانی وهکو خۆی ده بی. ئەمه باشه. کچیتکی چەند به ردله! توخوا لیبی بیرسه بزانه ئیواره شیوم له گه ل ده خوا. نه خبیر، نامه وئ له تۆی سه سه نم. زۆر سویاس ئەی خانمی جوان. ئەمه هه موویه تی.» ده ستیکی له سه شانم دانا و گوتی: «ئەمه هه موویه تی که ده مه وئ بزانه. له مه ودوا شاش به کارمه هیتنه.»

- «دکتۆر (فالنتینی) پیتکی ناخۆیته وه؟»
- «پیتکی؟ ده پیتک. کوا له کویتیه؟..»
- «له ناو دۆلابه کهیه. خانم بارکلی بوتلیکمان بۆ دیتنی.»
- «له گیانی تو، له گیانی تو خانم. خانم کچیتکی چەند به ردله. من کۆنیاکی له وه پاکترت بۆ دیتن.» سمیلتی خۆی سربیه وه.
- «به مه زندهی تو کهی نه شته رگه ربیه که بکری باشه؟..»

- «به یانی سه ره له سیبانی. له وه زووتر نییه. ده بی گه ده ت خالی بی. هه روا ده بی خۆشت جوان بشوی. پیره کچه که له خواره وه ده بینم، هه ندی زانیاری و پتوشوتنی ده ده می. خواحافیز تا به یانی. کۆنیاکی له وه چاکترت بۆ دیتن. تو خۆت لیره هه ساوهی

(۱) له ئینگلیزی به کهی ده لیت: وهکو بز ساغیت.

تا به یانی خوا حافیز. باش بخه وه، به یانی زوو ده تبینم.»

له بهر دهرگا دهستی بۆ هه لبریم و سمیلته کانی قیت بووه نه وه و رووه ئەسه ره که شی بزدار بوو. له سه ره باسکی له ناو چوار گۆشه بی ئەستیره که هه بوو. چونکه میجهر بوو.

16

ئهوئ شه وئ، شه مشه مه کویره بی له دهرگا کراوه کهی بالکۆنه که وه، که له ویتوه له سه رخانی شاره که وه ورد ده بوینه وه، خۆی ده ژۆری کرد. ژورده وه تاریک بوو له کزه رووناکیه کی شه وانە ی شاره که وه بترازی هیچی تری تیا نه بوو، شه مشه مه کویره ش بی ترس بوو. له راوی خۆی نه کهوت، هه ره که ئەوهی له ده ره وه بی وا بوو. ئیمه راکشاین و ته ماشای ئەومان کرد، له و باوه رده دا بووم ئیمه ی نه دیبی چونکه بی هه ست و خوست لی راکشای بوین. پاش ئەوهی شه مشه مه کویره که چوه ده ره وه، تیشکیکی پشکنین په یدابوو و به ره و ئاسمان هه لکشا و دوورکه وه ته وه و جاریتکی تر بووه وه شه وه زه نگ. کزه بایه ک سه ری به ژوردا کرد و گوتمان له قسه ی پیاوه فرۆکه شکینه کان بوو، که له سه ره ناخه بانه کهی ته نیشتمان قسه یان ده کرد هه وا فینک بوو، ئەوانیش سه ره به رگه کانیا ن ده به ر ده کرد. له وه ده ترسام به م شه وه یه کێ سه رکه ویتنه سه ره وه به م شتیه به بمان بیینی. به لام کاترین گوتی: هه موویان نوستوون. ئەم شه وه جاریتک خه ومان لی که وت، کاتج واگا هاتم (کاترین) له ته نیشتم نه بوو، به لام له هۆله که وه گوتم له ته په ی پیتی بوو. دهرگا کهی کرده وه و گه رابه وه سه ره نوینه که. گوتی له خوارئ بوو، هه موو شتی زۆر ئاسایی بوو، هه موویان له هه وت خه ودان. له پشت دهرگا کهی خانم (قان) خۆی دانوستاند بوو و گوتی له پرخه پرخی ئەو بووه. کاترین هه ندی پسکویتتی له گه ل خۆی هیتابوو، خواردمان و هه ندی (فیرمۆت) مان به دوایدا نۆشی. هه ردوو کمان زۆر برسی بووین. گوتی: ئەوهی ئیستا ده یخۆی تا به یانی ده بی هیجت له هه ناودا نه مابن، جاریتکی تر لیکه و تمه وه خه وئ، به یانی که واگا هاتم، رووناک بوو، جاریتکی تر (کاترین) چووبۆوه ده ره وه. که هاته وه زۆر ته ر و به ردلتر ده هاته به رچاو. له سه ره قه ره ویتله که دانیش، رۆژ هه لات و منیش گه رمی پیتوم له نینو ده مدا بوو، هه ستمان به بۆنی خوناوی سه ره بانه کان و بۆنی قاهه ی پیاوانی فرۆکه شکینی سه ریانه کهی ته نیشتمان کرد. کاترین گوتی: «خۆزیا بمان توانیبا به پیاسه یه کمان کردبایه، گه ر عاره بانه مان هه بوا به پالم پیتوه ده نای.»

- «چۆن ده توانم له سه ره عاره بانه دانیشم.»
- «ده توانین.» له دهرگا کراوه که سه بری ده ره وه کرد، گوتم: «ده توانین بچین له باخچه که به رچایی بخۆین؟»

- «بهلام بهر له هه موو شتی دهبی بۆ دکتور (فالنتینی) ی هاوړیت ناماده بکه م.»
- «لهو باوړه دام پیاوړیکی مهزن بی.»
- «ئوه دندی تو ئوم خوځ ناوئ، بهلام لهو باوړه دم پیاوړیکی زور باشه.»
- «تکایه کاترین وهره سهر نوینه که.»
- «ناتوانم. ئه رئ ئه مشه و خوځمان رانه بوارد؟»
- «ده توانی ئه مشه ویش ببی به ئیشکگر؟»
- «لهوانه یه بتوانم، بهلام پیوستت به من نابی.»
- «به لئ، پیوستیم پیت دهبی.»
- «نه خیر، پیوستیت پیم نابی. هیشتا نه که وتیته بهر دهستی نوژدار، نازانی چون دهبی.»
- «باش دهم.»
- «تو نه خوځ ده کویت و منیش هیچ سوو دیکم بۆت نابی.»
- «که وایئ ئیستا وهره لام.»
- «نه خیر، دهبی هیللی به یانی و پله ی گهر میت بنوسم و بۆ نه شته رگه ری ناماده ت بکه م، خوځه ویستم.»
- «به راستی منت خوځ ناوړت دنا دیتته لام.»
- ماچی کردم و گوتی: «هه ی گیلله پیاو هیللی به یانیت زور چاکه، گهر میت ناساییه پله یه کی گهرمی باشت هه یه.»
- «توښ هه موو شتیکت له بهر دلانه.»
- «توښ، نه، پله ی گهرمیبه که ت بهر دلنه، زور شانازی به گهرمیبه که ت ده که م.»
- «لهوانه یه منداله کامان گشتیان پله ی گهرمی چاکیان بی.»
- «په نگه منداله کامان پله ی گهرمیان ناژه لانه بی.»
- «ئیسستا دهبی چی بکه ی تا بۆ دکتور (فالنتینی) ناماده م.»
- «چ نبیبه. بهلام شتیکی ته و او ناخوځه.»
- «هیوادارم تو به م کاره هه لته ستی.»
- «من به و هیواویم. حه زیش ناکه م هیچ که سی له خو م زیاتر به م کاره هه لیبستی و ده ست لئ بدا. من شیتیم ئه گهر هه که سی ده ست لئ بدا دهره نجیم.»
- «هه تا فیرگسو نیش؟»
- «به تاییه تی فیرگسو ن و گاج و ئه وی تریش. ناوی چیبه؟»
- «ووکه ر.»

- «خوځه تی، ئیسستا ژماره یه کی زور سسته ر لیره هه ن. یان دهبی نه خوځی ترمان بۆ ره وانه بکه ن. یان ئه و تا ده مان گوژنه وه. ئیسستا چوار سسته ری لیبه.»
- «لهوانه یه نه خوځی تر بنیرن، ئه و جا پیوستیان به ژماره یی سسته ر دهبی. نه خوځخانه یه کی گهره یه.»
- «به و هیواویم نه خوځی ترمان بۆ بی. چیم پی ده کړی گهر خوانه خوازه بگوژریمه وه. گهر نه خوځی ترمان بۆ نه یه ت ئه و ده مانگوژریمه وه.»
- «ئه وکات منیش دهبی برؤم.»
- «گیل مه به. تو توانای روځشتنت نیبه. که ی به چاکی چاک بووینه وه. نازیم، ئه و پیکه وه سهر بۆ لایه ک هه لده گرین.»
- «ئهی پاشان؟»
- «لهوانه یه شهر کوتایی بی. خو هه ر به رده و ام نابی.»
- گوتم: «چاک ده به وه، (فالنتینی) نویم ده کاته وه.»
- «هیچ گومانی تیا نیبه. مادامه خاوه نی ئه م سمیلانه یه. تکایه نازیم کاتی به نجت لئ دده ن بییر له شتی تر بکه ره وه. بییر له خو مان مه که وه.» چونکه مرؤف به کاری به نج زور قسه ده کا.»
- «ئهی بییر له چی بکه مه وه؟»
- «له هه رچی بی. هه ر چ بی. ته نیا له خو مان نه بی بییر له ماله و هه تان بکه وه. و دیا له هه ر کچیکی تر.»
- «نا.»
- «نوویژ بکه، لهوانه یه کاریکی گرینگ بکا.»
- «لهوانه یه قسه نه که م.»
- «ئهمه زور راسته. زور خه لک هه ن هه رگیز قسه ناکه ن.»
- «من قسه ناکه م.»
- «خو هه لمه کیشه. نازیم. تکات لئ ده که م خو هه لمه کیشه، تو زور شیرینی، پیوست ناکا خو هه لکیشی.»
- «هه ر مته قیش ناکه م.»
- «نازیم، ئیسستا وا خو هه لده کیشی. پیوستیت به خو هه لکیشان نیبه.»
- ده توانی ده ست به نوویژ یا شاعر گوتن، یا هه ر شتیکی تر بکه ی. که داوایان لئ کردی هه ناسه یه کی دريژ بده ی هه ناسه که بده. ئه و کاته زور ریک دیتته به رچاو، منیش زور شانازیت پیوه ده که م. هه رچونئ بی من زور شانازیت پیوه ده که م. پله یه کی گهرمی گونجوات هه یه. وه کو مندالی ساوا ده ستت له بالیفه وه وهرنی و خه وت لئ ده که وئ.

واى داننڭ كهوا منم له باوهشت يان كچيكي تره؟ كچيكي جوانى ئيتالي؟»

- «ئهو كچه تو دهبى.»

- «ههلبهت. دهبى من بم. ئوه، من تووم خووش دهبى، (فالتينى) قاچهكهت چاك

دهكاتهوه. زورم پين خووشه كه كاتى نهشتهرگهري لهوى نيم.»

- «ئيشكگرى نه مشهوه له نهستوى تودا دهبى؟»

- «بهلى، بهلام بهلاتهوه گرینگ نابيت.»

- «چاوهري بكه. بزانه چون دهبم.»

- «نازيم، ئيستتا تو له ناوهوه و دهرهوه پاك بوويتهوه، پيم بلى له ژيانتا چند

كهست خووش ويستوه.»

- «هيچ كهس.»

- «منيش؟!»

- «بهلى، تووم خووش ويستوه.»

- «به راستى چهندت خووش ويستوه؟»

- «هيچ كهس.»

- «چهندت خووش ويستوه. چون نه مهت دهرهه پرى؟ له گهلبان ماويه تهوه؟»

- «هيچ كهس.»

- «دروم له گهلب دهكەى.»

- «بهلى.»

- «باشه. راستيم لى بشارهوه، منيش دهمهوى دروم له گهلب بكهى. ئايا جوان

بوون؟»

- «ههركيز له گهلب هيچ كهس نه ماومه تهوه.»

- «راسته. دلرفين بوون؟»

- «هيچ له بارهى نهوهوه نازانم.»

- «تو بو منى. نه مه راسته. تو بو كهسى تر نابى. باهيچيشم دهرهه ئهوانهوه پين

نهلبى. بهلام له گهلب نهوهشدا نه مه بهلاوه گرینگ نيبه. كه چى كه پياو له گهلب كچى

دهميينتهوه كهى كچه داواى پارهى لى دهكا.»

- «نازانم.»

- «ههلبهت نازانى. ئايا كچه پى دهلبى نهوى خووش دهبى؟ نهوه پى بلى.

دهمهوى نهوه بزنام.»

- «بهلى، گهر پياوه كهش نهوى بو.»

- «ئايا پياوه كه دهلبى كچهى خووش دهبى؟ تكايه نه مه گرینگه پيم بلى.»

- «وا دهلبى گهر بيهوى.»

- «بهلام تو ههركيز وات نه گوتوه؟ راست بلى؟»

- «نه خيتر، وام نه گوتوه.»

- «به راسته، ئا دهى راستيم پى بلى.»

دروم له گهلب كرد و گوتم: «نه خيتر»

- «نايليت، دهزانم ناتوانى بيليت من تووم خووش دهبى نازيم.»

له دهرهوه رۆژ تهواوى له سههه بانهكان بهرز بسوهوه. توانيم نووكى كاتدرائيهه بيبم

كه تيشكى رۆژى بهردهكهوت له دهرهوه و ههناوهوه زور خاوين بووم. چاوهرپى هاتنى

دكتور بووم.» كاترين گوتى: «مهسه له كه نهوهيه كچه ههركچهه كى كوره بيهويت دهبى وا

بيلى و نهنجامى بدا.»

- «نهك هه موو دم.»

- «بهلام من دهيكهه. من ته نيسا نهوه دهلبم، كه تو داوام لى دهكهى بيليتيم. نهوه

شتانه نهنجام دهدهم كه خوت نارهزووته. پاشان پيوستيت بهكچانى تر نابى. دهبى؟»

زور بهدلبخوشى سهيرى كردم و بهردهوام بوو گوتى: «نهوهى دهتهوى نهنجامى دهدهم و

دهلبتم. بهم كاردهش خوم زور بهسهركهوتويكى مهزن دهزانم، وايه؟»

- «بهلى.»

- «ههز دهكهى چيت بو بكهه. ئيستتا وا تو بو نهشتهرگهري نامادهى.»

- «جاريكى تروش وهروه سهه نوينهكهه.»

- «زور باشه، ديمهوه.» گوتم: «ئاي گيانهكهه، گيانهكهه، گيانهكهه.» گوتى:

«دهمبيني ههركچهه كى داواى دهكهى بهجيبى ديم.»

- «تو زور نازدارى.»

- «دهترسم تا ئيستاش بهلاتهوه باش نهيم.»

- «تو زور نازدارى.»

- «من ههه نهوهندهم مهبهسته كه تو مهبهستهه. ليره بهداوه نهوه نه ما كه من من

بم. له نارهزووت بهم لاوه هيچى تر نه ماوه.»

- «گيانهكهه.»

- «بهدلى تووم، نهى بهدلى تو نيم؟ نارهزووى هيچ كچيكي تر ناكهى. نارهزووى

دهكهى؟»

- «نه خيتر.»

- «خو بيبني من باشم و نهوهى دهتهوى جيبه جيبى دهكهه.»

پاش ئوهدى له نه شته رگه ريبه كه به خو هاته وه زانيم ماوم و نه مردووم. تو نامريت، ته نيا ده تخنكين. نه مهش هه رگيز له مردن ناچي. ته نيا خنكاندنكي كيمياوييه، خو هه ستيشي پي ناكه يت پاش ئوهدى ديتيه وه سه ره خو. هه رو كو خو ت مه ست كردين وايه، ته نيا ئوهدى نه بي كه ده رشيسته وه له زهرداو بترازي هيجي تر ناهيتيه ته وه. پاشانيش هه ست به چاكتريون ناكه ي. تووره كه لم له پيلينگاني قه ره و پله كه مه وه بيبي كه له سه ر ئو بوريانه ي له قاچي له گه ج گيراوم به سترابوون دانرابوون پاش ماوه يين خانم (گاج) م بيبي، گوتي: «ئيسناكه چوكت چونه؟» گوتم: «چاكتره.»

- «كارتيكي جوان و پوخته ي بو كردي.»

- «چه ندى خاياند؟.»

- «دوو سه عات و نيو.»

- «هيج قسه ي هه له ق و به له قم نه كرد؟.»

- «نه خيتر، هيجت نه گوت. قسه مه كه. بي دهنگ به.»

له سه ر جي كه وتبووم. كارين راستي ده گوت، هه ركيه كه ئيشكگر بوايه بو من هيج جياوازيه كي نه بوو. نه خو شخانه سي نه خو شي تري تيا بوو. به كيكيان مي رمندا لتيكي له رز و تاداري لاواز بوو، له تيببي خاچي سوور بوو، خه لكي جو رجا بوو. گه نجتيكي جوانكيه ي باريكي تريش تووش له رزوتا و زه رتك بوو بوو، خه لكي نيو پورك بوو. سيبه ميان گه نجتيكي خورتي ژيكه له ي تر بوو هه ولى دابوو سه ري كو مپاره يه ك بكاته وه، كه وه زيه كي ته قينه وه ي به رزي هه بوو، تا وه ك يادگار هه ليه بگرئ. نه م چه شه كو مپاره يه پتي ده و ترا (شاره نل). نه مساويه كان له ناوچه ي چيا كاندا به كاربان ده هينا. كه سه رقه پاغيكيان هه بوو له پاش هاوتيشتندا به پتي كه وتن ده ته قينه وه. سسته ره كان (كارين) يان زور خو ش ويست، چونكه له ئيشكگر تني شه وانه باكي نه بوو. كارين كه مئ ئيشي له گه ل له رز و تاداره كان هه بوو. ئه و گه نه ي سه ري كو مپاره كه ي شل كرديو هه بوو به هاو ريمان. به شه وه رگيز زهنگي لي نه ده دا، مه گه ر زور ناچار بوايه، به لام له مابه يني كاته كانئ ئيشكردندا تيمه پي كه وه ده بوو ين. كارينم زور خو ش ويست. ئه و يش مني خو ش ويست. به روژ له كاتي بيداري ورده تيبينيمان بو يه كترى ده نووسى و به روژ به خه به ر ده بوو ين و به (فيترگسون) بو يه كتريمان ره وانه ده كرد. (فيترگسون) كچتيكي باش بوو هيج شتيك ده رباره ي ئه وه وه نه زاني ته نيا ئه وه نده نه بي كه برايه كي له گه ل تيببي په نجاو دوو و به كي تريشي له (ميرزوپوتاميا) كاربان ده كرد. له گه ل كارين زور باش بوو.

جاريك ليم پرسى: «ئهرى فيترگي، ديبى بو ئاههنگي زه ماوه ندمان؟.»

- «ئيه وه هه رگيز به كترى ناخوازن.»

- «به كترى ده خوازن.»

- «نه خيتر به كتر ناخوازن.»

- «له به رچي به كترى ناخوازن؟»

- «به ر له وه ي به كتر بخوازن ده جه نكن.»

- «هه رگيز شه ي ناكه ين.»

- «هيشتا زورتان ماوه.»

- «هه رگيز شه ي ناكه ين.»

- «پاشان تو ده مري، يان شه ركردن يان مردن. ئه وانه ي وا ده كنه يه كترى ناخوازن.»
ده ستي خو م گه يانده ده ستي گوتي: «ده ستم مه گره. من ناگر يم. له وانه يه هه ردووكتان راست بن به لام ئاگاداره ئه و نه خه يه ناو گيروگرفته وه، گه ر بيخه يته ناو گيروگرفته وه ده تكوژم.»

- «نايخه مه ناو گيروگرفته وه.»

- «ئاگاداره، هيوادارم، له خو شي دابن. ئهرى كاتيكي خو ش به سه ر ده ين؟.»

- «به لئ، كاتيكي خو ش به سه ر ده ين.»

- «شه ي مه كه، ئه ويش مه خه ره ناو خه فه ته وه.»

- «ناي خه مه ناو خه فه ته وه.»

- «ئاگاداره. چه ز ناكه م له گه ل مندالانى شه ردا بيبي نم.»

- «تو كچتيكي باشى، فيترگي.»

- «باش نيم. هه وى مه ده كوزكيشيم بو بكه ي، قاچت چونه؟.»

- «زور باشه.»

- په نه ي گه يانده سه رم و گوتي: «ئه ي سه رت چونه؟»

- «هه رگيز نازارم نادا.»

- «ئاوسانى وا پياو شيت ده كا، تو ش ده لبي هه رگيز نازارم نادا.»

- «نه خيتر.»

- «گه نجتيكي به به ختي. نامه كت نووسيوه؟ وا داده به زم.»

گوتم: «ئه وه ته لي ره به.»

- «زور هيلكه. ده بي داواي لي بكه ي بو ماوه يين واز له ئيشكگرى بيبي.»

- «زور باشه پتي ده ليم.»

- «هه وى دا كاره كه ي له جياتي ئه نجام بده م، به لام ريگه ي نه دام. سسته ره كانى

تریش له خوابان دهوئ ئه و کار بکا. دهبی ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه.»

– «زۆر باشه.»

– «خانم فان گوتی: «تۆ هه موو چیستانان دهخهوی.»

– «وای گرتوه.»

– «وا چاکتره ئه مشه و بۆ ماوه بیج ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه.»

– «خۆشم. هه ر ئه وه م لئی دهوئ.»

– «نه خبیر، تۆ هه ز ناکه ی. به للام گه ر ئه وه ی بۆ بکه ی منیش له پاداشی ئه مه وه ریتز

لئی ده گرم.»

– «وای لئی ده که م پشوو بدات.»

– «باوه ر ناکه م.»

نامه که ی هه لگرت و چوه ده ره وه. منیش زه نگم لیدا پاش ماوه بیج خانم (گاج) هاته ژووره وه.

– «مه سه له چیبه ؟»

– «ده مه وئ قسه به که له گه ل بکه م. تۆ له و باوه رده ی که ده بیج خانم بارکلی. بۆ

ماوه بیج واز له ئیشکگری بیجی؟ چونکه ئه و له وه پری ماندوویتییه. له به رچی ئه و ماوه به کی درێژ شه وانه ده مینیتته وه؟»

خانم گاج سه بیرکی کردم و گوتی: «من هاوړی ئیوه م پیتویست ناکا به م شپوه به قسه م له گه ل بکه ی.»

– «مه به ستت چیبه ؟»

– «خۆت گیل مه که. هه ر ئه وه نده ت ده ویست؟.»

– «فیرمۆت ده خۆیتته وه؟.»

– «باشه، پاشان ده بیج برۆم.» ئه و بوتله که ی له دۆلا به که دا ده ره ینا، په رداخی هینا.

– «تۆ به په رداخه که به خۆره وه منیش به بوتله که وه ده خۆمه وه.» خانم گاج گوتی:

«پینکی ته ندروستیت.»

– «توخوا (فان) له باره ی خه وتنم تاچیستانان چی گوت؟.»

– «قسه ی قۆر له سه ر تۆ ده کا و ده لیت تۆ نه خۆشیتکی خاوه ن نازیاری.»

– «با بۆ خۆی هه ر وا بلتی.»

– «ئه و مرۆقتیکی هیج و پووچ نییه، به للام نافرده تیکی بییر و سهیره. هه رگیز تۆی

خۆش ناوئ.»

– «ده زانم.»

– «باشه، خۆ من خۆشم دهوئیی. هاوړی تۆم ئه مه له بییر مه که.»

– «تۆ به کجار دلنه رم و چاکی.»

– «نه خبیر، من ده زانم کئ به دللی تۆ به. به للام من هاوړیتتم. قاچت چۆنه؟.»

– «باشه.»

– «که مئ ئاوی کاترای سارد دینم تا به سه ر قاچتیدا بپه رتینم. ژیر ئه م گیتچه

خورشتی ده بیج. ده ره وه زۆر گه رمه.»

– «به راستی تۆ زۆر دلنه رمی.»

– «ئه ری خورشتی زۆره؟.»

– «نه خبیر.»

خۆی داهینایه وه و گوتی:

– «ئهم کیسه لمانه باشتر قایم ده که م. من هاوړیتتم.»

– «ده زانم تۆ هاوړیتمی.»

– «نه خبیر، نازانی، به للام رۆژی دی ده زانی.»

کاترین سی شه و له ئیشکگرتن هه سایه وه. پاشان دووباره گه رپاوه سه ر ئیشکگرتن. هه ر که به یه ک گه یشتینه وه، هه ریه ک له ئیمه و ایزانی له سه فه رتکی دوور دابوه.

18

ئه و هاوینمان به خۆشی به سه ر برد، کاتئ توانای چوونه ده ره وه م بوو، به سواری په تیوون له ناو باخچه ی گشتی شاردا ده سووراینه وه. له بییرمه سواری په تیوون بسووم و ئه سپه که ش به هیتواشی ده رۆیشت. عه ره بانچیبه که پشتی له ئیمه بوو، کلاویکی به رزی بریسکه داری له سه ر کردبوو. کاترینم له ته نیشتم بوو. ته نیا پینکه وتنی لایه کی دهستم به لایه کی دهستی به س بوو بۆ ئه وه ی جۆشمان هه لستتی. پاشان که توانیم به دارشه ق به بیی خۆم برۆم بۆ شیو خواردن چوینه چیشتخانه ی (بیقی) یان (گران ئیتالیا) له ده ره وه له سه ر میزی سه ر شۆسته که دانیشترین خزمه تچیبه کانیش ده چوونه ژووره وه و ده هاتنه ده ره وه خه لکیش به نزیکمان ده هات و ده چوون، مۆمه کانیش سیبه ریان ده رۆانده سه ر میزه کان. پاش ئه وه ی هاتینه سه ر قه ناعه ت که گران ئیتالیا باشترینیانه، جۆرچی سه رۆکی شاگرد ه کافان راسپارد که جینگه به کمان بۆ بگرئ. جۆرچ شاگردتکی باش بوو له و کاته ی سه پری خه لکه که و ناو گه له ریبه که مان ده کرد له تاریک و لیلی ئیواره و چا و چاوانیمان له گه ل یه کتری ده کرد داوامان له جۆرچ ده کرد که شیومان بۆ بیین شهربابی کابری به ستووی ناو ده فرمان خواره وه. هه رچه نده چهند چه شنه مه ی ترمان

و هەکو فریزا، باربیرا وە مە ی شیرینی سپمان تاقی کردەو. لە بەر مەسەلە ی شەر مە ی گێرێیان نەبوو هەر جارتیک داوای فریزام کردبایە جوړج زەردەخەنە یەکی شەرماوی دا ی دەگرت. جوړج گوتی: «چاک بزانه، ولاتی ئەم جوړە مە یە دروست دەکا کە تامی خۆی و هەکو چیلەک بێ.»

کاترین گوتی: «بۆچی نە؟ و ا دیارە نایابە.»

جوړج گوتی: «خانم گەر مە بەستنه تامی بکە، بەلام رینگەم بدە قاپتیکی بچووک مارگاو س بۆ برای ئەفسەرم بێنم.»

- «منیش تاقی دەکەمەو جوړج.»

- «گەر وەم ناتوانم داوای ئەوەت لێ بکەم، تامی چیلەکی هەر لێ نایێ.»

کاترین گوتی: «خۆ لەوانە بە. شتیکی چاکە گەر ئەو تامە بدا.»

- «دەیبینم، کاتێ خانم دلێ لێ پرپوو ئەوا لای دەبەم.» لە راستیدا هەر ناوی مە ی بوو، هەر و هەکو جوړج گوتی: «هەرگیز تامی چیلەکی لێ نە دەهات. گەر اینەو مە سەر کاپری، ئیوارە یی پیتووستم بە پارە بوو، جوړج سەد لیرە ی بە قەرز دامی.

گوتی: «گەر وەم، دەزانم گوزەران چۆنە، دەزانم پیسا و چۆن پارە ی لێ دەبێ، گەر تۆ وەیا خانم پارە تان پیتووست بوو. من قەت پارەم لێ نابێ و بێ پارە نیمە.»

پاش نانخواردنی شیوان لە شوێستە کە پیاسە مان کرد، بە بەردەم چیشتە خانە و دوکانەکاندا تیبە رین قە پەنگە کانیان داخرا بون لە شوێتیکی بچووک کە سە نە دەویچیان تیا دەفرۆشت راوستان، سە نە دەویچی گوشتی بەراز و خاس و (ئەنشوفی) (۱)

(۱) ئەنشوفی: جوړە ماسیبه کە.

کە لە هەویری زۆر تەنکی مە یلە و قاویدی دروست دەکرا، کە لە پەنجە یی درێژتر نە دەبوون بە شەو کە برسیمان دەبوو ئەو سە نە دەویچانە مان دەخوارد. پاشان لە بەردەم کاتدرائیه کەو لە سەر جادە سواری پەیتوونیتی سەر کراو بووین بەرەو خەستە خانە کە و تیبە یی. لە دەرگای نەخۆشخانە کەو دەرگە وان هاتە دەروە تا یارمە تیم بدا بە دارشە قە کەو خۆم راگرم. پارە ی پەیتوونە وانم دا.

بە بەر زکەرەو کەو سەر کە و تیبە سەرەو، لە نەژمی دوو مە کە سستەرە کانی تیا دەژیا کاترین دا بەزی و منیش بۆ نەژمی خۆم سەر کە و تەم و بە دارشە قە کەو دا بە زیمە ناو هۆلە کە بۆ ژوورە کەم رۆبیشتم. هەندێ جار بە رووتی درێژ دەبووم و هەندێ جار بێش لە بانێژە کەو دادە نیشتم، قاچیشم لە سەر کورسیبە کی ترەو دادە نا و تەماشای پە رەستیکە کانم دەکرد و چاو پورانی هاتنی کاترین دەبووم. کاتێ بە پیتبیلکە سەر کە و تیبایە و ا هەستت دەکرد لە گەشتیکی دوور و درێژ هاتۆتە وە. منیش بە یارمە تی دارشە قە کانم لە گەل ئەو بە ناو هۆلە کە دا دە رۆبیشتم قاچم بۆ هەل دەگرت و لە دەروە دەوستانم و هەندێ جار بێش لە گەلێ دەچوومە ژووری نەخۆشە کان، ئەمەش دەوستانە یە سەر ئەو پە یو نەندیبە ی لە نیوان تیبە و

نەخۆشە کاندایا هەبوو. پاش ئەو ی لە سەردانی نەخۆشە کان تەواو دەبووین لە دەروە ی ژوورە کەم لە بانێژە کە دا دادە نیشتم، پاشان دەچوومە سەر جینگاکەم داوای ئەو ی هەموو نەخۆشە کان دەخەوتن و مسۆگەری دەکرد کە کەس داوای ناکا دەهاتە وە ژوورە کەم. حەزم دەکرد پرچی بکە مەو و دا یگرمە خوارەو. ئەویش بێ جوولە لە تە نیشتم دادە نیشتم. تە نیا لەو کاتە دا نە بێ دە کە و تە جوولە وە کە خۆی دادە هینایە وە تاو هەکو ماچم بکا. منیش خەریکی ئەو هەبووم تۆ قە کانی سە ریم دە کردەو لە سەر چەرچە فی جینگە کە مەم دادە نا تاو هەکو قژ کە ی بە تەواوی بێتە وە دیقە تی خۆ لە گوورە نە بردنی ئەویشم دە کرد.

پاشان دا دوو تۆ قە ییم لێ دە کردەو پرچی بە تەواوی بەر دە بوو، ئەویش بە هیتووشی سەری خۆی نەوی دە کرد لە ناو پرچە کە یدا دە شار دارینە وە و تیبایدای بزر دە بووین و هەکو لە ناو رە شمالتیک بێن یا کە و تیبینە پشت تاقیگە یە کە وە. کاترین پرچیکی جوانی هەبوو هەندێ جار کە لە بەر تیشکی ئەو پووناکیبە ی لە دەرگا کراو کە دا دەهاتە ژوورە و پالندە کە و تەم، پرچە کە ی دە هۆنیە وە و دە یکردن بە کە زی. لە شە وانیشدا هەر و هەکو چۆن ناو بەر لە گزنگدان دە درە و شیتە وە ناو دە درە و شایە وە. پوویکی شیرین و لە شتیکی خە رین و پیستیکی نەرم و بێ گەرد و لووسی هەبوو. زۆر جار کە پێکە وە درێژ دە بووین سە ر پەنجە م بە سەر و نیوچە وان و بێن چاو و گەردنی دادە هینا.

دەمگوت: «و هەکو کلیلی پیا نۆ نەرم و نۆل و بێ گەردی.»

ئەویش پەنجە کانی دە گە یان دە چە ناگەم و دە یگوت: «و هەکو سە مپارە یە، بۆ پیا نۆ زۆر زۆر رەق و درە.»

- «توخوا ئەمە درە؟»

- «نەخێر، خۆشە ویستم تە نیا گالنتەت لە گەل دە کە م.» شە و هەکان خۆش بوون.

ئە گەر دەستی یە کی کمان بەر ئەو ی تر کە و تیبایە زۆر دلشاد دە بووین. سە رە رای ئەو کاتە زۆرەش گە لێ رینگە ی ترمان هە بوو تا خۆشە ویستی خۆ مان بۆ یە کتری پێ دە ریبین، کاتێ لە ژووری جیاواز دە بووین هە ولمان دە دا بیری یە کتر بکە یین. پێ دە چوو لەم کارە سەر کە و توبوین، چونکە هەر چۆنێ بوایە بیрман لە هە مان شت دە کردە وە.

بە یە کتریمان دە گوت ئیمە هەر لەو رۆژە وە کە ئەو پیتی ناو هە تە نەخۆشە خانە وە یە کتریمان خواستوو. ئیستاش و ا ئەو مانگانە دە ژمیرین کە بە سەر زە ماو نە مان تیبە رپووه، من دە مویست بێتە خواز بێ نیبە کی رە سمی و راستە قینە بە لام کاترین گوتی گەر و ا بکە یین ئەو کاترین لە نەخۆشە خانە دووری دە خە نە وە ئە گەر هەر بە زاریش بێ ئەو بە کە یین دە خریبە ئیر چاودیریبە وە بە وەش ژبا نمان لێ تال دە کە ن و لیکتریمان دە کە ن. دە بوایە ئیمە تە دارە کی خواز بێ نیبمان بە پیتی یاسا ساز دا بایە، ئەمەش رۆ تیبیکی زۆر بێ مانایە. لە راستیدا من دە مویست یە کتر خواز تە مان شیتە یە کی راستی وەر گرتبایە، چونکە ئەو ی لیبی دە ترسام و بیرم بۆی دە چوو ئەو یو کە مە ندالمان بێی.

بە لام ئیمە خۆ مان و ا بۆ یە کتری نیشان دا کە هە موو شتی تەواو بوو و براو تە وە،

بویه زور بیرمان له خوازینی نه ده کرده و باکمان نه بوو، خوښم له راستیدا به به کتر نه خواستمنان که یفخوښ بووم. دیتنه وه یادم که شهوئ له م باره یه وه قسه مان کرد. کاترین گوتی:

«به لّام، خوښه ویستم، دوورم ده خه نه وه.»

«له وانه یه وا نه که.»

«بۆ وه نا کهن له ده ستیان دئ، ره وانه ی ولاته که م ده که نه وه نه وه وخته ش تا کوتایی شهر له به کتر داده برتین.»

«نه وکات منیش مۆلّهت وهرده گرم و به دوات دادیم.»

«به چه ند رۆژتکی مۆلّهت ناتوانی بیسته سکو تله نده و بگه ریتسه وه وش، به لّام سه ره رای نه مه ش دلّم نایب به جیت بیلّم. به لّام پیم نالیی گه ر ئیستاش به کتر بخوازین چی قازنج ده که یین؟ وا ئیمه یه کتریمان به راستی خواستوه ناشتوانم و ناشکرئ زیاتر له جاری زیاتر خۆم به ماره کردن بدهم.»

«نه وه ی من مه به ستمه ته نیا له به رۆه وه ندی تویه.»

«هیچ شتی نییه ناوی من بی. من تۆم. له خۆتم جیا مه که وه.»

«من هه ر له و باوه ردا بوومه که کچ به هیوا ی شوو کردن.»

«به لّی، نه وان وان، به لّام خوښه ویستم، من شووم به تۆ کردووه. نایا من ژنیکی باش نیبم بۆ تۆ؟»

«تۆ ژنیکی دلگری.»

«خوښه ویستم، خۆ چاک ده زانم که من جاری له مه و به ر چاوه رتی ماره برین بووم.»

«نامه وئ هیچ شتیکم له م باره وه گوئ لی بی.»

«خۆ تۆ ده زانی. من له تۆ به ولاره هیچ که سیتیکم خوښ ناوی. نایب نه مه ت له به ر دل بی. گه ر به کتیکی تر منی خوښیستی.»

«نه خیر، نه وه م له به ر دل نییه.»

«که وایی نایب ده ماری پیاوه تیت به مرۆقتیکی مردوو بجوولینی، له و کاته ی که له هیچ شتیکت که م نییه.»

«نه خیر، له هیچ شتیکم که م نییه. به لّام نامه وئ هیچ شتیکم ده رباری ده زگیرانی پیشوت گوئ لی بی.»

«نه ی خوښه ویستی هه ژارم! من ده زانم تۆ له گه ل هه موو جو ره کچن پاتوار دووه که چی نه وه م له لا گرنگ نییه.»

«ناخۆ ناتوانین به ریتگیه کی تایبه تی زه ماوه ندما ن بگیرین؟ باشه نه ی گه ر شتیکم به سه ر هات یان تۆ مندالتیکت بوو.»

«له ریتگی کلتیسه و ده ولّهت بترازی هیچ ریتگیه کی تر نییه بۆ ماره برین که وایی ئیمه به ریتگیه کی تایبه تی ماره کراوین تۆ ده بیینی. خوښه ویستم، نه وه هه موو شتی ده که تینی بۆ من، نه گه ر نایبیتکم هه بوایه به لّام من فرم به نایبینه وه نییه.»

«به لّام تۆ وینه ی مه دالیای قه شه نه نتوئیۆت دا به من.»

«نه مه ته نیا بۆ چه پاره دان بوو، به کئ نه وه ی دا بوو به من.»

«که وایی هیچ شتی له مه ر خوازیبیمان په شوکاوت ناکا.»

«ته نیا گه ر لیت دوور که ومه وه. تۆ نایبیمی، تۆ هه موو شتیکی.»

«زۆر چاکه نه و رۆژی تۆ دا یده نیی من ناما دم بته خوازم.»

«به م شیوه یه قسه مه که وه ک بلّی ده ته وئ بکه ی به ئافره تیکی داوین پاک، خوښه ویستم من ئافره تیکی زۆر داوین پاک نایب شه رم له هیچ بکه ی، گه ر تۆ که یفخوښی و شانازیم پیوه ده که ی نایا تۆ به ختیار نی؟»

«به مه رجی تۆ له پیناوی هیچ که سیتیکی دی به جیم نه هیالی.»

«نه خیر، خوښه ویستم، له پیناوی هیچ که سیتیکی تر به جیت ناهیلّم. هه موو شتیکی دلته زینم بۆ خۆمان دا ناوه، به لّام له مه ر نه م مه سه له یه دلّت هیچ نه کا.»

«دلّم هیچ ناکا، تۆم زۆر خوښ ده وئ، به لّام هه رچه نده تۆ له پیش من به کتیکی ترت خوښیستوه.»

«چی به سه ر هات؟»

«مرد»

«نه گه ر نه مردبا یه من به تۆ شاد نه ده بووم، به لّام له گه ل نه وه ش بی وه فا نیم. خوښه ویستم، هه لّه ی زۆرم هه یه، به لّام زۆر دلّسو زرم گه ر تۆ له پیناوی من بسووتی منیش دلّسو زتر ده بم.»

«به م زوانه بۆ به ره ی جه نگ ده گه ریمه وه.»

«تا نه رۆیتسه وه بیری لی مه که وه، تۆ ده مبینی وا دلّشادم، ماوه یه کی دوور و درێژه خوښیم نه بیسوه کاتیکی خوښ به سه ر ده بین. کاتئ تۆم بینی خه ریک بوو شیت بم، له وانه یه شیت بووم. به لّام وا هه ر دوو کمان دلّخوښین، به کتریمان خوښ ده وئ، ده با هه ر له م خوښییه دا برین، نایا تۆ دلّخوښ نیی؟ هیچ شتیکم کردووه بی دلّی تۆ بی؟ نایا ده توانم هه ر ئیستا شتی بکه م دلّخوښت بکا؟ چه ز ده که ی پرچم به رده مه وه؟ چه ز ده که ی ده ست له مالانی بکه یین؟»

«به لّی، وهره سه ر قه ره ویتله که.»

«زۆر باشه، به لّام له پیشا ده بی سه ری له نه خوښه کان بدهم.»

بهم شيتويه هاوین بهسه رجوو. زور به چاكي روتزگار هكانيم نايه ته وه ياد، ته نيا نه ونده نه بئ كه روتزگاني گهرم بوون، چنډ سهر كه وتنه كيش له روتزنامه كاندا باس كرابوون، ته ندروستيم باش بوو قاچه كانيشم به ماو هيه كي كه م سارپتژ بوونه وه. له سهر دارشه قه كه نه ونده نه ماوه تا توانيم فرتي بدهم و له جياتي نهو به گوتچان برؤم. پاشان له نه خوشخانه ي (ماگيپوري) بو چه مانده وه ي چوك دهستم به چاره سهر ي ميكانيك ي كرد، به داناني له نيرو سندوقتيكي ناوپنه دار كه تيشكي بنه وشه يي به هيزي تيا بوو، ههروه ها شيلان و گهر ماو كردن. له پاش نيوروتزبان ده چومه نه خوشخانه ي ماگيپوري له دواي نه مه له مه يخانه پشپه كم ددها و پيكم هه لده قوتواند و روتزنامه م ده خوتنده وه. به هيچ جورئ نارزووي سوورانه وي ناو شارم نه بوو، به لكو ويستم زوو به زوو له مه يخانه كه وه خوم بگه ييتمه وه هه وارگه كه ي خوم له نه خوشخانه. نه وه ي من مه بهستم بوو ديتني كاترين بوو، له وي به دواوه خوا خوام بوو كاته كه بچيته سهر. زوريه ي به يانيان تا درهنگي روتزئ هه ده خوتم و له دواي نيوروتزبانيش، جار ناچار ده چومه ديار ته راتيين. له پاشان بو چاره سهر ي ميكانيك ي...، هه ندي جاريش له يانه ي (نهنگلو) نه مريكي هه لو يسته كم ده كرد و له سهر كورسيه كي چه رمدا ري به ربه نجه روه داده نيستم و گوتفارم ده خوتنده وه.

پاش نه وه ي دارشه قم فرپدا رتگه يان نه داين پيكه وه به چينه ده روه. چونكه بو نهو سسنه ره جوان نييه له گه ل نه خوش بچيته ده روه بو يارمه تيداني بي نه وه ي پيويستي به يارمه تي بي. بويه له پاش نيوروتزبان زور پيكه وه نه بوين. هه رچه نده هه ندي جار گه ر (فيريگسون) مان له گه ل هاتبايه ده ماننتواني پيكه وه بو شتوان چو يايته ده روه. خانم (قان كامپن) واي لي هات به دوو هاو رتي گياني به گياني به كترمان دابني. چونكه كاترين زوريه ي زوري كاره كاني له جياتي نهو نه نجام ددها. لهو باوهره ش دابوو كه كاترين له بنه ماله يه كي خانه دانه. هه ر نه مه ش بوو واي لي كرد سه رنه نجام بيسته لايه نگيري كاترين. خانم (قان كامپن) گر ينگيه كي زوري به بنه ماله وه ددها. خوشي له بنه ماله يه كي خانه دانه بوو. نه خوشخانه ش جمه ي له نه خوشه كان ده هات. نه مه ش واي لي كرد بوو كه به سه رقالي مي يتته وه. هاو ينيكي گهرم بوو زور كه سم له ميلانو دناسي. به لام به پهره ش بووم تا ده گه رامه وه نه خوشخانه. به تاييه تي كه نيواره داده هات. هه روا له به ره كاني جهنگدا هپزه كاني نيئالتيا له ناوچه ي (كارسو) به ره و پيشه وه ده چوو. ده ستيان به سه ر ناوچه ي (كوك) ي به رامبه ر (پلاقا) وه داگرت، خهريك بوون باني (بانسيئترا) ش داگير بكن، به ره ي روتزئاوا نه م دهنگه ي نه بوو. نه مه ش به لگه ي نه وه بوو كه شه ر به رده وام و دريژخايه ن ده بي. ئيمه ش (۱)

(۱) مه بهست، له ولاتي هپتريه. كه نه مريكايه.

كه وتبوينه ناو شه ر و، به لام لهو باوهره دابوو كه ماوه ي ساليكي ره به قبان ده وي تا بتوانن ژماره يه كي زوري له شكر بو شه ر مه شق بدهن. سالي داهاتوو ساليكي ناله بار ده بي، خو له وانه شه له بار بيت. ئيتالييه كان ژماره يه كي زور سه ربازيان فرپدايه نيرو جه نكه وه. له مه تينه گه يستم چون نه م باره وا به رده وام ده بي. نه گه ر هات و باني (بانسيئترا) و چياي (سان گابرييل) ي شيان داگير كرد، خو هيشتا كومه له چيايي، له دواوه له رتير چنگي نه مساوييه كاندا ده ميئني. نه م چيا يانه م بينيه وه. هه موو چيا گه رده نكه شه كان كه وتبوونه دواوه. له لاي (كارسو) وه ش سويا به ره و پيشه وه ده چوو. به لام له لاي خواره وه، له ده ورو به ري ده رباوه، زه لكاي و زهنگاي بوون. ناپليسون نه مساوييه كاني له ده شته كاندا داركاري كرد، هه رگيز له ناوچه ي چيا بييدا شه ري له گه ل نه مساوييه كاندا نه كرد. رتگه ي دان به دواي بيته خواره وه و له (قيرونا) ده ست و بازووي خوي لي هه لكرن و داركاري كردن. تا ئيستا له ناوچه كاني روتزئاوايي به ري جهنگ كه س كه سي داركاري نه كردوه. له وانه ش بوو هيچ سه ركه وتنيكي تر به ده ست نيئ. خو له وانه ش بوو شه ر هه تا هه تايه به رده وام بيت. خو ده شبوو نه م شه ره ش شه رتيكي تري سه د سالي (۱) بوايه.

روتزنامه كم له سه ر ره فكه دانايه وه، يانه كم به جيه هيشت. زور به وريايي له پايه كان ها تمه خواره وه. چومه سه ر شه قامي (قيامانزون) له به رده م ئوتيلي (گران هوتيل) له گه ل پيره (ميارز) پيگه يشتين. خيزانه كه شي له گه لابوو. له په يتوون داده به زين. له ته راتيئي نه سپ ده گه رانه وه هاوسه ره كه ي نافرته تيكي سينگ پان بوو جليكي (سه تاني) ره شي پوشيسوو. خوشي پيريكي كورته بالا و سميل سپي بوو. پانه وپان. به گوتپال ده روي هاوسه ره كه ي توقي له گه ل كردم؛ گوتي: «چوني؟ چون؟»

ميارزيش گوتي: «روتز باش.»

- «ته راتيئه كان چون بوون؟»

- «باش بوو. دلگريوو. سي گرهوم برده وه.»

- «باشه، نه ي تو چيت به چي كرد؟»

- «باش بوو، به شي من گره وي بوو.»

پاشان هاوسه ره كه ي گوتي: «نازانم نهو چون بووه هه رگيز قسه م بو ناك.»

ميارز پي به دل گوتي: «زور چاكم، به لام پيويسته تو له نه خوشخانه ده رپجي.» كه قسه ي له گه ل ده كرد، وا ده هاته به رچاو، كه ميارز سه يري تو ناكا وديا تو به كه سيكي تر تيدده كا.

گوتم: «ده رده چم.»

(۱) شه ري سه د سالي: شه رتيكي دريژخايه ن بووه له نيوان فه رنه سا و به ريتانيا رووي داوه. نزيكه ي (۱۰۰) سالي خاياندوه.

خاتوو مبارز گوتی: «له نهخۆشخانه سه‌رێکت لێ ده‌دهم. هه‌ندێ شت بۆ كۆرپه‌كانم دینم. ئیوه هه‌مووتان پۆله‌ی من، هه‌مووتان چه‌رگی من.»

- «ئه‌وانیش به‌دیانت دله‌خۆش ده‌بن.»

- «ئه‌وان پۆله‌ی ئازیزی من، تۆش یه‌كێکی له‌ كۆرپه‌كانم.»

- گوتم: «ده‌بێ بگه‌ڕێمه‌وه نه‌خۆشخانه.»

- «سلاوم به‌پۆله‌كانم بگه‌ینه، ده‌بێ زۆر شتستان بۆ بێنم، هه‌ندێ (مارسیلیا) و كێکی نایابم بۆ داناون.»

- «خو‌حافیز به‌دیانت دلشاد ده‌بن.»

گوتی: «خو‌حافیز. وه‌ره (گالیریا)، خو‌انی من پێده‌زانی، ئێمه هه‌موو پاش نیوه‌پۆیی له‌وێ داده‌نیشین.»

ها‌ته سه‌ر پێگاکه، و‌یستم هه‌ندێ شت له‌ كۆڤا بکرم تا بۆ كاترینی به‌م. له ژووره‌وه‌ی كۆڤادا قوتوویی چوكلاتم كری، له‌و كاته‌ی كچه‌كه خه‌ریکی پێچانی قوتووه‌كه بوو به‌ره‌و لای مه‌یخانه كشام. دوو به‌ریتانی و چه‌ند فرۆكه‌وانی له‌وێ بوون، ته‌نیا پێکی (مارتینی)م خواردوه، پاره‌كه‌یم دا، چوكلاته‌كه‌م له‌سه‌ر كاوتنه‌ر هه‌لگرت و پێگه‌ی خۆم گرت به‌ر، به‌ره‌و ژووره‌كه‌ی نه‌خۆشخانه پێشتم. له‌ دهره‌وه‌ی مه‌یخانۆكه‌یه‌کی سه‌ر شه‌قامه‌كه‌وه، له‌ سه‌رووی (سكالاوه) هه‌ندێ كه‌س دانیشتیبوون. ناسیانم به‌كێکیان جێگری شاه‌نده‌ربوو، دووی تر هونه‌رمه‌ند بوون دهرسی هونه‌ری گۆرانی گوتنیه‌ن ده‌خوتیند و (ئیتۆر مۆرتی)یان له‌گه‌ڵا بوو. كاره‌یه‌کی ئیتالی بوو له‌ (سان فرانسیسكو) داده‌نیشتم و له‌ سوپای ئیتالی بوو. له‌گه‌ڵیانم خواردوه یه‌كێ له‌ گۆرانییه‌یه‌كان ناوی (رالف سیمۆنز) بوو، نازناوی هونه‌ری (ئیرنیكو دیل كریدی) بۆ خۆی هه‌لبژاردبوو، نهم ده‌زانی كه‌ خۆشی ده‌یگوت یان نه‌. به‌لام به‌سۆزێکی وا به‌خۆشه‌وه گۆرانی ده‌گوت، ده‌تگوت ئێستا نا ئێستا شتیکی گرینگ رووده‌دات. سیمۆنز كاره‌یه‌کی قه‌له‌و بوو، وا پێده‌چوو ده‌م و لووتی نه‌خۆشی تا به‌له‌ی گرتی له‌ (بانیه‌سترا) له‌ گۆرانی گوتن گه‌رابوووه گۆرانی (تۆسكای) گوتبوو، له‌ گوتنیدا زۆر سه‌رکه‌وتووانه بووبوو. گوتی: «هه‌لبه‌ت، گوتیت لێ نه‌بووه گۆرانی بلێم؟»

- «كه‌ی لێره گۆرانی ده‌لێی؟»

- «پایزی، له‌ سكالالا شتی پێشكه‌ش ده‌كه‌م.»

ئیتۆر گوتی: «گه‌وه ده‌كه‌م ئه‌سكه‌م له‌ تێده‌گرن. بۆیان نه‌گێڕایه‌وه له‌ (مۆدینا) چۆن ئه‌سكه‌میلیان تی گرتبوو؟»

- «ئه‌مه بوختانه.»

ئیتۆر گوتی: «ئه‌سكه‌میلیان تێگرت. خۆم له‌وێ بووم. من به‌ده‌ستی خۆم شه‌شم تێگرتوووه.»

- «تۆ ئیتالییه‌کی فرسكویی. ئیتالییه‌کی باش نییه‌. رووی له‌ هه‌ر كۆی بكا ئه‌سكه‌میلی تێده‌گرن.»

چاوه‌شه‌كه‌ی تر گوتی: «پیاستی‌زا پیاستی‌ترین جیگا باكووری ئیتالییه‌یه. بروام پێ بکه‌. جیگایه‌کی بچووكی پیسه‌ بۆ گۆرانی گوتن ناشی.» ئهم گۆرانییه‌یه ناوی (ئینگار ساوندرا) بوو به‌نازناوی هونه‌ری (ئیدواردو گیوفانی) گۆرانی ده‌گوت.

ئیتۆر گوتی: «خو‌ا وا بكا له‌وێ بم، تا به‌چاوی خۆم بیسینم چۆن ئه‌سكه‌م له‌ تێده‌گرن. ناتوانی به‌ئیتالی گۆرانی بلێی.»

ئیدگار ساوندرا گوتی: «گه‌لخۆیه، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانێ. بلێ ئه‌سكه‌م تێده‌گرن.»

ئیتۆر گوتی: «كه‌ هه‌ردووكتان پێكه‌وه گۆرانی ده‌لێن، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌تان پێده‌كری. پاشان كه‌ گه‌رانه‌وه ئه‌م‌ریكا ده‌بێ سه‌رکه‌وتنه‌كانتانیان له‌ (سكالالا) بۆ بگێڕنه‌وه. پێگه‌تان ناده‌ن گۆرانی یه‌كه‌متان ته‌واو بکه‌ن.» سیمۆنز گوتی: «له‌ تشرینی یه‌كه‌م، له‌ سكالالا گۆرانی (تۆسكا) ده‌لێم.»

ئیتۆر به‌جیگری بالیۆزی گوت:

- «ئێمه ده‌چین، وانیه‌؟ پێویستیان به‌هه‌ندێ كه‌سه پارێزگاریان بکه‌ن.»

جیگری بالیۆز گوتی:

- «له‌وانه‌یه سوپای ئه‌م‌ریکی له‌وێ بێ تا پارێزگاریان بکه‌ن. چی تر ده‌خۆیه‌وه، سیمۆنز؟ ساوندرا، ده‌خۆیه‌وه؟»

ساوندروز گوتی: «بۆ ناخۆمه‌وه.»

ئیتۆر پێی گوتم: «بیسستومه مه‌دالیای زبوی وه‌رده‌گری. جا بۆ خۆت چ پێزێکت ده‌بێ؟»

- «نه‌مزانیه، نه‌مزانیه مه‌دالیا وه‌رده‌گرم.»

- «مه‌دالیا بۆ خۆت وه‌رده‌گری گه‌نجۆ. جا كچانی كوڤا له‌وا به‌ده‌دا ده‌بن كه‌ تۆ پیاویکی كۆکی. له‌وا به‌ده‌دا ده‌بن كه‌ تۆ دوو سه‌ت نه‌مساویت كوشتوو، سه‌نگه‌رێکت به‌ته‌واوی داگیرکردوو. باوه‌ر بکه‌ ده‌بێ منیش بۆ مه‌دالیاکانم هه‌ول بده‌م.»

جیگری بالیۆز لێی پرسی: «ئیتۆر ئه‌ی تۆ چه‌ند مه‌دالیات وه‌رگرتوو. ئه‌وه ئه‌وه كۆرپه‌كه‌ ئه‌وان ئه‌م شه‌ره له‌ پێناوی ئه‌ودا ده‌گێرن.»

ئیتۆر گوتی: «دوو مه‌دالیای پڕۆنزی و سێ زبۆیم وه‌رگرتوو. به‌لام ته‌نیا كاغه‌زی یه‌كێکیانم به‌ده‌ست گه‌یشتوو.» سیمۆنز پرسی: «ئه‌ی ئه‌وانی تر چیه‌ن به‌سه‌ر هاتوو؟» ئیتۆر گوتی: «ئیشه‌كه سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. هه‌ر كاتێ ئیشه‌كه سه‌رکه‌وتوو نه‌بێ مه‌دالیاکان ده‌گێڕنه‌وه.»

- «چه‌ند جار برینداربووی، ئیتۆر؟»

«سى جار بهسهختى. ئهوه تا سى مۆرى برينداريم پيتويه دهبينى؟»

باسكى خۆي ههلكرد هه سى مۆزه كه له گهله هيله زيوه كاني سهه بهرگه رهشه كه ي تهريب بوون ك به نزيكى هه شت گري له خوار شانيبه وه بوو. ئيتور پيتي گوتم: «توش يه كيتك پيتويه. بروام پى بكه گهر سى مۆرت پيتويه بى ماناي وايه شتتيتك دهستكه وتوه. تو ته نيا يهك مۆرت پيتويه، يهك جار بريندار بووى، به سايه ي ئه وه وه سى مانگ له نه خو شخانه ليت پالدايه وه.»

جنگرى باليوز پرسى: «ئيتور كيتدهرت بريندار بووه؟»

ئيتور باسكى خۆي ههلكرد. قهماغه يهكى سۆرى له سهه قۆلى نيشان دا. گوتى: «ئيرم، قاچيشم ليره وه، ناتوانم ئه وه ي قاچمت نيشان بدهم چونكه به لهك پيچم لى پيچاوه. ههروها ئيسكيتكى مردوى بۆگه نيش له پيتم دايه. هه موو به يانييهك پرووسكى بچووكى لى دهردينم و بهرده وام بۆتى بۆگه نه.»

سيمونز: «به چى بريندار بووى؟»

«به نارنجۆكى دهستى. يه كيتك له په تاته وردوخاشكه ره كان به شتكي ته و اووى له قاچم په راند.» رووى خۆي له من كرد «خۆ ده زانيت ئه وه تاته وردوخاشكه رانه چين؟»
«به لى، ده زانم.»

ئيتور گوتى: «كورى ئه وه سوزانيا نه م بينى كه تيبى ده گرتين، به ئه رزى دادام. وام زانى مردوم و يه كسه ر گيانم ده رچوه. به لام ئه م په تاته وردوخاشكه ره نه فرهت لى كراوه هيچى تيا نه بوو، منيش كورى ده له سه گم دايه بهر ئاگرى تفهنگه كه م. قهت بى تفهنگ نيم. تفهنگ له گهله خۆم هه ره له ده گم تا نه زانم ئه فسه رم.»

سيمونز پرسى: «باشه ئه وه چى به سهه هات؟»

«ئه وه ته نيا ئه وه نارنجۆكه ي هه بوو، به لام نازانم بۆچى هاويشتى؟ له وه باوه رده م كه مه ره قى بووه نارنجۆكى به اوئى. له وانه يه هيچ شه ريكى راسته قينه ي نه ديستى، منيش نه مكرده نامه ردى زۆر به چاكى ده موده ست ئاگر بارانم كرد.»

سيمونز: «كه ئاگر باران كرد چى به سهه هات؟»

ئيتور گوتى: «خۆزيا چاوى ده رهاتى و ملي شكايى. جا من جزوانم. هه ره ئه وه نده ده زانم گولله كانم ئاراسته ي زگى كرد. نه و تيرام نيشانه له سه رى بگرم چونكه له وه ده ترسام نيشانه كه نه پيكتينم.»

«ئيتور چهند ده بى بووى به ئه فسه ر؟»

«دوو ساله. ده بى به كاپتن. تو چهند ساله ليونانتى؟»

«بو سى سالى ده چى.»

«تو نايى به كاپتن، چونكه ئيتالى به چاكى نازانى. ده زانى قسه بكه ي به لام ناتوانى به چاكى بخوتنيسته وه و بنووسى. ده بى رۆشنيه ريه كى چاكت هه بى تاكو بى

به كاپتن. بۆچى نه چوويته ريزى سوپاي ئه مريكى؟»

«له وانه يه بچم.»

«ئهى خوايه چهند به په رۆشى ئه وم، لاوۆ، مانگانه ي كاپتن چهنده، ماك؟»

«به ته و اووى نازانم. به لام له وه باوه رده م ده گاته نزيكه ي دووسه د و په نجا دۆلارى.»

«ئهى مه سيح چ له وه دووسه د و په نجا دۆلاره بكه م! واچاكه زۆر به په له خۆت بگه ينيسته سوپاي ئه مريكى، فريد، بزانه ناتوانى كاريكى وا بكه ي منيش به يته ريزى ئه وانه وه.»

«زۆر چاكه.»

«من ده توانم به ئيتالى فه رمان به كۆمه لى بكه م. ده توانم ئه وه ش به ئاسانى به ئينگليزى فيريم.»

سيمونز گوتى: «ده شيبت به جه نه رال.»

«نه خيتر، چونكه باى بوون به جه نه رال نازانم، جه نه رال ده بى زۆر شت بزانتى. ئيه وه سه يرن وا ده زانن شه ر گالته يه. ئيه وه باى ئه وه نده ش هۆشتان نيبه بكرين به باشچاوشى پله ي دوو.»

سيمونز گوتى: «سوپاس بو خوا نه بووم به كاپتن.»

«ده شى رۆژى بى پيتويستت پيتى بى، گهر ئيه وه ته وه زه ليان هه موو راپيچدا. گوها! گه نجينه چهند حه ز ده كه م هه ردو وكتان له په لى من بووانه. هه روها توش (ماك). ده زانى ده مكردى به هاوه لى خۆم (ماك).»

ماك گوتى: «تۆ مرۆڤيكى مه زنى، ئيتور، به لام له وه ده ترسم تو گيانيكى سه ريازيت تيا بى.»

«به ره له وه ي شه ر كۆتايى بى ده بى به كۆلۆنيل.»

«گهر نه تكوژن.»

«نامكوژن.»

ئه وه په نجه ي دۆشاومژه ي به سهه ئه ستيره كاني سهه يه خه ي خۆي دا هيتنا؛ گوتى:

«ده بينى چى ده كه م؟ كاتى يه كى له گوڤه پانى جه نگدا ناوى كوژان بينيت دست له ئه ستيره كاني سهه شامان ده دين.»

ساونده رز هه ستا به سه رپى و گوتى: «با برۆين سيم.»

«باشه.»

گوتم: «خوا حافيز. منيش ده بى برۆم.»

به گوڤه ي كاتر ميري مه يخانه كه شه شى چاره گى كه م بوو.

«چاوو- ئيتور.»

- ئیتۆر: «جاو، فرید. دلخۆشم بهوهی مه‌دالیای زیوی وهرده‌گری.»
- «جا نازانم وهرده‌گرم یان نا.»
- «بئین گومان وهرده‌گری، فرید، گوتم لئ بووه وهریده‌گری.»
- گوتم: «باشه، خواحافیز. ئیتۆر خۆت له گیتجه‌ل بیاریزه.»
- «خه‌می منت نه‌بئ. من ناخۆمه‌وه. وه‌ك سه‌گی پئ خواسیش ناسوورپه‌مه‌وه و ئاره‌قخۆر نیم و مبیازیش نیم. خۆم ده‌زانم چی بۆ من باشه.»
- گوتم: «خوا حافیز، پئ خۆشحالم به‌وه‌ی ده‌بی به‌كاپتن.»
- «چاوه‌رتی ئه‌م پایه‌ پیدانه‌ نیم. مافی خۆمه‌ له‌ پاداشتی ئه‌م شه‌ره‌ بيم به‌كاپتن. تۆ ده‌زانی سئ ئه‌ستیره‌ و دوو شیرێ تیک په‌رپوو و تاجیکیشی له‌سه‌ری، ئه‌وه‌ منم.»
- «به‌خت یارت بئ.»
- «به‌خت یارت بئ. که‌ی بۆ به‌ره‌ی جه‌نگ ده‌گه‌رپیتته‌وه؟»
- «به‌م زوانه‌.»
- «باشه‌ له‌وئ ده‌تبینم.»
- «خواحافیز.»
- «خواحافیز. خۆت له‌ خرایه‌ بیاریزه‌.»
- چوومه‌ سه‌ر ئه‌و شه‌قامه‌ی پشته‌وه، که‌ به‌قه‌دبری بۆ نه‌خۆشخانه‌ ده‌چن. ئیتۆر بیست و سئ سالان بیوو. له‌ سان فرانسیسکو له‌لای مام‌تکییه‌وه‌ گه‌وره‌ بیوو. کاتی پریری شه‌ردا به‌سه‌ردان هاتبووه‌ لای دایک و باوکی که‌ له‌ (تۆرینۆ) بوون. خوشکیکی هه‌بوو له‌گه‌ل ئه‌و ره‌وانه‌ی ئه‌مریکا کرابوو تا له‌گه‌ل مامی بژی. له‌وانه‌یه‌ ئه‌مسال خۆیندن ته‌واو بکات. ئه‌و له‌و پالنه‌وانانه‌ بوو که‌ خولق و خووی خۆش نه‌بوو. هه‌ر که‌سه‌تیک بیدیاپه‌ لئی بیزار ده‌بوو (کاترین) یش له‌ وه‌ی دانه‌بوو هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکا. کاترین گوتی: «ئیمه‌ش پالنه‌وانی و امان هه‌یه‌، به‌لام ئه‌وان زۆر هه‌مترن نازیزم.»
- «من گوتی پئ نادم.»
- «خۆ منیش ئه‌وه‌نده‌ گوتم پیتی نه‌ده‌دا، گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌ خۆی بایی نه‌بووایه‌ و منی بیزار نه‌کردبایه‌، نه‌کردبایه‌، بیزار نه‌کردبایه‌.»
- «خۆ منیش بیزار ده‌کا.»
- «ئه‌وه‌شت له‌ دلنه‌رمی خۆته‌ بۆم، نازیزم، به‌لام تۆ پیوستیت به‌وه‌ نیه‌. خۆ تۆ ده‌زانی.»
- «له‌ به‌ره‌ی جه‌نگدا حالی چ حاله‌. هه‌رچه‌نده‌ به‌که‌لکیش دئ. به‌لام ئه‌و له‌و گه‌نجانه‌یه‌ که‌ رقم لیتیانه‌.»
- «ده‌زانم.»

- «زۆر چاکه‌، که‌ ئه‌مه‌ ده‌زانی. هه‌ول ده‌ده‌م خۆشم بووئ. به‌لام ره‌زای گرانه‌. به‌راستی کورپکی ره‌زا گرانه‌.»
- «ئه‌م ئیواره‌یه‌ گوتی، ده‌بیتته‌ کاپتن.»
- کاترین گوتی: «پئ خۆشحالم. هه‌له‌به‌ت ئه‌وه‌ که‌ یه‌فخۆشی ده‌کا.»
- «حه‌ز ده‌که‌ی منیش پایه‌یه‌کی بلن‌دترم هه‌بئ؟»
- «نه‌خێر، ته‌نیا ئه‌و پایه‌یه‌م له‌ تۆ ده‌وی که‌ بتوانین بچینه‌ باشت‌ترین چیشته‌خانه‌.»
- «ئه‌وه‌ ئه‌و پایه‌یه‌ که‌ ئیتستا هه‌مه‌.»
- «پایه‌کی مه‌زنت هه‌یه‌، نامه‌وئ هه‌یچ پایه‌یی تر وه‌رگری، ره‌نگه‌ پایه‌یی به‌رزتر هه‌وات به‌رزتر بکا. نازیزم، چه‌ند که‌ یه‌فخۆشم به‌وه‌ی که‌ له‌ خۆبایی نی، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ خۆش بایی بی هه‌ر شووم پئ ده‌کردی. به‌لام ئه‌وه‌ی ئارامی ده‌خاته‌ دلێ ئافه‌ره‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیاوه‌که‌ی له‌خۆبایی نه‌بئ.»
- زۆر به‌نه‌رمی و له‌سه‌رخۆ له‌ بالکۆنه‌که‌دا قسه‌مان ده‌کرد، ده‌بوایه‌ مانگه‌شه‌و بوایه‌. به‌لام ته‌م و مژ شاری داپۆش‌سیبوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ مانگ هه‌له‌نه‌هات. پاش ماوه‌یین دا‌یگرته‌ ئه‌ی باران و هاتینه‌ ژووره‌وه‌ له‌ پاشا بوو به‌رپێنه‌. گوتمان له‌ ترپه‌ی باران بوو که‌ به‌سه‌ر بانه‌که‌ ده‌که‌وت، هه‌ستامه‌ سه‌ری، له‌ ده‌رگاوه‌ راوه‌ستام تا بزانه‌م داخوا باران دیتته‌ ژووره‌وه‌ یان نا. نه‌ده‌هاته‌ ژووره‌وه‌ بۆیه‌ ده‌رگاکه‌م له‌سه‌ر گازی پشت به‌جئ هه‌یشت.
- کاترین: «کتی توت بینی؟»
- «میارز و خیزانه‌که‌ی.»
- «ئه‌وانه‌ زۆر سه‌یرن.»
- «ئه‌گه‌ر له‌ ولاتی خۆی بوایه‌ ده‌بوایه‌ له‌ به‌ندیخانه‌ بوایه‌. به‌لام به‌ره‌لایان کردوو تا به‌رئ.»
- «له‌وکاته‌وه‌ زۆر به‌ختیارانه‌ له‌ میلانۆوه‌ ده‌ژی.»
- «نازانم، تا چ راده‌ی دلخۆشه‌.»
- «وايزانم، له‌وکاته‌وه‌ که‌ له‌ به‌ندیخانه‌وه‌ پیتی هاتۆته‌ دهر له‌ راده‌ به‌ده‌ر دلخۆشه‌.»
- «خاتوو میارز هه‌ندئ شت بۆ ئیره‌ دینئ.»
- «شتی چاک دینئ. ئایا تۆ کورپ نازیزی. ئه‌وی؟»
- «یه‌کینکم له‌ کورپه‌کانی.»
- «ئیه‌ هه‌مووتان کورپ ئه‌ون، کورپ خۆشه‌ویستی ئه‌ون. گوئ له‌ شوهره‌ی باران بگه‌.»
- «بارانیکه‌ به‌گوره‌.»

- «تۆ ههردهم منت خوش دهوئ. وا نيبه؟»

- «بهلئ.»

- «ئايا باران بئ و نه بئ جياوازه؟»

- «نهخپير.»

- «ئهمه شتيكي باشه. چونكه له باران دهترسم.»

- «له بهرچي؟»

خه و چاوي گرتيووم، له دهره وهش باران به توند دهباري. «نازيم، نازانم بوچي ههردهم له باران ترساوم.»

- «دهنا من حهز له باران دهكهم.»

- «حهز دهكهم له ژير باران گهشت بكهم. بهلام باران له گهله خوشه ويستي زور بئ بهزه بيبه.»

- «من ههر توم دهوئ.»

- «من توم له بهفر و باران و تهزه دا خوش دهوئ.»

- «چي تريس؟»

- «نازانم ههست دهكهم خهوم دي.»

- «برو بخهوه، ههرچوتئ بئ توم خوش دهوئ.»

- «ئايا تو بهراستي له باران دهترسي؟»

- «نهخپير، گهر له گهله تو بيم.»

- «بوچي لئي دهترسي؟»

- «نازانم.»

- «پيم بلئ.»

- «زوريم لي مهكه.»

- «دهبئ پيم بلئي.»

- «نهخپير پيت ناليم.»

- «پيم بلئ.»

- «باشه پيت دهلیم. له باران بوئه دهترسم، چونكه زورچار مهرگي خومي تيا دهبينم.»

- «نهخپير، له بهر ئهمه نيبه.»

- «هندئ جار مهرگي توشي تيا دهبينم.»

- «ئهمه بيان بئ دهچئ.»

- «نهخپير، خوشه ويستم، ئهمه بيان وانيبه، چونكه ده توانم به سهلامه تي بتپاريزم، دهزانم ئه و توانايهم ههيه بتپاريزم، بهلام هيچ كهسي ناتواني خوي بپاريزت.»

- «تكايه با بهس بئ. نامهوي ئهمشه و ليم بيبته سكوتله ندي و خوت شيت و ويت بكه ي. زورمان پيئكه وه نه ماوه.»

- «نهخپير من سكوتله نديم و شيتيم. بهلام بيئدهنگ دهيم، ئهمانه ههموي قسه ي حهلق و بهلقن.»

- «ههموي بئ مانايه. له بئ مانايي بهولاوه هيجي تر نين. من له باران ناترسم. له باران ناترسم. ئو، ئو خوايه حهز دهكهم لئي نهترسم.»

كاترين دهستي به گريان كرد. ئارامم كرده وه، له گريان وهستا بهلام له دهره وه باران ههر دهباري.

20

پاش نيوه رۆيهك من و كاترين چووين بو ته راتيني ئه سپ. فيرگسو نيش هات ههروهه ها (كرۆل رۆجر) يش، ئه و گه نجه ي كه به ته قينه وه ي سهري كومپاره چاوي بريندار بو بوو. پاش ناني نيوه رۆ كچه كان خويان ريكپوش كرد تا بو ته راتين به رئ كه وين. من و كرۆل له ژووره كه ي كرۆل له سه ر قه روپله كه ي دانيشت بووين، ئه نجامي پيشووي ته راتين و پيشبيني ته راتينمان له رۆژنامه دا خوئنده وه. كرۆل سه ري به سترابووه وه، بۆيه ته راتينه كه ي ئه وه نده لا گرينگ نه بوو. بهلام له گهله ئه وهش له رۆژنامه ي ته راتيندا به به رده وامي دهنگوياسي ته راتيني ده خوئنده وه. هه روا پيئبه پئ ئاگاداري هه موو ئه سپي بوو. مه به ستي له مه ش رزگار بوون بوو له بئ ئيشي. گوتي: «ئه سپه كان ئه وه نده باش نين بهلام چار ناچار ههر ئه و ئه سپانه هه ن كه گره ويان پئ بكه ين. پيره مياري كرۆلي زور خوش دهويست بوئه هه ندي زانباري تايبه تي و به سودي دا به كرۆل. ميארز له زور به ي ته راتينه كاندا ده بيرده وه. بهلام حه زي نه ده كرد. هيج زانباري بدا به كه س چونكه نرخه كه ي داده شكاند. ته راتينه كه زور قه له بالغ بوو. ئه و پيا وانه ي له هه موو سووچيكي دونيادا له ته راتين ده ركرا بوون. ريمان پئ درابوو له ئيتاليا به شداري بكه ن. زانباري ميארز زور به سوود بوو، بهلام حه زم نه ده كرد لئي بيرسم چونكه هه ندي جار وهلام ي نه ده دا يه وه. ده تتواني هه ست به وه بكه ي كه پرسياره كه ت نازاري ده دا، و اي هه سته كرد كه زوري لي كراوه له بهر چه ند هويي پيمان بلئ. بهلام بو كرۆل ئه وه نده پئ سه رگران نه ده بوو. چاوه كان ي كرۆل نازاريان پئ گه يشت بوو. چاويكي زور خراب نازاري پئ گه يي بوو، (ميארز) يش چاوه كان ي نا ته واو بوون. جا بۆيه كرۆلي خوش دهويست. ميארز هه رگيز به خيزانه كه ي نه ده گوت كه گره و له سه ر كام ئه سپ ده كا. له گهله ئه وهش خيزانه كه ي دژاندين و بردنه وه ي هه بوو، زور به ي جار به شي دژاندين بوو. زمانيشي له

قسه نهددهكوت. ئيمه ههه چارمان به په يتوونتيكي سههركراوه بههوه (سان سيرو) كهوتينه ري. رۆژتيكي خوش بوو. به باخچه به كدا تيبهه رين شان به شاني هيتلي ترام رۆيشتين، له شار چووبه دهرهوه، ريتگاناكي دهرهوه شار تۆزاي بوون، ساختماني په رۆژين ئاسن و باخچه فراوان و جۆگه له تيا بوو ئاويان پيادا دهرۆيي له گهه چندين باخچه سهوزي شينايي كه گه لاكانيان تۆزاي بوون. دهمانتواني له دهشته كهوه ته ماشاي ئهوه بهري بكهين كه كيتلگه سهوز و پر بهر بوومه كان و ديراو و چيكاناي رووه و باكوريش بيبين. گه لي په يتووني تر له سهه ريتگانه كهوه بوون كه بههوه گۆره پاني ته راتينه وه دهرۆيشتن.

پيساواني بهه دهرگا ريتگه ئيمه يان دا بي پليت بچينه ژووره وه چونكه جلي سهه ربايمان پۆشيبوو.

په يتوونه كه مان به جيهيتشت. پرۆگرامي ته راتينمان كړي به نيتو فرينريكي نه ستوري لووس رۆيشتين به لاي گۆره پانه كهوه چووبه لاي (پادوك) كه وه. سهكوكان كۆن بوون له دار دروست كرابوون. (كوشك) هه كاناي گره و كړدن له ژير سهكوكان هه كه وتبوون و بريتي بوون له ريزتيك له نزيكي ته ويه كان. كۆمه لئ سهه ربايزش به دهرۆي په رۆژيني باخچه ي ناوه وه داندرا بوون. (پادوك) كه پري خه لك بوو، نه سهه كان له دهرۆي گۆره پانيكي نه لقه يي له ژير داره كاناي پشت سهكۆكه وه ده سوورانه وه. هه ندي ناسياومان بيبي دوو كورسيما بۆ فيترگسۆن و كاترين هينا و سه يري نه سهه كانمان كړد. نه سهه كان يه كه له دواي يهك، سوورانه وه و سهه ريان شۆز كړد بوونه وه، مه يته ره كان تيبان ده خو پين. نه سهه يي رهنه كه كه ئه رخوا و ناييه كي رهش بوو، كۆل سوپندي خوارد كه ئه مه نه سهه بۆيه كراوه.

ته ماشامان كړد، پتي ده چوو واي. نه مه سهه تاي پيش ليتداني زهنگي سواربوون هاته دهر كاتي له پرۆگرامي ته راتيندا، به دواي نره ي نه سهه كه گه رايين، پشتمان به نره ي سهه قۆلي مه يته ره كه به ست، بۆمان دهر كهوت نه سهه كه ناوي (چاپالاك) ه. نه مه ته راتينه بۆ نه وه سهه پانه بوو كه هه رگيز گره ي هه زار لير يا زياتريان نه به رديوه. كاترين له و باوه به بوو كه رهنه ي نه سهه كه گۆراوه فيترگسۆنيش گوتي نه و ناتواني قسه ي لي بكا. منيش لبي كه وتوومه گومانه وه. هه موومان ريكه وتين گره ي له سهه بكهين. به سهه لير گره ومان له سهه كړد. له پرۆگرامي به نامه ي گره ودا و جار درابوو، له كاتي برده نه وه. هه ر ليري سيي و پينج لير ده باته وه. كۆل چوو پليتي كړي، ئيمه ش سهه يري سووره كانمان ده كړد، له جاري زياتر سوورانه وه. پاشان له ژير داره كانه وه بۆ گۆره پاني چوون، ئينجا به تاودان بۆ شويني ياري ده ست پين كړد نه وه دهر په رين.

له سهه سهكۆكه وه وه ستاين تا سهه يري ته راتينه كه بكهين. له (سان سيرو) بهه ربه ستاي نهه رمان نه بوو. بۆيه نه وه هيلانه ي كه نه سهه كان له نزيكه وه ده ستاين به غارين كړد، ژور بچووك دياربوون. پاشان ريتگه ي دهر چوونيان پيدرا. به ليتداني قامچييه كي دريژه وه

دهستي پيكرد. به لاماندا تيبهه رين، نه سهه ي رهش به ماوه به كي باش له به رايي هه موويانه وه بوو، له گه رانه وهش به دوور به يه كي ژور له پيش نه واني تري كړد بۆوه له بهه ركه ي تره وه له دووره وه به دوور به ين تاقيبي نه سهه كانم كړد. سووره كه يم بيبي، خه ريك بوو تاي نه سهه كه ي كه م دهره وه، به لام نه يتواني كه م كاته وه تا له پيچه كه سوورانه وه نه سهه ي رهش به يازده مه وداوه له به رايي نه واني تره وه بوو، كاتي له سووراني دياريكراوي خوشي ته و او بوو له دهرۆي پيچه كه له سوورانه وه هه به رده وام بوو. كاترين گوتي:

- «نه ي نه مه باش نه بوو؟ سي هه زار لير ده به يته وه، ده بي نه سهه يكي چاك بي.»
- كۆل گوتي: «به حه زه تي نه ودم رهنه كه ي نه چيته وه بهه له وه ي پاره كه وه رگين.»
- كاترين گوتي: «به راستي نه سهه يكي دلگه، ده بي ميارز به ناوي خوي گره ي له سهه نه كړد بي؟»
- به ده نكيكي بهه ر به ميارزم گوت: «نه ري گره وت برده وه؟» نه وپش سهه ي خوي له قاندا.
- خاتو ميارز گوتي: «من نه م برده وه، رۆله كانم له سهه كام نه سهه گره وتان كړد؟»
- «چاپالاك.»
- «به راسته؟ نه و يه كه به (۳۵) ه.»
- «ره نكه كه يمان كه وته به ردي.»
- «حه زم نه كړد گره به و بكه م. له و باوه ردا بووم كه نه خوش بي و هيچ تيني تيا نه بي.» پتيان گوت: گره له سهه نه و نه كه م.»
- ميارز گوتي: «قازانجي ژور نييه.»
- گوت: «له پرۆگرامدا هه ر ليري (۳۵) ليري بۆ داندراوه.»
- ميارز: «ده سهه وته كه ي نه و نه ده نييه له دوا دواي ياريه كه دا به پاره به كي ژور گره ويان له سهه كړد وه.»
- «كي كړد ويه تي؟»
- «كامپتۆن و منداله كان. دوو ليريش نادهن بۆ ليري.»
- كاترين گوتي: «كه وابي سي هه زار ليرمان ده ستكه وت نابي. حه زه ليار ي وا به في و فيل ناكه م.»
- «دوو سهه ليرمان ده ستكه وت ده بي.»
- «ناكاته هيچ. نه م پاره به هيچمان بۆ ناك. وام زاني سي هه زار لير وه رده رگين.»
- فيترگسۆن گوتي: «نه مه فروفيتليكي چه په له.»
- «هه لبه ت وايه. گه رمانزانيا به نه م فروفيتله ي تيا به هه رگيز گره ومان به وه نه ده كړد.»

من چاوم له سێ ههزار لیبره كه بوو.»

كرۆل گوتی: «بابرۆینه خوارهوه شتی بخۆینهوه. تايزانين بۆ ههر لیبری چهند ددهن.» لهسهكۆكهوه دابهزینه خوارهوه. چووینه ئهوه جینگهیهی نمرهكانیان لێ چهقاندبوو، زهنگی پارهدان لێدرا. نمره ۱۸.۵۰ له دوایی چاپالاک داندرا، ئهههش مانای ئهوهبوو كه ههر لیبری دوو لیبری كه متر بهردهكهوێ. چووینه مهیخانهی ژیر سهكۆكهوه ویسکی و سۆدهمان خوارهوه، چووینه لای دوو ئیستالی ناسیاو (ماک نادهمزای جیگری بالیۆز. کاتی گهراینهوه لای كچهكان وهگهلمان كهوتن ئیستالییهكان رهوش بهرزبون.

(ماک نادهمز) قسهی لهگهڵ کاترین کرد، لهو کاتهی چووینه خوارهوه تا بۆ جارتیکی تر گهوه بکهینهوه. میارز له نزیک کوشکی گهوهوه راوهستاوو. بهکرۆلم گوت: «لیبی بپرسه داخوا به کام ئهسپ گهوه دهکا؟»

میارز پرۆگرامی دهرهیتنا، بهقهلم ژماره پینجی دهستنیشان کرد.

«رینگه ئیتمهش ددهی گهوهی لهسهه بکهین؟»

«خیراکه، خیراکه، بهلام بهخیزانهکهم نه لیبی من رینگه داوی.»

لیتم پرسی: «دهخۆیتهوه؟»

«نهخیر، سوپاس. هه رگیز ناخۆمهوه.»

بههیوای بردنهوه سهه لیبرمان لهسهه ئهسپهکه دانا، سهه لیبری ترمان بهشوین دا. دوایی پینجیکی تر کۆکتیلی ویسکی و سۆدهمان خوارهوه. ههستم بهخۆشیهکی زۆر کرد. لهگهڵ دوو ئیستالی لیک راست هاتین، سهرو پینکیان لهگهڵ ئیتمه خوارهوه، دوایی گهراینهوه لای كچهكان. ئهه دوو ئیستالییهش زۆر رهوش بهرز بوون، له باشی له دووی پینشوو تیبیان پهراندبوو. پاش ماوهیهکی کهم، کهس نهیتوانی دابنیشی منیش پلپلهکهم دایه دهست کاترین.

«ئهمه چ ئهسپهکه؟»

«نازانم، میارز ههلی بژاردوه.»

«ههتا ناویشی نازانی.»

«نهخیر، دهتوانی له پرۆگرامهکهدا ناوی بدۆزیتهوه، وا بزاتم ئهسپی نمره پینجه.»

کاترین گوتی: «تۆ پروات پیتی ههیه؟»

ئهسپی نمره پینج گهوهی بردهوه. بهلام شتیکی وایان نهدا. میارز تووره بوو.

«دهبێ دووسهه لیبر بدهی تا بیست لیبر قازانج بکهی. دوازه لیبر بۆ ده لیبر. ئهوه ئهوهنده ناهین. خیزانهکهشم لهم لاوه بیست لیبری دۆراندوه.»

کاترین پیتی گوتم: «لهگهڵت دیمه خوارهوه.» ئیستالییهكان ههستانه سهریه له

سهكۆكه دابهزین. له پادۆكهكه دووركهوتینهوه.

کاترین لیبی پرسیم: «ئهمهت بهدله؟»

«بهلی.»

کاترین: «دهزانم زۆر باشه و بهدلته. بهلام تايزم، من ناتوانم رووبهرووی ئهوه ههموو خهلكه بيمهوه.»

«ئیمه ئهوهنده خهلكه نابین.»

«نهخیر، بهلام میارز و خیزانهکهی و ئهوه پیاوهی بانق لهگهڵ خیزانهکهیی و كچهکهی...»

گوتم: «ئهوه ههموو جار ههوالهکهم خورد دهکاتهوه.»

«بهلی، بهلام گهه ئهوش نهیکا، ئهوا فهرمانبه ریکی تر دهتوانی ئهوه بکا. سهرهپای ئهمانهش ئهوه چوار گهجهی دوایی مرۆفی ههچ بوون.»

«دهتوانین لیره بمین و له پهرزینهکهوه سهیری تهراپینهکه بکهین.»

«ئهوه بهدله، تايزم، دهبا به ئهسپ گهوه بکهین كه هه رگیز گوتیمان له ناوی نهبوو. ئهسپ بێ كه میارز گهوهی لهسهه نهکردبێ.»

«زۆر باشه.»

گهرومان لهسهه ئهسپ کرد ناوی (لایت فۆرمی) بوو له نێو پینج ئهسیاندا چوارهه بوو. خۆمان په پهرزینهکهوه دابوو. سهیری ئهسپهکامان کرد، به نزیکمانهوه رهت دهبوون، تهقه تهقی سمهکانیان که تپهه دهبوون درینگه دههات، چپایه دوورهکامان لێ دیاریوو، (میلانۆش له دواوهی درهخت و کێلگهکانهوه بوو.

کاترین: «ئاستا وا ههست دهکهم که بهکه یفترم.»

ئهسپهکان له ده رگاکهوه بهلهشی تهه و ئارهقهوه گهرا نهوه سوارهکانیان هیوریان دهکردنهوه. بۆ ژیر دارهکانهوه تیبیان خورپن.

«حهز له خواردنهوه دهکی؟ دهتوانین لیره بخۆینهوه و سهیری ئهسپهکان بکهین.»

گوتم: «باشه، دهچم دوو پینک دینم.»

کاترین گوتی: «شاگردهکه دهیان هین.»

دهستی خۆی بهرز کردهوه. شاگردهکه له مهیخانهی پادۆکای ته نیشته تهویلهکهوه هاته دهرهوه. لهسهه میتیکی خری ئاسن دانیشتن.

«توخوا کاتی بهته نیابین زیاتر زهوق و جۆش له خواردنهوه وهرناگری؟»

گوتم: «بهلی.»

«ههستم بهته نیابیهکی له رادههدهر دهکرد که ئهوان ههموویان لهوی بوون.»

«وا بزاتم ئیره جینگایهکی باشه.»

- «به لئى، به راستى تهراتينىكى خوشه.»

- «زۆر خوشه.»

- «پيگه مەدە لە زوقەت بکەم. نازبزم هەر کاتى ويستت دەگه پيینه وه.»

گوتم: «نەخپەر، لپره دەمپين و بۆ خۆمان دەخۆينه وه، دوايى داده کشيپينه وه خواره وه تا لای قەلبە زەکان دەچين. تا غارغاريتى سەر بەرەستان بيپين.»

کاترين گوتمى: «تۆ زۆر باشى بۆ من.»

- «پاش ئەوئى تاوئى بەتەنيايى ماینه وه، حەزمان کرد بگه پيینه وه لای هاوپيکامان کاتيکى خۆشان بەسەربرد.»

21

له ئەيلولدا شەوانى فيتىكى داهاتن. پاشان رۆژەکانيشى فيتىكى بون پەلکى دارەکانى باخچەى گشتى رەنگيان گۆرا و زانيمان هاوين بەسەرچوو. شەر لەبەرى جەنگ بەرەو دژوارى چوو. نەيان توانى (سان گبريل) داگير بکەن. شەرى دەستبەسەرداگرتنى باني (بانسيتزا) بەسەرچوو و هەر لە ناوەرأاستى ئەم مانگەشدا بوو شەرى دەستبەسەرداگرتنى (سان گبريل) ناسبەتالى لى کرا. نەيان توانى داگيرى بکەن. ئيئتور گه پرايه وه بەرەى جەنگ ئەسپەکانيشى گه رانه وه رۆما و تهراتين نەما. (کرويل) يش گه پرايه وه رۆما تا لەوتيوه رانه و ئەمەرىکا بکرتيه وه، لە شاريش خۆپيشانندان دژى بەرەو و امبونى شەرى دووجار تەقبه وه. مەترسيترين خۆپيشانندان لە (تيورين) بوو؛ ميجهرىكى ئينگليزى پيى گوتم ئيتالبيه کان سەد و پەنجار سەربازيان لە دەشتى (بانسيتزا) و (سان گبريل) لە دەست داوه، سەرەراي ئەو دەش چل هەزارى تيريشيان لە دەرووبەرى (کارسۆ) لى کوژراوه. بەپەكە وه خواردمانه وه، ئەو قسەى کرد. شەر ئەمسال لپره تەواو بوو، هەروا گوتم ئيتالبيه کان قەمپارىكى لە وه گه ورەريان ليداوه كە پييان بچوورئ. هەروا گوتمى: هيرشى (فلاندر) يش بەرەو سەرکوئکردن و شکستبيه، ئەگەر بەقەد ئەوئەندەى تر سەربازيان بکوژرئ كە لەم پايزه لپيان كوژراوه ئەوا سالتىكى تر ناپا هاوپهيمانه کان دەرووخين. گوتمى ئيمه هەموومان رووخاوين بەلام بەوه باشه هەرچەند وا بيئى بەسەر خۆمان ناهيئين. هەمووبان رووخاون.

گرينگ ئەوئەيه ئەو راستبيه دەرئەخەين. ئەو ولاتەى دوايى هەموو ولاتى هەست بەو رووخانە دەکا، شەرى دەباته وه. پيىكى ترمان تى هەلکرد ناخۆ ئەبى من لەگەل سەرکردايەتى شەرى بيوو؟ نەخپەر، ئەو لەگەل سەرکردايەتى شەرى بوو، ئەمەش هەمووى فشقياته. ئيمه بەتەنيا لەيانەكە لەسەر قەنەفەيهكى چەرمينى گه ورە دانىشتبووين پۆتينه سەربازبيه كەى پيستهيهكى رەنگ تير و لووس و بۆبەكراو بوو. پۆتينه كانى زۆر جوان بوون. گوتمى ئەمە هەمووى فشقياته. تەنيا بيريان لە تيبه كان و دابه شکردنى

هيزى مرويى دەکرده وه. هەمووبان لەسەر تيبه كان شەريان کرد و ئەگەر چيان بە چ کردبا ئەوا هەمووبان دەکوشتن. هەمووبان رووخابوون، ئەلمانبيه كان سەرکەوتنيان بەدەستهيئا، بەخوا سەربازبوون نەك گەمە. پييره (هۆن) سەرباز بوو. بەلام ئەوانيش هەر رووخابوون. لە بارەى روسياوه پرسيارم لى کرد. گوتمى؛ ئەوانيش ماوهيهكەى بوو رووخابوون. رەنگه لەو ماوهيهدا رووخانيان بەدەرکەوئ.

نەمساووبيه كانيش رووخاون ئەگەر هيمدادى تيبه كانى (هۆن) يان بگاتى لەوانه يه رزگاريان بيى. ناپا ئەو لەو باوهره يه كە ئەلمانيا و هاوپهيمانه كانى بتوانن ئەم پايزه هيرش بەرن؟ هەلبەت دەتوانن ئيتالبيه كان ورەيان بەرداوه، هەموو كەسى دەزانن ورەيان بەردابوو. پييره (هۆن) لە (ترنيتسو) وه داده بەزن و هيتلى ئاسنى لەسەر (قيستيزا) دەبرن، ئەوكات جا ئيتالبيه كان قورى كوئى دەكەن بەسەر خۆيان، سەر بۆ كوئى هەلده گرن؟ گوتم، لە سالى ۱۹۱۶ ئەمەيان تاقي کردۆته وه. نەك لەگەل ئەلمانبيه كان گوتم، بەلئى. گوتمى، بەلام ئەو قەت لەو باوهره دا نييه كە وياي کردبى ئەمە زۆر ئاسانە. ئەوان شتى گران و ئالۆز تاقي دەكەنه وه لە دواييدا چاك دەرووخين. گوتم دەبى برۆم. دەبى بگه پيمه وه نەخۆشخانه گوتمى (خوآحافيز) پاشان بەشادمانبيه وه گوتمى: «بەخت يارت بي.» جياوازيه كى گه ورە لە نيوان رەشبينيه جيهانبيه كەى و بەزەوقبيه كە ساپه تيبه كەيدا هەبوو.

لەسەر تا شخانە بيئ وەستام. ريشى خۆم تراشى و گه پرايه وه نەخۆشخانه. قاچم گەلئ باش بسوو. سى رۆژ لەمەوبەر تيم روانيسوو. بەر لەوئى نەخۆشخانەى ماگيورى بەجيتيئ پيوستى بەچارەسەرى هەر ماوو. لەسەر شۆسته كەدا هەولم دا بەرپيىكى نەك بەشەله شەل برۆم. پياويكى پيرم دى لەژير تاقيتەكە وه ساوئنهى دروست دەکرد. هەلوئيستيتكم کرد تا سەبرى بکەم. دوو كچ خۆيان وەستابوون، ئەويش ساوئنه كەى پيىكە وه بى بۆ هەردوو كيان دەكيشا. بەپەله ساوئنه كەى دەگرت و سەبرى وانى دەکرد. سەرى لەلايى بوو كچەكان حريته حريتيان گرتبوو، بەر لەوئى ساوئنه كانى لەسەر كاغەزى سپى قايم بكا و بيداته وه دەست كچەكان، نيشانى دام و گوتمى: «زۆر جوانن، تۆ دەلئى چى. گەر رەسميكت بۆ بگرم، تينيئا؟» كچەكان رۆيشتنه پيى خۆيان، سەبرى و پينه كيان دەکرد و پينه كەنين زۆر جوان بوون، يەكيكيان لەمەبخانە كەى بەرامبەر نەخۆشخانه كارى دەکرد.

گوتم: «زۆر باشه.»

- «شەپقەكەت لەسەر بکەرەوه.»

- «نەخپەر، با لەسەرم بي، و پينه كەم پيى بکيشه.»

گوتمى: «بەوه جوان دەرناچى، بەمە بەسەربازان دەچى.» رووى گەش بووه وه. و پينه كەى لەسەر كاغەزىكى رەش هەلبىرى، پاشان دوو چيني ئەستورى ليك جياکرده وه. و پينه تەنيشتبيه كەى لەسەر مقه بايى گيرکرد و دايه دەستم.

«دەستەقەت چەند دەكا؟»

دەستی خۆی هەژاند و گوتی: «ناوی پارە مەهینە، بۆ تۆم دروست کردوو. هەندێ کۆپەرم دەرھینا گوتم: «تکایە وەرگرە، هەر بۆ هەوەس وەرگیرە!»

«نەخپەر، ئەووم بەهەوەس بۆ تۆم کردوو تا ببەدەیتە دەزگیرانە کەت.

«زۆر سوپاس خواحافیز»

هاتمەوێ نەخۆشخانە، هەندێ نامە لەوێ هەبوون، یەکیکیان پەسەمی بوو، هەندێکی تریش بوون، سێ هەفتە تە مۆلەتی بووژانەووم بۆ درێژ کرابوو، بەلام پاش تەواو بوونی مۆلەتم دەبوا بگەرێمەو بەرە جەنگ. زۆر بەوردی خۆتندمەو. باشە ئەمەیان ئەو بوو. مۆلەتی بووژانەووم لە جوارێ ئۆکتۆبەر دا دەستی پێکرد لەو رۆژێ پێداوێستی چارەسەرکردنم تەواو بوو. سێ هەفتە دەکاتە بیست و یەك رۆژ. مانای وایە مۆلەتە کەم لە بیست و پینجی مانگدا تەوا دەبێ. پێم راگەیاندا بۆ نانی شیتوان لێرە نام. چوومە چێشتخانەیی کەمێ لەسەرەوێ شەقامە کە یەک نزیك نەخۆشخانەو بوو. نامەکانم لەوێ خۆتندەو، یەکیان لە باپیرمەو بوو، دەنگویاسی مائەو و هاندانی بییری نیشتمانی پەرەری هەلگرتوو چەکیکی دووسەد دۆلاری و هەندێ پارچە رۆژنامەیی تیا بوو. هەر وەها نامەییکی سارد و سەرم لە قەشەیی هاورپیی تێپە کەمەو بۆ هاتبوو، یەکی تریشم لە برادرپێکی فۆرکەوان لە سوپای فەرەنسییەو بۆ هاتبوو کە باسی کاروباری ئەو تێپەیی دەکرد کە خۆی یەکیکە لە ئەندامەکانی، نامەییکی تریشم لە رینالدییەو بۆ هاتبوو. لێمی پرسی بوو ئاخۆ تا چەند مانگی تر خۆم لە میلانۆ مات دەکەم، پرسیبوو دەنگویاس چ باسە؟ داوای لێ کردبووم کە قەوانی فۆگرافی بۆ بێنم. لیستەییکی لەگەڵ پەوانە کردبوو. قاپێکی بچووکی (شانتی) م لەگەڵ نانخواردن خواردەو لە دوابە داوای ئەمەو پێکی (کۆنیاک) م خواردەو لە خۆتندەوێ رۆژنامە بوومەو، نامەکانم خستە گیرفانمەو، رۆژنامە کە و چێشتانەم لەسەر مێزە کە بەجێهێشت، لە ژوورە کەیی خۆم، بێجامە و رۆبم لەبەرکرد، پەردەیی ئەو دەرگایەم دا داویە کە بەسەر بالە کۆنیادا دەروانی، لەناو جێگەیی خۆم لێ دانیشتم و رۆژنامەیی (بۆستان) م لەناو ئەو قۆمەتەیی دەرینا کە خاتوو میارز لە نەخۆشخانە بۆ کۆرەکانی بەجێهێشتبوو. لەو هەوالانە (شیکاگۆ وایت سۆکس) ئالای کۆمەلەیی ئەمریکای بەدەست هینا... (نیویورک جەنتس) سەرکردایەتی کۆمەلەیی نیشتمانی دەکا (بايب رۆش) یاری بۆ (بۆستان) دەکا. هەوالەکانی رۆژنامەکان زۆر بێزارکەر بوون، هەوالەکان ناوختویی و کۆن بوون و هەندێ کۆنە هەوالی شەری تیا بوو. هەوالەکانی ئەمریکاش تەنیا دەرپارەیی ئۆردو و گاکانی مەشق پێکردن بوون. دلخۆش بووم بەوێ لە ئۆردو و گایێکی مەشق پێکردن نەبووم. دەنگویاسی یاری بێبێسول تاقە هەوالی بوو کە مەیلی خۆتندەویم کرد، لەگەڵ ئەو هەش ئەم هەوالانە هیچ خۆشییەکیان نەخستە دلەمەو. خۆتندەوێ ئەم هەموو رۆژنامانە بەوردی پیاوی خۆی دەوێست، چونکە

رۆژنامەکان هی ئەو نەبوون کاتیان پێ بکوژی، بەلام چاوتیکم هەر پێداگرتن. لە خۆم پرسی ئاخۆ ئەمریکا چوو تە ناو شەرەو، ئاخۆ دەبێ یەکیکییە وەرزشییەکان داخەن؟ لەوانەییە و نەکەن. تەراتین لە (میلانۆ) هەر لەسەر بەزمی خۆی بوو، شەپیش گەبشتۆتە رادەیی کە چاوەروانی خراپتری لێ نەدەکرا. تەراتین لە فەرەنسا کە (چاپالاک) ی لێو هاتبوو وەستینرا. کاترین تا سەعات نۆ بێ ئیش بوو، کە نۆرەیی داهاات و ئەرکی وەرگرت گوتیم لە خۆشەیی پێی بوو، جارێک بێنیم بەهۆلە کە دا تێپەری سەری لە چەند ژووری دا، لە داوییدا هاتە ژوورە کەم.

گوتی: «نازیم، دواکەوتم. ئیش زۆربوو ئەتۆ چۆنی؟» باسی نامەکان و مۆلەتی نەخۆشیم بۆ کرد.

گوتی: «شتی چاکە، ئەو ماو دەبێ لە کۆی بەسەر دەبەیی؟»

«لەهیچ شۆتینی. لێرە دەمیتنم.»

«کارێکی بێ عەقلانەییە. شۆتینی هەلێرێرە. منیش لەگەلت دێم.»

«چۆن دەتوانی لەگەلم بێی؟»

«نازیم، بەلام رێگایێ دەدۆزمەو.»

«تۆ زۆر جوان و دلگری.»

«نەخپەر، وا نیم، بەلام کە هیچت نەبێ لە دەستی بەدی ژیان ناخۆش نییە.»

«مەبەستت چیبە.»

«هیچ نییە تەنیا بێر لەو تەنگوچەلەمە بچووکانە دەکەمەو کە رۆژی لە رۆژان وا گورە دەهاتە بەرچاو.»

«وا تێبگەم زۆر زەحمەتە ئەم کارە ئەنجام بەدی.»

«نەخپەر، زەحمەت نییە. نازیم، گەر پێتوێست بێ بەناسانی ئیشە کە بەجێ دێلم. بەلام مەسەلە کە ناگاتە ئەو رادەییە.»

«چ شۆتینی بەباشی دەزانی رووی تێ بکەین.»

«بەلامەو گرینگ نییە. هەر جێگەیی بتهوێ، هەر شۆتینی خەلکی تیا نەناسین.»

«هەر شۆتینی بێ بەلاتەو گرینگ نییە؟»

«نەخپەر، هەر شۆتینی بێ، بەدلەم دەبێ.» ئەمەیی گوت و شیتوا و پەشوکا.

«چ خپەر تە، کاترین؟»

«هیچ، هیچم نییە.»

«بەلێ، شتیکتە.»

«نەخپەر، هیچم نییە. بەراستی هیچ نییە.»

«دەزانم شتیکتە. نازیم بێم بلێ، دەتوانی بێم بلێی.»

- «هیچ نییه.»
- «پتیم بلتی.»
- «پیت نالیم، ده ترسم بچ که یف و نیگه رانت بکا.»
- «نهخیر، نیگه رانم ناکا.»
- «سووری له سههه ئه مه؟ من نیگه ران ناکا، بهلام له وه ده ترسم نیگه رانت بکا.»
- «منیش نیگه ران ناکا، گهر تو نیگه ران نه کا.»
- «نامه و پیتی بلتیم.»
- «پتیم بلتی.»
- «هه ده بی بیلتیم.»
- «بهلتی.»
- «نازیم، مندا لم ده بی. زگم سی مانگانه. نیگه ران نه بووی. نیگه ران بووی؟! تکایه نیگه ران مه به. نابج نیگه ران بی.»
- «زور باشه.»
- «به راسته.»
- «هه موو شتی کم کردوه، هه موو داو ده زمانیکم تا قی کردو ته وه، بهلام هه مووی بی داد بووه.»
- «نیگه ران نیم.»
- «نه متوانی خزمی لی زگار بکه م، نازیم، منیش نیگه ران نیم، نابج نیگه ران بی و هه ست به ناخو شتی بکه ی.»
- «ته نیا له بهر تو په شیواوم.»
- «بلتی وا. نابج خو ت سه خله ت بکه یه ت. ئا فره ت سکی هه ر ده بی. هه موو ئا فره تی مندالی ده بی، ئه مه کاریکی سرو شتی به.»
- «به راستی دلگری.»
- «نهخیر، وانیم بهلام نابج گو تی بده ی تی، هه ول ده دم که ناخو شیت بو په یدا نه که م. ده زانم ئیستا ناخو شیم بو ت په یدا کردوه. بهلام ئایا تا کو ئیستا کچیکی چاک نه بوومه. تو هه رگیز نه تزانیه! وانیهه؟»
- «نهخیر.»
- «که وایی هه مووی به م شیویه ده بی. ئه وه ی له تو پتیوسته نیگه ران نه بی، ده توانم نیشانه ی نیگه رانیت لی به دی بکه م. وازی لی بیته. بیری لی مه که وه.»
- «نازیم حمز له خو اردنه وه ده که ی؟ ده زانم که خو اردنه وه هه رده م دلخو شت ده کا.»
- «نهخیر، هه ست به که یف خو شتی ده که م. تو ش زور جوان و دلگری.»
- «نهخیر، وانیم، بهلام هه موو شتی له پیناوی پتیکه وه مانان ده که م گهر تو ش شوینی بدوزینه وه بو بیجین. هه واش له مانگی ئوکتویه ر (تشرینی یه که م) دا خو ش ده بی و کاتیکی خو شمان ده بی. که گه رایه وه به ره ی جهنگ ده رباره ی هه موو شتیکت بو ده نووسم.»
- «له کو ی ده بی؟»
- «هیشتا نازانم، بهلام شوینیکی خو ش. چاوم له وه یه.»
- «ما وه بی بی ده نگ بووین. قسه مان نه کرد. کاترین له سههه ره وئله دانیشتیوو، منیش سه یرم ده کرد. به هیج جو ری ده ستمان له ده ستی به کتری نه دا. له یه کتری دوور بووین. هه ره ک بلتی یه کت بیته ژووره وه و ئیمه ش بشیوین. کاترین ده ستی درێژکرد و ده ستی گرت. گو تی: «خو تووره نه بووی، نازیم؟.»
- «نهخیر.»
- «هه ست به وه نا که ی که وتوویه نا و ته له یه که وه؟»
- «له وانیه که می، بهلام نه ک به هو ی تو وه.»
- «نالیم به هو ی منه وه. گیل مه به. هه ر چ داویک بیت.»
- «تو هه رده م هه ست به ته له یه کی با یولو جی ده که ی. نه جو ولا یه وه، ده ستی نه کیشا یه وه. بهلام هه ستم کرد که خه یالی پژیوه و دوور پژیستوه زور دوور. گو تی: «وشه ی (هه رده م) وشه یه کی جوان نییه.»
- «ببووره.»
- «ئه مه زور راسته، بهلام تو ده زانی که هه رگیز نه بووه و هیج که سیکم خو ش نه ویستوه. هه ول دا ئه و ریگه یه بگر مه بهر که تو ده ته وی. ئیستا ش ده رباره ی هه رده م قسه ده که ی.»
- گو تم: «ئاماده م زمانم بیرم.»
- له خه یاله دووره که ی گه رایه وه. گو تی:
- «ئو، دلداره کم، نابج قسه کانم به ته وه نده هه لگری.»
- جاریکی لیک نریک بووینه وه په ژاره مان نه ما.
- «به راستی ئیمه وه کو جاراین. هه ر یه ک که سین. نابج به هه له له یه کتری بگه یین.»
- «وا نا که یین.»
- «بهلام خه لک وا ده که ن یه کتریان خو شده وی و به هه له له یه کتری ده گهن و ناخو شیان ده بی، له دواییش نابنه وه یه ک.»

- «هیچ نییه.»
- «پتیم بلتی.»
- «پیت نالیم، ده ترسم بچ که یف و نیگه رانت بکا.»
- «نهخیر، نیگه رانم ناکا.»
- «سووری له سههه ئه مه؟ من نیگه ران ناکا، بهلام له وه ده ترسم نیگه رانت بکا.»
- «منیش نیگه ران ناکا، گهر تو نیگه ران نه کا.»
- «نامه و پیتی بلتیم.»
- «پتیم بلتی.»
- «هه ر ده بی بیلتیم.»
- «بهلتی.»
- «نازیم، مندا لم ده بی. زگم سی مانگانه. نیگه ران نه بووی. نیگه ران بووی؟! تکایه نیگه ران مه به. نابج نیگه ران بی.»
- «زور باشه.»
- «به راسته.»
- «هه موو شتی کم کردوه، هه موو داو ده زمانیکم تا قی کردو ته وه، بهلام هه مووی بی داد بووه.»
- «نیگه ران نیم.»
- «نه متوانی خزمی لی زگار بکه م، نازیم، منیش نیگه ران نیم، نابج نیگه ران بی و هه ست به ناخو شتی بکه ی.»
- «ته نیا له بهر تو په شیواوم.»
- «بلتی وا. نابج خو ت سه خله ت بکه یه ت. ئا فره ت سکی هه ر ده بی. هه موو ئا فره تی مندالی ده بی، ئه مه کاریکی سرو شتی به.»
- «به راستی دلگری.»
- «نهخیر، وانیم بهلام نابج گو تی بده ی تی، هه ول ده دم که ناخو شیت بو په یدا نه که م. ده زانم ئیستا ناخو شیم بو ت په یدا کردوه. بهلام ئایا تا کو ئیستا کچیکی چاک نه بوومه. تو هه رگیز نه تزانیه! وانیهه؟»
- «نهخیر.»
- «که وایی هه مووی به م شیویه ده بی. ئه وه ی له تو پتیوسته نیگه ران نه بی، ده توانم نیشانه ی نیگه رانیت لی به دی بکه م. وازی لی بیته. بیری لی مه که وه.»
- «نازیم حمز له خو اردنه وه ده که ی؟ ده زانم که خو اردنه وه هه رده م دلخو شت ده کا.»

- «بهلام ئيمه به شهر ناييبن و ناخوشيمان نايي.»
 - «نايې به شهر بيتين، چونكه ئيمه ي دوان له م جيھاندا تاقانەين. خەلكى تروش هەن. گەر هەر شتى بگهويتته نيوانمان ئەوان ليكمان دكهەن و ئيمه دەبينه هي ئەوان.»
 گوتم: «ناتوانن ليكمان بگەن. چونكه تو بەجەرگی. چاونه ترسان هيچيان بهسەردا نايي.»
 - «هەلبەت دەمرن.»
 - «بهلام جاري.»
 - «نازانم كي ئەم قسه يه ي کردوه؟»
 - «ترسنوک هەزار جار دەمری، بهلام ئازا جاري.»
 - «هەلبەت. كي ئەمەي گوتوه؟»
 - «نازانم.»
 - «بي گومان ئەوهي ئەمەي گوتوه ترسنوک بوو زۆري دەرياره ي ترسنوکان زانيوه. بهلام هيچي دەرياره ي ئازايان ئەزانيوه. ئازاش گەر زيرەك بي دوو هەزار جار دەمری، بهلام باسيان ناکا.»
 - «نازانم، بهلام زۆر زەحمەتە بزانی چ له ميتشكي ئازاياندا هەيه.»
 - «بهلتي، ئەوان ئاوا خو دەردەخەن و ئەو ريگه يه دەگرن.»
 - «تو دانای.»
 - «تو راستی، ئازيزم، شايستەي ئەوه بووم.»
 - «تو ئازای.»
 گوتی: «نەختر، بهلام حەز دەكەم ئازايم.»
 گوتم «بهلام من حەز ناکەم. خو م دەناسم. ژيان باي ئەوه ندهي فيترکردووم. من وهكو ياريزانتيكي بييسبولم كه (۲۳۰) خال دهگري دهزاني قازانجي ئەوي تيا نيبه.»
 - «ئەمە چ ياريزانتيكه (۲۳۰) خال دهگري؟ ئەمە زۆر ترسيته ره.»
 - «نەختر، ئەوه مانای وایه ياريزانتيكي مام ناوه ندييه.»
 - «بهلام ياريزانتيكي گورج وهشپنه.»
 - «لهو باوهرەم كه هەريەك له ئيمه له خۆي باييهه. بهلام تو ئازای.»
 - «نەختر، بهلام بهو هيوايه م ئازايم.»
 گوتم: «هەردوو کمان ئازايين، بهلام کاتي دەخۆمه وه ئازاتر دەيم.»
 گوتی: «ئيمه مروقي مەزني.»
 بۆ لای دۆلایه كه كشا كونيياک و پهرداختيكي بۆ هينام، گوتی: «بخۆوه، تو زۆر

رووخوشي.»
 - «له راستيدا، حەز له خواردنه وه ناکەم.»
 - «تەنيا پتيكي.»
 - «زۆر باشه.»
 ستيه كي پهرداختيكي پر كونيياک کرد و بهجاري فرم کرد.
 گوتی: «ئەم فرە زۆر گه وره بوو، دەزانم كه براندي بۆ پالەوانانە، بهلام نايي پتي لي هەلبەت.»
 - «ئەي پاش شەر له كوئې بژين؟»
 كاترين: «له خانووي په ككه وتوان. سي ساليه وهكو مندال چاوهروانين، شەر له جهژني له دايكبوون كوتايي بي. بهلام ئيستا چاوهرواني ئەوهين كه ي منداله كه مان دەبي به ئەفسەر.»
 - «لهوانه يه بي به جه نەرآل.»
 - «گەر شەرتيكي سەد سالي بي، ماوه ي دەبي هەردوو پايه بهخۆيه وه بييتيت.»
 - «چيتر ناخۆينه وه؟»
 - «نەختر، هەردەم كه ي فخرۆشت دەكا، ئازيزه كه م، منيش گيژ دەكا.»
 - «قەت برانديت خواردۆته وه؟»
 - «نەختر، ئازيزم، من هاوسه رتيكم زۆر كوئ باوم.»
 دەستم بۆ بوتله كه دريژكرده خواره وه. بۆ چواره مين جار پهرداخه كه مم پرکرد.
 - «واچا كه بچم سهري به ژووري نەخۆشه كان دابگرم. لهوانه يه توش رۆژنامه بخوئينيته وه تاوه كو دهگه ريمه وه.»
 - «هەردەبي بچي؟»
 - «هەر دەبي بچم، ئيستا بي يا دوايي.»
 - «زۆر باشه، ئيستا پرۆ.»
 - «پاشان دهگه ريمه وه.»
 گوتم: «تا دييتە وه له خوئندنه ويان تهواو دەيم.»

ئەوي شەوي دنيا سارد داگهرا و رۆژي پاشتريش باران دايکرد. له نەخۆشخانه ي ماگيوري بۆ ژووره كه م دهگه رامه وه، بارانتيكي به تين باري، تاگه بيستمه جي باش ته ر بووم. له سه ره وه له ژووره كه م بووم، له دەر وه باران به توندي دباري. به بال كونه كه دا

دههاته خوارهوه (باش) بارانهکەى له په‌نجهره‌که‌وه ده‌کوتای. جله‌کانم گۆڤرى و که‌مى براندىم خواره‌ده‌وه. به‌لام براندىیه‌که تامى خوښ نه‌بوو. شه‌وه‌ستم به‌ نه‌ساعى کرد، به‌يانى پاشتر دلم تىک هه‌لده‌هات. دکتۆر گوتى:

«هیچ گومان له‌وه‌دا نییه! خانم سه‌برى سپینه‌ى چاوى بکه.»

خانم گاج سه‌برى چاوى کردم. داوايان لى کردم له‌ ئاوینه‌وه سه‌برى چاوم بکه‌م. سپینه‌ى چاوم زه‌رد هه‌لگه‌رابوون، تووشى نه‌خوښى زه‌رتک ببووم دوو هه‌فته هه‌خستى. له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌ مۆله‌تى بووژانه‌وه‌م له‌گه‌ل (کاترین) نه‌برده‌سه‌ر. دامان نابوو بچینه (پالانزا لاگۆ ماگپۆر). ئه‌وى جیگایه‌کى خوښه به‌تاییه‌تى له‌ پایزدا که په‌لکه‌دار ره‌نگى زه‌رد ده‌بێ. پیا‌سه‌ى خوښه، تو‌ده‌توانى پیا‌سه‌ بکه‌ى و ده‌توانى ماسیبه‌خاتوونه له‌ گۆمه‌که‌ راوبکه‌ى. چوونه (پالانزا) له (ستریزا) چاکتربوو. چونکه خه‌لکى که‌مترى لى بوو. له‌میلانۆ به‌ناسانى ده‌توانى بچیته (ستریزا) هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه خه‌لکه‌کەى وى ده‌ناسین.

گوندیكى قه‌شه‌نگ له (پالانزا) دا هه‌یه، له‌وێوه به‌سواری به‌له‌م ده‌توانین بو‌ ئه‌و دوورگانه بچین که ماسیگره‌کان ژيانیان تیا به‌سه‌رده‌به‌ن. چیشته‌خانه‌یه‌که‌یش له گه‌وره‌ترین دوورگه‌دا هه‌یه. به‌لام ئیتمه نه‌چووین. رۆژى که به‌هۆى نه‌خوښى زه‌رتکه‌وه له‌نیو جیگه که‌وتبووم. خانم (فان کامپن) هاته ژووره‌که‌م، ده‌رگای دۆلا به‌که‌مى کرده‌وه چه‌ند بوتلیكى به‌تالى به‌رچاوه‌وت. زۆر بوتلى ترم به‌ده‌رگه‌وان نارده‌بووه خواره‌وه. له‌و باوه‌رده‌م له‌رێوه بوتله‌کانى به‌ده‌رگه‌وان بینیب، جا بۆیه هاتووته سه‌روه تا هه‌ندىكى تریش له‌ ژووره‌که‌مدا بینى. زۆریه‌ى بوتله‌کانیش هى (فیرمۆث) و (مارسال) و (کاپرى) و (شانتى) گۆزهبی و چه‌ند بوتلیكى کۆنیاک بوون. کابرای ده‌رگه‌وان بوتله‌ گه‌وره‌کانى برده‌بووه ده‌روه که بریتى بوون له‌ بوتلى (فیرمۆث) و (سترا) و (شانتى) گۆزهبی. بوتله‌کانى براندى بو‌ دواجار به‌جیه‌تستبوو. ئه‌م بوتله‌ه‌ى خانم (فان) دۆزیه‌وه چه‌ند بوتلیكى براندى بوون. بوتلیکیان له‌سه‌ر شپه‌وى و رچ بوو. شه‌رابى (کوحیل) ی تیا‌بوو. ئه‌و بوتله و رچیه‌ رقى هه‌لساند. ورچه‌که له‌سه‌ر قونان دانرابوو. پێیه‌کانى له‌ ناسمان بوو ته‌په‌دۆرتى ده‌زارکیدا هه‌بوو. له‌ ژیره‌وه‌شى ده‌نکه تلیتى کریستالى په‌یدا‌بوو دامه‌ پێکه‌ناین و گۆتم:

«شه‌رابى (کوحیل) بوو. باشترین چه‌شنى کوحیل له‌ناو ئه‌م بوتله و رچیه‌انه‌وه له روسیاوه دیت.»

فان پرسى: ئه‌مانه هه‌مووى بوتلى براندىن. وا نییه؟»

گۆتم: «نا‌توانم هه‌موویان بینم. به‌لام به‌مه‌زنده‌م هه‌موویان هه‌ون.»

«چه‌ند ده‌بێ ئه‌م چه‌شنه شه‌را به‌ ده‌خۆیته‌وه؟»

گۆتم: «خۆم کړبووم. خوښم هه‌تا‌ومن بو‌ ئیره، ئه‌فسه‌ره ئی‌تالییه‌کان ناوه‌ناوه‌ دپته سه‌ردانم، منیش بۆیه براندىم داناوه تا پێشکه‌شيان بکه‌م.»

«ئەى به‌خۆت نه‌تخواردۆته‌وه؟»

«به‌لى، خوښم، هه‌ميشه خواردوومه‌ته‌وه.»

فان گوتى: «براندى، يازده بوتلى به‌تالى براندى. ئەى ئه‌مەى ورچه‌که‌يان؟»

«کو‌حيله.»

«به‌کى ده‌نێرم بى لیره‌يان لابه‌رى. هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌تاله‌ت لا هه‌یه؟»

«حالى حازر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م لایه.»

«لېت ناگرين. به‌زه‌بیم پیا‌ت ده‌هاته‌وه. تووشى زه‌رتک بوويت، به‌لام به‌زه‌بى پیا‌هاته‌وه بى هو‌ده‌یه.»

«سو‌پاس.»

«باوه‌رناکه‌م که‌س له‌ نه‌گه‌رانه‌وه‌ت بو‌ به‌ره‌ى جه‌نگ گازنده‌ت لى بکا. به‌لام گه‌ر

هه‌ول بده‌ى هه‌ندى شتى زه‌ره‌که‌نه‌تر ئه‌نجام بده‌ى باشته‌ له‌وه‌ى خۆت به‌ئه‌لکه‌هول تووشى

زه‌رتک بکه‌ى.»

«به‌چى.»

«به‌ئه‌لکه‌هول. وا‌بزاتم زۆر باش گۆیت لى بوو چیم گوت.»

تقەم لێوه نه‌هات.

«بزانه هه‌یج بیا‌نووى تر نا‌دۆزیته‌وه به‌رله‌وه‌ى له‌ زه‌رتک چاک بیه‌سته‌وه. چونکه

پاش چاکبو‌نه‌وه ده‌بێ بگه‌ریته‌وه به‌ره‌ى جه‌نگ. له‌و باوه‌ردانىم که خۆتووشکردنت

به‌زه‌رتک کارىکى وا بکا تا مۆله‌تى بووژانه‌وه‌ى بى وه‌رگرى.»

«باوه‌رناکه‌ى؟»

«باوه‌رناکه‌م.»

«خانم فان هه‌یج جارێ تووشى زه‌رتک بووى؟»

«نه‌خېر، به‌لام ژماره‌یه‌کى زۆرم له‌ تووشبووان دیوه.»

«ئایا هه‌ستت به‌داد و بیدادى نه‌خۆشه‌کان له‌ده‌ست نه‌خۆشیه‌کانیان کردووه؟»

«وا‌بزاتم، نه‌خۆشیه‌که له‌به‌ره‌ى جه‌نگ چاکتره.»

«خانم فان قه‌ت زانیوته پیا‌و به‌خۆى خۆى په‌که‌هوتوو بکا، له‌قه له‌گونى خۆى

بدا.»

خانم فان خۆى له‌م پرسیا‌ره گیل کرد، خو‌هه‌ر ده‌بوايه خۆى گیل کردبايه یا چو‌بايه

ده‌روه. جا له‌به‌رئه‌وه‌ى ئاماده نه‌بوو ژووره‌که به‌جى بیلێ و ماوه‌یه‌کى له‌میتزه رقى

لیمه. وا ئیستاش حه‌قى رقه‌که‌ى پتم ده‌داته‌وه. گوتى: «زۆر پیا‌و ده‌ناسم بو‌

خۆ‌ده‌ربازکردن له‌به‌ره‌ى جه‌نگ خۆیان بریندار کردووه.»

«پرسیا‌ره‌که‌م ئه‌وه نییه. منیش ئه‌م دیا‌رده‌یه‌م بینیه‌وه. من ئه‌وه‌م لى پرسى ناخۆ

كەس دەناسی بە خۆی خۆی بەككەوتوو كردبێ و لەقه لەگونی خۆی بدا؟ چونكه ئەمە نزیكترین هەستكردنە بۆ تووشبوونی زەرتك. وایزانم ئەو هەستە لەلای ژمارەیهکی زۆر كەم لە ئافرهتەوه نەبێ نەناسراوه. لەبەر ئەوە ئەم پرسبارەم لێ كردی ئایا پۆژی له پۆژان تووشی زەرتك بووی، چونكه...»

خانم فەن ژوورەكەمی بەجێهێشت. له دوايیدا گاج وەژوورکەوت: «چیت بەفان کامپن گوتووه؟ زۆر توورە بووه.»

- «بەروردکاریمان لەنیوان دوو هەستدا دەکرد. دەمویست لێی بپرسم كه هەرگیز ژانی مندالی گرتووه.»

گاج گوتی: «بەخوا بێ عەقڵی. ئەو دەیهوێت سەرت بخوا.»

- «سەرمی خوارد. مۆلەتەكەمی لەدەستدام و دەیهوێت بۆ دادگای سەربازی رامكیشی، بەوه تاوانبارم بکا بەئەنقەست خۆم نەخۆش كردهوه. بەخوا هیچ و پووچه.»

گاج گوتی: «هەرگیز تۆی خۆش ناوێ. ئەمە لەسەرچییه؟»

- «پێی گوتم بەخواردنەوه خۆم تووشی زەرتك كردهوه تانەگەرێمەوه بەرهی جەنگ.»

- «پهه، سوێند دەخۆم كه تۆ دەمت له فری ئەداوه، هەموو كەس سوێند دەخوا دەمت بەر قومێ نەكەوتوو.»

- «ئەو چاوی بەچەند بوتلیك كەوت.»

- «سەد جار پێم گوتی ئەم بوتلانە لای خۆت گل مەدەوه ئیستاكە لەكوێنە؟»

- «لەناو دۆلابەكەدا دانە.»

- «جەنتات هەیه؟»

- «نەخێر، لەناو ئەم هەگبەیان دانێ؟»

خانم گاج بوتلەكانی لەناو هەگبەكەدا دان.

گوتی: «دەیان دەم بەدەرگەوان.»

بەرەو دەرگا كە چوو.

فەن دەرگەوانی لەگەڵ خۆی هێنابوو. له دەرگا تووشی گاج بوو. گوتی: «دەهەبێ من ئەو شتانه دەبەم. زەحمەت نەبێ هەلیان بگره تا راپۆرتەكەم بنووسم و نیشانی دكتۆری بدەم.»

بەدالانەكە چوو خوارەوه، دەرگەوانەكەش هەگبەكەمی هەلگرت. دەرگەوان دەیزانی چی تیاپه.

هیچ رووی نەدا تەنیا مۆلەتەكەمی لەدەست چواند.

لەو شەوهی بربار وابوو بگەرێمەوه بەرهی جەنگ دەرگەوانم نارد شوێنیكەم له شەمەندەفەر بۆ بگرێ كە له (تۆزین) هەو دەهات. ئەم شەمەندەفەرە له نیوهی شەو له ئیستگەوه دەرچوو، له (تۆزین) هەو بەرێ دەكەوت، له سەعات دە و نیوی شەو دەگەیشته (میلانو). تا كاتی دەرچوونی له ئیستگە دەما. لەكاتی هاتنی شەمەندەفەر بۆ شوێنگرتن دەبایه خۆت لەوێ بوای. دەرگەوان برادەرێكی لەگەڵ خۆی برد، تۆچی بوو، له مۆلەتدا بوو، له دوكانی بەرگدروویی ئیستی دەکرد. دلنیاى كردم كه بەهەردووکیان دەتوانن شوێنیكەم له نیوان خۆیان بۆ بگرهوه. پێم گوتن كەلۆپەلەكانیشم بیهن كه هەگبەیهك و دوو جوێك بوون. له دەورووبەری سەعات پێنج خواحافیزیم لەوانەى نەخۆشخانه كرد هاڤه دەرەوه، دەرگەوانەكە شتەكانی له ژوورووچكەكەمی خۆی دانا. پێم گوت پێش نیوهشەوه له ئیستگە دەبم. خیزانی دەرگەوانەكە پێی گوتم (سیگنۆرینو) و داپه پرمەى گریان.

چاوهكانی سربینهوه و تەوقەمان كرد جارێكى تر گریانەوه. دەستیکەم لەپشتی دا ئەم جارە بەگۆرتر گریا. ئەو جلهكانی دەدووربیهوه. ئافرهتێكى قوتەخەنى خرنی رووخۆشی پرچ سببی بوو. كاتێ دەستی بەگریان كرد دەموچاوی خەت خەت بوو. بۆ لای ئەو كوئجە چووم كەمەبخانەى تیاوو.

له جامخانەى مەبخانەكەوه سەیری دەرەوه كرد و چاوهپێی (كاترین) بووم. دەرەوه تاریك و سارد و تەم و مژ بوو. پارەى قاوه و گراپیم دا. له جامخانەكەوه سەیری ئەو كەسانەم دەكرد كه لەبەر رووناكى جامخانەكانەوه بەلای مەبخانەكەوه تێپهردەبوون. لهجامخانەكەوه چاوم بەكاترین كەوت، تەقەم له جامخانەكەوه هیتا. ئاوری داپهوه تا پێی بگەم. چارۆگەیهكى شینی تۆخی لەبەرأوو. شەپقەیهكى نەرمیشی لەسەرکردبوو. پێكەوه بەشۆستەكەوه رۆیشتین. بەلای مەبخانەكاندا تێپهڕین، پاشان مەیدانی بازارەكەمان بری و چووبینه سەرەوهى شەقامەكە و بەلای تاقەكەوه چووبینه گۆرەپانی كاتدرائیه. چەند هیلێكى ترامواى لێ هەبوو، كاتدرائیه كەوتبووه دواوهى ئەمانەوه. كاتدرائیهكە سببی بوو لەبەر تەم و مژ تەر ببوو. له هیلێ تراموا پەربینهوه لای چهپی كاتدرائیه چەند دوكانیكى تیا هەلكەوتبوو جامخانەى دوكانەكان و دەررازی گالەرییهكانیش رووناك بوون. گۆرەپانەكە تەمى زۆربوو. كه له بەرى پێشەوهى كاتدرایهكە نزیك بووبینهوه. كاتدرائیهكە زۆر گەورەبوو. بەرەدەكانى بەخوناو بوون.

- «حەز دەكەیت بچینه ژوورەوه؟»

كاترین: «نەخێر»

له رۆیشتن بەردەوام بووین. سەربازێى خۆى و دەزگیارنەكەمی لەبەر سیتبەرى پالەوانەیهكى بەردینی پێشمان راوهستابوون. بەلایاندا تێپهڕین. توند پشتی خۆیان

به بهردی پالنه وانه که دابوو، چاکه ته که ی خوی له ده زگیرانه که ی وهرینا بوو.

گوتم: «نه وانیش وه کو نیمه ن.»

کاترین به خهفه تبارییه وه گوتی: «هیچ که سنی نییه وه کو نیمه بی.»

- «خوزیا شوینیکیان هه بویه بو خوزیان روویان تیکرد بایه.»

- «له وانه یه نه ممش دادیان نه دا.»

- «جا نه وه نازانم، به للام پیوسته هه موو که سنی شوینیکیان هه بی رووی تی بکا.»

کاترین: «نه وان کاتدرائیه بیان هه یه.»

نیستاکه به بهردهم کاتدرائیه که تیپه ریوین. به بیاسه تا کو تایی گۆرپانه که چوین، نا ورمان له کاتدرائیه که دایه وه. کاتدرائیه که له ناو دهمدا زۆر جوان بوو. له بهردهم دوکانیکی قایش فروش راوه ستاین. پیتلاوی سواری و جانتای پشتی و پیتلاوی به فره خلیسکی له ناو جامخانه که یدا هه بوو، هه ریه که له مانه وه که پارچه یه کی سه ریه خو نیشان درابوو، جانتاکه له ناوه راسته وه بوو. پیتلاوی سواریش له لایب و پیتلاوی به فره خلیسکیش له لایه که ی تره وه بوو. رهنگی قایشه که توخ و چه ورکراو و لووس بوو، له زینیکی به کارهاتوو ده چوو. تیشکی گلزیه کان له سه ره نه و قایشه تاریک و چه وره دا ده بریسکایه وه.

- «رۆژی دئ له سه ره به فر خلیسکانی ده که ی ن.»

کاترین: «پاش دوو مانگی تر، له مۆرن یاری به فره خلیسکی ده ست پیده کا.»

- «با بچنه وینده ر.»

- «زۆر باشه.»

به بهردهم جامخانه ی دوکانه کانی تر دا تیپه ریوین، بو شه قامیکی لاپه ر په ریبه وه.

- «هه رگیز نه هاتوو مه ته سه ره نه ریگایه.»

نه م ریگایه ریگایه کی ته سک بوو، له لای دهسته راستدا رۆبشتین. خه لکیکی زۆر به ناو ته مدا ده هات و ده چوون. دوکانیکی زۆری لی بوو. گلزیه کانی جامخانه کانیان ده سووتان. له جامخانه یه که وه سه بری کۆمه له په نیریکمان کرد.

له بهردهم دوکانی چهک فرۆشی راوه ستام گوتم: «دهقه بی وهره ژوو ره وه. ده مه وی چه کیک بکرم.»

- «چ جۆره چه کی؟»

- «ده بانچه یی.»

چوینه ژوو ره وه. قایشه که م کرده وه، له گه ل کیفی به تاله که ی ده بانچه که م له سه ره میزی دوکانداره که م دانا، دوو ئافره ت له دواوه ی میزه که وه بوون، ئافره ته کان ژماره یی ده بانچه بیان هینا.

گوتم: «ده بی بۆ نه م کیفه بشی؟»

کیفه که م کرده وه، قایشیکی بۆری هه بوو. خو م به نیوداشی له ده ست کرپبووم تا له شاردا له لاتریزه می به ستم.

کاترین: «ئاخۆ ده بی ده بانچه ی باشیان هه بی؟»

گوتم: «هه موویان وه کو یه کن.»

له ئافره ته که م پرسى: «ده توانم نه م ده بانچه یه تا قی بکه مه وه؟»

ژنه که گوتی: «شوینی گولله ته قاندان نییه، به للام ده بانچه یه کی زۆر باشه. هه یچ نیشانه یی له بهردهستی قورتار نای.»

سواری کرد ده ستم له سه ره په لاپیتکه دانا. هه رچه ند سپرینگه که ی به هیز بوو به للام به نه رمی کاری ده کرد، جاریکی تر سواری کرد و ته قاندم. ئافره ته که گوتی: «چه کیکی نیو داشه، هه ئه فسه ریکی نیشانشکین بوو.»

- «خۆت پیت فرۆشتبوو؟»

- «به لی.»

- «نه ی چۆن که وتۆته به رده ست؟»

- «له یاوهره که وه.»

گوتم: «له وانه یه هه منیشت لایب. به چه نده؟»

- «په نجا لیر، زۆر هه رزانه.»

- «زۆر باشه. دوو فیشه کدان و قردوی گولله شم ده وی.»

له ژیر میزه که وه بۆی ده رهینام.

- «شمشیرت ده وی. هه ندی شمشیری به کارهاتوو هه رزافمان هه یه.»

گوتم: «ده گه ریبه وه به ره ی جه نگ.»

- «ناه، به لی، که وای پیوستت پی نییه.»

پاره ی گولله کان و ده بانچه که م دا. یه ده گه که م پر گولله کرد و له جینگه ی خویم دانا و ده بانچه که شم له ناو کیفه به تاله که دانا. یه ده گه زیاده کانیشم پر گولله کرد له شوینی فیشه کدانی سه ره رخته که م دانا. قایشه که م به ست.

ده بانچه که له سه ره قایشه که وه قورس دیار بوو. تا نه و ده قش له دلی خو مدا ده مگوت و اباش بوو ده بانچه یه کی نیزامیم هه بی. فیشه کی هه رده م له نه برانه و ده سته که وه.

گوتم: «نیستا و ته وای چه کدارم، نه مه تا قه شتی که نایب له بیبری بکه م. له کاتی خویدا که چووم بۆ نه خو شخانه یه کی ده ستی له ده بانچه که ی پیشووم گر کرد بوو بردی.»

کاترین: «به و هیوایه م ده بانچه یه کی چاک بی.»

ئافره ته که پرسى: «هه یچی تر ت ناوی؟»

- «باوه‌رناکه‌م هیچی ترم پیتوست بی.»

ئافره‌ته‌که‌گوتی: «ده‌بانچه‌که‌په‌تی خۆی هه‌یه‌ بۆ به‌ستنه‌وه.»

- «تیبینی ئه‌وه‌م کردووه.»

ئافره‌ته‌که‌م‌گبیری ئه‌وه‌بوو شتی ترم پیت بفرۆشی.

- «فیتفیته‌ت ناوی؟»

- «نه‌خیر.»

ئافره‌ته‌که‌خواحافیزی کرد. ئیمه‌ش هاتینه‌سه‌ر شۆستی. کاترین له‌جامخانه‌که‌وه‌سه‌یری کرد. ئافره‌ته‌که‌ش له‌ژووره‌وه‌سه‌یری ده‌وه‌ی کرد و خۆی بۆ‌دانه‌واندین.

- «ئهم ئاوینه‌بچوکانه‌بۆچی له‌دارگیراون؟»

- «بۆ‌راکیشانی‌باندیه‌له‌کینگه‌کاندا‌ده‌بان‌سووریتن. که‌کلاوکوپه‌ئهمانه‌ده‌بین بۆ‌لایان‌ده‌کشین و ئیتالییه‌کانیش ئاگریان‌ده‌ده‌ن و راویان‌ده‌که‌ن.»

کاترین‌گوتی: «ئیتالییه‌کان‌زیره‌کن، و‌ا‌بزانه‌ئیه‌له‌ئهمریکا‌کلاوکوپه‌ناکوژن، ئازیزم؟»

- «نه‌خیر، به‌ئهنه‌ست‌نایکوژین.»

له‌شه‌قامه‌که‌په‌رینه‌وه، له‌به‌ره‌که‌ی‌تر‌ده‌ستمان‌به‌رۆشیتن‌کرد.

کاترین‌گوتی: «ئیسناکه‌وا‌هه‌سته‌که‌م‌باشترم، کاتێ‌ده‌ستمان‌به‌رۆشیتن‌کرد‌هه‌ستم‌به‌ترسێ‌ده‌کرد.»

- «هه‌رده‌م‌پێکه‌وه‌هه‌ست‌به‌باشی‌ده‌که‌ین.»

- «که‌وابێ‌هه‌ر‌پێکه‌وه‌ده‌بین.»

- «به‌لێ، به‌لام‌له‌نبوه‌ی‌شه‌و‌لێت‌دوو‌ده‌که‌مه‌وه.»

- «بیر‌له‌دوو‌رکه‌وتنه‌وه‌مه‌که‌وه، ئازیزم.»

به‌شه‌قامه‌که‌دا‌شۆرپوینه‌وه. گلۆیه‌کان‌له‌به‌ر‌ته‌م‌و‌مژ‌زه‌ده‌لگه‌راپوون.

کاترین‌پرسی: «ماندوو‌نه‌بووی؟»

- «ئهی‌تۆ؟»

- «نه‌خیر، پیاسه‌کردن‌شتیکی‌خۆشه.»

- «به‌لام‌نابێ‌دریژه‌ی‌به‌دینێ.»

- «نه‌خیر، دریژه‌ی‌پێ‌نا‌ده‌بین.»

بۆ‌شه‌قامه‌ی‌لاری‌سووراپینه‌وه، رووناکی‌چییه‌تیا‌ی‌نه‌بوو، له‌شه‌قامه‌که‌وه‌رۆشیتن. راوه‌ستام‌کاترین‌رامووسی، کاتێ‌ماچم‌کرد. هه‌ستم‌کرد‌ده‌ستی‌خسته‌سه‌رشانم‌چاکه‌می‌راکیشا‌و‌به‌خۆی‌دادا‌تا‌هه‌ردوو‌کمانی‌داپۆشی. له‌شه‌قامه‌که‌دا

راوه‌ستان‌پشتی‌خۆمان‌به‌دیوارتیکی‌به‌رزدا‌بوو.

گوتم: «با‌بچین‌بۆ‌شوتنێ؟»

کاترین‌گوتی: «باشه.»

به‌شه‌قامه‌که‌دا‌رۆشیتن‌تا‌له‌شه‌قامه‌ی‌که‌ی‌به‌رینتر‌له‌ته‌نیشته‌جۆبارتیکی‌هاتینه‌ده‌وه. له‌به‌ره‌که‌ی‌تری‌شه‌قامه‌که‌دا‌دیوارتیکی‌که‌رپووجی‌و‌چه‌ند‌ساختمانیه‌کی‌تیا‌قیت‌به‌وه‌وه. له‌وسه‌ری‌شه‌قامه‌که‌دا‌ترامپه‌کم‌بینی‌له‌پردیکه‌وه‌ده‌په‌رینه‌وه.

گوتم: «له‌سه‌ر‌پرده‌که‌ده‌توانین‌سواری‌په‌یتوونێ‌بین.»

له‌سه‌ر‌پرده‌که‌دا‌له‌نیۆ‌ته‌مه‌دا‌به‌دیداری‌په‌یتوونێ‌راوه‌ستان، ژماره‌یه‌ی‌ترام‌تیپه‌رین‌هه‌مووی‌پر‌خه‌لک‌بوو‌به‌ره‌وما‌له‌وه‌ده‌گه‌رانه‌وه.

پاشان‌په‌یتوونێ‌هات. به‌لام‌به‌کیکی‌تیا‌بوو‌ته‌مه‌که‌بوو‌به‌ئهم‌باران.

کاترین‌گوتی: «ده‌کرێ‌به‌پێ‌برۆین‌یا‌سواری‌ترام‌بین.»

- «په‌یتوونیه‌کی‌تر‌هه‌ر‌دێ. په‌یتوونه‌کان‌لێ‌ره‌وه‌تیپه‌ر‌ده‌بن.»

گوتی: «ئوه‌یه‌کیکی‌تر‌هات.»

په‌یتوونچیه‌که‌ئهم‌سه‌ی‌وه‌ستاند. نیشانه‌میتالییه‌پاره‌ژمیره‌که‌ی‌هینایه‌خواره‌وه. چه‌تری‌په‌یتوونه‌که‌ش‌به‌رزبوو. چه‌ند‌دلۆیه‌بارانی‌که‌وتبووه‌سه‌ر‌چاکه‌ته‌که‌ی‌و‌شه‌پقه‌که‌شی‌له‌ته‌ریان‌ده‌دره‌وشایه‌وه. له‌سه‌ر‌کورسی‌دواوه‌به‌دوو‌قۆلێ‌لی‌دانیشتن. چه‌تره‌که‌ی‌ناوه‌ی‌په‌یتوونه‌که‌ی‌کردبووه‌شه‌وه‌ر‌شه.

- «پیت‌گوتوو، بۆ‌کێ‌بچن؟»

- «بۆ‌ئیسناکه، له‌به‌رامبه‌ر‌ئیسناکه‌ئوتیلێ‌هه‌یه. ده‌توانین‌بچینه‌وینده‌ر.»

- «جا‌به‌م‌حاله‌و‌به‌بێ‌که‌لوپه‌ل‌ده‌توانین‌بچینه‌وینده‌ر؟»

گوتم: «به‌لێ.»

به‌سواری‌په‌یتوون‌و‌له‌به‌ر‌باران، ماوه‌ی‌رێگاکه‌بۆ‌ئیسناکه‌دوو‌رپوو.

کاترین‌پرسی: «شێ‌نه‌که‌ین؟ ده‌ترسم‌برسیم‌بێ.»

- «له‌ژووری‌ئوتیله‌که‌نان‌ده‌خۆین.»

- «هیچم‌نبیه‌له‌به‌ری‌بکه‌م. جلی‌شه‌وانه‌شم‌نبیه.»

- «دانه‌یه‌په‌یدا‌ده‌که‌ین.»

به‌په‌یتوونچیه‌که‌م‌گوت: «برۆ‌سه‌ر‌شه‌قامی‌مازۆنی.»

په‌یتوونچیه‌که‌سه‌ری‌خۆی‌له‌قاند‌بۆ‌لای‌چه‌پی‌سووچه‌که‌ی‌تر‌سووراپینه‌وه. له‌شه‌قامه‌ی‌که‌ی‌گه‌وره‌کاترین‌چاوی‌له‌دوو‌کانێ‌ده‌گێرا.

گوتی: «ئهم‌ته‌دوکانێ.»

منيش په يتونچيپيه كه م راگرت. كاترين دابه زى و شوسته كه ي بري و چووه دووكانه كه وه. منيش له ناو په يتوونه كه دانيشتم و چاوه ريم كرد باران بوو. ههستم به يوني ته رايي شه قامه كه كرد. نه سپه كه ش هلمى لي هله ددستا. كه گه رايه وه گورزه يه كي بچووكي به ددهسته وه بوو سوازي په يتوونه كه بوو وه. دهستان به روښتن كرد.

- «دهستم زور بلاوه. به لام شه ويكي جوانه.»

له بهر ده م ئوتيله كه داوام له كاترين كرد له ناو په يتوونه كه ميني. منيش چووم قسه م له گه ل ئوتيلچيپيه كه كرد. ئوتيله كه زووري زوري تيا بوو. نه و جا گه رامه وه په يتوونه كه و پارده په يتوونچيپيه كه م دا. من و كاترين پيكه وه چووينه ئوتيله كه. ميردمندالتيك گورزه كه ي له دهستم وه رگرت و ئوتيلچيپيه كه ش خوي بومان دانه واند و تا لاي بهرزه كه وه كه له گه لمان هات. ژماره يي پلاكي مسي مه خمه لي سووري تيا بوو. ئوتيلچيپيه كه له گه لمان سوازي بهرزه كه وه كه بوو.

- «همز ده كن له ژوره كه تان ناني ئيواره بخون؟»

- «به لئ، زه حمت نه يي ليسته ي خوار دمان بو نانيريپيه سه ره وه؟»

- «بو ناني ئيواره دلتنان خوار دني تايه تي وه كو بالنده ي راو كراو يان سو فيله دها؟» بهرزه كه وه كه سي نهومي بري له هر نهومي قرته يه كي ليوه ده هات دواچار قرته يه كي ليوه هات و وهستا.

- «له فرينده ي راو كراو چيتان هه يه؟»

- «كه له شيري كتيوي و كه له شيري دارستان (۱)؟»

به ناو پارده ي ئوتيله كه دا روښتني نه وه بهر ي پارده ي ئوتيله كه ي يي ناو پوښ كرابوو، ش بيوو. ژماره يي ده گاي زوريشي تيا بوو، كارگيره كه هله ئوتيستكي كرد، ده رگايه كي به كليل كرده وه و خستيه سه رپشت.

- «نه مه ژوره كه تانه. ژورويكي دلارايه.»

ميردمندالته كه ش گورزه كه ماني له سه ر مي زي پيشه وه ي ژوره كه ي دانا. ئوتيلچيپيه كه ش په رده ي ژوره كه ي لادا و گوتي:

«دهره وه تمه.»

كه لويه لي ژوره كه به مه خمه ليكي سوور روپوښ كرابوو. چنه د ناو ينه يه ك و دوو كورسي و چوارپايه كي گه وري تيا بوو. چوارپايه كه به قوماشي (ساتان) روپوښ كرابوو. ده رگايه كي تيا بوو. بو سه ر شوژك ده چوو. ئوتيلچيپيه كه گوتي: «ليسته ي

(۱) كه له شيري كتيوي: بالنده يه كي جواني كلك دريژه و له كه له شير و تاوس ده چي (چريز).

كه له شيري دارستان: بالنده يه كي گوشت خوري قاوه يي مه يله و ره شي چا و گه وري دنووك دريژه.

خواردنتان بو ده نيرم.»

خوي بو دانه واندني و چووه دهره وه. چوومه لاي په نجه ره كه وه. ته ماشاي دهره وه م كرد. په تي په رده مه خمه ليپيه سووره نه ستووره كه م راكيشا. كاترين له سه ر چوارپايه كه دانيشتوو ته ماشاي چلچراي كريستالي ده كرد.

شه يقه كه ي له سه ر كرده وه، پرچي له ژير روونايي ده برسكايه وه. خوي له ناو ينه يه كدا بيئي. ده ستي خوي بو پرچي بهرزه كه وه. منيش نهوم له سي ناو ينه يي تر دا ده بيئي. هيچ نيشانه يه كي كه ي فخوشي لي ديار نه بوو. چارزه كه شي كه و ته سه ر چوارپايه كه.

- «چيته، نازيم؟»

گوتي: «هرگيز درك به وه نه بر دوه كه وه كو سوزاني بم.»

منيش گه رامه وه لاي په نجه ره كه وه په رده كه م لادايه وه و سه يري دهره وه م كرد. له و باوه رده ناو بووم ريسه كه م لي بيته وه خوري و هله وشيته وه.

- «به لام تو سوزاني ني؟»

- «ده زانم، به لام كاريكي زور گرانه كه هه ست بكه يت وايت.»

دهنگي وشك و كپ ده هاته بهر گوي.

- «نه مه باشتري ئوتيله كه ده توانين رووي تي بكه ين.»

نه مه م گوت و سه يري دهره وه م كرد. له بهرام بهر گوره پانيكه وه گلويه كاني ئيستگه ديار بوون. په يتوونيش به نزيك ئوتيله كه به سه ر شه قامه كه دا تپه ر ده بوون، دار و دره ختي باخچه كه شم بيئي، گلويي ئوتيله كه ش له سه ر شوسته ته ره كه دا ده برسكانه وه. له دلي خومدا گوتم:

«توه، جه هه نم، ئيستا كاتي نه وديه نه م كاته به م گفوتگوويه بهر مه سه ر.»

كاترين گوتي: «تكايه، و ره سه ر ئيره.»

له گه ل نه م قسه يه رووگرزي سه روسيماي به ته واوي بز بوو.

- «تكايه و ره لام، جنه كانم لا نه مان (۱)، بوومه وه كچيكي باش.»

سه يرم كرد زرده خه نه يه كي گرت. منيش چوومه سه ر چوارپايه كه و له ته نيشتي دانيشتم و ماچم كرد.

- «تايي تو ده زغيراني باشي مني؟»

- «بي گومان من ده زغيراني تو م.»

پاش ناخوار دن هه ستم به چاكيوونه وه كرد. پاش كه ميكي تر هه ستمان به كه ي فخوشي كرد. دوايي نه ونده ي نه برد و هه ستمان كرد كه ژوره كه وه كو ژووري خومانه، ژوره كه م له نه خوشخانه هي خومان بوو، به هه مان چه شنه م ژوره ش ژووري خومانه.

(۱) جنه كانم: له جياتي (گه رامه وه) به كارها توه.

لهو كاته‌ی نامان خوارد كاترين كورته‌كى منى به‌سه‌ر شانى خو‌ی دادابوو. زۆرمان برسى بوو، خواردنه‌كه جه‌مىكى باش بوو بوتلئىك كاپرى و بوتلئى (سات ئيسف) مان خواردوه. من زۆر به‌ی زۆریم خواردوه. به‌لام كاترين كه‌مىكى خواردوه. ئه‌مه‌ش وای لئى كرد جۆش و خرۆش بىگرت، نانى ئىواره‌شمان برىتى بوو له‌ گۆشتى كه‌له‌شپىرى ناسراو به‌كه‌له‌شپىرى دارستان له‌گه‌ل په‌تاته و سوفيله و سه‌لاته.

دوايش (زابلبو‌نى) له جياتى شىرىنى.

كاترين گوتى: «ژوورئىكى خو‌شه، دلگره، ده‌بوايه به‌درئىزايى مانه‌وه‌مان له (مىلانۆ) لپره بواينه.»

- «ژوورئىكى سه‌يره، به‌لام دلگره.»

كاترين گوتى: «خراپه شتىكى سه‌يره، ئه‌و كه‌سانه‌ى تىياى ژباون ده‌بئى تاميان چه‌شتى، ئه‌م مه‌خمه‌لييه سووره جوانه. ئه‌مه‌ش شتىكه ئاويته‌كانيش به‌راستى سه‌رنج راكيشن.»

- «تۆ كچئىكى دلگرى.»

نازانم ئه‌م ژووره بۆ بىداربوونه‌وى به‌يانيان چۆنه، به‌لام پىاو حه‌ق بلئى ژوورئىكى خو‌شه.

په‌رداخئىكى ترم (سات ئسنتيف) م تئى كرد.

كاترين: «خۆزبا، گوناھئىكى به‌راستيمان كردبا. تاكو ئىستا هه‌رچىبه‌كى كردوومانه له‌وه ده‌چئى ساده و بئى گوناھ بئى، باوه‌رناكه‌م خراپه‌مان كردبئى.»

- «كچئىكى مه‌زنى.»

- «هه‌ست به‌برسىبه‌ تى ده‌كه‌م، برسىبه‌ تيه‌كى ترسناك.»

- «تۆ كچئىكى ساده و ئىسك سووكى.»

- «كچئىكى ساده‌م، جگه له تۆ تائىستا كه‌س نه‌يزانىوه.»

- «له‌و رۆژه‌وى كه تۆم بىنى، پاش نىوه‌رۆيه‌كم به‌خه‌يالئى تۆوه برده سه‌ر بىرم له‌وه ده‌كردوه ناخۆ چۆن ده‌كرئى رۆژئى من و تۆ پىكه‌وه بچينه ئوتىلى (كافۆر)، ئه‌گه‌ر بچين ده‌بئى ئه‌و وه‌خته هه‌ست به‌چى بكه‌ين؟»

- «ئه‌مه‌ش له نازايه‌تى خو‌ته، به‌لام خۆ ئه‌مه ئوتىلى (كافۆر) نىيه. وانىيه؟»

- «نه‌خىتر، رىنگه‌مان ناده‌ن بچينه ئوتىلى (كافۆر).»

- «رۆژئى دئى رىنگه‌مان بده‌ن. به‌لام ئىمه زۆر جىاوازين، نازىزم من بىر له هيج ناكه‌مه‌وه.»

- «هه‌رگىز بىرى لئى ناكه‌مه‌وه؟»

- «به‌ده‌گه‌من بىرى لئى ده‌كه‌مه‌وه.»

- «به‌راستى كچئىكى به‌ردلئى.»

پىكئى مه‌بىم تئى كرد.

- «كچئىكى زۆر ساده‌م.»

- «له‌سه‌ره‌تا‌دا وا بىرم كرده‌وه وام ده‌زانى كه شتى.»

- «كه‌مئى سه‌رشئىتم، پله‌ى شئىتاتىم به‌و راده‌يه ئالۆز نىيه، هيج جارى سه‌رم له تۆ تىكهنه‌داوه، وا نىيه گىانه‌كه‌م؟»

- «مه‌ى شتى باشه، هه‌موو شتى خراپ له بىر ده‌با.»

- «به‌راستى به‌تامه. به‌لام باوكمى تووشى نه‌خۆشى گوتئى كرد.»

- «باوكت ماوه؟»

- «به‌لئى، تووشى نه‌خۆشى گوتئى بووه. پىويست ناكا بىبىنى. ئه‌دى تۆ باوكت نه‌ماوه؟»

گوتم: «نه‌خىتر زىباوكم هه‌يه.»

- «ئهرئى گه‌ر بىبىنم ده‌كه‌ويتته به‌ر دلئى؟»

- «پىويست ناكا بىبىنى.»

كاترين: «ئىمه به‌ختيارىن. له‌وه زىاتر بىر له هيج شتى تر ناكه‌مه‌وه. زۆر خو‌شحالم كه شوم به‌تۆ كردووه.»

خزمه‌تكاره‌كه شته‌كانى برده‌وه. تا ماوه‌يى بئىده‌نگ بووين. گوتيمان له‌ دهنكى باران بوو. له‌ خواره‌وش ديد و هۆرى ئوتومبىلان رۆژه رپيه‌ك ده‌رۆيى.

گوتم: «هه‌رده‌م له دواوه گوتيم لپيه.»

گالىسكه بالداره‌كه‌ى كات، وا تاو ده‌دات.»

كاترين گوتى: «ئه‌و هۆنراوه‌يه ده‌زانم. هئى (مارقتيله) به‌لام ده‌رباره‌ى ئه‌و كچه‌يه كه لاي پىاو نامىتته‌وه.»

ميشكم ساف بوو، هه‌ستم كرد ده‌بئى ده‌رباره‌ى راستىبه‌وه قسه بكه‌م.

گوتم: «مندالنه‌كه‌ت له‌كوئى بئى؟»

- «نازانم، باشترىن شوئىن بتوانم بىدۆزمه‌وه.»

- «باشه چۆن ئه‌مه ئه‌نجام ده‌ده‌ى؟»

- «به‌باشترىن رىنگه كه بتوانم ئه‌نجامى بده‌م، نىگه‌ران مه‌به، نازىزم له‌وانه‌يه به‌ر له‌وه‌ى شه‌ر ته‌واو بئى، ژماره‌يى مندالمان بئى.»

- «كاتئى رۆيشتنه.»

- «ده‌زانم گه‌ر مه‌يلئى رۆيشتنه هه‌به، هه‌ر ئىستا ده‌توانين برۆين.»

- «نهخێر.»
- «كهوابێ تهنگاو مه به، نازیزم، تائیسستا باش بووی ئیسستاش دلتهنگ مه به.»
- «دلتهنگ نیم. مانگی چهند جار نامه م بۆ دهنوسی؟»
- «هه موو روژی. شته کانت ده خویننه وه؟»
- «ناتوانن بهو رادهیه ئینگلیزی بخوینیهته وه، تا نازاری خه لکی پێ بدهین.»
- «نامه کانه به دهسته تیککی ناخۆش دهنوسم.»
- «به لām زۆر ناخۆش نه بێ.»
- «که مێ به دهسته تیککی ناخۆش ده یانوسم.»
- «ده ترسم کاتی رویشتم هاتبێ.»
- «زۆر باشه، نازیزم.»
- «چهندم له دل گرانه ماله جوانه که م به جی بیتلم.»
- «منیش وهک تۆ.»
- «به لām ده بێ برۆین.»
- «راسته، به لām زهمانه قهت وای نه کردوه به بیتیکی خوش پیکه وه مینین.»
- «روژی دێ پیکه وه ده مینینه وه.»
- «تا ده گه ریتیهته وه مالتیکی خوشت بۆ ناماده ده که م.»
- «کێ ده زانی، له وانه ده سه ته جی بگه رتیه وه.»
- «له وانه به بیت که مێ بریندار بێ.»
- «نه خێر، ده مه وئ گوئییه کانت سه لامهت بن.»
- «ئه ی پیه کانه م. هه ز ناکه ی وه کو خویان ساغ بن.»
- «ئاخر، قاچه کانت برینان تائیسستا وشک نه بوویهته وه.»
- «گیانه که م ده بێ برۆین.»
- «باشه تۆ له پیشدا برۆ.»

له جیاتی ئه وه ی به په رزکه ره وه دابه زین، به پیتیلکه دابه زینه خواره وه. ئه و رایه خه ی پیتیلکه که ی پێ داپۆشرا بوو شر بوو. پارهی نانی ئیوارده م دا که بۆیان هینابوینه سه ره وه.

ئه و خزمه تکاره ی خواردنه که ی هینایه سه ره وه له سه ر کورسی له نزیک ده رگا وه دانیشتبوو هه ستایه سه ر پێ و خۆی بۆ دانه واندین، له گه لێ چومه ژووریک لاپه ره

کری ئوتیلیم دایم وا پیده جوو ئوتیل چیه که به براده ریککی خۆم تینگه بیسێ. بۆیه نه به یشت پیتسه کی پاره بدهم. به لām کاتی زانیویه تی به هه له چوه خزمه تکاره که ی له به رده رگا داناوه نه بادا بێ پارده ان بجمه ده ره وه، له م با وه رده دام ئه م حاله ته روویدایه. هه تا له گه ل هاورپیکانی خوشی. خۆ شوکر پیاو له روژگاری شه ردا دۆست و براده ری گه لێ زۆره.

داوام له خزمه تکاره که کرد په یتوونیکمان بۆ بگرێ. خزمه تکاره که گورزه که ی کاترینی لێ وه رگرتم، که من هه لمگر تبوو. به سه یوانی چوه ده ره وه. له په نجه ره وه بینیمان له شه قامه که دا له ژیر باران ده په رپیه وه له ژووی ته نیشته یه وه را وه ستاین. له په نجه ره وه سه یری ده ره وه ی کرد.

- «کات، چیه ته؟»
- «خه وم دێ.»
- «هه ست به برسیبه تی ده که م.»
- «چیت هه یه بیخۆی؟»
- «به لێ، له ناو جۆزه که مه.»

په یتوونیککی بینی هیره هات، را وه ستا. ئه سپه که ش له به ر باران سه ری خۆی شو پر کرد بۆ وه. خزمه تکاره که ی تیا دابه زی. سه یوانه که ی هه لدا، به ره و لای ئوتیل هات. له ده رگا وه گه یشتنه یه ک. هه ر به سه یوانه که ی ئه وه وه هاتینه ده ره وه. بۆ لای په یتوونه که رویشته ی که له وه ری رینگا که وه را وه ستابوو. ئا و به جۆزه که کاندایه روژی.

خزمه تکاره که گوئی: «گورزه که ت له سه ر کورسی په یتوونه که به.»

له بن سه یوانه که وه را وه ستا تا سواری په یتوونه که بووین. هیشته نا مه مدا خزمه تکاره که.

گوئی: «زۆر سوپاس، گه شتیکی خوش.»

په یتوونچیه که جله وی به رز کرده وه، ئه سپه که ده ستی به رویشته ی کرد، خزمه تکاریش له ژیر سه یوانه که وه گه رایه وه ئوتیله که وه. به شه قامه کاندایه چوینه خواره وه به ره و لای چه پ سوو راینه وه، دوا یی به ره و لای راست... به ره و ئیستگه، هاتینه به رده م ئیستگه. دوو پۆلیسی قه ره بین له شان له ژیر روونکی له به ر باران را وه ستابووین.

له به ر تیشکی گلۆپه کانی ئیستگه وه سه رکلا وه کانیان ده بریسکا یه وه. بارانه که روون و بله ورین بوو، کۆله لگرێ له ژیر که په نگی ئیستگه وه هاته ده ره وه، له ترسی باران سه روملی ویک هینابو وه وه.

گوتم: «نه خێر، سوپاس پیوستم پیت نییه.»

گه رایه وه دوا وه و چوه وه ژیر که په نگی تاقه که وه، رووم بۆ لای کاترین وه رسووړاند، سیمای که وتبو وه ژیر تارمایی چه تری په یتوونه که وه.

- «ده توانین خوا حافیزی له به کتری بکه یین.»

- «نایب منیش بيمه ژوروهه؟»

- «نه خیر.»

- «خو افاښ، کات.»

- «ده توانی ناو نیشانی نه خوځځانه ی بدهیتی؟»

- «به لئی.»

ناو نیشانی ته اوای نه خوځځانه م دایه په یتونو نچیبه که تا بیگه یه نیتنه نه خوځځانه، په یتونو نچیبه که سه ری ره زامه ندی له قاند.

- «خو افاښ، زور ناگاداری خوځ و کاترینی بچووک به.»

- «خو افاښ نازیزه که م.»

گوتم: «خو افاښ.»

له په یتونو نه که دایه زیم و هاتمه بهر باران. په یتونو نه که ئوغری کرد. کاترین خوئی له په یتونو نه که هینایه دهره وه، له بهر رووناکیبه وه سیمایم بینی بزیه کی هاتئ، دهستی لئ هه لسه قاندم. په یتونو نه که چوه سه سر شه قامه که. کاترین دهستی خوئی بو تاقی ئیستگه وه پاکیشا. ناوړم دایه وه، چاوم به دوو قهره بینا له شان کان و تاقه که وه کهوت، تیگه یستم مه بهستی نه و بهو له ژیر باران نه وه ستم، چوومه ژیر که په نگی تاقه که وه. له وئ وه ستم. ته ماشای په یتونو نه که م کرد. تا له سووچه که وه وهر سووړا به وه. ئینجا منیش بو ناو ئیستگه رویشتم، له سهر پیاده رتیه که بو لای شه مه نده فهره که چوم. کابرای دهره گوان له سهر شو سستیبه که وه ستابو، به دوام ده گه را. به دواي نه وه وه چوومه ناو شه مه نده فهره وه به نیتو خه لکیکی زوردا تپه ریم. تا له دهر گایي چوومه ژوروه وه. کابرای توپچی له هوی به کی پر خه لک هه لقونجا بو. هه گبه که م و جوړ که که م له سهر ره فکه ی تایبه ت به هه گبه وه له سهر سه ریبه وه داندرابوون. زور که سی تر له نیوان راره وی فارگونه که وه به پیوه وه ستابوون. پیاوانی ناو فارگونه که ش زه ق زه ق ته ماشای ئیمه بان کرد، کاتئ هاتینه ژوروه وه. ژماره ی کورسیبه کانی شه مه نده فهره که تپرای نه و هه شاماته ی ناو شه مه نده فهره که ی نه ده کرد و هه موو که س له گه ل یه ک دوژمنانه بوون. توپچیبه که هه ستابه سه ری ت تا له شوینه که ی دانیشم، یه کی دهستی له سهر شانم دانا. رووم تی کرد و چاو تکم داین چیم دی؟! بینیم کاپتنیکی ته ژنده ی توپچی. قه قماغه یی له سهر چه ناگه که یه وه بو له بهرام بهرم وه ستم. تومه ز کاتئ له راره که وه بووین، له جامه که وه، سه بری کردوه، دواي هاتوته ژوروه وه.

لیم پرسى: «فهرمو، چیت ده وئ؟»

که خو م سووړاند و روو به رووی بووم له من که له گه تتر بو، ده مو چاویشی له ژیر سیبه ری کلاوه که ی سیسی ره قه له بوو. قه قماغه که ش تازه بوو دهر بيسکایه وه، هه موو خه لکه که ی نه وئ ته ماشایان ده کردم.

- «ناتوانی وا بکه یت، ناتوانی سه ربازی راسپیړی شویتت بو بگری.»

- «نه وه وام کرد.»

تفی قوت دایه وه، گرتی قورقوراگه یم بینی، بهرز بووه وه، دواي دابه زیمه وه خواره وه توپچیش له پیش شوینه که راره ستم، خه لکی تریش له جامه که وه سه بریان کرد. هیچ که سیکي ناو فارگونه که لیوی نه بزاق و نقه ی لیوه نه هات.

مافی نه وده ت نبیه وا بکه ی. دوو سه عات بهر له هاتنی تووه لیوه وه ستابووم.

- «ئیسنا چیت ده وئ؟»

- «کورسیبه ک.»

- «منیش وه کو تو کورسیم ده وئ.»

سه بری سه ر و سیمایم کرد. توانیم هه ست به وه بکه م که نه وه هه مووانه ی له ناو فارگونه که دژی من. گله یم لیبان نه ده کرد. مافی خوئی بوو. به لام منیش کورسیم پیوسته. هیچ که سی نقه ی لیوه نه هات «نه ی دوزه خ» له دلئ خو مدام وام گوت.

ناچار گوتم: «دانیشه سیورکابیتانو.»

توپچیبه که رتگی بو کاپتنی که له گه ت کرده وه. له شوینم دانیشتم، سه بری منی کرد. ناگر له چاوی دهری به لام هه رچوئی بی کورسیبه که ی گرت به توپچیبه که م گوت: «شته کانم بیته.»

چوینه راره که وه. شه مه نده فهر جمه ی ده هات. زانیم تازه جیگام ده ست ناکه وئ. ده لیرم دا به هه ریبه که یان. به ناو راره که وه رویشتم و دایه زینه خواره وه. له دهره وه له سهر شوسته که له جامه که وه سه بری ناوه دیان ده کرد. هیچ شوین نه بوو. دهره گوان گوتی: «له وانه شه ژماره یه کی پتر له وئ سواری شه مه نده فهرین.» ته وقه م له گه ل کردن و خو افاښیم لئ کردن و رویشتم، به لام هه ر دوو کیان هه سستیان به په ژاره یی کرد. کاتئ شه مه نده فهره که دهستی به رویشتم کرد، ئیمه هه موومان له ناو راره که ی شه مه نده فهره وه، راره ستابوون سه بری گلوپه کانی ئیستگه و گوره پانه که م کرد، له دهره وه ش باران به رده وام بوو. زوو به زوو په نجه ره کان باراناوی بوون، ئیستر نه م ده توانی دهره وه بیسیم. دواي چار ناچار له سهر عاردی راره که وه که وقه خه و. بهر له خه و تن پاره و ده فته ری تپینیبه کانم له ناو گیرفانی کراس و پانتولم دانا که ده گه یشته ده لینگم. به درتژیی شه و که وقه شیرین خه وه وه، کاتئ خه لک له (بریسکا) و (دقیرونا) سواری شه مه نده فهر بوون بیدار بوومه وه. به لام هه ندی بلتی یه ک و دوو لیکه وقه وه خه و. سه رم به جوړ کیتک کرد بوو باسکیشم له وی تر وهرینا بوو. هه ستم به گرانی جوړ که که ده کرد. هه ر که سی بیوستابه پیم لئ نه نئ، ده یتوانی به سه رم پازی دابایه، خه لکیکی زور به درتژیی راره که وه له سهر عارده که وه نوستبوون، هه ندیکي تریش خو بان به ئاسنی په نجه ره که وه گرتبوو یان پالیان به دهر گاه دابوو. نه م شه مه نده فهره هه همیشه وا جه نجال بوو.

له پايزدا دارهكان رووت بوون و ريگاكانيش قوراوي بوون. له (ئودينهوه) بهسواري لوريي بو (گوريزيا) كه و قهه پي. لورييه كاني تري سهر ريگاكه مان به جيهيتشت. سهيري پييدهشتي دهو روبه رم كرد. دارتوهه كان رووت بوونهوه كييلگه كانيش قاوهيبي بوون ريگاكه گه لاي تهري وهريوي له سهر بوو كه له ريزه داره رووتبووه كان هه لوهره بوون و ژماره بين كر تيكا ريشي له سهر بوو. كه له ريگاكه كاريان ده كرد. جيئي تايه ي سهر ريگاكه يان بهو په له بهر دانه پر ده كردهوه كه له نيوان داره كاني هه ر دو لاي ريگاكه وه قومهت كرابوون. شاري (گوريزيا) مان لي به ديوار كهوت. ته مو مژ بالي به سهر دا كيشابوو، چيا كانيشي له بهر چاوان روون كرد بوو. له روو باره كه وه په رينه وه ناوه كه ي به خوږ دهو پيشت. له چيا كاندا باران بوو. هاتينه ناوشار، به لاي كارگه كان تپه پين، پاشان به خانوه كان و ساختمانه كان. ژماره ي خانوه پيكاو ده كان له جار ان زورتر ببوون. له شه قاميكي ته سكددا به لاي ئوتومبيلكي فريباگوزاري خاچي سووري به ريتاني تپه پين. شوفيره كه شه پقه يه كي له سهر نابوو، ده مو چا و سيس و له كه دار بوو. ئه وم نه ده ناسي. له گوريزه پانيكي گه و ره له بهر امبه ر خانوي ميجه ري شار له لورييه كه دابه زيمه خواره وه. شوفيري لورييه كه جانتا كه ي پشتمي دايه ده ستم و به كوتم دادا. دوو جوړ كه كه ي تريش به ده ستمه وه ته كه ته كي بوو ملم له ري نا، فيلا كه مانم گرته بهر. هه ستم به جووشي بهر ده مال بوونه وه نه ده كرد. به سهر ريگا چه و ريزه كه ي ئوردو و گاوه شوږيو و مه وه. له نيوان داره كاندا سهيري فيلا كه مانم ده كرد. په نجهره كاني هه مو و داخرا بوون، به لام ده رگاكه ي له سهر پشت بوو چوومه ژووره وه ميجه رم بيبي له سهر مي زي ژوورتيكي بين كه لوپه ل، كه نه خشه و به يان نامه ي چاپكراوي له سهر ديواره كاني هه لو اسرابوو، دانيشتبوو.

گوته: «رؤژ باش، چونی؟»

كبرا پيتر و وشكتر دهاته بهر چاوم.

گوتم: «باشم، دهنگوياس چيبه؟»

- «هه موو شتي دوايي هات شته كانت دابني و دانيشه.»

گورزه كه م دانا و، دوو جوړ كه كه شم له سهر زهوي دانا. شه پقه كه شم له سهر گورزه كه م دانا، كورسييه كه ي ترم له لاي ديواره وه هيتا و له نزيك ميژه كه وه له سهر ي دانيشتم.

ميجه ر پرسی: «هاو بيزار بوو، ئهري هاتوويته وه سه رخت؟»

- «به لي.»

- «ئاخو ئافه ريني نازايه تبت ودرگرتوه؟»

- «به لي... وهرم گرتوون. زور سوپاس.»

- «دهبا بيانينم.»

زريزه ي چاكه ته كه مم داكيشا، چاكه ته كه م وه لادا، تاتواني هه ر دوو شه ريتنه كه بيبي.

- «ئه ي مه داليات ودرگرتوه؟»

- «نه خيتر، ته نيا فرمانه كه يم به ده دست گه يشتوه.»

- «مه داليكان دوايي ده گنه ده ستم. ماوه ي ده وي.»

- «چ خزمه تيكت هه يه ئه نجامي بدم.»

- «ئوتومبيله كان هه مو ويان له بهر ي جه نغن. شه شيان له باكورن له ناوچه ي كارپورتيون، (كارپورتيون) پي ده زاني؟»

- «به لي.»

هاته وه بيبرم. (كارپورتيون) شاريكي مه يله و سپييه. كه و توته دولتيكه وه. قولله ي زهنگي تيدا يه. شاروچكه يه كي خاوتي نه و قه ليه زه يه كي جوان له گوريزه پانه كه يدا هه يه.

- «له وي كار ده كن. ژماره ي نه خووشي لييه. شه ريش له وي كو تايي هاتوه.»

- «ئه ي ئوتومبيله كاني تر له كو تين؟»

- «دوو له سهر چيا كانن، چواريش هيتشتا له (بينيزا) ماونه ته وه دوو تبيبي فريباگوزاري تريش له گه ل سوپاي سيبه م له (كارسون) كارده كن.»

- «هيچ فه رما يشتيكت هه يه ئه نجامي بدم؟»

- «گه ر ئاره زووت ليه ده تواني بچيت چوار ئوتومبيله كه ي (بينيزا) وه ر بگريت. (گينو) ماوه يه كي زوره له وييه. توش ئه و ناوچه يه ت نه ديوه. ديوته؟»

- «نه خيتر، نه م ديوه.»

- «ناوچه يه كي تووشه، سي ئوتومبيلمان له وي لي فه و تاوه.»

- «ئه وه م زانيوه.»

- «به لي. رينالدي بو ي نوسيوي.»

- «ئه ي رينالدي له كو تيه؟»

- «ليتره، له نه خو شخانه يه، هاوين هات و پايز چو و ئه و هه ر ليتره بووه.»

- «پيت باوه ر ده كه م.»

- «بارودوخ زور ناخوش بوو، له وانه راده ي تووش ي و ناخوشييه كه ي باوه ر ناكه ي، وا هه ست ده كه م تو به ختت هه بوو كه له وي بريندار كراي.»

- «دهزانم. بهختم ههبوو.»

- «سالی ئاینده، تووشتەر دهبن، لهوانهیه هه ئیستا هیرش بیتن. بریاری ئهوه بیان داوه كه هیرش دهست پیتبكهن. بهلام باوهی ناكهم. وهختی ئهوه بهسهه چوه،

رووبارهكهت بیینی چۆن بوو؟»

- «بهلئ، زیادی كرديوو.»

- «باوهی ناكهم لهو ناوهخته دا هیرش بهرن. باران دهستی پیتكردوو بهفریش ههه بریاری دهبرای. ئادهی شتیكم دهبرارهی هاوولا تیبیه ئه مریکیه كانتم پی بلئ. ئاخۆ دهبی كهی ئه مریکی تری وهكو توومان لهگهڵ كار بكا؟»

- «سویایه کی ئه مریکی ده ملیۆنی مهشق دهدهن.»

- «بهو هیوایه هه ندیكمان لهوانه بهركهوی. بهلام فهردنسا هه مووی دهكا هیچی بهر ئیمه ناكهوی. باشه، تو ئه مشه و لیره ده مینی به بیانی لهگهڵ ئوتومیلیکی بچوك بچۆ (گینۆ) بنیرهوه. یه کیکی شارهزای ریگاکهت لهگهڵ ده نیرم. (گینۆ) هه موو شتیكت پی ده لئ. هه رچهنده ناویه ناویش تاكوته را توپ ده هاویشترین. بهلام شه ر کوتایی ها تووه. تووش هه زده کی (بانسیترزا) بیینی؟»

- «خوشحالم به دیتنی (بانسیترزا) و شادمانم به گه رانه وه م بۆ لای جه نابت، مایگی ترۆ.»

به زه رده خه نه یه كه وه گوتی: «له چاكه و لوتفی خۆته، ئه وهی راستی بی له م شه ره بیزار بوومه. گه ر دوور كه ومه وه هه رگیز باوه ر ناكهم بگه ریتمه وه.»

- «بارودۆخ بهو راده یه به ده؟»

- «بهلئ ئه وه نده خراپه و پتیریش، برۆ سه ركه وه خۆت بشۆ، رینالدى هاو رپیت بدۆزه وه.»

چوو مه ده ره وه و جان تا كانم هه لگرت و به پیتل كه سه ركه وتم. رینالدى له ژوو ره وه نه بوو، به لام شته كانی له وی بوون. منیش له سه ر قه رویت له دانیشتم، به له كپیت چه كه م كر ده وه و پیتلاوی راسته م له به ركر ده وه، پاشان له سه ر گازی پشتی له سه ر قه رویت له كه لی پال كه وتم. ماندوو بووم، بیی راسته م به ئازار بوو، پال كه وتم له سه ر جیگه به تا كه پیتلاوه كه وه شتیکی ناشرین بوو. بۆیه هه ستامه وه قه یسانی تاکی چه پیشم شل كر ده وه، پیتلاوه كه م فری دایه سه ر زه وی. پاشان له سه ر په تو كه جاریکی تر پال كه وتمه وه. هه وای ژوو ره كه له بهر داخرانی په نجه ره وه بۆ گنخا و ببوو. به لام له بهر شه كه تی توانای هه ستان و كر دنه وه بم نه بوو شته كانم هه موو له قوژنیکی ژوو ره كه وه دانرا بوون. تاریکی بالی به سه ر ده ره وه دا كیشابوو، له نیو جیگه پال كه وتم و كه وتمه بی ركر دنه وه له (كاترین). چاوه رپی رینالدى بووم. خۆم وام دانابوو كه شه وه بهر له نوسن نه بی، بی ر له (كاترین) نه كه مه وه. به لام له بهر ئه وهی زۆر ماندوو بووم و هیج شتی نه بوو خۆمی پیوه خه ریک

بكه م. بۆیه هه ر له سه ر قه رویت له راكشان و بی ركر دنه وه م په ك بوو. كه (رینالدى) به ژوو ركه وت بی ر له (كاترین) ده كر ده وه، رینالدى هه ره كه كو خۆی ما بو وه وه. به لام كه من لاواز ببوو.

رینالدى گوتی: «باشه. رۆله»

له سه ر جیگه هه لسا مه وه. به ره و لام هات. له سه ر قه رویت له دانیشتم و دهستی له م لم كر د، گوتی: «پیره كۆر، باسه ریریکی چۆك ت بكه م.»

شه پیکی توندی له پشتم دا، منیش دهسته كانیم گرت.

گوتم: «ده بی پانتۆله كه م له بهر بكه مه وه.»

- «رۆله له بهری بكه وه، ئیمه هه موو لی ره براده ری یه كترین. ده مه وی بز انم چ ئیشیكیان بۆت كر دووه.»

هه ستامه وه سه ر پی پانتۆله كه مم له بهر كر ده وه، شاشی سه ر برینه كه م كر ده وه. رینالدى له سه ر زه وییه كه دانیشتم، چۆكمی بۆ پاش و پیش چه مانده وه په نجه كانی زۆر به خیرایی به سه ر قه قماغه كه دا بر د، ئینجا به په نجه گه وه ركهانی هه ر دوو دهستی، كلا وهی ئه ژنۆمی به هیتواشی جوولا نده وه.

- «هه ر ئه وه نده ده چه میته وه؟»

- «بهلئ.»

- «تاوانه تو ره وانهی جهنگ ده كه نه وه، ده بوایه به ته وای بچه ما یا یه وه.»

- «له پیشتر زۆر چاكرته، جار ان ره ق بوو وهك ته خته دار و ابوو.»

رینالدى قاچمی زیاتر چه مانده وه. منیش ته ماشای دهسته كانیم ده كر د، دهستیکی ئژدارانه ی چاپووكی هه بوو. ته ماشای ته وقی سه ریم كر د، پرچی ده دره وشایه وه. به چاکی شانه ی كر دیوو. ئه مجاره قاچمی یه گجار چه مانده وه.

گوتم: «ئۆخ!»

گوتی: «ده بوایه به ئامیر زیاتر چاره سه ری كرابا یه.»

- «له جار ان چاكرته.»

- «ئه وه ده زانم، ئه وه شتیكه، من له تو زیاتری لی ده زانم.»

هه ستایه سه ر پی له سه ر ته خته كه دانیشتم.

خه ریکی ته و او بوون بوو گوتی:

- «چۆك ئیشه كه ی پوخته یه. ده براره ی هه موو شتی قسه م بۆ بكه.»

- «هیج شتی نییه باسی بكه م. رۆژگاریکی خامۆشم بر ده سه ر.»

- «وه كو پیاویتی ژن دار ده جوو لیتته وه. چیبیه؟»

رینالدى دهستی له ئه ژنۆی خۆی وه رپنا.

- «ئەم شەرە دەمکوژی. ئەم شەرە غەمباری کردووم.»

- «گۆتم: «ناھ.»

- «مەسەله چیبە؟ بۆچی نابێ هەست و نەستییکی مرۆڤایەتیم هەبێ؟»

- «نەخێر، دەتوانم، دەتوانم ڕەنگوڕووی خۆشیت لێ بەدی بکەم، ئادەدی پێم بلێ؟»

- «بەدرێژایی هاوین و پایز نەشتەرگەریم کردووه. لە ئێشدا بوومه. ئێشێ هەموو کەسیکم راپەراندوووه. بەخوا ڕۆڵە، هەر ئەوەندەت زانی بووم بەنژداریکی بەناویانگ.»

- «ئەوهم بەدلە.»

- «قەت بێرناکەمەوه. نەخێر، بەخوا بێرناکەمەوه. تەنیا ئێشێ نەشتەرگەری

دەکەم.»

- «ئەمە راستە.»

- «بەلام ئێستا ڕۆڵە وا هەموو شتێ دوايي هات. نەشتەرگەری ناکەم ئەمەیه تەنگی پێ هەلچنیوم و بێزاري کردووم. شەریکی ترسناکە. باوەرێم پێ بکە. ئێستا تۆ وری منت بەرز کردۆتەوه. ناخۆ ئەو قەوانەي پێم راسپاردبووی بۆت هیناوم.»

- «بەلێ.»

قەوانەکان بە قاقەز پێچراپوون لەناو کارتۆنی ناو هەگبەکەم دانابوون. بەلام زۆر شەکەت بووم توانای دەرھینانێانم نەبوو.

- «ئەي تۆ ڕۆڵە هەست بەخۆشی ناکەي؟»

- «هەست بەدۆزەخ دەکەم.»

رینالدي: «ئەم شەرە زۆر سامناکە. وەرە ژووڕەوه. با هەردوو کمان خۆمان مەست و سەرخۆش کەین و کەیفخۆش بێن، ناخۆشی لە مێشکمان دوورخەینەوه، ئەوکات هەست بەخۆشی دەکەین.»

- «نەخۆشی زەرتمک هەیه ناتوانم بخۆمەوه.»

- «ئۆھ، ڕۆڵە تۆ چۆن بۆم گەرايتەوه. بەماندی و جگەرێکی نەخۆشەوه بۆم گەرايتەوه. وا پێت دەلێم ئەم شەرە شتیکی بەد و خراپە کەوايی لەبەرچی ئەم شەرەمان هەلگیرساند؟»

- «پێکی دەخۆینەوه. نامەوی سەرخۆش بێم. بەلام پێکی دەخۆینەوه.»

رینالدي بەرەو لای مێزی دەستشۆر چوو، دوو بەرداخ و قاپێ کۆنیاکی هینا.

- «کۆنیاکی نەمساییه. نیشانەي حەوت ئەستێرەیه. ئەو تاقە شتیکیە لە (سان

گبریل) دەستیان بەسەردا گرتی.»

- «لەوی بووی؟»

- «نەخێر، لێرە بترازی پێم بەهیچ شوێنی نەکەوتوووه. هەر لێرە بوومه و ئێشێ

نەشتەرگەریم کردووه. سەیرکە ڕۆڵە ئەمە قالکی کۆنە فلچەي ددانته. هەلگرتووہ تا

یادی تۆي پێ بکەمەوه.»

- «تا وەبیرت بێتەوه ددانت بشۆي.»

- «نەخێر، هی خۆشم لایە. بۆیە هەلگرتووہ تا بەیانیاوت بەتێنەوه یادم کە هەولت دەدا پاشماوی (فیلارۆزا) لەسەر ددانەکانت لایەريت کە سویندت دەخوارد و

ئەسپیرینت قووت دەدا جنیوت بەسۆزانییەکان دەدا هەر کاتێ ئەم قالکە دەبینم ئەوهم دیتەوه یاد کە هەولت دەدا و یژدانی خۆت بەفلچەي ددان پاکژ کەیتەوه.»

رینالدي بۆ لای تەختەکەم هات و گوتی: «ماچیکم بکە، پێم بلێ بەراستیت نەبووه.»

- «ماچت ناکەم. تۆ مەپوونی.»

- «دەزانم، تۆ خورتییکی ئەنگلۆسەکسۆنی باشی. چاک دەزانم، دەزانم تۆ کورپیکي

بەشیمان بۆهێ. دەبێ چاوەرێی کەم تا بەچاوی خۆم ببینم کە ئەنگلۆسەکسۆنی بەفلچەي ددان سۆزانی دوور دەخاتەوه.»

- «کەمێ کۆنیاک لە پەرداخەکە بکە.»

پەرداخەکانمان لێکدا و خواردمانەوه، رینالدي پێم پێکەنی و گوتی: «سەرخۆشت دەکەم، جگەرت دەردێنم، جگەرێکی ئیتالیی باشت لە جیاتنی بۆ دادەنێم. جارێکی تر دەتکەمەوه پیاو.»

پەرداخەکەم بەکەمێ کۆنیاکەوه هەلگرت و چوومه لای پەنجەرەوه، دەرەوه تاریک بپوو. پەنجەرەکەم کردەوه باران وەستاوو، دەرەوش سارد بپوو، تەمومژ سەر درەختەکانی داپۆشپوو.

رینالدي گوتی: «نەکەي کۆنیاکەکە لە پەنجەرەکەوه فری دەیتە دەرەوه گەر توانای فرکردنیت نییه بیدەرەوه خۆم.»

- «خەرێکی ئێشێ خۆت بە.»

بەدبێتنی رینالدي خۆشحال بووم. دوو سالی رەبەقی بەگالتەوگەپ لەگەلم بردە سەر. گالەکانیم بەدل بوو. هەردوو کمان چاک لەبەکتری تێدەگەیشیتین.

لەسەر تەختەکەوه پرسی: «ژنت هیناوه؟»

پشتی خۆم بەدیوارەکەوه دابوو لە نزیک پەنجەرەکەوه راوەستا بووم، گۆتم: «نەخێر هێشتا نەم هیناوه.»

- «نایا کەوتوویتە داوی خۆشەوێستییهوه؟»

- «بەلێ.»

- «لەگەل کچە ئینگلیزەکە؟»

- «به لئى.»
- «ئەى رۆلە، باشە ئەو لەگەلت دەگونجى؟»
- «هەلبەت.»
- «مەبەستم ئەو ەيه: ئاخۆ ئەو بە شىبە يەكى پراكتىكى لەگەلت دەگونجى؟»
- «بێدەنگ بە قسەى وا مەكە.»
- «قسەى واناكەم، بەلام دوايى خۆت دەبينى كە من پياويكى لەو پەرى نيانى دام. ئاخۆ ئەويش...؟»
- گوتم: «رېنين. تكايە قسەى وا مەكە. ئەگەر دەتەوئ ببينه برادەرم بێدەنگ بە.»
- «نامەوئ بيم بە برادەرت چونكە هاوړيتم.»
- «كەوايى بېدەنگ بە.»
- «زۆر باشە»
- چوومه سەر تەختەكە، لە تەنيشتى دانېشتم، رېنالى پەرداخەكەى بە دەستەوه گرتبوو. چاوى برېبوونە زەوى.
- «تېگەيشتى رېنالى. وانېيه؟»
- «ئۆ، بە لئى، بە درتيايى ژيانم سەرپيچى مەسەلە پېرۆزەكانم كړدوو، بەلام لەگەل تۆ بە دەگمەن وا گونجاوه وام كړې. لەو باوهرهش دام كە تۆش كەمى لەو مەسەلەنەت لا هەيه.»
- دوو باره چاوى لە عاردى پرېنەوه.
- «ئەى تۆش ئەو مەسەلەنەت لا نييه؟»
- «نەخېر.»
- «هەرگيز.»
- «نەخېر.»
- «ئاخۆ من دەتوانم ئەم قسانە بەدايك و خوشكت بلّيم؟»
- رېنالى بەگور گوتى: «بە خوشكەكەت بلّيم؟ (۱)»
- هەردووكمان دامانە قاقاي پيئەنېن.
- گوتم: «ئەى پېرە سوېرمان.»
- رېنالى گوتى: «من ئېرەبىت پى دەبەم»
- «نەخېر، تۆ وانى.»
- «مەبەستم ئېرە نييه. مەبەستم شتى ترە. تۆ هيچ برادەريكت هەيه ژنى هېنايى.»

(۱) مەبەست لە خوشكەكەت: كاترينە.

- گوتم: «بە لئى.»
- رېنالى: «نەبرادەرم هەيه ژنى هېنايى، وه نەبرادەرم هەيه كەوتبىتە داوى خۆشەويستىيهوه.»
- «لەبەرچى نيته.»
- «منيان خۆش ناوئ.»
- «لەبەرچى؟»
- «من مارم، ماري بېر و هۆشم.»
- «تېكەل و پيئەكەلت كړد. سىو نيشانەى بېر و هۆشه.»
- «نەخېر مار نيشانەى بېر و هۆشه.»
- ئەو زياتر كەيفخۆش بوو.
- گوتم: «تۆ لەوكاتەدا چاكترى كەوا قوول بېر ناكەيتەوه.»
- گوتمى: «تۆم خۆشەوئ، نەزان، بەلام كاتى من دەبم بەزانيايەكى ئيتالى مەزن، تۆ عەبىت؟! لە قسەكانم دەبينيهوه. زۆر شت دەزانم بەلام ناتوانم بيان دركېم. زۆر لە تۆ زياتر دەزانم.»
- «بە لئى ئەمە راستە.»
- «بەلام كاتىكى خۆشترت دەبى. هەتا لەكاتى پەشيمانيش كاتىكى خۆشترت دەبى.»
- «بەو نزايە ناليم ئامين.»
- «ئا، بە لئى، ئەمە راستە. من تەنيا لەوكاتەدا كەيفخۆشم كە كاردەكەم.»
- ئەمەى گوت و ديسان چاوى لە عاردى پرېنەوه.
- «بەسەر ئەمە زال دەبى.»
- «نەخېر، من حەز لە دوو شتى تريس دەكەم. يەكئىكيان زيانى بۆ كارەكەم هەيه، ئەوى تريسيان لەماوهى نيسوسەعات يا پازدە دەقەيى، هەندى جار لەو ماوهيه بەكەمتريش تەواو دەبى.»
- «لەوانەيه چاكتر بووم. رۆلە. تۆ نازانى بەلام تەنيا ئەم دوو شتە و ئيشەكەم هەيه.»
- «لەوانەيه شتى تازەش بە دەست بېنى.»
- «نەخېر، هەرگيز شتى تر بە دەست ناهيتى. ئيمە بەو هەموو شتانەى هەمانە لەدايك بوين، هەرگيز فيرنابىن هيچ شتى نوئيش بە دەست ناهيتىن. ئيمە هەموومان بەتەواوى دەستمان پيئەكردوو، دەبى بەوه كەيفخۆش بىن ك لاتينى نەبووين.»
- «شتىكى وانېيه ناوى لاتينى بى. ئەوه بېر كړدەوه يەكى لاتينيانەيه. تۆ زۆر

شانازی به كه موكوپیه كانت ده كه ی.»

رینالدی سه ری بهرزكردوه و پینكه نی: «ده بی له قسه كردن بوهستین، ئه وه نده ی بیبر بكه مه وه ماندوو و شه كه ت بووم.»

رینالدی كه هاته ژووره وه پیده چوو ماندوو بی.

«كاتی نانخواردن هاتوه. دلشادم به گه رانه وه ت، تو باشتین هاو پتی منی، برای هاوسه نگره ری منی.»

پرسیم: «ئهی كه ی به یانی برایانی هاوسه نگره نان ده خۆن؟»

«هه ر ئیستا، به لام بو خاتری جگه رت پینكیتی تر ده نۆشین.»

«وه كو حه زره تی پۆلیس.»

«له مه ر ئه مه وه ژۆر ورد نیت. ئه مه شتیك بو په یوه ندی به گه ده و مه یه وه هه بووه. كه می مه ی له پیناوی گه ده ت بنۆشه.»

گوتم: «ئهو ی له ناو بوتله كه دا بیتی له چاوی هه ر شتیکی تو بیلیتی ده نیۆشم.»

رینالدی په رداخه كه ی بهرزكردوه و گو تی: «له چاوی كچه دۆسته كه ت.»

«ژۆر باشه.»

«له مه ودوا هه رگیز قسه ی خراب به لایه نی ئه وه وه نا كه م.»

«ژۆر له خۆت مه كه.»

كو نیباکی ناو بوتله كه ی خواره وه، گو تی:

«من دلپا كم، وه كو تو م، منیش كچیتی ئینگلیزی بو خۆم ده دۆزمه وه. له راستیدا من بهر له تو ده زگیرانه كه تم ناسیوه. به لام كه می بو من درێژه. ئه وه نده درێژه به خوشكم ده شی.»

گوتم: «تو زه یینیکی سافت هه یه.»

«ئهی وانیه ه؟ هه ر له بهر ئه وه شه پیم ده لێن رینالدی (پورسیمۆ) (۱).»

«رینالدۆی سپورسیمۆ (۲).»

«ده نا تا زه یین سافه با بو نانخواردن بچینه خواره وه.»

ده موچاوم شوش و پرچم شان هكرد و به پینكیتكه چوینه خواره وه.

رینالدی كه می سه رخۆش بو، له ژووره وه نا مان خوارد. خواردنه كه ش باش ناماده نه بو بوو.

رینالدی گو تی: «ده چم قاپی دینم.»

(۱) پورسیمۆ: واته زه یین ساف.

(۲) گالته باز.

به سه ر پینكیتكه كه وت و منیش له سه ر میتزه كه دانیشتم گه رابه وه بوتلیکی هینا. بو هه ر به كیشمان نیوه ی په رداخی تی كرد. په رداخه كه م بهرزكردوه دامه بهر رووناکی چراهه كه ی سه ر میتزه كه و گو تم:

«ئهو نده ژۆره.»

«نه ئه بو گه ده یه کی به تال ژۆر نییه. ئه وه شتیکی چا كه، ئه مه گه ده به ته واوی ده سوو تینی. هه یج شتی له مه خراپتر نییه بو تو.»

«ژۆر باشه.»

«رۆژ به رۆژ پساو داده رزینی. گه ده تیكه ده دا و ده ست له رۆك ده كا، نژداریش ئه مه ی پینوسته.»

«ئاوا ریم نیشان ده ده ی؟»

«ئهی دلیمه. له وه زیاتر ناخۆمه وه. ئه وه نۆش بكه. رۆله چاوه پتی به م زوانه نه خۆش بكه وی.»

نیو به رداخم خواره وه، گو یم له ده نگتی بو، خزمه تكاره كه بو، له هۆله كه وه هاواری كرد: «شۆریا، شۆریا ناماده یه.»

میتجه ر هاته ژووره وه. سه ری بو له قان دین و دانیشتم. له پشت میتزه كه وه ژۆر بچووك دیار بوو.

میتجه ر پرسى: «ئیمه هه ر ئه وه نده یین؟»

خزمه تكاره كه مه نجه لی شۆریای داگرته خواره وه. قاپه كانانی به ئه سكو پر كرد.

رینالدی گو تی: «هه ر ئه وه نده یین. ته نیا قه شه یی نه بی. گه ر بزانی (فیدریكو) لیریه ئه ویش دیته ئیره.»

پرسیم: «ئهو له كو تیه؟»

«له ره بیه ی ژماره ۳۰۷. له و باوه رده ئیستا دی ته له فۆنم بو كردن پینانم گو ت، پینی بلین تو هاتوو یته وه.»

میتجه ر له گه ل شۆریا كه خه ربك بو، ده م و لووتی سه ربیه وه. داوی سمیله قیت بووه كه شی به وردی سه ربه وه.

گوتم: «ده لپی هه را و به زمی چیشته خانه كو نه كه مان نه ما وه.»

میتجه ر گو تی: «به لی ئیمرو هیمنه.»

رینالدی گو تی: «من ده یه فتنه چی.»

میتجه ر گو تی: «ئیرینكو، هه ندی مه ی بخۆره وه.»

په رداخه كه می پر كرد. (سپاغانی) یان بو هینان. به خواردنه وه یه وه خه ربك بو یین. كاتی قه شه وه ژووركه وت سپاغانی مان ته واو كرد بوو. قه شه هه مان سیمای جارانی

مابوو بچووک و ئەسمەر و تێکچەقیبوو. ههستامه سه‌ریی ته‌وقه‌م له‌گه‌ڵ کرد. ده‌سته‌که‌ی تری له‌سه‌ر شانم دانا.

گوتی: «هه‌ر که زانیم گه‌راویه‌ته‌وه، یه‌کسه‌ر هاتم.»

میجهر گوتی: «دانیشه، تو دو‌اکه‌وتی.»

رینالیدی گوتی: «ئێواره باش قه‌شه‌که‌مان.»

وشه‌ی قه‌شه‌ی به‌ئینگلیزی گوت. ئەمه‌ خودی کاپتن بوو، په‌لار و توانجی له‌ قه‌شه‌ی ده‌گرت و سه‌گه‌ ئینگلیزییه‌کی ده‌زانی. قه‌شه‌ گوتی: «ئێواره باش رینالیدۆ.»

خزمه‌تکاره‌که‌ شو‌ریای بۆ هیتنا، به‌لام قه‌شه‌ دلێ سپاغانی ده‌ویست. لیتی پرسیم: «تۆ چۆنی؟»

گوتم: «باشم، کاروبار له‌ چ حاله‌؟»

رینالیدی: «که‌مه‌ی مه‌ی بخۆزه‌وه. ئەه‌ی قه‌شه‌، که‌مه‌ی مه‌ی بۆ گه‌ده‌ت بنۆشه. خۆت ده‌زانی ئەمه‌ نه‌ریتی چه‌زه‌تی پۆلیسه‌.»

قه‌شه‌ به‌رپه‌وشت به‌رزبیه‌وه‌ وه‌لامی دا‌یه‌وه‌ گوتی: «به‌لێ، ده‌زانم.»

رینالیدی په‌رداخه‌که‌ی پر کرده‌وه و گوتی:

«ئهم قه‌شه‌ پۆلیسه‌، سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ناخۆشی و ناهه‌موارییه‌که‌.» قه‌شه‌ سه‌یری کردم و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت، توانیم له‌ خولقی قه‌شه‌ ئه‌وه‌ ده‌ست‌نیشان بکه‌م، که‌ په‌لار و توانجی رینالیدی هیتنا نه‌گه‌یشتووه‌ ئێسقانی.

رینالیدی به‌رده‌وام بوو گوتی: «ئهم قه‌شه‌یه‌ پۆلیسه‌، ئاره‌قخۆر و خۆت‌پیه‌یه‌کی به‌ره‌لا بوو، کاتێ سارد بووه‌وه‌ گوتی: «بێ سووده‌ هه‌ر که‌ لێبیش بۆه‌ یاسای بۆ ئێمه‌ی سه‌رگه‌رم دانا، راست ناکه‌م (فریدریکۆ)؟»

میجهر زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت. ئێمه‌ ئێستا ده‌ستمان به‌خواردنی گوشت کردبوو، گوتم:

«که‌ شه‌و دادی سێ و دووی له‌ ئیشی قه‌شان ناکه‌م.»

قه‌شه‌ سه‌ری له‌سه‌ر قاپه‌که‌ی خۆی به‌رز کرده‌وه و سه‌یری منی کرد و بزیه‌کی هاتنی.

رینالیدی گوتی: «سه‌یرکه‌، ئا ئه‌وه‌تا بووه‌ لایه‌نگیری قه‌شه‌. کوا ئه‌و کۆنه‌ براده‌ره‌ باشانه‌ی په‌لاریان له‌ قه‌شه‌ ده‌دا؟ کوا (کالفاکانتی) کوا (برۆندی)؟ (سبیزار) له‌ کۆتیه‌؟ خۆ بۆ من نه‌هاتووه‌ هه‌ر به‌ته‌نیا بێ لایه‌نگیر په‌لار له‌ قه‌شه‌ بده‌م.»

میجهر گوتی: «قه‌شه‌یه‌کی باشه‌.»

«قه‌شه‌یه‌کی باشه‌، هه‌ر چۆنی بێ ئه‌و قه‌شه‌یه‌. ده‌مه‌وێ تیه‌به‌که‌مان بگه‌رتینه‌وه‌ سه‌ر جارانی پێشووی. ده‌مه‌وێ (فریدریکۆ) که‌یفخۆش که‌م. هه‌ی بۆ چه‌ه‌نه‌م بچیت قه‌شه‌.»

میجهر سه‌یری قه‌شه‌ی کرد. زانیم. سه‌رخۆش بوو سیما له‌ر و لاوازه‌که‌ی سه‌پی

هه‌لگه‌رابوو. خه‌تی پرچی سه‌ری له‌چاو سه‌پایی نێوچه‌وانی زۆر ره‌ش بوو.

قه‌شه‌ گوتی: «باوایی، رینالیدی، باوایی.»

رینالیدی: «بۆ دۆزه‌خ بچیت. بۆ دۆزه‌خ بچیت ئەم ئیشه‌ نه‌فهرت لێکراوه‌ت.»

رینالیدی پشتی به‌کورسییه‌که‌دا.

میجهر گوتی: «مه‌ی کارتیکی تێ کرده‌وه، ماندووه‌.»

گۆشته‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد و گۆشتاوه‌که‌شی به‌ له‌ته‌نانی سه‌پیه‌وه‌.

رینالیدی به‌ئه‌وانه‌ی سه‌ر خوانه‌که‌ی گوت:

«گویم بێ ناچی. بۆ دۆزه‌خ له‌گه‌ڵ گشت ئیشه‌کانت.»

قه‌شه‌ گوتی: «ده‌بیته‌ مۆله‌ت وه‌رگری.»

میجهر سه‌ری خۆی لێ له‌قاند، رینالیدی سه‌یری قه‌شه‌ی کرد.

گوتی: «له‌و باوه‌رێ که‌ ده‌بێ مۆله‌ت وه‌رگیرم؟»

قه‌شه‌ گوتی: «به‌ ئاره‌زووی خۆت بکه‌. گه‌ر ئاره‌زووت لێیه‌ وه‌ری مه‌گره‌.»

«بۆ دۆزه‌خ بچیت. ئه‌وان ده‌یانه‌وێ له‌ کۆلم بکه‌نه‌وه‌ و له‌ده‌ست من بزگارت بێن.

هه‌موو شه‌و هه‌وێ ده‌ده‌ن خۆیان له‌ ده‌ستم بزگار بکه‌ن له‌گه‌ڵ هه‌موویان به‌شه‌ر دێم. چ ده‌بێ گه‌ر مۆله‌ت وه‌رگیرم، هه‌موو که‌سه‌ی مۆله‌تی هه‌یه‌. جیهان هه‌مووی مۆله‌ت وه‌رده‌گرت ئەمه‌ له‌لایین» له‌ قه‌سه‌کانی به‌رده‌وام بوو شتیوه‌ی وانه‌بێت‌تیک ده‌یگوته‌وه‌: «ئهمه‌ زیکه‌یه‌کی بچوکه‌، پاشان تیه‌بێنی په‌یدا‌بوونی لیس‌تیک له‌ نێوان هه‌ردوو شان‌کانتا ده‌که‌ین، دوایی هه‌یج شتی تر تیه‌بێنی ناکه‌ین. له‌ دواییدا باوه‌رمان ده‌خه‌ینه‌وه‌ ناو جێوه‌.»

میجهری له‌ قسه‌ی کرد و گوتی: «یا له‌ناو سالفارسانی...» رینالیدی ئێستا که‌ زۆر که‌یفخۆش بوو، گوتی: «ده‌بێ به‌ره‌مه‌یکی جیوه‌ بێ. سه‌رده‌ریکی لێ ده‌که‌م، ئەه‌ی پیره‌ قه‌شه‌ی دل‌ساف مه‌ترسه‌، هه‌رگیز تووشی ئەمه‌ نابێ، منداڵ تووشی، ئەمه‌ رووداویکی بیه‌سه‌رییه‌ رووداویکی ساکاری بیه‌سه‌رییه‌.»

خزمه‌تکاره‌که‌ شیرینی و قاوه‌ی هیتنا، ئەم شیرینییه‌ی هیتنا چه‌شنی بوو. له‌ په‌په‌ی نانی ره‌ش ساسی په‌یت. چراکه‌ دووکه‌لی ده‌کرد. دووکه‌لی ره‌ش له‌ناو لاله‌که‌وه‌ به‌رز ده‌بووه‌وه‌.

میجهر به‌خزمه‌تکاره‌که‌ی گوت: «دوو مۆم بینه‌ ئەم چرایه‌ بیه‌ ده‌روه‌.»

خزمه‌تکاره‌که‌ دوو مۆمی داگیرسای له‌ناو دوو ژێر پیا‌له‌وه‌ هیتنا، چرایه‌کی برده‌ ده‌روه‌ و کوزاندیه‌وه‌. رینالیدی کپ بوو. پێده‌چوو توژی باش بووین. قسه‌مان کرد. پاش قاوه‌ خواردنه‌وه‌ هه‌موومان چوینه‌ ده‌روه‌ بۆ هۆله‌که‌ چوین.

رینالیدی گوتی: «تۆ ده‌ته‌وێ قسه‌ له‌گه‌ڵ قه‌شه‌ بکه‌ین به‌لام من ده‌بێ بچم بۆ شار.

شهو شاد قه شه .»

قه شه گوتی: «شهو باش رینالدر.»

رینالدی گوتی: «یه کتر ده بیینه وه، فریدی؟»

گوتم: «به لئ، زوو وهره وه.»

رووی تیکردم و له دهرگا چوو ده ره وه، میجر له گهل ئیمه وه ستابوو. گوتی: «له گهل ئیشکردن زور ماندوو. لهو باوره دایه که تووشی نه خوشی تاته شهک بووه. من باوره ناکم. خو له وانه شه وای نهو به داوودهرمانی نهو نه خوشییه چاره سهری خوی دهکا، شهو شاد ئیرنیکو تو بهر له گزنگدان توغر دهکهی، وانیه ئیرنیکو؟»

«به لئ.»

گوتی: «که وای خوا فیز. بهختیکی باش. (پیدوز) خه بهرت دهکاته وه له گه لت دی.»

«خوا فیز، دهری هیرشی نه مساو بیه کان قسه دهکهن به لام من باوره ناکم، هیوادارم نه هیرشه نه کری. به لام ههرچوتی بی لیره نابی. (گینو) هه موو شتیکت پیده لئ، ته له فونه کهش ئیستا زور باش کاردهکا.»

«منیش به ریکی ته له فونت بو دهکهن.»

«جیی خویه تی. شهو شاد. ریکهی رینالدی نه دهی زیاتر براندی بخواته وه.»

«هه ول دهدهم نه خواته وه.»

«شهو شاد قه شه.»

«شهو شادتر، سیگنور مایکور.»

چوو نووسینگهی خوی.

26

چومه لای دهرگا، سهیری دهره وه کرد، باران نه دهباری. به لام ته موثر بوو. به قه شه گوت: «بچینه سهره وه؟»

«ده توانم که میک بچینه وه.»

«دهبا بچینه سهره وه.»

به پیلکه سهرکه وتین و چوینه ژوره کهم. له سهر ته خته کهی رینالدی پالکه وتم و قه شه له سهر ته خته کهم دانیشت. که خزمه تکاره کهم ریکی خستبوو، ژوره که تاریک بیوو.

پرسی: «به راست پیم بلئ چونت؟»

گوتم: «زور باشم، به لام ته مشه و ماندوو مه.»

«منیش ماندوو مه، به لام به بی هئ.»

«نهی دهریاری شه ره وه چی ده لئیت؟»

«به مه زنده بهم زوانه ته او دهین، نازانم له بهرچی. به لام وا هه ست ده کهم.»

«چون وا هه ست ده کهی؟»

«خو ده زانی میجهرت چونه؟! دلنه رمه؟ زور خه لکی تریش ئیستا وهک نهو دلنه رم بوینه.»

گوتم: «من نهو له خوم هه ست پیده کهم.»

قه شه گوتی: «هاوینیکی ناهه موار و ترسناک بوو.»

نهو لهو روزهی سه فرم کرد زور زیاتر له ئیستا که پروا به خو و وره بهر زتر بوو.

«رهنگه باوره نه کهی نهو هاوینه چ هاوینی بووه، مه گهر ههر خوت لیره بوای بترانیسایه چون بووه! زور کهس لهم هاوینه دا له راستی نهو شه ره گه پشتوون، نهو نه فسه رانهی که ههر گیز باوره م نه ده کرد لهم شه ره بگهن، ئیستا که تیگه یشتون.»

«به رای توچ ده بیت؟»

نه مه م گوت و چنه شه په یه کم له په توکهی ژیرمه وه هینا.

گوتی: «نازانم، به لام لهو باوره م که چیت درتزه نه کیشی.»

«ده بی چ روو بدا؟»

«شه ره دهه ستین.»

«کی؟»

«ههردوو لا.»

گوتم: «ئاواته خوازم وایت.»

«باوره ناکهیت؟»

«باوره ناکم ههردوو لا پیکر شه راگرن.»

«خو منیش لهو باوره م. نهو زور لهو زیاتره که ئیمه چاوه پروانی بووین، به لام پاش نهوهی نهو گورانم له پیاهه کاندایینی، لهو باوره ده دا نه ماوم که شه ره لهمه زیاتر بخایه نی.»

«کی له شه ری هاوینهی نه مسال سهرکه وتنی به ده ست هینا؟»

«کهس.»

گوتم: «نه مساو بیه کان، بردیا نه وه. ریکهی ئیتالییه کانیا نهدا چیاکانی (سان گریل) داگیر بکن. که وایت نهوان سهرکه وتوون. نهوانیش شه راگرن.»

- «ته گهر ته وانيش وده كو ئيمه ههست به هه مان شت بکهن، که ئيمه ههستی پیده که بین له وانیه شه راکرن. ته وانیش وده كو ئيمه دهرده سه ريبان کيشاوه.»
- «شتی وا هه رگيز نه بووه و نابیی. سه رکه وتوو شه رابگری؟!»
- «تۆ وره ی من دهر ووختییت.»
- «من ده توانم ته نیا ته وه بلیم که پروام پیتی هه یه.»
- «که وایی به پروای تۆ شه ر به رده وام ده بی، به رده وام ده بی، هیچ شتی روونادا؟»
- «نازانم ته نیا ته وه ده زانم که نه مساوییه کان شه ر راناگرن، ته وان سه رکه وتوو ئیمه ته نیا له کاتی شکستیدا ده بینه مه سیحی.»
- «نه مساوییه کان گشتیان مه سیحین ته نیا (بۆسنیا نه کان) نه بن.»
- «مه به ستم له مه مانای پروتی مه سیحی نییه. مه به ستم هه لسوکه وتی حه زره تی مه سیحانه یه.»
- قه شه هیچی نه گوت:
- «ئیمه ئیستا هه موومان له جاران دلته رمترین، چونکه به زیون. حه زره تی عیسا چۆن ده بوو گهر (پیتهر) له (باخچه که دا) رزگاری کردبا یه؟»
- «ههروهک خۆبی ده بوو.»
- گوتم: «له و باوه رده دا نیم.»
- قه شه گوتی: «تۆ وره م دهر ووختی. وا ههست ده که م شتی روو ده دات نوێژ ده که م تا شتی روویدا. وا ههست ده که م ته مه زۆر نزیکه.»
- گوتم: «له وانیه هه ندی شت روویدا، به لام ته نیا بۆ ئیمه روو ده دا. گهر ته وانیش وده كو ئیمه ههست بکهن. ته وا ته وه ی مه به ستمانه دیتته دی. به لام ئیمه یان به زاند، ته وان به جۆریکی تر ههست ده که ن.»
- «زۆر سه ربا ز هه میشه وایان بیری کردۆ ته وه. نهک له بهر ته وه ی که به زیون.»
- «ههر له گه ل قه ومانی شه ره وه به زیون. له و کاته وه به زیون که جو تیاره کانیا ن به زۆری له کیلگه کانیا ندا دهر هیتاون و کردو یان به سه ربا ز. له بهر ته وه یه جو تیاره کان ژیرن. له بهر ته وه ی له یه که م روژی ده ست پیکردنی شه ره وه به زیون. ده سه لاتیا ن به درئ ته وه کات ده زانی چه ند ژیرن.»
- قه شه هه ر ورته ی لیوه نه هات. که وتبووه بیری کردنه وه، گوتم:
- «ئیستا به خۆم دلته نگم له بهر ته وه هه رگیز بیری له و شتانه ناکه مه وه. هه رگیز بیری ناکه مه وه. ته نانه ت هه ر که قسه ش ده که م ته و شتانه دلیم که له ناو می شکه مدان به بی ته وه ی بیریان لی بکه مه وه.»
- «به و هبوا یه م شتی روویدا.»

- «به زین؟»
- «نا له وه زیاتر.»
- «له وه زیاتر! هیچی تر نییه. سه رکه وتن نه بی. ته ویش له وانیه خراپتر بی.»
- «ما وه یه کی له میتر بوو به هیوا ی سه رکه وتن بووم.»
- «منیش ههروه کو تۆ.»
- «ئیستا نازانم.»
- «له دو ان یه ک ده بی، به زین یا سه رکه وتن»
- «پروام به سه رکه وتن هه ر نه ما وه!»
- «منیش. به لام پروام به روو خانیش نییه. هه رچه نده له وانه شه روو خان با شتری.»
- «تۆ پروات به چی هه یه؟»
- «به خه و.»
- هه ستایه سه ری و گو تی: «به و ره، زۆر مامه وه. به لام زۆر حه ز ده که م قسه ت له گه ل بکه م.»
- «ته م با سه وا خۆ شه جا ریکی تر قسه ی لی بکه ی نه وه. مه به ستم له خه و هیچ نییه. به هیچی هه لته گری.»
- هه ستایه وه، له تاریکی ته و قه مان کرد.
- گو تی: «له نو قته ی (۳۰۷) دا ده خه وم.»
- «به یانی زو و ده چه م پاسگا کانی پیشه وه.»
- «کاتی گه رایه وه ده تبینم.»
- تا ده رگا به ریتم کرد گوتم: «پیکه وه پیاسه ده که بین و قسه ده که بین.»
- ده ستی دانا سه رشانم و گو تی:
- «دامه به زه. به راستی به هاتنه وه ت زۆر خۆ ش حال م، هه رچه نده تۆ به م هاتنه وه ت دلخۆش نی.»
- گوتم: «نا، به دلتمه، شه و شاد.»
- «شه و، شاد، چاو و.»
- گوتم: «چاو و.»
- ته وه نده م خه و ده هات هه ر مر دبووم.

که رینالدى هاته ژووره و اگا هاتم، بهلام نهو نقه لیتوه نه هات و منیش لیکه و تمه وه خو. به یانی جله کانم له بهر کرد و له گهل گهردی به یان بهر له وهی دونیا روناک بیته وه ریشتم، که نهویم به جیهیشت رینالدى هر له شیرینی خه ودا بو.

(بیسنیزا) م پیشتر نه دیبوو. بهلام هه لگه ران به سهر نهو هه ورازه هه له موته، که نه مساوییه کان پیشتر تیايدا جیگیربون، جیگه سیه ریوو. نهوئ که و تسووه سهر روو باره که له دواوهی نهو شوینهی لئی بریندار ببوم. هه ورازه ریگایه کی تازه دروست کرابوو. ژماره بی تریله به سهر وه بو، له دواوهی نه مه وه ریگاکه تهخت بو، له وپوه دارستان و گردی لیژم له ناو ته موژدا بینی. چند دارستانیک هه بون، هر له زووه وه داگیر کرابون، بهلام داره کانیا ن هیشتا تیک نه شکینر ابون. له دواوه، نهو شوینهی که هیچ گردیکی لی نه بوو بیته پناگا، ریگاکه بهو پارچه حه سیرانه داپوشرابون که له سهر وه ودا به سهر لایه کانیدا دادرابوو، ریگاکهش له گوندیکی خاپوور کراو کوتایی هاتبوو. هیلته کانی بهری جهنگ که و تسووه دواوهی نهو گونده. ژماره بی توپ له ده وریه داندرا بون. خانوه کانی خراب پی کرابون. بهلام هه موو شتی به چاکی ری کرابوو، له هه موو شوینی نیشانهی راگوزاری داندرا بون.

(گینو) مان دوزییه وه، قاوهی بو هینان، پاشان له گه لی ریشتم چاوم به چند که سی جیاجیا که وت. پاسگاکانم بینی. گینو گوتی ئوتومبیله فریاگوزاره به ریتانییه کان که من به خوار (بیسنیزا) وه له نریک (رافنا) له کاردان. (گینو) به ریتانییه کان زور که و تسووه به ردل. گوتی توپ هاویشتن هر له نه پرا نه وه به رده و امه بهلام بریندار که من، ژماره ی نه خوشان له گهل دهست پیگردنی بارانه وه روو له زیادی ده بی. بریار و ابوو نه مساوییه کان هیرش دهست پی بکه نه وه. بهلام نهو باوه ری به مه نه ده کرد، بریارش و ابوو ئیمهش هیرش به رین. بهلام نه مساوییه کان هیچ تیپی سهر بازی تازه یان نه هینا، نه مهش نیشانهی هیرش نه کردن بوو.

خواردن له ناوچه یه زور که م بو، بو به زور که یفخوش بوو گهر جه من خواردنی له (گوریزیا) بخوارد بایه. ئیواره ده بی چیم خوارد بی؟ وه لام دایه. گوتی و ابرانم نهو شتیکی خوش و به دلی منه. به تاییه تی دلی که و تسووه سهر (دولسن).

خو من وه سفی ته و اوم بو نه کردبوو، به لکو هر له کورتی بریمه وه. گوتم: (دولسن) م خواردده و. و ابرانم وای بو چوه، که نه خواردنه له نانی حه لوا خوشتر بی.

ناخو من ده زانم نهو نیازی چ لایه کی هیه؟ له وه لامدا گوتم نه خیر، بهلام زانیومه که هه ندی ئوتومبیلی تر له (کاپورتیو)، بون. گوتی به ناواته وه به م ریگایه دا سهر که وی. (کاپورتیو) شوینیکی دلاری بچووک بوو. نهو دلی بهو چیا به رزه ی که له و دیوه وه هه لده کشا ده بوو. (گینو) کورپکی باش بوو، هه موو که سی خوشی ده ویست. گوتی

دۆزهخی به راستی له (سان گبریل) بوو نهو هیرشه ی له نریک (لوم) وه کرا به زووترین کات سهر کوت کرا. گوتی نه مساوییه کان ژماره یه کی زور توپ و کومپاره یان له ناو دارستان و سهر لوتکه ی (تیرنؤفا) وه له دواوه مان و له سهر وه مان داناوه. ریگاکانیا ن به شه و به توندی کوتیه وه. به تالیونتیکی توپی ده ریوانی له وی هه بوو. که میتشکمانیا ن بر دبوو. توانیم به جووری به زهوی که و تینان نهو چه شنه توپانه بناسم. یه که م جار گویت له گرمه ی ده رجوونی ده بوو، پاشان هاژه ی ده هات و لرمه ی ته قینه وه ی ده بیسترا. عاده تیان و ابوو دوو توپیا ن پیکه وه ده هاویشتن، یه کی راست له دوا ی نه وی تر، خو ساچمه کانیا ن هه م پر سه چه ند گه و ره بوون. ساچمه یه کی نیشان دام، که بریتی بوو له پارچه یه کی کانزای گرنج گرنج، درپیه که ی له پییه ک تیپه ر نه ده کرد. کانزاکه ده تگوت کانزای بایتییه. (۱)

گینو گوتی: «له و باوه رده انیم که زور کاریگه رین، بهلام له گهل نه وهش هه تره شیان بر دوومه. دهنگ ده ده نه وه، وا ده زانی راسته وخو بو تو هاتوون گرمه و لرمه ی هاویشتن و ته قینه وه ی یه که، جا گهر برینداریشت نه که ن که هه تره شیان بردی و مردنیا ن نیشان دای له وه زیاتر چ ده میتی.»

هه ره ها گوتی: «له هیلته کانی به رامه ریان له نیو نه مساوییه کانا تیپی (کروش) و هه ندی له تیپی (ماکیارز) هه ن. تیپه کانی ئیمه هیشتا له باری تاماده سازی و هیرش بر دنن. بیته لیان نه بوو قسه ی پی بکه ن. هه روا بو کاتی هیرش هینانی نه مساوییه کان سه نگه ریان بو خو تی ماتکردن لی نه دابوو. بهلام مه تاریزی زور نایابی عاسی به درپزایی چیا نزمه کان تا ده گه بیسته پیده شته کان هه بون که چی به داخوه هه ی هه و لی بو ری کخستنیان و کردنیا ن به شوینی به رگری نه دراوه بیرورام ده رباره ی (بیسنیزا) چونه؟

من وام راده بینی که تهخت و پانو پور بی و له دهشت ده شتر بی.

قهت به خه یالندا نه ده هات که ناوا پر هه له توپه له ت بی.

گینو گوتی: «ئه لتویانۆ (۱)، بهلام پیا نو نییه.»

گه راینه وه ژیره مینی خانوه که ی تیای ده ژیا. گوتم نهو سه نگه ره ی له به رزایییه و که میک چالایی تیایه، ئاسانتر و ته کنیکیتره و نه رکی پاراستنی زور له زنجیره چیا یه کی بچووک ئاسانتره. گوتم هیرش بر دن له سهر چیا ناخوشتر نییه له هیرشی پیده شت و ساکه گۆر. گوتی: «نه مهش ده وه سستیته سهر چیاکان سه یری (سان گبریل)

(۱) کانزای بایت: جوژه کانزایه کی ره قه له مس و ته نه که پیکدی درهنگ داده خوئی.

(۱) نه لتو - Alto به دهنگی نهو پیاوه گۆران بیته دهوتری که دهنگه که له نیوان دهنگ گه وره بی خو ی و سی جار نه وه نده ی خو ی بی. یا به دهنگی نهو نافره ته ده گوتری که هه مان دهنگی له درپزکرده وه دا هه بی.

بكا. گوتم: «به‌لئ، به‌لام ئەوان لەسەری لووتكه‌كه‌وه ماندوو بوون چونكه ساكه‌گۆر بوو. زۆ به‌ناسانی به‌چياكه هه‌لنگه‌ران و سه‌ركه‌وتنه سه‌ره‌وه.»

گوتمی: «به‌گجار وا ئاسان نيبه.»

گوتم: «به‌لئ، ئەمه شتێکی تايبه‌تی بوو. چونكه (سان گبريل) زياتر له‌وه ده‌چوو قه‌لا بئ نه‌ك چيا بئ. نه‌مساوييه‌كان چهند ساڵ بوو خه‌ریکی قايه‌کردنی ئەو ناوچه‌يه بوون.»

له‌رووی ته‌کنیکييه‌وه، ئەوهی من مه‌به‌ستم بوو له‌ شه‌ری جئ گۆرکێدا زنجیره چيا به‌ك وه‌ك هیلێتیکی به‌رگري به‌هيچ ناچئ چونكه سوورانه‌وه له‌ دوری چيا له‌ خۆی ئاسانتر نيبه. تۆ ده‌بئ توانای جووله‌ت هه‌بئ، به‌لام چيا جووله‌ی نيبه. پياويش له‌ زماييه‌وه گولله هه‌ر به‌به‌زاييه‌وه ده‌نئ. له‌و حااله‌ته‌ش كه دوژمن گه‌مارۆی چيا دهدا شوپه‌سوارى مه‌يدان له‌سه‌ر لووتكه‌ی چياكانه‌وه ده‌میتیته‌وه. من بروام به‌شه‌ری سه‌ر چيا نيبه. زۆر له‌میتزه له‌و باره‌وه بېرم كردۆته‌وه تۆ چيا به‌كی لئ داگير ده‌كه‌ی، ئەويش چيا به‌ك لئ ده‌ستیتیته‌وه. به‌لام كه شه‌ر گه‌رم بئ و به‌راستی ده‌ست بئ بكا هه‌ردوولا به‌ناچاری داده‌به‌زنه خواره‌وه.

پرسی: «تۆ چی ده‌كه‌ی گه‌ر سنوورت چيا بئ؟»

گوتم: «هیتشتا بېرم لئ نه‌كردۆته‌وه.»

هه‌ردووكمان دامانه پيکه‌نئ.

گوتم: «به‌لام له‌ رۆژگاری دێریندا نه‌مساوييه‌كان، هه‌رده‌م له‌ناوچه نیمچه چوار گۆشه‌ييه‌كاني ده‌وربه‌ری ده‌شتی (قبرونا) خراب لێیان دراوه. ئەوان رینگه‌يان دهدان تا دابه‌زنه ناوچه ده‌شتييه‌كان ئینجا له‌وئ لێیان ده‌هاتنه ده‌ست و له‌نیویان ده‌بردن.»

«به‌لئ، به‌لام ئەوان سه‌ریازی فه‌ره‌نسی بوون، تۆش ده‌توانی بئ پيچ و په‌نا، گيرمه و کيشه‌ی سه‌ریازی بنییته‌وه، کاتئ له‌ ولاتی دوژمندا شه‌ر ده‌کری.»

له‌گه‌ل بېروباوه‌ری ئەو بووم، بۆه گوتم:

«به‌لئ، به‌لام کاتئ له‌ ولاتی خۆت شه‌رده‌كه‌ی ناتوانی به‌زانستیانه ره‌فتار بکه‌ی.»

«رووسه‌كان وایان کرد، تا داو بۆ ناپلیۆن دانیته‌وه.»

«به‌لام ئەوان خاکیان فراوانه. ئەگه‌ر تۆ بته‌وئ له‌ ئیستالیا داو بۆ ناپلیۆن دا بنییته‌وه، خۆت له‌ناوچه‌ی (بریتندی) ده‌بینیه‌وه.»

«جینگایه‌کی ترسناکه. قه‌ت چووبته بریتندی؟»

«لئبی نه‌مايه‌وه.»

«هه‌رچه‌نده خۆم نیشتمانی په‌روه‌رم، به‌لام (بریتندی) و (تارانسو)م ناکه‌ویته به‌ردل.»

«ئەمی بینسیترات به‌دله‌؟»

«خاکیکی پیروزی هه‌یه، به‌لام خۆزیا په‌تاته‌ی زیاتری تیا چاندرابا به. ده‌زانی کاتی هاتینه ئیره کیلگه‌ی په‌تاته‌مان دۆزییه‌وه كه نه‌مساوييه‌كان کاتی خۆی چانده‌بویان.»

«ئایا، به‌راستی خواردن كه‌م بووه‌؟»

«من به‌ش به‌حالی خۆم هیچ کاتئ تیرم نه‌خواردوو، هه‌رچه‌نده من خۆم زه‌لامیکی زۆرخۆرم به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ستم به‌برسییه‌تی نه‌كردوو خواردنه‌كه‌مان مام ناوه‌ندیه. په‌له‌كاني هیله‌كاني پيشه‌وه خواردنیکی چاکیان هه‌یه، به‌لام ئەوانه‌ی دواوه خواردنیان ده‌ست ناکه‌وئ. هه‌له‌كه له شویتیکدا هه‌یه. ده‌بئ خواردن زۆر بکری.»

«سه‌گه ماسییه‌كان^(١) له شویتیکی تر خواردنه‌كه ده‌فرۆشنه‌وه.»

«به‌لئ ئەوه‌نده‌ی له ده‌ستیان بئ ده‌دنه به‌تالیۆنه‌كاني پيشه‌وه، به‌لام ئەوانه‌ی دواوه داد و بېدادیا نه‌ له ده‌ست كه‌م خۆراکی. په‌تاته‌ی نه‌مساوی و شابه‌رووی دارستانه‌كانيان هه‌موو خوارد، ده‌بئ خواردنی چاکتریان بدریتئ. ئیمه له زۆرخۆره‌كانيان. سوور ده‌زانم كه خواردن فره زۆره کاریکی زۆر ناوه‌وايه سه‌ریاز بئ خواردن بئ. قه‌ت رۆژئ تیبینی ئەوه‌ت کردوو، ئەمه چ جزه جیاوازییه‌ك دروست ده‌کا ئەگه‌ر بئ و وا بېر بکه‌ینه‌وه؟»

گوتم: «به‌لئ زگی برسی هه‌رگیز سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهیتئ به‌لکو سه‌رکه‌وتن له‌ده‌ست ده‌دا.»

«ئیمه باسی دۆراندن ناکه‌ین. له‌باره‌ی دۆراندنه‌وه زۆر قسه‌هه‌ کراره. ئەوه‌ی به‌م هاوینه ئەنجام دراوه، به‌فیرۆ نه‌کراوه.»

من نقه‌م لێوه نه‌هات. هه‌رده‌م به‌بېستی وشه‌ی «پیروزی» و (نه‌مری) و (قوربانی) و ده‌رپرینی (به‌فیرۆ رۆیشتن) په‌شو‌کاوم. ئەوانه‌مان زۆر جار گوئ لئ بووه. بووه‌ته بنیشته خۆشه‌ی بن ددان. هه‌ندئ جار له‌ژیر باران وه‌ستاوین، به‌راده‌بئ له‌مه‌ودای بیست زۆر دووربووین. ته‌نیا ئەو قسانه نه‌بئ كه به‌شپوه‌ی جاردا‌ن هاوارکرا بئ یان له‌ بلاو‌کراوه‌کاندا خۆیندوو‌مانه‌ته‌وه. له‌ پۆسته‌ره‌کاندا یه‌ك له‌وای یه‌ك بلاو‌ده‌کرانه‌وه، ئیستا و ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ، هیچ شتی پیروزم نه‌بینیوه. ئەو شتانه‌ی كه نه‌مرن هیچ به‌لگه‌ی نه‌مربیان تیا نیه، قوربانیه‌كان وه‌كو گۆشتی ره‌شه‌ولاغه‌كاني ئاغه‌لی شیکاگۆنه، به‌لام ئەو گۆشته‌ی لێره‌یه جگه له به‌ژیر گل‌کردنی هیچی تری لئ ناکری زۆر وشه‌ی تر هه‌ن كه پیاو توانای گوئ لێگرتنی نیه... له‌ کۆتاییدا نه‌مری ته‌نیا له‌ناوی جیگا‌کاندا ماوه، هه‌مان شت به‌گۆیره‌ی هه‌ندئ فره‌ میتزو و له‌گه‌ل ناوی هه‌ندئ شوین كه ده‌توانین بلتین هه‌موویان مانایه‌ك ده‌دنه‌وه قسه‌ ره‌ق و ته‌قه‌کانیش وه‌كو نه‌مری و

(١) سه‌گه ماسییه‌كان: مه‌به‌ست ئه‌فسه‌ر و کاربه‌ده‌سته‌کانن.

شهرهف و نازایه تی بیان پیرۆزی هه موویان له گهڵ ناوه راسته قینه کانی گوندهکان و غرهی ریتگاگان و ناوی رووبارهکان و تپسه سه ربازییهکان و میژوو و رۆژهکانیان پیس و چه پهڵ بوون.

(گینۆ) نیشتمانپه روهه بوو جار به جار هه ندۆ قسهی ده کرد، قسه کانی ناسمان و ریتسمان لیتی دوور ده خستنه وه. به لām کورتیکی باش بوو. زانیم ئیتالیا په رسته و به نیشمانپه روه ریش له دایک بووه. له گهڵ (پیدۆزی) به ئوتومبیل بۆ (کوریزیا) ئۆغریان کرد منیان به جیته پشست.

ئهو شهوه ره شهبا و تۆف بوو. په شه با په که بارانی داده کرد و دار و به ردی پر قوڕ و ئاو کرد. سواغی ماله ته پسه وکان ته ر و بۆر بیوون. پاش نیوه رۆیه کی درهنگ باران وهستا. له دهره وهی بنکهی پزیشکی غره دوودا سه بری ده شتوده رم کرد و. پایزیکی ته ر و رووتهن ولاتی داگرتیوو. هه وریش لووتکهی هه موو گرتیکی داگرتیوو. ئه و هه سیرانهی که به سه ر ریتگا که وه بوون ته ر بیوون و ئاویان لێ ده چۆرا په وه و خۆر به ر له ئاویوون په کسه ر وه دهر که وت و له پشت سه روکهی دارستانه رووته که نه وه دهره وشا په وه. ژماره یه ک تۆپ و کومپاره ی نه مساو ییه کان له لای سه روکهی پشت دارستانه که دا دادرابوون. به لām که میان تۆپیان ناگر ده دا. سه بری ئه و گۆزه دوو که له ناکاوانه م ده کرد که له تۆپی (شارنیل) دهره ده چوون له ئاسماندا له سه ر خانووه کی ناو کیتلگه ی که لا وه که بوو که ده که وته نزیک هیتله کانی پشسه وهی به ردی جهنگ به دیار ده که وت.

له ناوه راستی دوو که له که وه بریسه که په کی سپی مه یله و زه رد په یدا ده بوو، بریسه که کانم بینی ئینجا گرمه ی ته قینه وهی ده ز رینگا په وه. پاشان تۆپه له دوو که لیتی ترم بینی به با شیه که ی تیکده چوو ده نیشته وه. ژماره یه ک ته له زمی گولله تۆپی (شانیل) که وتیوو ناو په له به ردی خانووه کاو له بووه که. ریتگا که ی ته نیشته خانووه که لا وه بووه که ش که له کاتی خۆی بنکه ی پزیشکی بووه له ته له زمی ئه م بێ به ش نه بوو، به لām نه مساو ییه کان رووی گولله تۆپه کانیان پاش نیوه رهی ئه و رۆژی له ئیمه نه کرد.

دوو ئوتومبیلمان له برینداران بار کرد و به سه ر ئه و ریتگا په دا رۆشیتین که به حه سیری ته ر پۆشرا بوو، دوا تاله تیشکی خۆر به نیتو که لیتی رایه لی حه سیره که دا دهاته ژووره وه. به ر له وهی له ریتگا چۆله که ی پشت گرده که وه ده رچین رۆژئاو بوو. له ریتگا چۆله که ده رچوون، له سه ر لۆفه ی بۆ گۆر ده پانیکه به ر هه وای پیچی کرده وه له گۆر ده پانی تونیلتیکه که وانه یی که به حه سیر دهره درابوو ده رچوو، جارتیکی تر دهستی به باران کرده وه. شه و با هه لی کرد، له سه عات سیی به یانی له گهڵ ریتنه ی بارانه وه بۆمباران دهستی پیکرد و تپیی (کر ووتیان) ی نه مساو ی به ناوچه ی می رگوزاری چیا و دارستانه نوکه کان تا هیتله کانی پشسه وهی به روه هانن له تاریکی و له ژیر باراندا جهنگان و هیرشی پیچه وانه ی پیاو ه زراوچه و کافان له هیتلی پشسه وه، ئه وانیان کشاندنه وه، تۆپ هه ر

دههات و رۆکیتیش له نیتو بارانه وه، ره شاش و تفه نگیش به سه ر هیتله کانی به روهه باراندارا. ئیتر چیت نه گه رانه وه ناوچه که که مییک بێ دهنگتر بوو به لām له گهڵ هاژه ی باو باران گوتیمان له دهنگی بۆردومانیکی دووری ناوچه ی باکوور بوو. برینداره کان ده هیترا نه بنکه پزیشکییه که وه. هه ندیک به دهسته به ره هیترا بوون، هه ندیکه تر به پیتی خۆبا نه وه، هه ندیکه تریش به کۆلی سه ربازه کان به نیتو کیتلگه کاندایه ندرابوون. هه موو له شیان تا سه ر پتیبان به باران ته ر بوو بوو. هه موو شیان زراویان چوو بوو. دوو ئوتومبیلمان پری ئه م بریندارانه کرد که به دهسته به ره هیترا بوون که له ژیر زمینی بنکه که وه هاتبوونه دهره وه. له و کاته ی دهرگای ئوتومبیلی دووه م داخست، هه ستم کرد بارانی سه ر رووم بیوه به فر، کلۆی به فر زۆر به توند و خیترا یی له گهڵ بارانه وه داده باری. کاتی رۆژه لات، تۆف، په شه با هه ر به رده وام بوو، به لām به فر وه ستا بوو، هه ر که که وتیوو سه ر زه وییه ته ره که وه خۆی رانه گرتیوو، جارتیکی تر باران بار ییه وه. له پاش خۆر ده لاتن هیرشیکه تر کرا، به لām سه ر که وتوو نه بوو، وامان چاوه روان ده کرد به درتیرایی ئه و رۆژه وه هیرشی بکه ن. به لām تا خۆر ئاوا نه بوون دهستی پێ نه کرد. بۆردومان له لای باشووره وه، له ژیر ریزه شاخه پر دارستانه که وه دهستی پیکرد که تۆپه کانی نه مساو ییه کانی تیا دا داندرا بوو. چاوه روانی بۆردومانی دوژمنانمان کرد، به لām بۆردومان نه کراین. دنیا تاریک داها ت، تۆپه کان له کیتلگه کانی پشت ئاوییه وه ده هاویشتران، تۆپه کان دوور ده که وتنه وه و دهنگیکه خۆشیا ن هه بوو. بیستمان ئه و هیرشه ی کرا به سه ر باشوور سه ر که وتوو نه بوو. له و ه هیرشیا ن نه کرد، به لām بیستمان له باکووره وه تیکه وتین. شه و ی فرماغان بۆ هات بۆ پاشه کشی بکه وینه خۆ ئاماده کردن. کاپتی بنکه که ئه مه ی پێ را که یاندم. ئه ویش ئه و فرمانه ی له لیوا وه بۆ هاتبوو. به ما وه په کی که م به دوا ی ته له فۆن کردنه وه گه رایه وه گوتی درۆ بوو. لیوا که فه رمانی وه رگرت هه رچۆنی بێ ده بی پارتیگاری له بانی (بیتسیزا) بکا. دهرباره ی هاتنه پشسه وهی نه مساو ییه کان له (کارپۆرتۆوه) پر سیارم لێ کرد. گوتی ئه و له سه ر کردا په تپسه وه بیستوویه تی که نه مساو ییه کان ناوچه ی سوپای بیست و حه وتیان له سه ره وهی (کارپۆرتۆوه) بریوه. شه رتیکه گه وره له ناوچه ی باکووره وه هه موو ئه و رۆژه به رده وام بوو. گوتی: «گه ر ریتگه ی ئه و زۆلانه بدری بیته پیش ئه وای ئیمه فه و تاوین. ئه فسه رتیکه پزیشکی گوتی: «ئه لمانییه کان هیرشیا ن هیتا وه.»

وشه ی ئه لمانی شتیکه تر سناک بوو پیای ده پساند. ئیمه خۆمان نه مان ده و یست هیچ شتی له گهڵ ئه لمانییه کان بکه یین.

ئه فسه ره که گوتی: «پازده تپیی ئه لمانی له گه لدا په، که لیتیان له به روهه کردووه و ریتگه مان لێ ده برن.»

– «له سه ر کردا په تپسه وه ده لیتن، ده بی ئه م هیتله بپارتیژی. گوا په ئه و که لیتنه ی کردووتیا نه وه جیی ترس نییه بۆیه ده بی هیتلیکی به رگری به ده وری چیاکاندا له (مۆنتی

ماگيډور) هوه دروست بكرئ.»

- «نهمه يان له كوټپوه، گوئ لئ بووه.»

- «له سهر كر دايه تي تپپه وه.»

- «فرمانی پاشه كشه شي ههر له سهر كر دايه تي تپپه وه هاتوه.»

گوتم: «ئيمه به فرماني فه يله قه وه كار ده كه ين. به لام من ليتره به فرماني توه كارده كه م، كه داوام لئ بكي پروم ده روم. به لام دهبي فرمانه كان راست و دروست وه رگري.»

- «فرمان وايه ليتره ئوقره بگرين. تو برينداره كان ليتره وه بو بنكه ي تيمار كردن ده نيترت.»

گوتم: «هندئ جاريش له بنكه ي تيمار كردنه وه بو نه خوشخانه ي مهيدانيان ده بين توخوا پيم بلئ، من ههر گيز پاشه كشم نه بينيه، نه گهر ليتره پاشه كشه بكه ين چون نه هم مو بريندارانه راده گويزين.»

گوتم: «پيويست ناكاهه مو راکويز بكرئ. نه ونده ي له تاوامان دابي، تا بكرئ ژماره يكي زوريان ده گوازينه وه. نه وه ي مابه وهش به جيبان دي لين.»

- «چي له ئوتومبيله كان بارده كه ين؟»

- «كه لويه لي نه خوشخانه.»

گوتم: - «زور باشه.»

شهوي پاش پاشه كشه ده ستي پيكره. بيستان نه لمانيه كان و نه مساوويه كان له ناوچه كانی باكووردا هاتونه ته پيش و له چيا و دوله كاندا هاتونه ته خواره وه. به ره و (ئودين) و (سيقيدل) ده كشين. پاشه كشه يه كي ريكويپك و خه مناك و شيدياري بوو. له شهودا به هيتواشي به نيو قه له بالغه كه ي سهر ريگاوه به لاي چند تپپيكي پياده دا، له ژير باراندا رويشتن و توپ و نه سپه عه ره بانه راکيشه كان و هيستر و ئوتومبيله باره لگره كان تپپه رين، كه هه مووي له به ره ي جه ننگه وه دوور كه وتنه وه. نارپيكي پاشه كشه كه هيچي له نارپيكي هيرش برده وه زياتر نه بوو. نه وي شهوي بو چولكردي نه خوشخانه ي مهيدان كه وتينه خو كه له ده شتايي گونديكي نيمچه كاولكراو دروست كرابوو. برينداره كانمان بو (پلاقا) بو نزيك سهر چاوه ي رووباره كه هيتا. روژي پاشتريشمان به ته واوه تي له ژير بارانه وه بو چولكردي نه خوشخانه كان و بنكه كه ي (پلاقا) وه ته رخانكره، نه و سويايه ي له سهر (بينسيزا) ئوقره ي گرتبو له ژير ريزنه ي باراني ئوكتوبه ردا دابه زينه خواره وه. له رووباره په رينه وه! كه له به هاري نه مسالدا سهر كه وتني چاكيان له لاي به ده ست هيتابوو. له نيوه روژي روژي دوايي هاتينه ناو (گوريزيا). باران وه ستابوو. شاره كه مه يله و چول بوو، كاتئ هاتينه سهر شه قام، كچه سوزانبه يه كانی خانوي سهر بازه كان بار و بارگه يان داده نايه ناو تريله يه كه وه. حهوت كچ

بوون، شه يقه كانيان له سهر نابوو چا كه ته كانيان له بهر كر دبوو، جانتاي بچوو كيان هه لگر تبوو، دوانيان ده گريان، يه كنيكيش له واني تر يزدي بو كردين، زماني ده رهيتا، به رزونزمي كرد، كچيكي ليو نه ستوري چا ورهش بوو. ئوتومبيله كه م راگرت و چووم قسه م له گه ل ژنه قه ويده كه ي تياترؤكان كرد. گوتم تياترؤكاني خانوي نه فسه ره كان به ياني زوو ئيره يان به جيهيش تيبوو «بو كوئ چوون؟» گوتم: «بو كوئد گلانيو.»

نه و تريله ي بزگوري تياترؤكاني بار كر دبوو به گر كه وت. كچه لچنه كه جارپيكي تر زماني ده رهيتا يه وه. قه ويده كه به ده ست خواحافيزي لئ كردن، دوو كچه كه ش له گر ياني خو يان نه كه وتبوون. نه واني تر به داماي و سهرنج راکيشانه وه سه يري شاره كه يان كرد. منيش گه رايه وه سواري ئوتومبيله كه بوومه وه.

(بوئيلو) گوتم: «حهق وايه له گه ليان بوين. گه شتيكي خوش ده بي.»

گوتم: «گه شتي ئيمه ش خوش ده بي.»

- «گه شتيكي دوزه خيمان ده بي.»

بو قيتلاكه ئوتومبيله كه مان ليتخوري.

- «خوزيا له و كاته له وي بوومايه كه له گه ل هه ندئ له م ده مرووتانه سواري ئوتومبيله كه ده بوين تا له گه ليان رام بواردبايه و هه لم په راندا بانه وه.»

- «له و باوره ي كه راده بوين.»

- «ليتم مسوگره، هه موو كه سي له سوياي دووه م نه م قه ويده يه ده ناسي.»

له ده ره وه ي قيتلاكه بوين.

بوئيلو: «به دا يكي گه وره بانگي ده كه ن. نه و كچانه تازه بوون، به لام هه موو كه سي نه و ده ناسي، به ره وه ي سويا بكشيتته وه بو ئيره يان هيتابوون.»

- «كاتيكي خوش بو خو يان به سهر ده بن.»

- «منيش ده ليتم كاتيكي خوش به سهر ده بن. چند چه ز ده كه م هه موويان شهق و پهق بكه م؟! به لام به خورا يي. ههر چوئ بي. نرخی چوونه لايان پاره يه كي زور بوو.

ميري ئيمه هه لده خه له تينيت.»

گوتم: «ئوتومبيله كه به ده ره وه تا فيته ره كان سه يريكي بكه ن و پروونه كه ي بگورن، كه مو كور يان ته واو بكه، پر به نزيني بكه دواييش سهر خه وي بشكينه.»

- «به لئ. سينگور تينيته.»

قيتلاكه چولوهول بوو، رينالدي له گه ل نه خوشخانه كه رويشتبوو، ميجه ريش رويشتبوو و ده سته ي كارگيري به ئوتومبيلي نه خوشخانه له گه ل خو ي بردبوون. تپپينييه كانی له سهر په نجه ره وه بو دانا بووم، تيايدا داواي لئ كر دبووم نه و كه لويه لانه ي له هه لده كه وه كو كراونه ته وه له ئوتومبيله كان بار بكه م و به ره و (پوردينز) بكه ومه رتبه. ميكانبكه كانيش ئوغريان كر دبوو، چومه ده ره وه تا چاوي به گه راج داگرم.

له وکاتهی له گهراج بووم و ئوتومبیله که ی تریش گه یشته جی. شوفیره کان دابه زین. باران دهستی پیکردوه.

پیانای شوفیر گوتی: «چاوم له خهوان بلنډ نابین، له پلافاوه تا کو ئیره سی جار چاوم چووه ته خه، ئیستا چی بکهین تینیتا؟»

- «روونیان ده گۆرین، گریسیان تی ده دهین، پر به نزیانان ده کهین، ده بانبهینه به دره گای قیلاکه و نهو که چه شته جیماوانه یان لی بار ده کهین.»

- «جا دواپی ده وین؟»

- «نه خیر، بۆ ماوهی سی سه عات ده خه وین.»

پۆنیلۆ گوتی: «به مه سیح خه وتم پیتخوشه. چیتر توانای ئوتومبیل لیخوړینم نه ماوه.»

پرسیم: «ئوتومبیله که ی تو چونه؟»

- «بی خه وشه.»

- «به دل به کم بۆ بیته تا له روون گۆرین یارمه تیت بدهم.»

تالیمۆ گوتی: «خوت ئه زیهت مه ده، شتیکی وانیه، تو برۆ شته کانت بپتجه وه.»

- «هه مووی پتچرایه، ده چم نهو شتانه ده هیتمه خواره وه که بۆیان به جیه هیشتبوم، هه کاتی له ئیسی ئوتومبیله کانتان بوونه وه بیان هیتمه پتسه وه تر.»

- «له ناندینه.»

گوتم: «ئیه به خه ون.»

پیانای: «ده خه وم، نه مری هه خه وه کونکه بر دوومیه ته وه ته پلای سه رم وه ک قور به سه رچاومدا شو بۆ ته وه.»

پۆنیلۆ: - «پۆتینه کانت له بهر که وه، ئیره جیگه ی ده موچا و ماسیه.»

پیانای: - «ده موچا و ماسی، هیچ نرخیکی نییه لام.»

نه مه ی گوت و به پۆتینه قوراوییه کانیه وه له سه ر جیگا لی راکشا. پۆتینه کانی له قه ره و پله که وه هاتنه دره وه، سه ری به باسکی خۆی کرد. منیش چومه ناندینه که.

تالیمۆ ناگری له ناگردانه که ی داگیرساندبوو کتلیه ک ئاری له سه ر دانابوو.

- «ده مه وی پاسیا ئه سیوتا لی بنیم. چونکه که به خه بهر دین برسیمان ده بی.»

لیم پرسى: «خه وت نابی بارتۆلۆمییۆ؟»

- «نه خیر زۆرم خه و نابی، که ئاوه که کولا به جی دینم، پاشانیش ناگره که بۆ خۆی داده مرکیته وه.»

گوتم: «وا چاکتره که می به خه وی، نه وکات ده توانین په نیر و گوشتی قوتوو به خۆین.»
گوتی: «پاسیانه سیوتا باشته، ئوتومبیله کانیان هیتا به به دره گای قیلاکه، نه و

که له وپه له ی له نه خو شخانه که بوو له دالانه که کۆمه ل کرابوو، لیپانمان بارکرد. که له بارکردنیان بووینه وه، له ریز به کتری له ژیر داره کان له بهر باران ریمان گرتن و چوینه ژوره وه.

گوتم: «ناگر له ناندین بکه نه وه، جله کانتان وشک که نه وه...»

پیانای: «لام گرینگ نییه، جلم وشک بی یانا. ده مه وی به خه وم.»

پۆنیلۆ: «ده چم له سه ر قه ره و پله ی میجهر ده خه وم. ده چم له و جیگه به ده خه وم که پی ره میتره که ی (۱) لی دیته دره وه.»

پیانای: «له هه ر شوینی به خه وم به لامه وه گرینگ نییه.»

دهرگای ژووریکم کرده وه گوتم: «نم ژوره دوو شوینی تیا به.»

پۆنیلۆ: «نم ژوره ژووری خاوه ن سیمایه کی پی ره که روخساری له ماسی ده کا.»

گوتم: «ئیه هه ردو وکتان له م ژوره به خه ون من بیدارتان ده که مه وه.»

پۆنیلۆ: «نه گه ر له خه ویش ماینه وه نه و نه مساوویه کان بیدارمان ده که نه وه.»

گوتم: «زۆر ناخه وم، تالیمۆ له کو تیه؟ دوو ناژاوه چیه دی. تو برۆ به خه وه تینیته.»

- «له ژووری میجهر جیگایی هه به.»

- «تو له وی ده خه وی!»

- «نه خیر، له سه ره وه له ژوره کونه که ی خۆم ده خه وم. ده ته وی به خۆیته وه بارتۆ لۆمییۆ؟»

- «که ی رۆیشتن، ئیستا چ سوودی لی نابینم.»

- «گه ر پاش سی سه عاتی تر خه بهرت بووه وه و خه بهرم نه بووه وه. به خه بهرم بیته، باشه؟»

- «سه عاتم نییه.»

- «له ژوره که ی میجهره وه سه عاتی به داره وه به.»

- «زۆر باشه.»

چوه دره وه. پاشان چومه ژووری ناخواردن و هۆله که له دوا بیدا به پیتبلکه مه رمه ریبه که سه رکه وتمه سه ره وه. بۆ نه و ژوره چوم که له گه ل رینالدی تیایدا ده ژایین. له دره وه باران بوو. چومه لای په نجه ره وه و ته ماشای دره وه دم کرد. تاریک داهاتبوو. هه ر سی ئوتومبیله که م بینى، له یه ک ریز له ژیر داره کان راگیرابوون. داره کان دلۆپ دلۆپ بارانیان لی ده چۆرایه وه. دنیا سارد بوو و دلۆپه ئاویش به لقه کانداهاته خواره وه. گه رامه وه سه ر قه ره و پله که ی رینالدى. لی راکشام و خه و بۆ خۆی برده مه وه. بهرله وه ی پرۆین، له ناندین نامان خوارد، تالیمۆ قاپی سیپاغاتی هیئا، پیاز و گوشتی

(۱) مه بهست له میجهره.

قوتی پارچه پارچه كردهبو لهسهری داناوو. له ناندین له دهوری خوان لیبی دانیشترین. دوو قاپ مهیمان لهگهڵ خواردهوه كه لهژیر زمینی قیلاكهوه بهجیماوو. دهروه تاریك ببوو. بارانیش بهردهوام بوو. پیاپی بهچاوی خهوهوه لهسهر خوان دانیشتیوو.

بۆنیلۆ گوتی: «پاشهكشهم له هیرش بردن لا خوشره، له پاشهكشه (بارباری) دهخۆینهوه.»

ئایۆ: «ئیسستا وا بارباری دهخۆینهوه، لهوانهیه سهیینی ئاوی باران بخۆینهوه.»

– «سهیینی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه. – (ئۆدین) شوینی ئهوانهیه لهسهربازی رایان کردوه. – پیاپی لهخهوه ههلسه بهیانی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه.»

پیاپی: «بهخهبرم»

قاپی خۆی پری سپاغاتی و گۆشت کرد.

– «بارتۆ، ناتوانی كهمنی ئاوه تهماته بدۆزیبهوه.»

ئایۆ: «ئاوه تهماتهی لینابوو»

بۆنیلۆ: «له ئۆدین شامپانیا دهخۆینهوه.»

پهرداخهكهی خۆی پر (بارباری) سووری روون کرد.

پیاپی: «لهوانهیه بهرلهوهی بگهینه ئۆدین بخۆینهوه.»

ئایۆ: «تینیتا، تۆ تیرت خوارد؟»

– «زۆرم خوارد. بوتلهكهه بار تولۆمیتو.»

ئایۆ: «لهناو ئوتومبیلهكان ههريهكه و بوتلیكیم بۆ داناون.»

– «هیچ نوستی؟»

– «زۆر پیتویستم بهخهوه نییه، كهمنی نوستم.»

بۆنیلۆ بهوپه پری خۆشییهوه گوتی:

«بهیانی له جیگهی پادشا دهخهوین.»

پیاپی: «لهوانهیه له... بخهوین.»

بۆنیلۆ: «لهگهڵ شازن دهخهوم.»

ئهمهی گوت و سهیری منی کرد تا بزانی مهیلیم لهگهڵ ئهوه گالتهیه چۆنه.

پیاپی بهچاوی خهوهوه گوتی: «تۆ لهگهڵ... دهخهوی.»

بۆنیلۆ گوتی: «ئهمه ناپاکییه. ئیسستا. ناپاکی نییه؟»

گوتم: «بیرنهوه، بهكهمنی مهی له سنووری خۆتان تپیهپهرا.»

له دهروهه رێژنهی باران بوو. سهیری سهعاتم کرد، نۆ و نیوو ههستامهوه سهه پین و گوتم: «كاتی رۆیشتن هاتوه.»

بۆنیلۆ پرسى: «تۆ لهگهڵ كى سوار دهبی؟»

– «لهگهڵ (ئایۆ) تۆش له دواوهمان دهبی (پیاپی)ش له دواى تۆ و بهسهه رپنگای (كورمۆنس) دا درۆین.»

پیاپی گوتی: «دهترسم بكهومهوه خهوه.»

– «باشه كهوابی لهگهڵ تۆ دهبم. بۆنیلۆش له دوامان دهبی ئایۆش له دواوه.»

پیاپی گوتی: «ئهمه باشتترین چارهیه چونكه زۆرم خهوه دى.»

– «من ئوتومبیلهكه لیدهخورم تۆش بۆ خۆت كهمنی بخهوه.»

– «نهخیر، دهتوانم ماوهیهكى زۆریش ترومبیل بهاژۆم كه بزانی یهكی ههیه كاتى بخهوم خهبرم دهكاتوه.»

– «من خهبرت دهكهمهوه، گلۆپهكان بكوژینهوه، بارتۆ.»

بۆنیلۆ گوتی: «دهشتوانی وا بهجیبان بیلیت چونكه ئهم شوینه خیری بۆ ئیمه تیا نهماوه.»

گوتم: «سندووقیكى پچووكم له ژوورهكهه ههیه دهتوانی یارمه تيم بدهی بیهینینه خوارهوه.»

پیاپی گوتی: «دهچین دهیهینین. وهه ئالده.»

لهگهڵ بۆنیلۆ چونه هۆلهكه، گوتیم له تهقهی پیاپی بوو بهپیلهكهوه سهركهوتنه سههروه.

ئایۆ گوتی: «جیگایهكى خۆش بوو، بارتۆلۆمیتو.»

دوو شوشه مهی و نیوه پهئیریکى لهناو ههگبهكهی خۆی دانا.

– «چاومان بههیچ شوئینیکى تری وهكو ئیره ناکهوتیهوه، تینیتا ئهوان بۆ كوئ پاشهكشه دهكهن.»

– «وهكو دهئین بۆ دهوروبهرى (تاگلیمتۆ) نهخۆشخانه و سههركردایهتى كهرت له (بۆردنیۆن) دادهمزرینهوه.»

– «ئهم شاره له بۆردنیۆن خوشره.»

گوتم: «(بۆردنیۆن)م نهبینیوه. تهنیا پیاپی تپیهپهروم.»

ئایۆ: «جیگایهكى زۆر خۆش نییه.»

كه له شارهكه چوینه دهروهه، شارهكه چۆل بوو، لهبهه باران و تاریکیدا، له كاروانه سهربازییهكان و ئهوه توپانهی بهنیوه شهقامه سهههکییهكهدا دهرویشتن بترازی هیچیتری

تیا نه بوو. ژماره یی تریله و چهند عاره بانه یی به نیو شه قامه کانی تر دا ده ریشتن، له ریگا سهره کیبیه که وه به کترین ده گرتوه. که له م شه قامه ده رچوین به لای دوکانی پیسته خوشکه ره کان تیپه رین. سهر بازه کانی سهر ریگا سهره کیبیه که وه تریله کان و نهو عاره بانانه ی به نه سپ راده کیشران و تویه کان هم موویان پیکه وه ریژیکی دریتزبان به ستبوو به هیواشی ده جو لانه وه.

ئیمه ش نه وان ناسا له ژیر باران به هیواشی و سه قامگیری جو لاینه وه، نه ونده ی نه مابوو قه پاغی رادیتوری ئوتومبیله کان له گه ل ده عامی دواوه ی تریله یه کی بارقورسی به خیره تیکی ته ر داپوشراو، بهر به کتری که ون. پاشان تریله که راوه ستا.

کاروانه سهر بازیه که ش هم مووی وه ستا. دهستی به ریشتن کرده وه. ئیمه ش که که میکی تر ریشتن، پاشان وه ستا. دابه زیم به نیوانی تریله کان و عاره بانه کان، به ژیر ملی نه سیه گه رده ن ته رده کان بو پیشه وه چووم. له مپه ره که، زور له پیشه وه تر بوو. له ریگا که لامدا به سهر ته خته دارن له چالنی په ریجه وه. به کیلگه که ی دواوه ی چاله که وه ریشتم له توانا ما بوو کاروانه وه ستیتر او که له نیو داره کان و له ژیر بارانه وه بیبیم کاتن به نیو کیلگه که وه بهر وه پیشه وه چووم تا له ته گه ره که وه نریک بیمه وه. نریکه ی میلی ریشتم کاروانه که ههر نه جو لایه وه.

هه رچهنده له لایه کی تره وه له دواوه ی ئوتومبیله وه ستیتر او که کان توانیم سهر بازه کان بیبیم که بهر وه پیش ده چوون. بو لای ئوتومبیله کان گه رامه وه. له وانیه هژی نه م ته گه ره یی ریگه مانگی گرتوه تا (نؤدین) دووری. پپانی به سهر سوو کانه وه خه وی لیکه وتبوو، سهر که وتم له ته نیشتییه وه دانیشتم، منیش لیکه وتمه خه و. چهند سه عاتن گوتیم له قره قری ده رچوونی تریله که ی به راییمان بوو. پپانیم خه بهر کرده وه ده ستیمان به ریشتن کرد. چهند یارده به یی ریشتن، پاشان وه ستاینه وه، پاشان جار تیکی تر ریشتیینه وه، بارانیش ههر به رده وام بوو.

کاروانه که به شه و جار تیکی تر راوه ستایه وه. ئیتر دهستی به ریشتن نه کرده وه. دابه زیم و چوومه دواوه. تا (نایمؤ) و (بؤنیلؤ) بیبیم دوو نه ندازیار به پله ی باشچاوش له گه ل (بؤنیلؤ) له سهر کوشینی ئوتومبیله که ی نهو دانیشتیبون، کاتن هاقه لایان بیده نگ بوون.

بؤنیلؤ گوتی: «ئیشی پردیکیان یی سپیتر درابوو، ئیستاش یه که ی خو بان نادؤزنه وه، بؤیه منیش هه لمگرتوون.»

– «هه لیه ت، به یارمه تی جه نابتان.»

گوتم: «وا ریم دان.»

بؤنیلؤ: «لیوتینات نه مریکیه. ریگه ی هه موو که سه ده دا سواری ئوتومبیل یی.»

یه کن له باشچاوشه کان بزه یه کی هاتن، نهوی تریان له بؤنیلؤی پرسه که داخوا من

ئیتالی خه لکی سه روو یان خواریوم.

– «ئیتالی نیبه. خه لکی نه مریکای باکووره، ئینگیلزه.»

باشچاوشه کان پیسای بهر وه شت بوون. به لام نه م قسه یان باوه نه کرد. نه وانم به جیهیشت، بو لای نایمؤ گه رامه وه، دوو کچ به ته نیشتییه وه دانیشتیبون، خوشی له سووچی دواوه دانیشتیوو جگه ره ی ده کیشا.

بانگم کرد: «بارتو، بارتو.»

پیکه نی گوتی: «لیوتینات بیان دوینه، من لییان حالنی نام. هیتی!»

دهستی خو ی له سهر رانی کچیکیان دانا و رانی گوشه ی، کچه ش چارؤگه ی به ته واوی له له شی خو ی گرتوو پالیتیکی به دهستی نه ویشه وه وه نا.

– «هیتی! ناوت به تیئینتا بلنی و چی ده که ی لیتره؟»

کچه به تووریه یی سه بری کردم، نهوی تریان چاوی به رده وه. نه وه ی ته ماشای کردم هه ندی قسه ی به زاری کرد نه متوانی وشه یه کی لی حالنی بیم. کچیکه خربنی ره شتاله بوو، وا پپنده چوو له ده رو به ری سازده سالییدا یی دهستم دریتز کرد و لیم پرسه: «سواریلا؟»^(۱) نه ویش سه ری خو ی له قاند و بزه یه کی هاتن.

– «زور چاکه.»

شه پینکم له چوکی دا، هه ستم به تووریه یی وی ده کرد. به لام خوشکه که ی هه رگیز چاوی بهرزه نه کرده وه، به سالی له خوشکه که ی بچوو کتر دیار بوو. نایمؤ دهستی له سهر رانی خوشکی گچکه دانا، نه ویش دهستی پال نابه وه. نایمؤ پیکه نی. دهستی بو خو ی دریتز کرد و گوتی: «پیاوی باشه.»

– «پیاوی باشه.» دهستی بو من دریتز کرد.

– «مه په شوکی.»

کچه به تووریه یی سه بری کردم. ههر دوو کچ ده تگوت دوو بالنده ی کینوبین نایمؤ گوتی: «نه ی له بهرچی له گه لم سوار بووه، گهر منی خوش نه وی. که هیمایه کم بو کردن یه کسهر هاتن و خو بان تیا کوتا و سوار بوون.»

رووی له کچه کرد و گوتی:

– «مه په شوکی، ترست له ... نه یی. شوین نیبه بو ...»

وشه ی رهمه کی و نابه جیتی به کارهینا.

هه ستم کرد کچه نه و وشه یه تیگه یی، زور به ترسه وه سه بری نایمؤ کرد لیته کانی له تووریه یی دله رزین. پاشان فرمیسک به سهر گؤنا خرینه کانیدا رزا. خوشکه که ی سه ری بهرزه کرده وه دهستی گرت و له ته نیشته یه کتر دانیشتن. خوشکی گه وره که، زور

(۱) وشه یه کی ئیتالییه واته خوشک.

در دياربوو دهستی بههه نيسك و نوزه نوز کرد.

نایۆ گوتی: «وايزانم، زراوم برد، نهم دهويست زراوی ببههم.» (بارتۆلوميوۆ) تيرگهكهی خۆی دهههینا، پارچه په نيرتکی کرده دوو پارچه. گوتی: «بگره کرپه وه!»

کچی گه ووه سهری خۆی له قانده، کر نه بووه وه، به لām خوشکی گچکه په نيره که ی وهرگرت و دهستی کرد به خواردنی. پاش ماوه یی خوشکی گچکه پارچه ی دووه می دایه خوشکه که و ههردووکیان خواردیان. خوشکی گه ووه له گریانی خۆی نه کهوت کهم یان زۆر هه نسک و نوزهی هانتی.

نایۆ گوتی: «پاش که میکی تر ناشت دهههه وه.»

نایۆ بیرتکی تری به میتشک داها. له کچه که ی ته نیشته خۆی پرسی: «ههیشتا کیژن؟» ئه و سهری له قانده.

نایۆ ئیشاره تی یۆ خوشکه که ی کچه کرد: «ئه ویش کیژه؟» ههردووکیان پتیکه وه سهری خۆیان له قانده. ئه وی گه ووه تر هه ندی قسه ی به شتوازی خۆی کرد.

(بارتۆ) گوتی: «زۆر چاکه، زۆر چاکه.»

ههردووک که به فخۆش بوون. ئه وانم به جته هیشته. پتیکه وه دانیشته بوون نایۆش له دووه له قورئینیکه وه دانیشته بوو. گه پامه وه لای ئوتومبیله که ی (پییانی). کاروانه ئوتومبیله که تا ئیستا له جتیکه ی خۆی نه جوو لای بووه وه به لām سه ربازه کان له لایه که ی تره وه له رۆشنتیان بهرده وام بوون و باران به لیزمه دهباری. وا بیرم کرده وه که هۆی وه ستانی ئوتومبیله کان له بهر ته ربوونی وایه ره کانیان بچ. وه دیا له بهر ئه سپه کان وه دیا سه ربازه کان بچ. له وانیه خه وتین. هه رچه نده له شاربشدا پیاو له مه سه له ی هاتوچۆدا توشی ته نگوچه له مه ده بی گه ر به خه به ریش بچ. له وانشه له بهر تیکه لای بوونی ئه سپه کان و ئوتومبیله کان بچ و هی تر به هانای به کتر نه یین. عاره بانه ی جووتیاره کانیش له و باشانه نه بوون. ئه و جووته کچه له گه ل (پارتۆ) بوون زۆر جوان بوون. ناو سوپایه کی پاشه کسه کرده و شۆینی ئه م دوو کیژۆله نه بوو. کیژۆله ی به راستین خۆ له وانشه زۆر خواپه رست بن. ئه گه ر شه ر نه بوایه ره نگه ئیستا له سه ر جی و بالینگانی خۆمان ده بوون. له سه ر جیگا سه ری خۆم به بالیفه وه ده کرد خواردن و خه وتن. ره ق وه ک ته خته دار لئی ده خه وتم. ئیستا که کاترین له سه ر ته ختی خۆی له ناو دوو چه رچه فان دایه. به کی ئه سه ره یبه وه ئه وی تر له ژیریه وه ده بی له سه ر کام لاهه خه وتی؟ له وانیه نه خه وتی، له وانیه له سه ر ته خته که ی لی پاکشایی و بیر له من بکاته وه. ئه ی بای رۆژئاوا هه ل بکه، هه ل بکه. باشه وا هه لی کرد به لām ئه و بارانه نم نه بوو به لکو پتینه یه کی گه ووه بوو، شه وه که تا سه ر باران بوو. زانیت ئه و بارانه چ بارانچ بوو، سه ره که! ئه ی مه سیح خۆزیا ده زگیرانه که مم له نیتو با وه شم بوایه. منیش له نیتو جیگا که م بوومایه، گیانه که م (کاترین).

خۆزیا گیانه که م (کاترین) ببا به باران ئه ی با له گه ل خۆت بۆمی پینه وه. باشه وا

له ناو ئه و بارانه بوون. هه موو که سه ی پتیه وه گه رفته ره. بارانی بچووک ناکا. به ده نگیکی به رز گوتم: «شه وپاش کاترین. به و هیوایه م خه ویتکی خۆشت لی بکه وئ، ئه گه ر ئه م لاته نیشته ناخۆشه، گیانه که م، له سه ر لاکه ی تر درێژیه. که مه ی ناوی ساردت بۆ دینم، دوا ی که میکی تر به یانی دادی ئه وسا حال ئاوا خراپ نایی. ببوره که بیتزارم کرده وی، هه وئ ده بخه وی شیرینه که م.»

کاترین گوتی: «ئه م هه موو وه خته خه وتبووم. تۆ به ده م خه وه وه قسه ت ده کرد. خۆ سه لامه تی؟!»

- «ئه وه به راستی لیته ی؟»

- «هه له به ت، لیته م، دوور نا که ومه وه، ئه مه ئیمه هه رگیز لیک نا کات.»

- «تۆ زۆر خۆشه ووست و شیرینی، له شه ودا دوور نا که ویته وه، دوور ده که ویته وه؟»

- «نه خه یز، دوور نا که ومه وه. هه ر لیته ده بم. هه ر چ کاتی بته وئ دیمه لات.»

پییانی گوتی: «ده ستیان به رۆشنتی کرده وه.»

گوتم: «خه ونم ده بیینی.»

سه سیری سه عامت کرد، سیی به یانی بوو، ده ستم گه یانده پشت کوشینه که قاپن (باربارا) م ده رهینا.

پییانی گوتی: «به ده نگی به رز قسه ت ده کرد.»

- «به ئینگلیزی خه ونم ده بیینی.»

باران هتور بووه وه. به ره و پیتش ده چوون. به ر له شه به قدان جاریکی تر چه قینه وه. کاتی رۆژه لاته له سه ر به رزاییبه ک بوون ئه و ریتگایه م بینی که پیایدا ده کشاینه وه، له به رده مان درێژ ده بووه هه موو شتی سه قامگیر ببوو، بچ جووله بوو، ته نیا سه ربازه پیاده کان نه بن که به رتیدا ده رۆشنتی. جاریکی تر به رۆشنتی که وتینه وه، پاش ئه وه ی له رۆژی روناک هه ستم به کزی چوونه پیتشه وم کرد، زانیم بۆ خۆگه یانده پیتشه وه ده بی له م ریتگا سه ره کیسه لابه دین ده بی به ناو ده شته که وه تپه رین، گه ر بمانه وئ بگه یینه (یۆدین). شه وئ ژماره یی جووتیار له ریتگانانی ده ورپشتی ده شته که وه هاتبوونه نیتو کاروانه که وه له گه ل چه ند عاره بانه یی وه گه ل کاروانه که که وتبوون.

که له یه لی ناو مالتیان لی بارکرابو چه ند ئاوتنه یی له نیتو دۆشه که کاندای قیت ببوونه وه و مریشک و مراوی له عاره بانه که وه به سترابوونه وه. وه مه کینه یه کی دوورمان له به ر باران له نیتو ئه و عاره بانه یی به رامبه رمان بوو. ته نیا شته به وه ج و که لکداره کانیان ده ربا زکردبوو. چه ند ژنی له نیتو عاره بانه کانه وه له به ر باران هه لته رشو شکا بوون. هه ندیکی تریش به پیتیان به ته ک عاره بانه کانیا نه وه ده رۆشنتی. کاروانه سه ربازیبه که سه گیشی تیکه وت. ئه م سه گانه له بن گالیسه که کان ده رۆین. ریتگانان قورای بوون. چاله کان. پر ئا و ببوون و له دووه ی داره کاندای که هه ردوو لای ریتگانانی لیتو دیاربوو، کیلگه کان

نمدار و تېراو دياربوون، به جوړئ دهر بازبوون به نتيویدا کارټکی سته م بوو. له ئوتومبيله که دابه زيم، له ريگاوه که مټی لامدا تا ريگايه کی لاري بدوزمه وه و پسايدا پړوين و له کيئلگه کان رزگارمان بي. دهمزانی زور لاري همن به لام نه مده ويست لاري بگره بهر که هيچ نه نجامي کی نه بي. له توانامدا نه بوو که نه وه همسو ريگايانه بينمه وه يادم که به ئوتومبيل پسايدا تېپه ر دبووین. چونکه زور به په له پسايداندا دهرؤيشتين. ريگاکانيش زور پيکده چوون. ئيستنا ليم روونه که ده بي ريگايي بو دهر بازبوون همر بگرينه بهر تا ده گه ينه جي که س نازاني نه مساوييه کان له چ لايه کن ناخو باري بهره چون ده بيت به لام سوړ ده زماني نه گهر باران بوه ستي فرؤکه کان ده ست به بوړدومانی کاروانه سه ربازيه که بکن هممو شتي دوايي دي.

له نه نجامي نه مه شدا همرده بي چند سه ربازي ئوتومبيله کانينان به جي بيتلن وه ياچند نه سپي بکوژي تاوه کو ريگا که به ته واوي بگرن. ئيستنا وا باران به توند ناباري. لهو، باوه رده باوم روزه کی خوش و سامال بي له قهراغي ريگا که له رويشتن به رده وام بووم نهو ريگا بچو که م بهرچاو کهوت که به نيو دوو کيئلگه دا بهره واکوور دهرؤي که همر دوو لای دار و درخت بوو، وام به چاک زانی که نه ريگه به بگرينه بهر. به په له بو لای ئوتومبيله کان گه رامه وه به (پيانيم) گوت بسوورپته وه لايه کی تر، خوشم چووم تا خه بهر بده مه (بونيلو) و (نایمؤ).

گوتم: «نه گهر نه ريگايه بو هيچ لايين دهرنه چو نهوا به رتي خو مان ده گه رپينه وه دواوه، به کاروان ده گه رپينه وه.»

(بونيلو) پرسى: «نهى نه م دووانه؟»

دوو باشچاوشه که له سه ر کورسى له گه لى دانيشتبوون و ريشيان نه تاشيبوو، به لام هيتستا به م به يانويه، سهروسه کوتيان له سه ربازي ده چوون.»

گوتم: «بو ئوتومبيل پالندان باشن.»

چوومه لای نایمؤ و پيم گوت هوول دن به ناو کيئلگه كاندا تېپه رين.

(نایمؤ) گوتى: «نهى چى له م دوو کيرؤله به بکه م؟»

ههر دوو کچه که نوستبوون.

گوتم: «که لکيان نييه ده بيت ئى وات له گه ل بي ئوتومبيله کانمان بو پال بدن.»

نایمؤ گوتى: «ده کرى بچنه دواوه ئوتومبيله که له وى به ئيسراحه تى خو بان جيگه يان ده بي.»

– «نه گهر تو نه وانت بو، باشه. به لام هوول ده به کيکی پشت پان بدوزوه که لکی پالندانى ئوتومبيلی هه بي.»

نایمؤ گوتى: «ببر ساگلر بيه کان، پشت پانترين که سن، پانى پشتيان پتوراوه. تو چونی تينيتا؟»

– «باشم نهى تو؟»

– «باشم به لام برسيمه.»

– «شتى له ري همر ده سته که وى، نه وکات ده وه ستن، نه ودى هه بي ده بخوين.»

– «قاچت چونه تينيتا؟»

گوتم: «زور چاکه.»

له سه ر دؤسه ي (۱) ئوتومبيله که وه ستام سه رتيکم هه لبري. توانيم پيانى به دى بکه م، له لاري پکه وه دهره چوو و، ده هاته سه ر ريگا که وه. ئوتومبيله که لى له نيوان لقه داره روو ته کانى همر دوو لای په ر ژينه که وه ده بينرا. (بونيلو) ش سوورايه وه به دواي نه و ملي ريگه ي گرت و پاشان پيانى ريگه ي خو ي گرت بهر. ئيمه ش به دواي دوو ئوتومبيله فريگوزاره کان که وتين. له به را ييدا له ريگايه کی ته نگه بهر دا به ناو په ر ژينه که دا رويشتين. نه م ريگايه بهره لای خانووى کيئلگه يه ک ده چو بونيلو و پيانيمان بينى له ناو حه وشه ي خانووى کيئلگه يه ک را وه ستا بوون. خانووه که نرم و دريژ بو سه رده ردى دهرگا که ي که پريکی له سه ر بوو، دارميوى به سه ر هه لگه رايو سه ر دهرگا که ي دا پو شيبوو. بيرتيکی ناوي له حه وشه دا هه بوو. پيانى بو رادپته رى ئوتومبيله که ي ناوي لي هه لنيجا. له بهر نه ودى به گي تري نرم ئوتومبيله که ي ليخو ريبوو و رادپته ره که ي کولاند بووى. خانووى ناو کيئلگه که چول کرابوو. سه رتيکی ريگا که ي دواوم کرد بينيم خانووه که له سه ر به رزايي بوو. به سه ر ده شتي دهر و به رى خو ي دهر وانى. توانيم پيده شت و ريگا په ر ژينکرا وه که و ريزى دارى سه ر ريگا که بينم که هپزه کشا وه که ي پسا دا تيده په رى. دوو باشچاوشه که چو بوونه ژووره وه له شت ده گه ران کچه کانيش ئيدار ببوونه وه و سه رى حه وشه که و بيره که و ئوتومبيله کانى به رده م خانووه که و سن شوفيره کانينان ده کرد که له سه ر بيره که بوون باشچاوشى هاته دهر وه. سه عات تيکی به ده سته وه بوو.

تيم راخورى و گوتم: «بيگه رينه وه جيگه ي خو ي.»

گه رايه وه ژووره وه بي سه عات هاته دهر وه.

پرسيم: «هاورتي که ت له کو تيه؟»

– «چو وه ته ناو ده س.»

چو وه له سه ر کوشيني ئوتومبيله که دانيشتو وه، له وه دترسا به جتي بيتلن.

(بونيلو) گوتى: «نهى نانى به يانيمان تينيتا؟ ده بي شتي بخوم گه ر زور نه خاييني.»

– «له و باوهره ي نه م ريگا به بمانگه يه نيته نه نجامن.»

– «به مسؤگه رى.»

(۱) نه و شويته يه له نزيک دهرگاي ئوتومبيل پيى ده خريته سه ر تا مرؤف سواري ئوتومبيل بي.

«زۆر باشه، دهبا بخۆين.»
پياني و بۆنيلۆ چوونه ژووره وه.
«وهرن.»

ئايۆ بانگي كچه كاني كرد دهستي دريژ كرد تا له ئوتومبيله كه دايان به زنيڻ.
خوشكي گهوره سهري رازي نه بووني له قاندا. نه هاتنه ناو خانووه چۆلكراوه كه.
ههردوو كيان چاويان بريبووه ئيمه.

ئايۆ گوتي: «زۆر كه لله رهقن.»

ئيمه پيكره وه چوينه ناو خانووه كه. خانووه كه گهوره و تاريك بوو ههستمان
به چۆله واني ده كرد (بۆنيلۆ) و (پياني) له نانددين دانيشتبوون پياني گوتي:
«خواردنيكي زۆري تيا نيبه. دهستييان پيدا هيتاوه و پاكيان كردۆته وه.»

(بۆنيلۆ پارچه په نيريكي سبي له سهري ميژي ناندينه كه له توپهت كرد.

«ئهم په نيره تان له كوئي بووه؟»

«له ژييره مينه كه بوو. پيانيش هه ندي ستيو و مه ي لي ده هيتا.»

«قاوه لتييه كي باشه.»

پياني ته په دۆره دارينه كه ي گۆزه مه يه به شولكه دار دا پۆشراوه كه ي هه لگرت. پاشان
مه يه كه ي ده هيتا و مه يه كه ي كرده ناو تا وه به كه وه. پياني گوتي: «بۆنداره، چه ند
تاسييك بدۆزه ره وه. بارتۆ.» دوو باشچاوشه كه هاتنه ژووره وه.

(بۆنيلۆ) گوتي: «باشچاوشينه په نير بخۆن.»

باشچاوشي گوتي: «ده بي برۆين.»

په نيره كه ي خوارد و مه ي به دوا دا فر كرد.

(بۆنيلۆ) گوتي: «سويا له سهري زگ ده روات.»

باشچاوشه كه پرسى: «چيى؟»

«وا باشه نانه كه بخۆين!؟»

«به لي، به لام كاتيش به نرخه.»

پياني گوتي: «له و باوه روم بهر له ئيمه بيژيه كان نانيان ليتره خواردووه»
باشچاوشه كه سهري پياني كرد. ئه وان زۆريان رق له ئيمه ده بووه يه كيكيان ليبي
پرسى: «شاره زاي ريگاي.»

گوتم: «نه خيتر.»

سه بريكي يه كتريان كرد. ئه وي يه كه ميان گوتي: «وا چاكه ده ست به رۆيشتن
بكه ين.»

گوتم: «ده رۆين.»

كه ميكي تر مه ي سوورم خواردووه. له پاش خواردني په نير و ستيو زۆر به تام بوو.

گوتم: «په نيره كه، بيته.»

وام گوت و چوومه ده ره وه (بۆنيلۆ) هاته ده ره وه گۆزه يه كي گه ره ي مه ي هه لگرتبوو.

گوتم: «ئهمه زۆر گه وره يه.»

زۆر به په ژاره و داخه وه سه يري مه يه كه ي ده كرد.

(بۆنيلۆ) گوتي: «منييش هه رواي ده خه مليتم. مه تاره كم بدئ تا پري بكه م.»

مه تاره كه ي پر كرد، هه ندي مه بييشي به سهري ريگا به ردينه ته ختكر او كه ي
هه وشه كه وه دا رژا، پاشان كه مۆله كه ي هه لگرت و له ناو ده رگا كه ي دانا.

پياني گوتي: «بي ئه وه ي نه مساوييه كان نه زيه ت بكيشن و ده رگا كه بشكيپن
ده يدۆزنه وه.»

گوتم: «ده با برۆين. پياني و من له به رايبدا برۆين.»

باشچاوشه كان له سهري كوشيني (بۆنيلۆ) دانيشتبوون. كچه كان په نير و شيويان
ده خوارد. له ريگا ته سكه كه وه ده ستمان به رۆيشتن كرد. ئاورپيكم له ئوتومبيله كان
دايه وه. خانووه كه به ردين و خۆش و نزم و خنجيلا نه بوو، په رژينه ئاسنه كه ي بي ره كه ش
زۆر چاك بوو. ريگاي به رايبمان ته نگه بهر و قوراوي بوو. تانۆكي ههردو ولاي ريگا كه
به رزيبوو، له دوا وه شمان ئوتومبيله كان زۆر نزيك به دواي يه ك كه وتبوون.

29

له نيوه رۆدا ئوتومبيله كه مان له ريگايه كي قوراويدا چه قى به مه زنده ي ئيمه نزيكه ي ده
كيلۆمه تري له (يۆدين) هوه دووربوو. باران بهر له نيوه رۆ چيتر نه باري، سچ جار گويمان
له هاژي هاتني فرۆكه بوو. بينيمانن، به سهري سه زماندا تتييه رين. ئيمه ش تا ليتمان
دوور كه وتنه وه ته ماشامان كرد. به ره ولاي چه په رۆيشتتين و گويمان له گرمه ي
بۆردوومان كردني ريگا سه ره كييه كه بوو. به ناو چه ندين ريگاوباني لا پيدا چووين و
چه ندين كويرة پيمان گرته بهر، به لام هه ميشه كه به ره دوا ده گه رايه وه ريگا به كي
ترمان لي په يدا ده بوو و پتر له (يۆدين) نزيك ده كه وتينه وه. ئوتومبيله كه ي (ئايۆ)
پشتا و پشت ده گه رايه وه تا له كويرة ريگايي رزگارمان بي، ئوتومبيله كه له خاكيكي
ستهك، له لايه كي ريگا كه وه، چه قى. تايه كانى به خيترايي ده سووران و تاها ت
زه وييه كه ي قۆلتر كرد و زياتر دا چه قى تا به ته واوي بني كه وته سهري زه وي. ئه وه ي
پتويسته ئه نجامي بدين هه لكه ندين و خۆش كردني به رده مي تايه كان و داناني هه ندي
ده رهن له ژيتر تايه كانه وه تاكو زنجير بگري، پاشان ئوتومبيله كه پالده ي تا ده گاته سهري
ريگا كه. هه موومان دا به زيبووينه خواره وه و ده وري ئوتومبيله كه مان دا بوو. دوو
باشچاوشه كه ش هاتن سه بريكي ئوتومبيله كه بيان كرد.

تایه‌کانیان تاقی کردنه‌وه، دوایی چووینه سهر ریگاکه بی ئه‌وهی قسه‌یی بکه‌ین. منیش به‌دوایان رۆبشتم، بانگم کردن.

گوتم: «وهرن، هه‌ندی دوه‌ن بپه‌وه.»

یه‌کیان گوتی: «ده‌بی برۆین.»

گوتم: «ئیش بکه‌ن دوه‌ن بپه‌ن.»

گوتی: «ده‌بی برۆین.»

ئه‌وی تریان هه‌چی نه‌گوت په‌له‌ی رۆبشتمیان بوو، نه‌ویران سه‌یرم بکه‌ن.

- «فرمانتان پیده‌که‌م، بگه‌رینه‌وه لای ئوتومبیله‌که و هه‌ندی دوه‌ن بپه‌ن.» یه‌کی له باشچاوشه‌کان ئاو‌ریکی قیتی لی دامه‌وه.

گوتی: «ئیمه‌ ده‌بی برۆین. هه‌مووی ماوه‌یه‌کی که‌م ماوه و گه‌مارۆ ده‌درێن و ریگاتان لی ده‌گیری. تۆش ناتوانی فرمانان له‌سه‌ر بکه‌ی. خو تۆ ئه‌فسه‌ری ئیمه‌ نیت.»

گوتم: «فرمانتان پیده‌که‌م دوه‌ن بپه‌ن.»

رووی خو‌بان وه‌رگیرا بۆ سهر ریگاکه رۆبشتم. لیم قیراندن و گوتم: «بوه‌ستن.»

به‌ریگایه‌کی قوروی رۆبشتم. به‌ره‌که‌ی تری ریگاکه په‌رژین کرابوو. هاوارم کرد: «پیتان ده‌لیم. بوه‌ستن.»

ئینجا که‌می خیراتر رایان کرد، کیفی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه، ده‌بانچه‌که‌م هه‌لکیشا. سه‌یره‌ی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه زۆربه‌یه‌که‌ و، گولله‌یه‌که‌م پیتونا، به‌لام نه‌ی پیتا. هه‌ردووکیان دایانه‌ بای غاری، سێ گولله‌م له‌سه‌ر یه‌ک پیتونا و یه‌کیانم به‌ردایه‌وه ئه‌وی تریان به‌نیتو په‌رژینه‌که‌ رای کرد و له‌به‌ر چاوان بزر بوو. کاتێ به‌نیتو په‌رژینی کیلگه‌که‌وه رای کرد ئاگر بارانم کرد، به‌لام ده‌بانچه‌که‌م گولله‌ی تیا نه‌ما یه‌ده‌که‌کی ترم خسته‌سه‌ر، ئه‌وساش کار له‌کار ترازابوو و له‌مه‌ودای گولله‌ ده‌رچوو بوو. به‌ناو کیلگه‌که‌وه رای ده‌کرد و سه‌ری خو‌شی نه‌وی کردبوو.

که‌ یه‌ده‌گه‌ خالی بوه‌که‌م پر کرده‌وه بۆنیلۆ هاته‌ لام گوتی: «ریگه‌م بده، با من ته‌وای بکه‌م. ده‌بانچه‌که‌م دایه‌ ده‌ستی، دابه‌زینه‌ ئه‌و شوینه‌ی ریگاکه‌وه که‌ باشچاوشی ئه‌ندازیاری له‌سه‌ر چاوان لی که‌وتبوو. چوه‌ سه‌ر سه‌ری لوله‌ی ده‌بانچه‌که‌ی له‌سه‌ری کرد و په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر په‌لا پیتکه‌که‌ی، به‌لام ده‌بانچه‌که‌ چرووکی کرد.

گوتم: «ده‌بی ده‌بانچه‌که‌ سواریکه‌ی.»

ده‌بانچه‌که‌ی سوارکرد، دوو گولله‌ی لیدا، قاجی باشچاوشه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه رایکیشایه‌ لایه‌کی ریگاکه‌ له‌ ته‌نیشته‌ په‌رژینه‌که‌ی درێژکرد و گه‌راپه‌وه و ده‌بانچه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستم. بۆنیلۆ سه‌یری باشچاوشه‌که‌ی کرد و، گوتی: «ده‌بی به‌په‌له‌ هه‌ندی لقه‌دار بپه‌ن. تۆ بلیی چ گولله‌یی ئه‌وی تری پیتا بپه‌ن؟»

ئایۆ گوتی: «له‌و باوه‌ره‌ نیم، له‌ مه‌ودای ده‌بانچه‌ ده‌رچوو بوو.»

پییانی گوتی: «نای له‌و پبیس و چه‌په‌له‌.»

هه‌موومان شولک و لقه‌دارمان ده‌بریبه‌وه. هه‌رچییه‌کی له‌ناو ئوتومبیله‌که‌ هه‌بوو ده‌ره‌نرابوو. بۆنیلۆ به‌رده‌می تایه‌کانی هه‌لده‌که‌ند. کاتێ له‌ ئیشه‌که‌ ته‌واو بووین، ئایۆ ئوتومبیله‌که‌ی به‌گرخست. تایه‌کان له‌ناو قور و چیلکه‌داره‌کان به‌ته‌ناشکردن ده‌سوورانه‌وه. من و بۆنیلۆ ئه‌وه‌نده‌ پالمان پیتونا تا ماندوو بووین و هه‌ستمان به‌چرق و هۆری جومگه‌کاغان کرد.

به‌لام ئوتومبیله‌که‌ به‌هه‌یج بابه‌تێ نه‌جولاپه‌وه.

گوتم: «بۆ پاش و پیتشی به‌ه، بارمۆ.»

خسته‌یه‌ به‌گ، بۆ پاش و پیتش پالمان پیتونا. به‌لام تا ده‌هات تایه‌کان عاردیان قوولتر کرد و زیاتر ده‌چقین. تا بنی ئوتومبیله‌که‌ جارێکی تر که‌وته‌ سه‌رزه‌وی و تایه‌کان له‌ شوین خو‌بان ته‌ناشیان کرد و به‌سه‌ره‌ستی له‌نیتو چاله‌کانیاندا سوورانه‌وه. منیش راوه‌ستام گوتم:

«با به‌گوربیس هه‌ولتیکه‌ بۆ بده‌ین.»

- «باوه‌ر ناکه‌م هه‌یج سوودیکه‌ هه‌بی تینیتا ئیمه‌ ناتوانین به‌راسته‌و راستی رابکیشینه‌ ده‌ره‌وه.»

گوتم: «پیتوسته‌ تاقی بکه‌ینه‌وه، به‌هه‌یج ریگایه‌کی تر ده‌رچونی نییه‌.» هه‌ردوو ئوتومبیله‌که‌ی (پییانی) و (بۆنیلۆ) مان به‌گوربیس له‌یه‌که‌تری به‌سته‌وه. له‌و ریگا ته‌سه‌که‌وه ته‌نیا مه‌ودای چونه‌ پیتش هه‌بوو به‌لام تایه‌که‌ له‌ پاله‌په‌ستۆکردنه‌ سه‌ر چاله‌که‌ به‌ولاوه‌ هه‌یجی تری نه‌کرد. هاوارم کرد:

- «بوه‌ستن، ئه‌م هه‌ولته‌ش هه‌ر بی سووده‌.»

(پییانی) و (بۆنیلۆ) له‌ ئوتومبیله‌کانیان دابه‌زین و هاتنه‌ دواوه‌. (ئایۆ) ش دابه‌زی و هه‌ردوو که‌که‌ش له‌ دووری چل یارده‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر دیواریکی به‌ردین دانیشتیوون.

(بۆنیلۆ) پرسی: «تۆ ده‌لێی چی تینیتا؟»

- «زیاتر قوولتی ده‌که‌ین و جارێکی تر هه‌ژگ و بۆل داده‌نیتینه‌ ژیرییه‌وه و هه‌ولتی بۆ ده‌ده‌ین.»

سه‌یریکی ریگه‌ی خواره‌وه‌م کرد. هه‌له‌ی من بوو. به‌قسه‌ی من که‌وته‌ ئه‌و داوه‌وه. من ری نیشانده‌ریان بووم، بۆ ئیره‌م هینان رۆژ خه‌ریک بوو له‌ژیر هه‌وره‌وه‌ بپه‌ته‌ده‌ر. لاشه‌ی باشچاوشه‌که‌ش له‌لای په‌رژینه‌که‌وه که‌وتبوو.

گوتم: «چاکه‌ت و پالتۆنی باشچاوش له‌ژیر تایه‌کان داده‌نیتین.» (بۆنیلۆ) چوو بیان هینت. منیش هه‌ندی چیلکه‌دارم کرد. (پییانی) و (ئایۆ) پیتشی تایه‌کانیان هه‌لکه‌ند. پالتۆکه‌یم کرده‌ دوو پارچه‌، له‌ناو قور له‌ژیر تایه‌کانم دانان. پاشان

چیلکه داره کانی ژیر تابه کانم خر کرده و تا تابه کان بگری و بگاته تابه کان، خوژمان ته یاردا، نایمۆ چووه سهر کوشین و ئوتومبیله که ی به گریخت پالمان پیوه نا، تابه کان به تهناش سوورانه وه، ئیمهش پالمان ددها، به لام بی سوود بوو.

گوتم: «ئهو تره که له سهرناگری. چ شتی وا به که لک له ناو ئوتومبیله که دا ههیه پیوستیتان پتی هه بی، بارتۆ؟»

نایمۆ له گه ل (بۆنیلۆ) سهر که وتنه سهر ئوتومبیله که. (نایمۆ) په نیر و دوو شووشه مه ی و پالتۆ که ی خو ی هه لگرتبوو. (بۆنیلۆ) له پشش سووکانه وه دانیشتبوو گیرفانی چاکه تی باشچاوشی ده پشکنی.

گوتم: «وا به چاک ده زانم ئه م چاکه ته فری بده ی. ئه ی چی له و دوو کیژۆ له هیه بکه ین؟»

پییانی گوتی: «ده توانن له دواوه سوارین. باوه رناکه م ئه مجاره زۆر به رپوه بی. زۆری رۆبیه که می ماوه.»

ده رگای دواوه ی ئوتومبیله که م کرده وه. بانگی دوو که چه که م کرد. گوتم: «وه رن سوارین.»

سواری ئوتومبیله که بو نه وه. له سهر کوشینی دواوه له قوژنه وه له دانیشتن وای پیته ده چو له ته قه کان بی خه به رین. رووم ودر سووراند و ئاو پیکم له رینگاکه دایه وه. باشچاوش له سهر کراسه پیسه قوژ درێژه کانی لی که وتبوو. له گه ل پیانی سواریووم. ده ستمان به رۆبیشتن کرد. ده مانویست به زه و بییه که دا برۆین. که رینگاکه که و ته وه سهر زه و بییه که له ئوتومبیل دابه زیم به ره و پیش چووم. ئه گه ر له م رینگایه ی ناو ئه م زه و بییه ده رچووباینه ئه و رینگایه کی تر له لایه که ی تر هه بوو. به لام مرزامن نه هاته دی نه مانتوانی پیایدا ده ریا ز بین. خاکی زه و بییه که ئه وه نده سته ک و قورین بوو، ئوتومبیلی لی ده رنه ده چوو. کاتێ ئوتومبیله کان به ته و او ی له زه و بییه که چه قین، تابه کانیا ن تقووم بوون له ناو زه و بییه که به جیمان هیشتن. به پی به ره و (ئۆدین) که وتینه ری، کاتێ گه بشتینه سهر ئه و رینگایه ی ده چووه وه سهر رینگا سهره کبیه که ئیشاره تم بۆ رینگه که کرد. به کیژۆ له کانم گوت: «برۆنه سهر ئه و رینگایه، له و ئی تووشی خه لک ده بن.» سهیری منیا ن کرد، جیزدانه که مم ده ره ینا، سهرو ده لیری کاغه زیم دانێ گوتم: «برۆنه سهر ئه و رینگایه. ئه وانه ی لی ره ن دۆست و خیزانن.»

گوژ بۆ کێ ده مپیری، لیم تی نه گه بشتن. به لام ده ستیا ن له پار هه که گیر کرد ملی رینگه یان گرت و ئاو ریا ن له دواوه دایه وه، ده تگوت له وه ده ترسان دا وای پار هه یان لی بکه مه وه. ته ماشام کردن. له رینگاکه چوونه خواره وه چارۆگه کانیا ن له خو پیچا بوو به ترس و نیگه رانی به وه سهیری دواوه یان ده کرد. سی شو فیره که ش پیته که نین.

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئهی ئه گه ر منیش به و رینگایه دا برۆم چهن د لیرم ده ده بی تی تینینا؟»

- «باشتر وایه گه ر بشگیر تین له گه ل خه لک بن نه ک به ته نیا.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «دوو سه د لیرم به دی بی سی و دوو به پی ده گه ریمه وه نه مسا.» پیانی گوتی: «به لام رووت ده که ن؟»

نایمۆ گوتی: «له وانه یه شه ر کۆتایی بی.»

ئه وه نده ی تینمان له له شی دابوو به گورجی ده رۆبیشتن تابگه ی نه سهر رینگاکه، رۆژ خه ربک بوو ده رکه وت. له ته ک رینگاکه وه دارتوو هه بوون. له نیوان داره کاندایا توانیم دوو تر تله به دی بکه م، له ناو زه و بییه کاندایا چه قیبوون. (پییانی) سه ی ریکی کردن و گوتی: «ده بی له نو توه رینگایه کیان بۆ دروست بکری تا ده ریا ن بینین.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئهی مه سیح، خوژیا پایسکلما ن هه بوایه.» (نایمۆ) پرس یاری لی کردم و گوتی: «ئهری خه لک له ئه مریکا سواری پایسکل ده بن؟»

- «پیشان سواری ده بوون.»

(نایمۆ) گوتی: «پایسکل لی ره شته شت، پایسکل شتیکی مه زنه.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئهی مه سیح خوژیا پایسکلما ن هه بوایه. من له و پیوانه نیم به پییان برۆم.»

گوتیم له دهنگی ته قه بوو له دووره وه دهنگی ده هات، گوتم: «ده بی ئه مه دهنگی ته قه بی؟»

نایمۆ گوتی: «نازانم.»

گوتی بۆ رادیترا. گوتم: «وابزانم دهنگی ته قه یه.»

پییانی گوتی: «به ره له هه موو شتی هیزی سواره ده بینین.»

- «باوه رناکه م هیزی سواره یان هه بی.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «له مه سیح ده پاریمه وه که ئه م هیزه یان نه بی. چه ز نا که م به رمی سواره یان برینداریم.»

کاتێ به په له ده رۆبیشتن پیانی گوتی: «وابزانم تۆ ئه و باشچاوشه ت کوشت. تینینا؟»

(بۆنیلۆ) به وه لام هات. «من کوشتم. به در تیرایی ئه م شه ره هه رگیز که سم نه کوشتوه، به لام به در تیرایی ژیا ن به ئومیدی کوشتنی باشچاوشی بوومه.»

پییانی گوتی: «زۆر به کړ و هینمی ئه وت کوشت، که کوشتت زۆر به خیرایی رای نه ده کرد.»

- «گوتی مه دی. ئه وه تا که شتی که بی ری لی ده که مه وه. من ئه و باشچاوشه... کوشت.»

نایمۆ پرس ی: «له کاتی دان پییان چی ده لیتی؟»

- «دهلیم لهو گوناوه پاکم بکهوه، باوکه، من باشچاوشیکم کوشتووه.» ههموومان پیکه‌نین.
- پیبانی: «ئهو مروفتیکی ئاژاوه‌خاوزه. ههرگیز ناچیتته کلپسه‌وه.»
- (بۆنیلۆ): «پیبانیش ئاژاوه‌خاوزه.»
- لیم پرسی: «نایا ئیوه به‌راستی ئاژاوه‌خاوزن؟»
- «نه‌خیر، تینیتا، ئیمه سوسیالست خاوزین. خه‌لکی (ئامۆلا) ین قهت هاتووبته‌وئ؟»
- «نه‌خیر.»
- «به‌عیسا جیگایه‌کی خۆشه تینیتا. پاش ته‌واو بوونی شهر وهره وینددر، هندی شتت نیشان ده‌ده‌ین.»
- «ههمووتان سوسیالیستن.»
- «ههمووی سوسیالیسته.»
- «شاریکی خۆشه؟»
- «دلارایه. شاری وا خۆشت له ژیانتا ههر نه‌دیوه.»
- «چۆن بوون به‌سوسیالیست.»
- «ئیمه ههموومان سوسیالیستین. ههمو که‌سه سوسیالیست خاوزه ههرده‌م سوسیالیست خاواز بوون.»
- «تینیتا وهره وئ، توش ده‌که‌ین به‌سوسیالیست.»
- ریتگاکه له رایمان بۆ لای چهپ ده‌سوورایه‌وه، گردیکی بچوکی لئ بوو له پشت شووره‌یه‌کی به‌ردین باخچه‌ی سیو هه‌بوو. لهو شوینه‌ی ریتگاکه به‌سه‌ر گرده‌که ده‌که‌وت له‌قه‌سه‌کردن وه‌ستاین. زۆر به‌خیرایی پیکه‌وه رۆیشتین. وه‌ک بلتی قۆشمه له‌گه‌ل کات بکه‌ین.

30

پاشان هاتینه سه‌ر ریتگایه‌ک که ده‌چووه‌وه سه‌ر رووباری. ریتگی درتێ له ئوتومبیل و تریله و عه‌ره‌بانه به‌جیماوه‌کان، لهو سه‌ری ریتگاکه‌وه تا ده‌گه‌یه پرده‌که‌وه ریز ببوون. که‌سه دیار نه‌بوو و ئاوی رووباره‌که‌ش زیادی کردبوو. پرده‌که له ناوه‌راسته‌وه ته‌قیترابوووه. تا‌قه به‌ردینه‌که‌ی پرده‌که‌ه‌نقوم ببوو ناو ئاوه‌ه‌لساوه‌که. ئاویکی قورای به‌سه‌ربدا ده‌رۆیشت، چووینه سه‌ر که‌ناری رووباره‌که له بواریک ده‌گه‌رایین تا پیبایدا به‌سه‌رینه‌وه ده‌مزانێ گه‌ر به‌ره‌و پێشتر بچین، پردیکی هیلتی شه‌مه‌نده‌فه‌ر له‌وه سه‌ریه‌وه هیه‌ ده‌توانین پیبایدا به‌سه‌رینه‌وه. پیباده‌رتیه‌که ته‌ر و قورای بوو. هه‌یچ

تیپیکی سه‌ری‌زیمان نه‌بینی ته‌نیا تریله به‌جیماوه‌کان و زه‌خیره‌کانیان نه‌بین، به‌درتێزایی رۆخی رووباره‌که، هه‌یچ دیار نه‌بوو، ته‌نیا ده‌وه‌نه ته‌ره‌کان و عاردیکی قورای نه‌بین. به‌قه‌راخی رووباره‌که رۆیشتین تا له دواییدا پرده‌که‌ی هیلتی شه‌مه‌نده‌فه‌رمان بینی. ئایۆ گوتی: «پردیکی چه‌ند جوانه‌!»

پردیکی ئاسنی درتێ و ساکاربوو له‌سه‌ر به‌ستی^(۱) دروست کرابوو. گوتم: «وا باشه به‌په‌له‌ به‌سه‌رینه‌وه، به‌رله‌وه‌ی بۆردومانی بکه‌ن و بیرووخین. پیبانی گوتی: «که‌سه لیره نه‌ماوه بیرووخینی، ههموویان رۆیشتوون.»

بۆنیلۆ گوتی: «له‌وانه‌یه مینی لئ داندراپیتته‌وه. تینیتا تۆ له پێشدا به‌په‌ره‌وه.»

ئایۆ: «گوتی لهو ئاژاوه‌چیه‌ بگه‌ره. پیبی بلتی با ئهو له پێشدا به‌په‌رتته‌وه.»

گوتم: «من ده‌په‌ر مه‌وه باوه‌رناکه‌م مینی وا لئ داندراپیتته‌وه به‌قورساییی پیاوی بته‌قیته‌وه.»

پیبانی گوتی: «ده‌بینی ئه‌وه‌یه مێشک. تۆ بۆچی هۆشت نبیه ئه‌ی ئاژاوه‌چی؟»

بۆنیلۆ: «گه‌ر هۆشم هه‌بوايه لیره نه‌ده‌بووم.»

«ئه‌مه‌یان زۆر جوانه، تینیتا.»

گوتم: «ئه‌مه‌یان جوانه.»

له پرده‌که‌ نزیك بووینه‌وه جاریکی تر ئاسمان هه‌وری هیتنايه‌وه، که‌مه‌ی بارانی لئ ده‌هات. پرده‌که درتێ و پته‌و دیاربوو. به‌سه‌ر لیتواری پرده‌که هه‌لگه‌پراین.

گوتم: «یه‌ک به‌دوای یه‌ک وهرن.»

ده‌ستم به‌په‌رینه‌وه کرد. به‌دوای به‌ریه‌ست و وایه‌ر یا هه‌ر نیشانه‌یه‌کی ته‌قینه‌وه گه‌رام، گه‌ر هه‌بێ به‌لکو به‌رچاوم که‌وئ به‌لام هه‌یچم به‌رچاوه‌که‌وت. سه‌یری که‌لینی ته‌خته‌کانم ده‌کرد. ئاوی رووباره‌که قورای و تیزرۆ بوو. زۆر له دووره‌وه له ده‌شته شتداره‌که‌دا، له‌به‌ر بارانه‌که (ئۆدین) م به‌دی کرد. له‌سه‌ری پرده‌که‌وه سه‌یری دوام کرد پردیکی تر له‌سه‌ر رووباره‌که هه‌بوو. که‌ ته‌ماشام کرد ئوتومبیلیکی زه‌ردی ره‌نگ قورای به‌سه‌ردا ده‌په‌ریه‌وه. ته‌نیشته‌کانی پرده‌که به‌رزبوون بۆه‌هاکا له‌به‌ر چاوان گوم بوو. به‌لام سه‌ری شوپیره‌که و پیاویکی ته‌کی، له‌گه‌ل سه‌ری دوو پیاوی تریشم بینی له‌ دووه‌ دانیشتیبوون. ههموویان کللاوزرتی ئه‌لمانیان له‌سه‌ر بوو. ئوتومبیله‌که له پرده‌که په‌ریه‌وه له‌ نێوان دارودره‌خت و ئوتومبیله‌ به‌جیماوه‌کاندا بزر بوو. ده‌ستم بۆ ئایۆ له‌قاند، که‌ ده‌په‌ریه‌وه و ئه‌وانی تری به‌دوادا بین. خۆم له‌سه‌ر زه‌وی له ته‌نیشته‌ لیتواری هیلتی شه‌مه‌نده‌فه‌ر مات کرد، ئایۆش هات خۆی له‌سه‌ر زه‌وی له‌گه‌ل من مات کرد. لیم

(۱) به‌ست: له‌جیاتی (dry nier) به‌کارهاتووه چونکه ته‌نیا له زستان و به‌هاردا ناو به‌به‌ستدا ده‌روا.

پرسی: «ئوتومبیله کهت بینی؟»

- «نهخپږ، سهیری تۆمان دهکرد.»

- «ئوتومبیلیکی دهستهی ئهلمانی له پردهکهی ئه و سهر په رینهوه.»

- «ئوتومبیلی دهستهی ئهلمانی؟»

- «بهئێ.»

- «ئهی مریه می پیروژ.»

ئهوانی تریش هاتن له ته نیشته لیتوار که له نیتو قوڕ خۆیان مات کرد. له هیلێ شه مه نده فهره که وه سهیری پرده که و، ریزه داره کان و، مه ته ریز و، رینگا که مان ده کرد.

- «له و پروایه دای که رینگه ی گه رانه وه مانیان لێ گرتین، تینیتا؟»

- «نازانم ههر ئه وه نده ده زانم ئوتومبیلیکی ئهلمانی به سهر رینگا که دا تپیه ری.»

- «تۆ گالته ناکه ی تینیتا؟ شتیکی عه نتی که ت له میشکا ناخولیتته وه؟»

- «گالته ت پێ ئێ. بۆ نیلۆ؟»

پییانی گوتی: «راتان له سه ره سه رو پێکی بخۆینه وه؟ گه ر رینگه مان لێ گیرایی وا چاکه سه رو پێکی بنۆشین.»

مه تاره که ی ده ره یێنا و سه ری فلینه که ی کرده وه.

ئایۆ ده ستی بۆ رینگا که درێژ کرد و گوتی: «سه یرکه، سه یرکه!»

له و سه ری پرده به ردینه که وه توانیمان چه ند کلاوززیبه کی سه ربازی ئهلمانی به دی بکه یین، ده جوولانه وه. خۆیان بۆ پیشه وه دا هینا بووه به هیناوشی ده رۆیشتن له باری زۆر نااساییدا بوون. تا له پرده که په رینه وه چاومان لیبیان بوو. له پۆلی پایسکل سواران بوون. رووی ئه و دوانه ی پیشه وه م بینی، روومه ت سوور و له ش ساغ دیار بوون. کلاوه کانیا ن داکشابوه سه ر نیتوچه وانیا ن و ده موچاویان. تفه نگه کانیا ن له پایسکله کانیا ن قايم کرابوو. نارنجۆکه کانیا ن به قایشه کانیا ن شو ریبوو وه، کلاوه کانیا ن و جله بۆره سه ربازیبه کانیا ن ته ریبوو ن. هیندی هیندی به سواری پایسکله کانیا ن ده رۆیشتن. ته ماشای پیش و راست و چه په ی رینگه که یان ده کرد. دوو سوار له به راییدا، چوار له ریز یه ک و پاشان دووی تر. پاشان ژماره یێ نزیکه ی دوازه، پاشان دوازه ی تر پاشان یه ک یه ک به ته نیا ده هاتن، نقه یان لیتوه نه ده هات، به لām ئیمه ش له بهر هاژه ی رووباره که گویتان له هه یچ نه ده بوو. له بهر چاوان بزبوون. گه یشتنه ئه و سه ری رینگا که وه.

ئایۆ گوتی: «ئهی مریه می پیروژ.»

پییانی: - «ئه وانه ئهلمانی بوون. نه مساوی نه بوون.»

گوتم: «به لām بۆچی کهس نیسه به رایییا ن لێ بگری؟ ئهی بۆچی پرده که یان

نه ته قاندۆ ته وه؟ بۆچی هه یچ ره شاشیکیا ن له سه ر ئه م لیتوارانه دانه ناوه؟»

بۆ نیلۆ: «تۆ خۆت پیمان بلێ. تینیتا.»

زۆر توو ره ببووم گوتم: «هه موو ره فته رتیکیا ن به شیتییبه له خواره وه پر دیکی بچووکیان ته قاندۆ ته وه. که چی ئه م پرده یان له سه ر ئه م رینگا سه ره کیبه به جیه تیشته وه و نه یان ته قاندۆ ته وه. کوا ئه وانه له کوین؟ بۆ هه ول ناده ن رایان گرن.»

بۆ نیلۆ: «خۆت وه لامان بده وه. تینیتا»

بێده نگ بووم، ئه وه به هه یچ جوۆی ئیشی من نییه. ئه وه ی ئیشی من بوو، ئه وه ی له سه رم پیتو یست بوو ده بوا به له گه ل سێ ئوتومبیله فریا گوزاره کان بگه مه (پۆردینون). له م کاره ش سه ر نه که وتم. ئه وه ی له سه رمه ئه نجامی بدم. ده بی بگه مه (پۆردینون) له وانه شه نه گه مه (ئۆدین) قیروسیا... گه ر نه شتوانم. به لām گرینگ ئه وه یه ده بی بێده نگ بم و نه کوژیم و نه گیریم.

به (پییانی) م گوت: «زه حمه ت نه بی سه ری مه تاره که ت ناکه یته وه؟» مه تاره که ی دامه ده ست و فریکی گه وره م لێ فر کرد. گوتم:

- «وا چاکه برۆین. هه ر چه نده پیتو یست به په له ناکا. ده تانه وی شتی بخۆم؟»

بۆ نیلۆ گوتی: «ئیره جینگای مانه وه نییه.»

- «ده باشه با برۆین.»

- «ئایا ئه و لایه بگرین تا نه مان بیین؟»

- «وا چاکه له سه ره وه ی رینگا که وه برۆین. له وانه یه هه ر به سه ر ئه م رینگا وه بیین ئیمه ش نامانه وی ئه وان بگه نه سه ر سه رمان. به ر له وه ی بیانیین.»

به رینگه ی شه مه نده فه ردا رۆیشتین. ده شتی نمدار له هه ردوولا ماندا درێژ ببوو وه له دووری ده شته که دا گردی (یۆدین) به دی کرا. سه ربانی خانووه کانی سه ر گرده که رما بوو. قولله ی زهنگ و قولله ی سه عاتی کلێسه مان لێ دیار بوو. بنه دار توویکی زۆر له کیتلگه کاندان هه بوون. چاوم به هیلتیکی شکاوی په ککه و تووی شه مه نده فه ر که وت. ته خته داره کانی ژیر ئاسنه که فری درابوونه سه ر لیتواری رینگا که.

ئایۆ گوتی: - «خۆتان مات کهن. خۆتان مات کهن.»

له سه ر لیتواره که خۆمان به عاردی دادا ده سته یه کی تری پایسکل سوار به سه ر رینگه که دا تپیه رین. له لیتواری رینگه که وه سه یرم کردن. به ره و پیتش ده چون دوور که وتنه وه.

ئایۆ گوتی: - «ئیمه یان بینی به لām ره ت بوون.»

بۆ نیلۆ: - «لیره ده کوژیتین تینیتا.»

گوتم: - «ئیمه یان ناوی. به دوای شتی تر دا ده گه رین. ئه و کاته ئه م هیلته ی

شهمه نده فەر راسته وخو بهره و شار ده چوو. به ناو كيتلگه به كي زمدا ده چوو. هيتليكي تری شهمه نده فرمان له پيش خوماندا بينی، بو باكووريش ريگا سهره كييه كه بو كه پايسكل سوارمان له سهر بينی، بو باشووريش ريگا به كي ناسره كي بچووك هه بوو به ناو كيتلگه كاندا تيبه ر ده بوو، كه له ههردوولای دارودره خت بوو.

خوم وام به چاك زانی لای باشوور بگرينه بهر و به دهوری شاردا بسوور پيینه وه، به ريگا كه ده شته كه بهرين و بهره (كامپو فورميو) وه دهشتوانين له ريگا سهره كييه كه دوور كه وينه وه بچينه (تاگليه مينتو) به مهرجی ريگا سهره كييه كانی پشت (نؤدين) بگرينه بهر. ده مزانی كه ژماره به كي زور لاری له نيتو ده شته كه دا هه بوون. له سهر ليتواره كه هاتينه خواره وه. گوتم: «وه رنه دوام.»

دهمانتوانی بهره و لاری به كان بوؤين. بهره و باشووری شار بكشيتين. هه موومان له سهر ليتواری ريگا كه دابه زين. له لاری به كه وه گولله به كمان ئاراسته كرا. گولله كه له قوری ليتواره كه چه قی.

هاوارم كرد: «بگه پينه وه دواوه.»

بو ليتواره كه گه رامه وه. له ناو قوردا خزيم شو فیره كان له بهر اييمدا بوون. نه وه ندهی خوا تینی دابوومی به خیرا و به پهله بهره و سهر ليتواری ئاسه ري به كه چوم. كاتی نامیو ده بويسست له ليتواره كه به سه ري ته وه ره تی برد و به لا داهات و ده واو دم به ري زوه. بو لایه كه ی تر امان كيشا وهرمان گيرايه سهر پشت. گوتم: «ده بی سهری بهر زكه وينه وه.»

پيانی نهوی جوولاند و سهری بهر زكرده وه. ئایمۆ له ناو قوردا له لایه كي سهر ليتواره كه وه كه وتبووه گۆری. پييه كانی بهره و خوار چوو بوون خوین به ناریكي له گه ل هه ناسه ی فرچه ی ده كرد. ئيمه هه رسيتكمان ده ست له نه ژنو له ژیر باران له سه سه ری هه لتوتركاين. گولله كه به پشت ملی كه وتبوو. بهره و لای سهری چوو بوو له ژیر چاوی راستيه وه هاتبووه دهر وه. له وكاتی ويستم خوتنه كه ی له ههردوو جیگه بريندار بووه كه ی رابگرم، مالتاوايي كرد. پيانی سهری (ئایمۆ) له سهر زهوی دانا. ده موچاوی به پارچه په رۆكيكي تیماری سرييه وه و وازمان لی هیتنا.

پيانی گوئی: «نه...»

گوتم: «ئه لمانی نه بوون. نابی هيج ئه لمانی لی به هین.»

پيانی گوئی: «ئيتالين. ئيتالين.»

نه م وشه یی دوايي وه كو نازناوی به كار هیتنا.

بوئیلو هيجی نه گوت، له ته نيشت ئایمۆ دانيشت بوو، به لام ته ماشای نه ده كرد پيانی شه پقه كه ی (ئایمۆ) هه لگرتوه، له سهر ليتواره كه غلور ببوووه خواره وه، له سهر ده موچاوی دانا به وه. مه تاره كه شی دهر هیتنا پيانی مه تاره كه ی بو بوئیلو راگرت و، گوئی: «فری ناخوتنه وه؟»

بوئیلو گوئی: «نه خیر.»

رووی تیکردم و گوئی: «له هه ره ده قه یی بوايه، ده بوايه له سه ره نه م هیتله نه وه مان به سه ره هاتبايه...»

گوتم: «نه خیر، له بهر نه وه بوو، به كيتلگه كه دا تيبه رين؟»

گوتم: «ئه وانه ی ته قه یان كرد ئيتالی بوون. ئه لمانی نه بوون.»

بوئیلو گوئی: «گه ر ئه لمانی بوايه هه موومانیا ن ده كوشت.»

گوتم: «ئيتالیه كان بو ئيمه زياتر جیگه ی مه ترسین نه ك ئه لمانیه كان پاسه وانی باش وه ی له شکر له هه موو شتی ده ترس. ئه لمانیه كان خویان ده زانن. به دواي چیدا ده گه رين؟»

بوئیلو گوئی: «ئه وه ليتكدانه وه یه كي دروسته تينيتا؟»

پيانی گوئی: «ئيسستا بو كوی بچين؟ جیگه ی مه ترسی ده بی گه ر له ناكاو بيتنه سه رمان.»

بوئیلو: «من وا به چاك ده زانم، لی بهر بوؤم و له بهر چاوان نه بم.»

- «زور چاكه به سه ره هیتلی ئاسنیدا ده ريؤين.»

ئایمۆ پرسی: «له و با وه ری به ساغی ده ر بچين؟»

- «مسوگه ره ده ر ده چين. هیتشا ژماره یان نه وه نده زور نه بووه. ده توانين له تاريكيدا برؤين.»

- «ئه م ئوتومبيله چی ده كرد.»

گوتم: «خوا ده زانی.»

به سه ره ريگه ی شه مه نده فهر له رۆيشتن بهر ده وام بووين. بوئیلو له رۆيشتنی ناو قوراوی سهر ليتواره كه ماندوو ببوو. گه رايه وه هاته وه لای ئيمه. ريگه ی شه مه نده فهره كه له ريگه سهره كييه كه دوور ده كه وته وه بهره و خوار ده كشا، ئيتر له توانامان نه ما بزائين چ به سه ره ريگا به كه وه ره ت ده بی. پرديكي بچووكی سهر كه ندى ته قيندرابوو وه، به لام به سه ره دينگه كاندا په رينه وه، له رۆيشتن بهر ده وام بووين. گوتمان له دهنگی ته قه بوو. له پيشه خومان گوتمان له دهنگی ته قه بوو. هاتينه سهر ريگا كه ی دواوه كه نده كه وه.

- «وا چاكه له جیگای خومان هه شار ده ين. تا تاريك دادی، نه وكات گه ر بتوانين به ره و خاوروش بچين، به سه لامه تی ده ر ده چين.»

بوئیلو: «له ده ستیان دی هه موومان بده نه بهر ريژنه ی گولله، تا وه كو به سه لپين كه جاری پيشووش راست بوونه ته قه یان كردوه. من ناچم نه وان تا قی بكه مه وه.»

- «ده بی شوئینی له نزيك (نؤدين) بو خوچه شاردان بدؤزينه وه. جا كاتی تاريك دابی ده ست به رۆيشتن ده كين.»

بۆنیلۆ: «كەوابێن بابرۆین.»

دابەزینە لای باکووری لیوارەكە ئاوڕێكەم لە دواوە دایەو. ئایۆز لە دامبێنی لیوارەكە لەناو قوردا كەوتوو. زۆر بچووك دیاریبو، باسكەكانی بۆ هەردوولا درێژ بسوون. قاچەكانیشی بەلەك پێچیان لێ بەستراوو. پۆتینە قوراوییهكانیش بەرامبەر یەك بەقستی وەستاوون. شەبقەكە لەسەر رووی بوو واپێدەچوو ماوەیهکی لە مێژە مردوو. باران دەباری. ئایۆم وەك هەموو كەسیکی تر كەناسیم خۆش دەوێست. كاغەزەكانی و لەناو گیرفامە، نامەیی بۆ مالهۆدیان دەنووسم.

لە دەرەو لە بەراییمان لەناو كێلگەكان خانوویك هەبوو بەداردەرەخت دەور درابوو. ساختمانی ناو كێلگەكەش لە بەرامبەر خانووەكە دروست کرابوو. تەلاریکی هەبوو لەسەر ئەستووندان راگیرابوو.

گوتم: «واچاكە كەمێ لێك دووركەوینەو. بەلام خۆم لە پێشدا دەڕۆم.»

بەرەو لای خانووەكە چووم، لەناو كێلگەكەدا پێدەپێی هەبوو، كە بەكێلگەكەدا تێپەر دەبووم، یەكێ، جا نازانم كە لەناو درەختەكانی نزیک خانووەكە وەیا لەناو خانووەكە، تەقە پێوەناین. لە خانووەكە نزیک بوومەو تا زۆر بەچاکی خانووەكەم بینی. تەلارەكە لەگەڵ كادییەکی دەرەو تێکیان دەکردەو. لە نیوان ئەستووندەكاندا كادێهاتە دەرەو. حەوشەكە بەردرێژ بوو، دارەكانیان بارانیان پیا دەچۆرایەو. عارەبانەیهکی دوو تابهی گەرە جێ دەستەكانی روو لە ئاسمان، لەبەر باران دانرابوو. هاتە ناو حەوشەكە، پیایدا تێپەریم، لەبن تارمە هەیوانەكە پراوەستام، دەرگای ژوورەكە كرابوو، چوومە ژوورە پێانی و بۆنیلۆ بەدوامدا هاتن. ژوورەو زۆر تاریك بوو گەرەمەو ناندین، ئاگردانەكە خۆلەمیشی تیاوو. قۆری لەسەر دانرابوو. بەلام هیچی تیا نەبوو. چاوم بەولاو بەولادا گێرا هیچ خواردمەنبیەك بەرچاوەكەوت.

گوتم: «دەبێ لەناو كادییەكە پالکەوین. پێانی لەو باوەرە شتی بدۆزینەو و بیهێنینە ئێرە تا بیخۆین.»

پێانی: «سەریکی پیاو دەگرم.»

بۆنیلۆ: «منیش دەگەریم.»

گوتم: «زۆر باشە. منیش سەر دەكەوم و سەریکی كادییەكە دەكەم.» پێبەلەكەیهکی بەردینم بینی لەتەك تەویلهی خانووەكە بەرز دەبوو. تەویلهكە لەبەر باران، بۆنیکی وشکی خۆشی لێ دەهات. مێگەل نەمابوو، لەوانەیه لەكاتی راگردنێان لەگەڵ خۆیان راپێچیان دابن، كادییەكە نیواو نیو بوو، سەرەوێ دوو پەنجەرە تێگێراوو یەكێکیان بەتەختە گیرابوو، ئەوێ دیش كلاًوژنەیهکی تەسکی بچووك بوو كە لەلای باكوورەو بوو. كە لێتیکی لێژی تیاوو تا لەوتیو كە بۆ مێگەل فرێ بدەن خوارەو. تەختەداری درێژیش لە جیگا بۆشەكە تێك پەرتنرابوون و تا سەر عەرەكە ئەو شوێنە درێژ بسوونەو كە عارەبانەكان دەهاتە ژێریهوی كە لەكاتی كاتیفرێدان بەرز دەكرانەو تا

كایان تی بکری. گوتم لە ترپە باران بوو كە بەسەرمانەكە دەكەوت. بۆنی كام بۆهات. كاتی چوومە خوارەو. بۆنیکی پاکی شیاكە و شکی ناو تەویلهكەم كرد. تانیمان تەختەداریك هەلگێرین لە پەنجەرە لای خوارەو تەماشای حەوشەكە بكەین. پەنجەرەكە تیش بەسەر ئەو كێلگەیهی دەرانی كە بەرەو باكوور دەكشا. بەهەرەكێ لەم پەنجەرەوانە دەمانتوانی سەرکەوینە سەر بانەكە. پاشانی دابەزینە خوارەو. یا بەكەلێنە لێژەكە كادییەكە دابەزین. ئەگەر پێبەلەكە بەكار نەهاتبا. كادییەكی گەرەبوو دەمانتوانی لەناو كایەكە خۆمان حەشار دەین، ئەگەر گوتمان لە پێخوستی هەر كەسیك بوایه. واپێدەچوو جێگەیهکی چاك بێ. دلێباووم كە دەمانتوانی بەرەو خوار بۆین ئەگەر تەقەمان لێ نەكراو. ئەستەم بوو ئەلمانییەكان لەم ناوچەیدا هەبن. ئەوان لە باكوورەو دەهاتن، لە رێگە (سفییدال) هەو دەهاتنە خوارەو. نەدەكرا لە باشوورەو بێن. ئیستاییەكانیش زیاتر جێگە مەترسی بوون. لە خۆیان دەترسان، هەر شتیکیان بدیا ئاگربارانیان دەكرد شەوی رابردوو لەكاتی كشانەو بیستم ژمارەیی ئەلمانی بەجلوهرگی ئیستایی لە باكوورەو هاتوونەتە ناو سوپای كشاو. باوەرم بەم قەسەیه نەكرد، ئەمەش هەر شتیكە لەو بابەتەیهكە هەموو جار لەسەر بەرگوتمان دەكەوێ، ئەمەش شتیكە دوژمن بەرامبەر بەكاری دێتی. ئێمەش هیچ كەسیکی و ناسین بەجلوهرگی ئەلمانی چوویتە ناوەوانەو تا سەر لەوان تێك بدان. لەوانەشە وایان كردی بەلام ئەمە زەحمەت بوو. باوەرناكەم ئەلمانییەكان وابكەن. ناچار نین وای بكەن، پێویست بەو ناكە سەر لە سوپا كشاو كەمان تێك بدەین. قەوارە و گەرەویی سوپاكە و كەمی رێگاكان وای كردوو ئەم پرۆیاگندەیه بلاوبیستەو. كەس فرمانی دەر نەكردوو. لە ئەلمانییەكانیش بگەرێ بۆ خۆیان و خوایان. سەرەدای ئەوێ ئاگربارانمان دەكەن و وادەزانن ئێمە ئەلمانیین. (ئایۆ) یان كوشت. خۆ كایەكەش بۆنی خۆش بوو. پالکەوتنیش لەناو كادییەكە بەس بوو بۆ ئەوێ زەلیل و مەلۆولی سالانی رابردوو لەبەر بەریتەو. لەناو كایەكە لێ درێژ بووین و قەسەمان دەكرد بەقەمە چۆلەكەمان دەكوشت. كاتی لەسەر سێگۆشەیهکی كراوێ سەر دیواری كادییەكە دەنیشتن. ئەو كادییە ئیستا نەماو. لەماوێ سالیكدا دارستانەكە داری شۆكرانیان هەموو بنی کرد. جگە لە كۆلكەكان و سەر لقی وشك و داری سووتەمەنی هیچی تر نەمایەو.

تانوانی بگەریتەو دواوە. گەر بۆ پێشەو نەچین چی روو دەدا؟ هەرگیز ناگەریتەو. میلانۆ؟ گەر گەراییهوه چی دەبێ؟ گوتم بۆ تەقە شل كرد. لە باكوورەو بەناپاستە (ئۆدین) هەو هاوئیشتر. دەنگی رەشاشیش گەیشته گوتم. بۆردمانی تۆپی بەدواوەبوو. ئەمەش بێ ئەسەر نییه.

لەوانەیه لە تیبی سەربازیان بەسەر رێگاوه دبێ. لەلا پەنجەرەیهکی كادییەكەو سەیری خوارەو كرد بینیم پێانی لە نزیک جیگای كا باركردن وەستاو. دوو پارچە

باسترمه ی درتیز و گۆزه بهک و دوو شووشه ی مه ی له بن هه نگلیه وه هه لگرتبوو.

گوتم: «سه رکه وه، نه وه ته پیلکه.»

دواوی زانیم ده بن له بهر شته کان یارمه تی بدهم. دابه زیم، له بهر پالکه وتن له ناو کایه که میتشکم لای خۆم نه ما بوو، مه یله و خه وتبووم.

پرسیم: «کوا بۆنیلۆ؟»

گوته ی: «ئێستا پیت ده لیم.»

به نه رده بانه که سه رکه وتین هه رچییه کی لامان بوو له سه ر کایه که مان دانا. (پیان ی) قه له مبه رکه ی خۆی ده رهینا قه یاغه ته په دۆره که ی، به سه ره ته په دۆر هه لگره که کرده وه.

سه ری بوتله مه یه که ی کرده وه.

گوته ی: «سه ر مۆره. ده بی باش بی.»

زه رده خه نه یه کی گرت:

پرسیم: «بۆنیلۆ له کو تیه؟»

پیان ی سه ریریک ی من ی کرد و گوته ی: «رۆشت. تینیتا. چوو خۆی بدات به ده سه ته وه.»

هیچم نه گوت.

- «له وه ده ترسا بکوژری.»

بوتله که م هه لگرت و نوقه م لیه نه هات.

- «خۆ ده بی نی، ئیمه هه رگیز پروامان به شه ر نییه تینیتا؟»

پرسیم: «ئه ی تو بۆچی نه رۆشتی؟»

- «نه مویست تو به جی بیلیم.»

- «بۆ کو ی چوو؟»

- «نازانم. تینیتا، ده زانم رۆشت.»

گوتم: «زۆر باشه باسترمه که له ت نا که ی؟»

پیان ی له بهر رووناکی کزه که وه سه ریریک ی کردم و گوته ی: «که قسه م له گه ل ده کردی له تم کرد.»

له ناو کایه که دانیشترین. باسترمه که مان خوارد و مه یه که مان خوارد وه. له وانیه نه وه مه یه یان بۆ کاتی زه ماوند هه لگرتی. زۆر کۆن بوو. له کۆنیا ن په نگیا ن نه ما بوو.

گوتم: «(لوئگی) تو له م په نجهره وه سه ریر سه ره وه بکه، منیش له په نجهره که ی تره وه ته ماشای ده ره وه ده که م.»

هه ربه ک له ئیمه بوتلایکمان هه بوو، تیایدا ده مان خوارد وه. من بوتله که ی خۆم هه لگرت و له سه ر زگ له ناو کایه که لپراکشام. له کلاو رۆژنه که وه سه ریر ناوچه ته ی و

شیداره که م کرد. خۆشم نه مه ده زانی چاوه پروانی دیتنی چ ده که م له کیلگه و دارتووه رووته کان و باران بترازی هیچی ترم نه دیت.

مه یه که م خوارد وه. به لام سه ری نه گرتم. ئه م مه یه یان له زۆر له میژه وه هه لگرتبوو، له بهر کۆنی باشی و په نگه که ی له ده ست دا بوو. ده ره وه تاریک دا هات، تاریکی خیرا ناوچه که ی داگرت. شه وه که ی له بهر باران شه وه په شه بوو، که تاریک دا هات،

سه رکردنه ده ره وه هیچ سوودی نه ما. بۆیه چوومه لای پیانی. پیانی خه وی لئ که وتبوو. منیش خه به رم نه کرده وه. به ینیک له ته نیشتی دانیشتم. پیانی پیایکی

که ته بوو، خه ویکی خۆشی لیکه وتبوو. پاش ماوه ی خه به رم کرده وه و به رێ که وتین. ئه وی شه وی، شه ویکی زۆر سه ر بوو. خۆشم نازانم چاوه پروانی چیم کرد... مردن و

ته قه کردن و له تاریکی راکردن... به لام هیچ رووی نه دا چاوه ریمان کرد. له دواوه ی چالیکه وه له نزیک رینگا سه ره کیسه که وه راکشا بووین به تالیزه کی ئه لمانی تیه ری،

پاش ئه وه ی تیه ریوون ئیمه له رینگا که په رینه وه و به ره و باکوور رۆشتین. دوو جار له ژێر رێژنه ی بارانه وه له ئه لمانیه کان نزیک بووینه وه. به لام ئیمه یان نه دیت.

له لای باکووره وه به شاره که تیه رین، بی ئه وه ی ئه وه ی نیوی ئیتال ی بی بیسین. پاش ماوه یه کی که م هاتینه سه ر ریکه ی سه ره کی کشانه وه که. هه ر ئه وی شه وی به پین به ره و (تاگلامیتۆ) رۆشتین. له و باوه رده نا به یوم که هیتزه کشا وه که ئه و هیتزه زه به لاهه

ده رچن.

خه لکی گونده کانیش شان به شان ی سوپایه که ده کشانه وه. تاخوا رۆژی کرده وه ئیمه هه ر له سه ر پیان رۆشتین. له رۆبین به پیتش ئوتومبیل که وتبووین. قاچه کانم ژانیا ن

ده کرد، لاکه شم لیه ده هات به لام ساوه یه کی باشمان بریوو. خۆ به ده سه ته وه دانی (بۆنیلۆ) له وه ری گیلاتی بوو. هیچ مه ترسیی له گۆری دانه بوو. به نیتوانی دوو سوپادا

تیه رین بی ئه وه ی هیچ شتیکمان به سه ر بی. ئه گه ر نایمۆ نه کوژرابا هه ستمان به هیچ مه ترسیی نه ده کرد. هیچ که سی ئیمه ی سه غله ت نه کرد، کاتی له بهر چاوان به ته نیشت

رینگای هیل ی ئاسنی ده رۆشتین.

کوشتنی (نایمۆ) ش له نا کاو و بی هۆ بوو. له خۆم پرس ی ناخۆ ده بی (بۆنیلۆ) له کو ی بی؟

پیان ی پرس ی: «تینیتا چۆنی؟»

له ته نیشت رینگا وه ده رۆشتین، که پر ماشین و سه رباز بوو.

- «زۆر باشم»

- «له رۆشتن زۆر ماندوو بووم.»

- «باشه، هه ر ئه م قۆناغه مان ماوه، دل له دل مه ده.»

- «بۆنیلۆ گیل بوو»

- «بهراستی گیل بو.»
- «تۆ بهرامبهه ئهه كردهوه به چي دهكه ي تينيتا؟»
- «نازانم.»
- «ناتواني بهديلي له قهلهه بدهي؟»
- «نازانم.»
- «دهزاني گهر شهه بهردهوام بئ، نهوا خيزانهكه ي زور نازار دهدهن؟»
- سهريزي گوتي: «شهه بهردهوام نابئ، دهچينهوه مالي خومان، شهه دوايي هات.»
- «هه موو كهس دهچينهوه مالي خوي.»
- «هه موومان دهچينهوه مالي خومان.»
- پياني گوتي: «وهه تينيتا.»
- دهيه ويست پيشيان بكه ويته وه.
- «تينيتا؟! تينيتا كييه؟ (ئه با سوكلي يوفيسيالي) (١) برووخين نهفسه ره كان.»
- پياني باسكي گرتم و گوتي: «واچا كه به ناوي خوت بانگت بكه م. له وانه يه گيروگر فتمان بۆ پهيدا بكا. هه ندي له نهفسه ره كانيان گولله باران كرد.»
- پيشيان كه وتينه وه. له سههه گفتوگوي خومان بهردهوام بوين.
- گوتم: «راپورت بيكي وا نانووسم كه گيروگرفت پهيدا ناكه بهلام مه زندهه بزي ناچي ته ووا ببئ، خو گهر ته ووا ببئ له خوي باشتهه نييه.»
- گوتم: «بهه زوانهش له مه دهگهين.»
- «باوهه رناكهه م كه ته ووا بووبيت. هه موو واي بۆ دهچي كه ته ووا بووه، بهلام من باوهه رناكهه م.»
- سهريزي: «(فيشالا پيس) (٢) بزي ناشتي، دهگهه رتينه وه ماله وه.»
- پياني گوتي: «وا تفه نكه كانيان فرئ دهدهن. ههه له رويشتن له خويان دهكه نه وه و به عاردي داده دهه. پاشان هاوار دهكه ن.»
- «دهبهه تفه نكه كانيان لاي خويان بميني.»
- «وا دهزاني گهر تفه نكه كانيان فرئ بدهن ناتوانن بيانخه نه وه شهه.» كاتي له تاريكي و له بههه باراندا به سههه لايه كي رتيگا كه دهه ريشتين ژماره يه كي زور سهريزاني هيزه كه م بيبي هيشتا تفه نكه كانيان لا مابووه وه له سههه چا كه ته كه يان قيت ببووه وه.
- نهفسه ريكي هاواري كرد: «تۆ له كام ليواي؟»

(١) ئهه دهسته وازه به بهئيتالبييه واته «دهگهه رتينه وه مالي خومان.»

(٢) ئهه دهسته وازه به بهئيتالبييه واته «بزي ناشتي.»

- بهكي لبي هاته وهلام و گوتي: «بري گاته دي پيس- له ليواي ناشتي.»
- نهفسه ره كه هيجي نهگوت. «نهه چي دهلي؟ نهفسه ره كه چ دهلي.»
- «بروخين نهفسه ره كان. فيشالا پيس.»
- پياني گوتي: «وههه!»
- بهته نيشتي دوو ئوتومبيلي فريباگوزاري بهري تاني له نيوان كومه ليكي ئوتومبيلي به جيتا ودا تيبهه پين.
- پياني گوتي: «هي كوريزيان. ئهه ئوتومبيلانه ده ناسمه وه.»
- «له ئيمه يان زياتر بريوه.»
- «له ئيمه زووتر دهستيان بهكشانه وه كر دووه.»
- «دهبهه شوفيره كانيان له كوي بن.»
- «له وانه يه له پيشمان بن.»
- گوتم: «ئه لمانيه كان له دهه رويه ري (ئو دين) وهه وه ستان، ئهه خه لكه هه مووي دهبهه له رووباره كه وه بهه ريتته وه.»
- پياني گوتي: «بهلي ههه نه وه شه واي لي كر دووم بروام به بهرده وامي شهه بئ.»
- گوتم: «ئه لمانيه كان له توانياندا هه يه. بچنه ناو (ئو دين)، بهلام نه وه لا سه يره كه بوچي نه چوونه ته ناو (ئو دين) وهه.»
- «نازانم، هيج شتي دهرياره ي ئهه جوهر شهه نازانم.»
- «واي بۆ دهچم كه چاوه رتي هويه كانني گواستهه وه بن.»
- پياني: «نازانم.»
- پياني بهته نيا زور رووخوش بوو، بهلام كه له گهه يه كي قسه ي دهكرد وشك و ره زاگران دههاته بهرچاوه.
- «لوگي ژنت هيناوه؟»
- «تۆ دهزاني من ژنم هيناوه.»
- «دهبهه ههه له بهه نه وه شه بي كه ناتهووي بهديل بگيرتي؟»
- «نه وه يان هويه كه. تۆ ژنت هيناوه تينيتا؟»
- «نه خيري.»
- «بيونيوش ژني نه هينا بووه.»
- گوتم: «ناتواني هيج دهرياره ي پياوي ژن دار بلتي. بهلام به لاي من پياوي ژن دار ههه هه زده كا بگه ريتته وه لاي هاوسه ره كه ي.»
- زور كه يفخوش ده بووم كه دهرياره ي ژن قسه كرابا.

پییانی گوتی: «ئەوه راسته.»

- «قاچهكانت چۆن؟»

- «زۆر بهسۆین.»

بەر له تاریک و روونی بهیانی گه‌بشتینه‌که‌ناری (تاگلیا مینتۆ)، شان به‌شانی رووباره‌که، که‌ ناوی لافاو به‌رز ببووه‌وه، بۆ لای پرده‌که‌ رویشتین. هه‌موو ئوتومبیله‌کان له‌وتیوه‌ ده‌په‌رینه‌وه.

پییانی گوتی: «ده‌بویه له پتیش ئەم رووباره‌وه خۆیان پاگرتبایه.»

ئاوه هه‌لساوه‌که له تاریکیدا به‌رز دیاربوو. ناوی رووباره‌که له گه‌یژنه و کشان دابوو، پرده‌ دارینه‌که له‌م به‌ر ده‌وه بۆ ئەو به‌ر نزیکه‌ی سێ چاره‌گه‌ میل بوو. ئەو رووباره‌ ناوی ئاسایی خۆی به‌ناو ریچکه‌به‌کی ته‌نگه‌به‌ری ژێر به‌ردیندا، له‌ دووری ژێر پرده‌که‌وه، ده‌رۆیی. ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو بگاته‌ داری پرده‌که. شان به‌شانی که‌ناری رووباره‌که‌وه رویشتین دوابی چوینه‌ ناو ئەو قه‌له‌بالغییه‌وه که له‌سه‌ر پرده‌که‌ ده‌په‌رییه‌وه. به‌ئه‌سپایی له‌ژێر باران و له‌به‌رزی چهند پێیینه‌ له‌لافاوکه‌، هه‌ستم به‌ته‌نگی جیگه‌که‌م کرد. سندووکی گولله‌ تۆیم که‌وته‌ پیش رووی خۆم و ده‌گه‌ریا له‌ لای پرده‌که‌ و سه‌یری رووباره‌که‌م کرد لێره به‌دواوه نه‌متوانی خه‌یرا و خۆش بووین هه‌ستم به‌ماندوو بوونێکی زۆر کرد. تۆزقالتی خۆشی و دلفراوانیم له‌و په‌رینه‌وه‌به‌دا نه‌که‌وته‌ ده‌وه. له‌ خۆم ده‌رسی: «ئەگەر فرۆکه‌ به‌رۆژ ئەم ناوچه‌یه‌ بۆردومان بکا چ ده‌قه‌ومی؟»

هاوارم کرد: «پییانی»

- «لێرم. تینیتا.»

له‌ناو قه‌له‌بالغییه‌که‌وه که‌می له‌ پێشی من بوو. که‌س فه‌دی لێوه نه‌ده‌هات، هه‌رکه‌سه‌ بۆ خۆی عه‌ودالی په‌رینه‌وه بوو. ته‌نیا به‌ریان له‌په‌رینه‌وه ده‌کرده‌وه. ئەوه‌نده‌مان نه‌مابوو به‌په‌رینه‌وه. له‌وسه‌ری پرده‌که‌وه چهند ئەفسه‌ریک و قه‌ره‌بینادار له‌هه‌ردوولای پرده‌که‌وه راوه‌ستا بوون، لایتیا به‌ده‌سته‌وه‌بوو. سه‌یبه‌ریان له‌ رووی ناوی رووباره‌که‌وه بینی. کاتی لێیان نزیک بوومه‌وه. ئەفسه‌ریک بینی ئیشاره‌تی بۆ پیاویکی نێو کاروانه‌که‌ کرد. کاربای قه‌ره‌بینادار به‌دوایدا چوو. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا به‌قۆله‌سته‌ پیاوه‌ی هه‌یتا. له‌ ریگا دووریا خسته‌وه. رووبه‌رووی به‌کتر بووین. ئەفسه‌ره‌کان به‌که‌ یه‌که‌ ده‌یانروانییه‌ په‌ریه‌کان. جارجاریش قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردن. له‌ په‌رینه‌که‌ نزیک ده‌بوونه‌وه تا له‌ نزیکه‌وه لایتی لێ بده‌ن به‌ر له‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بگه‌ینه‌ ئەم شوینه‌ پیاویکی تریان له‌ په‌ریه‌کان ده‌هه‌یتا. پیاوه‌که‌م بینی پایه‌ی کۆلۆنیل بوو به‌کیکی پرچ خۆله‌میشی قه‌له‌وی کورته‌ بالا بوو، کاتی لایتیا لێدا ئەستیره‌کانی سه‌ر قۆلی ترووسکا‌نه‌وه. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ برییه‌ دوا‌ی هه‌یتا ئەفسه‌ره‌کان. کاتی که‌وته‌ به‌رامبه‌ریان به‌ک یا دوایان سه‌ریان ده‌کردم. دوابی به‌کیکیان نیشانه‌ی بۆ کردم، قسه‌ی له‌گه‌ڵ قه‌ره‌بیناداری کرد. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ به‌ناو کاروانه‌که‌وه هاته‌ لام و له‌یه‌خه‌وه گرتی.

پرسیم: «چیته؟»

مستیکم له‌ روومه‌تی دا، ده‌موچاویم له‌ژێر شه‌په‌که‌ی دیت سمیلتیکی قیتی هه‌بوو. خۆین له‌روومه‌تی هاته‌ خواره‌وه‌ به‌کیکی تر به‌ره‌وه‌ لام هات. گوتم: «چیته؟»

وه‌لامی نه‌دایه‌وه، چاو‌په‌ی ده‌رفه‌تی بوو تا بگرێ، ده‌ستم بۆ لاتریزه‌م درێژ کرد، تا ده‌ست بگه‌ینه‌ ده‌بانچه‌که‌م.

- «نازانی ناتوانی ده‌ست له‌ هیج ئەفسه‌ری بده‌ی؟»

ئەوی تر له‌ دواوه‌ خۆی تینکردم به‌توندی باسکمی به‌رزکرده‌وه، جومگه‌ی ده‌ستمی له‌گه‌ڵ وه‌رسوواند، ئەوی تریش له‌مله‌وه‌ گرتی. منیش نه‌مکرده‌ نامه‌ردی پێله‌قه‌یه‌کم له‌ لولاقی دا و چۆم به‌نیوه‌گه‌لانی که‌وت. گویم لێ بوو به‌کیکی گوتی: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزه.»

- «ئەوه‌ مانای چییه‌؟»

ویستم هاوار بکه‌م، به‌لام ده‌نگم ئەوه‌نده‌ به‌رزنه‌بوو، منیان برده‌ لایه‌کی ریگا‌که‌.

ئەفسه‌ری: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزن. بیبه‌نه‌ دواوه.»

- «تۆ کیی؟»

- «ئێستا ده‌زانی من کییم.»

- «تۆ کیی؟»

ئەفسه‌ری: «پۆلیسی جه‌نگی.»

- «بۆچی داوا ناکه‌ن هه‌نگاوێ زیاتر بیه‌ پێشتر، له‌ جباتی ئەوه‌ی داوا له‌م فرۆکه‌یه‌ (١) بکه‌ن بگرێ؟»

وه‌لامیان نه‌دامه‌وه. ناچار نه‌بوون وه‌لام بده‌نه‌وه. پۆلیسی جه‌نگی بوون. ئەفسه‌ری به‌که‌م گوتی: «بیبه‌نه‌ دواوه. له‌گه‌ڵ ئەوانی تر رای گرن. ده‌بینی ئیتالییه‌کان نا ته‌واو قسه‌ ده‌کا.»

گوتم: «تۆش وه‌کو من ناسا. تۆ...»

ئەفسه‌ره‌که‌ گوتی: «بیبه‌نه‌ لای ئەوانی تر.»

منیان برده‌ ریزی دواوه‌ی ئەفسه‌ره‌کان. له‌ خواره‌وه‌ی ریگا‌که‌ له‌ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لێ خه‌لکی تر له‌ کیلگه‌یه‌کی نزیک رووباره‌که‌وه راگیربوون. کاتی بۆ لایان چوین گویمان له‌ ته‌قه‌یی بوو. بریسه‌کی گولله‌ ته‌قیندراره‌که‌م بینی، به‌لام گویم له‌ده‌نگی ده‌نگدانه‌وه‌ی گولله‌که‌ نه‌بوو. چوار ئەفسه‌ر پێکه‌وه‌ له‌وێ وه‌ستا بوون. پیاویکیش له‌به‌ر ده‌میان. قه‌ره‌بیناله‌ده‌ست له‌ملاو له‌و لایانه‌وه‌ وه‌ستا بوون. ده‌سته‌یه‌ک سه‌ربازی تریش

(١) فرۆکه: به‌گالته‌ پێکردن ئەو ناوه‌ له‌ قه‌ره‌بیناداره‌کان ده‌نیت.

دهوريان به قهره بيينا له دهست گيرابوو. چوار قهره بيينا له دهستی تریش له تهك نه فسهري دادپرس وه ستابوون. خوځيان به سهر تفهنگه كانيان دادابوو. شه بقه ي گه وريان له سهر بوو. نهو دوانه ي منبان گرتبوو بڼ لاي نهوانه يان بردم كه چاوه رتي ليپرسينه وه بوون. سه بري نهو پياوهم كرد كه نه فسه ره كان پرسياريان لڼ ده كرد. پياو كه، كابر ا كوڼ نيله قه له وه پرچ خوځله ميشه كه بوو، كه له ناو كاروانه كه هيتا يانه دهره وه. ليپرسه ره وه كان روخسه تي هه موو جوړه رفته رتيك و فرمانتيكي دلره قانه يان پڼ درابوو. هره وه كو چوڼ ئيتا لييه كان ده ستوري موكه ره ميان پڼ درابوو كه ته قه له خه لك بكن، كه سيش تواناي ته قه له وان كرديان نه بيت.

- «ناوي تپيه كه ت؟»

پياو كه ناوي تپيه كه ي پي گوتن.

- «ناوي په له كه ت؟»

پيتايي گوت.

- «بوچي له په له كه ت داپراوي؟»

وه لامي نه داوه.

- «نازاني نه فسه ره دپڼ له گه ل تپيه كه ي خوځي پڼ؟»

وه لامي دانه و گوتي ده زانڼ.

نه مه هه موو بوو. نه فسه رتيكي تر قسه ي كرد.

- «تو و نمونه ي وه كو تو رتيگه ي به ره ره كاني دده دن پڼ بنيتنه ناو خاكي پيروي باوكته وه.»

كوڼ نيله كه گوتي: «به يارمه تپت رتيگه م بده قسه ي پڼ بكم.»

- «له بهر خوځروشي تو و هي وه كو تو گولي سهر كه و تمان له ده ست چوه.»

كوڼ نيل پرسى: «قت به شداري كشانه وه ت كردوه.»

- «ئيتا لييا نابڼ بکشيتنه وه.»

له بهر باران راوه ستابوون، گويم بڼ نه قسانه شل كرديوو. روويه رووي نه فسه ره كان وه ستابوون و كابر اي گيراو له بهر دهمان بوو كه كه مي له ئيمه دوور بوون.

كوڼ نيل گوتي: «گه ره ده مكوڙن، تكايه يه كسه ر بكوڙن پڼ نه ودي هپچ چيتر پرسيارم لڼ بكن، نه فسه رسيينه وه زور بڼ مانايه.» كوڼ نيل نه مه ي گوت و خاچي له سهر سينگي خوځي كيشا. نه فسه ره كان په يه كيان پيكه وه كرد يه كيكيان شتيكي له سهر پارچه كاغه زي نووسي.

گوتي: «سه ر يازه كاني به جبهه شتوه، دپڼ گولله باران بكرڼ.»

دوو قهره بييندار. كابر اي كوڼ نيل يان برده سهر روويه ره كه، له بهر باران روښتن.

پياويكي سه ركوتي پيروو، له هره لايه كي قهره بييندارڼ دهرزيي. ته ماشاي گولله بارانيم نه كرد. به لام گويم له دنگي ته قه كه بوو. ليپرسينه وه يان له گه ل يه كي تردا كرد. نه فسه ره ش له سه ر يازه كاني داپرايه. رتيگه ي نه درا هوځي داپرانه كه يان بڼ روون بكا ته وه كاتي بر ياره كه ي خوځيان له سهر كاغه زه كه وه خوځنده وه، ده ست به گولله باران كرا. كه له مه ش ته واو بوون ليپرسينه وه يان له گه ل يه كيكي تردا كرد. نه وان سووربوون له سهر ليپرسينه وه له گه ل يه كي تر، له و كاته ي كابر اي پيشوويان تاگر باران كرد. به م شتويه ناشكرا بوو نه يان ده تواني هپچ شتي بكن. نه مزاني چي بكم، چاوه رتي ليپرسينه وه بم، يا برياري راكردن بدهم. تاوانه كم ناشكرايه (نه لمانى) م له جلي (ئيتالي) م. چوڼ بيرده كه نه وه نه گه ر ميشكيان كاري كر دبايه. هه موو گنج بوون. ولا تي خوځيان پرگار ده كرد. سوپاي دووم سه رله نوځ له ده وروبه ري (تاگليمانتو) پيكه ي تريايه. تاواني داپران له سه ر يازانه وه بگره به نه فسه ره وه شاهه نكيان گولله باران كرد. هه مان رفته ريشيان له گه ل نه و كه سانه شه وه ده كرد كه نه لمانى بوون به جلي ئيتالي. نه وان كلاوي پولا ينيان له سهر كرديوو. تنها دوو كه سي له ئيمه نه و چه شنه كلاويان له سهر كرديوو. ته نيا دوو كه س له ئيمه نه م چه شنه يان هه بوو. هه ندي له قهره بيينداره كانش نه م چه شنه يان هه بوو قهره بيينداره كاني تریش شه بقه ي پانيان له سهر نابوو. ناومان لڼ نابوون (فروكه). له بهر باران راوه ستابوون تاو ناتاوځ يه كيكيان بانگ ده كرد و ده يان كوشت. تا ئيستنا هه ره كه سي ليپرسينه وه ي له گه ل كرا برديان كوشتيان. ليپرسه ره وه كان دادوهر ي بڼ سوژ و دل سوژ بوون. خاوه ني سزايه كي تونديو تيژ بوون. بريار و رفته رياريان له مردن دهره ده چوو، پڼ نه ودي هپچ مه ترسيه كيان هه بڼ. ليپرسينه وه يان له گه ل (كوڼ نيل) پيك و سي نه فسه ري تر كرد كه تاوي له مه و بهر هيترا نه ناو ئيمه وه.

سه يري قهره بيينداره كه م كرد. سه يري پياوه تازه هاتوه كاني ده كرد. هه ندي كيش له (كوڼ نيل) رامابوون. منيش خوځ ناماده كرد و له نيوان دوو پياواندا ده په ريم و به ره و روويه ره كه رام كرد، سه ري خوځ داهيتا يه وه، به قه راغ روويه ره كه وه روښتم و به شه په خوځ تي هه لدا ناوييه وه، ناوه كه ي زور سارديوو، نه و نده ي پيم كرا له ژير ناوه كه مامه وه هه ستم كرد كه ته وژم دم سوږيني. نه و نده له ژير ناوه كه مامه وه تا هاقه سه ر نه م رايه، كه تازه دهره ناينمه وه و سه ركه و تنم بڼ نيبه. ده قڼ سه ركه قه وه و هه ناسه يه كم هه لمږي، چوه موه ژير ناوه كه وه، مانه و هم له ژيره وه به جلويه رگ و پوستانه وه كاريكي ئاسان بوو، سه يرم نه ده كرد و نه شم ده ويست قه راغي روويه ره كه بييم. كه رام كرد ته قه م لڼ كرا. كاتي بڼ يه كم جار سه ر ناو كه و تمه وه گويم له دنگي ته قه بوو. له و كاته ش گويم له ته قه بوو كه خه ريك بوو سه ر ناو كه وم. ئيستنا دنگي هپچ ته قه يي نايي. ته خته داره كه له ناو گيڙه نه ي ته وژمي ناوه وه ده هه ژايه وه به ده ستيك خوځ پتوه گرتبوو، سه يري قه راغي روويه ره كه م كرد، هه ستم كرد كه به تيژي و خيرا له ناو ناوه كه وه دهره وښتم، ژماره يي ته خته دار له ناو ته وژمي ناوه كه دا بوو. ناوه كه ي ته زي بوو. به نيو بيشه لاني سه ر ناوي دوور گه يه كدا رت بوو ته خته كم به هه ردوو ده سته وه گرت. لڼ

گه رام تا ئاوهکه له گهگ خۆی رام پیچی. قهراغ ئاوهکه له بهر چاوان ون بوو.

31

مرۆڤ ناتوانیت بزانیته چهند له ناو ئاودا ده میتینیتته وه نه خوازه لا که تهوژمه که تیزه و بیت. وا پێ دهچن ماوهیهکی زۆر بێ کهچی له وانیه کهم بوو بیت. ئاوهکه تهزی بوو و له ناو لافاوه کهدا زۆر شت تێپه رین که له قهراغی رووباره که وه سه ر ئاو که وتووین که ئاوه که هه ستابوو. به ختم به وه باش بوو ته خته دارێکی گه ورم چنگ که وتوو خۆم پیته گرتبوو. له ئاویکی ته زیدا درێژ ببوو. چه نه گم له سه ر ته خته داره که بوو. به وه هه موو تێبه ی خوا پیتی دابووم دهستم پیته گرتبوو، له له ش ره قبوون ده ترسام، بۆیه به وه هه یوایه بووم خۆم بگه ینمه گوتی رووباره که وه. به پیچیکێ درێژی رووباره که چووینه خواره وه، خۆر خه ربیک بوو گزنگ بدا، بۆیه توانیم ده ون و بیسه لان به درێژایی قه راغی رووباره که به دی بکه م. دوو رگه به کی بیسه لانی له پێشم بوو. ئاویش به ره و قه راغی رووباره که وه ده کشا.

به خۆم ده گوت، ئاخۆ ده کری پۆستاله کان و جله کانم له بهر بکه مه وه و هه ول بده رووه و قه راغه که مه له بکه م یان نا. بریارم دا وا نه که م. بیرم له هیچ نه ده کرده وه ته نیا له وه نه بێ که هه ر چۆنێ بێ بگه مه که نار ئاوه که. نه گه به پیخواسی به اتبامه دهره وه توشی هه لۆتیتیتیکێ ناخۆش ده بووم، بۆیه بریارم دا رووت نه مه وه.

ناچاریشم هه ر چۆنێ بێ ده بێ بجمه شاری (میتری). ته ماشام کرد قه راغه که نزیک ده بیتته وه. پاشان دوو رکه و ته وه. جارێکی تر نزیک بوومه وه. به هیتواشی سه ر ئاو که وتم له قه راغه که وه زۆر نزیک بوومه وه. له توانام دابوو لق و پۆی دار ببینم. ته خته داره که زۆر به هیتواشی ده جوو لایه وه تا وای لێ هات قه راغی رووباره که که وه ته داووم. زانیم که وتوو نیه ته گێژنه وه به هیتواشی سوو راینه وه، که جارێکی تر که نار که م به رچاو که وه ته وه، زۆر لێی نزیک بوومه وه. هه ول م دا به ده ستی ته خته که بگرم و به قاچه کانم و ده سه که ی ترم ته خته که م به ره و قه راغه که به م. به لام ئه م هه ول م بێ سوود بوو. که له که نار که نزیک که و ته وه له گێژنه که نه ترسام. ده موست له مه وای گێژنه که بجمه دهره وه. به ده ستی ته خته که م گرتبوو قاچه کانم به رز کرده وه تا وه کو که و ته به رامبه ر ته خته که وه. به توندی و به هه موو تێم خۆم به ره و قه راغه که راته کاند. توانیم چیلکه دار و ده ون ببینم به لام له گه ل ئه وه ش به هه موو هیزی خۆم مه له م ده کرد، ته وژمی رووباره که دووری خستمه وه. له بهر پۆستاله کانم وا ههستم ده کرد که نقوم ده ب به لام دژی ته وژمه که مه له م کرد، که چاو م به رز کرده وه که نار که لیم نزیک ده بووه وه. به خۆم و پۆستاله قورسه کانم له باسکه لیدان به رده وام بووم تا گه یشتمه جیتی مه رام. ده ستی خۆم له لکه بییه ک گیر کرد ئه و تێنم له گیانا نه ما بوو تا خۆم رزگار که م و سه ربکه وم به لام لیم مسۆگه ر بوو که تازه نقوم نابم. من هیچ کاتی که خۆم به ته خته دار گرتبێ ترسی نقوم

بوونم له دلدا نه بووه. له نه نجایم ئه و توانا و ئه رکه ی دابووم ههستم به برسیبه تی و دل تیکه له لاتن و نازاری سینگم کرد. خۆم به لکه که کان گرت، سه برم گرت، تا ههستم کرد تیکه چوونم نه ما. خۆم به لکه بییه که سه ر خست و جارێکی تر هه سامه وه. باسکه کانم له ده وه نان ئالاندبوو، به ده سه ته کانیشم لکه (بێ) م گرتبوون. پاشان له سه ر زگ خشام و به ناو بییه کاندای خشام و خۆم گه یانده قه راغه که. دونیا سپینده بوو، که سم به دی نه کرد له سه ر که نار که لێ راکشام، گوتم له هاژه ی رووبار و باران بوو. پاش به ینه ک هه ستامه وه به قه راغی رووباره که وه رۆیشتم، ده مزانی تا ناوچه ی (لاتیسانا) هیچ پردی له سه ر رووباره که وه نییه وا هاته میتشکم که به رامبه ر (سان فیتۆ) م، ده بێ چی بکه م، له به راییم که ندی هه بوو له گه ل رووباره که ده رۆیی، رووم ده وێ کرد، تا ئه م دم که سم نه بیینی. له نریک قۆیه نه ده ونی له رۆخی که نده که لێ دانیشتم، پیتا و دکانم له پێ کردنه وه، ئاوه که ییم لێ روو کرد. چاکه ته که مم راگوشی، پانتۆله که شم له بهر کرده وه و ئه ویشم راگوشی پاشان کراسه که م و جله کانی ژێره وه م، دوا به وای ئه مه دهستم کرده ده ست به خۆدا هینان بۆ خۆ وشک کردنه وه. ئینجا جله کانم له بهر کردن. شه به که م بزر کرده بوو.

به ره له وه ی چاکه ته که م بکه مه به رم، ئه ستیره قوماشیبه کانی سه ر قۆله کانم دادری. له گه ل پاره که وه خستمه گیرفانی ژوو ره ودم. پاره که م ته ر ببوو، به لام له که لک نه که وتبوو. ژماردم سی هه زار و قسور لیر بوو ههستم کرد جله کانم ته ر و لیچن. چهند زلله یه که م له باسکم دا، تا وه کو سوو ری خوین به رده وام و چاک بێ، جله کانی ژێره وه م خوری بوون. دوو باره له و باو ده دا نه بووم گه ر له رۆیشتم به رده وام بێ توشی هه لامه ت بێ. له رێگا ده ستیان به سه ر ده بانچه که م داگرت. منیش کیه که م له ژێر چاکه ته که م دانا، پالتۆم نه بوو، سووی باران سارد بوو، ملم نایه به ر رێگه ی که نده که وه. رۆژ به دهره وه بوو، ده شته که ش ته ر و نه وای و خه مناک دیار بوو، کێلگه کانیش ته ر و رووت بوون. توانیم قولله ی زهنگیک له دوو ره وه به دی بکه م له م ده شتاییبه دا قیت بووه وه. ها ته سه ر رێگای چهند سه ربازیکم بینی له رێگا که دا ده هاتنه خواره وه، خۆم له لایه کی رێگا که وه هه شاردا. به لامدا تێپه رین. هیچ گرینگیه کیان پێ نه دام. له پۆلی تۆچیان بوون و به ره و رووباره که ده رۆیشتم، منیش به ر رێگا که دابه زیم و پێی خۆم گرت به ره ئه و رۆژه ی به ده شتی (قینیتان) دا تێپه ریم، ده شتیکێ نه وراییی بوو، له ژێر باراندا ده شتی بوو له خۆی راستتر نه بێ. به ره و لای دهریا وه، زۆنگاوی شو په کات و چهند که مه رێگای به هه بوو. رێگا کان له گه ل ئاوه رۆی رووباره که به ره و دهریا ده کشان. بۆ ئه وه ی له ده شته که به ره ی نه وه ده بێ به پیاده رێبه کانی ته نیشت که نده کاندای برۆی. له ده شته که دا له باکووره وه به ره و خوارو رۆیشتم و دوو هیللی ئاسنی شه مه نده فه ر و چهند رێگایه کم بری. له ئاخیری و ئۆخریدا ها ته سه ر پیاده رێیی که ده چۆه سه ر هیللی ئاسنی به ته نیشت زه لکا و پدا دهرۆیی ئه م هیلله هیللیکی سه ره کی بوو. له (فیتسنی) به وه بۆ (تریستا) ده چوو. ئه م هیلله لێواریکی به رز و توندی هه بوو، رێگایه کی چه قان و دوو

هێلتی بوو، له دوورییهکی تهواوه ئالای ئیستگه کهم بینی. توانیم چەند سەربازێ بێینم. له ئیشتگرێندا بوون، له لایهکی ترهوه پرۆتیک له سەر چۆمیکهوه بوو، ئای چۆمهکه دهڕژایه ناو زه لکاوه که توانیم له سەر پرده که پاسهوانیکه تر به دی بکه، کاتی به ناو کێلنگه که دا رووه و باکور رۆشتم، شه مه نده فه ریکم بینی به سەر ئهم پێگایه دا ده رۆشتم. وای بۆ چووم که ئهم شه مه نده فه ره له (پورتوگرارۆ) بگه ریته وه چاودێری پاسه وانه کانم کرد. له سەر لێواری هێله که خۆم له سەر زگ درێژ کرد ئهو کات ده متوانی هه ردوولای پێگاکه بێینم. پاسه وانه که ی سەر پرده که به پیا سه هاته نزیک ئهو شوینه ی خۆم لێ درێژ کردبوو، پاشان سوو رایه وه گه رایه وه لای پرده که، له شوینی خۆم لێ درێژ بووم. برسیم بوو، چاودێری هاتنی شه مه نده فه ره بووم. ئهو شه مه نده فه ره ی بێینم زۆر درێژ بوو، ئهمه ش وای له مه کینه که کردبوو به هێواشی بچوون ئیته وه. زانیم ده توانم خۆمی پیوه بکه و سه ربکه وم. پاش چاوه روانییه کی زۆر خه ربیک بوو هیوام بپێ. شه مه نده فه ره هێواش هێواش ده هات تا نزیکتر ده بووه وه گه ورده تر دیار ده بوو، هێواش بووه وه سه بری پاسه وانی سەر پرده کهم کرد له نزیک پرده که وه پیا سه ی ده کرد، به لām له لایه کی تری هێلتی ئاسنییه که وه له بهر چاوان بزری. چاوه رێم کرد، شه مه نده فه ره نزیک بووه وه، زۆر گران ده رۆشتم. ژماره یێن فارگۆنی له داوه بوو، ده مزانی که ده یێ له سه ره شه مه نده فه ره پاسه وان هه یێ، هه ولّم دا به شوینه کانیان بکه وم، به لām خۆم له بهر چاوان شارده وه. نه متوانی هه یچ که سه ی بێینم. شه مه نده فه ره که گه یشته نزیک ئهو شوینه ی خۆم لێ مات کردبوو، له راستاییدا بگره له ده شتاییش لاکه ی لێوه ده هات. کارای میکانیکم بینی تیپه ری هه لسا مه وه سه رپێ و له فارگۆنه کان نزیک بوومه وه. وه ستانم نزیک هێلتی ئاسنییه وه بۆ پاسه وانه کان که متر جێگه ی گومانه. هه ندێ فارگۆنی داخراو به لāmدا ره ت بوون. پاشان فارگۆنیکی نزمی سه رکه رادم بینی. ئیستاییه کان به م جوژه فارگۆنه یان ده گوت (گۆندۆلا) و به خیه و ت دا پۆشرا بوو. راوه ستانم تا وه کو تیپه ری، منیش فرته که یه کم بۆ کرد. ده ستم به و ئاسنه وه گرت که مرۆف پیتی سه رده که وێ. له نێوان (گۆندۆلا) که و فارگۆنه که وه خۆم مات کرد. ده ستم به ئاسنه وه گرتبوو. باوه ر نا که م که س منی بێینی. به خسه خش ده رۆشتم ده ستم له ئاسنه که وه گرتبوو قاچیشم له سه ره ده عامییه که وه گیر کردبوو. له به رامبه ره پرده که بووین. پاسه وانه کهم که وه توه به بر، کاتی به لایدا تیپه رپین سه بریکه ی کردم، پاسه وانه که میتردمندال بوو، کلاوه زرپییه که ی زۆر گه وره بوو، منیش به چاوتیکی گالته پته اته نه وه سه یرم کرد. به لām ئهو رووی وه رگێتیا. وای زانی به کێتیکم له کارکه ره کانی شه مه نده فه ره که.

تیپه رپین. ته ماشام کرد هه ر نا په حه ت دیار بوو، سه بری فارگۆنه کانی ده کرد، خۆم دا هێنا به وه تا بزانیم خیه و ته که چۆن قایم کراوه قو لقه ی کانزایی پیوه بوو. له لێوه که یه وه به په ت به سترابووه وه. چه قۆکه م ده ره ینا په ته که م بری ده ستم برده ژیره وه. شتیکی ره قی تیژ له ژیر خیه و ته که هه بوو له بهر باران په سترابوونه پال به ک. سه بری پی شه وه م کرد له فارگۆنه که ی به رامبه رم پاسه وانێ هه بوو، به لām ته ماشای به رایه ی خۆی ده کرد. ده سه که

ئاسنییه کهم به ردا و چوومه ژیر خیه و ته که. نیتوچه وانم زۆر به توندی بهر شتی که وت، هه ستم کرد خوین به سه ره ده موچا ومدا دیته خواره وه. له عاردی شه مه نده فه ره که لێ راکشام پاشان خۆم سوو راند خیه و ته که م به ستا یه وه له ژیره وه ی خیه و ته که له گه ل تۆب بووم، بۆنی روون و گریسی لێ ده هات. لێ راکشام گویم بۆ ته قه ته قی فارگۆنه که که له سه ره هێله ئاسنییه وه په یدا ده بوو. له گه ل شوو ره ی باران شل کردبوو که به خیه و ته که ده که وت، که مه ی رووناکی هاتبووه ژووره وه، منیش به لێ راکشای سه بری تۆبه کانم کرد. تۆبه کان هیشتا به رگی خۆیانیان له سه ربوو. هاتمه سه ره ئهو باوه ره که ده یێ ئه وانه له سوپای سییه مه وه ره وانه کرابن. نیتوچه وانم له ئه نجامی به رکه و ته که ئاوسا. به ئارامگرتن و نه جو لانم مه یی. پاشان ئهو هه موو شوینه ی خوینی مه ییوی له سه ربوو پاکم کردوه ته نیا سه ر برینه که نه یێ. برینه کهم زۆر نه بوو ده سته سه رم نه بوو، به لām په نجه کانم هه ر شوینی خوینی مه یی له سه ربوایه، به هۆی ئهو دلوپه بارانانه وه که له خیه و ته که وه که ده که و ته خواره وه ده سه ربییه وه و به قو لێ چاکه ته که م خاوتیم کردوه. نه م ده ویست خۆم به خمه جیگای گومانه وه. ده مزانی بهر له وه ی بگه یه (میتستی) ده یێ دا به زم، چونکه ئه وان ده یێ ناگاداری تۆبه کان بن. تۆپیان ئه وه نده نییه تا ئه وانه له به بر بکه ن و بزریان بکه ن. منیش ئا له و کاته وه له را ده به در برسیم بوو.

32

هه ر که له ناو عه ردی شه مه نده فه ره که له ته ک تۆبه کانه وه له ژیر خیه و ته که وه لێ درێژ بپووم، ته ر بپووم، سه رمام بپوو. بگره زۆریشم برسی بوو. له دواییدا خۆم وه رگێتیا و له سه ره زگ لێ درێژ بووم، سه رم به با سه که کانم کردبووه چۆم ره ق بوو به لām زۆر له سه ره خۆ و بێ ئازار بوو، (قالینتی) پزیشک کارێکی جوان و پوخته ی بۆ کردم، نبوه ی ماوه ی کشانه وم به پێ بریوه، که میکیش مه له وانی له ناو رووباری (تالگلیامنتۆ) به قاچا که ی ئهو کردوه. به حه ق بێ ئهم چۆکه هی (قالینتی) یه، چۆکه که ی تر هی خۆمه. پزیشکه کان هه ندێ جار شتی وات بۆ دروست ده کهن، وات لێ ده کهن ئهم جه سته یه ت چی دی به هی خۆت نه زانی. سه رم هی خۆم بوو. ناو هه ناویشم. هه روا برسیتییه کی له را ده به در له ناو هه ناوم دا بوو، هه ستم کرد که هه ناوم له برسان به سه ره یه کدا داده که و ته وه. سه رم سه ری خۆم بوو، به لām نه ک بۆ ئه وه ی به کاری بێنم یا به بری پێ بکه مه وه، به لکو بۆ ئه وه ی یادگاری پێ بێنمه وه یادم، به لām ئه وه ش ئه وه نده زۆر نا.

ده متوانی به بر له کاترین بکه مه وه، به لām زانیم گه ر به بری لێ بکه مه وه شیت ده م، به تاییه تی له و کاته ی هیشتا لیم مسوگه ر نییه که چاوم پیتی ده که ویته وه. بۆیه نه م ده بوست به بری لێ بکه مه وه. به را ده به کی کهم نه یێ، به بر کردنه وه به کی کهم له کاترین، له و کاته ی گالیسه که که به هێواشی ده رۆپی و، ته قه ته قی لێوه ده هات، هه ندێ رووناکی که له خیه و ته که وه، لێ راکشام له گه ل کاترین له ناو عه رزی فارگۆنه که وه، لێ راکشان له

شويتنيكي وا رفق وهكو عهرزي قارگون ناسا، يو پالکوه تن نهک بيرکردنوه، ته نيا ههستکردن، دوورکوه وتنهوه ماوهيه کی زور، جلهکان تهر و عهردهککش تنها هه جارئ که مچ دهجو لئيتنهوه ترسناکی ناوه وهش، وه ته نيايي و به جلي تهر و عهرزيکی رفق و تهق يو خوټ و هاوسه رت.

تو نه حهزت له عهرزي قارگون و نه له توپه داپوشراوه به بهرگ خيوه ته کان. بوني ميتاله چه ورکراوه کان و نه له بوني خيوه ته که که دلويه باراني پيادا دهاته ژووره وه ده کرد، هه رچهنده راکشان له گهل توپ له ژير خيوه تدا شتيکی باش و خوشه. به لام تو يه کيکی تر ت خوش دهوي که ده زاني ئيستنا ليره نيهه. ئيستاش تو خوټ به پروتي و سارد و کړي، به لام نه وه نده سارد و سپ نيهه وه کو نه وهی روون و بي مانايه. به تاله. تو نه وه به بي مانايي ده بينيت، هه که له سه زگ ليبي راکشايوي، جا له کشانه وهی سوپاييک و هيرش بردي، سوپايه کی تر ناماده بوي. تو ش ئوتومبيله کان و پياوه کانت له ده ست چو، هه وه کو چو خاوه ن کوگا که سه رومالي به ناگرکه وتنه وه له ده ست ددا. هه چو ني بي خو نه مه هيج بيمه کاري پتوه نيهه. ئيستاش تو له مه ده ربا ز بوويت. چ نه رکت له سه رشاندا نه ماوه نه گه ر پاش ناگر تي به رداني کوگانان خاوه ن کوگانان بکوژن، ليبيان مه گرن، چونکه لي رها تون و اقسه بکن، له دواي نه مه به مسوگره ی که س چاوه پتي گه رانه وهی خاوه ن کوگانان ناکات، هه که جاريکی تر يو ئيشکردن ده کړينه وه. ده بي به دواي ئيشي تر بگه رپين گه ر ئيشي تری هه بي و پوليس نه يان گري.

رق و توورپي و نه رکی سه رشانم له نا و ناوي رووباره که شووران. هه رچهنده توورپي داخي گرانم له وکاتوه نه ما که پوليسي جهنگي يه خه ی گرتم ناواته خواز بووم جلي سه ربا زيم له بهر نه بوايه. هه رچهنده زور گرینگيم به جلهکان نه داوه. نه سستيره کانم له چاکه ته که م کړدپوه. نه مه ش له بهر هوپي بوو. نه مه نيشانه ی سه ربه رزي نه بوو. دژي نه وانيش نه بووم. من ده ستم له وکاره شوشتيوو. هيواي به ختداريشم بزيان خواست. پياوي چاک و نازا و زيره ک و هيمنيان تيا بوو. شايسته ی نه وه بوون. به لام من هيج په يوه ندييه کم به و شانزگه ريه وه نه ما. هه مو هيوام نه وه بوو که نه و شه مه نده فاره نه فرت ليکراوه بگه ينيته (ميستری) يو نه وهی تير بخوم و له بيرکردنه وه ش بوه ستم پتويسته بوه ستم. پيايي ئيستنا پتيان ده لي قه ره بيناداره کان ناگر بارانيان کړدووم. ده چن گيرفاني کوژراوه کان ده پشکن تا ناو نيشاني گولله باران کراوه کان ده ربه يتن. هي من نادوزنه وه. له و حاله ته ده لئين خنکاوه. نه وه سه يره، ده بي له نه مرکا چ به که سوکارم بلين. ده بي بلين به زامداري يا چهنده هوپه کی تر مردووه. خوايه برسيمه!

له خو م ده پرسى ناخو رينالدى و قه شه ی هاو ريمان ده بي چيان به سه ر هاتيبي. له وانه يه له (پوردينو) بن گه ر زور نه کشايينه وه. چاوم پتي ناکه وپتته وه. چاوم به هيج چيان ناکه وپتته وه. نه م ژيانه به سه رچوو. قه ت له و باوهره نه بووم که نه و تووشى ئاته شه ک بووي. هه رچهنده ده لئين ئاته شه ک نه خوشييه کی کوشنده يه نه گه ر له کاتي خو ي چاره سه ر

نه کړي. به لام نه و عه جمانى نه ما بوو. گه ر منيش بوومايه هه روه ها ده بووم. هه مو که سي له به ري نارې حه ت و بي عه جمان ده بي. يو نه وه نه بوويه تا بيرکه مه وه، به لکو بوويه تاوه کو بخوم. نه ی خوايه. به لي هاتوومه ته دونيا تا له گهل کاترين بخوم و بخومه وه و بخه وم.

له وانه يه نه مشه و ابکه م. نه خير ئيمرو نه مه زور نه سته مه. به لام سه ي شه وي له نان و نيعمه تي جه ميکی باش و پوشاکی ريک. هه رگيز جاريکی تر دوور ناکه ومه وه له گهل نه و نه بي. له وانه يه به زووترين کات سه ر هه لگرين و له و ناوه برين. نه و يش له گه لئا دي ده زانم له گه لم دي. باشه، که ی برين؟ نه مه شتيکه بيرکردنه وهی ده وي. دنيا به ره و تاريخي ده چوو دريژ بووم و بيرم له وه ده کړدوه که ده بي روو له کو ي بکه ين. شويتن گه لي زور بوون.

كتیبي چوارهم

33

له میلانۆ، به یانی زوو بهر له وهی گزنگ بدا و پیتش ئه وهی شه مه نده فەر بگاته ئیستگه خیرایییه که ی هیدی کرده وه، منیش خۆم فریادایه خواره وه. له هیللی ئاسنی په ریمه وه به نیتوان دوو باله خانه دا هاتمه سه رشه قامی، ده رگای مه یخانه یی کرابو وه وه. بۆ که منی قاوه چوو مه ژور وه. بۆنی به یانییه کی زووی لی ده هات له تۆزی گه سک دراو و که وچکی په رداخه قاوه و باز نه ی ته ر که له ژیره وه ی په رداخه مه یه کان به جیما بوون. خاوه ن مه یخانه که ش له پشت (که ونته ری) مه یخانه که وه را وه ستابوو. دوو سه ر بازیش له سه ر میزی دانیشتیوون. له نزیک که وه نته ر که را وه ستام، په رداخه قاوه خوار ده وه و له ته نا نیکم خوارد. قاوه که به شیر وه په رنگی خۆله میشی بوو. توژی شیر که به له ته نانه که لا برد. مه یخانه چییه که ته ماشای کردم و گوتی: «پیکتی گراپا نافه رمووی؟»

- «نه خیر، سوپاس.»

- «له سه ر جیسابی من.»

ئه مه ی گوت و پیکتیکی بچووکی پر کرد. بۆ لای منی هینا. گوتی: «له به ره کانی شه ر چ باسه؟»

- «ئاگادار نیم، نازانم.»

دهستی بۆ سه ر بازه کان درێژکرد و گوتی:

- «ئه وانه سه ر خوشن.»

جیبی خۆی بوو بروای پی بکه م، چونکه به سه ر خوش ده چوون. گوتی: «پیم بلتی له به ره ی شه ر چ باسه؟»

- «هیچ له به ره ی ئه وه ده نازانم.»

- «تۆم بینی له سه ر دیواره که وه خۆت فریادا. له شه مه نده فەر که وه دابه زی.»

- «پاشه کشییه کی گه وره له ئارا دایه.»

- «له روژنامه دا خویندوومه ته وه. چ رووی داوه؟ هه موو شتی ته واو بووه؟»

- «باوه ر نا که م.»

پیکتیکی تر گراپای له بوتلیکی بچوو که وه بۆ تیکردم.

گوتی: «گه ر له مه ترسی دای ده توانم بتشارمه وه.»

- «نه خیر، له مه ترسی دانیم.»

- «گه ر له مه ترسی دای له گه ل من لیته مینیتته وه.»

- «له کوئی مینم؟»

- «له ناو ئه و باله خانه یه. زۆر که س لیته ده مینن. هه ر که سیکی له مه تر سیدا بی لیته ده مینن.»

- «بۆ، خه لکیکی زۆر له مه تر سیدان؟»

- «ئه وه ده وه ستیته سه ر جوړی مه تر سییه که. تۆ خه لکی ئه مریکای خوارووی؟»

- «نه خیر.»

- «ئیسپانیی ده زانی؟»

- «که م.»

که ونته ری مه یخانه که ی سپیبه وه. گوتی:

- «زۆر زه حمه ته پیاو بتوانی ئیستا ولات به جی بیللی. به لام ئه مه ش مه حال نییه.»

- «ئاره زووی ولات به جی هیشتم نییه.»

- «چه ندی بته وی ده توانی لیته وه مینیتی. ئه و کات ده زانی من چ جوړه پیاو یکم.»

- «ئه م به یانییه ده بی لیته، ئوغر بکه م، به لام ناو نیشانه که تم له بی ناچی له گه رانه وه دیمه لات.»

سه ری خۆی له قاند، گوتی: «له قسه کانترا دیاره ناگه ر پیسته وه. وام زانی که له باریکی ته واو ناخۆش دای.»

- «له راستیدا هیچ ناخۆشییه کم نییه. به لام ریژی ته واوم بۆ ناو نیشانی هه ر براده ری هه یه.»

بۆ نرخی قاوه که ده لیبه کی کاغه زیم له سه ر که ونته ره که وه دانا.

گوتی^(۱): «پیکتی گراپا له گه ل من بنۆشه.»

- «پیتویست ناکا.»

- «ته نیا پیکتی.»

دوو پیکتی تیکرد.

گوتی: «له بیرت نه چی، وه ره وه ئیره. نه هیللی خه لکی تر له خسته ت به رن، ئیره بۆ تۆ زۆر سه لامه ته.»

- «له وه دلنیام.»

- «دلنیای؟»

- «به للی.»

(۱) له ده قه ئینگلیزییه که نو سراوه من گوتم (I said) به لام ئه وه هه له ی چاپه. راستییه که ی (He said) ه واته (ئه و گوتی).

له سهر قسه كاني زور رشت بو، گوتی:

- «كهوابوو ريگم بده شتيكت پي بلیم. بهو چاكه ته مه چوه دهره وه؟»

- «له بهرچی؟»

- «سهر قوالت بهناشكرا هاوار دهكا، ئه ستيه كان ليكراونه ته وه. قوماشه كهش

ره ننگه كهی جياوازه.»

نوقه م ليوه نه هات.

- «ئه گهر پسوله ت نبييه ده توانم پيتي بدهم.»

- «پسوله ی چی؟»

- «پسوله ی مؤله تدان.»

- «پتويستم پيتي نبييه. همه مه.»

- «زور باشه، بهلام گهر پتويستت پيتيه له توانمدايه بوئی پهيدا بگه م.»

- «به چهن دن؟»

- «دهه ستيته سهر چه شنه كهی، نرخه كان ماقولن.»

- «حالی حازر پتويستم پيتي نبييه.»

شانی خوئی هه لته كاند.

گوتم: «شوكر هيچ ناته واوييه كم نبييه.»

كاتی هاتمه دهره وه گوتی: «له بير نه كهی من هاوپريم.»

- «نه خيتر، له بير ناكه م.»

گوتی: «ده تبيينه وه.»

- «باشه.»

له دهره وه له هيتلی ئيستگه دوور كه و تمه وه، ژماره يي پوليسی سهر بازي له وئی

وه ستابوون. له سيله ی باخچه يه كي بچو كه وه سواری په يتوونی بووم. ناو نيشانی

نه خو شخانه كه م دايه په يتوونچييه كه، له نه خو شخانه، چوومه زووری دهرگه وان ه وه.

ژنه كهی ناميتی تی وهره ينام، دهرگه وانيش توقه ی له گه ل كردم.

- «هاتيه ته وه، خو شوكر سه لامه تی؟»

- «به لتي.»

- «چاشت خوار دووه؟»

- «به لتي.»

ژنه كهی پرسى: ته ندروستيت چونه تينيتا؟ چونيت؟»

- «زور باشم.»

- «ناني به يانی له گه ل ئيمه ناخوی؟»

- «نه خيتر، پيم بلتي، داخوا باركلي ئيستا له نه خو شخانه يه؟»

- «باركلي؟»

- «سسته ره ئينگليزه كه.»

ژنه كهی پالتيكي به ده ستمه وه نا، زهرده خه نه يه كي گرت و گوتی:

- «ده زگيرانه كهی.»

دهرگه وان ه كه گوتی:

- «نه خيتر، ليتره رو شتو وه.»

ئه مه ی گوت و هه ناوم داخوپا.

- «دلنيايت؟ من مه به ستم شو ره كچه قزكاله ئينگليزييه كه يه.»

- «دلنيام چوه (ستريسا).»

- «كهی چوه؟»

- «دوو روژه له گه ل كچه ئينگليزه كهی تر رو شتو وه.»

گوتم: «باشه هه زده كه م شتيكم بو بكه ی. به كه س نه لتي منت بينيوه. ئه م مه سه له يه

زور گرينگه.»

كارباي دهرگه وان گوتی: «به كه س ناليم.»

ده ليبري كاغه زيم دا يي. به لام په تي كر ده وه.

گوتی: «به لينت پي ده دم كه به كه س ناليم. هيچ پاره شم ناويت.»

ژنه كهی پرسى: «چيت ده وئ بوئی ئه نجام بدهم، تينيتا؟»

گوتم: «ته نيا ئه وه ندهم ده وئ.»

دهرگه وان گوتی: «ئيمه لالين، هه رچييه كت هه يه پيمانی بلتي تا بوئی بكه ين؟»

گوتم: «به لتي، له چاكه ی خو ته. خواحافيز، ده تان بينمه وه.»

له بهر دهرگا راوه ستان و سه يري منيان كرد. سواری په يتوونه كه بوومه وه. ناو نيشانی

(سيمونز) م دا يي. (سيمونز) به كي كه له وان ه دیان ناسم و هونه ري گوزانی ده خو تيني.

ناوچه يه كي دووری شار له نزيك (يور تاما گانيتا) ده زي، كه گه يشتمه ويندر ئه و

هيشتا له خه ودا بوو.

گوتم: «تو زو و خه بهرت بوويته وه، هيتري؟»

- «به شه مه نده فه ري يه كه م هاتووم.»

- «ئه و هه موو پاشه كشه يه چييه؟ تو له به ره ی جهنگ بووی؟ جگه رت هه يه؟»

- «جگه ره كان له نا و پا كه ته كه ی سهر ميژه كه يه.»

ژووړيكي گهوره بوو ته ختيك له تهنيشت ديواره كه دانرابوو، له لايه كي تره وه پيسانوټيكي و كه ننتوړيكي جلكان و ميترزيك دانرابوو. له سهر كورسييه كي نزبكي ته خته كه وه دانيشتم. (سيمونز) دانيشتبوو هه نيشكي خسته سهر سهرينه كه وه دهستي به جگه ره كيشان كرد.

- «تووشی دهرده سهری خوّم بووم (سيمونز).»

گوتی: «منیش توّ ناسا تووشی خه م و خه فهدت هاتووم. جگه ره ناکيشی؟»

گوتم: «نه خيّر، ته داره كي چونه سويسرا چوّن سازده كړی؟»

- «بوّ خوّت؟ ئيتالښه كان ريگه ت نادهن بچيه دهره وهی ولات.»

- «به لئ، نه وه ده زانم، به لّام سويسرييه كان هه لوټيستيان چی ده بی؟»

- «ده تگرن.»

- «ده زانم، كه گيرام چی ده بی؟»

- «هيچ نايې. نه مه زور ناسانه. ده توانی بچيه ههر شوټنی كه خوّت نارووته. و ابرانم ده بی راپوړتی يا شتيكي لهو بابه ته بنووسی بوچی؟ نيازی راكردنت له ده ست پوليس هه يه؟»

- «تا ئيستنا هيچ ديار نبيه.»

- «پيّم مه لئ. گه ناته وهی پيّم بلتي. به لّام حه زده كه م بزائم ليره هيچ رووی نه داوه. له (پياسينزا) وه زور خراپ تيكه وتم.»

- «زور به داخه وه.»

- «نا، به لئ، زور خراپ بووم. به لّام به چاكي گوزانيم گوت. ده چم له (ليركو) هه ولّ ده دم دووباره گوزانی بلتي.»

- «حه زده كه م ناماده بم.»

- «تو زور ره وشت به رزی. خو له ناخوشيدا ني، وا نبيه؟»

- «نازانم.»

- «پيّم مه لئ گه خوّت حه ز ناكه ی پيّمی راگه ينی. نه مه چوّن وا ريك كه وتوه، كه تو له به رده كي وا خوټناوی دوور كه ويته وه؟»

- «دهستي خوّم لي شوشتوه.»

- «كوړی چاك، ده زانم تو كورتيكي ژیری. هه چوټی بی ده توانم يارمه تيت بدم؟»

- «تو سهرت زور قاله.»

- «نه خيّر، زور نا هينری نازيم، هيچم پيّم مه لئ. سهرقال نيم نه گه ر بتوانم شتي بكم به يارمه تيدانت دلشاد دهم.»

- «به ژن و بالّات به قه د منه. ده توانی بچييه دهره وه ده سته جليكي مه دهنی پر

به خوتم بو بکړی؟ خوّم هه مه به لّام هه مووی له رّومايه.»

- «تو له وړی ده ژباي. وانييه؟ جيتگايه كي پيسه. چوّن بوو له وړی ده ژباي؟!»

- «ده مويست بيم به نه ندازياری بيناسازی.»

- «نه وړی شوټنی نه وه نبيه. جلوهرگ مه كره. نه وهی پيتويسته پيتی ده به خشم. زور

جوان و رتيكوپيكت ده كه م. برّو ژووړی، كه ننتوړی جلان له وټيه. نه وهی زه وقت ده يگړی له بهری بکه، هاوړتي خو شه ويستم، پيتويست ناكا جل بکړی.»

- «وام پي باشه كه بيكړم، سيم.»

- «هاوړتي نازيم، بو من وا ناسانتره، نه وهی پيتويسته ليره بتده می. نه ك بجمه

ده ره وه بيانكړم. خو پاسه پوړت هه يه؟ ناتوانی له وړی بی پاسه پوړت سه فهر بکه ی.»

- «به لئ، پاسه پوړتی خوّم هه لگرتوه.»

- «كه وا بوو نه م جلانه له بهر بکه، روو له (هيلفيتای) ی كوّن بکه.»

- «چونه نه وړی وا ناسان نبيه. ده بی به كه م جار بجمه ستريزا.»

- «زور چا كه هاوړتي خو شه ويستم. ده بی به به له م پيه رپته وه، نه گه ر نه مويستبايه جاريكي تر گوزانی بلتي له گه لّت ده هاتم. نه م ريگه يه م هه ر له بهر دايه. ده بی رّوژئ له رّوژان هه ر پوّم.»

- «ده توانی به ريگه ی هاتوهاوار گوزانی بچريت.»

- «هاوړتي نازيم به ريگه ی هاتوهاوار گوزانی ده چرم. به راستی من ده توانم گوزانی بلتي. نه مه به شه سه يره كه يه تي.»

- «گروّت له گه لّ ده كه م، ده توانی گوزانی بلتي.»

له ناو جيتگا پالي دايه وه و كه و ته جگه ره كيشان و گوتی: «شاقاوی له خوّت گه وره تر مه هاوړی. به لّام له گه لّ نه وه ش ده توانم گوزانی بلتي. نه مه شتيكي سه يری نه فهدت ليكراوه، به لّام ده توانم. حه زده كه م گوزانی بلتي. گوئی بگړه.»

هاواری كرد: «نه فريكانا.»

ده ماری ملی ناوسان و قيت وه ستان.

گوتی: «جا نه گه ر به دلبيان بی يا به دلبيان نه بی ده بی گوزانی بلتي.»

له په نجه ره كه وه سه يری دهره وه م كرد، گوتم:

- «ده چه خواره وه به په يتونچييه كه ده ليم پروا.»

- «بگه رپيته وه، هاوړتي نازيم. تا چاشت پي كه وه به خوین.»

له جيتگه ی خوئی هاته دهره وه، هه ناسه يه كي قوولي هه لمژی و ده ستي به مه شق كردن كرد. منيش چوممه خواره وه و كرتی په يتونچييه كه م دا و به رپم كرد.

به جلی مه دهنی خۆم وهك یه كێكی خۆ گۆزیو دههاته بهرچاو. ماوهیهکی زۆر به جلی سهربازی بووم و ههستی ئهوه نه ماوو جلی مه دهنی بپۆشم. پانتۆله كه م فاشوفۆل دیاریوو. له (میلانۆ) ه پلینتیکم بۆ (ستریزا) بری. شه پقه یهکی نوێشم کری. نه متوانی شه پقه کهی (سیمۆنز) بکه مه سه رمه وه. به لām جله کانی له بهرم رێک بوون. بۆنی توتنیان لێ دههات. کاتی له کونجیکی شه مه نده فه ره وه دانیشتم له جامه که وه سه بری خۆم کرد، شه پقه کهم زۆر نوێ دیار بوو، جله کانیشم زۆر کۆن. منیش خۆم وه کو ئاوایی (لومباردی) ته ر که له جامه که وه دیار بوو، خه م بار دههاته بهرچاو. چهند فرۆکه وانێ له ناو کونجه که بوون. زۆر بیران له من نه کرده وه. سه بریان نه ده کردم، زۆر رقیبان له هاوولاتی مه دهنی هاو ته مه نی من بوو. ههستم به وه نه ده کرد که له لایه ن ئه وان وه پرسیوا کرابم. ئه گه ر ئیستا جارن بوایه. پرسیوام کرد بوون و له گه لیان تیکگی رابوو. له (گالاریت) له شه مه نده فه ره دابه زین، زۆر دلشاد بووم به وهی که به ته نیا مامه وه. رۆژنامه م لا هه بوو، به لām نه م خۆتنده وه. چونکه نه مده و یست هه یج شتی دهر باره ی شه ر بخۆتیمه وه. دهمو یست له بیر خۆمی به رمه وه. په میانیکی ناشتی یه ک لایه نیم به ستمبوو. ههستم به ته نیاییه کی ته و او نه کرد که شه مه نده فه ره گه یشته (ستریزا) زۆر دلشاد بووم. له و با وه رده ا بووم که هه ندێ کۆله لگرانی ئوتیله کان له ئیستگه ببینم، به لām که سه کی لێ نه بوو. ماوه یه ک بوو که ژ به سه رچوو بوو، هه یج کۆله لگرێ به بیر شه مه نده فه ره وه نه هات. به جانتا که مه وه له شه مه نده فه ره که دابه زیم. جانتای (سیمۆنز) بوو. له هه لگرتن زۆر سووک بوو. له دوو کراس بترازی هه یجی دیکه ی تیا نه بوو. له ترسی باران که من له ژێر که پری ئیستگه را وه ستام، شه مه نده فه ره که که وه ته ری. له ئیستگه که وه چاوم به پیاوی که وت، لیم پرسی ئاخۆ ده بی بزانی چ ئوتیلێ ئیستا که دهر گای له سه ر پشته ؟ پیکه وتم که (گران هوتیل دس نیلز بورمییه) و چهند ئوتیلێکی بچوکی تر به درێژایی سا ل دهر گایان له سه ره یشته و کراونه ته وه. له ژێر باران جانتا که م هه لگرت و بۆ ئوتیلێ (ئیله بورمییه) ملی رێگه م گرت. چاوم به په یتنوونێ که وت. به شه قامدا دههاته خوار. ئیشاره تم بۆی کرد. وا با شتر بوو به په یتنوون بچم. تا به رده رگای ئوتیلێکی گه وره چووین و، خزمه تکاری ئوتیله که به سه یوانێ هاته دهر وه و زۆر به ریز بوو. ژوورێکی باشم گرت، ژوورێکی گه وره و پروناک بوو به سه ر دهر باجه ی داده روانی. هه وره کان تا سه ر دهر باجه که نرم ببۆوه. به لām له رۆژانی خۆره تاوا دیه نیکی جوانی ده بوو. به کارگی رانی ئوتیله که م گوت چاوه روانی هاتنی هاو سه ره که مم. له ژووره که دا چوارپایه کی دوو نه فه ری گه وره ی تیا بوو. به هۆله درێژه کانیدا رۆیشتم. به پیلکه یه کی به رین دابه زیمه خواره وه. به لای چهند ژووریکدا بۆ مه یخانه ی ئوتیله که چووم. مه یخانه چیه که م ناسییه وه. له سه ر ستولێکی به رز دانیشتم و باده م و په تاته ی

سوورکراوم خوارد. مه به (مارتینی) یه که فینک و پاک بوو. مه یفرۆشه که پاش ئه وه ی پینکی دووه می مارتینی بۆ تیکردم لێی پرسیم:

- «تۆ لێره، له بورگیز، چی ده که ی؟»

- «له مۆله تدامه. مۆله تی خۆزی نه گه رانه وم.»

- «ئێره که سی لێ نییه. نازانم بۆچی دهر گای ئوتیله کانیا ن کردۆته وه.»

- «له راوه ماسی بووی؟»

- «چهند ماسییه کی نازدارم راوکردوه. ئه و که سه ی له و وه خته ی سا ل بچیته را و به ده ستی به تال ناگه ریته وه.»

پیکه نیم. نه متوانی توتنی بۆ په یدا بکه م. ئه و توتنی پاییی ئه مریکی خواستبوو. که سوکاریشم توتنیان لێ پریمیوم، بۆیان ره وانه نه ده کردم، له وانیه له لایه ن میربییه وه قه دهغه کرابی، هه رچۆنێ بێ به ده ستم نه ده گه یشت.

گوتم: «هه ندیکی ترت هه ر بۆ په یدا ده که م. پیم بلێ تۆ دوو ئافره تی ئینگلیزیت له م شاره وه نه دیوه؟ پێرێ هاتوونه ته ئێره؟»

- «له م ئوتیله دانه به زینه.»

- «سه سته رن.»

- «دووسسته رم دیوه. خوله کی چاوه ریکه. هه ر ئیستا پیده که وم له کو ی دابه زینه.»

گوتم: «یه کیان هاو سه رمه. به وای سۆراغی ئه ودا هاتووم، تا چاوم پیتی که وێ.»

- «ئه و ی تریشیا ن هاو سه ری منه.»

- «گالته نا که م.»

- «بپوره له سوچه ته که م. من وای بۆ نه چووم.»

پاش بێنی به کر و هیمنی چوه دهر وه. ماوه یه کی کورت به ته نیا مامه وه. منیش زه یتنوون و باوی خن کرا و په تاته ی سوێرکراوم خوارد. له ئاوینه که ی پشت که وه نته ری مه یخانه که وه سه بری خۆم و به رگه مه ده نییه که مم کرد، مه یفرۆشه که هاته وه.

گوتی: «له ئوتیلێکی بچوکی نزیک ئیستگه وه دابه زیون.»

- «چۆن هه ندێ سه نده و یح په یدا بکه ین؟»

- «به ته له فۆن بۆتی په یدا ده که م. خۆت ده بینی که هه یچمان نییه که س له ئوتیل دانه به زیوه.»

- «به راسته! که سی تیا دانه به زیوه؟»

- «به لێ، چهند که سیکی که می تیا دابه زیوه.»

سه نده و یجه کان هینران و سییانم خوارد، دوو پینکی تر (مارتینی) م نوشی. له ژیا ندا هه یج شتی ئه وه نده سارد و پاکم تام نه کرده وه. وای لێ کردم خۆم به پیاویکی شارستان

بزەنم. مە ی سۆر، نان، پەنیر، قاوێ خراپ و گراپام بەكجار زۆر خواردبوو. لەسەر ستولینکی بەرز بەرامبەر تەختەداری (ماهوگانی) و براس و ئاوتێكان دانیشتم. بێرم بوو لای هیچ شتی نەدەچوو. مەیفروشهكە چەند پرسبارێکی لێ كردم.

گوتم: «هیچ دەبارە شەر مەپرسە.»

شەرەكە زۆر دوور بوو. وا پێدەچوو شەر هەر رووی نەدابێ، ئەوێ شەر بێ لێرە بوونی نەبوو. ئەوسا زانیم كە شەر بەگوێرە ی من تەواو بوو و بەسەرچوو. بەلام ئەو هەستەم لەلا نەدەخولفا كە شەر تەواو بوو، هەستم بەهەستی ئەو قوتابییە دەچوو، كە سەعاتێ لە قوتابخانە داوا دەكەوێ. تەنیا بێر لەو سەعاتە دەكاتەو كە ئاخۆ دەبێ چی رووی دابێ.

كاترین و هیلین فێرگسۆن لەسەر نانی ئیوارە بوون كە چوومە ئوتیلەكەیان. كاتێ لە دالانەكە راوەستام، ئەوانم لەسەر خوان بینی. فێرگسۆن قسە ی دەكرد. كە چوومە ژوورەو لە قسە كردن وەستا. كاترین گوتی: «خواكەم!»

گوتم: «هەلەو، پۆژباش.»

كاترین: «ئەو تۆی.»

رووی گەشایەو، ئەو نەدە كە یفخۆش بوو، تەنانەت باوێ نەدەكرد. ماچم كرد، سۆر هەلگەرا، لەسەر میزی خوانەكە لەگەڵیان دانیشتم.

فێرگسۆن پرسى: «پیاویکی سەیری لێرە چ دەكە ی؟ نانت خواردوو؟»

- «نەخێر.»

ئەو كچە ی خواردنی دەهینا هاتە ژوورەو. پێم گوت، قاپێ خواردنم بوو بێتی. كاترین بەدرێژایی ئەوكاتە چاوی لە چاوانم بپیبوو. فێرگسۆن پرسى:

- «بەو جلوبەرگە لێرە چ دەكە ی؟»

- «ئەندامی ئەنجومەنی وەزیرانم.»

- «لەناخۆشی دا ی؟»

- «فێرگی، كە یفخۆش بە. هەر كەمێ كە یفخۆش بە.»

- «بەدیتت كە یفخۆش نابم، هەر من دەزانم ئەو كچەت خستۆتە چ داویكەو بەلای منەو، تۆ دیمەنیکی دڵخۆشكەر نیت.»

كاترین بزەیهکی بوو كردم، لەژێر میزەكەو سەرە پێیهکی گە یاندمی.

- «كەس منی نەخستۆتە داووەو. فێرگی خۆم بەخۆم كردوو.»

فێرگسۆن: «ناتوانم بەرگە ی ئەو پیاو بەگرم. ئەو هیچی نەكردوو تەنیا بەفرۆكە ئیتالییەكە ی تۆی هەندێك كردوو. ئەمریکییەكان لە ئیتالییەكان خراپترن.»

كاترین گوتی: «سكۆتەلەندییەكان چتۆ رەوشت بەرز.»

- «مەبەستم ئەو نییە. مەبەستم فرۆفیلە ئیتالییەكە بەتی.»

- «من فیلبازم. فێرگی؟»

- «بەلێ، لە فیلباز خراپتری وەكو ماری. ماری لەناو ملی سەربازی ئیتالییدا بەخۆ و بەپاتالی سەرشارت.»

- «خۆ ئیستا جلی سەربازی ئیتالیم لەبەر نییە.»

- «ئەمە نموونەیهکی تری تەلەكەبازییەكە تە، ئەم هاوینەت بەدلداری رابوارد و ئەو كچەت زگ پر كرد. ئیستاش دەتەوێ فیلتیکی تر بدۆزیتەو تە خۆتی لێ رزگار بكە ی.»

زەردەخەنەیهكم بوو كاترین كرد، ئەویش زەردەخەنەیهکی بوو كردم.

كاترین گوتی: «هەردووكتان یەك شتن، بەسایە ی تۆدەیه شەرم لەخۆم دەكەمەو.»

- «كاترین باركلی، نەشەرمت هەیه نەشەرەف، تۆش وەك ئەو تەلەكەبازیت.»

كاترین دەستی لەسەر دەستی دانا، گوتی: «نەخێر، فێرگی. تاوانبارم مەكە. تۆ دەزانی ئیمە هەردووكمان یەكتریمان خۆش دەوێ.»

فێرگسۆن رەنگی سۆر هەلگەراو گوتی: «دەستت لادە، گەر تۆزقالتی شەرمت هەبوایه. بەم چەشنە نەدەبووی تەنیا خوات دەزانێ زگت چەند مانگانە، تۆش هەروا دەزانی گالتەوگەپە. ئیستاش وا حریتە حریتتە چونكە هاوسەرە فریودەرەكەت هاتۆتەو لات، ئای چەند بێ شەرم و بێ هەستی.»

فێرگسۆن دایە پرمە ی گریان. كاترین هەستایەو، چوو دەستی لەمەل كرد.

كە بەپێتەو وەستا بوو تا دلی فێرگسۆن بداتەو، هیچ گۆزانیكەم لەبەژن و بالایی بەدی نەكرد.

فێرگسۆن بەنوزە نوز گوتی: «بەلامەو گرینگ نییە. ئەمە شتیکی زۆر بێزەوەرە؟ كاترین دلی دایەو. گوتی: «بەسە، بەس، شەرمەزارم دەكە ی، مەگری، مەگری، ئە ی فێرگییەگیان.»

فێرگسۆن بەهەنسكەو گوتی: «ناگریم، ناگریم. تەنھا بوو ئەو رەفتارە دەگریم كە تۆ تێوێكلاوی.»

سەیری منی كرد و گوتی: «من رقم لەتۆیه. كاترین ناتوانێ وام لێ بكا رقم لیت نەبیتەو. تۆ لە خستەبەرتیكی چەپەلی ئەمریکی ئیتالی.»

لووت و چاوی لەگەڵ گریان سۆر داگەرابوون. كاترین پێم پێكەنی.

فێرگسۆن: «كاتێ دەستت لەسەر شامە بەئەو پێمەكەنە.»

- «رەفتاریكی ناپەسندە. فێرگی...»

بەهەنسكەو گوتی: «دەزانم، گوێ مەدەنە قسەكانم، پەشووكام، عاقل نیم، ئەمە

دهزانم دهمهوی ههر دووکتان بهختیارین.»

کاترین گوتی: «ئیمه بهختیارین، فیرگی تۆش خوین شیرینی.»

فیرگسون ديسان تیی هه لکرده وه گریان و گوتی: «نامهوی ئیوه بهم ریگایه بهختیار بن. بۆچی یه کتری ناخووان؟ خوژنی ترت نیبه. وانیه؟»

گوتم: «نهختیر، نیمه.»

کاترین پیکه نی.

فیرگی: «ئمه پیکه نی نی ناوی. زۆربه یان ژنی تریان هه به.»

کاترین: «ئه گه به وه دلخۆش ده بی، نه وا یه کتری ده خوارین.»

فیرگی گوتی: «نهک بۆ دلخۆشی من. ده بو ئیوه خۆتان نه وه تان بوستیا به.»

- «ئه وسا ئیشمان زۆر بو.»

- «به لئ، ده زانم. خه ربکی مندالبوون بوون.»

وام زانی که ديسان ده ست به نووزه نووز بکاته وه. به لام دهستی به تانه و توانج گرتن کرد.

گوتی: «وايزانم نه مشه وه له گه ل ئه وه ده پۆی؟»

کاترین: «به لئ، گه ر به وه.»

- «ئهی من؟»

- «بۆ به ته نیا لیر ده ترسی؟»

- «به لئ، ده ترسم.»

- «که وه ابو له گه ل تۆ ده میتیم.»

- «نهختیر، له گه ل ئه وه پۆ، هه ر ئیستا له گه ل ئه وه پۆ، له دینتی ئیوه بیزار بووم.»

- «وا چاکه خواردنه که ته واوکه بن.»

- «نهختیر، هه ر ئیستا پۆین.»

- «فیرگی تۆزی عاقل به.»

- «پیم گوتن، هه ر ئیستا پۆنه ده ره وه، هه ردووکتان دوورکه ونه وه.»

گوتم: «که وه ابو با پۆین.»

زۆر لیتی پر ببووم.

- «ده بینم، ئیوه شه یدای رۆیشتن. ده تانه وی به ته نیا به جیم بیلن. ته نانه ت حه ز ده که م نانه که شم هه ر به ته نیا بخۆم. من هه ر به هیوا ی ئه وه بووم که بجمه ده ریاچه کانی ئیتالیا. ئیستاش وا چۆن هات، تۆه، تۆه....»

دهستی به هه نسک کرد و سه بری کاترینی کرد و هه ناسه ی له گه روو مایه وه. کاترین

گوتی:

- «تا پاش شتوان لیره ده میتین. نهختیر. به ته نیا به جیت نا هیلیم گه ر مه به سته مانه وه م بی، ده میتیم. به ته نیا به جیت نا هیلیم، فیرگی.»

چاوه کانی سربیه وه و گوتی:

- «نهختیر، نهختیر، ده مه وی پۆن، ده مه وی پۆن زۆر بی عه قلم، تکایه قسه کانم به هیتد هه لمه گرن.»

ئه وه کچه ی خواردنی هیتا که چاوی بهم به زم و گریانه کهوت په شوکا، به لام نه وه نده ی نه برد که گه رایه وه که به شه خواردنه که ی هیتا هه سته کرد باره که باشتر بووه. ئه وی شه وی له ئوتیلدا، له ژوو ره کی خۆمان بووین که هۆلیکی درێژ و به تالی ده ره وه هه بو و پیتلاوه کانیشمان له ده ره وه بوون و له به ره رگا رایه خیکی نه ستوو له سه ر عه رزی ژوو ره که بو. له ده ره وه ش، له په نجه ره که وه، باران بو، رووناکی ژوو ره وه ش خۆش و ئاسووده، پاشان رووناکی ده ره وه و رووناکییه زه وق هه لسیته که له گه ل چه ند چه رچه فیکی لووس و نویتیکی خۆش و دلخۆشکه ر، وای لئ ده کردین هه ست بکه یین که هاتوینه وه مالی خۆمان، چیتر هه ستمان به ته نیایی نه ده کرد.

له شه ودا به کیگمان واگا ده هات تا بزانی ئه وی تر له وی ماوه و دوور نه که وتۆته وه. بێجگه له مانه هه موو شتیکی تر درۆ و ناراست بوون. کاتئ ماندوو بووین نوستین. به کیگمان واگا ده هاته وه ئه وی تریش واگا ده هات. بهم شتیه به هیچیکمان به ته نیا نه ده بووین، پیاو حه ز به ته نیایی ده کا. کچیش حه ز به ته نیایی ده کا. ئه گه ر به کتریشمان خۆش بوو. ئیبه یی به ته نیایی به کتر ده به یین. به لام ده توانم بلیتم که به راستی ئیمه هه رگیز وامان هه ست نه کردوو. ئیمه له و کاته ی هه ستمان به ته نیایی کردوو که پیکه وه بووین به رامبه ر خه لکی تر هه ستمان به ته نیایی ده کرد. خۆم ته نیا جارێک وام به سه ر هات، کاتئ له گه ل چه ند کچی بووم هه ستم به ته نیایی کرد. ئه و ریگایه وات لئ ده کا که هه ست به ته نیاییه کی بی پایان بکه ی. به لام ئیمه هه رگیز به ته نیا نه بووین، هه رگیز به ته نیا نه بووین، هه رگیز نه ترساوین هه رکه پیکه وه ده بووین. ده زانم که شه و وه کو رۆژ نابئ: هه موو شتیکیان جیاوازه. شته کانی شه و ناتوانری له رۆژدا باسی لئ بکری، چونکه له رۆژدا نین. شه ویش بۆ ئه و که سانه ی به ته نیان و ته نیاییان ده سته پیکردوو و کاتیکی ترسناکه. به لام له گه ل کاترین کاتیکی خۆشتری بووه. کاتئ خه لک به جه رگیکی ئازایانه وه رو به رووی دونیا ده بنه وه. دونیا ده بی بیان کوژی و بیان شکیتیت. هه لبه ته ده شیان کوژی. دونیا هه موو که سته ده شکیتیت. پاش ئه مه زۆر که س به هیتز ده بنه وه له شوینی شکاندا. به لام ئه وانه ی ناشکین، ده یان کوژی. دونیا به بی لایه نگیری ئه وانه ی زۆر چاک و زۆر چاک و زۆر دلته رم و زۆر ئازان ده کوژی. ئه گه ر له هیچیکیش له مانه نه بی ده بی لیت مسۆگه ر بی که تۆش هه ر ده کوژی. به لام ئه مه ش په له په کی تاییه تی ناوی.

دېته بېرم به يانی که له خه وهه لاسام کاترين له خه ودايو، تيشکی رۆژ له په نجه رده که دهاته ژوروه، باران وه ستابوو، له نيتو نوین هاتمه دهر، بۆ لای په نجه رده که چووم، له خواره وای په نجه رده که وه باخچه هه بوون روت بسوونه وه، به للام جوان و پیک بوون. رېچکه یی چه و پیکراو، دارودره خت، دیواره به رډینه که یی نریک دریاچه، دریاچه که ش له بهر تيشکی رۆژ چیاکانی نه و بهر... له تهنیشت په نجه رده که وه پراوه ستابوو و سهیری دهره وه م کرد، کاتخ روم سووراند کاترينم له خه وهه ستاند و سهیری منی ده کرد. گوتی: «چونی نازیم؟ رۆژیکي خوشه وا نییبه؟»

- «تۆ چۆن ههست ده که یی؟»

- «زۆر باشم. شه ویکي خوشمان پابوارد.»

- «چاشت ده خۆی؟!»

ئه و دلای چاشتی ویست. ههروه ها منیش. نانه که شمان له سه ر جیگا خوارد، تيشکه خۆری نوڤتیم به ریش له په نجه رده که وه خۆی ده ژوروه کوتا، خوانی ناخواردن له نیتو باوه شم بوو.

- «رۆژنامه ت ناوی؟ تۆ له نه خوشخانه هه رده م رۆژنامه ت ده ویست.»

گوتم: «نه خبیر، ئیستا رۆژنامه م ناوی.»

- «کار نه وه نده توش بووه، نانه ووی دریا ره شی شت بخوینیته وه؟»

- «نامه ووی هیچی دریا ره یی بخوینتمه وه.»

- «خۆزیا منیش له گه لت بام تاوه کوشتیکم دریا ره یی ئەم شه ره له نریکی به وه بزانیبا یه.»

- «گه ت توانیم له میشکم ریکی بخه مه وه ئەو رۆژی سه ربرده که ت بۆ ده گپرمه وه.»

- «به للام ئەگه ر به جلی مه ده نییبه وه بتیبین ناتگرن؟»

- «له وانه گولله بارانم بکه ن.»

- «که وایی نایی لیره مینین، ده بی له م ولاته بجینه دهره وه.»

- «بیرم له شتیکی وا کردۆته وه.»

- «ده جینه دهره وه، نازیمه که م، نایی خۆت توشی مه ترسی بکه ی پیم بلتی چۆن له (میستری) به وه چوویمته (میلانو؟)»

- «به شه منده فهر، به جلی عه سه که ری بووم.»

- «ئه و کات ترست نه بوو؟»

- «به و راده یی نا، پسووله ییکی هاتوچۆ کردنی کۆنم لا هه بوو، له (میستری) رۆژ و کاتم له سه ر دانا.»

- «نازیمه که م، تۆ لیره هه رده م روو به رووی گرتن ده بیه وه، من هیچ شتیکی وام

ناوی، ئەگه ر کاری واش بکه ی ئەو کارتیکی شیتانه به. ئەگه ر بتگرن ئیمه هیمجان به سه ردی.»

- «با بېر له وه نه که ینه وه، ئەوه نده ی بییری لی بکه مه وه بیزار بووم.»

- «چ ده که ی گه ر هاتن بتگرن؟»

- «ده یان ده مه به ر گولله.»

- «ده بیینی چه ند بی عه قلی، نایه لم پیت له توتیل بجیتنه دهره وه تاوه کو به جیتی نه هیلین.»

- «روو له کوئی که یی؟»

- «له رپی خوا به م شپوه یه ره فتار مه که، نازیمه که م، هه ر شوتینی بی رووی تی ده که یی. به للام تکایه شوتینی بدۆزه وه یه که سه ر رووی تی بکه یی.»

- «سویرا، له م به ری دریاچه که وه، ده توانین بجینه وینده ر.»

- «شتی چاکه.»

هه ور دهره وای داپوشیوو، تاریکیش به ره به ره بالی به سه ر دریاچه که وه داده کیشا.

گوتم: «به و هیوا یه م تا سه ر ژبانی تاوانبارانه نه به یه سه ر.»

- «به م شپوه یه مه به، نازیم، تۆ ماوه یه کی دوور و درێژ وه کو تاوانباران نه ژباوی، ئیمه هه رگیز وه کو تاوانباران نه ژباوین. له مه وداش کاتیکی خوش به سه ر ده به یی.»

- «وه کو تاوانباری هه ست ده که م. له سوپا وه پام کردوه.»

- «نازیمه که م، تکایه هۆش بینه وه سه ره خۆت، ئەمه راکردن نییبه له سوپا وه. ئەم سوپا یه ته نیا سوپا یه کی ئینالییبه.»

پیکه نیم گوتم: «تۆ کچیکی باشی، باجینه سه ر چواربا یه که وه. له نیتو جیگه هه ست به خۆشی ده که م.»

پاش ماوه یه کی که م کاتین گوتی: «تۆ وه کو تاوانباری هه ست نا که ی، وانیه؟»

گوتم: «نه خبیر، کاتی له گه ل تۆمه وا هه ست نا که م.»

- «تۆ کو ریکی گه مژهی. به للام من چاودتیریت ده که م، کارتیکی مه زن نییبه. نازیمه که م ده مه و به یانیان هه ست به دل خپورانه وه نا که م؟»

- «زۆر جوانه.»

- «تۆ ناتوانی بخه ملتینی که چ هاسه ریکی باشت هه یه. به للامه وه ئەوه گرینگ نییبه. جیگا یه کی وات بۆ ده دۆزمه وه. نه توانن په ی پین به ن و ده ستگیرت بکه ن.

ئه وکات ژبانیکی به ختیارانه ده به یه سه ر.»

- «با هه ر ئیستا بجین.»

- «ده چین، نازیم، هه ر شوتینیک و هه ر کاتی تۆ بلتی له گه للام.»

- «با بېر له هېچ نه كه بینه وه.»
- «زۆر باشه.»

35

كاترین له لای دهریاچه كه وه بۆ دیتنی (فېرگسون) گه راپه وه ئوتیله بچكۆله كه و منیش له مه یخانه دانیشتم و رۆژنامه خۆتنده وه. مه یخانه كه كورسی قایشی نهرم و خۆشی تیا بوو. له سهر كورسیی دانیشتم. به خۆتندنه وهی رۆژنامه خه ربك بووم. تا مه یفرۆشه كه هات. سوپا له (تاكلیمانتۆ) خۆی نه گرت وه، بۆ (پسیاف) كشاوه ته وه. (پسیاف) م هاته وه یاد، ئه و هیله ئاسنییه ی بۆ به ره ی جهنگ ده چوو له نزیك (سانا دۆنا) به (پسیاف) دا تیسه ر ده بوو. له م ناوچه یه دا روهباری (پسیاف) قۆل و له سه رخۆ و ته نگه به ربوو، له خواره وهی زه لكاو نۆكه ندی مېشولاوی هه بوو. له وئ چهند قیلا به کی دلرفینی تیا بوو، جارێکیان، به ره له شه ر به سه ر (كورتینا دامبرۆ) كه وتم ما وهی چهند سه عاتی به نیو گرده كاندا رۆیشتم. له سه ر لووتكه كه وه، روهباره كه له چۆمێکی ماسییه كه شینییه ده كرد، به تیژی ده رۆیشتم كه به ته نگی ده كېشا و چهند گۆلاویکی ته نگی له بن سیبه ری به ردان پېكهینا بوو. رینگا كه له (كادۆر) پیچی ده كرده وه. له خۆم پرسى ناخۆ چۆن سوپای سه ر ئه م لووتكه داده به زیتته خواره وه.

مه یفرۆشه كه هات.

گوتی: «كۆنت گریفی سۆراخی ده كردی.»

- «كئی؟»

- «كۆنت گریفی. ئه و پیاوه به سالآچوهه ت دیتته وه یاد كه جاری پیتشوو لیته بوویت.»

- «ئهو لیته یه؟»

- «به ئن، له گه ل كچی برا كه ی لیته یه. پیتم گوت تۆ هاتووینته لیته. ده یه وئ بلیاردی له گه ل بكه ی.»

- «كوا، له كویته؟»

- «چوهه ته پیا سه.»

- «داخوا چۆنه؟»

- «له جارن میركورتیه. شهوی رابردوو سئ كۆكتیلی شامپانیایی به ره له نانی شتیوان خواردۆته وه.»

- «له بلیارد كردن چۆنه؟»

- «گه مه ی زۆر جوانه. له منی بردۆته وه. كه پیتم گوت لیته ی زۆر كه یفخۆش بوو.

كه س نییه بلیاردی له گه لدا بكا.»

كۆنت گریفی ته مه نی نۆههت و چوار سال بوو. هاوسه رده می (میسترینخ) بوو پیاویکی پیری سه ر سیی بوو، خاوه ن سمیلتیکی رېك و ره وشتیکی به رزبوو، له دهسته ی دیبلۆماسی ئیستالییا و نه مسادا خزمه تی كردبوو. ئاههنگه كانی سالرۆژی له دا یكبوونی گه وه ره ترین رووداوی كۆمه لایه تی (میلانۆ) بوون.

ئومیدی ئه وهی لی ده كرا سه د سال بژی. وا به لیته اتووپی و زانایانه بلیاردی یاری ده كرد كه به ته واوی پیچه وانه ی ته مه نی خۆی بوو. به ره له وهی كه ژ به سه ر بچی، كاتی له (سترتزا) بووم، جاری پیتشوو ئه وم بینی له كاتی بلیارد كردن شامپانیامان خواره وه. به نه ریتتیکی چاكم زانی، له سه د خال پازده خال قانی دامی سه ره رای ئه وهش یارییه كه ی برده وه.

- «بۆچی پیت نه گوتم ئه و لیته یه؟»

- «له بیرم چوو.»

- «كئی تر لیته یه؟»

- «كه سی وا لیته نییه. تۆ بیناسی، هه مووی شه ش كه س لیته ن.»

- «ئیتستا چی ده كه ی؟»

- «هېچ نا كه م.»

- «با بچین بۆ را وه ماسی.»

- «ته نیا یه ك سه عات ما وه م هه یه.»

- «هه ر باشه ده با بچین. قولایی ماسی بیته.»

مه یفرۆشه كه چاكه تییکی له به ركرد و، چووینه ده ره وه، دابه زینه خواره وه به له مان پهیدا كرد، من سه و لم لیدا. مه یفرۆشه كه ش له سه ر به شی دا وهی دانیشتم. دا و قولابه كه و شتیکی قورسی فری دا یه نا و ئه وه. قولابه كه تاییهت بوو به ماسی كه شینه. له گه ل لیساری ده ریاچه كه سه و لم ان لیدا. مه یفرۆشه كه دا وه كه ی به ده سه ته وه گرتبوو. ناو به ناویش هه لی ده ته كاند. (سترتزا) له لای دهریاچه كه وه و كو شوینیکی چۆلكرا و ده هاته به رچاو، چهند ریزه داری روت بووه وه، هه ندئ ئوتیلی گه و ره و قیلای داخراوی تیا بوو. به ره و (ئیبزلا بېلا) سه و لم لیدا. له دیواره كانی نزیك بووینه وه. قولایی ئا وه كه له وئ زیاتر بوو. له نا و ئا وه سافه كه وه دیوارتیکی به ردی دا هاتووی به رزبووه ده دیار بوو. پاشان به ره و سه ره وه. به ره و دوورگه ی راوچییه كان چووین... رۆژ له ژیر هه و ره وه بوو، ئا ویش تاریك و مه نگ و سارد بوو. له گه ل ئه وهی هېچ ماسییه كمان نه گرت، چهند باز نه یه كمان له نا و ئا وه كه دا بینی له گه ل به رزبوونه وهی ماسییه كان بۆ سه ر ئا و پهیدا ده بوون. بۆ دوورگه ی راوچییه كان، بۆ ئه و شوینه ی به له مه كانی تیا راگیرابوو سه و لم لیدا. راوچییه كان خه ربیکی خسته نه وهی تۆره كانیان بوون.

- «بچین شتی بخۆینهوه؟»

- «با بچین.»

به له مه كه م هینا به شۆسته بهردینه كه ی له نگه رگرتن، مه یفرۆشیش داوه ماسیبه كه ی ده رهینا و هه لیکرده وه و له ناو به له مه كه ی دانا و قولا به ی چه شه كه شی له لیواری به له مه كه گیرکرد. یازم دا به دهره وه. له به له مه كه م به سته وه، روومان له چایخانه به کی بچووک کرد، له سه ر میتریکه ی دارینی رووت دانیشترین. داوای (فیرمۆت) مان کرد.

- «له سه ول لیدان ماندوو بووی؟»

- «نه خیر.»

گوتی: «من له گه رانه وه سه ول لی دده م.»

- «ناخر، من چه ز له سه ول لیدان ده کم.»

- «به لām له وانه به گه ر تو داوه ماسیبه كه بگری. به ختمان چاکتر بی.»

- «باشه.»

- «پیم بلتی باری شه ر چۆنه؟»

- «خرایه.»

- «ناچار نیم بو شه ر بچم. زۆر پیرم، وه کو کۆنت گریفی.»

- «له وانه به له و زوانه ناچار ت بکه ن به شداری بکه ی.»

- «سالی ناینده له وانه به ناوزه کانم بانگ بکرتین. به لām ناچم.»

- «گه ر نه چی، چی ده که ی؟»

- «ولات به جی دێلم، ده چه وه دهره وه. ناچه شه ر. جاریک چووم، بو شه ر، له

شه ری (حه به شه) دا به شداریم کردوه. ناچم. تو بۆچی چووی؟»

- «نازانم، له بێ عه قلی خۆم.»

- «پیکیکه تر (فارمۆت) ده خۆتته وه؟»

- «به لئی.»

له گه رانه وه مه یفرۆشه که سه ولی لیدا. له شویتیکه ی به رزی دهریاچه که وه له پشت (ستریزا) هه ولی راومان دا، پاشان له شویتیکه ی نزمتر، زۆر له لیواری ده که ی دوور نه بوو. من داوه که م گرتبوو، له وکاته ی سه بری ناوی نۆقتیمبه ری تاریک و قه راغه چۆل و هۆله که م کرد هه ستم به نه رمه جوولانیکی قولا به که کرد. مه یفرۆشه که سه ولی گه وره ی لیدا، به له مه که ی به ره و پیش برد. له گه ل هه ر ته کانه ی داوه که گرژ بوو بو داوه گه رابه وه. داوه که م هه لکیشا، هه ستم به قورسایه ماسیبه که ی زیندوو کرد، داوه که جاریکه تر گرژ بووه وه. ماسیبه که رزگاری بوو.

- «ماسیبه که ی گه وره دیاریوو؟!»

- «زۆر گه وره.»

جاریکه یان به ته نیا بووم راوم ده کرد. داوه که م به ددانم گرتبوو، ماسی که شینه به که ده مه ی له قولا به که گیرکرد، ئه وه نده ی نه ما بوو ددانه کانم دهرکیشیت.

گوتم: «باشترین پیکه ئه وه به داوه که له لاقته وه به بی ئه وکات به چاکه هه سته یی ده که ی و ددانه کانیشته له ده ست ناچن.»

ده سته ی خۆم خسته ئاوه که وه، ئاوه که زۆر سارد و ته زی بوو. که وتینه به رامبه ر ئوتیله که.

مه یفرۆشه که گوتی: «ده بیت بگه ریمه وه ئوتیل. له سه عات یازده ده بی له وئ بی.»

- «زۆر چاکه.»

داوه که م له ئاوه که دهرهینا و له داریکه هه ردوو سه ر چال هه لکرده وه. مه یفرۆشه که به له مه که ی له خلیسکاییه بچووکه که ی دیوار به ردینه وه راگرت و به زنجیریک به سته یه وه و کللی دا. گوتی: «هه ر کاتێ پتووست پتی بوو، کلبله که ی له خزمه ت دا به.»

- «سوپاس»

بو ئوتیله که کشاین، له وپه به مایخانه که. به و به یانیبه دلم هه چی تری نه ده برد. بو ژوو ره که مان سه رکه وتم. خزمه تکاره که به ر له من به ماوه به که ی زۆر کورت ژوو ره که ی ریک خسته بووه. کاترین تا ئه و ده م نه گه رابوو وه. له سه ر چوارپا به که لی درتێ بووم، هه ولم دا خۆم تووشی به رکردنه وه نه که م. کاتێ کاترین گه رابه وه جاریکه تر هه ستم به حه سانه وه کرد. پتی گوتم (فیرگسۆن) له خواره وه به هاتوو فراوین له گه ل ئیمه بخوا.

گوتی: «ده زانم، له به ر دلت گران نبیه.»

گوتم: «نه خیر.»

- «چیته! ئازیم؟»

- «نازانم.»

- «ده زانم هه چت لا نبیه، خۆتێ پتوه خه ریک بکه ی. هه موو ئه وه ی هه بیت هه ر منم. منیش ده چه ئه ملاو ئیملا.»

- «ئه وه راسته.»

- «ببوره، ئازیم، ده زانم شتیکی زۆر ناخۆشه مرۆف له پر هه ست بکات هه یج نبیه.»

- «به وه له ژیان راهاتووم که پر بی له هه موو شتی. ئه گه ر ئیستا تو م له گه ل نه بی، هه یج شتی له و دونیا به شک نا به م.»

- «به لām من هه رده م له گه لت ده میتیم. ته نیا بو ماوه ی دوو سه عاتێ لیت

دوورکه و توومه تهوه. لهو ماوهیه هیچ نه بووه خۆتی پتیه خه ریک بکه ی؟»

- «له گه ل کایرای مه یفرۆش چوممه پراوه ماسی.»

- «پیا سه یه کی خۆش نه بوو؟»

- «به لئ خۆش بوو.»

- «کاتئ له به ره ی جه ننگ بووم وام ده کرد به لام له وئ زۆر شت هه بوو خۆم پتیه خه ریک ده کرد.»

- «ئوتیلۆ، بئ کار و پیشه یه.»

- «ئوتیلۆ قوله ره ش بوو. له گه ل نه وهش من دلپسیسی لئ ناکه م. من ته نیا که و توومه ته داوی خۆشه و یستی تۆه هه ره نه وهنده و هیچی تر له گۆریدا نییه.»

- «ده توانی بی به کوریککی باش و ره فتارت له گه ل فیرگسۆن جوان بکه ی؟»

- «هه رده م له گه لئ باشم، نه گه ره نه و نفرینم لئ نه کات.»

- «له گه لئ باش به. بی بکه وه. بزانه ئیمه له چ ناز و نیعمه تیکین. که چی نه وه له هه موو شتی بئ به شه.»

- «من له و باوه دانیم، که نه ویش نه و ناز و نیعمه ته ی ئیمه بخوازی.»

- «تۆ هه رچه نده کوریککی زیه کی به لام زۆرزان نیت.»

- «له گه لئ باش ده بم.»

- «ده مزانی باش ده بی، تۆ زۆر خوتین شرینی.»

- «خۆ پاش نانخواردن نامینیتته وه؟»

- «نه خیر، خۆی لئ پرگار ده که م.»

- «پاشان ده گه رپینه وه ئیره.»

- «هه لبه ت، وا ده زانی من ده مه وئ به چی بکه م؟»

دابه زینه خواره وه تا له گه ل فیرگسۆن فراوین بخۆین. مه زنی ژووری نانخواردن و ئوتیلکه کاریککی زۆری تیکردبوو. جه مه نانیککی چاکمان له گه ل دوو بوتل کاپری سپی خوارد. کۆنت گریفی هاته ژووری نانخواردن. خۆی بۆ دانه واندینه وه کچه براکه ی له گه ل بوو که تارا ده یه کی زۆر به دا پیرم ده چوو. سه ره برده ی کۆنتم بۆ فیرگسۆن و کاترین گبیرا به وه. سه ره برده که کاری له فیرگسۆن کرد. ئوتیلکه ئوتیلکی زۆر گه وه و مه زن و چۆل بوو، به لام خواردنه که ی نایاب بوو، مه یه که شی به له زه ت بوو. ئیمه ی هینا یه جۆش. کاترین نه یویست سه ری خۆی گه رمتر بکا. زۆر به ختیار بوو. فیرگسۆن که من که یفخۆش بوو. من خۆم هه ستم به سه رگه رمیبه کی ته واو کردبوو. پاش نانخواردن فیرگسۆن گه رپا به وه ئوتیلکه ی.

گوتی: «ده چی پاش نانخواردن سه رخواه وئ ده شکینتی.»

پاش نیوه رۆیه کی دره ننگ به کی له ده رگای دا.

- «کیبه؟»

- «کۆنت گریفی، ده یه وئ بزانی داخوا بلیاردی له گه ل ده که ی؟»

سه یری سه عاته که مم کرد، له ده ستم کردبووه و له ژتیر بالیفه که وه دم دانا بوو.

کاترین گوتی: «وا پتویست ده کا بچی نازیم؟»

- «وا بزانه و چاکه بچم.»

سه عات چوار و چاره گ بوو، به ده نگیکی به رز گوتم:

- «به کۆنت بلئ بۆ سه عات پینج له هۆلی بلیارد ده بم.»

سه عات چوار و چل و پینج خوله ک کاترینم ماچ کرد. خواحافیزیم لئ کرد چوممه ژووری سه ر شوک تاجله کانم له به ر بکه م، که قه ره و پته که م ده به ست له ئاوینه وه سه یری خۆم کرد، خۆم به جلی مه ده نی زۆر نامۆ هاته به رچاو. وا هاته بیرم هه ندئ کراس و گۆره وی بکرم. کاترین پرسی: «زۆر ده میتینیتته وه؟ نه و شانه یه م ناده بی؟»

کاترین له سه ر چواریا به که وه زۆر جوان و دلگیر هاته به رچاوم. ته ماشام کرد پرچی خۆی شانه ده کرد. سه ری خۆی شوکر کردبووه تا پرچی هه مووی به لای دابکه ویت. ده ره وه تاریک بیوو، رووناکی نه و گلزیه ی که له سه ر سه ریبه وه بوو له سه ر پرچ و شان و ملی ده بریسکایه وه. چوممه لای ماچم کرد، له و ده سته ی شانه که ی به ده سته وه بوو گرتم. سه ری خۆی دانا یه سه ر بالیفه که. شان و ملیم ماچ کرد. وا هه ستم کرد له به ر خۆشه و یستیم خه ریکه بۆی له هۆش خۆم ده چم.

- «نامه وئ برۆم.»

- «منیش نامه وئ برۆی.»

- «که و ابوو نارۆم.»

- «به لئ، برۆ، تاوئ دوور ده که ویتته وه، داوی ده گه رپیتته وه.»

- «نانی شیوان، لیره، له ژووره وه، ده خۆین»

- «زوو برۆ، زوو وه ره وه.»

کۆنت گریفی له ژووری بلیارد بوو. خه ریککی مه شق بوو، له ژتیر تیشکی نه و رووناکیبه ی ده که وته سه رمیتزی بلیارد وه، کایرا زۆر ناسک ده هاته به رچاو. له سه ر میتزیککی قوما ره وه. که که من له رووناکیبه که وه دووربوو، دوسکه یه کی زیوینی به فر له گه ل مل و ته په دۆری سه ری دوو بوتلی شامپانیا ده بیبران.

کۆنت گریفی یه کسه ر به پیرمه وه هات. کاتئ به ره و میتزه که چوم ده سته ی بۆ درتیز کردم. گوتی:

- «زۆر شادمانم به هانتت، له لوتفی خۆته هاتووی یاریم له گه ل بکه ی.»

«له لوتفي خوټه داوات ليم كړدوه.»
 «نایا تندرستیت زور چاكه؟ پتیا گوتم له نهزیترو بریندار بووی. هیوادارم به ته اوای چاك بوویته وه.»
 «زور باشم. نهی توش باشی.»
 «نوه، من هردهم باشم، به لام پیریووم، نیشانهی پیریوونم لى به دیار كه وتووه.»
 «باوهړ ناکم.»
 «باشه، ده ته وئ نمونه یه كت بو بیتمه وه؟ بو من ناسانتره به ئیتالی قسه بكم. من یاسایه كی وام بو خوم داناوه، به لام كاتى ههست ده كم ماندرومه بو من گه لى ناسانتره. به ئیتالی قسه بكم. ئیتر به و جوړه ده زانم كه خهريكه به ره و جیهانی پیری ههنگاو ده نیم.»
 «خو ده توانین به ئیتالی قسه بکین. منیش توزی شه كه تم.»
 «نوه، به لام كه ماندرو دبی بو تو وا ناسانتره به ئینگلیزی قسه بکى؟»
 «مه به ست ئینگلیزی نه مریکيه؟»
 «به لى، نه مریكى. تكایه به نه مریكى قسه بکه. زمانىكى خو شه.»
 «به ده گمن چاوم به نه مریكى ده كه وئ.»
 «شه دایانی. پیاو شه دای بیینی هاوولاتیانی خو به تى، به تاییه تى نافرته و لاتی خو. خو نم نه وه ده زانم. یاری بکین یاخود توش ماندروى؟»
 «ماندرو نیم گالتم كړد. چه ند خال قائم ده دیتى؟»
 «به م دوا بییانه یاریت زور كړدوه؟»
 «قهت نه م كړدوه.»
 «تو چاك یاری ده كى. ده خال له سه د خال.»
 «تو پیمدا هه لده لیت.»
 «با پازده بى.»
 «باشه، به لام، هر لیم ده به یته وه.»
 «حه ز ده كى له سه ر شت بى؟ تو هردهم هه ز ده كى له سه ر شت یاری بکى.»
 «وا بزانه له سه ر شت بى باشته.»
 «زور چاكه، هه زده خال قانت بى. هر خالى له سه ر په نگی.»
 یاریه كى جوانى كړد. سه ره راى نه و خالانه ی قانى پیدابووم په نجا خال، به چوار خال له پيش نه و بووم. كوټ گریفی ده ستى به دوگمه ی زنگى دیواره وه نا تا مه یفرشه كه بانگ بكا.

به مه یفرشه كه ی گوت: «زه حهت نه بى بوتلى بکه وه.» پاشان پرووی له من كړد و گوتى: «كه مې وریا كره وه وه گرین.» مه یه كه زور سارد و ناشیرین و نایاب بوو.
 «خو به لاته وه سه غله ت نابى گه به ئیتالی قسه بکیت؟ نه مه نیشانه ی بى ده سه لایم.»
 له یاری به ره دوام بووین، له پشورى نیوان لیدانه كاندا، مه یان فر ده كړد. به ئیتالی قسه مان ده كړد. به لام كه كم قسه مان ده كړد. مه یلى خو مان دابوه گه مه كه، كوټ گریفی سه د خالى ته واو كړد. منیش به خاله قانه كانه وه گه یاندمه نزهت و چوار خال. زه ده خه نه یه كى گرت و ده ستى له سه ر شانم دانا، گوتى: «ئیسنا بوتله كه ی تریش ده خو بینه وه، توش سه رگوزشته ی شه یم بو بگریه وه.»
 چاوپه یی كړدم تا دانیشتم. خو شى دانیشتم. گوتم: «له باره ی هر شتیكى تر بى نابى؟!»
 «ناته وئ ده باره ی شه ر قسه بکى؟ باشه به م دوا بییه چیت خو یندو ته وه؟»
 «هیچ. زور ته وه زه ل بووم.»
 «نه خیر، به لام تو دبی شت بخو ینینه وه.»
 «چ شتى وا له روظانى شه ر نو سراوه؟»
 «كتیبى (لى خو) (۱) هی نو سه رى فه رده نسى (باریوس) و كتیبى (مسته ر بریتلینگ) له كلاو روظنه ی نه وه ده بی نیت.»
 «نه خیر نه و هیچ نابینى.»
 «چى؟»
 «نه و له نیو به ینى نه وه وه هیچ نابینى. نه و كتیبانه له نه خو شخانه هه بوون.»
 «كه و ابى نه مانه ت خو یندو ته وه.»
 «به لى، به لام شتیكى وا به كه لکیان تیا نیبه.»
 «له و باوه رده م كه كتیبى (مسته ر بریتلینگ) لیکو لینه وه یه كى چاكى گیانى چینی ناوه راستى ئینگلیزیه.»
 «من هیچ ده باره ی گیان نازانم.»
 «نای قوره سه ر، نیمه هیچ نیکیان هیچ ده باره ی گیان نازانین، تو پروادارى؟»
 «ته نیا به شه و.»
 كوټ گریفی زه رده خه نه یه كى هاتى و به په نجه كانی گلاسه كه ی سووراند.
 «له و پروایدا بووم، كه هر چه ند به ساللا بچم پروادار تر بيم. به لام نه وه نه هاته دى نه مه ش جیگه ی داخه.»

(۱) لى خو: دوزه: كتیبى هیزی باریوسه.

پرسیم: «حهز دهكهی پاش مردن بژی؟»

هر لهگهڵ دركاندنی وشه‌ی مردن ههستم به‌بێ عه‌قلی و په‌شیمانی كرد، به‌لام گوتی به‌و قسه نه‌دا.

گوتی: «ئهمه ده‌هه‌ستیه‌ سهر ژيان. ئهم ژيانه زۆر خۆشه هه‌ز ده‌كه‌م هه‌تا هه‌تایه بژیم.» بزه‌یه‌کی هاتی «نزیكه‌ی ئه‌و هه‌یوایه‌شم به‌ده‌ست هه‌تایه.»

له‌سه‌ر دوو كورسی چه‌رمین دانیه‌ستبووین. شامپانیاكه له‌ناو دۆلكه‌ی به‌فر و، په‌رداخه‌كانمان له‌سه‌ر مبه‌زه‌كه، له‌ نیه‌وانمان بوون.

- «گهر بگه‌یه‌ته ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی من گه‌یشه‌توو مه‌ته‌ی شتی زۆر سه‌یر ده‌بینی.»

- «هه‌رگه‌ز به‌په‌یران ناچی.»

- «له‌شه‌كه‌م په‌یر بووه، هه‌ندێ جار له‌وه ده‌ترسام كه په‌نجه‌یه‌كه‌م بشكێنم. هه‌روه‌كو

چۆن قالی ته‌باشه‌یر ده‌شكێ. گه‌یانم په‌یرتره و نه‌ژیه‌تره له‌ جارێ.»

- «تۆ ژیه‌ری.»

- «نه‌خه‌یر، ئهمه هه‌له‌یه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، ژیه‌رایه‌تی په‌یران. ته‌مه‌ن ژیه‌ریان ناكا، به‌لكو

ته‌مه‌ن و ایا ئه‌و ده‌كا به‌هوه‌ده‌ بن.»

- «له‌وانه‌یه ئهمه‌ش ژیه‌ری بێ.»

- «ئهمه ژیه‌ری سه‌رنج پانه‌كه‌یشه. چ شتی لای تۆ له‌هه‌موو شتی به‌نرخه‌ره؟»

- «ئهو كه‌سه‌ی خۆشم ده‌وی.»

- «منیه‌ش وه‌كو تۆ. ئهمه ژیه‌ری نیه‌یه. ژیانته لا به‌نرخه‌؟»

- «به‌لێ.»

- «منیه‌ش هه‌روه‌كو تۆ. له‌م دونیا به‌ئوه‌نده‌م هه‌یه. بۆیه‌ش ئاهه‌نگی له‌دایه‌كبوونی

بۆ ساز ده‌كه‌م.»

په‌یکه‌نی و به‌رده‌وام بوو، گوتی: «خۆ له‌وانه‌یه تۆ له‌ من ژیه‌تر بێ. تۆ ئاهه‌نگی

له‌دایه‌كبوونت ساز ناکه‌ی.»

سه‌ر و فه‌یکمان خواره‌ده‌وه.

لێم پرسی: «به‌راست تۆ چۆن له‌م شه‌ره ده‌گه‌ی؟»

- «بێ عه‌قلیه‌یه.»

- «کێ ده‌باته‌وه.»

- «ئیه‌تالیا»

- «له‌به‌رچی بێ؟»

- «نه‌ته‌وه‌یه‌کی خورت و گه‌نجن.»

- «ئایا نه‌ته‌وه خورته‌كان هه‌رده‌م له‌شه‌ر سه‌رده‌كه‌ون؟»

- «وا هه‌لكه‌وتوون كه بۆ ماوه‌یه‌کی باش سه‌رکه‌توو بن.»

- «پاشان چ ڕوو ده‌دا؟»

- «ده‌بته نه‌ته‌وه‌یه‌کی په‌یر به‌سالا‌چوو.»

- «لاو، ئهمه ژیه‌ری نیه‌یه. ئهمه گاله‌ته‌جا په‌یه.»

- «به‌لای منه‌وه ژیه‌ریه‌یه.»

- «نه‌ك به‌تایه‌یه‌تی. ده‌توانم نمونه‌ی به‌لگه‌دارێ په‌یچه‌وانه‌ت بۆ په‌ینه‌وه. به‌لام ئهمه

خرابه‌ نیه‌یه. ئه‌رێ شامپانیاكانمان ته‌واو كرده‌وه؟»

- «كه‌مه‌ی ماوه.»

- «هه‌ندێکی تر به‌خۆینه‌وه؟ پاش ئه‌وه ده‌بێ جله‌كانم له‌به‌ر بکه‌م.»

- «وا چاكه‌ چی تر نه‌خۆینه‌وه.»

- «دله‌یا ته‌ كه‌ چیه‌تر نه‌خۆیه‌ته‌وه؟»

- «به‌لێ.»

هه‌ستایه سه‌ر په‌ین.

- «هه‌وادارم كه به‌خت یارت بێ و به‌خته‌وه‌ر بێ، ته‌ندروسته‌یت له‌وه‌په‌ری باشی

دایه‌ی.»

- «سوپاست ده‌كه‌م، هه‌وادارم هه‌تا هه‌تایه بژین.»

- «سوپاست ده‌كه‌م. من وام، گه‌ر بووینه په‌یاوێکی به‌وادار كه مردم نوێژم بۆ بکه‌م.

داوام له زۆر له هاور په‌یانم كرده‌وه، كه مردم نوێژم بۆ بکه‌ن. من وام له خۆ پاده‌بینی كه

بیم به‌به‌وادارێکی چاك. به‌لام نه‌هاته‌ دی.»

وا ته‌بگه‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی غه‌مباری گرت. به‌لام دله‌یا نه‌بووم. ئه‌و زۆر په‌یر بوو

ده‌موچاوی لۆچدار بوو. كاتێ بزه‌ی هاتی لۆچی زۆری لێ په‌یدا بوو، بێ به‌په‌ی هه‌مووی

بزر بووه‌وه.

گوتم: «په‌نگه‌ بیمه مرۆفیه‌کی به‌وادار. هه‌ر چۆن بێ نوێژت بۆ ده‌كه‌م.»

- «زۆر له‌خۆم پاده‌دیت بیم به‌به‌وادار. ماله‌وه‌مان هه‌موویان به‌به‌رایه‌کی ته‌واوه‌وه

مردن. به‌لام ئه‌وه هه‌ر چۆن بێ، بۆ من نه‌هاته‌ دی.»

- «هه‌یشه‌تا زۆر زوو، دونیا به‌به‌ریه‌وه ماوه.»

- «له‌وانه‌یه زۆر دره‌نگ بێ. په‌نگه‌ هه‌ستی وام نه‌ما بێ و دوور له ئاینه‌وه ژیا بێ.»

- «ته‌نیا له‌شه‌ودا هه‌ستی ئاینم هه‌یه.»

- «كه‌وا بێ تۆ له‌ دواي خۆشه‌ویسته‌ی دای. ئهمه له‌به‌یر نه‌كه‌ی خۆشه‌ویسته‌ی

هه‌سته‌یه‌کی ئاینیه‌یه.»

- «تۆ پروات بهوه ههیه؟»

- «ههلبهت.»

ههنگاوێکی بهرهو میژهکه نا. گوتی: «له لوتفی خۆت بوو یاریت لهگهڵ کردم.»

- «وهختیکی خۆشمان بهسهبرد.»

- «پێکهوه بۆ سهروه دهچین.»

36

ئهوێ شهوێ تۆف و رهشهبا بوو، لهگهڵ دهنگی ترپه ی بارانی سهرجامی پهنجهره بهخه بهر هاتم. باران له پهنجهرهیهکی کراوه دا دههاته ژوورهوه. یهکێ له دهراگی دا. منیش تا (کاترین) بێزار نهکه، زۆر بهنهرمی بۆ لای دهراگا چووم و دهراگهکم کردهوه. کابرای مهیفرۆش له بهر دهراگا راوهستا بوو، پالتۆی له بهر کردبوو، شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو.

- «پێکه ههیه قسه بهکت لهگهڵ بکه، تینیتا؟»

- «مهسه له چیه؟»

- «مهسه له یهکی زۆر ترسناکه.»

تهماشای دهووبه رهم کرد. ژوورهوه تاریک بوو بینیم ئاو له پهنجهره کراوه که دا هاتبوووه ژوورهوه.

گوتم: «فهرموو، وه ره ژوورهوه.»

قۆلیم گرت و بردمه سه رشۆرک، دهراگمان پێوه دا، گلۆپی سه رشۆرکم داگیرساند، له سه ره دیواری بانپۆ دانیشتم.

- «چ رووی داوه (ئیمیلۆ)؟ له باریکی ترسناک دای؟»

- «نه خیر، تۆ له باریکی ترسناک دای، تینیتا!»

- «چی؟!؟!»

- «به یانی ده تگرن.»

- «به لێ؟!»

- «هاتووم پیتی رابگه یینم له دهروه، له شار، له چایخانه یین گوتیم لێ بوو باسیان ده کردی.»

- «تێگه ییشتم.»

له وێ راوهستا، پالتۆکه ی ته ر بوو. شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو. هه یچی تری نه گوت.

- «بۆچی ده مگرن؟»

- «له بهر چه ند شتی په یوه ندی به شه ره وه یه.»

- «ده زانی ئه و شته چیه؟»

- «نه خیر، هه ره ئه وه نده ده زانم، ده زانن تۆ پێشتر به جلی سه ریازی لێره بوویت.

که چی ئیستا به جلویه رگی مه ده نی، پاش ئه م کسانه وه یه، هه موو که سه ی ده گرن.»

چرکه یی بیرم کرده وه.

- «چ وه ختی دین بۆ گرتنم؟»

- «سه ره له سببانی. کاته که ی نازانم.»

- «چی به باش ده زانی؟»

شه پقه که ی له سه ره ده ستشۆرکه که دانا. شه پقه که زۆر ته ر بوو. دلۆپ دلۆپ ئاوی لێ ده چۆر په یوه سه ره زوی.

گوتی: «ئه گه ره له خۆت ناترسی و ده زانی گرتنه که ت له سه ره هه یچ نییه، گیران هه یچ

گرینگ نییه. به لām هه موو ئان و زه مانن گرتن ناخۆشه، به تایبه تی له و سه رده مه.»

- «نامه وێ بگبیریم.»

- «که واته برۆ سویرا.»

- «چۆن؟»

- «به به له مه که م.»

گوتم: «به لām ده ریچه که ره شه با یه.»

- «تۆف و ره شه با یه که به سه ره چوه، هه ره چه نده ده ریچه یه کی تو وشه، به لām

به سه له مه تی رزگارتان ده یی.»

- «که ی برۆین؟»

- «هه ره ئیستا، ره نگه له گه ل سپیده ی به یانی یینه گیانت تا بتگرن.»

- «ئه ی جانتا کاتمان؟»

- «خیرا بیان به سته. خیزانه که شت با جلی خۆی له بهر بکا منیش جانتا کانتان بۆ

ده گوازمه وه.»

- «له کوێ ده بییت؟»

- «هه ره لێره، نامه وێ که س له هۆله که بم بینن.»

ده رگای سه رشۆرکم کرده وه. له دوای خۆم دامخسته وه چومه ژووری نوستن.

(کاترین) به خه بهر هاتبوو.

- «چی بووه، ئازیم؟»

- «هیچ نه بووه (كات). چه زده كهی خۆت بگۆزی و هه ر ئیستا به به له م بچیته سوبسرا؟»

- «تۆ چه ز ده كهی؟»

- «نه خبیر، من چه ز ده كه م بگه پیمه وه ناو نوین.»

- «به للام چی قه و ماوه؟»

- «مه یفرۆشه كه ده لئێ، به یانی دین بم گرن.»

- «بۆ ئه و پیاوه شیتنه؟»

- «نه خبیر.»

- «كه وایێ، به په له، ئازیزه كه م، خۆت بگۆزه تا وه كو برۆین.»

هه ستایه وه، له لایه کی چوار پیا به كه دانیشت، چا وه كانیشی هه ر خه و آلو بوون.»

- «ئه وه مه یفرۆشه كه یه له سه رشۆرك؟»

- «به لئێ.»

- «كه وای بوو، خۆم ناشۆم، رووت وه رگبیره، ئازیزه كه م. هه ر ئیستا به ده قه بی خۆم ده گۆرم.»

له گه ل به ر زكردنه وه ی جلی شه وێ پشتی سپیم بینێ، ئینجا ته ماشای ئه ولام كرد، له به ر ئه وه ی كۆریه له ی ورگی گه وهر ته بیوو، چه زی نه ده كرد ته ماشای بكه م. بۆیه ئه و دا وایه ی لێ كردم. كه خۆم له به ر ده كرد، گویم له شوو په ی باران بوو به ر په نجهره كه ده كه وت. شتم ئه وه نده زۆر نه بوو له ناو جانتا كه ی دا بنیم.

- «له ناو جانتا كه م جیگه ماوه، (كاترین)، ئه گه ر پتوبستت پتیه تی.»

هه موو شته كانم له ناو جانتا دانا وه. ئازیزه كه م، له وه واقم ورم او وه ئه م پیا وه بۆچی خۆی له سه رشۆرك په ستیوه؟»

- «بێدنه نگ به. چا وه روانی جانتا كانانه تا بیان با ته خا وه وه.»

- «پیا وێکی زۆر چا كه.»

- «براده رێکی كۆمه. به م دا وایبانه هه ندێ تووتنی پایم بۆ نارد بوو.»

له په نجهره كرا وه كه دا سه یری ده ره وه م كرد. دنیا تاریك بوو، نه مستوانی ده ریا چه كه به دی بكه م. دنیا باران و تاریك بوو، به للام با یه كه ی هتور تر ببۆه.

كاترین گوتی: «ئاماده م ئازیزم.»

- «زۆر باشه.»

چوومه لای سه رشۆرك گوتم:

- «ئیمیلۆ، جانتا كان ئه وه تا لیره ن.»

كابرا هه ردوو جانتا كه ی هه لگرت.

كاترین گوتی: «له چا كه ی خۆته یارمه تیمان ده ده ی.»

- «وا مه لئێ، خانم، زۆر دلشادم به وه ی كه به گوێره ی توانای خۆم یارمه تیتان ده دم.

به گوێره ی توانا كه تووشی هه یچ ده رده سه ربه كه نه بم. گوێ بگره (به منی گوت)

به پتیبلكه ی تابه ت به خزمه تكاره كان ئه وانه ده گه پیمه ناو به له مه كه. ئیوه ش هه ر ئیستا وه رنه ده ره وه. وا خۆتان نیشان بدن بۆ پیا سه ده چه ده ره وه.»

كاترین گوتی: «شه وێکی خۆشه بۆ پیا سه.»

- «له راستیدا شه وێکی شوومه.»

كاترین: «ئای بۆ چه ترێ.»

به هۆله كه تپه پین. به و پتیبلكه فرا وانه ی كه به ریا به خێکی ئه ستوو ر دا پۆشرا بوو چوینه خا وه وه. له دامینی پتیبلكه كه وه، له نزیک ده رگا كه وه، ده رگه وانه كه، له ته نه شت مێزی دانیشتیوو به سه رسورمانه وه ته ماشای ده كر دین.

گوتی: «خۆ ناچیته ده ره وه، گه وهره؟»

- «به لئێ، ده مانه وێ ره شه با ی كه نار ده ریا چه كه ببینن.»

- «چه تر ت نبیه، گه وهره؟»

- «نه خبیر، ئه م پالتۆیه له باران ده مپاریزی.»

به چا وای گومانه وه سه یری ئیمه ی كرد و گوتی:

- «چه تر تكت بۆ په یدا ده كه م، گه وهره.»

رۆشیت دا وایی به چه ترێکی گه وهره وه گه ریا به وه.

گوتی: «ئه مه كه من گه وهره یه، گه وهره.»

ده لیری به کی كاغه زیم دا بی.

گوتی: «ئۆه، پیا وێکی باشی زۆر سوپاس.»

ده رگا كه ی كرده وه. چوینه ده ره وه. بزه یه کی بۆ كاترین كرد، (كاترین) یش بزه یه کی بۆ كرد.

ده رگه وانه كه گوتی:

- «ئاغا و خانم، زۆر له به ر ره شه با مه وه ساتن ئه گینا ته رتان ده كا.»

- «ئه و ده رگه وانی دووم بوو، ئینگلیزی به كه شی وه رگبیرانیکی وشه به وشه یی بوو.

گوتم: «زوو ده گه ر پتینه وه.»

به سه ر پسا ده ر پتیبێ له ژیر چه تره گه وهره كه وه، به تاریکی، به ناو باخچه ته ریوه كان به رێگا وه به پیا سه رۆشیتین. له رتیه كه شه وه به ره و ده ریا چه كه وه كشاین. با یه كه دوور له كه نار وه هه لئێ ده كرد. با یه کی ساردی ته ری (نۆقیتم به ری) بوو. زانیم به فر له

چیاكاندا دهكهوئ. به لای به له مه به زنجیر به ستراره كاندا، له خلیسكاییه كاندا، به درێژی شۆسته كهوه رۆشنتین تا گه یشتینه به له می کابرای مه یفرۆش. ئاوی به رامبه ر بهرده كه تاریك بوو کابرا له پشت ریزه داره كانه وه پازی دا.

گوتی: «جانتاکان له ناو به له مه كه دان.»

گوتم: «دهمه وی پاره ی به له مه كه ت بده می.»

گوتی: «چهند پاره ت پێیه؟»

- «زۆر نبییه.»

- «وا باشه، دوایی بۆم بنێری؟»

- «چهند؟»

- «به تاره زووی خۆت.»

- «پێم بلێ چهندت بۆ بنێرم؟»

- «ئه گهر رزگارتان بوو (500) فره نكم بۆ بنێره. وایز انم گهر رزگارتان ببی، هه یچ کاریکی واتان لێ ناکا.»

- «زۆر چاکه.»

- «ها، ئه وه سه نده و بجان ه بگه.» گورزه به کی دایه دهستم.

- «هه ر ئه وه نده له مه یخانه دا هه بوو. ئه مه ش بوتلێ براندی و بوتلێ شه رابه.»

له ناو جانتاکه ی خۆم دان.

- «ده با پاره ی ئه وانه ت بده می.»

- «زۆر باشه په نجا لیرم بدئ.»

په نجا لیرم دایم، گوتی:

- «بران دییه کی نایابه. گه ر خانمه كه شت بخواته وه لیبی مه ترسه. وا چاکه ئه و سواری به له مه كه بی.»

به له مه كه ی گرت. به له مه كه له به رامبه ر دیواره به ر دییه كه وه به رز و نزم ده بووه وه. منبش یارمه تی (کاترین) م دا تا وه کو سواری به له مه كه ببی. له دو وه دانیش ت و چارۆگه كه ی له خۆی لوول دا.

- «ده زانیت ده چینه كوئ؟»

- «ده بی به ره و ژوو رووی ده ریا چه كه وه برۆین.»

- «ده زانی به دوو رای چه ند؟»

- «له پشت لوینۆیه.»

- «له دوایی لوینۆ، کانبریۆ، کانسیۆ، ترانزانۆ، پیت ناچیتته ناو خاکی سويسرا تا

نه گه یته بریسا گۆ ده بی به (مۆنتی تامارا) تپیه رین.»

کاترین پرسی: «سه عات چهنده؟»

گوتم: «سه عات یازده ی ته واره.»

- «ئه گه ر به به رده و امی سه ول لێ بده ی له ده وری سه عات حه وتی به یانی ده گه یه وینده ر.»

- «ئه وه نده دووره؟!»

- «نزیکه ی (35) کیلۆمه تره.»

- «چۆن به رتیکه وین؟ له ژیر ئه و بارانه پتو بستیمان به قیبله نامه یی هه یه.»

- «نه خبیر، بۆ (ئیسزولایسا) سه ول لێ بده، پاشان ده گه یته به ره که ی تر

(ئیسزولاماید ر). له گه ل ئاراسته ی با سه ول لێ بده. (با) ده تگه ی تینیتته (پالانزا) وه له وێوه روونکی گلۆیه کان به دی ده که ی. تۆش به ره و قه راغه که سه ول لێ بده.»

- «له وانه یه ئاراسته ی بایه که بگۆرئ؟»

گوتی: «نه خبیر، ئه م بایه بۆ ماوه ی سێ رۆژ به م ئاراسته یه هه لده کا. ئه م بایه یه که سه ر له (مایترۆنه وه) هه لده کا. ئه و قوتووه ش ئاوی بارانی له به له مه که وه پێ فری ده نه ده ره وه.»

- «با که می پاره ی به له مه که ت بده می.»

- «ده با ئه وه ش له گه ل به خت و رتیکه وت بیت، ئه گه ر رزگارتان بوو، ئه وا ئه و کات

چهندی له توانات دابوو بۆمی ره وانه بکه.»

- «زۆر چاکه.»

- با وه رناکه م. نقووم بین.»

- «ئه مه یان باشه.»

- «هه رده م له گه ل بایه که، به ره و باکووری ده ریا چه که برۆ.»

- «زۆر باشه.»

پازم دایه ناو به له مه که.

- «پاره ی ئوتیل ت به جێه یشتوو ه.»

- «به لێ، له ناو زه رفیکه، له ژوو ره وه یه.»

- «زۆر باشه. به خت یارت بی تینیتا؟»

- «به خت یارت بی. زۆر سو یاست ده که بین.»

- «سو یاسم مه که ن. ئه گه ر نقوم بوون و خنکان.»

کاترین گوتی: «ئه وه چی ده لئ؟»

«دهلج بهخت یارتان بی.»

کاترین گوتی: «بهخت یارت بی، زور سوپاست دهکه بی.»

«نامادهن؟»

«بهلج.»

مه یفرژشه که خوی چه مانده وه وه پالیکي به بهله مه که وه نا بژ ناو ناوه که وه. به سه وله کان ناوم شه ق کرد، پاشان به دهست خواحافیزیم کرد، کابراش به هه ناسه به کی سارده وه خواحافیزی و درگرمه وه. رووناکي ئوتیله که م بیینی و ههر سه ولتم لیتدا. تا له بهر چاوان ون بووین دهریا که به هیتواشی سه ری ده کرد، به لام ئیمه له گهل ئاراسته ی بایه که ده ریشتین.

37

له تاریکیدا سه ولتم لیتدا و رووی خوم له (با) ده پاراست، باران وه ستابوو، به لام ناوبه ناو ریژنه به کی لی دههات، دونیا زور تاریک بوو، بایه که شی سارد بوو، ده متوانی (کاترین) له دواوه ی بهله مه که بیینم، به لام له توانامدا نه بوو ناوه که بیینم که ده می سه وله کانی تیا نقوم بوون. سه وله کان دریزبون، چه رمی بیسته یان پیوه نه بوو تا نه یلن دهرخنن. سه ولتم لیتدا، به رزم کرد و، خوم لارکرده وه، ناوم به دی کرد، سه ولتم نقوم ده کرد و به رزم ده کردنه وه و زور به ئاسانی سه ولتم لیتده دا، به لام نه مده ویست سه وله کان به ئاسویی به رزمه مه وه، چونکه بایه که له گهل ئاراسته ی ئیمه بوو، ده مزانی دهسته کانم پفکه یان لی دی. بویه ویستم تا ده کری و له توانام دایج سه ول لیتدان دواخه م. به له مه که ش خوی سووک بوو، به ئاسانی سه ولتی لی ددرا، نه متوانی هیچ بیینم، له خوام ده ویست ههر چی زووتره بگه یینه به رانبهر (پالانزا).

به لام تۆ چهند چاوت به (پالانزا) که هوت ئیمه ش ههر نه وه نده. (با) له سه ر دهریا چه که وه هه لیکر دبوو. له تاریکیدا به و جیگایانه تیپه رین که په نیان له (پالانزا) کردبوو، نه وه ی رووناکیش بی نه مان بیینی، له کۆتاییدا هه ندی رووناکیمان له و سه ری دهریا چه که وه له نزیکي قه راغه که وه بیینی. نه ویش (نه نتر) بوو. بیینیکی باش نه وه ی رووناکي بی بهرچاومان نه که وت و نه قه راغیشمان که وت هه بهرچا، به لام به بهر ده وامی له تاریکیدا سه ولتم لیتدا، جارنا جاریش له بهر تاریکیه وه، له و کاته ی شه پوله کان به له مه که یان سه ر ناو ده خست سه وله کان نه ده گه یشتنه ناوه که، دهریا چه که به کجار دژار بوو، به لام له سه ول لیتدان به رده وام بووم، تا له ناکا و به رامبه ر قووچه کیکی به ردین له قه راغه که نزیک بووینه وه که له ته نیشتمان قیت بووه وه و شه پۆلی ئاوی به رده که وت، ناوه که ی به ره و ئاسمان به رش ده کرده وه، پاشان ده گه رایه وه. هه موو تیینی خسته سه ر سه ولتی راسته، به سه ولتی چه په ش ناوم گل دده ایه وه، جاریکي تر گه راینه وه ناو

دهریا چه که و قووچه که که له بهر چاوان ون بوو، ئیمه ش ههر به ره و سه ره وه ی دهریا چه که وه ده چووین.

به (کاترین) م گوت:

«بۆ به ره که ی تری دهریا چه که ده ریژین.»

«باشه، نه ی نه ده بوو (پالانزا) بیینین؟»

«ده بی به جیمان هیشتین.»

«چۆنی ئازیزم؟»

«باشم.»

«با من به یینیک سه ول لی بدهم.»

«نه خبیر، هیشتا ماندوو نه بوومه.»

کاترین گوتی: «فیرگسوونی به سه زمان، به یانی ده چیتنه ئوتیله که ده بیینی له وی نه ماوین.»

«نه وه به قه ددر نه و شته چه جمانم ناکات که به یانی ده بی بهر له گزنگدان بگه مه به شه ئاوی سویرا و پۆلیسه کانی گومرگ مان بیین.»

«ئایا هیشتا زور ماوه؟»

«نزیکی سی کیلومه تر لیره دووره.»

«نه و شه وه کار و پیشه م سه ول لیتدان بوو، دهسته کانم نه وه نده ژانیا ن زور ببوو، که نه مده توانی زور به قایمی سه وله کان به ده ستمه وه بگرم. چهند جاری نه وه نده نه ده ما به به له مه که وه خومان له لیواری دهریا چه که وه به دین زور له نزیکي لیواریه که وه ریشتیم چونکه له وه دهرسام ریگه بزر بکه م و وه ختم به فیرۆ پروا. هه ندی جار نه وه نده نزیک ده بووینه وه به راده بی ده مان توانی ریزه دار و ریگاکه ی سه ر قه راغی دهریا چه که و چیاکانی پشتی بیینین.

باران وه ستا. (با) هه وری به جورئ رامالی که مانگ له ژیر هه وره وه هاته دهر. ئاوریکی دواوه م دایه وه؛ چاوم به لووتکه ی دریز و تاریکی (گاستاگنولا) و شه پۆلی سه ر به که فی دهریا چه که و مانگی سه ر چیا ی به رزی لووتکه ی به فرین که وت. جاریکي تر هه ور به ری مانگی گرت هه، چیاکان و دهریا چه که له بهر چاوان بزر بوون. به لام نه مجاره له جاری پیتشو رووناکتر بوو توانیمان قه راغی دهریا چه که به دی بکه یین. زور به چاکي قه راغه که م بیینی. سه ولتم لیتدا تا نه گه ر پۆلیسی گومرگ به دریزایی ریگاکانی (پالانزا) ش هین، نه توانن به له مه که به دی بکه ن. کاتی مانگ دهرکه و ته وه توانیمان قیلا به کی سپی به دی بکه یین که له سه ر که ناره که له بناری چیاکاندا، ریگایه کی سپی له نیوان ریزه دار، دیار بوو. به دریزایی نه و کاته هه ر من سه ولتم لیتده دا. دهریا چه که لیره فراوانتر بوو، له وه ری که ناره که له بناری چیاییکه وه رووناکي چهند گلۆپیکمان بیینی.

بئ شک (لۆنیۆ) به. دۆلێکم له نێوان چیاکانی ئەو بەری که ناره کهوه بینی، گوتم هه بئ و نه بئ ده بئ (لۆنیۆ) بئ. گهر (لۆنیۆ) بئ مانای وایه ماوه یه که باشمان بریوه. سهوله کانم له ئاو دهرهینا، له سههر کورسی به له مه که له سههر گازی پشتی لئ راکشام. له بهر سهول لیدان زۆر زۆر ماندوو بئوم. باسک و شان و پشتم ژانیان ده کرد. ده ستیشم ژانی زۆر بوو.

کاترین گوتی: «ده توانم چه تره که هه لڭگرم، وه کو چارۆگه ی لئ بکه یین تا به (با) برۆا.»

- «ده توانی به له مه که باژۆیت؟»

- «له وانیه بتوانم.»

- «تۆ ئەم سهوله بگره له نزیک لایه کی به له مه کهوه له ژێر هه نڭلتی دابنی پئی لئ بخوره منیش چه تره که هه لڭه گرم.»

چوممه دواوه ی به له مه که تێم گه یاند چۆن سهول بگرئ، چه تره کهم لئ وه رگرت، که کاتی خۆی دهرگه وانئ ئوتیله که پئی دابوین. له سههر لموزی به له مه که دانیشتم. چه تره کهم هه لڭا و قهرته یه کی لئوه هات. له ههردوو لاهه گرتم. قاشچیم لێک کردهوه، ده سه که که یم له کورسییه که وه گیرکرد چه تره که پر ههوا بوو. ههستم کرد به له مه که به رهو پیشه وه ده چئ. کاتی به هه مو تینمه وه له ههردوو لاهه به قاشچیی گرتبوم به له مه که به کاری بایه که وه تیژ دهرۆیی.

کاترین گوتی: «زۆر باش دهرۆین.»

ئه وه ی له توانام دابوو ببیینم، ته نیا تێله کانی چه تره که بوو. چه تره که له بهر تینئ (با) به رزبووه وه و راپیچی دا، ههستم کرد له بهر تینئ بایه که وه خه ریکه منیش له گه ل خۆی راده پینچئ. به پیتییه کانم رکا به ریم له گه ل پشتی به له مه که کرد تا ببگره رینمه وه. پاشان له ناکاو چه تره که به رهواژبوو، ههستم کرد تیلێکی چه تره که به نێو چه وانم کهوت، ههولم دا ئه و تیله بگرم که به کاری (با) وه لولئ خواردبوو، به للام فریای نه که وتم به ته واوی به رهواژ بوو، وه خۆم به لینگ بلاوی له نزیک ده سکی چه تره به رهواژبووه که بینی، هه لڭم کردبوو تا پر (با) ببئ و ببکه مه چارۆگه. ده سه که که یم له کورسییه که کردهوه.

چه تره کهم به شپیه یه کی کراوه یی له سههر به له مه که دانا. چوممه لای کاترین تا سهوله کانی لئ وه رگرم. کاترین پێده که نی و دهستی گرتم و له پیکه نینی به رده وام بوو. سهوله کهم وه رگرت و گوتم: «چیه؟»

- «که چه تره که هه لڭگرتبوو زۆر سههر دههاتیه به رچاو.»

- «وا بزانه وایه.»

به دهنگ گیراوی گوتی:

«پیت ناخۆش نه بئ. زۆر سههر بووی. وا پێده چوو که پانتایت ببست پئ بئ. زۆر

به ئاره زوومه ندانه وه چه تره کهت له ههردوو لاهه گرتبوو.»

- «من سهول لێده ده م.»

- «پشووئ بده، که من مه ی بنۆشه. شه ویکی خۆش و مه زنه. زۆرمان بریوه.»

- «ده بئ به له مه که له چالایی نێوان شه پۆله کان دوور بخه مه وه.»

- «بران دییه کهت بز دینم، پاشان پشووئیک بده، ئازیزم.»

سهوله کانم به رزکردنه وه، به سهوله که وه له ناو دهریاچه که دا رۆیشستین، کاترین جانتا که ی کرده وه و بوتله بران دییه که ی دایه دهستم منیش به قه لمه مپ سهر قه باغه که م لیکرده وه و فریکی گه وره م لێدا. به تام و گهرم بوو، که خواردمه وه هه مو وه هه ناوی گهرم کردم وه ههستم به گهرمی و خۆشی کرد. گوتم:

- «بران دییه کی چاکه.»

جاریکی تر مانگ به یین هه وره که کهوته وه. به للام توانیم که ناره که به دی بکه م. واپیاده چوو قووچه کیکی تر له وه سههری دهریاچه که وه بکه و پتته به راییمان.

- «له گه ل گهرمی چۆنی کاترین؟»

- «زۆر باشم، به للام که من له شم رهق بووه.»

- «به دۆلکه که ئاوه که فریده دهره وه، ئه وکاته ده توانی قاچت درتژ بکه یته خواره وه.»

پاشان سهولم لێدا، گوتم له سیره ی کلبله ی سهول و شه پ و هۆری ئاوه که بوو که له ژێر کورسییه که وه ده چوو ناو ئه و قووتوه وه که ئاوی پئ دهرده درا.

گوتم: «ده توانی ئه و قووتوه م بده بیتئ؟ ده مه وئ که من ئا و بخۆمه وه.»

- «زۆر پیسه.»

- «قهیدی ناکا. ئاویکی تیهور ده که م.»

گوتم له خره و شه په ی قووتوه که بوو، که کاترین له سههر لێواری به له مه که وه ئاوی تیهور کرد. پاشان به پری دایه دهستم. دوا ی خواردنه وه ی بران دییه که زۆر تینوو بووم. ئاوه که ئه وه نده ساردبوو. ددانی ته زاندم سههری که ناره کهم کرد. له قووچه که درتژه که وه نزیک بووینه وه له که نداوه که ی به رامبه رمان چه ند رووناکیین ده بینرا. قووتوه کهم دایه وه دهستی و گوتم: «سوپاس.»

- «عافیته بئ، هیتشتا زۆر ماوه گهر ده ته وئ.»

- «نا ته وئ شتئ بخۆی؟»

- «نه خیر، پاش که میکی تر برسیم ده بئ. خواردنه که بز ئه وکات هه لڭه گرین.»

- «زۆر چاکه.»

ئه و شته ی به قووچه کی تێگه یشتبووین خاکیکی سههر دهریای درتژبوو. له قه راغه که دورو که وتمه وه. تا لئی تپسه ریم. دهریاچه که له و ناوچه یه زۆر ته سک بوو. مانگ له ژێر

ههور دووركهوتوهه. ئيشكگرانی كه ناريش له توانایاندا دهبوو بهلهمهكهمان بهرهشی ببینن گهر چاودتیری دهريایان بكرديايه.

- «كات^(۱)، چۆنی؟»

- «زۆر باشم. ئهري ئيمه له كوئندهرين؟»

- «وا بزانم له ههشت ميل زياترمان نهماوه.»

- «بۆ سهول ليدان ئه و ماوهيه ماوهيهكي زۆره. خۆشهويسته شيرينهكه، ئاخۆ له ماندوويتيبیان نه مردووی؟»

- «نهخیر، زۆر باشم. تهنیا دهستهكانم ژان دهكهن.»

بۆ سهروهوی دهريايچهكه بهردهوام بووين. له لای راستی قهراغهكهوه كه لپنیک له نيبوان چياكان ههبوو، گوتم ههبي و نهبي (كانۆبۆ)يه، دوور له كهناوهكهوه مامهوه چونكه ليره بهدواوه له ترسی گهيشتمان به ئيشكگرانی كه نارهوه دهبي ناگاداری خۆمان بين. له وهري له پيشمان چيايهكي بهرز ههبوو، كه سهري لووتكهكهی وهكو گۆمهز بوو. زۆر ماندوو بسووم. ئه و ماوهيهی ماوهوه بۆ سهول ليدان زۆر نهبوو. بهلام كه مرۆف حالی شري بي ناچارم ئه و چيايه بېرم. ئينجا به لای كه مهوه پينج ميلي تر بېرم، بهر له وهی بگهينه به شه ناوی سوئسری مانگيش خهريك بوو ئاوا بي، جاريكي تر ههور ئاسمانی داگرتهوه، تاريك داها. دهم نادم سهولم ليددها، پشيهكم دهدايي، سهولهكانم به شپوهي هه لگرت تا (با) له تيغی سهولهكان بدا.

كاترين گوتی: «با من كه مێ سهول لی بدهم.»

- «دهترسم، باش نهبي بۆت.»

- «قسهی بي مانا. سهول ليدان بۆ من باشه، له رهقبوون ده مپاريزی.»

- «له و باوهريه نه توانی، كات.»

- «قسهی بي مانا، سهول ليدانی نهرم بۆ ئافرهتی سك پر سوود به خشه.»

- «زۆر باشه، تۆ كه مێ هيواس سهول لی بده. با من بچمه دواوه ئينجا تۆش وه ره پيشهوه و خۆت به ههر دوولای به له مه كه وه بگه.»

له دواوهی به له مه كه دانيشتم چا كه ته كه م له بهرا بوو، يه خه كه يم قيت كردبووه و ته ماشای كاترينم كرد، زۆر به چاكي سهول لی ليددها. به لام دريژی سهولهكان (كاترين)يان سه غلته كردبوو. جانتا كه م كردهوه. دوو سه نده ويجم خوارد، برانديشم خواردوه. هيناميه وه سه ره خۆ، بزه فریكي تريش برانديم خواردوه.

گوتی: «ئيست چۆنی؟»

- «زۆر باش.»

- «كه ويستت چيتر سهول لی نه دهی پيم بلتی.»

- «زۆر چا كه.»

فریكي تريشم خواردوه، پاشان دهستی خۆم له ههردو ليتواری به له مه كه گرت، چومه پيشه وه.

كاترين: «نهخیر، سهول ليدانم بي خۆشه.»

- «برۆ دواوه پشوويكي باشم داوه.»

بۆ ماوهيهكي كه م به سايهی سه ره رمی براندييه وه به سووك و سانایی و بهردهوامی سهولم ليدا. له دوايي ئه وه ندهی نه بر د چاپووكانه سهولم ليدا يه وه، تامی زهرداويكي رۆن له نهجمی توند سهول ليدان و له دواي خواردنه وهی براندييه وه له ده مه وه پهيدا بوو.

گوتم: «ده توانی هه ندي ئاوم بدهيتی؟»

كاترين: «جا ئه و چي تيايه نه توانم.»

به ره وهی گزنگ بدا ئه ئه باران دهستی پيكر د. (با) له هه لكر دن وه ستا بوو. بان كه وتبوينه په نای ئه و چيايهی كه كه وانه يه كي له ده وری دهريايچه كه دروست كردبوو. كاتی ههستم كرد دنيا خهريكه شه به ق ده دات، سووربووم له سهول ليدان و هه مو تيني خۆم داين. نه مزانی گه يشتوويه ته كوئ. ههولم دا بگه مه به شه ناوی هه ريمي سويسرا. له قه راغی دهريايچه كه نزیک بوينه وه. رۆژ نزیکي هه لاتنی كردبوو، توانيم قه راغه به ردييه كه و داره كان به دی بكه م.

كاترين گوتی: «ئمه چيه؟»

له سهول ليدان وه ستام گويم بۆ دهنگيک شل كرد. دهنگه كه دهنگی هاژهی ماتۆری به له مێ بوو. له قه راغی دهريايچه كه وه نزیک بوومه وه. به له مه كه م راگرت، كړ و بيدهنگ مامه وه. هاژه كه نزیکتر بووه وه. به له مێكي ماتۆر دارمان، له بهر باران بيینی، كه له ته نيشتمانه وه بوو.

چوار ئيشكگري كه ناری له دواوهی دانيشتبوون. شه پقه كانيان، كه له چه شنی (ئه لپيني) بوون، رووی گرتبوون. تفهنگه كانيان به پشته وه بوو. پييده چو به م به يانويه زوه خه الووبن. توانيم زه ردايي له سه ر كلا وه كانيان به دی بكه م و نيشانه ی زه رديش به يه خه يانه وه بوو. هاژهی به له مه كه ش دووركه وته وه و له بهر باران له چاوان گوم بوو.

گه رماه وه ناو دهريايچه كه، چونكه خۆم نه مده ويست ئه وه نده له (سنور) نزیک بيمه وه نه با دا ئيشكگران ريم لی بگرن. له سهول ليدان به رده وه م بووم. قه راغی ئه و به ريم به دی كرد، بۆ ماوهی سنج چاره گه سه عات له بهر باران سهولم ليدا. گويمان له دهنگی ماتۆریكي تر بوو، تا ماتۆره كه له دهريايچه كه دووركه وته وه، بيدهنگ بووين.

- «وا بزانم گه يشتوويه ته سويسرا، كات.»

- «به راستیته.»

- «هیچ ریگه یی نییه بز زانین، مه گهر سه ریازی سوئیتری ببینین.»

- «یا گه له که شتی سوئیتری.»

- «گه له که شتی سوئیتری گالتی ئیمه نییه. ئه و ماتوره ی بینیمان رهنه گه هی گه له که شتی سوئیتری.»

- «ئه گهر له سوئیتری بین ده بی چاشتیکی باش بخوین و ئه ستورک و سه رتوو و مریه بای باشیان هه یه.»

پوژیکی سامال بوو و بارانیکی نهرم ده باری. (با) به سه ر ده ریاچه که هه ر هه لئێ ده کرد و ده مان توانی چهند شه پوژیکی سه ره که فی سه ی ببینین که به لامان رهد ده بوون و به ره و سه رووی ده ریاچه که وه ده چووین. له وه دلنیا بووم که ئیستا ئیمه گه یشتووینه ته سوئیتری. چهند خانووین له پشت ریزه داری سه ر قه راغه که وه هه بوو خانوو کانی له به رد دروست کرابوون، چهند قیتلایه ک و کلیسه یی له سه ر ته پوژکه یه کدا هه لکه وتبوون. چاوم برییه ئه و ریگایه ی له لای قه راغه که وه بوو، نه با دا ئیشکگرانی که ناریمان لی بیت. به لام چاوم به هیچ که سه ی نه که وت. ریگایه که له ده ریاچه که وه زور نریک ببووه. چاوم به سه ریازی که وت له چایخانه یه کی سه ر ریگایه که ده هاته ده ره وه، جلنکی سه وزی مه یله و پوری له به ردا بوو، کلاویکی ئاسنی له چه شنی ئه لمان نییه کانی له سه ر کردبوو. ده موچاویکی گه ش و سمیلنکی به قه ده ر سه ری فلچه ی ددانی هه بوو سه یری ئیمه ی کرد. به کاترینم گوت:

- «به ده ست سه لامی لی بکه.»

سه لوی لی کرد، سه ریازه که زه رده خه نه یه کی له روودامانی گرت. سه لوی وه رگرت ه وه. سه ولم هیواشتر لیدا، به به رده م ئاوی پیش گونده که تیپه رین. گوت: «ده بی ئیمه له ناو سه نووری سوئیتری بین.»

- «ده بی له وه خو مان دلنیا بکه یین. نامانه وی بمانگه رنه وه سه ر سه نووری ئیتالیا.»

- «ماوه یه که سه نوورمان به جیه یشتوو. وایزانه ئه مه شاریکی گومرگییه. سه ر ده زانم (بریساگۆیه).»

- «گه ر وای ئه ی نای پو لیس ی ئیتالی لیره هه بین؟ چونکه هه رده م پو لیس ی هه ردوولا له شاره گومرگییه کاندایه ی.»

- «نه ک له کاتی شه ری. باوه رناکه م، ریگه ی ئیتالییه کان بده ن پی بخه نه سه ر سه نوور.»

شاروچه که یه کی خو ش و دلارا بوو. ژماره یی به له می ماسیگره کان به درژیایی شوسته راگیرابوون. توره کانیش له سه ر به ره سه تی ئاوه هه لخشترابوون.

بارانیکی نوژیتمبه ری جوانی لی ده هات، هه رچه نده بارانیش بوو، شاریکی خو ش و

خاوتین دیاربوو.

- «دابیه زین چاشتمان بخوین؟»

- «له جیتی خو به تی.»

هه موو تین و توانم خسته سه ر سه ولئێ چه یه. پاشان به له مه که م راست کردوه. هه ر هاته شوسته که و به له مه که م هیتنا یه ته نیشتی. دوو سه وله که م له ناو ئاودا ده رهیتنا. دهستم به ئه لقه به کی ئاسنی گرت. پازم دایه سه ر به ردنکی ته ری و که وتمه سه ر خاکی سوئیتری. به له مه که م به سه ته وه دهستم بو کاترین درژیتر کرد.

- «وه ره، کات. هه ستیکی به جو ش و خو شه.»

- «ئه ی جانتاکان؟»

- «له ناو به له مه که به جیتان به یته.»

کاترین پازی دا. وای پیکه وه له سوئیتران.

کاترین گوتی: «ولاتیکی چهند به ردله!»

- «ئه ری ولاتیکی مه زن نییه؟»

- «با بچین چاشتمان بخوین.»

- «توخا ولاتیکی مه زن نییه؟ من هه ز ده که م پیتم پیته که وی.»

- «قاچه کانم ته زبون، ناتوانم به چاکی هه سه تی پی بکه م، به لام وای هه ست ده که م که ولاتیکی مه زنه. نازیم، تو باوه ر ده که ی که ئیمه له سوئیتری بین، له و شوینه خوتناوییه رزگارمان بووی؟»

- «به لئێ، باوه ر ده که م، باوه ر ده که م. به لام پیشتتر بروم به هیچ نه ده کرد.»

- «سه یری ئه و خانوانه بکه. ئه ی ئه م گوره پانه خو ش نییه؟ ئا ئه وه تا شوینن ده توانین چاشتمانی تیا بخوین.»

- «ئه ی بارانیکی خو ش نییه؟ هه رگیز ئیتالیا بارانی وای به خو وه نه دیوه، بارانیکی خو شه.»

- «ئه وه ئیمه ی لیره یین؟ نازیم له و باوه رده ی که لیره یین؟»

چووینه چایخانه یی، له سه ر میزنیکی دارینی پاک دانیشتن. شیتانه چاومان به ولوو به ولادا ده گیترا، ئافره تیکی مه زنی ده موچا و خاوتینی به روانکه له به ر هاته لامان و لیتی پرسین ئاره زومان له چیبه.

کاترین گوتی: «ئه ستورک و مریه و قاوه.»

- «به داخوه له سه رده می شه ردا ئه ستورکمان نییه.»

- «که وای نان بیتنه.»

- «ده توانم نانی برژاوتان بو ئاماده بکه م.»

- «زۆر چاكه.»
 - «من هیلکهی كولاوم دهوئ.»
 - «چهند هیلکه بۆ كه وورهه؟»
 - «سئ.»
 - «با چوار بئ ئازیزم.»
 - «با چوار بئ.»
- ئافره ته كه رویشته، كاترینم ماچ كرد. دهسته كانیم توند راگوشی، سهیری یه كتریمان ده كرد، چاومان به چایخانه كه دا ده گپرا.
- «ئازیزم، جیگا یه کی به ردل نییه؟»
- گوتم: «زۆر.»
- كاترین گوتی: «نه بوونی ئهستوروك بهلامه وه گرینگ نییه، هر چه نده ئه مشه وه هموو بیر و خولیا م له گه ل ئهستوروك بووه. بهلام بهلامه وه گرینگ نییه.»
- «دلّم وا خه بهر ددها كه هر ئیستا ده مانگرن.»
 - «بیری لی مه كه وه، با جارێ چاشته كه مان بخۆین ئه گهر پاش نانخواردن بشمان گرن بهلامه وه گرینگ نییه. دوايی ئه وان ناتوانن هیچ شتی له گه ل ئیمه بکهن. ئیمه هاوولاتی ئه مریکی و بهریتانی و خاوهنی ناوبانگیکی چا کین.»
 - «تۆ پاسه پۆرتت ههیه، نیته؟»
 - «ههلبهت، هه مه توخوا با چیتتر باسی ئه وه نه کهین، با که یفخۆش بین.»
- گوتم: «له وه که یفخۆشتر نابم.»
- پشیله یه کی قه له وی خۆ له میشی که کلکی وه کو په رامووچه قیبت کرد بۆ وه به ناو چایخانه كه دا ده روئی. بۆ لای میزه كه مان هات له نزیک قاچم درێژبوو. هر که پیم پیتی ده كه وت ده پیراند. دهستی خۆم شوژ کرده وه و دهستم به پشتی دا هینا، كاترین زۆر به به ختیاریه وه پتکه نی و گوتی:
- «ئه وا قاوه كه هات.»
 - پاش نانی به یانی ئیمه یان گرت. پیاسه یه کی كورتمان به ناو گونده كه دا كرد. پاشان بۆ لای شوسته كه چوین تا جانتاكان بیین. سه ربازی له وئ را وه ستابوو، كرابوو ه پاسه وانی به له مه كه.
 - «ئایا ئه وه به له می ئیوه یه؟»
 - «به لئ.»
 - «له كوئیه ها تون؟»
 - «له وه بهری ده ریا چه كه وه.»

- «كه وای ده بی له گه لمان بین.»
 - «ئه ی جانتاكان؟»
 - «ده توانن هه لیان گرن.»
- جانتاكانم هه لگرت، كاترین له ته كه مه وه و سه ربازه كه ش به دوا وه مان بۆ فه رمانگه ی گومرگی كۆن رویشتهین. له فه رمانگه كه وه ئه فسه ریکی ره قه له به جلی سه ربازی لیتی پرسین: «خه لکی چ ولا تیکن؟»
- «ئه مریکا و بهریتانیا.»
 - «زه حه مت نه بی، ده توانم پاسه پۆرتت ده تانان بیینم؟»
- هی خۆم دا بی. (كاترین) یش هی خۆی له ناو جانتا كه ی دهستی ده رهینا. بۆ ما وه یه کی زۆر سه ری پیتا گرتن.
- «بۆچی به به له م ها تونه ته سویرا؟»
 - «من پیاسیکی وه رزشه وانم. سه و ل لی دان په سه ندرتین وه رزشه لام، هر کاتی ده رفه تم بۆ بهر خست به و کاره هه لدهستم.»
 - «بۆچی ها تونه ته ئیره؟»
 - «بۆ یاریه زستانیه كان. ئیمه گه ری دهین. ده مانه وئ به شداری له یاری زستانیه كان بکهین.»
 - «ئیره شوینی یاری زستانی نییه؟»
 - «ئه وه ده زانین. ده مانه وئ بچینه ئه و شوینه ی یاری زستانه ی لیتی.»
 - «ئه ی له ئیتالیا چیتان ده كرد؟»
 - «من هونه ری بیناسازی و ئاموزاشم هونه ری وینه کیشانی ده خویند.»
 - «بۆچی ئیتالیا تان به جیهیشتوو؟»
 - «بۆ ئه وه ی یاری زستانه بکهین. خۆ ناشکرئ له گه ل به رده وام بوونی شه ر هونه ری بیناسازی بخویندرئ.»
- ئه فسه ره كه گوتی: «زه حه مت نه بی لیره چا وه ری بکهن.»
- چوو ه ژوو ره وه پاسه پۆرتت كه مانی له گه ل خۆی برد.
- كاترین گوتی: «تۆ مه زنی. ئازیزم، له سه ر ئه م فیله ی خۆت به رده وام به. ده مانه وئ وه رزشی زستانه بکهین.»
- «چ له باره ی نیگار کیشان ده زانی؟»
- كاترین گوتی: «روینز.»^(۱)
- گوتم: «فیله تن و قه له و بوو.»

كاترين گوتى: «تيتان(۲)».

گوتم: «پرچى تيتانانى بوو. ئه ي دهر ياره ي (مانتينا) (۳)؟»

كاترين گوتى: «پرسيارى گران مه كه. له گه ل ه نديش دهناسم يه كيكى زور تووشه.»

گوتم: «زور تووشه. ده ليني كومه لتيك كونه بزماره.»

كاترين گوتى: «ده بينى من ده بجه هاوسه ريكى دلخوشكهر، ده توانم له گه ل پياوانى گومرگ قسه له هونه ر بكه م.»

گوتم: «ئه وا هاته وه.»

ئه فسه ره ره قه له كه گه رايه وه و پاسه پورتته كاني به ده سته وه بوون.

گوتى: «ده بي ي بۆ (لوكاترۆ) تان ره وانه بكه م. ده توانم سوارى په يتوونى ببن. سه ربازيكتان تا ويتن دهر له گه ل ره وانه ده كه م.»

گوتم: «زور چاكه. ئه ي چى له به له مه كه بكه ين؟»

- «به له مه كه ده سته به سه ردا گيرا وه. ئه و جان تايانه چيان تيا به ؟»

جان تاكاني پشكنى، چاره گي براندى دهر هيتنا.

گوتم: «هه نديكمان له گه ل ناخويته وه؟»

هه ستايه سه ري ي گوتى:

- «نه خي ر، سوپاس، پاره ت چهن د هه به ؟»

- «دوو هه زار و پي نچ سه د لير.»

له گه ل پاره هاته بار و گوتى: «ئه ي ئاموزاكه ت چهن دى هه به ؟» كاترين هه زار و دوو سه د وه يا زياترى هه بوو، ئه فسه ره كه كه يفخوش بوو هه لو تي سته به رامبه رمان ئه وه نده لووت به رزانه نه ما.

گوتى: «ئه گه ر بۆ وه رزشگاي زستانه ده چن، (وي نكن) شو ينى خو به تى. با وكم ئوتيل يكي قه شه نك و گه وه ي له وي هه به، دهر گاي هه رده م له سه ر پشته.»

گوتم: «شتى چاكه. ده توانى نا وه كه يم بده ين؟»

- «له سه ر كارتى بۆ تانى دهنو سم.»

زور به ريزانه كاره كه ي پي دام.

- «ئهم سه ربازه ده تانبا ته (لوكاترۆ) پاسه پورتته كه تان لاي ئه و ده بي، ده بي ببورن، به لام وا ده خوازي پيوي سته ئه م ئه ركه مان ئه نجام بده ين. هيوام به رزه (قيزا) يا (پسووله ي نه گير اتان) ده ده ني.»

دوو پاسه پورتته كه ي دا به ده ست سه ربازه كه، منيش جان تاكمان هه لگرت به ناو

(۳.۲.۱) ناوى هونه رمه ندانى وينه كيشانن.

گونده كه دا رويشتين. تا په يتوونى په يدا بكه ين.

- «هتي!»

ئه فسه ره كه بانگى سه ربازه كه ي كرد و به ئه لمانى قسه ي له گه ل كرد. سه ربازه كه تفه نكه كه ي به كۆل خوي دا و دوو جان تاكه ي هه لگرت.

به كاترينم گوتى: «شارتيكى خو شه.»

- «شارتيكى زور كرده بييه.»

به ئه فسه ره كه م گوت: «زور سوپاس.»

ده سته ي خوي هه لسه قاند و گوتى: «خزمه تان نييه!»

به دواي سه ربازه كه به نيرو گونده كه دا رويشتين. به په يتوون. به ره و (لوكاترۆ) ئوغرمان كرد، سه ربازه كه له گه ل په يتوون چييه كه دانيشتن. له (لوكاترۆ) كاتيكي خوشمان به سه ربرد. پرسياريان لي كردين، به لام له گه لمان زور ره وشت به رز بوون. چونكه خاوه ن پاره و پاسه پورت بوين. له و با وه رده ا بووم كه بروايان به وشه يي له چي رۆكه هه لبه سته وه كه م نه كردي. ئه وه م به شتيكي بي عه قلانه دانا، به لام ئه وش هه روه ك لي پرسينه وه ي دادگاي ابوو، تو شتي ماقولت پيويست نه بوو، به لكو هه ندي شتي ته كنيكي مان پيويست بوو تا ملي ئه و شتانه بگرين.

به لام نييمه پاسه پورتمان هه بوو، پاره شمان خه رج ده كرد. به م شيوه به (قيزاي) كاتيان بي به خشين. ئه م قيزيا نه له هه موو كاتي ده كرا لي مان بسه ننه وه، بۆ هه ر شو يني كيش چو باين ده بايه به پولي سمان بگو تبا به.

- «نايا ده توانين بچينه هه ر جي تگه يه كي بمانه ويت؟ به لي. ده بي بمانه وي بچينه كو ي؟»

- «كات، ده ته وي بچينه كو ي؟»

- «مونتروكس.»

كاربه ده سته ي گوتى: «شو ينيكي زور خو شه. ده زانم دل تان پي دي ده كريتته وه.»

كاربه ده سته كه ي تر گوتى:

- «ئيره ش، (لوكاترۆ) شو ينيكي سه رنج را كيشه.»

- «حه زمان له شو ينيكه وه رزشى زستانه ي لي بي.»

- «مونتروكس هيچ شو ينى وه رزشى زستانه ي تيان نييه.»

كاربه ده سته كه ي تر گوتى:

«بسوره. من خۆم له (مونتروكس) وه هاتووم، وه رزشى زستانه له نزيك هيلي ئاسنى (مونتروكس)، (ئويه رلاندا)، (بيرونوس) سازده كرئ، راست نييه گه ر نكو لي له وه بكه ين.»

«نكۆلى ئەو ناكەم. ھەر ئەو ئەندەم گوتووھ لە (مۆنترۆكس) وەرزشى زستانە نىيە.»

كاربەدەستەكەى تر گوتى:

«گومانم لەو قسەيە ھەيە. باوەرناكەم.»

«من باوەر دەكەم»

«گومانم لىيە ھەيە، چونكە خۆم بە تاخورك لەسەر شەقامەكانى (مۆنترۆكس) ھەلخلىسكانىم كردوو. نەك تەنيا جارى، بەلكو زۆرجار و ھىچ گومانىشم لەوھدا نىيە ھەلخلىسكانىي تاخورك وەرزشىكى زستانىيە.»

كاربەدەستەكەى تر، رووى تىكردم و گوتى:

«ئەرى كابرا، لەو وەرزشى زستانە مەبەستت ھەلخلىسكانىي تاخورك؟ پىت دەلئىم لە (لۆكارتۆ) زۆر دلخۆش دەبى ھەوايەكى زۆر ساف و سازگارە. دەور بەرتىكى دلاراي ھەيە ئەو ناوچەيەت زۆر بەدل دەبى.»

«كابرا، بربارى داوھ بچىتە مۆنترۆكس.»

پرسىم: «ھەلخلىسكانى تاخورك (ليوگ) چىيە؟»

«دەبىنى قەتاوقەت گوتى لە ھەلخلىسكانىي تاخورك نەبوو.»

«(ئوخس براذر- برايانى ئوخس) كەرەسەى تۆيۆگان دەفرۆشن. ئەوان تۆيۆگانى خۆيان لەدەرەوھ دەھيئن.»

كاربەدەستى دووھ رووى تىكردم و گوتى:

«ھەلخلىسكانى (تۆيۆگانىنگ) پتويستى بەگۆرەپانى تايەتى ھەيە، ناتوانى لەناو شەقامەكانى مۆنترۆكس ھەلخلىسكانى بکەى. ئىوھ لىرە لەكوئى دادەبەزن؟»

«نازانىن، ئەو ئەندە دەزانم بەپەيتوون لە (برسىاگۆ) ھاتووين، پەيتوونەكە لە دەرەوھ چاوەرمانە.»

كاربەدەستى يەكەم گوتى:

«گەر بچنە مۆنترۆكس پەشيمان نابەوھ. بەچاوى خۆتان ھەواى مۆنترۆكس دەبين كە چەند خۆش و سازگارە. وەرزشى زستانەش لەتەك خۆتانەوھەيە، زۆر دوور نىيە لىتان.»

كاربەدەستى دووھ: «گەر راست دەكەى مەبەستت وەرزشى زستانەيە دەبى روو لە (ئىنگادىن) يا (موورتىن) بکەيت. لەگەل بربارى ئىوھ نىم بو وەرزشى زستانە بچنە مۆنترۆكس.»

«لە (لە ئافانت) لە سەرەوھى مۆنترۆكس وەرزشگاي زستانى ناياپ ھەيە ھەموو جوړە ياربيەكى تىايە.»

ئەوھى لايەنگىرى مۆنترۆكس بوو واى گوت و بەتورەپىيەوھ سەبرى ھاوړپىيەكەى كرد.

گوتم: «پىاوينە، ئىمە دەبى بۆيىن، ئامۆزاكەم زۆر ماندووھ بەشپۆھەيكەى كاتى دەچىنە مۆنترۆكس.»

كاربەدەستى يەكەم تۆقەى لەگەل كردم، گوتى:

«پىرۆزبايىت لى دەكەم.»

كاربەدەستى دووھ گوتى: «لەو باوەرەم لە بەجىھەيشتنى (لۆكارتۆ) پەشيمان دەبەنەوھ، ھەرچۆنى بى كە گەيشتنە (مۆنترۆكس) دەبى پوليس ئاگادار بکەنەوھ.»

كاربەدەستى يەكەم بەپى داگرتنەوھ گوتى:

«ھىچ تەنگ و چەلەمەيەكەتەن لەگەل پولىس بو پەيدا نابى، دەشبين كە دانىشتوانى (مۆنترۆكس) ھەموو بەرووخۆشى و برادەرەنە رەفتارتان لەگەل دەكەن.»

گوتم: «زۆر سوپاستان دەكەم. ئامۆزگارەيەكەتەن سەرچاوم و نرخ و پاىەيان لام دەبى.»

كاترىن گوتى: «خواحافىز، سوپاس بو ھەردووكتان.»

تا دەرگا لەگەلمان ھاتن خۆيان بو چەماندەنەوھ. كابرارى لايەنگىرى (لۆكارتۆ) كەمى بەساردتر و نابەدلىيەوھ خواحافىزى لى كردىن لە پاىەكانى پىبلكە داەزىن و ھاتىنە دەرەوھ تا سواری پەيتوونەكە بىن.

كاترىن گوتى: «ئەى خوايە، ئازىزم، نەماندەتوانى كەمى زووتر دەرچىن؟»

ناوى ئوتىلنىك داىە پەيتوونچىيەكە، كە كاربەدەستىك ئامۆزگارى كردم، بچم بو ئەوئ. پەيتوونچى جەلەوى ئەسپەكەى گرت.

كاترىن گوتى: «سەربازەكەت لە بىر كرد.»

سەربازەكە لە تەك پەيتوونەكە راوھستابوو، دە لىرم داىى گوتم:

«تا ئىستا پارەى سوپىرىم نىيە.»

سوپاسى كردم. سەلامى بو كردم. رۆيشتە رىي خۆى، پەيتوونچىيەكەش بەرەو ئوتىلەكە كەوتە رى.

لە كاترىنم پرسى: «چۆن وات بو ھات كە مۆنترۆكس ھەلپىزىرى؟ تۆ لە دلەوھ دەتويست بو ئىرە بىيىت؟»

«تاكە ناوى بوو لە مېشكەمدا زرىنگايەوھ. شارىكى خراب نىيە. دەتوانىن جىگايى لە چىكاندا بدۆزىنەوھ.»

«خەوت دى؟»

«ھەر ئىستا خەرىكە بەخەوم.»

- «خه وپيكي خوښی لښ دهكهين. (كات)ی داماو، شه وپيكي دريڙی ناخوښت به سه ربرد.»
- «وه ختيكي خوښم به سه ربرد، به تاييه تي كه چه تره كه ت كرديووه چاروگه بو به له مه كه.»
- «باوه ر دهكه ی له سويسرا بين.»
- «نه خيتر، ده ترسم راست نه بين و به خه بهر بيم خه ون ده چين»
- «منيش وه كو تو.»
- «به لام راسته راست نيبه، نازيم؟ خو ئيستا بو ئيستگه ی (ميلانو) به ري ناكه وم تا ليت دابريتم و خواحافيزيت لي بكه م.»
- «خوا نه كا وا بين.»
- «توخوا وا مه لي، نه قسه به ده مترسي ني. له وانه به به راستی بو وي بچين.»
- گوتم: «ميشكم له سه ر خو م نيبه، نازانم.»
- «با سه يريكي ده سته كانت بكه م.»
- ده سته كانم يان كرنه وه، سه ر تا پا بيون به پفكه.
- گوتم: «هيتا كه له كه م كون نه بووه» (۱)
- «كفری مه كه.»
- «هه ستم به ماندوويی و ميشك ئالوزيبه كي له راده به ده ر كرد. نه و خوښيبه هه مووی تي هينا به وه. په يتوونه كه به شه قامه كه دا ده رويي.
- كاترين گوتي: «نای ده سته به سه زمانه كانت.»
- «ده ستيان لي مه ده. به خوا نازانم له كو پين و بو كوي ده چين. نه ري كا براي په يتوونچي بو كوي ده چين؟»
- كا براي په يتوونچي نه سپه كه ی راگرت و گوتي:
- «بو ئوتيلي (ميشرو پول)، ناته وي بچينه وي؟
- گوتم: «به لي، زور چا كه كات.»
- «زور چا كه، نازيه كه م، مه شيوي، خه وپيكي خوښی لي ده كه بين تا به يانی له خه و هه لده ستي به لات لي نه ماوه.»
- گوتم: «به ته واوی ميشكم له سه ر خو م نه ماوه. نه مه ی نه مرؤ ئوپرايه كي گالته جاري بو، خو په نگه برسيشم بين.»
- «تو ته نيا ماندووی، هيچت نيبه، چاك ده بيته وه.»

(۱) مه به ست له سيداردانی عيسايه چونكه كه له كه كانی كون كرابوون.

- په يتوونه كه له به رده م ئوتيله كه وه ستا، يه كييك هاته ده ره وه تا جاننا كاتمان هه لبري.
- گوتم: «هه ست ده كه م چا كتر بوويم.»
- دابه زيبووينه سه ر شوسته كه و به ره و ئوتيله كه ده رويستين.
- «ده زانم چاك ده بيت. تو ته نيا ماندووی. زور له ميتره نه خه و توويت.»
- «هه رچوني بي، خو ئيمه وا لي ره بين.»
- «به لي به راستی لي ره بين.»
- به وا ی كوره جاننا هه لگره كه چووينه ئوتيله كه.

ئەوی پایزی بهفر دوکەوت. ئیمه له خانووێکی دارینی قاوهیی له نێبو دارکاژان له قەدپالی چیاپیدا دەژیاین. شەوانیش شەختە دەست. بۆیه بهیانان شەختەیهکی تەنک له سەر ئاوی دوو ئافتاوهکە سەر دۆلابی ژووڕهکه مان پەیدا دەبوو.

خاتوو (گوتنگن) بهیانی زوو هاته ژووڕهه تا پەنجەرەکان دابخات و ئاگر له ناو سۆپهکه دا داگیرسینیت. پارچه دارکاژەکان قەرچوهریان لێوه هات و پرووشکیان هاویشت و پاشان مەشخەلی ئاگردانهکه بەرز بووه. هەر که خاتوو (گوتنگن) جاری دووهم هاته ژووړی پارچه داری گوهری بۆ ئاگردانهکه هینا، له گەل ئافتاوی ئاوی گەرم. که ژووړهکه گەرم داها ت چاشتی بۆ هیناين.

ئیمه له سەر چوارپایه کهوه نانی بهیانیمان دەخوارد. دەمانتوانی دەریاچه که و چیاکانی ئەوهی دەریاچه که له بهری فەرەنساوه بێسین. سەرتۆپی چیاکان به بهفر داپۆشرايون ئاوی دەریاچه که ش پەنگه شینیکی مهیله و بۆر بوو.

له دەرەوه، له بهردەم خانووکهوه رینگای به سەر چیاپه که هەلدهگه را شوینی تايه ی گالیسکهکان و کۆسپهکان له بهر شەختە وەکو ئاسن رەق بـوون. که به بهردەوامی به نیتو دارستانه که و به دەوری چیاکهوه بۆ ئەو شوینه هەلکشابوو که مێرگوزار و گهور و زنجی له ناو مێرگوزارهکاندا ههبوو، له بناری دارستانه که دا هەلکهوتیون به سەر دۆلێکی دادەروانی دۆله که دۆلێکی قوول بوو، چۆمیکي تیابوو که دادەرژایه ناو دەریاچه که کاتی با له دۆله کهوه هەلکیردایه گویت له خوړه و هاژە چۆمه که دهبوو که به نیتو بهرداندا دەرۆشت.

هەندێ جار له رینگا دوور دکهوتینهوه، لامان دهبایه سەر رینچه که یهکی ناو کارستانه که، خاکی دارستانه که بۆ رۆیشتن زۆر نەرم بوو. شەختە که خاکی ناو دارستانه که ی وەکو رینگا که رەق نەکردبوو. بهلام باکمان به رەقی رینگا که نهبوو، چونکه پاشپانی پووته کاغان بزماریژ بوو. بزمارةکان له شەختە که دچه قین و شوینهکانیان به جالی به جی دهما به سایه ی ئەم پیلوانه پیاسه کردن له سەر ئەم چهشنه رینگایه زۆر خۆش بوو. بهلام پیاسه ی ناو دارستانه که خۆشتر بوو.

له بهردەم ئەو خانووێ که تیا ی دەژیاین چیاپه که زۆر به لێژی به رهو دهشتیکی بچووک شان بهشانی دەریاچه که درێژ بـوووه. له بهر تارمه ی خانووکه له بهر بهرۆشک داده نیشتن. رینگا پیتچاوی پیتج له بناری چیاکهوه به رهو خوار دهبووه و رهزی تری له لای خواری چیاکه و دارمیته مردووکان له بهر سارد و سۆلی زستان و کیتلگه ناوپه بهردینهکان و له خوارةوهی رهزه میوهکانیش خانووکانی شارۆچکه یه که له دهشتیکی

تەنگه بهر که به درێژی که ناری دەریاچه کهوه کشابوو، ئەمانه مان هه مووی بیی. دوورگیه یی له ناو دەریاچه کهوه هه بوو، دوو درهختی تیا بوو، ئەم دوو درهخته له جووته چارۆگه ی به له می ماسیگرهکانیان ده کرد چیاکان له دیوه که ی تری دەریاچه کهوه تیز و لێژیون له خوارةوهش لهو سهری دەریاچه کهوه دهشتی دۆلی (رۆن) بوو. دهشتیکی پان و تەخت بوو، کهوتبووه نیتوان دوو زنجیره چیاوه، له سەر وهی دۆله که، که چیاکان دهشته که یان داب کره بوو، چیا ی (دان دومیدی) بوو. (دان دومیدی) چیاپه که به فرینی گهردنکهش بوو، به سەر دۆله که ی دادەروانی به لام له بهر زۆر دووری سێبهری دروست نه کردبوو. هەر کاتی خۆره تاو بوایه له بهر تارمه ی خانووکه نامان دهخوارد، به لام له هه موو بارهکانی تر له نهۆمی سهرهوه له ژووړیکی بچووک نامان دهخوارد که له دار دروست کرابوو، له قوژبنیکه وه ئاگردانیکي گوهری تیا بوو چه ند کتیب و گوژار و کتیبیکي (هۆبله) مان له شاردا کری. گه لێ جۆره یاری کاغزی دووقۆلی فیربوین. ئەو ژووړه بچووکە ی ئاگردانی تیا بوو ژووړی دانیشتمان بوو. دوو کورسی و میتزیکي بۆ کتیب و گوژارهکان تیا بوو. که میتزه که له شتهکانی سهری پاک دهکرایه وه یاری کاغزه مان دهست پیده کرد. (گوتنگن) و هاوسه ره که ی له نهۆمی خوارةوه دهژیان. هەندێ ئیواران که قسه بیان ده کرد گوتمان له قسهکانیان دهبوو. ئەوانیش له گەل یه کتری زۆر بهختیار بوون. (گوتنگن) له وهختی خۆی سەرۆکی خزمه تچیبیهکان بووه، خیزانه که شی له هه مان ئوتیل کاره کهر بووه. پارهیان کۆکردبووه وه و ئەم خانوو یان بۆ خویان کریبوو. کوریکیان هه بوو ئەویش دهیخویند تا بی به سەرۆکی خزمه تچیبیان. کوریکه یان له ئوتیلیکی (زوبخ) بوو، له خوارةوه ژووړی پیشوازیان هه بوو مه ی و بییه یان تیا دەرۆشت. ئیواران گوتمان له دهنگی پهیتووانان دهبوو له سەر رینگا که دههستان. خه لکی بۆ مه ی خواردنه وه به پیتلکه کانه وه سهرده که وتن و دههاتنه ژووړی پیشوازی.

سندووقی دار له هۆله کهوه، له دەر وهی ژووړی دانیشتن، هه بوو، منیش ئاگرم پی خۆش کرد. بهلام شهو تا درهنگ نه ماینه وه. له تاریکی چووبه سەر چوارپایه کهوه له ژووړی گوهری نووستنه وه، وه کاتی که رووت بووم پەنجەرەکانم کرده وه سه بری شهو، ئەستیره ی سارد و دارکه ژهکانی ژیره وه ی پەنجەرە که م کرد دواپی به په له خۆم کوتایه نیتو جیگه وه. نیتو جیگه زۆر خۆش بوو. لهو کاته ی که ههوا زۆر سارد و سافه، شهویش له دەر وه، له پەنجەرە وه دیاریت. خهویکی خۆش خهوتین، وه که به خه بهر هاتم زانیم له بهر هۆی بووه ئەویش ئەوه بوو که لێنم له سەر لاچوو بوو، منیش زۆر به نهرمی و هیواشی به سەر خۆم دادایه وه تاوه کو کاترین له خه وه نه بێ، پاشان خه و تمه وه، گه رم، له ژیر لیفه ی نهرم و نوتیه. وا دیار بوو شه ر لیره زۆر دوور بی، به لام له رۆژنامه کانا ده مزانی که له چیاکاندا کوشتن و برین هه بهر ده و امه، چونکه به فر هیشتا نه بار بیوو.

هەندێ جار له چیاکه وه بۆ مۆنترۆکس داده به زین پیاده ریتیب له چیاکه وه بۆ خوارةوه

چوو بوو، بهلام زۆر لێژ بوو و ئێمهش زۆر بهئاسایی، بهپیباسه بهسهه ئه و ریگا بهرین و رقهه له نیوان کینلگهکاندا تێدهپهڕین، پاشان بهخوارهوه بهنیوانی تیغه دیواره بهردهکانی رهنه مێوهکان و پاشان بهنیوان خانوهکانی گوندهکهوه بهدرتێژیایی ریگاگهوه دهڕۆشتین.

سێ ئاوابی تیاوو (چیرنیکس)، (نۆتانیثیت) ناوی ئهوی تریانم لهبیرچوو. پاشان بهسهه ریگاگهوه بهلامی کۆشکی چوارگۆشه له بهرد دروستکراو تێپهڕین که له بناری چیاکهوه بوو، ههه چوار دهوری دارمیو بوو، ههه دارمیو بهسهه ساباتی ههلواسرابوو مێوهکان وشک و قاوهیی، زهوش باوهشی بۆ میوانداری بهفر کردبوو. ئاوی دهریاچهکهی خوارهوش تهخت و بۆر بوو دهتگوت پۆلاه. ریگاگه ماوهیهکی باش بهدامینی کۆشکه کهدا تێپهڕ دهبوو، پاشان بهلامی راستهوه دهسووپایهوه، زۆر بهلیژی و ههڵدێریهوه له (مۆنتروکس) هوه دهچوو بوو، تهختکراو بهپلوهکه بهردرێژ کرابوو.

له (مۆنتروکس) کهسمان نهئاسی، هیدی هیدی بهقهرای دهریاچهکهوه ڕۆشتین، قاز و تیلهکناچهمان بینی که لێیان نزیک بوینهوه دایانه شهقهی بال و ههڵفرین و چاوشیان بریوه ئاوهکهوه و دیان قیژاند. وه لهولای دهریاچهکهوه روهه بالتهدی سێ لهسههری بچوو و رپهش ههبوو، له کاتی مهلهکردندا شوینهواریان بهجی دههیشت. له شارهکه بهناو شهقامه سهههکییه کهدا ڕۆشتین، له جامخانهکهوه سههیری دوکانهکانمان کرد، زۆر ئوتیلی گهوره و داخراوی تیاوو، بهلام زۆریه دیوکانهکان لهسهه پشته بوون، خهلهکه بهدینتمان دلشاد بوون. دوکانیکی قژ جوانکردنی قشستی تیاوو، کاترین چوه زوورهوه، تا پرچی رێک بخات، ئافرهته قژ ریکه خههکهی سهههراشخانهکه زۆر رووخۆش بوو. ئهوه ئه تاکه کهس بوو له مۆنتروکس ناشایه تیمان لهگهڵ پهیدا کردبوو.

لهو بینهی کاترین له سالۆنی دوکانهکه بوو، چومه مهیخانهیی بیهه (میونیک)ی خهستم خوارهوه، رۆژنامه خۆیندهوه، رۆژنامهی (کویر دیلاسیرا) و رۆژنامهی ئینگلیزی و ئهمریکیم خۆیندهوه که له پارێسهوه هاتبوون. ههموو ئاگادارانمه و جار دانیکی لێ برابوو، لهوانهیه بۆ ئهوه وا کرابی تا بههیچ جۆری پهیهندی لهگهڵ دوژمنهوه نه بهستری. خۆیندهوهی رۆژنامه مرۆفی دلتهنگ دهکرد، ههموو شتی له ههموو لای بهره خراپی دهچوو. له قوژبندی دانیستم گۆزهیهکی بیهه خهست و پاکهتی (پریستل)ی بهرگ لووسم لهلا بوو، ههندی (پریستل)ی بۆدراوی سوێرکراوم خوارد، ئهمه تامی بیههکی خۆش کردبوو. دهستم بهخۆیندهوهی کارساتهکان کرد. لهو باوهره بووم که کاتی دهچوونی کاترین له سالۆنهکهوه نزیک بووی، تا بیسته لام، بهلام نههاته دهر، رۆژنامه کهم لهسهه رفهکه دانا پهوه پارهی بیهه کهم دا و بهدوای ئه وهاته سهههه قامهکه، رۆژهکهی سارد و تاریک و زستانی بوو، بهردی خانوه کانیس ساردی لێ دهڕژا. کاترین تا ئیستا ههه له دوکانهکه بوو ئافرهتهکه پرچی کاترینی لوول دهکرد، له کۆنجیکی بچووکی دوکانهکه دانیستم چاوهروانییم کرد، ئهوهنده چاوهرێم کرد تا زۆر

ببێزار بووم، کاترین زهردهخه نهیهکی هاتی و قسهی لهگهڵ کردم، له توورهیی و ببێزای قورگم نوسابوو. کرته کرتی مووکیشه که دهنگیکی خۆشی پهیدا کردبوو، له سێ ئاوینهوه دهستوانی کاترین ببینم. ناو ژووهره که کهمی خۆش و گهرم بوو پاشان ئافرهتهکه پرچی کاترینی شانه کرد، کاترین له ئاوینهکهوه سههیری خۆی کرد، کهمی له مۆدهی (شبهه) شانه کردنه کهی گۆری، تۆقهکانی دههینا و له شوینیکی تری قایم کردن پاشان ههستایه سههیری و گوتی:

- «ببوره زۆرم راگرتی.»

ئافرهتهکه زهردهخه نهیهکی گرت و گوتی:

- «ئهه کابرا، زۆر که یفت له مه وه رنه گرت، وایه یان نا؟»

گوتم: «به لێ.»

هاتینه دهروه، بۆ سههروهی شه قامهکه ڕۆشتین، رۆژیکی زۆر سارد و زستانی بوو، باشی دههات.

گوتم: «ئوه، نازیم، من تۆم زۆر خوشدهوی.»

کاترین گوتی: «ئهه کاتیکی خوشمان نییه؟ گوی بگره با بچینه شوینی له جباتی چا بیره بخۆینهوه بیره بۆ کاترینی ساوا زۆر بهسووده، بهبچووکی دههیلێتهوه.»

گوتم: «کاترینی ساوا، ئهوه بێ ئیش و کاره.»

- «کچیکی چاک دهبی، کهمی گیروگرفت پهیدا دهکا. دکتۆر دهلی بیره خواردنهوه بۆ من زۆر بهسووده ئه ویش بهبچووکی دههیلێتهوه.»

- «ئهگه بهبچووکی بمینی پاشان کور دهچی کچ نهبی، ئهوه دهبیته ئهسپ سوار.»

کاترین گوتی: «مندا له که ههه له دایک دهبی، دهبی یه کتری بخوازی.»

له قوژبندی مهیخانهیی لهسهه میزی دانیشتبووین، دهروه تاریک داها تیبوو هیشتا زوو بوو، بهلام دنیا تاریک داها تیبووه زوو داها ت.

گوتم: «با ئیستا یه کتری بخوازی.»

- «ئهه، ئیستا که شههه زارییه. حاله و بهتاشکرا هاوار دهکا، بهو حاله شه له بهرچاوی کهس خۆم بهماره کردن نادهم.»

- «خۆیا پیشت یه کتری بخوازی به.»

- «ئهگه وامان کردبا باشتربوو، نازیم. بهلام کهی ئهوه مان بۆ رهخساوه، نازیم؟»

- «من شتی دهزانم، ئه ویش ئهوه بهزگی پرهوه و بهو حاله شوو ناکه م.»

- «بێ ناچی زگیه بی.»

- «به لێ، زگیه، ئافرهته قژ چاکه ره که لینی پرسیم ئایا ئهه زگه زگی نۆیه ره مانه؟ درۆم کرد و گوتم: نه خیر دوو کور و دوو کچمان ههیه.»

«كهى په كترى بخوازين؟»

«پاش نه وهى زگ داده نيم، دهمه وي زه ماوه نديكي گه وړه و خوښ ساز بکه بن، تا خه لگ هم مووى بلن بووک و زاوايه كى جوانن.»

«له وه بى نارام ناييت؟»

«بوچى بى نارام بم، نازيم؟ تاقه جارئ كه شهرمم له خوځم كړدبته وه نه و جارهبوو كه له (میلانو) خوځم به سوزانى هاته به رچاو. كه هم مووى له حهوت دهقه زياترى نه خاياند، پتر له وهش به ناو ماله كه بى نارام بووم. نهى باشه من هاوسه رتيكي باش نيم؟»

«هاوسه رتيكي بى هاوتاي.»

«كه و ابو مروښيكي زور ته كنيكي مهبه، نازيم، هه زگه كه دانا، شووت پين ده كه م.»

«زور چا كه.»

«به چاكي ده زانى بیره به كى تر بخومه وه؟ دكتور پتي گوتم كلوتم كه ميك ته سكه. بويه بیره خوارد نه وه باشرين شته كه (كاترين) ساوا به لهر و لاوازي به پيلته وه.»

په شوگام و گوتم: «چى تری گوت؟»

«هيچى تری نه گوت، گوتى پاله په ستوى خوښم زور چا كه، له پاله په ستوى خوښم واقى وړما.»

«نهى دهر باره ي كلوتت چى گوت؟»

«هيچى نه گوت. گوتى نابى به فرده خليسيكي بکه م.»

«زور راسته.»

«گوتى كاتى نه وه به سه رچووه به فرده خليسيكي بکه م. نه گهر پيشتر نه مكرديى. وه پتي گوتم ده توانم به فرده خليسيكي بکه م به مخرجى به نه مبه وه.»

«كابرايه كى دل فراوان و گالته بازه.»

«به راستى پياوړيكي باشه، له كاتى مندالبونم ده بى نه و بى به دا به نم.»

«لپت پرسى كه ده بى شوو بکه ي؟»

«نه خيتر، پيم گوت چوار ساله شووم كړدوه. توښ نازيم، خو ده زانم نه گهر شوو به تو بکه م، ده بى بيم به نه مريكي، هه كاتى به پيى ياساى نه مريكي په كترى بخوازين. منداله كه به شيويه كى ياساى به نه مريكي داده ندرى.»

«نه مهت له كوى دوزيبه وه؟»

«له كتبيخانه له سالنامه ي (نه لمانهك وپرد) ي نيويوركي.»

«تو كچيكي ليپه اتوى.»

«زور خوښ حالم به وه رگرتنى ره گه زنامه ي نه مريكي. نه و كات ده چه نه مريكا توښ هه زناكه ي، نازيم؟ دهمه وي تاقه گه كانى (نياگارا) ببينم.»

«تو كچيكي جوانى.»

«شتيكي تريس هه به دهمه وي ببينم. به لام نايه ته وه يادم.»

«ناخه لى ولاغان.»

«نه خيتر، نايه ته وه بيم.»

«ساختمانى وول وت؟»

«نه خيتر.»

«گراند كانيون؟» (۱)

«نه خيتر، به لام هه ز ده كه م نه و يش ببينم.»

«نه و شته چييه؟»

«گولدن گيټ (۱) - دهر وازى زيرين - نه و شته به هه ز ده كه م ببينم. گولدن گيټ له كوييه؟»

«له سان فرانسيسكو به.»

«كه و ابى، با بچينه ويندهر، هه رچونى بى دهمه وي سان فرانسيسكو ببينم.»

«زور چا كه. ده چينه ويندهر.»

«نيسستا با بچينه چيا. بچين؟ ده بى هوكانى گواستنه وه مان ده سته كوى؟»

«له ساعات پينج شه مه نده فري دهر ده چى.»

«ده خيرا با پيى رابگه بن.»

«زور باشه، يه كه م جار بيره به كى تر ده خو مبه وه.»

كه چوښه دهر وه تا برؤينه سه ر شه قامه كه. به سه ر پيبله كى نيسستگه كه وتين، زور ساردبوو، دولتى (رؤن) يش بايه كى ساردى ليوه ده هات. گلؤيه كانى جامخانه ي دوكانه كان داگيرسابون بوچونه سه ر شه قامه كانى سه ر وه به سه ر پيبله كى به كى ركي به ردين كه وتين، پاشان چوښه سه ر يه كى تر كه به ره و نيسستگه ده كشا. شه مه نده فري كاره بايى له وي وه ستابوو، گلؤيه كانى داگيرسابون تابلؤيه كى ناگادارى، كاتى دهر چوښه شه مه نده فري له سه ر ديار كرابوو. كاترميترى ده ستم پينج و ده دهقه بوو، سه يري كاترميترى نيسستگه م كړد پينج دهقه له پاش بوو. كاتى چوښه ناو شه مه نده فري وه، كابراى مه كينه وان و پليتبرم بينين له مه يخانه ي نيسستگه وه ده هاتنه

(۱) ناوى باخچه به كى گشتييه.

(۱) پرديكي هه لوسراوه دريژيبه كى (۲، ۳كم) ه.

دهره وه. دانیشترین په نجه ره کاغمان کرده وه، شه مه نده فهدر که به سوپه ی کاره بابی گهرم ده کرا، هه وای ژووره و پيس بوو، به لام له په نجه ره که وه هه وایه کی سازگاری خوش دههاته ژووره وه.

له کاترینم پرسى: «ماندووی کاترین؟»

– «نه خبیر، له وپه پری خوشبیدام.»

– «رینگاکه مان دوور نیبیه.»

– «حه ز له سواربوونی شه مه نده فهدر ده که م، خه می منت نه بی نازیم هه ست به خوشی ده که م.»

به فر تا سی رۆژ بهر له (کریسمس) نه باری. به یانی له خه وه هه ستاین به فر ده باری، نیمه له ناو جیگا ماینه وه. ناگر قرچوه پری بوو، سه پری به فر که وتنمان ده کرد خاتوو (گوتنگن) خوانچه کانی نانی به یانی برده وه پارچه داری تری خسته ناو ناگردانه که وه، به فریکی نه ستور باری. خاتوو (گوتنگن) گوتی له نیوه ی شه وپه ده باری. چومه لای په نجه ره وه، سه پری ده وه دم کرد. به لام نه متوانی رینگاکه ببینم، بای دههات به فریش به نه ستوری ده باری. گه رامه وه سهر چواریا په که، پالم دایه وه، ده ستان به قسه کرد.

کاترین: «خوزیا متوانی بایه به فره خلیسکی بکه م، شتیکی زۆر ناخوشه نه توانی به فره خلیسکی بکه ی.»

– «قاپقای به فره خلیسکی په یدا ده که ی، له رینگاهه پی دایه به زین، بو تو نه مه له سواربوونی نوتومبیل خراپتر نیبیه.»

– «سواربوونی ناخوش نیبیه؟»

– «ده توانی ببینن.»

– «به و هیوا به م سواربوونی ناخوش نه بی.»

– «پاش ماوه کی که م له ناو به فره که پیاسه ده که ی.»

کاترین: «بهر له نانی نیوه رۆ، نه وکات به رد لمان باشت ده کرتته وه.»

– «هه رده م برسیمه.»

– «هه روه ها منیش.»

چووینه ده ره وه تا له ناو به فره که برۆین، به لام به فره که ده یوه شانند بو به نه مان توانی زۆر برۆین، من له به رای پویشتم، رینگام بو کاترین خوش کرد، تا گه یشتینه نیستگه، به لام که گه یشتینه ویندهر و بستمان ماوه به کی دوورتر برۆین به فر به تاوتر باری و نه مان توانی شتی به دی بکه ی، بو به چووینه خانیکی بچووکی نریک نیستگه وه، هه ره به که مان به گه سکی به فری سهر جلی نه وی تری داوه شانند. له سهر قه نه فه یی له دانیشترین و فیرموثمان خوارده وه.

ئافره تیکی مه یگپ گوتی: «به فریکی نه ستوره.»

– «به لئی.»

– «نه مسال به فر زۆر دو اکه وت.»

– «به لئی.»

کاترین پرسى: «ده توانم شوکولاتی بخۆم؟ یا له نانی نیوه رۆ نریک بووینه وه؟ به به رده و امی برسیمه.»

گوتم: «شوکولاتی بخۆ.»

– «یه کیتی بوندق دار ده خۆم.»

ئافره ته که گوتی:

– «نه مانه با به تی نایان، به چاکترین با به تی ده زانم.»

گوتم: «فیرموثیکی تر ده خۆمه وه.»

کاتی هاتینه ده ره وه، تا به پری خۆمان بگه رپینه وه، شوین پیمان به ته وای به به فر پریونه وه، ته نیا چند ناکاریکی که می ما بووه وه، به فر به ره و پرومان ده باری، به زه حمهت، ده مان توانی شت به دی بکه ی پاشان به فرمان له خۆمان داوه شانند بو فراوین چووینه ژووره وه، گوتنگن جه می نیوه رۆ بو هینان.

گوتی: «به یانی به فره خلیسکی ده ست پیده کا نه ری مستهر هینری تو به فره خلیسکی ده زانی؟»

– «نه خبیر به لام ده مه وی فیریم.»

– «زۆر به ئاسانی فیرده بی، کوره که م بو کریسمس ده گه رپته وه با نه و فیرت بکا.»

– «زۆر جوانه. که ی دپته وه؟»

– «سه ی شه و.»

له پاش ناخواردن له وکاته ی له نریک ناگردانه که وه له ژووره بچووکه که دانیشتیووین، له په نجه ره وه سه پری به فر بارینمان ده کرد.

کاترین گوتی: «حه ز ده که ی به ته نیا گه شتیکی له گه ل خه لک بو جیگای بکه ی و له گه ل پیاوان به فره خلیسکی بکه ی؟»

– «نه خبیر، بوچی من به ته نیا بچم.»

– «هه ندی جار وا به چاک ده زانم، که بیجگه له من ده بی خه لکی تر ببینی.»

– «نه ی تو ناته وی خه لک ببینی؟»

– «نه خبیر.»

– «منیش نامه وی.»

- «دهزانم، بهلام تۆ جیساوازی. من بارم گرانه، ئەمەش وام لێ دەکا نەتوانم هیچ بکەم، دەزانم ئێستا که زۆر بێ عەقلم، زۆر قسه دەکەم، وا بێر دەکەمەوه که دەبێ بچیه دەرەوه تا لێم وەرس نەبێ.»
- «دەتەوئ لیت دوور بکەومەوه؟»
- «نەخێر، دەمەوئ لەگەلم مێنیتیتەوه.»
- «باشه، منیش وا دەکەم.»
- «وەرە ئێره، دەمەوئ هەست بەئاوسانەکهی سەرت بکەم، ئاوسانیککی گەورەیه.»
- پەنجەکانی بەسەر هێنا و برد، گوئی:
- «حەز دەکەي پێش دا بنیت؟»
- «حەز دەکەي دای بنیم؟»
- «پەنگە بەوه عەنتیکە بێ، حەز دەکەم بەپێشەوه بتبینم.»
- «زۆر چاکە دای دەنیم، لەو چرکەوه دەست پێدەکەم، بێرێکی باشه. وام لێ دەکا هەندئ ئیش راپەرێتم.»
- «ئەرئ تۆ لەوه نینگەران نی که هیچ ئیشی نییه پێیوه خەریک بیت؟»
- «نەخێر، وا حەز دەکەم. بەو شێوەیه ژبانیککی خۆشم هەیه. تۆش وانیت؟»
- «ژبانیککی خۆشم هەیه، بهلام لەوه دەترسم که زگم گەوره بووه تۆم بێزار کردبێ.»
- «ئۆه، کات، تۆ نازانی من چەند شەبدای تۆمه.»
- «ئەوئەندە شەبدای منی؟»
- «هەرۆهکو تۆ کەیفخۆشم، توخوا ژبانیککی خۆشمان نییه؟»
- «بەلێ هەمانه، بهلام وام زانی پەنگە تۆ بێ ئارام بووی.»
- «نەخێر، بهلام هەندئ جار بێر لەبەرەي جەنگ و خەلکی ناسیاوم دەکەمەوه. بهلام نیگەران نیم، لەوه زیاتر بێر لەهیچ شتی تر ناکەمەوه.»
- «ئەوانەي بیریان لێ دەکەیهوه کێن.»
- «رینالدى و قەشە و زۆریه ئەوانەي دەیانناسم، بهلام نامەوئ زۆر بیریان لێ بکەمەوه، نامەوئ بێر لەشەر بکەمەوه، شەر بەگوێرەي من کۆتایی هاتووه.»
- «ئێستا بێر له چ دەکەیهوه؟»
- «له هیچ.»
- «بەلێ، بێر له شتی دەکەیهوه. پێم بلێ.»
- «له خۆم دەپرسی دەبێ رینالدى تووشی نەخۆشی ئاتەشەك بووبیت؟»
- «هەر ئەوێهه بیری لێ دەکەیهوه؟»

- «بەلێ.»
- «جا ئەو تووشی ئاتەشەك ببوو؟»
- «نازانم.»
- «بەختیارم بەوهي که تووشی ئاتەشەك نەبووی. چ جار شتی وات تووش بووه؟»
- «تووشی سووزەنەك بووم.»
- «نامەوئ هیچم دەربارەي ئەووه گوئ لێ بێن، ئیش و نازاری زۆر بوو نازیزم؟»
- «زۆر!»
- «خۆزیا من له جباتی تۆ تووش بپام.»
- «نا تۆ نا.»
- «خۆزیا تووشی بپام تاوهكو هیچم له تۆکەمستر نەبوایه. خۆزیا هەموو دەزگیارنەکانیشتم بناسیبانه تا له بەرامبەر تۆوه گالتەم پێ کردبان.»
- «ئەوه بەزمیککی خۆشه.»
- «سووزەنەك گرتنت بەزم نییه.»
- «دەزانم، ئێستا سەیری بەفر بارین بکە.»
- «حەز دەکەم سەیری تۆ بکەم نازیزهکەم، بۆچی ناهیللی قزت درێژبێ.»
- «چۆن درێژ بێ؟»
- «ئێستا زۆر درێژه.»
- «نەخێر، با کەمێ درێژتر بێ. منیش دەتوانم پرچم کورت بکەمەوه تا بەتەواوی بەیهکتری بچین. تەنیا ئەوه نەبێ که یهکێکمان قزکاله و ئەوی تریشمان رەشتالهیه.»
- «ناهیتم پرچت بیری.»
- «زۆر جوان دەبێ گەر بپریم، لەبەري بەهیلاک چوویمهوه لیتی بێزار بووم بەتایبەتی، لەشەودا کاتی لەسەر جینگە درێژ دەبم.»
- «من حەز دەکەم درێژ بێ.»
- «بەکورتی لات جوان نییه؟»
- «بەلێ، بهلام ئەوها زیاتر حەزی لێ دەکەم.»
- «کورت بێ جوانتره ئەوکات هەردوو کمان وەکو یهک دەبین، ئۆه نازیزم من تۆم زۆر خۆشدهوئ، بەو رادهیه دەمەوئ له هەموو شتیکهوه بەتۆ بچم.»
- «تۆ وای، ئیمه هەردوو کمان یهکێکین.»
- «ئەوه دەزانم له شەودا تاکه کەسێکین.»
- «شەو شتیکی مەزنه.»

«دهمهوئ به ته و اوئ تېكه ل په كتر بين. نامه وئ لېم دوور كه وپته وه نه وه قسه يې يو كردم. ده توانئ برؤي گهر نارووي روښستنت هه يه به لام ده بي زوو بگه رپيسته وه. له بهرچي، نازيم، كاتئ له گه ل تو نيم هه رگيز هه ست به زيان ناكه م.»

گوتم: «قه تاوقه ت لېت دوور ناكه ومه وه هه ست به هېچ خوشييه ك ناكه م كه توئ لئ نه بيت، بي بي تو هه رگيز ژيانم ناي.»

- «دهمهوئ ژيان بو تو بي، ژيانتيكي پر خوش و پيكه وه ي ده به ينه سه ر. وا نييه ؟»

- «ئيسستا هه ز ده كه ي ريشه كه م له و قايد ه لئ گه رېم يا گه وره تر بي؟»

- «با گه وره تر بي. زور جوان ده بي. وه له وانه يه جه ژني سالي تازه ي پې بكه بين.»

- «ئيسستا ده ته وئ ياري شه تره نج بكه بين؟»

- «هه ز ده كه م له گه ل تو ياري بكه م.»

- «نه خېر! ياري شه تره نج بكه بين.»

- «پاش نه وه پيكه وه ده ست له ملانئ ده كه بين؟»

- «به لئ.»

- «زور چاكه.»

ته خته ي شه تره نج كه م ده ره يئا، به رده كانيم ريز كرد. به ربارين به رده وام بوو. شه وئ جارېك واگا هاتم، زانيم كاترينيش به خه بهر هاتبوو. مانگ له په نجه روه تر يفه ي دده ا جامه كاني په نجه ركه سيته ريان له چوارپا يه كه مان كردبوو.

- «تو واگاي شرينه كه م؟»

- «به لئ، خه وئ لئ ناكه وئ؟»

- «هه ر ئيسستا واگا هاتم، بېر له وه ده كه مه وه كه بو يه كه م جار تو م بيني چو ن خه ريك بوو شېت بم، له بېرته ؟»

- «كه مئ شېت بوو.»

- «وا نه ماوم. ئيسستا مه زم تو وشه ي مه زن زور خوش ده لئيت. ده بيلئ.»

- «مه زن»

- «نوه، تو شيريني. ئيسستا شېت نيم ئيسستا زور زور به ختيارم.»

گوتم: «ده بخه وه ده ي»

- «زور چاكه. با له يه ك وه ختا چاومان بچيته خه وه وه.»

- «زور چاكه.»

به لام نه كرا وا بكه بين، من ماوه يه كي زور به هوشيار ي مامه وه بېرم له زور شت كرده وه، ته ماشاي كاترينم كرد خه و تېوو تر يفه ي مانگه شه و له رووي دده ا. پاشان منيش كه و تمه وه خه و.

له نيوه ي مانگي كانوني دوو همدا رېشم درې ژبوو. زستانيش داها ت، به روژده سارده ساماله كاني و شه وه سارده تووشه كاني توانيمان جارېكي تر به ناو رېنگا كاندا پياسه بكه بين به فركه له بين پيچكه ي تاخو رگه ي كا و تاخو رگه ي كوله كه داري گه وره كه له چيكا نا ده هيترايه خواره وه لووس و په سترابو وه وه، به فر هه موو كون و قو ژبنيكي له ناوا يبييه وه تا (مو نترؤكس) ي دا پو شيبوو، چيكا ناني نه و به ري ده رپا چه كه و ده شتي دو ئي (رؤن) يش له بهر به فر سه ي ده چوه. له بهر كه ي تري چيكا وه پياسه ي دوور و درې ژمان ده كرد. چو وينه چي اي (با ينز دي نه لباز). كاترين پو زيني بزمارداري له پې كردبوو چارو گه ي له خو ئي وه رگرتبوو، دارده ستيكي نووك پولا شي به ده سته وه گرتبوو. به چارو گه كه وه ورگي گه وره ديار نه بوو، خيرا ش نه ده رو ئي، به لام كه وه ستا ين له سه ر كوله كه داره پراوه كاني ته نيشت رېنگا وه دانيشتين تا بسپينه وه. كاتئ ماندوو ده بوو. خانئ له ناو دار و دره ختي چي اي (با ينز دي نه لباز) دا هه بوو. دارپره كان بو خوار دنه وه له وئ ده وه ستان، له ژووره وه له نزيك سو يه وه دانيشتين و خو مان گه رم كرده وه. مه ينيكي سووري تيژي تيكه ل به به هارات و ليمو مان خواره وه، پي بيان ده كوت (گلو فابن) بو سه رگه رمي نا هه نك ساز كردن شتيكي ناياب و بي وينه بوو.

خانه كه له ژووره وه تاريخ و پر دوو كه ل بوو پاش نه وه ي له خانه كه ده هاتينه ده روه بايه كي سارد و تووش خو ئي ده سييه كانت ده كرد، له گه ل هه لم ژيني سه ري لووتي ده بردي. ناو رېكمان له دوا وه دا يه وه روونا كي خانه كه له په نجه رده كانه وه ده هاته ده روه. نه سه په كاني دارپره كانيش پي كو ل بيان ده كرد سه ريشيان ده هينا و ده برد تا گه رم بينه وه. شه خته ش داوه مووي سه ر قه پو زيان ي به ستيبو هه ناسه كانيان گورزه يه ك شه خته يان به هه وادا بلاو ده كرده وه. به رېنگا كه هه وراز بو وينه وه. ده گه راي نه وه ماله وه رېنگا كه كه ميكي لووس و خليسكاوي بوو. له و پيچه ي دارپره كان لي ئي ده سوورا نه وه شه خته كه ي له بهر هاتو چو ئي نه سه په كان رهن گيكي پر ته قالي وه رگرتبوو. دوا وه نه م پيچه، رېنگا كه ي به به فر يكي خاو ين دا پو شرا بوو. نه م رېنگا يه ده چوه ناو دار ستانه وه. دوو جار له رېنگه ي گه رانه وه مان بو ماله وه له شه ودا چاومان به چه ند ريو بيئي كه و ت.

شاريكي خوش بوو، هه ر كاتئ چو با ينه ده روه كاته كه مان به خوشي را ده يوار د.

كاترين گو تي: «ئيسستا ريشيكي نازدارت هه يه، ده لي ئي ريشي دارپره كانه. نه و پياو ده ت ديت كه گوا ره ي بچو كي زيري له گو ئي كردبو و.»

- «نه و راو چي كارما مزانه، نه و گوارانه له گو ئي ده كه ن، گوايه گو ئيان سوو كتر ده كا.»

- «به راس ت؟ من با وه ر ناكه م. وام ده زاني، بو يه نه مانه له گو ئيان ده كه ن تا خو بيان وا نيشان دن كه راو چي كارما مزان. ناي ا كارما مز له و نزيكانه هه نه ؟»

- «به لئ، له ده ورو به ري (دينت دي جامه ن) دا هه نه.»

- «خۆش بوو ریتویمان دیت.»

- «كاتێ دهخهوی کلکی لهخۆی وهردهگرێ، تا گهرم دابێ.»

- «پهنگه زۆر خۆش بێت.»

- «منیش ههزم دهکرد کلکیکی وهکو ئهوم ههباویه، توخوا خۆش نییه ئهگهر کلکیکی وامان ههباویه؟»

- «ئهو کات جل لهبهکردنت زهحمهت دهبوو.»

- «ئهوسا جلی وامان دهووری که تایهت بۆ ئهم مهبهسته دوورابایه. یا له ولاتی بژایاباین که ئهمه گرینگ نهباویه.»

- «ئیمه له ولاتی دهژین که ههچ جیاوازییهکی تبا نییه؟ ئایا ئهمه مهزن نییه که تۆ ههچ کهسێ نابینی؟ ههز ناکی ههچ کهسێ چاوی پیت کهوی؟ ههز دهکهای خۆشهویستم؟»

- «نهخێر»

- «کهمی لێره دانیشین؟ تۆزێ ماندووم.»

له تهنیشت بهکتری لهسه کۆلکه دارهپراوهکانی سهه رینگاکه دانیشتین. رینگاکه بهرهو دارستانهکه دهکشا.

- «ئهو بهبهیه لیکمان ناکات، وا نییه؟»

- «نهخێر، رینگهی ئهوهی نادهینی.»

- «لهگهڵ پاره چۆنێن؟»

- «زۆرمان ههیه. دوا چهکم له چهکهکانم وهرگرت.»

- «مالهوتان، ههولێ گهپانهوهت نادهن؟ پاش ئهوهی دهزانن له سويسرای؟»

- «لهوانهیه، شتیکیان بۆ دنووسم.»

- «بۆت نه نووسیون؟»

- «نهخێر، تهنیا بۆ پاره نه بێ.»

- «سوپاس بۆ خوا لهبهنه مالهێ ئیوه نیم.»

- «برووسکه یان بۆ ده نێرم.»

- «بیریان ناکی؟»

- «بیریان دهکهم، بهلام بهینمان لهگهڵ یهک ئهوهنده خۆش نییه.»

- «لهو باوهردم که خۆشم دهوین. زۆریشم خۆش دهوین.»

- «با باسیان نهکهن. ئهگینا ههستی غه ربییم بۆیان ههلهدستی.»

پاش کهمینک گوتم: «گهر ههسایهوه یا برۆین.»

- «ههسایهوه.»

به رینگاکه شوپروینهوه، دونیا تاریک ببوو، بهفر لهژیر پۆتینه کافمان خرچهی دههات، شهویشی سارد و وشک و سامال بوو.

کاترین گوتی: «ههز له ریشه کهت دهکهم، له پهروه دهکردن و دانانی زۆر سههرکه تووانه و پیتۆل بووی. پیدهچی زۆر و در پیت. بهلام لای من نهرم و خۆشه.»

- «کینهانت پێ خۆشتره ههه بێ یا نهه بێ؟»

- «وا بزانه به ریشه وه. دهزانی من چۆنم لا پهسنده خۆشه ویستم من وام لا پهسنده پرچی خۆم نه برم تا کاترینی بچووک له دایک نه بێ. من ئیستا زۆر گهوره و پهزاگران دیارم، بهلام پاش ئهوهی (کاتۆکه) له دایک ده بێ جارێکی تر باریک ده بیهوه پرچی خۆم ده برم، بۆ تۆ جوان و جاحیل ده بیهوه، ده بیه کچیکی تر و ئهوکات پیکه وه ده چین، من پرچم ده برم و تۆش سههت بتاشه. یا به تهنیا ده چم، تا بگه ریمه وه چاوت پیم بکهوی و سههت سوپمیتنی.»

نقهم لێوه نههات.

- «خۆ نالێی وا نابیت، رینگهه لێ دهگری؟»

- «نهخێر، لهو باوهردم که زۆر جوان ده بی.»

- «تۆ به راستی تۆ خۆت شیرینی گیانه کهم. لهوانه به جوانتر و لاوازتر و کۆکتر بم، تۆش جارێکی تر ههتا ههتا یه له گهلم دهکویهوه داوی ئه قینیه وه.»

- «قسهی بێ مانا، من ئیستا تۆم زۆر خۆشدهوی، دهتهوی چیم لێ بکهی؟ دهتهوی بم فهوتینی؟»

- «به لێ، دهههوی بتههوتینم.»

گوتم: «باشه، منیش ئهوهم دهوی.»

40

ژیانیکی خۆشمان به سههه برید. مانگی کانوونی دووم و شویاتمان لهوی گوزه راند، زستانیکی خۆش بوو، ئیمهش بهختیار بووین. کاتێ بای گهرم هه لیکه کرد شهخته بری توایه وه و به فریش خاوه بووه وه و ئاو و بایه کهی ده تگرت هی بههاره، بهلام ههر که سارد و تووشی گه راپه وه زستانیش دههاته وه ههواران. له خاکه لێوه دا (نازار) زستان یه کهم که لێنی تیکهوت. شهوان باران دهباری تا به یانیش بهردهوام بوو، بهفره کهی توانده وه و کردیه لیستراو و بناری چیا ی به جارێ به ریاد کرد، هههه سهه ده ریاجه و دۆله کهی دا پۆشتبوو، له سهه چپاش باران بوو.

کاترین پینلاوی چه ره گای له پێ کردبوو، منیش پۆتینی مستهه (گوتنگن) م له پێ

کردبوو. به پیاسه له ژیر چه تروه به ناو گوماوی به فراو و ناوی رویشتوی سهر زهویبهوه چووبنه ئیستگه. ناوه که شهخته سهر ریگاکانی له گهل خوی راده مالی و ریگاکانی رووت کردهوه. پیتش نانی نیوه ری له مه بخانه بی بۆ قیرمۆت خواردنهوه راوه ستاین، که له ژوروهوه بووین گویمان له خوړی باران بوو.

کاترین پرسى: «به پیتوستی ده زانی بچینه شار؟»

- «تۆ چۆنی به باش ده زانی؟»

- «ئه گهر زستان به سه ریچ و باران ریگه ی دهره وه مان نه دا، گوزهران لیته ناخوش نابیی؟ چه نندت ماوه کاترینۆتکەت ببیت؟»

- «نزیکه ی مانگۆ یا که می پتر.»

- «رهنگه بچین له (مۆنترۆکس) جیگیر بین.»

- «بۆچی نه چینه (لۆزانا) ئەوئ نه خووشخانه ی تیا به.»

- «ژیان له شاریکی گهره ی وه کو لۆزانا وه ک ئیره ته نیا به لۆم خوشره.»

- «که ی برۆین.»

- «گرینگ نیبه ههر که ی بی، نازیم، ههر کاتی خۆت ویستت من نامه ی ئیره به چی بیلین گهر تۆ مه به ست نه بی.»

- «با بزاین ناووه و اچی لی دی.»

سۆ ریۆژ له سه ره یه ک باران باری. به فری سهر چیاکه ی لای ئیستگه که هه مووی رهش بووه وه و هیچی به سه ره وه نه ما، ریگاکانیش لیشاوی به فر و سوپاویان به سه ردا ده ریۆبی، زهوی زۆر سوپ و زیلاق بوو به جوړی که چوونه دهره وه کاریکی ناسان نه بوو. سه به یه ی ریۆژی سیبه می بارانه که بریارمان دا دابه زین و بۆ شار به ریگه وین.

گوتنگن گوتی:

- «زۆر باشه، هینری، پیتوست ناکا ناگادارم بکه نه وه، باوه رناکه م پاش ئەوه که شه که ی وا دژوار بووه لیته بمینین.»

گوتم: «هه چۆنی بی له بهر حالی ئالۆزی خانم ده مانه وئ له نزیک نه خووشخانه یی ئۆقره بگرین.»

گوتی: «ده زانم، باشه ریۆژی دی به کوړه له ی ساواوه بگه ریته وه و لیته بمینین؟»

- «به لی، گهر ژوورت هه بی.»

- «له به هاردا کاتی که ش خووش بی ده توانن بین بۆ خووتان لیته به خووشی گوزهران بکه ن. با ساواکه تان له گهل دابه نه که ی له و ژووره گهره یه بن که ئیستاکه داخراوه، تۆ و خانیش ههر له ژووره که ی خووتان بن که ده پروانیه ته سهر ده ریچه که وه.»

گوتم: «بۆ گه رانه وه نامه ت بۆ دنوسم.»

شته کلمان پیتچایه وه، پاش ئەوه ی فراوینمان خوارد سواری شه مه نده فه ره بووین. مسته ره گوتنگن خوی و هاوسه ره که ی هاتنه خواره وه تا ئیستگه له گه لمان هاتن. پروپیتاله کلمان له سه ره تاخوړک دانا، به ناو به فراودا ریوشتین، له ته نیشته ئیستگه له بهر ریۆنه ی باران راوه ستان، به ده ست خواحافیزیان لی کردین.

کاترین گوتی: «مرۆفی چاکن.»

- «نه خواره لا له گهل ئیمه.»

له (مۆنترۆکس) وه سواری شه مه نده فه ره بووین بۆ (لۆزانا). له په نجه ره که وه سه یری ئەو خانووه مان کرد که تیایدا ده ژیاين به لۆم له بهر چری هه وه نه مانتوانی چیاکان به دی بکه ین. شه مه نده فه ره له (قیفی) راوه ستا، دواپی له ریوشتا به رده وام بوو، به ده ریچه و کیلگه قاوه ییبه شیداره کان و دارستانه رووته کان و خانووه نمداره کاندای تیه پین. گه یشتینه (لۆزانا)، له ئوتیلیکی مام ناوه ندی دابه زین، که به نیو شه قامه کاندای ریوشتین تا گه یشتینه دهره وه ی په یسونه کانی ئوتیله که وه، باران ههر ده باری، که هاتینه ژووره وه، دهرگه وان به خوی و به کلیلیکی مسیبه وه که به سه ره یه خه ی وه بوو، راوه ستابوو. به رزکه ره وه و ئەو رایه خه ی عه ردی ئوتیله که ی رووپۆش کردبوو و ده ستشۆریکی سپی بریقه داری قایم کراو و چوارپایه کی مسی گه وره و ژووریکی گه وره ی نووستن ئەمانه هه مووی به لگه ی خووشیمان بوون، پاش ئەوه ی له مالی (گوتنگن) دهرچووین. په نجه ره ی ژووره که به سه ره باخچه یه کی شیداریدا ده روانی که به دیوار ده وره درابوو، سه ره وه ی دیواره که په ریوشتی ناسنی تی گیرابوو. له وه ری شه قامه که وه که لیژاییه کی رک بوو، ئوتیلیکی تر هه بوو که دیواریک و په ریوشتیکی ئەو ناسای لی بوو. سه رم به رزکرده وه روانیمه دلۆپه بارانی قه لبه زه ی باخچه که.

کاترین گلۆپه کانی داگیرساند. جانتاکانی کرده وه ده ستی به شت کرده وه کرد. منیش داوای ویسکی و سوّده م کرد. له سه ره چوارپایه که پالکه وتم. ده ستم به خویندنه وه ی ئەو ریۆژنامه یه کرد که له ئیستگه کریبووم له خاکه لیته ی (۱۹۱۸) دا هیرشی ئەلمانیا بۆ سه ره فه رنه سا ده ستی پیکرد. ویسکی و سوّده م خواردده وه، ریۆژنامه م خویندنه وه. کاترین شته کانی له ناو جانتاکاندا دهره یینا و له ده وری ژووره که سوپرایه وه. کاترین گوتی:

- «ده زانی چیم پیتوسته؟»

- «چی؟»

- «جلوبه رگی مه لۆتکه. هیچ ئافره تی نیبه بگاته وه ختی من و جلی مه لۆتکه ی نه بی.»

- «ده توانی بیان کری.»

- «ده زانم. به یانی ده چم ده بانکریم. با بیر بکه مه وه بزانه چیم پیتوسته.»

- «ده بی بزانی چونکه خۆت سسته ره بوویت.»

- «بهلام ئەو سەربازانەى له نەخۆشخانە مندالیان دەبێ زۆر کەمن بەپەنجەى دەست دەژمێردرێن.»
- «من یه کێکم له وانه.»
- بالیفێکی تێ گرتم، ویسکی و سۆدەکەى بەگۆرێ وەرکرد و پێژان.
- کاترین: «داواى پێکی تەرت بۆ دەکەم. ببوورە کە ئەوهم لێ پێژاندى.»
- «زۆرى تیا نەمايوو، وەرە سەر چوارپایەکە.»
- «نەخێر، ناییم، ئەو ژوورە پێک دەخەم. تا بە شتی بچێ.»
- «بە چی بچێ؟»
- «بەمالی خۆمان.»
- «ئالای سۆتندخۆرەکانی لەسەر بەرز بکەوه.»
- «تۆ بێدەنگ بە.»
- «دووبارەى کەوه.»
- «بێدەنگ بە.»
- «زۆر بەناگایى و وشیاربیهوه ئەمەت گوت دەلێی ناتەوێ کەس بریندار بکەى؟»
- «نە، نامەوێ بەقسە کەس بریندار بکەم.»
- «کەوابێ وەرە سەر چوارپایەکەوه.»
- «باشە.»
- هات لەسەر چوارپایەکە دانیشت و گوتی:
- «دەزانم گالتەجارى تۆ نیم، خۆشەویستم، بەلام له کەندوویەکی گەورەى ئارد دەکەم.»
- «نەخێر، تۆ وانیت. تۆ جوان و ئیسک سووکی.»
- «من کەسێکی زۆر شروشیپێوم، تۆ منت خواستوو.»
- «نەخێر، وانیبە، ئیستا له هەموو کاتێ جوانترى.»
- «بەلام جارێکی تر باریک دەمەوه، ئازیزم.»
- «ئیستا باریکی.»
- «زۆرت خواردۆتەوه.»
- «پێکی سۆدە و ویسکیم خواردۆتەوه.»
- «پێکیکی تریش وا له پێگایە، ئەوجا داواى خواردن دەکەین بیهێنە سەرەوه.»
- «شتی چاکە.»
- «ئەوجا ناچینە دەرەوه. دەچین؟ ئەمشەو دەبێ لێرە بێنن.»

- گوتم: «یارى دەکەین»
- کاترین گوتی: «هەندێ مەى دەخۆمەوه، ئەوه ئازارم نادات. لەوانەیه بستانین برێ کاپری، سبى جارن، پەیدا بکەین.»
- گوتم: «بێ گومان، دەتوانین، ئوتیلێکی وا گەورە دەبێ مەى ئیتالیاى هەبێ.»
- خزمەتکارەکە له دەرگای دا پەرداخێکی ویسکی بە بەفرى هیناوه له تەنیشت پەرداخەکە لەناو سنێب پوتلێ سۆدای بچووک هەبوو.
- گوتم: «سویاس، لێرەى دانێ، دەتوانی نانی دوو نەفەر و دوو بوتل کاپری سبى بەستیمان بۆ بهێنە سەرەوه؟»
- «حەز دەکەن، خواردنەکە، شۆربای لەگەڵ بێ.»
- «کاترین شۆربات دەوێ؟»
- «گەر زەحمەت نەبێ.»
- «تەنیا نەفەرێ شۆربای لەگەڵ بێ.»
- «سویاس گەرەم.»
- ئەو چوو دەرەوه، دەرگای داخست، منیش هاتمە سەر پێژانمە خۆتندنەوه و دەنگویاسی شەرم خۆتندەوه. بەهێواشی سۆدەم بەسەر سەهۆلی ناو ویسکییەکە داگرد، دەبوايه پێم گوتبايه سەهۆلەکە لەناو ویسکییەکە دانەنێ، دەبوايه سەهۆلەکەى بەتەنیا هینابا، ئەو وەختە پیاو دەیزانی کە برێ ویسکی ناو پەرداخەکە چەندە، ئەوکات ئاوا له پرەوه بەسۆدە بەسەرداگردن سووک نەدەبووه. ئەو جارە بێ دەبێ قاپێ ویسکی داوا بکەم، داوايان لێ دەکەم سۆدە و سەهۆلم بۆ بێن. ئەمە بەجیبە. ویسکی شتێکی خۆشە، بەشێکە له خۆشترین بەشى ژيان.
- «تۆ بێر له چی دەکەیتەوه، خۆشەویستم؟»
- «له ویسکی.»
- «له چ بارێکەوه بێر له ویسکی دەکەیتەوه؟»
- «لەبارەى خۆشى ویسکییەوه.»
- کاترین پروویکی گالتەجارانەى بۆ نواند و گوتی: «با وای»
- بۆ ماوێ سێ هەفتە لەم ئوتیلە ماینەوه، خراب نەبوو، ژووری نانخواردن هەردەم چۆل بوو. زۆر جارن شەوان له ژوورەکەى خۆمان نامان دەخوارد. بەناو شاردا دەگەرین و بەرێگەى شەمەندەفەرى یابەبى گرنى گرنى بۆ (ئۆخى) دەچوین. له تەنیشت دەریاچەکەدا پیاسەمان کرد، هەواکەى کەمبێک گەرمتەر بوو. له هەواى بەهارانى دەکرد، خۆزگەمان دەخواست بگەرێنەوه ناو چیاکان. بەلام ئەم هەوايه بەهاربیه تەنیا چەند رۆژێکی کەمى خایاند. پاش ئەوه هەوايهکی سارد و شێدار گەرپایەوه کە هێچ

جیاوازییه کی له گهڵ زستانێکی کوشنده نه بوو.

کاترین شتی پیتوستی بۆ مندالێکه کړی منیش چوومه یانه بۆ مه شقی جیمناستیکی و کۆله مستیتن. هه موو به یانیان، هه ر که کاترین تا درهنگ له ناو جیگه ی ده مایه وه، ده چوومه یانه. مایه ی خو ش ی بوو، که له رۆژانی وا به هاری به شه قامه کاندایا سیه ست کړدیا و له چایخانه دا پشیه کت دا بای و سه یری ئه و خه لکه ت کړد بایه و رۆژنامه ت به خو ئیند بایه وه و (فیرمو ت) ت به خو ارد بایه وه پاشان گه رابایه وه ئوتیل و بۆ فراوین له گه ل کاترین دامه زرابای.

پرو فیسۆری یانه ی کۆله مستیتن و جیمناستیک، سمیلدار بوو، زۆر ورده کار و به دیقه ت و توور و توند بوو. شیت ده بوو گه ر له دوای ئه و مه شقت کړد بایه. به لām ئه و وه خته ی له ویم به سه ر برد وه ختیکی خو ش بوو، هه وایه کی پاک و خاوتنی هه بوو رووناکییه کی چاکی لی بوو، خو م زۆر ماندوو کړد، تا توانیم به سه ر به تدا پاز بده م و له به رامبه ر سیه ری خو م له ئاوتنه دا کۆله مستانێ بکه م، هه ندی مه شقی زگانه شم ده کړد. له سه ر زگ، له سه ر زه ی یانه که له به رامبه ر تیشکی خو ره وه که له په نجه ره ی کراوه دا دهاته ژووره وه، لینی راده کشام جار به جار یش له کاتی بۆکسیتدا پرو فیسۆرم ده ترساند. له سه ره تا دا نه مده توانی له ئاوتنه یه کی گه وره ی به رته سک له گه ل سیه رم بۆکسیتن بکه م، چونکه زۆر به سه یرم ده زانی که کۆله مستانێ له گه ل کاربایه کی ریشدار بکه م. له کۆتاییدا ئه و رفته رده به عه نتیکه دهاته به رچاو. بریارم دا هه ر کاتی ده ست به مه شفکردن بکه م ریشه که م بتاشم، به لām ئه و به دلێ کاترین نه بوو، ریگه ی نه دام.

هه ندی جار یش من و کاترین سواری په یتوون ده بووین و ده چوینه ده ره وه ی شار، سواری بوونی له رۆژانی سایه قه دا زۆر خو ش بوو، هه ر کاتی سواری په یتوون ببا ین، دوو شو ئیمان بۆ ناخواردن ده ستنیشان ده کړد. کاترین توانای رۆشنتی نه ما بوو، بۆیه هه زم ده کړد به په یتوون له گه لیا به ریگاکانی ده ره وه دا بکه ریم. ئه گه ر رۆژه کانیشی خو ش بوایه ئیمه ش کاتی چاکمان به سه ر ده برد. هه رگیز کاتی ناخوشمان نه بووه. ده مانزانی کاتی زگ دانانی نزیک بوو ته وه، ئه مه ش وای له هه ردوو کمان کړد بوو هه ست به وه بکه ین وه ک بلتی شتییک راوه دوومان ده نیت، بۆیه نه ده بوو تاو ئ پیکه وه بوو ئمان له کیس بده دین.

41

به یانیی ده وره یه ی سه عات سی به خه به ر هاتم گویم له خسه ی کاترین بوو که له سه ر چوار پایه که ده جو لایه وه.

«چ خیرته کاترین؟»

«به ره ژانم گرتوه، نازیم.»

«به به رده و امیبه ؟»

«نه خیر، ده م ده مه.»

«ئه گه ر ژانه کت به به رده و امی بی، ده بی بجینه نه خو شخانه.»

زۆرم خه و ده هات و لیکه وتمه وه خه و. پاش ماوه یه کی که م دوو باره واگا هاتم وه.

کاترین گوئی: «وا چاکه ته له فۆن بۆ دکتۆر بکه ی وا بزانه که ده ستی پیکرده وه.»

بۆ لای ته له فۆن چووم، ته له فۆنم بۆ دکتۆر کړد. دکتۆر پرس ی:

«ماوه ی نیوان ژانه کان چه نده؟»

گوئی: «له هه ر چاره گه سه عاتی جار ی.»

دکتۆر ده که گوئی:

«که وای ب ده بی بجین بۆ نه خو شخانه، منیش هه ر ئیستا خو م ده گۆرم و یه کسه ر دیم

بۆ نه خو شخانه.»

ته له فۆنم به رز کړده وه، بۆ گه راجه که ی نزیک ئیستگه ته له فۆنم کړد، تا کو تاکسییه کمان بۆ ره وانه بکه ن. بۆ ماوه یه کی ته واکه س وه لāmی نه دایه وه له دواییدا پایو ئ وه لāmی دامه وه و هه ری دامی هه ر ئیستا تاکسییه کمان بۆ بنی ئی. کاترین جلی خو ی گو ئی و جانتاکه شی پری ئه و شتانه کړد که خو ی له نه خو شخانه پیتوستی پیتی ده بوو، له گه ل پینداویستی به به که، له ده ره وه له هۆله که زه نگم بۆ هینانی به رز که ره وه که لیدا، به لām وه لām نه بوو، خو م دایه زمه خواره وه، له ئیشکگری شه و بترا ئی که س له خواره وه نه بوو. به رز که ره وه که م سه رخست، جانتاکه ی (کاترین) م له ناو دانا چو وه ناویه وه. دایه زینه خواره وه، ئیشکگر ده رگاکه ی بۆ کړدینه وه. له سه ر سه کۆیه کی به ر دین له ته نبشت پایه ی خواره وه ی سه ره ری ئوتومبیل دانیشتن. چاره ری تاکسی بووین، شه و سامال بوو، ئه ستیره ش ده ره وشانه وه. کاترین زۆر شله ژالوو.

گوتم: «خوشحالم به ده ست پیکردنی ژانه که، پاش ماوه یه کی که م هه موو شتی ته واک

ده بی و ده بریته وه.»

«تۆ کچیکی ئازا و به جه رگی.»

«باکم نییه. هه ز ده که م تاکسییه که بی.»

گویمان له هه ژه ی تاکسییه که بوو، به ره و سه ره وه ی شه قامه که وه ده هات. رووناکی گۆزه کانی پششه وه یان بینی له سه ره رییه که سوو رایه وه یاره تی (کاترین) م دا تا سواری تاکسییه که بی، شو فیره که ش جانتاکه ی له پششه وه دانا.

گوتم: «بۆ نه خو شخانه لیکه وه.»

له سه ره رییه که ده رچووین به سه رگر دئ که و تین. له نه خو شخانه، چوینه ژووره وه و جانتاکه م هه لگرت. ئافره تی له سه ر می ئی دانیشتبوو، ناوی کاترین و ته مه ن،

ناونیشان، خزم، ئاینی له دهفتهرئ نووسی. کاترین گوتی هیچ ئاینیکی نییه، ئافره ته کهش خه تیکی لهو بوشایییه دا که له دواى وشه ی ئاینه وه بوو. خویشی به (کاترین هینری) له قه له م دا.

ئافره ته که گوتی: «بۆ ژوو ره که ته به مه سه ره وه.»

به بهر زکه ره وه که سه ره که وتین، ئافره ته که بهر زکه ره وه که ی وه ستاند. ئیمه ش هاتینه ده ره وه، به دواى ئه وه به هۆله که دا رۆبشتین. کاترین قۆلمی توندگرت.

ئافره ته که گوتی: «ئهمه ژوو ره که یه، زه حمه ت نه یی جله کانت له بهر ناکه یته وه و ناچیتته ناو چیگه ت؟ جلی شه ویشی بۆ له بهر کردن لێیه.»

کاترین: «جلی شه ویم هه یه.»

ئافره ته که گوتی: «باشتر وایه ئه وه له بهر بکه ی.»

چوو مه ده ره وه، له سه ر کورسی دالانه که دانیشتم. ئافره ته که له بهر ده رگا وه گوتی: «ئێستا ده توانی بێیتته ژوو ره وه.»

کاترین له سه ر قه ره وێله یه کی بهر ته سک درێژ بێوو. جلیکی شه وی ساده ی چوارگوشه یی له بهر کردبوو که وا دیار بوو له قوماشیکى ئه ستوو ره لێرایی. کاترین زه رده خه نه یه کی بۆ کردم.

گوتی: «ژانه که ی ئێستا باش بووه.»

ئافره ته که مه چه کی کاترینی گرتبوو ماوه ی ژانه که ی به سه عات ده ژمارد.

کاترین گوتی: «ئهو ژانه یان توند بوو.»

له سیمایدا تیبینی ئه و ژانه م کرد. له ئافره ته که م پرسى:

«دکتۆر له کوێیه؟»

گوتی: «له خواره وه نووستوو، هه ر کاتێ وای خوازت بێ دیت.»

هه ره ها گوتی: «ده بی شتی بۆ خانم بکه م. زه حمه ت نه یی جارێکی تر ناچیتته وه ده ره وه؟!»

چوو مه دالانه که، دالانیکی پروت بوو، دوو په نجه ره و چه ند ده رگا یه کی داخراو به درێژایی دالانه که هه بوون. بۆنی نه خو شخانه ی لێ ده هات. له سه ر کورسییه که دانیشتم و چاو م بریبوو نه زه وییه که بۆ کاترین نزام ده کرد.

ئافره ته که گوتی: «ده توانی بێیتته ژوو ره وه.»

چوو مه ژوو ره وه کاترین گوتی:

«چۆنی ئازیزم؟»

«ئێستا چۆنی؟»

«ئێستا ژانه که له سه ره یه ک ده مگریت.»

پرووی گرژبوو پاشان زه رده خه نه یه کی گرت.

«ئهو ژانه به راستی بوو، سسته ر گیان، ده توانی جارێکی تر ده ست له سه ر پشت م دا بێیتیه وه؟»

سسته ره که گوتی: «گه ر به باشی ده زانی؟»

کاترین: «تۆ دوور که وه، ئازیزم، بچۆ شتی بخۆ. ئهم سسته ره ده لێ له وان هه یه درێژه بکیشی.»

سسته ره که گوتی:

«شتیکی ئاساییه زگی به که م درێژه ده کیشیت.»

کاترین: «تکایه برۆ ده ره وه شتی بۆ خۆت بخۆ. من زۆر باشم.»

گوتم: «که میکی تر ده مینمه وه.»

ژانه که به ره ده وای وه رگرت، دوا یی خا و بووه وه، کاترین زۆر شله ژابوو هه ر کاتێ ژانه که به هیتز بوایه ده یگوت ئه و دیان باش بوو، هه ر کاتێ ژانه که بشکا با، بێ هیوا و ته ر یق ده بۆوه.

گوتی: «تۆ برۆ ده ره وه، وا بێر ده که مه وه، تۆ وام لێ ده که ی شه رم له خۆم بکه مه وه.»

پرووی گرژبوو له قسه کانی به ره ده وام بوو:

«ئهو دیان باشتر بوو، ده مه وێ هاوسه رێکی باش بم ئه و مندالهم به بی گه وجیته ی بێت. تکایه خو شه و یستم برۆ چاشت بخۆ، پاشان بکه رتوه. له بیرت ناکه م ئه و سسته ره له که لم زۆر باشه.»

سسته ره که گوتی: «هیشتا زۆری ماوه بۆ نانی به یانی.»

«که و ابو، من ده رۆم، خوا حافیز، ئازیزم»

کاترین: «خوا حافیز، خوار دنیکی چاکیش بۆ من بێنه.»

له سسته ره که م پرسى: «له کوێ نانی به یانیم ده ست ده که ویت؟»

«له خواره وه ی شه قامه که، له مه یدان، کافتریا یی هه یه له وان هه یه ئێستا کرابیتته وه.»

تاریک و روونی به یانی دابوو، به و شه قامه چۆل و هۆله چوو مه خواره وه. رێگه ی کافتریا م گرت بهر، په نجه ره که ی روونا ک بوو. پێم نایه ژوو ره وه له بهر له مپه ره تۆتیا ییسه که ی وه ستام. پیاویکی پیر پێکی مه ی سپی بۆ تیکردم و پارچه یین (پریشی) ی دامی. بریشه که ه ی دوینێ بوو ما بووه وه، منیش له ناو مه یه که م هه لهنینا و خواردم، له پاشان په رداختی قا وه شم خواره وه. پیاوه پیره لێی پرسیم:

«به و ناوه ختیبه لیره چی ده که ی؟»

«خیتزانه که م، له نه خو شخانه یه، ژانی گرتوو.»

«ئاوا. بهخت یارت بچ.»

«پیتکی ترم بدی.»

ئهو پیتکی له بوتلی تینکرد، که لاری کردهوه کهمی پڑایه سهر له مپهره توتیاکه. ئهو پیتکه خواردهوه و پارکهیم دا. هاتمه دهرهوه بهدریژایی شهقامهکه تهنهکهی زبلی فریدرای بهر دهرگای مالهکان چارهروانی زبل کیش بوون. سهگی لووتی لهیهکیتک لهو تهنهکانهوه دهژهند. بهسهگهکه گوت:

«تۆ چیت دهوی؟»

تهماشای تهنهکهکه کرد تا بزانه چی تبايه تا بۆی دهریهیم، لهسهروه ههچ نهبوو، له هندی ورتک و پرتکی زبل و گولی وشک بترازی ههچی تری تبايه بوو.

گوتم: «سهگهکه، ههچی تبا نیه.»

سهگهکه له شهقامهکه په ریهوه. به پیتکه سهرکه وتمه ئهو نهۆمه ی (کاترین) ی تبا بوو. له دالانهکه بهر ژوورهکه چوم له دهرگام دا وهلام نه بوو. دهرگاکه کردوه چۆل و هۆل بوو. له جانتاکه ی (کاترین)، که له سهر کورسیی بوو، جله شهویه که شی، که به ته لقه به کی سهر دیواره که وه له لاسرا بوو، بترازی ههچی تری تبا نه بوو. چوممه دهرهوه له دالانهکه چوممه خوارده به دوا ی یه کی دهگه پام، سسته ره که مبینی:

«خانم هینری له کوپیه؟»

«ههر ئیستا بریدانه ژووری مندالبون.»

«ژووری مندالبون له کوپیه؟»

«نیشانته دهدهم.»

به هۆله که یدا برده خوارهوه. دهرگای ژووره که کهمی کرابوهوه، کاترین له سهر میژێ درێژ کرابوو به قوماشی داپۆشرا بوو. سسته ره که له لایی و دکتۆریش له لایه که ی تردهوی میزه که وه له تهنیشته چهند تهسته وانیه یی راوه ستا بوون. دکتۆره که ده مامکیکی لاستیکی به دهسته وه بوو، سۆنده یه کی پتوه به سترابوو.

سسته ر پتی گوتم:

«جلیکت دهدهمی له بهری بکه، ده توانی بهو جله بچیته ژووره وه وهره ئیره زهحمته نه بی.»

کراسیکی سپی به سهر داهینام، له پشتی مله وه به سنجا قیتک بۆی به ستم.

گوتی: «ئیستا ده توانی بچیته ژووره وه.»

چوممه ژووره وه. کاترین به ده نگیکی خهفه تباره وه گوتی:

«رۆژ باش، نازیم، هیشتا ههچم به ههچ نه کرده وه.»

دکتۆره که پرسى: «تۆ مستهر (هینری) ت؟»

«به لئ. چۆنی تیده گه ی دکتۆر؟»

«باش ده بی. هاتووینه ته ئیره ده توانین به ناسانی گازی به دینی تا نازاری که م بکاته وه.»

کاترین گوتی: «ئیسنا گزم پتویسته.»

دکتۆر ده مامکه لاستیکییه که ی له سهر دهموچاوی (کاترین) دانا زمانه که ی سووراند. ته ماشای (کاترین) ی کرد به قوولی و خیرایی هه ناسه ی ده دا. پاشان (کاترین) ده مامکه که ی دوورخسته وه ئه ویش زمانه که ی گه رانده وه جیگه ی خۆی.

کاترین گوتی: «ئهم ژانه زۆر به تین نه بوو، ماوه یی له مه وه بهر ژانیکی به تینترم گرت. دکتۆر هه ولی دا نازاره که ی که م بکاته وه، وا نییه دکتۆر؟»

دهنگه که ی زۆر سه بر بوو، بهرز بۆوه، له وتنی وشه ی دکتۆر زهرده خه نه یه کی گرت.

کاترین گوتی: «دیسنا گزم پتویسته.»

کاترین ده مامکه که ی هه لگرت و له سهر دهموچاوی خۆی دانا و خیرا هه ناسه ی ده دا. من که می گوتیم له نووزه ی بوو پاشان ده مامکه که ی لادا و زهرده خه نه یه کی گرت و گوتی:

«ئه مه یان به تین بوو. زۆر به تین بوو، دلگیر مه به نازیم برۆ دهره وه، برۆ چاشتییکی تر بخۆ.»

گوتم: «لیره ده مینیم.»

نزیکه ی سه عات چواری به یانی بوو چووینه نه خوشخانه تا نیوه رۆ کاترین ههر له ژووری مندالبون مایه وه ژانه که ی جارێکی تر هیتور بووه وه. زۆر ماندوو و شه که ت دیاربوو. به لام دلخۆش بوو.

گوتی: «توانام نه ما، نازیم، زۆر به داخه وه لهو باوه رده ا بووم که زۆر به ناسانی ئه و مندالم بی. وا به کیکی تر...»

دهستی خۆی بۆ ده مامکه که درێژکرد و له سهر دهموچاوی خۆی دانا یه وه، دکتۆریش زمانه که ی سووراند و سه یری (کاترین) ی کرد و چهندی بلایی یه ک و دوو ژانه که ی به سه رچوو.

کاترین گوتی: «ئه مه یان چ نه بوو.» به زهرده خه نه یه که وه درێژه ی پیتدا و گوتی: «من شیت و شه یدای گزم، شتی چاکه.»

گوتم: «هه ندییکی لئ ده به یه وه ماله وه.»

کاترین به خیرا گوتی: «ژانه که گه راپه وه.»

دکتۆر زمانه که ی سوورانده وه سه یری سه عاته که ی خۆی کرد و لیم پرسى: «ماوه ی نپوانی چهند بوو؟»

- «نزیكهی دهقه بێ.»

- «فراوینت ناخۆی؟»

دكتور گوتی: «ئێستا شتی دهخۆم.»

كاترين گوتی: «دهبێ شتی بخۆی، دكتور، مېووره، زۆر درێژهی دا بێ. ئایا پیاوهكهم ناتوانم بهم كار ههلبستم و گازم بداتم؟»

دكتور گوتی: «گهر ئاره زوووت لێبیه... زمانهكه دوو نمره بسووپێنه»

گوتم: «تێگه بېستم»

له سه ره زمانهكه نیشانه بێ هه بوو به دهسك ده سووپا.

كاترين گوتی: «ئێستا گازم دهوێ.»

دهمامكهكهی له سه ره رووی خۆی دانایه وه، منیش زمانهكه بيم دوو نمره سووپاند، كاتى كاترين دهمامكهكهی لادا منیش زمانهكه بيم گه رانده وه جیگه ی خۆی. دكتور له چاكه ی خۆبته تى پێگه ی منى داوه ئه و كاره بكهم.

كاترين دهستی له مه چه كم دا و گوتی:

- «ئه وه تۆ بووی بهم كاره هه ستای نازیم؟»

- «به لێ، من بووم.»

- «تۆ زۆر به رد لێ.»

له بهر كارى گازه كه كمى سه ره مه ست بپوو.

دكتور گوتی: «له ژوو ره كه ی ته نیشتمان له سه ره سنبی نان دهخۆم هه ر تاوێ وای خواست ده توانی بانگم بکه ی.»

پاش بېنهك سه یرم كرد نانی ده خوارد، دوایی لێ راکشاپوو، جگه ره ی ده كێشا. كاترين ماندووتر بپوو.

كاترين لێى پرسیم: «له و باوه رهی ئه و منداله م بېت.»

- «به لێ، هه لبه ت ده بېت.»

- «به هه سوو توانای خۆم هه ول ده ده م ئه و زگه دابنیم. به لام بێ سووده. ئه وه تا ها ته وه، گازم بدێ.»

له سه عات دوو چوومه ده ره وه. فراوینم خوارد، ژماره بیه کی كه م پیاو له كافتیریا بیه كه بوون. سه ره و قاوه یا په رداخێ (كریشیا) یا (مارك) یان له به رده م بوو. له سه ره میتزى دانیشتم. له خزمه تچیه كه م پرسى:

- «ده توانم نان بخۆم؟»

- «كاتى فراوین به سه ره چووه.»

- «له كاتى جه مێ بترازم، چ كاتى تر شت پێشكه ش ناكهن؟»

- «ده توانی شوكرۆت بخۆی.»

- «شوكرۆت و بېره م بۆ بېنه.»

- «سووك بێ یان خه ست؟»

- «سووك بێ.»

خزمه تچیه كه قاپی (ساوه ركرات) ی بۆ هینام كه گوشتى به رازى له سه ره بوو له گه ل باسترمه، كه له ناو مه بیه کی تیژی له ناو كه له ره م خوساوی شاردرابووه وه. قاپه خواردنه كه م خوارد بېره كه شم خوارد ده وه. زۆرم برسى بوو سه یری خه لكه كه ی سه ره میتزه كانى ناو چایه خانهم كرد، له سه ره میتزى كاغه زیان یاری ده كرد، دوو پیاوی تریش له سه ره میتزه كه ی ته نیشتم قسه یان ده كرد و جگه ره یان ده كێشا. كافتیریا كه ش پر دوو كه ل بپوو. له پشت میتزه توتیا كه وه كه به یانى نانم خوارد، سێ كه سی لێ بوو، پیاویكی پیر و، ژنیکى كه له وى ره شپۆش له ته نیشتم كاوتنه ره وه دانیشتیوو چاودیری ئه و شتانه ی ده كرد كه ده درایه میوانه وه، له گه ل مندالێكی به روانكه له بهر. له خۆم پرسیار كرد ئاخۆ ئه م ئافره ته ده بێ چه ند مندالی هه بێ و منداله كانى به چ بچن.

كاتى قاپه (شوكرات) كه م ته واو كرد، به ره وه نه خووشخانه گه رامه وه. ئێستا شه قامه كه هه موو پاك بوو، ته نه كه فریدراوه كانى تیا نه ما بوو، پۆژه كه ی هه رواوی بوو، به لام خۆر خه ریک بوو له ژیر هه وه وه به به رزكه ره وه كه چوومه سه ره وه، له به رزكه ره وه كه ها ته ده ره وه، به هۆله كه دابه زمه خوار و به ره وه ژوو ره كه ی (كاترين) هه لكشام، كه كراسه سپیه كه م لێ به جێ هیشتیوو. له به رم كرد و له پشت مله وه گریم دا، له ئاو پێنه وه سه یری خۆم كرد به ریشه كه وه خۆم به دكتورێكی ساخته جی ده ها ته به رچاو، به هۆله كه وه به ره وه ژوو ری مندالېوون پۆیشتم، دكتور ده رگا كه ی داخستبوو له ده رگام دا، ده نگ نه بوو، بۆیه منیش ده سکی ده رگا كه م با دا و چوومه ژوو ره وه، دكتور له ته ك كاترين دانیشتیوو، سسته ره كه ش له لایه کی ژوو ره كه وه به شتی تره وه خه ریک بوو.

دكتور: «ئه وه تا پیاوه كه ت.»

- «ئۆه، نازیم، دكتورێكی زۆر خانه دانم هه یه.»

كاترين به ده نگیكی سه یره وه وای گوت و به رده وام بوو، - «چیرۆكێكی زۆر خووشی بۆ گێرامه وه، هه ر كاتێ ژانه كه م گرتبێ هه ولێ دا وه به زوو ترین كات له ژانه كه رزگارم بكا، دكتورێكی خانه دانه، تۆ زۆر عه گیدی! دكتور.»

گوتم: «تۆ بێ هۆشی.»

كاترين گوتی: «گازم به درێ، گازم به درێ.»

دهمامكهكهی هه لگرت و هه ناسه بیه کی كورت و قوولێ هه لمژێ، ئه وه ش وای له كوێ نه داما هه ناسه دانى كرد خه رته خرتى لێوه بېت. پاشان ئاهیکى درێژى كیشا و، دكتوریش، دهستی چه پی درێژ كرد و دهمامكهكهی دوور خسته وه. كاترين به ده نگیكی

پر له كهسياسييه وه گوتی: «ئهمه بان به تین بوو، من تازه نامرم، نازیزم، له وه چوومه ته دهره وه كه بزم. تو كه یفخوش نی؟»

- «جارتیکی تر ناگه پیننه وه ئهم شوینه.»

- «نامه وی جارتیکی تر بگه پیمه وه ئیره، هه چه نده ناترسم. من نامرم، نازیزم.»
دکتور گوتی:

- «ناشی شتی وا بی عهقلانه بکهی، تا میرده کت به تهنیا به جی بهیلتی. تو نامری نا.»

کاترین: «ئوه! نه خیر، نامرم، نامرم، گیلاتییه بزم ئه وه تا ژان هات گازم بده ری.»
ماوه بکهی به سه رجوو دکتور گوتی:

- «هینری ده بی بچیته دهره وه. بو ماوه بی، دهمه وی لئی پروانم.»

کاترین گوتی:

- «دیه وی بزانی چیم به چی کردوه. پاشان ده توانی بگه پینسته وه نازیزم، ئه ی ناتوانی بگه پینته وه دکتور؟»

دکتور: - «به لئی، من پینی ده لیم که ی بگه پینته وه.»

چوومه دهره وه. به هۆله که دا تپه پریم، بو لای ئه و ژووهره چووم که دوا ی مندالبوون ده بیه نه ئه وی. له سه ر کورسیی دانیشتم ته ماشای ژووهره کم کرد. رۆژنامه بی له ناو گیرفانم بوو، که بو فراوین چووم له ریگه ی خۆمدا کریبووم، دهرم هینا خوتندمه وه. دهره وه تاریک بوو، منیش گلزه کانم داگیرساند تا رۆژنامه که بخوتنمه وه، پاش بینه ک له خوتندنه وه ی وه ستام، گلۆپه کانم کوژانده وه. ته ماشای دهره وه کم کرد به ته واوی تاریک ببوو. پرسیارم له خۆم کرد، بوچی دکتور به دوایدا نه ناردم، له وانیه وه باش بی له وی دوور بم، ویستوو یه تی که می دوور که ومه وه. سه بری سه عاتم کرد، له دلئی خۆمدا گوتم ئه گه ر بو ده خوله کی تر له دوام نه ئیرئ یه کسه ر خۆم ده چم.

(کاترین) ی هه ژار و بی که س و خۆشه ویستم به های ئه و شه وانته دانه وه که پیکه وه ده نووستین. ئه مه سه ره نجامی ته له و داوه که یه. مرۆف ئه مه له پاداشتی خۆشه ویستی ده دووریتسه وه. سوپاس بو خوا بو ئه م گازه. هه ر چۆنی بی بهر له وه ی ئه م سه رکه ره بدۆزنه وه ده بی چی رویدا بی؟ جار ان که ژانیان بگرتسایه، ئه وا ده که وتنه به رده م ته ورژمیکی تونده وه. کاترین له رۆژگاری زگی پیداکاتی خۆشی به سه برید. ئه و کات حالی و اش نه بوو، به ده گمه نیش نه خۆش ده که وت. هه تا ئه م دوا بییه حالی و اش و نار هه حه ت نه بوو، له سه ره نجام هه ر ته وشی ئه مه بوو. مرۆف له توانای نیبه له هه موو شتی دهر باز بی. دهر باز بوون! ئه گه ر بو په نجا جاریش یه کتریمان خواز تبا هه ر وای به سه ر ده هات. چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ئافره ت له م رۆژگاره دا به مندالبوون ناچی. میرده کان هه موویان له سه ر ئه م رایه ن. به لئی، به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری، ته نیا کاتیکی ناخۆش به سه ر ده بات. زگی یه که م هه ر درێژه ده کیشن. ته نیا کاتیکی ناخۆش و دژوار

به سه ر ده بات. پاش رزگار بوونی پینی ده لیم بارتیکی چه ند ناله بار و سه ختت بینی، کاترین پینیان ده لئی: نا، زۆر سه خت و ناله بار نه بوو. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ پینت ده لیم نامری. گیل مه به. ته نیا حالی خراپه و برابه وه. سه روشت ئه و دۆزه خه ی بو سازاوه. ئه وه زگی یه که مه، هه میشه به نازار و درێژ خایه نه. به لئی چی ده بی گه ر بمرئ؟ نابی بمریت. بوچی بمریت؟ چ هه یه ببیته هوی مردنی؟ ته نیا مندالی له دایک ده بی که به ره می شه وه خۆشه کانی (میلانو) مانه. ئه و منداله یه ئارامی لی پرپوه. که له دایک ده بی په روه رده ی ده که یین و له چاری خۆمانمان خۆشتر ده وی. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ته ندروستی زۆر باشه. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ ها چۆنی تیده گه ی چ ده بی گه ر بمرئ؟
دکتور هاته ژووهره وه.

- «دکتور ئیشه که چۆن ده پروات؟»

دکتور گوتی: «نا پروات.»

- «مه به ستت چیه؟»

- «مه به ستم هه ر ئه وه یه لیم پروانی...»

ئه نجامی لی روانینه که ی به دوور درێژی پت گوتم:

گوتی: «له و کاته وه چاوپرتی ئه نجامه که مه. به لام کاره که ناروات.»

- «تو چی پینشبار ده که ی؟»

- «دوو ریگه هه ن، یا ئه وه تا به به کاره ی نانی ماشه ی راکیشان که ئه مه ش ده بیته هوی هه لزانندی له ش و مه ترسیشی له سه ر منداله که هه یه. وه یا زگ هه لدرین.»

- «نه شته رگه ری زگ هه لدرین چ مه ترسییه کی هه یه؟ گه ر بمرئ؟»

- «مه ترسییه که ی له له دایک بوونیکی ئاسایی زیاتر نیبه.»

- «تو خۆت پینی هه لده ستی؟»

- «به لئی، پینوستم به ماوه ی سه عاتی هه یه، تا شته کان و ئه و که سانه ی پینوستم پینانه ته یاریان بکه م. له وانیه سه عاتی که متر بخایتی.»

- «تو چ ده لیتی؟»

- «من نه شته رگه ری زگ هه لدرینم پینی باشتره. خۆم گه ر هاوسه ری خۆشم بوايه هه ر ئه وه م بو ده کرد.»

- «کاربگه ری پاشتری چی ده بی؟»

- «کاربگه ری پاشتری هه یچ نابی. ته نیا جیگه ی دیار ده بی.»

- «ترسی پیسوونی لی ناکری؟»

- «مه ترسییه که ی وه کو مه ترسی راکیشان زۆر نیبه.»

- «ده بی شتی بکه یین. خانم (هینری) تینی تیدا نه ماوه، هه رچه ند زووتر

نەشتەرگەرییەكە بکەین، سەلامەتتر دەبێت.»

گوتم: «هەرچەندە پیت دەکری نەشتەرگەرییەكە زووتر بکە.»

دکتۆر: «دەچم ری و شوپین دادەنیم.»

چوو مە ژووری مندالبوون. سەستەرەكە لەگەڵ بوو، کاترین لەسەر مێزێ درێژ کرابوو. بەچەرچەفنی داپۆشرا بوو، لەژێرییەكە گەورە دیار بوو. رەنگی گۆرا بوو. ماندو و شەكەتی پێو دیار بوو. کاترین پرسى:

«پیت گوت، ئەو دەتوانی نەشتەرگەرییەكە بکا؟»

«بەلێ.»

«ئەى، وا باش نییە. پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێت. زۆر ماندوو و شەكەتم. خەریكە لەت لەت بم، تكایە ئەم گازەم بدی. كار ناکا. ئۆه، كار ناکا.»

«هەناسە یەكی قوول هەلکێشە.»

«وا دەكەم. ئۆه، گاز نایێ چیتەر نایێ، گاز نایێ.»

بە سەستەرەكەم گوت:

«ئەستەوانە یەكی تر بێنە.»

«ئەمە ئەستەوانە یەكی نوێیە.»

کاترین گوتى: «بێ عەقلم، ئازیزم، بەلام گاز نایێ.»

دەستی بە گریان کرد و گوتى:

«ئۆه، هیوام وابوو بەبێ گێروگرفت لەم زگە رزگارم بێ. هەرچی یەكی لە تۆ نامدا بوو کردم. ئێستاش خەریكە لەت لەت بم، گازم ناگاتى، گەر بشمرم بەلامەوه گرینگ نییە. بەمەرجێ ژانەكە بوەستى. ئەوەتا ژانم گرتەوه ئۆه، ئۆه، ئۆه.»

لەژێر دەمامكەوه هەناسەى دەدا. نووزە نووزى بوو.

گوتى: «گاز نایێ، گاز نایێ. كار ناکا، كار ناکا. گوێ مەدە من خۆشەوێستم. تكایە مەگری، گوێ مەدە من تینم تیا نەما. ئەى هەژاری شیرینم. منیش تۆم خۆشەوێ جارێكى تر چاك دەمەوه ئێستا چاك دەمەوه. داخوا دەتوانن شتیكم بدەن؟ گەر دەتوانن تەنیا شتیكم بدەن؟»

«وا دەكەم كار بكا تا دوا نمرە دەیکەمەوه.»

«ئێستا كەم بدی.»

تا دوا نمرە، زمانەكەم كردهوه، هەر كە هەناسە یەكی توند و قوولێ هەلمێرى دەستەكانى لەسەر دەمامكەكە خاویوونەوه، گازەكەم گرتەوه دەمامكەكەم لا برد. وایپێدەچوو لە رێگە یەكی دوور گەرابێتەوه.

«ئەمە باش بوو، خۆشەوێستم. تۆ خەمخۆرى منى.»

«تۆش نازا بە، چونكە ناتوانم هەر ئەوها بکەم لەوانە یە بئوكۆژى.»

«لەوه زیاتر نابم. ئازیزم، خەریكە تێكشكێم، تێکیان شكاندم. تازه وا تێدەگەم.»

«هەموو كەس، ئەو ژانە هەر دەبێنى.»

«بەلام ئەمەش زۆر زەحمەتە تا نەتەر تینیت، واژت لێ ناھیتى.»

«پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێ.»

«ئەى ئەمە كارێكى دلگیر نییە؟ ئازیزم، نامرم، وا نییە؟»

«نەخێر، پەیمانەت دەدەمى، تۆ نامرى.»

«چونكە من نامەوئى بمرم و تۆ بەجى بەیتلم، بەلام زۆر نازار و ئەشكەنجە دەكێشم. وا هەست دەكەم بەرەو مردن دەچم.»

«قەسەى بێ مانا، هەموو ئافرەتێ نازار هەر دەچێژى.»

«دەزانم، كاتى دى هەر دەمرم.»

«تۆ ناتەوئى بمرى. نامریت.»

«بەلام چى دەبێ گەر بمر؟»

«نایەلم بمرى.»

«گازم بدی، خێرا گازم بدی.»

«پاش ماوێبى گوتى: «نامەوئى بمر، نایەلم بمر.»»

«هەلبەت، ناتەوئى.»

«لەگەلم دەمینیستەوه؟»

«نەك بۆ ئەو دى تەماشات بکەم.»

«نەخێر، بۆ ئەو دى لەتەكەم بى.»

«مەسۆگەر هەر دەبێ لەتەكەم بى.»

«تۆ خەمخۆرى منى. گازم بدی. با هەندى زیاتر بى، ئیش ناکا.»

منیش زمانەكەم بۆ نمرە سى، پاشان بۆ چوار سووراند، حەزم دەکرد دکتۆرەكە بگەریتەوه. لە دوو نمرە بەسەرەوه تر ترسم هەبوو، لەدوا بیدا دکتۆرێكى تازه هات، دوو سەستەرى لەگەڵ بوون، (کاترین) یان بۆ سەر دەستە بەرە یەكی پێچكە دار بەرزكردەوه و بۆ هۆلەكە چووین. بە خێراى و كتویری دەستە بەرە یان برده ناو بەرزكەرەوه، ئەوانەى لە ناو بەرزكەرەوه بوون، دەبوا یە خۆیان بدەنە لایین تا جیگەى دەستە بەرەكە بپێتەوه. بەرزكەرەوهكە بەرز بوو پاشان دەرگاکە كرا یەوه و هاتینە دەرەوه. لە هۆلەكەوه لەگەڵ دەستە بەرەكەوه كە پێچكەى لاستیكى هەبوو، بەرەو ژووری نەشتەرگەرى چوون. دکتۆرەكەم لەبەر كلاو دەمامكەكەى نەناسیبەوه. دکتۆرێكى تر و چەند سەستەریكى تری لى بوو.

کاترین گوتى: «دەبى شتیكم بدەن، دەبى شتیكم بدەن، ئۆه، تكایە دکتۆر

كەمبێکی پێویستم بەدەنێ تا ژانەكەى سووكتەر بێ.

دكتۆرێ دەمامكەكەى لەسەر دەموچاوی كاترین دانا، منیش لە دەرگاگەوه سەیرم كرد، سەكۆیەكى سپى پرشنگداری نەشتەرگەریم بینی، سستەرێ پیتی گوتم:

«دەتوانی لە دەرگاگەى ترەوه بچیتە ژوورەوه و لەوێ دانیشی.»

چەند ئەسكەملتی لەپشت راپەڵكە هەبوون، كە بەسەر مێزێكى سپى و رووناكییەكى دادەروانى. سەیری كاترینم كرد دەمامكەكەى لەسەر روو بوو، كپ و بێدەنگ بوو. دەستەبەرەكەیان بۆ پێشەوه پال نا، منیش خۆم وەرسووړاند و دووركەوتەوه بەهۆڵەكەدا پیا سەم كرد. دوو سستەر بەپەله بەرەو دەرەزەى بانێژەكە راپان كرد.

یەكێكیان گوتی: «نەشتەرگەرى زگ هەلدربێ. نەشتەرگەرى زگ هەلدربێ دەكەن.» ئەوى تریان پێكەنى و گوتی:

«بە وەخت گەیشتن. ئەى بەختمان باش نبییه؟»

لەدەرگا چوونە ژوورێكەوه كە بۆ بانێژەكەوه دەچوو. سستەریكى تریش هەر بەراكردن هات، گوتی: «لێرەوه برۆ ژوورەوه، برۆ ژوورەوه.»

«لە دەرەوه دەههستم»

بەپەله خۆى لە ژوورەكە كوتا، منیش لە هۆڵەكەدا هاتووچووم، نەوێرام بچمە ژوورەوه. لە پەنجەرەوه سەیری دەرەوه كرد، دەرەوه تاریك بوو، بەلام بەسایەى رووناكى پەنجەرەكەوه بینیم باران دەبارى. لەبەنەبانى هۆڵەكەوه چوومە ژوورێكەوه سەیری پارچە كاغەزى سەر چەند بوتلیكى ناو سندوقێكى شوشەبیم كرد. پاشان هاتمە دەرەوه، لە هۆڵە چۆل و هۆڵەكە راولەستام و سەیری دەرگای نەشتەرگەریمەكەم كرد.

دكتۆرێ هاتە دەرەوه. سستەریكى بەدواوه بوو شتیكى لە نێو هەردوو لە پانی هەلگرتبوو، لە كەروێشكێكى كەولگراوى دەكرد. بەپەله لە پارەوهكە تێپەرى و خۆى لە دەرگایەكى تر كرد. چوومە لای دەرگاگەوه، لە ژوورێ بوون، بینیم لە ژوورێ شتی لە كۆریه لەدايكبووهكە دەكەن. دكتۆر بەرزى دەكردەوه تا من ببینم؟! لە پاش پانیانەوه بەرزى دەكردەوه شەپى لى دەدا.

«منداڵەكە سەلامەتە؟»

«جێگەى سەر سوړمانە. پێنج كیلۆ قورس دەبێ.»

هەستم بۆى نەجولا. هەرەك شتێ بى هیچ پەيوەندى بەمنەوه نەبێ، سوۆزى باوكایەتیم بۆى نەجولا.

سستەرەكە لێى پرسیم: «ئایا تۆ بەكۆرەكەت سەربەرز نی؟»

ئەوان مەلۆتكەكەیان دەشوش و لەناو شتیکیان دەپێچا، دەموچاو و دەستە رەشتالەیبیەكانیم بینی، بەلام نەمببینى بچوولێ یا بگریێ. جارێكى تریش هەندێ شتی تری لە منداڵەكە كرد دكتۆرەكەش شیاو دیار بوو، منیش لەو لاملدا گوتم:

«نەخێر، ئەوەندەى نەمابوو داىكى بكوژێ.»

«خۆ ئەوه تاوانى ئەم منداڵە نبییه. ئەى تۆ كۆرت ناوی؟»

«نەخێر»

دكتۆرەكە لەگەڵ منداڵەكەوه خەرىك بوو، لە پێیەكانییەوه هەلبگرتبوو، شەپى لى دەدا. تەماشای ئەوم نەكرد. لە هۆڵەكە چوومە دەرەوه ئیستا دەتوانم بچمە ژوورەوه، لە دەرگاوه چوومە ژوورەوه كەمبێكیش لە بانێژەكەوه نزیك بوومەوه، ئەو سستەرەنەى لەسەر ریزە كورسییەكە دانیشتبوون هێمایەكیان بۆ كردم تا بچمە لایان دانیشم بەلام سەرى ناپەزەمانەندیم لەقاند. لە شوێنى خۆم هەموو شتیكم كرد بەلام دكتۆر زۆر ماندوو دیار بوو.

«تۆم بینی برینەكەت دەدوووبییهوه. برینەكە زۆر گەوره دیاربوو.»

«تۆ لەو باوەرەى؟»

«بەلێ، ئایا جێى برینەكە ساریژ دەبیتەوه؟»

«ئە، بەلێ.»

پاش بێنى دەستەبەرە پێچكەدارەكەیان هینایە دەرەوه زۆر بەپەله بەناو دالانەكە تێیان پەرانند. بەرەو بەرزكەرەوهیان برد، منیش بەتەنیشتییهوه رویشتم، (كاترین) نالەنالی بوو. لە نەزى خوارەوه لە ژوورەكەیان داناوه. منیش لەسەر كورسییە لە پیتلینگانى قەرۆكەى دانیشتم، ژوورەكە سستەریكى تیاوو. هەستامەوه لە تەنیشت قەرۆكەى راولەستام، ژوورەكە تاریك بوو. (كاترین) دەستی خۆى دەرەینا و گوتی:

«رۆژباش خۆشەوېستم.»

دەنگەكەى زۆر كز و لاواز و ماندوو بوو.

«رۆژ باش شېرینەكەم.»

سستەرەكە گوتی: «بێ دەنگ. قسە مەكە.»

«كۆرێكى درێژى پانى رەشتالەیه.»

باشى دەبینى.

وا هاتە خەيالێم كە كاترین مردوو، بەمردوووان دەچوو. ئەو لا روومەتەى كە لێم دیاربوو، رەنگى مردووانى پەربوو، لە خوارەوه لەژێر رووناكییەوه دكتۆرەكە ئەو برینە گەوره لێوار ئەستووورە لێككراوەى دەدوووبییهوه كە بۆ نەشتەرگەرى شەقیان كردهبوو.

دكتۆرێكى تر كە دەمامكى دابوو، سركەرى دەدایى دوو سستەرى تر دەمامكى خۆیان دابوو شتیان دەدایە دەست دكتۆرەكان. دەقاوهدق لە وێنەى لى پێچانەوهى دەكرد. هەر لە سەرەتاوه كە تەماشام كرد لە خۆم رابینی بتوانم كە تاكو تایی سەیری ئەو دیەنە بكەم.

بەلام بەوه كەیفخۆش بووم كە تەماشام نەكرد. لەو باوەردا نەبووم كە بتوانم

ته ماشايان بکه کم زگی شهق بکه ن. بهلام له دوورینه و دی سهیری ئه و لیبواره بهرزبووه مرد که له برینه که پهیدا ببوو، هه ر که دکتوره که چاپووکانه دهی دووریه و ده تگوت ته قهلی پینه دوزانه. له و کاته ی برینه که بیان ده دووریه و ده چومه هۆله که. ده هاتم و ده چوم پاش ماوه یی دکتوره که هاته دهره وه.

- «ته ندروستی چۆنه؟»

- «زۆر باشه، تۆ ته ماشای نه شته رگه ریبه که ت کرد؟»

- «سه لامه ته؟»

گوتم: «به لئ، زۆر باشه.»

ببینیم سسته رکه که به سهیره وه ته ماشای کردم.

کاترین: «زۆر ماندوو و هیلاکم. برینه که خه ریکه پارچه پارچه بکا. تۆ زۆر باشی، تازیم؟»

- «زۆر باشم، قسه مه که.»

کاترین: «تۆ خه مخۆری منی، من تازاریکی زۆر سه ختم کیشا. منداله که به چی ده چی؟»

- «به که رویشکیکی که و لکراو که ده موچاوی لۆچاوی پیره میتردیکی هه یه.»

سسته رکه گوتی:

- «ده بی بجینه دهره وه، نابج خانم هینری قسه بکا.»

گوتم: «ده چه دهره وه.»

- «برۆ شتی بخۆ.»

(کاترین) م ماچ کرد، رووی بۆر و سیس و ماندوو دیار بوو. به سسته رکه که گوتم: «ده توانم قسه یه کت له گه ل بکه م؟»

له گه لم هاته دالانه که. که می چومه ئه و سه ری دالانه که وه.

- «منداله که چیه ته؟»

- «نازانی؟»

- «نه خیر.»

- «بی گیان بوو.»

- «مردبوو.»

- «نه یان توانی هه ناسه ی پی بدن. په تی ناووکی له هه وکی ئالا بوو، یان شتیکی دی لی هاتبوو.»

- «که وای مردوو؟»

- «به لئ، به لام مخابن، مندالیکی له راده به دهر گه وره بوو، وامزانی ده زانی مردوو.»

- «نه خیر.» پاشان گوتم: «وا چاکه بگه ریته وه لای خانم بوهستی.»

له سه ر کورسی پی له پیش ئه و میزه دانیشتم که سسته ره کان راپۆرتیان لی هه لده و اسی، له په نجه ره وه سهیری دهره وه کرد، له باران بترازی که به هۆی رووناکی گله یه کانی په نجه ره که دیار بوو، له بهر تاریکی هیچی ترم نه ده دی. بلتی ئه وها بوو، منداله که مردبوو. هه ر له بهر ئه وه ش بوو دکتوره که ئه وه نده ماندوو دیار بوو. به لام بۆچی له ژوو رکه وایان لی ده کرد؟ له وانه یه له و باوه ریه ی بن بتوانن هه ناسه ی پی بدن. من فرم به هیچ ئاینیکه وه نیسه به لام ده بوایه له ئای پیروژدا هه لئینرابیه. به لام چی ده بوو گه ر هه رگیز هه ناسه ی نه دابایه. هه ناسه ی نه داوه، هه رگیز نه ژیاوه، ته نیا ئه و ماوه یه نه بی که له سکی (کاترین) دا بوو. به لام له هه فته ی دوا یی، جووله ی نه ما بوو له وانه یه له و ماوه یه خنکابج. ئه ی کۆر په لئ ی بی ده سلات.

خۆزیا منیش وه کو تۆ خنکابام، نا، به و هیوا یه نیم، نابج بۆ مردن به په له بین. (کاترین) وا له سه ره مه رگایه، ئاوات له خۆت کرد، تۆش ده مریت، تۆ نه تده زانی له بهر چی بوو. هه رگیز ماوه ت نه بوو فیری هیج بی، تۆ یان فیردایه ناو ئه م دونیا یه و یاسا کانیان پی گو تیت و بۆ یه که م جار له رتسا ده رچوون تۆ یان گرت و به مردنیان شاد کردی، یا هه ره کو (ئایمۆ) له خت و خۆرای کوشتیان یا تۆش وه کو رینالدی نه خۆشی ئاته شه کیان تووش کردی. هه ر چۆنی بی سه ره نجام تۆ یان کوشت، تۆش ده بی ئه وه ت له بهر چا و بی ت. که می چاوه روان به نۆره ی تۆش دئ.

جارتیکیان له سه ر بازگه کۆلکه داریکم خسته سه ر ناگرئ، کۆلکه داره که، پر میروو بوو، که دهستی به گرتن کرد میرووه کان له کۆلکه که ده ره پین، یه که م جار که ناگری لی به روو به ره ناوه راست ده چوون که ده سووتا، پاشان به ره دوا گه رانه وه سه ره که ی تر، هه ر که ژماره یه کی زۆر له سه ر کۆلکه که خه یو نه وه که وتنه ناو ناگره که وه، هه ندی رزگاریان بوو، له شیان سووتا و پان بوونه وه، ده ره پین و نه یان ده زانی بۆ کوئ ده چوون. به لام زۆر یه یان به ره ناگره که ده چوون پاشان ده گه رانه وه دوا وه بۆ لای سه ره سارده که وه. پاشان له کۆتاییدا ده که وتنه ناو ناگره که وه و ده سووتان. له بیرمه ئه و کاته وا بیرم کرده و. ئه مه کۆتایی ئه م دونیا یه یه. ئه مه ش ده رفه تیکی مه زنی بۆ ر خساندم تا بیم به رزگار که ر و کۆلکه داره که هه لگرم و فری بدمه جیگایه ک، به لکو میرووه کان له کۆلکه که ده رچن و بیته سه ر زه ی. من هیچم نه کرد ته نیا قۆغه یی ئام به سه ردا کرد، تا قۆغه که به تال بی و ویسکی تیبکه م به رله وه ی ئای تیکه ل بکه م، چاکم له بیره که ئه م قۆغه ئاوه ی به کۆلکه که م دا کرد ته نیا هه لمی له میرووه کان هه لساند. ئیستا من له دالانی نه خۆشخانه دانیشتموم چاوه پتی بیستنی هه والی (کاترین) م سسته رکه هه ر نه هاته دهره وه. پاش به ینی به هیتاوشی ده رگا که م کرده وه، سه رم به ژوو رکه داگرت، له سه ره تا وه نه متوانی ببینم، چونکه رووناکییه کی زۆر به شه وق له دالانه که هه بوو، ژوو رکه ش تاریک بوو. پاشان ببینم سسته رکه له ته نیشت قه ره و پله که ی (کاترین) دانیشتموه، (کاترین) سه ری له سه ر بالیفه وه یه، له ژیر چه رچه فی لی راکشا وه.

سسته ره که دهستی له سهه لیتوه کانی دانا، دواایی هه ستابه سهه پین و هاته لای دهرگاوه.

«ئه ری چۆنه؟»

گوتی:

«زۆر باشه پیتوبسته بچی نانی شتیوانت بخۆی و پاشان بگه پیتوبسته.»

چوممه دالانه که له پیتوبسته که دابه زیم، له دهرگای نه خۆشخانه چوممه دهره وه، له بهر باران له و شه قامه تاریکه وه رینگه ی چایخانه م گرت بهر. رووناکییه کی کز له ژووره وه هه بوو، خه لکیکی زۆر له دهوری میتزه کان دانیشتیبون. شوپنیککی چۆلم نه که وته بهرچاو تا دانیشتم. خزمه تچی هاته لام چاکهت و شه پقه ته پیره کانی وه رگرت و جیگایه کی نیشاندانم، جیگایه که له پیش پیاویکی به ته مه ن بوو، بیره ی ده خوارده وه رۆژنامه یه کی ئیواره ی ده خوتنده وه. خزمه تچیه که هات. پرسیم نانی ئیمه زیان چیه؟

گوتی: «گۆشتی جوانه گای کولاو، به لام ته واو بوو نه ماوه.»

«چ هه به بیخۆم؟»

«گۆشتی بهراز له گه ل هیلکه. هیلکه له گه ل په نیر، شکرۆت.»

گوتم: «نیوه رۆش شکرۆتم خوارده وه.»

«راسته، راسته خو نیوه رۆش شکرۆتت خوارده.»

کابرای خزمه تچی پیاویکی کامل بوو، تهوقی سهه ری رووت بیسه وه، چه ند داوه موویکی به سهه ره لووسه که یه وه وه ما بوو. پیاویکی روو خۆش بوو.

«چیت فه رموو؟ گۆشتی بهراز و هیلکه یا هیلکه له گه ل په نیر؟»

گوتم: «گۆشت و هیلکه، له گه ل بیره.»

«خه ست بی؟»

گوتم: «به لئ، مه یله و، روون.»

گوتی: «هاته وه بیرم، تو ئه و نیوه پۆیه ش بیره ی مه یله و روونت خوارده وه.» گۆشت و هیلکه م خوارد و بیره م خوارده وه. گۆشت و هیلکه که له ناو قاپیککی خردا بوو. گۆشته که له ژیره وه بوو، هیلکه که شه له سهه ره وه، زۆر گهرم بوو، له گه ل پارووی یه که م فری بیره م هه لقراند تا وه کو نیو ده م سارد که مه وه.

برسیم بوو. به خزمه تچیه که م گوت هه ندیککی ترم بۆ بیئنی. چه ند پیککی بیره م خوارده وه، هه رگیز بیرم نه ده کرده وه. به لام رۆژنامه ی ئه و پیاوه ی به رامبه رم خوتنده وه. هه والی شکانی به ریتانیای تیا بوو. کاتی پیتیزانی پشتی رۆژنامه که ده خوتنمه وه خیرا رۆژنامه که ی لوول دایه وه و بستم داوا له خزمه تچیه که بکه م رۆژنامه یه کم بۆ په یدا بکا. به لام نه مده توانی هه موو هۆشمی بخمه سهه ر.

چایخانه که گهرم بوو، هه وای دهره وه شه ته واو نه بوو. زۆربه ی خه لکه که ی سهه ر میتزه که یه کتریان ده ناسی، یاری قوماری هه مه چه شن له سهه ر میتزه کان به رتیه بوو. کابرای خزمه تچی به هیتانی بیره بۆ سهه ر میتزه کان خه ریک بوو. دوو پیاو هاته ژووره وه به لام

جیگه یان نه دۆزیه وه، له به رامبه ر ئه و میتزه ی من له سهه ری دانیشتیبونم به پیتوه راوه ستان. داوای بیره ی ترم کرد. تا ئیستا مه یلی به جیه هیشتم نه بوو، هیشتا زوه بگه رتیه وه نه خۆشخانه، هه ولتم دا بیرنه که مه وه و به ته واری بیده نگ بم. پیاوه کان هه ر به پیتوه وه ستا بوون. که س بزبان هه لئه ستا، بۆیه چوونه دهره وه، بیره ی ترم خوارده وه. ئیستا کۆمه لئ قاپی فه خفووری له سهه ر میتزه که ی به رامبه رم گرده وته وه. پیاوه که ی به رامبه رم چاویلکه کانی له چاوردنه وه، له ناو به رگه که ی دانا یه وه خستیه گیرفانییه وه پیککی خۆی هه لگرت و سهه ری دهره وه ی کرد له ناو هه ستم کرد ده بی بگه رتیه وه، بانگی خزمه تچیه که م کرد، پارهی شته کانم داین، شه پقه که م له سهه ر نا و چوممه دهره وه، له ژیر باراندا گه رامه وه نه خۆشخانه. له نهۆمی سهه ره وه چاوم به سسته ره که که وت. دادبه زی گوتی:

«ئیستا ته له فۆنم بۆ کردی.»

وای گوت و شتی که وته دلمه وه.

«خیر، چ قه وماوه؟»

«خانم هیئری تووشی خوتن به ریون بووه.»

«ده توانم بچمه ژووره وه؟»

«نه خیر، ئیستا دکتۆری لایه.»

«جیی مه ترسییه؟»

«زۆر مه ترسی لی ده کری.»

سسته ره که چوه ژووره وه دهرگا که ی داخست. له دهره وه له دالانه که دانیشتم. هه موو شتییکم به میتشکدا ده خولا یه وه. توانام نه بوو بیر بکه مه وه. زانیم به ره و مردن ده چی، نزام ده کرد تا نه مرئ، نه هیلئ بمرئ، ئو، خوایه، تکایه با نه مرئ. له راست سهه رم پیتوه نیسه. هه رچیه که داوا بکه ی ئه نجامی ده دم، ته نیا ئه و نه مرئ. تکایه، تکایه، تکایه، ئه ی خوایه مه هیلئه بمرئ، تکایه خوایه واکه ئه و نه مرئ، گهر ئه و نه مرئ، هه رچیه که داوام لی بکه ی، بۆتی ئه نجام ده دم. منداله که ت بۆ باره گای خۆت برده وه. به لام واکه ئه و نه مرئ. مردن هه قه به لام ئه و نه مرئ. تکایه، تکایه خوای گه وه مه هیلئه بمرئ.

سسته ره که دهرگای کرده وه به په نجه کانی هیمایه کی بۆ کردم تا بچمه ژووره وه. به دوایدا چوممه ژووره وه که چوممه ژووره وه (کاترین) چاوی بهرز نه کردنه وه، چوممه ته نیشت جیگا که ی. دکتۆریش له ته نیشته که ی به رامبه رم راوه ستا بوو (کاترین) سهه ری منی کرد و زهره خه نه یه کی گرت. منیش خۆم دا هیتانیه سهه ر قه ره و تله که ی و ده ستم به گریان کرد. (کاترین) به ده نگیکی نزم گوتی:

«ئه ی نازیزی که ساسم.»

په نگی مردووانی په ری بوئی.

گوتم: «تۆ زۆر باشى، (كات) ئېستا چاك دهبيته وه.»
 گوتى: «دهرم.» كه مى چاوه پروانى كرد دوايى گوتى: «رقم له مردنه.»
 دهستيم گرت، گوتى: «دهستم لىن مه ده.»
 نه و واى گوت و، منيش دهستيم بهردا. زهرده خه نه يه كى گرت، گوتى: «ئهى نازيزى
 هه ژارم، ههركاتى بته وئ ده توانى دهستم لىن بدهى.»
 - «چاك دهبيته وه، (كات)، ده زانم چاك دهبيته وه.»
 ويستم نامه يه كت بۆ بنوسم، له ترسى ئه وهى شتى روويدا، به لام نه منوسى.»
 - «دهته وئ قه شه يا هه كه سى بانگ بكه م، تا بتبينى؟»
 گوتى: «ته نيا تۆم ده وئ، باكم نيبه، رقم له مردنه.»
 دكتور گوتى: «ناين ئه وهنده زۆر قسه بكهى.»
 گوتى: «زۆر باشه.»
 - «چيت ده وئ بيكه م كاترين؟ هه رل شتى بته وئ ده توانم په يداي بكه م.»
 كاترين زهرده خه نه يه كى گرت و گوتى: «نه خيتر.»
 پاشان گوتى: «ئه وهى له گه ل منت كرد له گه ل كچى تريشى ناكه ي؟ يان هه مان
 قسه يان له گه ل ده كه ي، وايه؟»
 - «هه رگيز وا نيبه.»
 - «دهمه وئ له گه ل كچانى تريش وا بكه ي.»
 - «من نامه وئ.»
 دكتور گوتى:
 - «ئيه زۆر قسه ده كه ن بپويسته، (هيترى)، بچيته ده ره وه. پاشان ده توانى بيسته
 ژووره وه. تۆ نامرى خۆت گيل مه كه.»
 كاترين گوتى:
 - «زۆر چاكه، به م زوانه، ديمه وه شه وان له گه ل ده مينيمه وه.»
 زۆر به زه حمه ت ده يتوانى قسه بكا.
 دكتور گوتى: «تكايه برۆ ده ره وه.»
 كاترين چاويكى لىن قووچاندم، دموچاوى په ننگى مردووانى په ريبووى.
 گوتم: «وا ده چمه ده ره وه.»
 كاترين: «نيگه ران مه به، نازيزم، تۆزقالتى باكم نيبه، ئه مه ته نيا فيلتىكى چه په له.»
 - «تۆي خۆشه ويست و نازيزم.»
 له دالانه كه وه زۆرم چاوه پروان كرد، سسته ره كه هاته لاي ده رگا و هاته لام و گوتى:
 - «خانم (هيترى) حالى شه، زۆرى لىن ده ترسم.»
 - «مرد؟!»

- «نه خيتر، به لام له هوش خۆي چوه.»
 له وه ده چوه سه ره له نوئ خوينى به ريبو بيته وه. نه يان ده توانى راييگرن. چومه ژووره وه
 له ته كى وه ستام تا گيانى ده رچوو.
 ماوه يى بى هوش مايه وه، زۆرى نه خاياند گيانى سپارد. له ده ره وه له دالانه كه قسه م
 له گه ل دكتوره كه كرد:
 - «هيچ شتى هه يه ئه مشه و بيكه م؟»
 - «نه خيتر، هيچ نيبه. بنگه ينمه ئوتيله كه ت؟»
 - «نه خيتر، سوپاس. كه مى ليتره ده ميتيم.»
 - «ده زانى هيچ نيبه بگوتري، ناتوانم بيت بلّيم...»
 گوتم:
 - «نه خيتر، سوپاس.»
 - «ئه مه تاكه ريگه يى بوو ئه نجام بدرى. نه شته رگه ريبه كه وا ده رچوو كه...»
 گوتم: «نامه وئ له مه ي ئه وه وه قسه بكه م.»
 گوتى: «حه ز ده كه م بنگه ينمه ئوتيله كه ت.»
 - «نه خيتر سوپاست ده كه م.»
 نه و له دالانه كه چوه خواري، منيش به ره وه ده رگاي ژووره كه چووم.
 سسته ره كه گوتى:
 - «ئېستا ناتوانى بيسته ژووره وه.»
 گوتم: «به لىن، ده توانم.»
 - «ئېستا حه قى ئه وه ت نيبه پى بنيتيه ژووره وه.»
 گوتم: «تۆ برۆ ده ره وه!، هه ره ها سسته ره كه ي تريش ده بى بچيته ده ره وه!»
 پاش ئه وهى ئه وانم ده ركرده ده ره وه، ده رگا كه م داخست و گلۆپه كانم كوژانده وه. تازه
 داد نادا و هيچ سوودى نه ما بوو وه كو مالتاوايى له په يكه رى بكه ي وا بوو. پاش
 ماوه يى هاته ده ره وه و نه خۆشخانه م به جيه يشت و له ژيتر باران بۆ ئوتيله كه گه رامه وه.
 كۆتايى

ناوى هەندى له كەسايەتییەكان

- ۱- فريديريك هينرى: ئەفسەر. داوتەلەب لەخاچى سوور. كورە پالەوانى رۆمان. ئەمريكييه.
- ۲- كاثرين باركلي: سستەر. كچە پالەوانى رۆمان. بەريتانىيه.
- ۳- هيلين فيترگسۆن: سكوئەلەندى. سستەر.
- ۴- گاج. سستەر.
- ۵- وۆكەر. سستەر.
- ۶- فان كامپن. سستەر.
- ۷- رينالدى: نژدار. هاوړپى هينرى.
- ۸- بارتۆ ليمو: شوفيرى فريباگوزارى. بەگوللەيهكى لابهلا دەكوژى.
- ۹- ئالدۆ بۆنيلۆ: شوفيرى فريباگوزارى. سوسىالست خواز. لەكاتى كشانەوه خۆى دەدا بەدەست دوژمنەوه.
- ۱۰- لووگى پيانى: شوفيرى فريباگوزارى. سوسىالست خواز. هاوړپى بۆنيلۆ.
- ۱۱- فرانكو گوردىنى: شوفير.
- ۱۲- پاسينى: شوفيرى فريباگوزارى لەكاتى بۆردومان دەكوژى.
- ۱۳- گافۆزى: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۴- مانيرا: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۵- قەشە: داوتەلەب لەخاچى سوور. ئىتالى. هاوړپى هينرى و رينالدىيه.
- ۱۶- رالف سيمۆنز: گۆرانىبىژ. هاوړپى هينرى. هينرى لەكاتى راکردنىدا جلە مەدەنييهكانى ئەو لەبەر دەكا.

ناوى هەندى له مەيهەكانى رۆمانەكە

- ۱- ئاستى
- ۲- سترىگا
- ۳- گراپا
- ۴- ئىك نۆگ
- ۵- پرم
- ۶- شيرى
- ۷- فيرمۆث
- ۸- ماريينى
- ۹- سيزانو
- ۱۰- شانتى (چانتى)
- ۱۱- مېش
- ۱۲- چيلكە (فريزا)
- ۱۳- كاپرى
- ۱۴- مارگاوكس
- ۱۵- باربيرا

فەرەهەنگۆك

د

ئاقتاوه: مەسپنە
 ئاتەشەك: نەخۆشى سفلس
 ئامپرساز: ميكانيك، فيتەر
 ئاوزه: هاوزه، هاوتەمەن
 ئاوه تەماتە: دۆشاوى تەماتە
 ئيرەيى: حەسوودى
 ئەنشۆفى: جۆرە ماسپيهكە
 ئەوناسا: هەمان بابەت

ب

بالپۆز: سەفیر (سفير)
 بزگور: جلوه‌رگ و كەلوپەلى بى كەلكى مرۆڤ
 بەردان: بەرەلاکردن، ئازادکردن
 بەرزكەرەوه: ئەسانسىر؛ مەسەد (مصعد)
 بەگۆرئ وەرکردن: پژاندن
 بەروانكە: بەركۆشە
 بەرەژان: ژانى بەر مندالبوون
 بەپىتەك: ماوہەيك
 بېسەكارى: تامين

پ

پالەوانە: خەرپشتى ديوار، ئەو كۆلەگەيهى له تەنيشت ديوارى لار دروست دەكرى تا نەپمى.
 پردى كەلەك: پردهگەمى، ئەو پردهى كە له ژمارەيى گەمى دروست دەكرى، بەشيوەيهكى كاتى، تاوهكو ئوتومبيل وەيا شتى تر بەسەردا تىپەر بىت، بەتايپەتى لەكاتى شەر.
 پشى: سانەوه، ماندوو حەسانەوه، پشودان.
 پفكە: بلۆق، تلۆق
 پتيلكە: پەپزە، قادرمە
 پتيلوى چەرمەگا: جۆرە پتيلويتكى تايپەتییە لەناو بەفر و بەفراودا لە پەن دەكرى.
 پى لى هەلپەين: زۆر خودان بە شتتیک

ت

تاخورك: جۆرە گاليسكەيهكى تايپەتى سەر بەفرە.
 تالى سوور: خەتە داوى سوور.
 توج: مەفرەق، جۆرە كانزايەكى زەردە.
 تەراتين: غارغارين.
 تەزى: زۆر سارد.

تهك: ته نېشت

تهلهزم: پرووشكي بومبا و كومپاره
تېنېته: تېنېتا، نهفسه ر

ج

جل و بزگور: پروبېتال
جه نجال: قهله بالغ
جوكي: نه سپ سوارى غارغارين

چ

چاشت: ناني پاش به ياني
چاوو: وشه يه كي ئيتالييه واته خواحافيز
چه پارهدان: پرگاربون
چيشتانان: كاتي چيشته نگاو

ح

حهوت خهو: خه ويكي خوڅ

خ

خوت به رده وه: خوت فرېده
خوانچه: سني، خوان
خوناو: شه ونم
خه ناوكه: ملوانكه

د

دانوساندين: خو ماتكردن بو گوئگرتن له قسه
دايسابوو: داگيرسابوو
داوته له ب: (متطوع)
دژون: چلكن
دكرتيكي چاكيان...: كاريكي خراپيان...
دلارا: خوڅ و دلكه ره وه
دلرفين: دلرفين، دلگر، بهرچاو
دله راوكي: دوودلي
دولاخ: به له ك پيچ
دهرده كويان: تيتانوس
دهسته لگه: مستمسك، دهستاويژ

ز

زگ هه لدرين: نه شسته رگه رى قه يسه رى. نه م نه شسته رگه ريبه بو نه و نافرته ته ده كرى كه
منداله كه يان به شيوه يه كي سروشتى نابن. ترسى مردن له م نه شسته رگه ريبه گه لن به رزه.
زيتلاق: چلپاو

زهوى قليبشا: فهرته نه قه وما

س

ساپيته: بنميچ
ساختمان: خانوبه ردى گه وره و بهرز
سامال: ساپه قه
ساردى لي: ده رزا: زور ساردبوو
ساويته: سيبه ره ويته، نه م جوړه ويته يه كه شيوه ي مرؤف له سه ر كاغه ز (به زورى كاغه زى
رېش) به مقه س دروست ده كرى. سليوت
ستوول: كورسى بي پشت
سوزاني: نافرته ي داوين بيس، تياترؤ، قه چپه
سوزنه ك: (سيلان)، جوړه نه خوشييه كي كيماوييه توشى زاينه نام ده بى.
سى قورينگ: جوړه بالنده يه كه، له مراوى ده چى.
سى له سه ر: بالنده يه كي ناوييه.
سه رتوپ: سه ر لووتكه، سه رتوپ
سه ريازى تاييه تى: قوات خاصه
سه رشورك: همامى مال
سه رله بهر: به رده وام
سه رمه ست: سه ر خوڅ
سه ريان ده كرد: نيشانه يان نه ده پيكا
سه يوان: چه تر

ش

شابه ندر: قنصل
شاش: (له فاف) ي برين پيچان
شاقاو: شه قاو، هه نگاو، پينگاڅ
شلنه ژان: خورپه، صدمه
شولك: لقه دارى ته ر و ناسك و باريك
شوى: كراسى شه و (هې نافرته)
شه ته كده ر: ناميرتېكه له قوماش يا له په تك دروست بكرى بو راگرتنى خوئين.
شيو: شيو، ناني ئيواره.

غ

غارغاريتى: سه ر به ربه ستان: سباق حواجز الخيل

ف

فراوين: فره وين. ناني نيوه رؤ؛ فراقين

ق

قان: له خت و خوڅرايى پييدانى چهنه خال به كه سى له ياريدا بو نه وه و ه ستايى خوڅت
بسه ليتيت.

قه‌ره‌بينا: جۆره تفه‌نگيچه
 پۆليسي قه‌ره‌بينا: ئه‌و سه‌ربازانه‌ي ئه‌م جۆره تفه‌نگه هه‌لبگرن بۆ مه‌به‌ستي هه‌يمنى وه‌كو
 (انضباط العسكري) لاي خۆمان.
 قه‌عه‌ده: له‌جياتي Panbed به‌كارهاتوه. ئه‌و قوتووه‌ي له‌ نه‌خۆشخانه له‌ژيئر نه‌خۆش داده‌ندري
 بۆ مېزکردن يا پېسايي كردن.
 قه‌له‌زه: نافووره
 قه‌وويده: ئه‌و ئافه‌ته‌ي كه‌مه‌ليك سۆزاني (قه‌حپه‌ي) له‌به‌ر ده‌ستدابه، بۆ مه‌به‌ستي بين
 وه‌وشي.

ك

كړي: بيده‌نگ و خاموش
 كريسمس: جه‌ژني له‌دايكيه‌وني عيسا
 كلالو كوره: سۆفه‌قيته. جۆره بالنده‌يه‌كه
 كولم: روومه‌ت
 كلۆت: كلتيجه
 كوزكيشي: مه‌رايي
 كو ٤٣١ مپاره: بۆمب، گولله تۆپ، (قنبله)
 كوئينده‌ر: كوئي؟
 كه‌پوو: لووت
 كه‌چه: شتي خراب
 كه‌ته: چوارشانه
 كه‌له‌باب: كه‌له‌شير، ديكل
 كيانتتي: شيانتتي، جۆره شه‌راييكه
 كيتها: كامه

گ

گړني گړني: گرنج گرنج و ددانه‌دار
 گۆپال: گۆچان
 گونك: قۆر
 گه‌ور: جيگاي ئاژه‌ل تيا جه‌وانه‌وه
 گوئي رادپران: گوئي راگرتن له‌قسه به‌تايه‌تي به‌سه‌رخه‌وه‌وه.
 گوپيان سووكتتر ده‌كا: وا ده‌كا زووتر گوپيان له‌شت بي

ل

لوولاق: خواره‌وي قاچ
 له‌خت و خۆرايي: بين هو
 لايده: غه‌ريب، بياني
 لاتريزه: لاقوون، لاران

م

مگتيز: ئاره‌زوو

ميردمندال: كورتيكي تازه‌لاو
 ميرگوزار: باغ و باغات
 مه‌لوته‌كه: ساواي تازه له‌دايكيه‌وو
 مۆله‌ت: مادۆن، ئيجازه

ن

نۆدار: جه‌راح
 نه‌رده‌يان: پييلكه (له‌دار دروست كراين)
 نه‌فه‌رجا: گه‌وره

و

ويستريا: جۆره ده‌وه‌نيكي خۆه‌له‌ئواسه
 وينده‌ر: ئه‌وي
 ويستگا: مستودع

ه

هه‌له‌زووپاو: هه‌لاوساو
 هه‌له‌زاندين: دراندين
 هه‌پروه: به‌ره‌ويپيش
 هه‌ژك و بژال: شولكه و چيلكه
 هه‌له‌صوت: به‌رز و دژوار
 هه‌وك: گه‌روو
 هه‌وكردن: التهاب

ي

يه‌ك به‌ر: يه‌ك لا، يه‌ك ري، يه‌ك سايد